

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

PINDARI
CARMINA.

CUM

LECTIONIS VARIETATE

ET

ADNOTATIONIBUS.

ACCEDUNT

INTERPRETATIO LATINA EMENDATIOR,
SCHOLIA, ET FRAGMENTA;

NECNON

GODOFREDI HERMANNI DISSERTATIONES
PINDARICÆ, ET INDICES TRES.

A

CHR. GOTTL. HEYNE.

NOVA EDITIO CORRECTA ET EX SCHEDIS
HEYNIANIS AUCTA.

TOM. III.

LONDINI:
SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.
1824.

4016

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

CARMINUM PINDARICORUM
FRAGMENTA

OLIM A

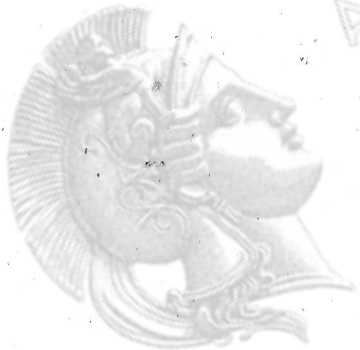
JOANN. GOTTL. SCHNEIDER

PROF. ACADEM. URATISL.

COLLECTA

NUNC ITERUM

DIGESTA ET AUCTA.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

PRÆFATIO.

ANTE viginti quinque fere annos Fragmenta Pindari, locupletiora iis, quæ in superioribus editionibus prostabant, me suasore collegerat Jo. G. SCHNEIDER, tum ex adolescentibus mihi familiarissimis, vir antiquarum literarum copiis instructus amplissimis, quas cum naturæ cognoscendæ et illustrandæ studio postea ita conjunxit, ut nunc inter principes viros doctos, qui hoc literarum connubio inclaruerunt, sit habendus. Ea fragmenta ut Pindari carminibus subjungerem, ipsa res postulare videbatur. Cum tamen experientia edoctus cognovissem, usum eorum esse aliquantum impeditum ac molestum, quoties singula fragmenta essent exquirenda, aut videndum, num illud, in quod forte incideras, fragmentum jam in illa congerie lateat, quum fragmentorum, auctorum et locorum promiscuæ essent sedes, et in diversos numeros dispersæ particulæ: in recensu eorum et ordine posse ac debere aliquid a me novari facile intellexi. Operam itaque dedi, ut fragmenta certo consilio ad certum ordinem revocarem, viamque expeditam redderem iis, qui posthæc fragmenti alicujus sedem investigare vellent.

Egi itaque maxime hoc, ut fragmenta incerta suo quæque auctori, a quo ea recitata sunt, reddita deinceps apponerem, tum ut auctorum ordinem aliquem ad temporum rationem

adhiberem, sub finem autem libelli recensum auctorum cum eorum locis alphabeticum adjicerem. Qua in re quas molestias devoraverim, multis declarare nihil attinet; admiratusque sum subinde ferreum et indomitum studium, quod olim in fragmentis his colligendis collocavit vir doctissimus meique amantissimus, cui cum literæ tam multa alia debeant, tum merita ejus de Pindaro non ultimo loco sunt habenda. Ad plurima enim, Platonis inprimis, Platonicorumque philosophorum et sophistarum, tum vero et aliorum scriptorum, quos manu terimus, loca orationisque ornamenta et lumina intelligenda, antiquiorum lyricorum, maxime Pindari, versus e naufragio servatos tenere utilissimum est; ut de usu eorum critico in locis sanandis taceam. Bona itaque cum venia viri doctissimi in hoc industriæ ejus incredibilis monumento retractando mihi licere putavi id, quod majorem utilitatis fructum habere videbatur; quandoquidem multis exemplis et argumentis perspectum satis habeo, in iis, quæ susceperit, non inanis eum alicujus gloriolæ vanitatem sectari, sed utilitatibus literarum communibus consultum esse velle: quæ una ac vera est via, qua ad gratam ac duraturam tui apud posteros memoriam adspirare possis.

Ut tamen integra maneat gratia operæ viri doctissimi, hoc monitum esse volo, ei maxime ea, quæ hic vides, etsi aliter distributa et descripta, deberi; adjecta modo a me esse pauca: primo locorum interpretationes latine factas; quia, si semel aliorum usibus hæc inservire volumus, postulari nequit, ut primo statim occursu talia cuique plana et aperta sint; tum suppleta loca nonnulla, quæ virum doctum fugerant; apposita alia, quæ modo judicio, modo conjectura niterentur; atque hæc, si qua in ipsa contexti serie inserta sunt, parenthesis signo distincta, aut, nomine ejus ceteris adscripto, singulis sunt locis subjecta, ita ut facile possint discerni. Excussi

etiam iterum loca auctorum et sustuli numerorum sphalmata aliave, quæ correctione egebant; et apposui numeros paginarum ed. Schneid.

Cum metrorum Pindaricorum curam omnino in se recepisset doctissimus HERMANNUS, rogatu meo fragmentorum potiorum metra illa constituere et emendare haud recusavit. Debetur itaque ei, quicquid hac ex parte bonæ frugis Pindaricis fragmentis accessit.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

VIII. *In Aristomenem Æginetam,* lucta inter pueros.
Pyth. 35. (Olymp. 83, 3. a. C. 446.)

IX. *In Telesicratem Cyrenensem,* armatorum cursu inter pueros.
Pyth. 28. (Olymp. 76, 3. a. C. 474.) Idem Pyth. 30. Olymp. 78, 3. a. C. 466. victor stadio. Schol.

X. *In Hippocleam Thessalum,* diaulo inter pueros.
Pyth. 22. (Olymp. 70, 3. a. Chr. 498.) Schol. Etiam Olymp. 72. et Olymp. 73. vicerat. Schol.

XI. *In Thrasydæum Thebanum,* stadio inter pueros.
Pyth. 28. (Olymp. 76, 3. a. C. 474.) et iterum Pyth. 33. (Ol. 81, 3. a. C. 454.) Schol. qui et annotat, eundem Pyth. 28. (Ol. 76, 3. a. C. 474.) puerum diaulo et stadio vicisse.

XII. *In Midam,* tibia.
Pyth. 24. et 25. (Olymp. 72, 3. a. C. 490. et Olymp. 73, 3 a. C. 486.)

NEMEA.

I. *In Chromium Ætnæum,* quadrigis.
Forte Nem. 48. (Olymp. 76, 4. a. C. 473).

II. *In Timodemum Atheniensem,* pancratio.

III. *In Aristoclidam Æginetam,* pancratio.

IV. *In Timasarchum Æginetam,* lucta.

V. *In Pytheam Æginetam,* pancratio inter pueros.
cf. Isthm. v. 21. vi. 4. Schol. vi. 89.

VI. *In Alcimidam Æginetam,* lucta puerorum.
Praxidamas avus victor fuerat lucta Ol. 59. a. C. 544.

VII. *In Sogenem Æginetam,* pentathlo inter pueros.
Nem. 14. (Olymp. 79, 2. a. C. 463.) ex computo Corsini Diss. Agonist. p. 52, 53. ut prima Nemeas procedat ab Olymp. 72, 4. a. C. 489. anno post pugnam Marathoniam; seu Nem. 53. ex antiqua computandi ratione.

VIII. *In Dinidem Æginetam,* stadio.

IX. *In Chromium Ætnæum,* quadrigis,
in Pythiis Sicyone habitis.

X. *In Thiæum Argivum,* lucta,
Argis in Hecatombæis.

XI. *In Aristagoram Tenedium:* inito magistratu.

ISTHMIA.

I. *In Herodotum Thebanum,* quadrigis.

II. *In Xenocratem Agrigentinum,* quadrigis.
Ad Thrasybulum ejus filium.

III. et IV. *In Melissum Thebanum,* quadrigis et pancratio.
vid. Not.

V. *In Phylacidam Æginetam,* pancratio.
Post pugnam Salaminiam Olymp. 75, 1. a. C. 480. (v. 63.)

VI. *In eundem,* pancratio.

VII. *In Strepsiadem Thebanum,* pancratio.
Post pugnam Salaminiam Olymp. 75, 1. (ex v. 34. v. Corsin. tom. ii. p. 62, 63.) nisi ad bella antiquiora inter Thebanos et Athenienses spectat locus: Ol. 69. a. C. 504. sq.

VIII. *In Cleandrum Æginetam,* pancratio.
Post eandem pugnam Salaminiam (v. 9. sq).

Ο Λ Υ Μ Π Ι Α.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΙΑ.

IN HIS

I. ΊΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

I.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. ii. p. 158. ed. Sylburg. [et de Pronom. p. 321.] hæc Pindari refert, ubi mentio τοῦ Ἀθαμαντίδα i. e. Melicertæ, præcesserat: Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισαμένους·

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέκλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι
γέρας φθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

Sisyphum Æoli filium hortati sunt, ut ejus (Inus) *filio, mortuo Melicertæ, clarum institueret honorem.* Monet grammaticus, veteres Pindari commentatores, qui ᾧ pro ἑαυτοῦ explicabant, dubitasse, cur Melicertam poeta Ἀθαμαντίδαν appellavisset, et mox Sisyphi mentionem fecisset; alios accepisse illud ᾧ adverbialiter, ut verba ᾧ παιδὶ intercluderentur, velut in illo poetæ innominati loco: ᾧτε χερνᾶτις γυνά. alios mutasse in οἱ, ut sit dativus pro genitivo Ἰνοῦς, quam antea nominaverat poeta. Addit vero Apollonius: quid obstat, quo minus pronomen ᾧ sit possessivum, et sumatur pro αὐτῆς?—Apparet satis clare, agi hoc loco de institutione ludorum Isthmicorum; quod etiam contendere posse mihi videor de loco Callimachi inedito, quem reperi in Etymologico Gudiano: Οἱ Ἴωνες καὶ τὸ Ἀθάμας κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ διπλασιασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ Τάμμας λέγουσι. Τάμμισο θυγατρός. Καλλίμαχος ἐν β' Αἰτίων.

II.

Apollonius Dyscolus in Excerptis Is. Vossii p. 428. (Maittaire de Dialectis, ed. Reitz.) ubi de vocula μιν agit: Ἴωνες διὰ τοῦ μ, Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους·

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν·

Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις. *(quicunque modus emovit eos.)* Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις· Βακχυλίδης. καὶ πλεῖστα ἄλλα.

III. (p. 2.)

Eustathius ad Homerum p. 1715. 63. ed. Rom. ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα, scilicet usurpari verbum illud etiam neutro genere.

II. Ἐπινίκιος εἰς Διαγόραν Ῥόδιον.

Æschines, seu quisquis auctor est putidæ illius epistolæ iv. qua Cleocratis Rhodii liberalitatem in se et humanitatem laudat, hæc habet: τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἀπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴποις συνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἴρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος· τοῦτο μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα, καὶ εἰ μηδενὸς ἕτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις·—οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ἄγει (f. λέγει) ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. Λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν περισσῦτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἄπτεται· καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε—κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανον σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. Δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκην εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον Κλεοκράτει. Λέγεται γάρ ποτε γυνὴ περισσῦτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους· ἑστώντων δὲ αὐτῇ τῶν ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδοται καυχήσασθαι οὕτως ὁ θεὸς, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια ἄγοι. Ταύτης οὖν περισσῦτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους ἀπορρώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης. Finem epistolæ omitto, qui ineptissimas hominis laudes comprehendit. Hinc vero apparet, nisi prorsus omnia in hoc scripto sunt ab homine nugatore conficta, Pindarum præter nobilem illam *odam Olympicam*, quæ legitur hodie ordine *septima*, scripsisse etiam *aliud in Diagoram carmen* ἐπινίκιον, ubi de anu trium victorum sorore memoraverat ea, quæ auctor epistolæ inde refert. Nam in eo carmine, quod hodie legitur, poeta Damageti nisi verbo non meminit, cui tamen mentioni vix convenit Æschinis illud ἄγει, αἴρει. Scriptum vero fuisse carmen hoc a Pindaro pius quam quinquagenario suspicari licet ex Olymp. vii. quæ ad Olympiadem 79. refertur. Præterea eandem narrationem (Schol. Pindari ad Ol. vii. pr. et) cum Pindari auctoritate refert Tzetzes Chil. i. 593. sq. quem quidem locum erroris suspectum habebam, antequam epistolam Æschinis comparassem. Solet enim insulsus ille homo etiam alibi Pindaro tribuere, quæ in vetustis Poëtæ commentatoribus, v. g. de Alcmæone ad Pyth. vii. tradita legerat. Totum Tzetzis locum comparabit, qui nominum varietatem cognoscere voluerit. Satis habeo digito præmonstrare reliqua veterum auctorum loca, quibus inter se collatis clarius de tota Diagoreorum familia, victoriarumque, quas obtinuerunt, numero et historia lectori constare poterit. Adeat igitur Pausaniam Eliac. i. (lib. v. 6. extr.) p. 389. ad quem conf. notam Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 198. Eliac. ii. (vi. 6 et 7) p. 465. 468. Messeniaca (lib. iv. 24) p. 337. Deinde dignus est, qui contendatur, locus Gellii N. Att. iii. 15. Valerii Maximi viii. 15. Æliani v. h. x. 1. Plinii vii. 41. Davisii ad Ciceronis Disp. Tusc. i. 46. Dorici victoris meminit Thucyd. iii. 8. Gorgon vero ille, ex quo Scholia Pindari narrationem referunt, scripserat de rebus Rhodiis. Laudatur ab Hesychio v. ἐπισολιαῖος Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ. Iterum ἐν τῷ περὶ θυσιῶν voce κατεῤῥαπτίτης. Athenæus p. 695. male habet Γεωργὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν. Schn. A Pindaro ipso narrationem de anu sorore perperam repeti equidem censeo. Nihil de ejus fide hac in re habet Schol. vetus Pindari ad Ol. vii. pr. qui primo loco est commemorandus; ex eo aut alio Tzetza sua dixit.

III. Ἐπινίκιος εἰς Γλαῦκον Καρύστιον. (p. 4.)

Confisus auctoritate Mos. Solani ad Pindarum refero locum Luciani pro Imag. c. 19. ἀλλὰ πῶς ἐπήνεσε ποιητὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον;

οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι
ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας, οὐδὲ σιδάρεον
Ἀλκμάνας τέκος.

ὁρᾷς, ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε·—καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντιπαραινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ηὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ἄσματι. Fuit Glaucus iste Carystius, Demyli filius, inter pugiles nobiles; de quo vide Pausan. Eliac. Poster. (vi. 10.) p. 475.

IV. Ἐπινίκιος εἰς Ἀλέξανδρον Ἀμύντα, τὸν Φιλέλληνα προσαγορευθέντα. (p. 5.)

I.

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

O tu, qui nomen habes commune cum beato Trojano, Amyntæ animosa progenies.—Locum hunc habet Scholiastes Pindari ad Nem. vii. 1. (ubi excusat homonymiæ usum in laudibus apud Pindarum; uti in his vss. Alexander Maced. rex comparatur cum Alexandro, Paride dicto.) et Dio Chrysostomus Or. ii. de Regno p. 25. ubi de Alexandro Magno ait: ἐπεμνήσθη τοῦδε Πινδάρου, διά τε τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως, καὶ ὅτι τὸν πρόγονον αὐτοῦ ὁμώνυμον ἐπήνεσεν Ἀλέξανδρον τὸν φιλέλληνα ἐπικληθέντα, ποιήσας εἰς αὐτὸν ὀλβίων ἐπώνυμε Δαρδανιδᾶν. Ex Dione sua sine dubio hausit Tzetzes Chiliad. vii. 413. Nec omittendus locus Solini est, qui c. 14. hæc de Alexandro Amyntæ filio habet: *Voluptati aurium indulgentissime deditus; sicut plurimos, qui fidibus sciebant, dum vivit, in usum oblectamenti donis tenuit liberalibus, inter quos et Pindarum lyricum.* Rationes autem, quibus adductus locum hunc priorem cum sequenti ad victoriam Alexandri Philellenis Olympicam referre malo, satis explicuisse mihi videor in libro germanice scripto, *de vita et scriptis Pindari*, Sect. ii. p. 35. (scil. quia Alexandrum Olympiæ certasse constat,) unde simul constare potest, lectionem ὁμώνυμε (ap. Dionem l. c.) alteri (ἐπώνυμε) præferendam esse.

II.

Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν, ὑμνεῖσθαι
καλλίσταις ἀοιδαῖς.
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις
τιμαῖσι ποτιψαύει
μόνον ῥηθέν.
θνάσκει δ' ἐπίλασθὲν καλὸν ἔργον.

Digna res est viris bonis, celebrari pulcerrimis carminibus. Hoc enim solum, quod car-

mine *pronuntiatum est, immortalibus honoribus proxime accedit. Contra vero factum præclarum interit oblivioni traditum* (h. e. carmine haud commendatum.)—Addit Dionysius Halicarnassensis, ex quo fragmentum hoc refero, (de Demosthene t. ii. p. 292. l. 11. 13.) Πίνδαρος τοῦτο ποιήσειν εἰς Ἀλίξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς. Posui vero totum locum, pronti a Barnesio nescio quam recte distinctus est, nisi quod vetustam lectionem ῥηθὲν, cui ille ῥηθῆναι nullo sensu substituerat, reliqui, et Sylburgianum ἐσλοῖσιν pro vulgato ὄλοισιν, cum altera eiusdem viri docti emendatione, qua ἐπισταθὲν in ἐπιλασθὲν mutavit, audacter recepi. Nescio quod Barnesium adduxerit, ut ἐπιλασθὲν in σιγαθὲν mutaret, nec intelligo, quod in versione latina posuit: *Tantum dicier: hic est.* quo scilicet græcum suum μόνον ῥηθῆναι reddere conatus est. Schn.

Ultimorum versuum metrum sic restituit Hermannus:

τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τι-
μαῖς ποτιψαύει μόνον
ῥηθέν. θνάσκει δ', ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

V. Εἰς Ἱέρωνα. (p. 7.)

I.

Refert Scholiastes Pindari ad Pyth. ii. 127. Pindarum, cum Hieroni pro mercede carmen laudatorium in victoriam Pythicam (ἐπινίκιον) perfecisset, deinde ἐκ περιττοῦ συγγράψαι αὐτῷ περῶτα ὑπόρχημα, οὗ ἡ ἀρχή· "σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε." *Percipe, quod dico, nomen a præclaris sacris adepte*: quia Hiero ἀπὸ τοῦ, ἱερόν, dictus. Vocaverat poeta carmen hoc καστόρειον, ut docet Schol. eod. loco: ὃ δὴ καστόρειον εἶπε διὰ τὸ τὴν ἔνοπλον ὄρχησιν κατ' ἐνίους τοὺς Διοσκούρους εὑρεῖν. Adde Schol. ad Nem. vii. 1. ubi initium ipsum integrius exstat: "σύνες, ὅ τι λέγω, βαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας." Ipse Pindarus eod. loco secundum Pythicum εἶδος appellavit καστόρειον et ὑποχηματικὸν, quoniam scilicet plurima ejus μέλη saltatione expressa fuerunt. Hinc equidem nullus dubitavi ad idem referre carmen, quæ veteres grammatici loca ἐν Πυθικῇ εἰς Ἱέρωνα ᾠδῇ, vel ὑποχήματι in Hieronem, vel denique σκολιῷ in Hieronem laudant. Sed totum hunc Pindari locum rectius constituere licet ex Aristophanis Avibus v. 925. ubi ridiculus dithyramborum poeta carmen ad Pindaricos modos compositum in novam avium civitatem effundit:

Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
οἵαπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δ', ὦ πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν, ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεὶν·

ad quæ Comici verba hæc in Scholiis leguntur: ἐκ τῶν Πινδάρου Ὑπορχημάτων·

Ξύνες ὅ τι λέγω,

ξαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν. Porro ad versum 931. ἰμὶν, τιὶν legitur hæc veteris grammatici annotatio: χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνιχῆ (ἰν) τοῖς τοιούτοις Δωρισμοὺς, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἰν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἰμίν. Totus vero Aristophanis locus mihi videtur expressus esse ex Pindari carminibus, quorum unum saltem fragmentum ex ipso carminis in Hieronem initio decerptum jam certissime tenemus. De reliquis verbis nihil constituere licet. Sed prosequamur ulterius vestigia carminis Aristophanei, quæ nos statim ad plurium Pindaricorum fragmentorum cubile perducent. Pergit igitur Comicus v. 937.

Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.

Tum vero addit versu 942.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σκολιᾶς ἄνευ χιτῶνος·
ξύνες ὅ τι λέγω.

Ad quæ verba Scholiastes: καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως·

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἁλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα.

Λαῶν δὲ ἡμιόνους παρὰ Ἱέρωνος ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον. Ita enim Scholiastæ verba restituit Berglerus, germanici nominis decus, cum antea legebatur: ἔβα τῶνδε λαῶν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος καὶ ᾔτει αὐτὸν καὶ Ἁρμώδιον. Obiter moneo, Suidam in loco Aristophaneo legisse olim ὑφαντοδόνητον, quod Kusterus rejicit; ego vero ob metrum præferendum censeo; respondet enim Pindarico ἁμαξοφόρητον οἶκον, i. e. currum, cui domus ad veterum Scytharum morem inædificata est. (Recepit quoque Brunck. adstipulante codice; et ἁμαξοφόρητον esse legendum etiam Hermann. monuit.) Apparet igitur, Pindarum his verborum involucris preces parum modestas texisse, quibus ab Hierone, post acceptos ab eo mulos, currum etiam petebat, eumque Siculum, qui tum in magna artis laude erant, ut ex sequenti fragmento constat. Priorem Pindari locum refert præterea Strabo vi. p. 412. ubi de nova Ætna: ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος κτίστορα λέγει αὐτὸν, ὅταν φῇ· [MSS. inserunt non uno modo corrupta verba ξύνις ὅ τι λέγω. HERM.]

Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πατὴρ, κτίστορ Αἴτνας.

ubi Casaubonus monet, in Codicibus legi: ξύνες τοι λέγω ζαθέων, quod quo pertineret, vir summus tum temporis ignorasse videtur. Ad voces ξύνες ὅ τι λέγω alludit Gregorius Nazianz. Epist. 2. t. i. p. 768. σύνες ὅ τι λέγω, φησὶ Πίνδαρος, κἂν εὕρῃς τὴν ἐμὴν ἀφωνίαν ἀμείνω τῆς σῆς εὐγλωττίας. SCHN.

Ambiguum est, τὸ ὑπορχηματικὸν et καστόρειον sitne unum idemque; tum, fueritne hoc aliud carmen quam ipsum illud, quod Pyth. ii. est. Ex Scholio ad Pyth. ii. 127. quod conflatum est e pluribus Scholiis, utrumque firmes. Videtur tamen satis constare illud, carmen εἰς Ἴρωνα esse inter ὑπορχηματικὰ referendum, de quibus infra. An vere Pindarus preces istas parum modestas fecerit, dubito; et refero ad jocos scurriles Comici: exemplo aliorum in Pindaro in hunc sensum acceptorum, per commenta grammaticorum. Illa ξύνες ὅ τι λέγω frequentantur a multis, et jam a Platone in Menone p. 76. D. (tom. iv. p. 340.)

II. (p. 9.)

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκυρίας δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
αἶγας ἐξοχωτάτους·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα
Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου·
Σικελίας δ' ὄχημα δαίδαλον ματεύειν.

E Taygeto Lacedæmoniam canem pernicissimum animans; ad mulgendum lac Scyrias capras præstantissimas (ἐξοχωτάτας); scuta autem Argiva, currum Thebarum ex agro fertilissimo, rhedam arte factum e Sicilia petito. (Scripserat Pindarus ἀγλαοκάρπω.) Refert Athenæus i. p. 28. A. hoc fragmentum ex Pindari τῇ εἰς Ἴρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ. Sed idem videtur esse carmen cum eo, quod alibi Scolii nomine appellat, ut mox videbimus.—De capris Scyriis v. Athen. xii. p. 540. D. Respicit hunc Pindari locum Zenobius Prov. ii. 18. in Αἶξ Σκυρία—ἄλλοι δέ φασιν, ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος. Critias apud Athen. i. c. laudat ὄχον Σικελικὸν, et Θηβαῖον ἁρματόεντα δίφρον. conf. Pollux x. 26. x. 11. Interpp. Hesychii ad voces ὄχος Ἀκεσταῖος. Denique fragmentum hocce nostrum ex Athenæo transtulit Eustathius ad Homer. p. 1822. l. 5. SCHN. Priores duo versus distribuendos sic esse, ut factum est, docuit Hermannus; monuit quoque δαίδαλον esse legendum pro δαιδαλέον. [v. *Jenaische A. L. Z.* 1807. nr. 245. p. 131. *Ex Schedis.*]

III. (p. 10.)

Μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Ne tu obscura oblectationem in vita; longe præstantissima res est homini jucunda vita.—Habet hunc locum Athenæus xii. p. 512. D. Πίνδαρος παραινῶν Ἴρωνι τῷ Συρακου-

σίων ἄρχοντί φησι—. Schn. Versus constituit Hermann. Scripsi ἀμαυρῷ pro ἀμαύρου. Non enim memini dictum ἀμαύρομαι.

IV.

Athenæus xiv. p. 635. B. D. Ἀριστόξενος δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν· διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολιῷ, τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον διὰ τὸ δύο γενῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συναρδίαν ἀνδρῶν τε καὶ παίδων—ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος, ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον ἰδρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον·

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρε
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λύδιον,
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψη-
λᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Vocem Λύδιον esse corruptam, quilibet animadvertit. Vide igitur, an Λυδῶν vel Λυδίας sensum adjuvet. Nescio, an huc etiam referendus sit locus Plutarchi de Musica p. 1140. F. εἰ δὲ, καθάπερ Πίνδαρός φησι, καὶ τῶν σκολιῶν μελῶν Τέρπανδρος εὑρετὴς ἦν etc. de quo loco vide quæ disputavit van Goens Obs. Misc. p. 23. Schn. Versus constituit Hermann. et reposuit Λυδῶν pro Λύδιον.

V.

Ex eodem carmine in Hieronem desumtus esse videtur locus Strabonem xiii. p. 930. A.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται·---

καὶ πάλιν·

Ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεραΐζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,
ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

Hunc vero eundem locum, prouti scilicet integer in ipso carmine prostabat olim, respiciebat Julianus in epistola xxiv. quam doctam magis, an ineptam dicam, nescio, p. 395. καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφωέως ἐν Ἐπινικίοις κηρύττων, καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθείς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατονταπέφαλον ἐνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν· ὡς οὐδὲ τινος ἄλλου εἰς χεῖρα τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μόνον τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὤπλισεν, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. Cum igitur apud Julianum et in reliquis etiam

locis, ubi Typhonis meminit Pindarus, centum hujus terræ filii posuerit capita, facile patet, in Strabone numerum in voce τριτηκοντακέφαλον esse corrigendum. Schn. Versus distributi ab Herman. quem etiam consentire vidi in lectione κιρέϊζις pro κιράϊζι. [Scribe ἑκατοντακάρανον. Herm.]

ΣΚΟΛΙΑ.

I. Σκόλιον παρὰ τὴν θυσίαν Ξενοφῶντος Κορινθίου ἀσθέν. (p. 11.)

Athenæus xiii. p. 573. C. E. Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ἱστορεῖ ὁ Ἡρακλειώτης ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι παρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ, καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατιὰν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος (conf. Schol. Pindari ad Ol. xiii. 32.) ἐν τῇ ἐβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι ναὸν—καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ, πελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν δέησιν, ἀπάξειν αὐτῇ ταύτας ἑταίρας. Ὑπαρχόντος οὖν τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν, Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἰξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας. Πίνδαρος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· "Τρισολυμπιονίκαν ἑταιρέων οἶκον" (Ol. xiii.) ὕστερον δὲ καὶ Σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ἀσθὲν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνίθυσαν· διόπερ ἔφη·

Ὦ Κύπρου δέσποινα,
τεὸν δεῦτε ἐς ἄλσος.
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον
Ξενοφῶν τελείαις ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

(O Cypri regina, tuum ades in nemus; compascuarum puellarum gregem numerosum Xenophon adduxit lætus ad vota persolvenda. Scrib. ἐπάγαγεν. et mox v. 4. ἔμμεν.) ἤρξατο δὲ οὕτως τοῦ μέλους·

Πολύξενοι νεάνιδες, ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
διά τε τὰς χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε
ἡμῖν πολλάκις ματέρας ἐρώτων
οὐρανίαν ἱπτάμεναι νοήματι,
ποτὰν Ἀφροδίταν ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας

ἔπορεν· Ὦ παῖδες
ἑρατεινᾶις εὐναῖς μαλθακώρας·
ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι
σὺν δὲ ἀνάγκαι καὶ καλόν·

[Πάγκαλον ap. Athen. Herm.] (Advocari puellas ad saerum faciendum apparet; verba corrupta sunt.) ἀρξάμενός θ' οὕτως, ἐφεξῆς φησιν·

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέξοντι
ὁμοῦ δεσπόται, τοιάνδε
μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,
ξυναόρον ξυναῖς γυναιξί.

(*At miror simul, quid Corinthii de me dicent tale dulce Scolii exordium succinens puellis meretricibus commento.*) ὄη̃λον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία. ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα. πιστεύων δὲ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ, πεποίηκεν εὐθέως·

Ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

(*Aurum exploravimus pura probatione*: lapide Lydio, qui purum aurum declarat, h. e. Corinthii puellarum laudes admiserunt.) Solus hic ingenii, quod sentio quam sit exiguum, discrimen subire cogor, cum viri summi, Isaaci Casauboni, sollertia lectorem in locis difficillimis destituat. Versu tamen secundo recte vir magnus emendandum monuit δεῦτ' ἰ̓ς. sed quod idem voluit, κορᾶν ἰ̓ς ἀγέλαν, ut jungantur ἅλσος et ἑκατόγγυιον, quoniam græcum vix videtur, approbare nulla ratione possum. Connectenda potius sunt ἀγέλαν κορᾶν ἑκατόγγυιον, quibus verbis poeta numerum puellarum Veneri consecratarum a victore Xenophonte designare voluisse videtur; igitur distinctio post ἅλσος tollenda est; secundus enim versus cum tertio et quarto sensu continuatur. Versu 8. Casaubonus malebat: ἑρατινᾶς ὥρας μαλθακώτεραι, vel ἑρατεινᾶς εὐνᾶς μαλθακώτερον ἀπὸ καρπὸν. etc. Equidem faciliore sensu legerim: ὦ παῖδες, ἑρατεινᾶις εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι σύν τε ἀνάγκᾳ καὶ καλόν. quibus quidem verbis poetæ vitæ genus excusare videtur velle, cui puellæ servitio Veneris adstrictæ obsequebantur. Versu 12. Casaubonus legendum conjicit Ἰσθμοῦ δεσπόται. Corinthios hoc loco intelligi ipse Athenæus docuit. Pro vulgato κιθάρα idem vir doctus καθαρᾷ, et paullo antea λέξοντι pro λέξαντι restituit; reliqua verba, utpote corruptissima, meliorum librorum ope felicioribus ingeniis sananda deposuit Casaubonus, cujus ego exemplum tutissime sequar. Non obscurum quidem est, verba λιβάνου ξανθὰ δάκρυα referri ad sacrificium, cum thus in ara adoletur; sed verbum, quo adolitio significetur, nullum apparet in corruptela. Si ματέρας in ματέρος mutaveris, tum vero sequenti versu etiam οὐρανίας et ἀπτόμεναι νοάματι restituendum videtur. Verbum ἀπαγορίας forte ex ἀπ' ἀτορίας ἔπορεν corruptum fuit. Vide etiam, an ad investigandam lectionis veritatem aliquid profici possit ex annotatione Photii in Lexico inedito, qui de voce λίβανος monet: Λίβανον τὸ δένδρον θηλυκῶς Πίνδαρος. Schn. [V. Zonar. in v. λίβανον p. 1305. ibique Tittm. Herm.]

Verss. 3. seqq. refinxit Jacobs Animadvers. pag. 135. hunc in modum:

στάζετ' ἐσχάραις λιβάνου ξανθὰ δάκρυα
τιμάν τε μακίσταν ματέρι Ἐρώτων
οὐρανίῳ νιψάμεναι νάματι
ϖοτάγετ' Ἀφροδίτᾳ, ἅ γ' ὑμῖν ἄνωθεν
ἀγλαΐαν ὥρας ἔπορεν.

Vss. 7. seqq. forte locum habet: *ὦ ϖαῖδες, ἑρατειναῖς εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι νῦν γ' ἀνάγκα καὶ καλόν*: ad usum Veneris festo die ut excitet juvenes seu puellas.

Herman. sic constituit:

STROPHA.

Πολύξενοι νεάνιδες ἀμφίπολοι Πει-
θοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
ἅτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου
ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε
ϖολλάκις, ματέρα δ' ἐρώτων,
οὐρανίαν ϖτάμεναι νό-
ημα ϖοττὰν Ἀφροδίταν,
ὔμμιν ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν*, ὦ ϖαῖδες, ἑρατει-
ναῖσιν εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρ-
πὸν δρέπεσθαι. σὺν δ' ἀνάγκᾳ ϖᾶν καλόν.
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέ-
ξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται, τοι-
άνδε μελίφρονα ἀρχὰν
εὑρόμενον σκολίου, ξυν-
άορον ξυναῖς γυναιξίν.

ANTISTROPHA.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. *
* * *

* Venus scilicet. Nam quum dicere deberet, *impetratis veniam*, mutata constructione *dat ea vobis veniam* dicit. *Herm.* Annon v. 7. ἡμῖν?

EPODUS.

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν
δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κο-
ρᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν
τελέαισιν ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

[v. Jenaische A. L. Z. 1806. nr. 249. p. 143. *Ex Schedis.*]

II. Σκόλιον εἰς Θεόξενον Ἀγησιλάου Τενέδιον, Πινδάρου παιδικά. (p. 14).

Athenæus xiii. p 601. C. D. καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικὸς φησιν·

εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,

καὶ, κατὰ καιρὸν,

μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμὲ, πρᾶξιν.

Utinam contingat amare et amori gratificari. Nec tu, o anime mi, rei studio tenearis ab ætatis gradu alienæ. (Reddidi ultima, ut sententia forte ferebat: verum quid sit πρεσβυτέρα ἀριθμοῦ πρᾶξις, non intelligo. κατὰ καιρὸν aliena esse videntur, ex seqq. nata; καὶ autem ab Athenæo esse, non a poeta.)—μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησι;

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι,
θυμὲ, ξὺν ἡλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτινᾶς ὅσσων μαρμαριζοίσας
δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται,
ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται
μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογὶ,
πρός τ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου,
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν
φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἔγωγ' ἔκατι τᾶς κηρὸς ὡς
δαχθεὶς ἑλεκρὰν μέλισσαν
τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παιδῶν
νεόγυιον ἐς ἥβην.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδ[illegible]
Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

Oportuit quidem, cum opportunam erat et ætas ferebat, amores decerpere. Attamen Theoxeni fulgores oculorum radiantes qui adspexit, et cupiditate non agitatur, ex adamante aut ferro fabricatus est præcordiis atris gelida flamma; et a Venere arcuatis ciliis formosa nullo honore habitus aut opibus parandis violenter laborem impendit, aut matronali protervia animus ejus obnoxius per omnes vias rapitur. At ego tabesco, cum intueor puerorum pubescentem ætatem. In Tenedo vero Pitho et Gratia habitat cum filio Agesilai. (Verti ac si esset σὺν υἱῷ Ἀγησιλάῳ. Dorice sunt quoque scribenda v. 2. ξὺν ἁλικίᾳ, et v. 14. ἥβαν. v. 6. ψυχρὰν Villebr. In v. 11. ἵκατι τᾶς desidero Ἀφροδίτας, *Veneris numine*, aut simile quid.) Iterum hic Casaub. spem nostram plane destituit; quare solus ingenium in fragmento corruptissimo restituendo experiri cogor, quod jam olim feceram in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 46. Prima statim verba respicit Athenæus xiii. p. 561. B. καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη· εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Versus 3. 4. 5. habet Athenæus p. 564. D. E. ἀκτῖνας ὅσσων, quod h. l. admisi; nam eo loco, quem statim initio indicavimus, (p. 601.) exstat ἀκτῖνας προσώπου. Versu 5. Athenæus altero loco habet ἢ σιδάρου. Versu 6. ibidem est ψυχὰν pro καρδίαν, male, ut paullo post ex Plutarcho apparebit. Versu 12. Dalecampius emendabat μελικρᾶς vel μελικηρᾶς μελίσσας. H. Stephanus legit ἑλκηρᾶν (?) μελισσᾶν. Aliam viam tentavit Soping. ad Hesychii ὀδάξει. Equidem jam olim legendum censueram: ἀλλ' ἔγωγ' ἵκατι Κύπριδος καρὸς ὣς μελιχρᾶν μελισσᾶν τάκομαι. Apte comparaveris locum Alcmanis ap. Athen. p. 600. F. ἔρως με δ' αὖτε Κύπριδος ἵκατι γλυκὺς κατείδων καρδίαν ἰαίνει. de quo vide etiam summi Hemsterhusii notam ad Hesychii ἰαίνεσθαι. (Jacobs Animadverss. p. 189. conj. vs. 11. Ἀλλ' ἔγωγ', ἐπ' ἀκτῖνας κηρὸς ὣς Ἰανθεὶς μελιχρᾶν μελισσᾶν, τάκομαι.)—Duo postremos versus omiserunt H. Stephanus et Er. Schmidius, quos tamen ego pertinere ad ipsum Scolium persuasissimum mihi habeo. Quo modo Dalecampius verba ea verterit, memorare indignum est. Clarum vero est exinde, fuisse illum Theoxenum Tenedium Agesilai filium, forte etiam necessitate aliqua conjunctum cum Aristagora Tenedio, cui Pindarus pulcherrimum illud εἶδος ultimum inscripsit, quod immerito hodie inter Nemeacas odas legitur. De ipso Theoxeno quæ dici h. l. poterant, jam olim occupavi *de vita et scriptis Pindari* p. 45-50. Præterea Scolion hoc respiciebat Plutarchus de sera num. vind. p. 558. A. (p. 55.) egerat de honore Pindari posteris habito in Theoxeniis, τίς δὲ οὐκ ἄν, εἴπεν, ἡσθείη τῇ χάριτι τῆς τιμῆς, οὕτως ἑλληνικῶς καὶ ἀφελῶς ἀρχαϊζούσης; εἰ μὴ μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρᾷ φλογὶ, κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον. Ubi præstantissimus Wyttenb. monuit, eodem respicere Plutarchum Compar. Stoic. et poet. p. 1057. D. de Cæneo. (v. Fr. inc. e Sch. Apoll. i. 61.) et de util. ex inimic. cap. p. 91. A. κεῖνος ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. Laudavit etiam Wyttenbach. locum Onosandri Strateg. xlii. p. 124. αὐτὸς οὖν ὁ στρατηγὸς ἴσως φήσει τις ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδήρου κεχάλκευται. Ipsum carminis initium ita olim conjungendum ex laceris Athenæi verbis censueram:

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,
καὶ κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι ἄνθη ξὺν ἁλικίᾳ,
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμῷ δίωκε θυμὲ πρᾶξιν·
τὰς δὲ Θεοξένοιο ἀκτῖνας---. SCHN.

Restituit nunc numeris suis Carmen Hermann.

εἴη μὲν ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζε-
σθαι κατὰ καιρόν.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε πρᾶξιν.*
χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώ- Str.
των δρέπεσθαι, θυμὲ, σὺν ἡλικίᾳ.
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνάς τις ὅσσων
μαρμαριζοίσας δρακεὶς, ὃς μὴ πόθῳ κυ-
μαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδά-
ρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν
ψυχρᾷ φλογὶ, πρός τ' Ἀφροδί- Ant.
τας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται
πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων. ἀλλ' ἐγὼ
δ . . . . . ἕκατι τᾶς
κηρὸς ὡς δαχθεὶς ἐλειηρᾶν μελισσᾶν Ep.
τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παι-
δῶν νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιε
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησίλα.

III. Σκόλιον πρὸς Θρασύβουλον Ξενοκράτους Ἀκραγαντῖνον. (p. 16.)

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον·
Ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισί τε
γλυκερὸν, καὶ Διωνύσοιό τε καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναιεῦσι κέντρον.

O Thrasybule, suavium ferculum carminum hocce mitto mensis secundis; in communi sit convivis et Bacchi fructui poculisque Atticis suavis stimulus; qui ad hilaritatem excitet.—Athen. xi. p. 480. C. *τῶν Ἀττικῶν κυλίκων μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε· ὦ Θρ.* Vix dubitari posse videtur, ad hunc locum respexisse Suidam, cum in

voce Ἀθηναῖος auctoritate Pindari ἐν σχολαῖς, ut vulgo legebatur, seu ἐν Σκολίοις, ut recte Kusterus emendavit, docere vellet, Ἀθηναῖος dici etiam interdum pro Ἀττικός, quod grammaticorum filii rectè fieri negabant, ut videre licet ex Falconerio ad Inscr. Athlet. p. 2323. Thesauri Gronov. Rationem ex Megaclide repetit cum Suida Eustathius ad Homer. (p. 84. l. 11.) t. i. p. 169. edit. Politi. Videtur ergo in superiori Pindari loco Ἀθηναίοισι κέντρον legendum esse. De Thrasybulo Xenocratis Agrigentini filio satis constat ex Pyth. vi. et Isthm. ii. quæ ad eundem missæ fuerunt. Confer ibi doctas venerandi præceptoris mei annotationes. Schn. Ipsa carminis verba ducere videntur eo, ut illud non tam Scolion illud sit, quam ut Scolio pro comite datum credas. Metrum Herman. sic constituit:

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισίν τε γλυκερὸν,
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίοισι κέντρον.

IV. Ἄλλο. (p. 17.)

Athen. x. p. 427. E. τὰ Σκόλια καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη (τῆς τοῦ ποττάλου μνήμης) ἐστί· λέγω δὲ οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε·

---χάριτάς τε ἀφροδισίων ἐρώτων,
σὺν χειμάρῳ μεθύων·
Ἀγάθωνι δὲ καλῷ κότταβον.

Casaubonus malebat ἐπικαλῶ vel τῷ καλῷ. Ultimum fere probaverim; sed vel sic sensus interruptus hæret. An fortasse in χειμάρῳ latet σύν Ϝ' ἰμέρῳ? Sed hoc hariolari est. (*capra apposita.* et scrib. χάριτάς τ' ἀφρ. Etiam inter Scolia refertur ab Athenæo xv. p. 694. D. quod in Partheniis habetur inf. p. 29. Ἰὼ Πάν, Ἀρκαδίας—.)

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

De charactere horum carminum præclarus est locus Dionysii Halic. de Demosth. t. ii. p. 304. ed. Huds. ubi de ἁρμονίᾳ αὐστηρᾷ καὶ ἀρχαίᾳ ait: παραδείγματα δὲ αὐτῆς ποιητῶν μὲν καὶ μελοποιῶν ἥ τε Αἰσχύλου λέξις ὀλίγου δεῖν πᾶσα, καὶ ἡ Πινδάρου, χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια, καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια· κἀν τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας τὸν ἀρχαῖον φυλάττουσα τρόπον. Plutarchus de Musica p. 1136. E. tradit, Pindarum, Simonidem, Bacchylidem multa Παρθένεια Δώρια (*Dorica harmonia*) composuisse; abstinuisse vero Pindarum χρώματι (*chromatico genere*)

in cantu ibidem p. 1137. F. monet. De natura hujus carminis pauca tradita in veterum grammaticorum libris reperiuntur, unde parum perspicitur. Fateor igitur, parum me hic videre, sed in lectoris tamen gratiam ponam præcipua loca, quæ ad eam rem spectant. Aristoph. Av. 920. *μέλη πεποίηκα—κύκλιά τε πολλὰ, καὶ Παρθενεῖα* (ita ibi scribitur) *καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.* ubi Schol. *Παρθενεῖα, ἀντὶ τοῦ, ἃ αἱ παρθένοι, ᾖδον.* Alius grammaticus ad eum locum: *προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα τὰ Παρθενεῖα· ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα.* Proclus in Chrestomathia: *τὰ δὲ λεγόμενα Παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο.* Sunt porro in genere *Δαφνηφορικῶν*, si eidem Proclo credimus, et iidem *τρόποι* cum *ἀποστολικοῖς*, ut legitur apud Athen. xiv. p. 631. D.

Mirabar, quid sibi velint illa Schol. Pindari ad Pyth. iii. 139. ubi Pindarum, laudat *ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων* "*ὦ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων.*" *ἕως τοῦ*, "*Ματρὸς μεγάλας ὀπαδὲ, σεμνῶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.*" [v. not. ad Gregor. Corinth. p. 132. Schaefer. *Ex Schedis.*] ubi *Παρθενίων* scribendum esse patet ex Schol. Theocriti ii. 10. *Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων* (ubi Vatic. 5. *παρθενίων*) *ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην.* ubi Vatic. 5. *παρθενίων τοι τῶν ἐραστῶν—εὔχονται εἶναι καὶ ἥλιον.* quæ equidem non satis intelligo; nisi huc trahere velis locum Hesychii in *οὐρανία αἶξ*, ubi est: *ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται· ταύτῃ δὲ τὰ γύναια εὔχεται διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν· ὅθεν καὶ εὐκταίων φασὶν αὐτὴν (τὴν αἶγα) ἔνιοι.* In his igitur Pindari Partheniis laudabant alicubi virgines Panem, unde Scholiastes sua duxit. Sed de eo loco statim postea dicemus. Huc refero etiam, quæ tradit Schol. Theocr. i. 1. *μελίσδεται*] *μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον· ὡς καὶ Πίνδαρος* (f. *πρὸς*) *τὸν Πᾶνα φάσκων*

τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις

τουτέστιν, ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. ubi Vatic. 2. *σαύτα* (f. *σαυτῷ*). Verbum *γλάζειν* defendit D. Ruhnken. ex Hesychii *γλάζει, κέκραγε.* Idem Schol. ad Idyll. v. 14. *Πὰν ἄκτιος*] *τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον, φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φρουτίζειν* (Apollinem an Panem?) Primum horum carminum (*τῶν Παρθενίων*) laudat Schol. Aristoph. ad Acharn. 720. *ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἀττικῶς· ὅθεν καὶ ἡ Κόρινν ἐστὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί· ἐπὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.* ubi esse legendum: *ὅθεν καὶ ἡ Κόρινν, ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει*, vidit Pierson ad Mœrin p. 70. [cf. Notices et Extraits t. viii. P. ii. p. 127. *Ex Schedis.*]

Sed redeo ad locum de Pane, de quo in his iisdem Partheniis, nisi fallor, cecinerat Pindarus, quæ refert Aristoteles Rhetor. ii. 24.

ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας Θεοῦ κύνα παντοδαπὸν καλέουσιν Ὀλύμπιοι.

[tragicis numeris Wolfius Auctar. ad Vateri Anim. ad Aristot. Rhet. p. 207. HERM.] etiam quæ laudat tanquam Pindarica Aristides t. i. p. 29. de sociis Bacchi: *διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα*

χορευτὴν τελεώτατον Θεῶν

ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ, καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον. Jam vero rem miram audi, studiosis Pindari gratissimam futuram. Illud enim in Panem car-

men ex Partheniis servavit ex parte Athenæus, qui nullo discrimine nec auctoris nomine annotato posuit in Scholiorum numero etiam hocce xv. p. 694. D.

Ἰὼ Πὰν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
Ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ νύμφαις γελασίαις.
Ἰὼ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναις ταῖσδ' ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος·
ἐνικήσαμεν γὰρ
ὡς ἐβουλόμεθα, καὶ νίκαν ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλαν Ἀθήναν.

(Ultima haud dubie diversa; etsi et a Brunckio junctim edita sunt t. i. p. 156. qui et contendebat, Scolion hoc esse, nec aliud carmen esse posse; contra quem disputat vir doctus in Nov. Biblioth. philol. 1778. P. iv. p. 67.)—Suspicor, totum carmen scriptum esse in laudem Panis, quo duce Athenienses nobilem illam pugnam Marathoniam vicerunt; sed verbis ipsis manum abstinere præstat, in quibus corrigendis sine bonorum librorum auxilio vix aliquid tentari posse videtur. Plura enim verba exciderunt, quibuscum conjuncta hærebant fragmina illa, quæ Scholiastes Pindari conservavit. Sensum verborum illorum Χαρίτων μέλημα præclare explicuit Hemsterh. ad Luciani t. i. p. 272. Reliqua de Pane, quæ scire ad sensum carminis adjuvandum interest, dabit d'Arnaud de Diis παρέδροις p. 205. Initium tentavit doctiss. Valckenar. ad Euripid. Phœniss. p. 30. cui videbatur legendum: ὀπαδὲ Νύμφαις σαῖς, γιλάσιας, i. e. *adsis nobis hilaris.* Sed de hac viri maximi conjectura judicium penes eruditum lectorem esto. SCHN.

Κεχωρισμένα illa videntur esse selecta carmina ex aliorum numero: quæcunque tandem illa fuerint. Metrum autem fragmenti ita constituit Herman. de metris p. 414.

ὦ Πὰν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

Aliud Scolion:

ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθήναν.

(*νίκαν—ὡς φίλαν Ἀθάναν. ad Minervam in Pandrosi æde.*)

ΘΡΗΝΟΙ *. (p. 20.)

Pindarum et hoc carminis genus attigisse, cum multis veterum testimoniis constat, quibus addere licet obscurum Georgii Galesiotæ locum in Monodia in Theodorum Callistum Xanthopulum apud Allatium de Simeonum Scriptis p. 210. tum inprimis clarum est ex iis locis, quos inde decerptos quidam veterum scriptorum conservarunt. Sed a natura nactus erat ingenium ad genus istud molle et flebile non satis aptum, nec potuit aspirare ad laudes Simonidis, qui in modis næniæ exprimendis omnium reliquorum poëtarum conatus superavit, ut monet intelligentissimus rerum poëticarum judex Dionysius Halicarn. t. ii. p. 128. cujus loco jam olim usus sum in libro *de vita et scriptis Pindari* pag. 47. Antea vero quam ipsa næniarum fragmenta aggrediar, lectorem meminisse velim, temere ea omnia ad unum carminis titulum referri, cum ignoremus et numerum carminum et nomina amicorum, in quem quodque a Poëta scriptum fuit. De Hippocrate tamen constat testimonio Schol. Pindari ad Pyth. vii. 18., ejus memoriam a Pindaro næniа celebratam fuisse. Ita enim ille: *ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ἣν καὶ Θρῆνον γράφει Πίνδαρος.* Ἦν δὲ Ἱπποκράτης συγγενὴς τοῦ νικηφόρου. scilicet Megaclis Atheniensis, in cujus laudem scripta est Pyth. vii. Pertinet autem illa Megaclis victoria ad Pythiadem lxxxviii. ut tradit Scholiastes, cujus tamen locum corruptum esse certis argumentis docuit Corsini Fast. Attic. ii. p. 60. qui pro *ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην* substituere jussit: *εἰκοστὴν ὀγδόην*, i. e. Olymp. lxxvi. Fuit Hippocrates ille Zenodici filius, una cum fratre Capy a Therone fugati, ut tradit Hippostratus apud Schol. Pindari Pyth. vi. pr. Zenodicus vero et Emmenides Telemacho patre nati fuerunt. De Hippocrate alia multa tradit Timæus apud Schol. Pind. ad Nem. ix. 95. Cf. Corsini l. c.

I. (p. 21.)

Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 120. C. *λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβίων ἐν ᾅδου·*

Τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου
τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω·
φοινικορόδιαί τε λειμῶνες
εἰσὶ προάστειον αὐτῶν·
καὶ λιβάνῳ σκιερὸν
καὶ χρυσοκάρποισι βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἱππείοις γυμνασίοις,
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται·
παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς
ἅπας τέθηλεν ὄλβος.

[* inter *μέλεα*, v. c. Pausan. x. 7. p. 814 *Ex Schedis.*]

ὀδμὰ δ' ἐρατὸν
κατὰ χῶρον κίδναται ἀεὶ,
θύματα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ
παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Fulget illis jubar solis per noctem quæ hic subtus est; et purpureis rosis nitentia prata sunt suburbium eorum; et turiferis aureosque fructus ferentibus arboribus opacum gravatur solum. Et alii quidem curulibus gymnicisque certaminibus, alii calculis, alii fidibus se oblectant; et juxta fioret ipsis omnis læta copia; odor autem suavem per regionem semper spargitur, miscentibus illis igni late splendente omnigenos odores in deorum aris. (Versibus 5. 6. nondum satis confido.)—Versu 5. *σκιερὸν* pro vulgato *σκιερὰν* a Xylandro recepit etiam H. Stephanus in Fragm. Pind. Σκιερὸν laudat ex h. l. Wyttenb. ad Plutarch. de ser. num. vind. p. 114. Ineptum *μὲν* ante *μένος* ejiciendum esse vidit etiam Reiske Anim. vol. ii. p. 167. Idem vir doctus (bene) conjicit *πλατάνῳ—βεβριθὸς*, vel *πλατάνῳ σκιερᾷ*. Versu 7. legebatur olim *ἵπποις*, quod Xylander et H. Steph. correxerunt. Apud Wyttenb. *ἱππίας* exstare video. Reiske malebat: *τοὶ μὲν ἵπποις, τοὶ δὲ γυμνασίοις*. Pro *τέρψονται* ex codicibus recepimus *τέρπονται*. Porro *ἱρατῶν*, quod in Plutarcho legebatur olim, emendarunt Xylander et Steph. Eundem vero hunc locum partim auctiorem profert Plutarchus de dicto *λάθε βιώσας* p. 1130. C. *καί τοι τῆς γε δόξης καὶ τοῦ εἶναι φύσιν* (?) *εὐσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθένδε νυκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι, καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοί τινες ἄκλαυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παραπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσίων βεβιωκότων καὶ παρανόμως ὁδός ἐστιν εἰς ἔριβός τι καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχὰς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ, δεχόμενοι καὶ ἀποκρύπτοντες ἀγνοίᾳ καὶ λήθῃ τοὺς κολαζομένους.* Ubi nihil varietatis e Codd. annotatum legitur, nisi quod ibi *ἄκλυστοι* exstare dicitur, quod tamen probare nolim cum Reiskio p. 623. Sententiam totius loci tenemus, sed verba Lyrici Plutarcheis intermixta distinguere, vel corrupta emendare difficile est, præsertim cum Plutarchus ubique in veterum scriptorum locis commemorandis memoria confisus fuerit. Quæ sint *δίνδρα σκύθια*, nescio; forte *σκιερὰ* legendum, et *χρυσοκάρπων* pro *τοῖσιν ἀκάρπων*. Reiske p. 623. tentabat: *τοῖσι καρπῶν μελανοπώρων καὶ σκιερῶν δένδρων*. vel *τοῖσιν εὐκάρπων μελανοπώρων*. In ultimis *Plutarchi* verbis agnosces Pindari *φῆσιν*, quam habet etiam de audiendis Poetis (p. 17. C.) 12. ed. Krebs. *καὶ οὔτε Ὅμηρος οὔτε Πίνδαρος οὔτε Σοφοκλῆς πεπεισμένοι ἔχειν ταῦτα οὕτως ἔγραψαν· ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί. ubi immensas eructant tenebras validi caliginosæ noctis amnes.* Huc etiam refero Etymologici M. locum p. 200, 13. *βληχρὸν τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει.* Eadem habet Suidas h. v. Alcæi locus, quem grammatici respexisse videntur, extat apud Eustath. ad Homer. p. 705. *βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί.* Præterea de voce *βληχρὸς* et *ἀβληχρὸς* vide quæ disputavit Valcken. ad Theocrit. p. 218. Schn. Constituit metrum Hermann.

. . . τοῖσι λάμπει
μὲν μένος ἀελίου τὰν
ἐνθάδε νύκτα κάτω, φοι-
νικορόδοισί τε λειμώ-
νεσσι ϖροάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιερᾷ καὶ
χρυσοκάρποισιν βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις, γυμνασίοις, Ant.
τοὶ δὲ ϖεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγ-
γεσσι τέρπονται. ϖαρὰ δέ σφισιν εὐαν-
θὴς ἅπας ὄλβος τέθαλ'· ὀ-
δμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον
κίδνατ' ἀεὶ, θύα μιγνύν-
των ϖυρὶ τηλεφανεῖ ϖαν-
τοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Tum in sequentibus:

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βλη-
χροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ϖοταμοί.

II. (p. 23.)

Pergit Plutarchus loco supra memorato p. 120. καὶ μικρὸν ϖροιλθὼν ἐν ἄλλῳ Θρήνῳ ϖερὶ ψυχῆς λέγων φησί·

ὀλβία δ' ἅπαντες αἶσα
λυσίπονον τελευτάν. καὶ
σῶμα μὲν ϖάντων ἕπεται
θανάτῳ ϖερισθενεῖ, ζῶν
δὲ λείπεται αἰῶνος εἴδωλον·
τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν·
εὕδει δὲ ϖρασσόντων μελέων,
ἀτὰρ εὐδόντεσσιν ἐν ϖολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπουσαν
χαλεπῶν τε κρίσιν.

Beata illi omnes sorte morte placida exspirant. Corpus quidem omnium morti validæ bo-

noxium est, at viva superstes est vitæ imago; ea enim sola est divina, et dormit laborantibus membris, at dormientibus in multis somniis monstrat imminens judicium jucundorum et malorum; h. quo læta et tristia infliguntur.—Eundem locum repetit in Vita Romuli (p. 35. F.) t. i. p. 75. edit. Bryan. ἰατέον οὖν ἐχομένους τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν· ἥκει γὰρ ἐκεῖθεν, ἐκεῖ δ' ἄνεισιν, οὐ μετὰ σώματος, ἀλλ' ἰὰν ὅτι μάλιστα σώματος ἀπαλλαγῇ. Xylander malebat: ὀλβίᾳ ἁπάντεσσ' αἶσα λυσίπονος τελευτὰ (vel, ut Wyttenb., λυσιπόνου τελευτᾶς. Jacobs Animadvv. p. 194. ὀλβίᾳ δ' ἁπαντῶσ' αἶσα λυσίπονον τελευτὰν μέτα.) Reiske tentabat: ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἶσα λυσίπονον εὕροντο τελευτὰν—ζῶν δὲ λείπεται δι' αἰῶνος εἴδωλον—εὕδει μὲν κνωσσόντων μελέων. In ipso verborum Plutarchi initio non video, qui sensus inesse possit, nisi ἐν τῷ αὐτῷ θρήνῳ legamus. Præterea huc esse referendum facile patet locum Aristidis in Or. fun. Alexandri t. i. p. 88. εἰ δὲ ἀληθεῖς οἱ Πινδάρου καὶ Πλάτωνος καὶ πάντος τοῦ περὶ Πυθαγόραν φροντιστηρίου, καὶ διατριβαὶ ποιαί εἰσι τῶν ἐν ᾅδου, εἴ που νῦν ποιητῶν τι χορεύει ἵστασθαι εἰκὸς περὶ ἐκεῖνον etc. Schn.

Constituit et emendavit metrum Herman.

Ὀλβίᾳ δ' αὖ πάντες αἶσα
λυσίπονον . . . . . τελευτάν.
σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζῶον δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γὰρ ἐστὶ μόνον ἐκ θεοῦ· ἀδὺ δὲ βρασσόνων μελέων ἄτερ εὕδοντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπουσαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

Vivum, inquit, etiam post mortem relinquitur vitæ simulacrum: (ut Herculis apud Homerum) divina enim natura est. Eaque sæpe, quum suaviter dormiunt graviorum liberati membrorum molestia, jucundi et injucundi, quod iis evenire possit, ostendit discrimina. κρίσιν ἐφέρπουσαν τερπνῶν χαλεπῶν τε dixit pro: τερπνῶν χαλεπῶν τε ἐφερπόντων κρίσιν. Herm.

III. (p. 24.)

Ad Pindarum auctorem referunt H. Stephanus et Erasmus Schmid locum Clementis Strom. iv. pag. 640. l. 22. ἄγαμαι τὸν μελοποιὸν ᾄδοντα·

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις ὑπὸ
ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·

εὐσεβῶν δ' ἐπουράνιοι νάουσαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσ' ἐν ὕμνοις.

Animæ impiorum sub cælo in terra vagantur in doloribus cruentis sub jugo inevitabili malorum: piorum autem animæ in cælo habitantes cantibus numen magnum celebrant hymnis. Versus duo extremos recitat quoque Theodoret. Serm. viii. p. 599. C. t. iv. Opp. Constituit fragmentum Hermannus:

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσιν,
φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοισιν κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισι, μολπαῖς
μάκαρα μέγαν ἀείδοισ' ἐν ὕμνοις.

IV.

Vix dubitari posse videtur, ex Threnis sumta esse, quæ *Plato* in Menone t. ii. p. 81. B. ex Pindaro refert: λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν, ὅσοι θεῖοί εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστι· φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾷν (ὃ δὴ ἀποθνήσκειν καλοῦσι·) ποτὲ δὲ πάλιν γίγνισθαι; ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέ ποτε· δεῖν δὴ διὰ ταῦτα ὡς ὁσιώτατα διαζῆναι τὸν βίον·

Οἵσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν
παλαιοῦ πένθεος δέξηται,
εἰς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων
ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀναδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ,
σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξονται·
ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες
ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

Ubi Ald. et Basil. editio conjunctim habent πάλιν ἐκτᾶν. Ficinus ἔστ' ἂν legisse videtur. Stobæus, qui h. l. exscripsit Serm. cxli. Wech. p. 432. ἐκ τῶν habet, et δέξηται, quod pro vulg. δέξεται recepimus. Quæ vero hic de sensu totius fragmenti et de universa Pindari philosophia disputari poterant, jam olim occupata fuerunt in libro *de vita et scr. Pindari* p. 51—60. Schn. οἵσι pro παῤ ὧν. Metrum constituit Hermann.

οἵσι δὲ Φερσεφόνα ποι-
νὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν
ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ

ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ,
καὶ σθένει κραιπνοὶ, σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον
ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

V. (p. 25.)

In Stobæi Serm. ccxlix. de felicitate p. 821. ed. Wechel. Cl. Gesn. ex Threnis habetur hoc:

Εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔξιν ὄλβιος.

(vert. Gesn. *Beatorum felicitas non est fugitiva.*) Versio latina faciliorum lectionem εὐδαιμόνων—ὄλβος sequitur, quam probo. Schn. Scilicet versus hic est:

εὐδαιμόνων δραπέτας οὐκ ἔξιν ὄλβος.

VI.

Schol. Pindari ad Olymp. i. 127. ex Threnis laudat: (correcta ab Hermanno) [v. infra p. 152. clxvi.]

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας,
τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

Sermo est de Œnomao et Pelope. Hinc facile sententia fragmenti perspicitur. [Cf. infra p. 152. clxvi. *Ex Schedis.*] [Schol. Apoll. Rh. i. 752.]

(Forte ad Threnos spectat locus ap. Platon. de Rep. i. p. 330. E. 331. A. inf. Fragm. Incert. e Platone. [p. 80.])

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ (p. 26.)

Hoc genus carminis Pindarus primus excoluisse, quin adeo invenisse dicitur apud Clementem Stromat. i. p. 365. l. 5. Athenæus i. p. 15. D. E. præterea Xenodemum in hujus laudis societatem admittit, ubi ait: ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἤνθησεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ Πινδάρου, καί ἐστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων. Plura de natura hujus carminis infra dicentur nr. vi. Schn. Ex Menandro rhetore de Encomiis ed. ab Heeren. p. 27. apparet, in Apollinis maxime honorem hoc carmen scriptum esse; nam ubi de hymnorum generibus: τοὺς μὲν γὰρ εἰς Ἀπόλλωνα Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα νομίζομεν. [Cf. Lucian. de Saltat. 16. *Ex Schedis.*]

I.

Auctor Epistolæ inter Socraticas p. 5. καὶ τὸν Πίνδαρον ἡγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὅς φησιν·

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον εν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν, τελευταί τε
καλλίονες.

Σχιδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῷ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα. ubi voces ἕκαστον ἓν πρᾶγος aliunde assutæ esse videntur ab auctore epistolæ, vel imperito potius librario. Sensum enim perturbant, et omittuntur etiam ab Aristide in Panegyr. Cyzic. t. i. p. 236. ἀλλ', ὥσπερ ἔφη Πίνδαρος,

Θεοῦ δείξαντος ἀρχὰν,

οὐδὲν δὴ τὸ κωλύον. Idem c. criminantes t. ii. pag. 416. Θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὰν, εὐθεῖα δὴ κέλευθος εὑρεῖν τὸ προκείμενον. ubi recte liber Baroccianus ἑλεῖν præfert. Schn.

Constituti versus ab Hermanno:

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

ut sit ἐν πρᾶγος pro ἐν πράγματι.

II.

Stobæus Serm. clxvii. p. 571. ed. Wechel. ex *Hyporchematibus* Pindari profert:

Γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισιν· ἐμπείρων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

Hinc Eustathius ad Hom. p. 841, 32. γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα. cujus lectio in πεπειραμένων præferenda videtur. Schn. et Schol. Ven. A. B. ad Iliad. λ. 227. φιλοπόλεμοι γὰρ οἱ νέοι. ὡς καὶ Πίνδαρος· "γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν." Metrum ab Hermanno sic habe:

γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπεί-
ροισι· πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν
καρδίᾳ περισσῶς.

III (p. 27.)

Erotianus Glossar. Hippocrat. voce αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός.—καὶ Πίνδαρος ἐν Ὑπορχήμασι λέγων·

ἐνέπισε κεκραμένα ἐν αἵματι· πολλὰ δὲ ἕλκεα
πλευρὰς ἔμβαλεν ὦμον τραχὺ ῥόπαλον· τέλος
δ' ἀείρας πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευρὰς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Eustachius in editione sua rarissima p. 19. H. habet hæc latina: *Cecidere sanguine mixta. multa autem ulcera intulit costis, et præduro humero; denique extollens duras costas abscidit* etc. Nihil ad hunc locum emendandum proficimus ex collatione codicis Dorvilliani in Obs. Misc. Nov. t. ix. p. 1003. posita. Vulcanius in Notis Mtis ap. Heringam Obs. crit. p. 116. legebat: ἐνέπτυσε, deinde ἔμβαλε νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. Ipse Heringa malebat, reliqua tamen Vulcanii emendatione admissa, legere: ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι. deinde priore πλευρὰς ejecto metrum ita constituendum censebat:

Ἐξέπτυσε κεκραμέν' αἵματι· πολλὰ δ'
ἕλκε' ἔμβαλε, νωμῶν τρα-
χὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευρὰς, αἰ-
ὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Si, quod sentio, dicendum est, fateor, mihi neutrum virorum horum doctissimorum satisfecisse in Pindari loco difficillimo emendando, ubi desiderari videtur mentio spinæ dorsi, qua quidem ictibus clavæ disrupta, medulla per ossa vertebrarum prorumpebat. Similis plane locus est Sophoclis in Ægeo apud Pollucem x. 160. (ex Ægeo :—κίστρᾳ σιδηρᾷ· πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν πλέον ἀλοῆσαι.) quocum comparabis Dion. Hal. Ant. i. 39. Schn.

Egit locus forte de Hercule: is quem aggressus erat, *exspuit, mista sanguine; multa autem intulerat vulnera dura clava. Tandem ea sublata fortia latera percussit; vita autem per ossa est profligata.* Metrum Hermannus, hiatu relicto vs. 1., sic constituit:

ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι.
πολλὰ δ' ἕλκεα πλευραῖς ἔμβαλεν
νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευρὰς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων
ἐῤῥαίσθη.

IV.

Athen. xiv. p. 631. C. ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστιν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· Πίνδαρος δέ φησι·

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες.

V. (p. 28.)

Schol. Theocriti vii. 103. Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολίων. καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν. cf. Dorville Obs. Misc. Nov. t. iii. p. 159.

VI.

Præclarum locum apud Plutarchum Quæst. Conv. ix. 15. 748. A. B. animi conjectura ductus referendum putabam ad Pindarum auctorem; qua in re si vel maxime opinione mea falsus fuerim, gratum tamen erit lectori fragmentum inprimis utile ad naturam *poeseos hyporchematicæ* cognoscendam paullo emendatius a me hic appositum legere. Sic igitur ille: ὀρχηστικὴ δὲ ἡ ποιητικὴ κοινωνία πᾶσα ἐξ μίθιξις ἀλλήλων ἐστὶ, ἐξ μάλιστα μιμούμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος ἐνίργει ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν σχημάτων ἐξ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσι. δόξειε δ' ἄν, ἅπερ ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται, τὰ εἴδη (addo ὅμοια εἶναι.) δηλοῖ δὲ, ὅς μάλιστα κατωρθωκέναι δόξει ἐν ὑπορχήμασι, καὶ γεγονέναι πιθανώτερος ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι ἑτέραν τῆς ἑτέρας. τὸ γὰρ Θεσσαλὸν ἵππων ἢ κύνα Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διώκων, ἢ οἷος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν τε πεδίον πέταται θανάτοιο κῆρας εὑρέμεν μανύων ἐλάφῳ· τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα παντᾶ ἕτοιμον· καὶ τὰ ἑξῆς μονονοὺ λέληθε τὴν ἐν ὀρχήσει διάθεσιν τὰ ποιήματα παρακαλεῖν, καὶ τῷ χεῖρε καὶ τῷ πόδε, μᾶλλον δὲ ὅλον ὥσπερ τισὶ μηρίνθοις ἕλκειν τὸ σῶμα τοῖς μελίσι, καὶ ἐντείνειν etc. Emendavi quæ potui, partim collatione codicum in fine adjecta adjutus, unde Θεσσαλὸν ἵππον ex Codice T. V. pro vulgato πελαστὸν ἵππον, porro θανάτοιο κῆρας ex Cod. T. V. pro θάνατον κεράσασα recepi. Nam quod ex Cod. T. V. annotatur *μίμῳ* pro *μίμει*, nihili est. Deinde pro *στρέφοιαν ἕτερον* scripsi *στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα*. Denique *μόνου* mutavi in *μονονού*. Reliqua vitia felicioribus ingeniis emaculanda relinquo, quorum judicio mea hæc de auctore fragmenti conjectura vel stabit vel cadet. Schn. Primo loco ad Carmina *ὑπορχηματικὰ* referendum Carmen supra memoratum *εἰς Ἴρωνα*, ubi vide. Similia duo hæc genera, Pæanes et Hyporchemata, inter se fuisse, patet e Plutarcho de Musica p. 1134. loco inf. ad Pæanes memorato.

ΠΡΟΣΩΔΙΑ.

I. Εἰς Δῆλον. (p. 29.)

Petierant Cei a poeta, ut iis pæanem concinnaret, qui a theoris Delum missis ad aram Dei caneretur. Affectum carmen demum post cantatam Herodoti Thebani victoriam, quod fecit Isthmica prima, perfecit et absolvit Pindarus, ut habetur in Scholiis ad Isthm. i. Idem argumentum tractaverant olim Eumelus Corinthius, cujus in Delum carmen a Pausania memoratur, et Pronomus Thebanus, qui Chalcidensibus *προσῳδιον εἰς Δῆλον* conscripsit, ut refert idem Pausanias ix. 12. pag. 734. 5. Ex hoc igitur carmine sine dubio decerpta sunt, quæ profert *Philo* de corrupt. mundi t. ii. p. 511. ed. Mang. *διὸ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τῆς Δήλου φησίν*·

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου

παιδὸς Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θυγάτηρ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας·
ἄν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν,
μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

Salve, o divina, nitide comati Latonæ filii amabilis surcule, maris filia, terræ latæ immotum prodigium; quam mortales Delum appellant, immortales autem in Olympo celeberrimum nigricantis terræ sidus.—Pro vulgato θεοτίμητα Mangey ex Mtis et Olymp. iv. recte θεοδμάτα restituit. Idem pro κυανίας conjiciebat κραναᾶς legendum, quod Isthm. i. κραναὰ Δᾶλος dicitur. Malo κυανίας πλακὸς, *cærulei maris*, cujus quasi sidus est Delus; alludit enim poeta ad vetus insulæ nomen Ἀστερία. cf. Intt. ad hymn. Callim. in Delum. SCHN.

Versum tertium et seqq. Hermannus restituit:

πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνη-
τον τέρας· ἄν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκου-
σιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

II.

Alium nec minus præclarum locum ex hoc carmine servavit Strabo x. p. 742. B. 743. A. ubi de Delo: τιτίμηται δὲ ἐκ παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων ἐξαρμένη (l. ἐξηρμένη). μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Δητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος·

Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος
παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥιπαῖσιν·
ἀλλὰ Κοίου γένος ὁπότ' ὀδύναισι θείαις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν
χθονίων, ἂν δ' ἐπὶ κραναῇ σχέθον πέτρᾳ
ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες· ἔνθα τεκοῖσ'
εὐδαίμον' ἐπόψατο γέννᾳ.

Erat enim antea vaga fluctibus Delos omnigenorumque ventorum procellis; verum postquam Cœi soboles (Latona) sacris doloribus acta eam adiit, tum quatuor rectæ e radicibus terræ emicuerunt et in aspera rupe confestim eminuerunt (ἀνίσχεθον, ἀνίσχον, ἐπὶ κραναᾷ πέτρᾳ) adamantinæ columnæ: ibi parens beatam vidit sobolem.—Priora verba habet etiam Schol. ad Odyss. ν. 3. cujus auctoritate scripsi πάροιθε φορητὰ, cum in Strabone πάροιθεν οὐ φορητὰ legeretur; deinde ex eodem restitui κυμάτεσσι Δᾶλος, cum apud Geographum, omisso Deli nomine, κύμασί τε editum exstaret. Casaubonus sine ope librorum veterum nihil tentandum sibi putabat; monet tamen in

codice omitti verba ὁ γένος, ibidemque esse πρυμνῶν. Idem ex corrupto σχεδὸν recte effecit σχίθον, quam emendationem secutus Barnesius reliqua, ita ut edita jam prostant, feliciter constituit ad Homerum t. iii. p. 343. Antea enim in Strabone legebatur: ἀλλὰ καὶ ὁ γένος * ὁπότ'—ἐβαίνειν *—ἄν * δ' ἐπὶ κραναῇ σχεδόν. Præterea ingenium in hoc loco suum experiri voluit etiam Th. Canterus V. L. ii. 22. ubi legebat: ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὁπότ' ὀδύναισι θείαις ἀγχιστόκοις ἐπιβαίνειν. qua quidem emendatione quid proficiatur, non video, nisi forte vir doctissimus vocem ἀγχιστόκοις ex codice aliquo addendam monere voluit. Ultima fragmenti verba respiciebat *Plutarchus* de facie in orbe lunæ p. 923. C. τὴν γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσι. Scilicet philosophus Chæronensis verba Pindari ad rem suam in alienum sensum detorsit. Facit huc Ibyci locus ap. Schol. Apollonii iii. 16. Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγίθεις λέγει. Denique ad Pindaricum in Delum Pæana spectant etiam verba Senecæ Quæst. Nat. vi. 26. ubi de Delo ait: *Hanc Philosophi quoque, credula natio, dixerunt non moveri, auctore Pindaro.* SCHN.

Versus sic se habent ex Hermanni judicio:

ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι
πανταδαπῶν τ' ἀνέμων ῥι-
παῖσιν· ἀλλ' ἃ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδί-
νεσσι θοαῖς ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέ-
τραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐ-
δαίμον' ἐπόψατο γέννᾳ.

[Vide Porson. ad Hecub. 783.] [v. *Leipz. Lit. Zeit.* 1806. p. 1782. *Ex Schedis.*]

III. Προσῴδιον Δελφοῖς γραφέν. (p. 31.)

Schol. Pindari ad Nem. vii. 94. καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγινήτας· ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον
μοιρίαν περὶ τιμάν.

ἀπολωλέναι τὸν Νεοπτόλεμον. ita enim legendum, non *μυρίαν*, ut in editis est; (cf. inf. Pæanes, i. sub f.) cum Neoptolemus cum sacrificulis circumstantibus de carnium distributione contenderet, ubi ipse ex sententia Pindari occisus fuit. Rem narrat breviter ipse poeta Nem. vii. ubi multa habet Scholiastes, ex quo totum hujus carminis argumentum conjicere licet. Delphi scilicet indigne tulerunt

cædem Neoptolemi, ad ipsam Apollinis Delphici aram factam. Sepeliverant eum ab initio sub templi limine; postea vero a Menelao intra ipsum templum translatum fuit corpus, ubi ξενίων, festorum, quibus Apollo quoscunque heroas quasi invitare solebat, præses Neoptolemus erat constitutus, seu, quemadmodum Pindarus ait Nem. vii. 69. Θεμίσκοπος ἡρωΐαις πομπαῖς πολυθύτοις. Suspicari hinc licet, scriptum hoc, quod tractamus, carmen a Pindaro, ut hac ξενίων sollennitate in laudem cum Apollinis, tum præsertim ipsius Neoptolemi cantaretur. Firmatur aliquantum hæc conjectura ex Scholiis ad Nem. vii. 150. ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰσιέναι τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφούς, νῦν ὥσπερ ἀπολογεῖται εἰπών. Tempore igitur posterius est hoc Προσῴδιον seu Παιὰν, i. e. post Olymp. lxxix. scriptum, in quam incidit ex calculo Corsini Dissert. Agon. p. 52. victoria Sogenis a Pindaro Nemeæa vii. cantata. Historiam Neoptolemi, et narrationis de morte ejus varietatem copiose et docte, ut solet, explicuit Bachet de Meziriac *Commentaire sur les Epitres d'Ovide* tom. ii. p. 306. quem lectores studiosi consulent.

IV. Προσῴδιον εἰς Ἀφαίαν Αἰγινήταις γραφέν. (p. 32.)

Pausanias Corinthiacis (ii. 30.) p. 180. ἐν Αἰγίνᾳ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερὸν, εἰς ἣν καὶ Πίνδαρος Αἰγινήταις ᾆσμα ἐποίησεν. De fabula vide omnino Ven. præceptoris Excursum ad Virg. Cirin. t. iv. p. 137.

V.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ
καὶ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείσαι ;

Quid dulcius est aut incipientibus canere *aut desinentibus quam canere alte cinctam Latonam et celerum equorum agitatores* (Dioscuros).—Hæc Pindari verba parodia expressit Aristophanes Equit. 1261. [et Dionys. ap. Athen. xv. extr. *Ex Schedis.*] ad quem locum Scholiastes: τοῦτο ἀρχὴ προσῳδίου Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως etc. Convenit locus Alcmanis ap. Eustath. ad Homerum p. 1667. Κάστωρ ὠκίων πώλων ἐλατῆρε καὶ Πολύδευκες. quæ verba sine dubio respexit Schol. Pindari Pyth. iv. 318. ubi legitur: Κάστωρ τε πώλων ταχέων δμητῆρες ἐπόται σοφοὶ καὶ Πολυδεύκης κυδνός. Voces ἐπόται σοφοὶ deleri jussit Valcken. ad Lesbonact. p. 180. [Post v. 2. Eustath. p. 1164, 23. addit ἢ τὸ ποθεινότατον. Herm.]

VI.

Porphyrius de Abstin. ab E. A. iii. p. 251. ed. Rhoer. Πίνδαρος δὲ ἐν προσῳδίοις πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὁπότε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώπαις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις. ubi v. doctiss. Rhoer.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΣΑΚΑΔΑΝ.

Pausanias Bœoticis (ix. 30.) p. 768. (Stabat in Helicone Sacadæ tibicinis signum, tibiis corpus fere longitudine æquantibus; non recte accepto Pindari carmine; in quo adeo versus esse debuit de tibiis ejus longis.) ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιεὶς Πινδάρου τὸ εἰς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὴν αὐλητήν. Hoc idem carmen in Sacadam respiciebat *Plutarchus* de Musica p. 1134. A. γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραπται. τοῦτον καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.

ΥΜΝΟΙ.

I. Εἰς Ἄμμωνα. (p. 33.)

Pausanias Bœoticis (ix. 16 pr.) p. 741. οὐ πόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἔργον ἐστίν. Ἀπίστειμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίους τῷ Ἄμμωνι ὕμνους· οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμόν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Κάγου τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκε. ubi videtur ὕμνον in singulari legendum esse, ut sensus hujus loci constet. Ex hoc igitur hymno sumtus esse videtur locus, quem ex Pindaro refert Schol. ad Pyth. ix. 89.

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

II. Εἰς Περσεφόνην.

Hunc hymnum poeta post mortem demum, cum anui cuidam in somnis apparuit, dictasse dicitur, ut est apud *Pausaniam* Bœoticis (ix. 23.) p. 755. qui addit; ἐν τούτῳ τῷ ἄσματι ἄλλαι τε εἰς τὸν Ἅιδην ἐπικλήσεις εἰσὶ, καὶ ὁ χρυσήνιος· ἔδλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἀρπαγῇ. Eodem epitheto utitur recentissimus, ut equidem censeo, Argonauticorum auctor, quem Orphea vulgo nominant, v. 561.

Ἡ δὲ κατ' ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος ἠὼς
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐδέχνυτο δ' οὐρανὸς ὄρθρον.

Ita enim ex Cod. Voss. legendum est, ut apparet etiam ex altero loco 364. τῆμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια. Quis vero vel leviter veterum poetarum consuetudine pulcrique sensu imbutus persuaderi sibi patietur, tantam dictionis stribliginem rationumque poeticarum ignorantiam in magnum venerandi *Orphei* vel *Onomacriti* ingenium cadere posse? (em. sphalma Περσεφόνην.)

III. Εἰς Ἀπόλλωνα.

Pausanias in Bœoticis ix. 23. p. 754. εὐδοκιμοῦντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν

Ἑλλάδα ἐς πλείον δόξης ἦρεν ἡ Πυθία ἀντιποῦσα Δελφοῖς, ὁπόσων ἀπήρχοντο τῷ Ἀπόλλωνι, μοῖραν καὶ Πινδάρῳ τὴν ἴσην ἀπάντων νέμειν. Idem deinde in Phocicis x. 24. p. 858. ἀνάκειται δὲ οὐ πόρρω τῆς ἑστίας θρόνος Πινδάρου· σιδήρου μέν ἐστιν ὁ θρόνος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ φασιν, ὁπότε ἀφίκοιτο ἐς Δελφούς, καθέζεσθαί τε τὸν Πίνδαρον καὶ ᾄδειν ὁπόσα τῶν ᾀσμάτων ἐς Ἀπόλλωνά ἐστιν. Pindari *in Apollinem carmina* memorat obiter *Himerius* in Allocutione ad Julianum edita a Fabricio B. G. t. ix. p. 426. et in *Biblioth. Uffenbach. Catalog.* p. 631. (Est in ed. Wernsdorf. Or. iii. in Basilium pr. p. 428. ἵνα τι κατὰ σαυτὸν νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. iterum Or. xiii. 7.) Eosdem fere honores Argivi olim in Homerum contulerunt, ut tradit ipse Lyricus infra in fragmento ex. Sed de his plura diximus olim in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 52. ubi loca auctorum congessimus plurima, quæ hanc præcipuam laudum vitæ Pindari partem celebrant. Unum tamen hic addam Aristidis locum de inconcinna oratione t. ii. p. 379. ubi Simonidem et Pindarum ἐξ εὐθέος se ipsos laudare memorat, (h. e. aperte, nec tecte.)

IV. Εἰς Πᾶνα.

(Hymnum in Panem a Pindaro scriptum esse, traditur passim. Ad verba Aristidis in Platon. i. "Miltiadis virtutem non minus ex eo illustrari, quod Hercules et Pan pugnæ interfuerint, quam Pindari poeticam commendat τὸ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ.") Scholiastes *Aristidis* t. ii. p. 172. τὸ τὸν αὐτὸν θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ. λέγεται ὅτι μέλη ποιοῦντος τοῦ Πινδάρου ποτὲ ἐν Θήβαις, περθεὶς ὠρχήσατο ὁ Πάν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ᾄσμα σκιψάμενος ὁ Πίνδαρος ἔμελλεν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ εἶδεν ὄναρ τὸν Πᾶνα λέγοντα αὐτῷ τὸ ᾆσμα, καὶ λαβὼν εὐθὺ ἀνέθηκε τῷ θεῷ. Ipse *Aristides* t. i. p. 40. ἐκείνου μὲν γὰρ ὁ Πὰν τὸν παιᾶνα ὠρχήσατο, ὡς λόγος. (Libanius Orat. lxiii. t. iii. ed. R. p. 352, 12. τοσαύτη δὲ ἄρα κοινωνία λόγων καὶ ὀρχήσεως, ὡς ἐποίει μὲν ὁ Πίνδαρος, ὠρχεῖτο δὲ ὁ Πὰν τὸ ᾆσμα.) cf. *Olearius* ad *Philostrat.* pag. 829. Pietatem suam in Panem poeta testatus est luculento loco Pyth. iii. 139. (ubi pro Hieronis salute Matrem deum *cum Pane* virgines puellæ celebrant ante poetæ domum,) ubi v. Schol. gr. et Commentar. Er. Schmid. p. 124. Schn. Licet suspicari, fuisse illud carmen e Partheniis, e quo supra (p. 15.) fragmentum vidimus, in quo Πὰν ὀρχηστὴς celebratur.

V.

Primus hymnorum Pindari memoratur una cum *Hesiodi* Theogonia apud Lucianum (in Icaromenippo 27.) t. ii. p. 785. unde tamen de argumento nihil discitur. Verba sunt: ἡ πρώτη ᾠδὴ τῶν ὕμνων τοῦ Πινδάρου. Igitur alium *Etymologici M.* p. 821, 52. et *Gudiani Mti* locum ad hunc numerum referam, ubi quædam ipsius poetæ verba supersunt. Ita vero ibi legitur in voce ὠμήρησεν. Πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις ἐρίφων μεθομήρεον· οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον. Forte emendandum divisis vocibus μεθ' ὁμήρεον. Schn. ut fuerit ὁμήρεος pro ὁμήρειος, ὅμηρος, *conjunctus, una incedens.*

VI.

Aristides t. ii. p. 295. οὐ μὴν οὐδὲ τῶν Πινδάρου διθυράμβων ὅτι χρὴ καταγνῶναι τοιοῦτον, οἷον Πλάτων ἐπητιάσατο, ἴσμεν· ἔχω δ' οὐ μόνον αὐτὸ τοῦτο τοὺς διθυράμβους

σκοπῶν, ἀνδρειότερον δήπουθεν ἔχοντας καὶ στερεώτερον ἢ ὡς ἐκεῖνον τῷ δοκεῖν ὑποπίπτειν, ἀλλ' ὅτι κἂν τοῖς ὕμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῆς μεταβολῆς, τὸν Κάδμον φησὶν ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὀρθὰν, ἐπιδεικνυμένου, οὕτω καὶ Πίνδαρος τῆς ὀρθῆς μουσικῆς ἐραστής ἐστι. Hinc emendabis *Plutarchum* de Pyth. Orac. p. 397. A. ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαι φησὶ τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον οὐ μουσικὰν ὀρθὰν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφερὰν, οὐδὲ ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν. ubi negationem post Κάδμον ejiciendam esse conjecerat etiam Reiske Animadv. vol, ii. p. 250. qui præterea ὀρθὴν malebat. Conjunctissimus cum sensu prioris fragmenti locus est apud eund. *Plutarchum* de animæ procreat. Opp. moral. p. 1030. A. ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον·

ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς.

εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος, ὥς που καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον. ubi ultima verba sunt corruptissima, quæ sine libris scriptis non facile est emendare. Apparet tamen ἐπακούοντα legendum esse; nec commode locum suum negatio tueri potest, postquam forte plures voces exciderunt. (f. fuit τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντα μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου τὸν Κάδμον.). Utrobique vero Pindarus de nuptiis Cadmi loqui videtur, quibus Apollo cum Musis affuisse dicuntur. (Quod aliquoties in Epiniciis attigit, ut Pyth. iii. 156. sqq.) Quod denique epicedium istud a *Plutarcho* laudatum attinet, decerptus est versiculus ex eo carmine, quod in Anthol. Wechel. l. iii. p. 393. sub Leonidæ nomine legitur cum insigni verborum varietate:

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Salmasius in libro suo annotaverat: *Antipatro Sidonio tribuunt membranæ; eædem alio loco Platoni asserunt.* Inter *Platonis* epigrammata edidit ill. Brunck in Analect. gr. poetar. t. i. p. 174.

VII. (p. 36.)

Aristides t. ii. p. 125. πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε, καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλον ὄντα αὐτῷ προσδιέφθειρε. ubi Scholiastes: μέμνηται ἐν Ὕμνοις Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἀκτορος παῖδα, ἓν' ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, σῦν θηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεύς· φίλον δὲ λέγει, ἐπειδὴ συγγενὴς τούτου ἦν· Πηλεὺς γὰρ περὶ Θέτιδος θυγατέρα Ἀκτορος τὴν Πολυμήλην (Πολυμήλην) εἶχε γυναῖκα. Ὁ δὲ Ἄκτωρ ἦν πατὴρ Ἴρου, ὃς παῖδα ἔσχε τὸν Εὐρυτίωνα. Actoris filiam Πολυμηλίδα appellat Tzetzes ad Lycophr. v. 175. Alias scripturæ varietates in hoc nomine reperies diligenter collectas apud Bachet de Meziriac *sur les Epitres d'Ovide* t. i. p. 41. Historiam Pelei illustrant loca *Nicandri* ap. *Anton. Liberalem* p. 38. *Pausan.* (ii. 29.) Argolicis p. 179. *Pindari* Nem. iv. 90. *Etymol. M.* v. Λύκιον, quæ diligens lector comparabit. SCHN. Propius ad rem spectant loca Apollodori iii. 13. pr. et Notæ p. 786. sq.

VIII.

Schol. Pindari ad Pyth. iv. 288. Pindarum ἐν Ὕμνοις Phryxi novercam Δημοδίκην (sic. corr. Δημωτικὴν) appellasse tradit.

IX.

Schol. ad Nem. vii. 116. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις·

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαωνίδαις
ποικίλον ἄνθημα.

X.

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 9. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς Πινδάρου Ὕμνοις εὐκαίρως ἡμῖν διείληπται. ubi auctor scholii, forte Didymus, commentarios suos in Hymnos Pindari respiciebat.

XI. (p. 37.)

Quintilianus viii. 6. p. 412. ed Gesn. "Exquisitam vero figuram hujus rei (*loquitur de hyperbole*) deprehendisse apud principem Lyricorum videor in libro eo, quem inscripsit Ὕμνους. Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, non igni, nec ventis, nec mari, sed fulmini dicit similem fuisse, ut illa minora, hoc par esset."

Admoneo lectorem, ne sibi persuadeat, me omnia loca, quæcunque ex hymnis Pindari relata tradiderunt nobis grammatici, pro fragmentis hymnorum proprie dictorum venditare. Usus enim hujus nominis omnia carminum genera pervagatus est apud ipsos veteres auctores. Vide quæ Didymus in libro *de poetis lyricis* tradit in Etymol. M. v. Ὕμνος, v. προσῳδία, v. προσῴδιον. Schn. inprimis Menandr. rhet. de Encomiis in Rhetor. Ald. et seorsum ed. et illustr. ab Heeren. 1785. Latent forte in Hymnorum nomine comprehensa alia carmina lyrica, quæ Pindaro auctori apud Suidam tribuuntur, ut Δαφνηφορικά. Nihil superest ex Ἐνθρονισμοῖς et Βακχικοῖς.

[Ἀρχαιότερον. Πίνδαρος Ὕμνοις. Bekkeri Anecd. t. i. p. 80. 8. Herm.]

ΠΑΙΑΝΕΣ. (p. 38.)

(Poetæ, qui Pæanas composuerant, antiquiores erant Pindaro Thaletas, Xenodamus et Xenocritus. Xenodamum quidem alii ediderant Ὑπορχημάτων ποιητὴν καὶ οὐ Παιάνων, cujus etiam carmen memoratum, ait Plutarch. de Musica p. 1134. C. quod manifeste erat ὑπόρχημα. κέχρηται δὲ τῷ γένει τῆς ποιήσεως καὶ Πίνδαρος. ὁ δὲ Παιὰν ὅτι διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ Ὑπορχήματα, καὶ Πινδάρου ποιήματα δηλώσει. γέγραφε γὰρ καὶ Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα.) De his Pindari carmini-

bus in universum hæc tradit Servius ad Æneid. x. 738. *unde Pindarus opus suum, quod et hominum et deorum continet laudes, Pæanas vocavit.*

I. Παιὰν τοῖς Δελφοῖς γραφείς.

Pausan. (Phocicis) x. 5. p. 810. extr. ubi de tertio Apollinis Delphici templo: τὰ δὲ εἰς τὸν τρίτον τῶν ναῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ, θαῦμα οὐδὲν—οὕτω καὶ ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι οὐκ ἂν ἀπό γε τοῦ εἰκότος εἴη γενέσθαι χαλκοῦν· τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ εἰς τὰς ᾠδὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ᾖσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ.

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον Κηληµόνες.

(em. Κηληδόνες.) *Aureæ e lacunari* (pro templo simpl.) *canebant Celedones* (tanquam Musæ effictæ cantantium habitu. Et versum cum Hermanno constitue:)

------ χρύσειαι
δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον
Κηληδόνες.)

οὗτος µέντοι ταῦτα ἐς µίµησιν ἐµοὶ δοκεῖν τῶν παρ' Ὁµήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. Eundem locum tangit Athenæus vii. p. 290. E. πρὸς τῶν Θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑµῖν δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωµένους ἐποίουν ἐπιλανθανοµένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀπαναίνεσθαι. ubi Casaubonus ignorantiam suam fateri cum Eustathio ad Odyss. µ. p. 1709. [56.] cll. p. 1689. [37.] quam veritatem inquirere latentem maluit. Sic vero Eustathius: οὐ πάνυ δὲ δῆλον, εἴτε Κληδόνας ἐκεῖνος ἐπιθετικῶς τὰς Σειρῆνας λέγει, διὰ τὸν κατ' αὐτὰς κηληθµόν, εἴτε καὶ ἄλλα τινὰ ᾠδικὰ δαιµόνια. Nisi homo iste ubique impuros doctrinæ rivulos consectatus, ex alieno quam suo corde sapere maluisset, facile meliora discere poterat ex Philostrati V. A. vi. 11. p. 247. ubi de hoc ipso Apollinis templo tradit: καὶ ἄλλου ἰδεῖν ἦν ναοῦ, καὶ µεγάλων ἦν καὶ ἑκατοµπέδων. ἐνὸς δὲ αὐτῶν καὶ χρυσᾶς ἴυγγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπεχούσας (an ἐπιχεούσας?) πιθῷ. ubi Olearius noster præclare fuit de Pindari loco meritus, qui recte cum Kuhnio Κηληδόνες ex Athenæo præfert; contra vero Er. Schmid in Athenæo Κηληµόνες ex *Pausania* legi volebat. Priorem virorum doctissimorum sententiam confirmat locus Galeni in Hippocr. περὶ ἄρθρων III. t. iii. p. 615. l. 19. ed. Bas. unde sedem fragmenti cognoscimus: καὶ Πίνδαρος φησὶν ἐν ταῖς Πλειάσι· χρυσαῖ αἱ δ' ὀξυµατραὶ αἱ τοῦ ἄειδον Κληδόνες. (ex superioribus emendanda.) ubi legendum Παιᾶσι Fabricius jam olim monuit. Comparavit porro Olearius, nescio qua veritatis specie, ἴυγγας illas aureas, quas *Philostratus* V. A. i. 25. p. 34. in regia Persarum suspensas fuisse tradit, ubi iterum conferendus est Olearius, qui tamen nimis argutari in tota hac disputatione videtur. Schn. Κηληδόνας esse deas, Musis similes, dubitare non licet: firmatum id vides figura sedentis feminæ lyram pulsantis, adscripta antiquis literis voce Καλεδόνες in vase antiquo Locris reperto, edito et illustrato nuper a viro docto *Ardito* (*Illustrazione di un antico Vaso trovato nelle Ruine di Locri.* Napoli 1791. 4.) [v. Huschk. Anal. Crit. pag. 8. *Ex Schedis.*] Scripserat Pindarus Pæanem in Delphorum gratiam; ad quem versus iste spectasse videtur. Schol. ad Nem. vii. 94. diserte Pæanem memorat, ubi narrat, Æginetas ægre tulisse, quod Neoptolemum cum uno e Delphis de carnibus victimarum

rixas movisse narraverat: ἐκεῖνοι γὰρ ἠτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·

ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμᾶν

ἀπολωλέναι. pugnantem cum ministris super honore ex victimæ portione debita. (v. sup. in Prosodio p. 46.) Iterum ad v. 150. ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν, τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφούς.

II. (p. 39.)

Satis probabiliter ad Pæanas referri et cum præcedenti fragmento conjungi posse videtur locus apud *Plutarchum* Consolat. ad Apoll. p. 109. A. περὶ Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθὸν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δὲ εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι. τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθὲν τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι. (Transferuntur in seqq. hæc eadem ad placidam Pindari ipsius mortem.) Templum ab ipsis exstructum memorat Pausan. x. 5. p. 811. v. et notas Jo. Frid. Fischeri, viri maximopere mihi colendi, ad Æschinis Dialog. iii. §. 10.

III. (p. 40.)

Strabo ix. p. 642. C. 643. A. de Delphis: ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλὸν προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπίπτουσιν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφιέντες ἀπὸ τοῦ Διὸς, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς· οἱ δὲ κόρακάς φασι. Fabulam copiose narrat Schol. Pindari ad Pyth. iv. 6. qui tamen ipsius Pindari non meminit, sed simpliciter ait: λόγος τὶς τοιοῦτος περιηχεῖ. Habet eandem Claudianus xvi. 11. ubi v. Gesn. cf. *Plutarchus* de def. orac. pr. p. 409. *Schol. Sophoclis* Œdip. Tyr. 489. *Pausanias* Phocicis (x. 16.) p. 835. τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοὶ, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντα σφίσιν ἐποίησιν. Schn. Respicit fabulam Pindar. P. iv. 7. χρυσέων Διὸς ὀρνίχων πάρεδρος Pythia. et ὀμφαλὸν vs. 134. et v. 6. add. P. viii. 85.

IV.

Ammonius de affinium voc. differentia voce Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς, διαφέρουσιν, ait, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶ, καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμήνιον πρῶτον. quæ si integriora exstarent, haberemus, unde obscurissimum Pyth. xi. locum, et *Pausan.* ix. 10. explicaremus. Quæcunque vero doceri poterant de hoc loco, præcepit cl. Valckenaer, qui malebat deleto πρῶτον legere εἰς τὸ Ἰσμήνιον. Kœnius autem ad Gregorium p. 225. emendabat ἱερόν. Schn. Turbas hac in re facile compesces, si distinxeris duoclipeorum genera, aliud antiquiorum, aliud serius ex ære. vid. ad Schol. Pyth. xi. 5.

V.

Schol. Sophoclis ad Trachinias v. 175. *de columbis Dodonæis*: Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.

VI.

Schol. Apollonii ad i. 1084.

Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὅσσαν ἀκούσας.

annotat ad vocem ὅσσαν· εὐλόγως δὲ ὅσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν· ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὡς φησι Πίνδαρος. ubi Pæanas eum respexisse patet ex iis, quæ ad v. 1086. monet: εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐν Παιάνων. Hinc Philostratus Icon. ii. 15. p. 833. ea, quæ de Halcyonibus et Glauco Argonautis apparente tradit, ex Pindaro sumsisse videri debet. De Glauco enim diserte *Pausanias* Bœotic. (ix. 22.) p. 754. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ συνδαιμόνιος παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾄσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ ᾠδὴ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε. De Glauco v. Athen. vii. p. 296. Notæ ad Apollod. p. 416.

VII.

Strabo vii. p. 505. A. πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἕλλους ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλοὺς, ὡς ὑπονοοῦσι παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διϊσχυρίζεσθαι. Similis varietas in Sophoclis Trachin. 1183. ubi cf. Schol. Etymol M. v. Σελλοὶ—καὶ οἱ μὲν Ἕλλους αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, Σελλούς. Pindarum laudat etiam Schol. br. ad Iliad. π. 234. Σελλούς. Πίνδαρος δὲ Ἕλλους αὐτοὺς κληθῆναί φησι χωρὶς τοῦ πρώτου Σ, ἀπὸ Ἕλλου τοῦ δρυτόμου, ὡς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον. add. Schol. Ven. [et Eustath. p. 1057. 57.]

VIII.

In unum hic conjiciam locum, quæ passim veteres ad Musicam spectantia ex Pindari Pæanibus laudant. Primum igitur Plutarchus de Musica p. 1136. C. Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον διδαχθῆναι. [ὑπὸ Ἀνθίππου. e Polluce iv. 78. Burette *Mémoir. de l' Acad. d. Inscr.* t. xiii. p. 231. *Ex Schedis.*] Deinde Schol. ad Olymp. i. 26. περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν ποστὶ Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστι. ubi pro ποστὶ videtur ὅτι legendum esse. Idem denique Schol. ad Pyth. xii. 45. εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς. Schn. Etiam in Pæane aliquo Apollinis templum Diræmis ad Abderam meminerat Schol. Lycophr. 440. οἱ μάντεις τοῦ ἐν Δηραίνοις, τόπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος. οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν. (Schn. xciv.)

[Fragmentum apud Stobæum. v. infra p. 130. *Ex Schedis.*]

ΑΣΜΑ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

Nobilissimum omnium multisque laudatum fragmentum in Solis defectum servavit nobis Dionysius Halic. de Demosth. t. ii. p. 273. unde tamen non satis

apparet, ad quod carminis genus referendum sit. (Referamus inter ea, quæ generali appellatione Ἄσματα nominabantur: ut in Pausan. iii. 25. pr. Debuere in iis latere alia aliis propriis nominibus passim frequentata; ut τὰ Παρθένια, in quorum recensum Nemeacam xi. referebat Didymus ap. Schol. ad eam Oden pr.) Ponam hic ipsa verba Lyrici, prouti fuerunt olim a summo viro, Scaligero, constituta ad Propertii iii. 4. non quod omnia in eo probem, sed ut operæ rescribendi, transponendi, immutandi parcamus; tum de ipso loco Barnesiique conatibus dicam. Ita igitur, ubi locum e Platonis Phædro recitaverat, doctissimus Rhetor: *ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάβοι μέλη καὶ ῥυθμοὺς, ὥσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, σοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν ἥλιον εἰρημένοις, ὡς γ' ἐμοὶ φαίνεται·*

Ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε,
μή σε θεῶμ' ἄτερ ὀμμάτων.
ἄστρον ὑπέρτατον, ἐν ἀμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον
ἰσχὺν ποταίνιον ἀνδράσι,
καὶ σοφίας ὁδόν.
ἐπισκότειον ἁτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
Ἀλλά σε πρὸς Διὸς,
ἵππως θοὰς, ἱκετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον
τραπόμενος Θήβαις,
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' ἢ σᾶμα φέρεις τινὸς,
ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ νότιον θέρος
ὕδατι ζακότῳ διερὸν,
ἢ γαῖαν κατακλύσασα θήσεις
ἀνδρῶν νέων ἐξαρχῆς
γένος ὀλοφυδνόν.

Solis lux multituens, ne te videam sine lumine! Sidus supremum, interdiu subductum, reddidisti inefficax (5) *robur vegetum hominum, et* (obstruxisti? sic) *sapientiæ viam. Per obscuram viam incedens currum agitas aliter quam antea.* (Esse hæc corrupta manifestum est.) *At te per Jovem* (10) *obtestor, equos celeres faustum in omen agas Thebis!*

O veneranda (Solis lux) commune prodigium (omnium terrarum) affers utique aut signum belli alicujus, (15) *aut frugum interitum, aut nivis vim ingentem, aut perniciosam seditionem, aut maris eluviem in agrum aut glaciem soli aut humidam æstatem,* (20) *imbre vehementi uvidam, aut terram diluvio obruens humanum iterum genus perdes.* (Subjiciam statim versus ex dimensione et emendatione Hermanni:

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ' ἐμοὶ
θεῶν μέτρ' ὀμμάτων
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν
πτανὸν ἀνδράσι, καὶ σοφίας ὁδὸν,
ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος ;
ἀλλά σε, πρὸς Διὸς, ἵπποις θοαῖς,
ἱκετεύω, ἀπήμον' ἐς ὅλ-
βον τράποιο Θήβαις,
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινὸς, ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἅμ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ
νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερὸν, ἢ γαῖ-
αν κατακλύσαισα θήσεις
ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχῆς
γένος ὀλοφυδνὸν,
πάντων μέτα πείσομαι.

Versu primo Dionysius habet: *τί πολύσκοπ' ἰμῆς θεῶ μ' ἄτερ.* Barnesius, qui metrum a Scaligero constitutum servavit, inde effecit: *πολοσκόπι.* Equidem præeunte Philostrato, mox laudando, conjeceram olim legendum: *τί πολύσκοπον ἐρημώσαισα μέτρον ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον* etc. Male enim Barnesius ἔθηκας, quod Dionysius et Scaliger habent, vi ejecit, suumque ἔθηκεν substituit; sed multo ineptius etiam verba hæc Barnesius de ipso interpretatur: *robur ingens illud renovabile mortalibus.* Scilicet hic est ille Barnesius, quem in græcis omnium mortalium doctissimum locuples ipse testis Hudson prædicavit! Quod vero supra de Philostrato mentionem injeci, habeto nunc tibi locum ex epistola 72. p. 949. unde emendationem meam duxi: *ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις· εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, καὶ κεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ*

τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπό σου πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. Videtur Pindaricum κλειπτόμενον a Philostrato paulum immutatum, et ad alium sensum traductum fuisse. Olearius ibi tutius tacuisset. Verba ἄστρον ὑπέρτατον laudat et Schol. Arati ad Phænom. v. 10. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον. Versu 7. ἐπισκότιον a Scaligero positum servavit Barnesius. In Dionysio est ἐπισκόπτειν. H. Stephanus nescio unde et quo sensu recepit ἐπισκώπτειν in Fragm. Pindaricis. Post ἐσυμένα Barnesius assuit γε, et corruptum ἐσσαμένα cum Scaligero retinuit. Dionysius enim habet: στανὸν ἀνδράσι — ἄτροπον ἐσσαμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον. unde Scal. et Barn. effinxerunt ποσταίνιον — ἀτραπὸν — ἐλαύνεις. Equidem olim conjeceram: ἐπεὶ σκότους ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνεις τι νεώτερον etc. Versu 9. Dionys. ἵππος i. e. ἵππως, Barnes. ἵπποις. Vulgatum τρόπαιο Sylburgius in τράπολο recte mutavit. Scaliger τρέποιο habet. Barnesius hæc suo more vertit. Versu 13. Dionysius habet πολέμου δὶς ἅμα φέρεις. unde Scaliger nostram lectionem effinxit. Vix tamen ferri posse mihi videtur hæc viri summi emendatio, quod ἀκτὶς ἀελίου, quam poëta usque ad finem fragmenti alloquitur, dici πάγκοινον τέρας vix potest. Vide, an propius ad vestigia corruptæ lectionis conjecerim: πάγκοινον τέρας δυσάμερον φέρεις. In Homero quidem πολέμοιο τέρας Iliad. λ. 4. interpretantur grammatici σημεῖον. Cf. ad Hesych. v. πολέμου τέρας. (Scabra oratio. τέρας Sol propter deliquium dici potuit. Interpungo: — τράπολο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας. Πολέμου δὴ σᾶμα φέρεις τινός, ἦ —). Versu 16. Dionysius habet: πόντου κινῆσιν ἀλλὰ πέδον. unde Scaliger effecit, quod supra posuimus. Barnesius vero admodum eleganter, si diis placet, emendavit; ἢ πόντου πλημμύραν ἀμπεδίον. Tentaveram olim πόντου ἀνάπτωσιν ἀλλοδαπόν. Versu 31. vulgatum ἱερὸν Scaliger et Sylb. recte in διερὸν mutarunt. Versu 21. H. Stephanus nescio unde καταλύσασα prodidit. Barnesius κατακαύσασα suum nobis offert; rectius deinde θήσει in θήσεις mutavit. Versu 20. νέων Scaliger et Barnesius nescio quibus rationibus adducti scripserunt: (cum esset νέον. quod esset respectu hominum ante Deucalionem.) Ultimum ὀλοφυδνὸν debetur Scaligero; in Dionysio erat: ὀλοφυρ... ubi suspicatus sum olim aliam ab ὀλοφύρομαι ductam formam latere. Ecce enim Plutarchus de Facie in Luna p. 931. E. οὗτος Μίμνερμον ἐπάξει καὶ Κυδίαν, (?) καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλειπτόμενον, καὶ μέσῳ ἅμα (ἅματι fuisse suspicor) νύκτα γινόμενον καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν * * φάσκοντας. quo quidem testimonio conjectura nostra ἐπεὶ σκότους ἀτραπὸν egregie confirmari videtur. Denique idem Pindari carmen laudat Philo in fragmentis ex Eusebio t. ii. pag. 643. ed. Mang. ubi de defectu solis: αἱ δὲ μηνύματά ἐστιν ἢ βασιλίων τελευτῆς ἢ πολίων φθορᾶς, ὃ καὶ Πίνδαρος ἠνίξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων. ubi apparet verba Pindari a Philone laudata omisisse Eusebium. Adde Plinii locum ii. 12. sect. 9. *misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio solis.*

ΕΓΚΩΜΙΑ. (p. 44.)

Laudatur hoc nomine Pindari scriptum aliquod a Suida, cujus auctoritate per-

motus J. Nicol. Loensis Epiphyll. vii. 18. ad verba illa Porphyrionis in istud Horatii: *Quem virum aut heroa* etc. *Hæc a Pindaro sumsit. Continet autem hæc ode laudes deorum ac Principum Romanorum*: existimabat respexisse grammaticum Pindari locum eum, quem paulo post ex Plutarcho ponam, quemque ex libro Ἐγκωμίων sumtum esse suspicabatur vir doctissimus. Verum satis clarum est Porphyrionem innuere Olymp. ii. τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν. Plutarchi vero locus est de Gloria Atheniensium p. 347. E. 348. A. ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοφῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα, καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε· γλώσσας δὲ, καὶ καταχρήσεις, καὶ μεταφράσεις, καὶ μίλη, καὶ ῥυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται. σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος·

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν . . . . .

διεξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ διῆν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος τὸ μέλος ἐξέχεεν. Schn.

Plenior est locus ap. Lucian. Demosth. Encom. 19. unde totum locum Schneider sic constituerat:

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας
ὑμνήσομεν.

(Hermannus monet, versui secundo esse addendum:

. . . . . γένος ἢ
τὰν κ.

et mox scribendum:

ἢ τὰν Διωνύσου . . .)

Interpolavi *Plutarchi* locum ex *Luciano* t. iii. p. 505. qui v. 2. ἀνδρῶν post γένος, quod est in *Plutarcho*, omisit. Versu 4. *Plutarchus* habet: τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους ἦσαν, quod ultimum verbum ex seq. versu adhæserat, quem tamen una cum sexto librarii omiserunt. *Scholiastes Luciani* mire sibi sapere visus est, cum eo loco adderet: ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Schol. Pindari

ad Nem. x. 1. primum versum affert: *καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἰσμηνὸν ἣ χρυσηλάκατον Μελίαν.* Habet eundem Dio Chrysost. Tarsica i. p. 394. Quod vero ad sensum carminis, et certamen Pindari cum Corinna passim memoratum attinet, vide quæ disputavimus olim in libro *de vita et scr. Pindari* p. 5. sqq. SCHN. Ad *Encomia* refero Horatii *reges* iv. 2. 13. *seu deos regesve canit, deorum sanguinem, per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendæ Flamma Chimæræ.* Fuere adeo in Encomiis laudes Pirithoi et Bellerophontis. Forte et de Cæneo, qui, cum vulnerari nequiret, in terram est depressus. Plutarch. de Stoicor. absurd. p. 1057. D. *ὁ Πινδάρου Καινεὺς ὑβύνναν ὑπεῖχεν ἀπιθάνως ἄῤῥηκτες σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν—*

. . . σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

cum recto pede scidisset terram.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ. (p. 46.)

Primo statim loco proponam verba Etymol. M. quæ dithyrambos Pindari spectare non vana conjectura est. Sic igitur Grammaticus in voce διθύραμβος p. 274, 50: *Πίνδαρος δὲ φησι Λυθίραμβον· καὶ γὰρ Διὸς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεύδοα λύθι ῥάμμα, ἵν' ᾖ λυθίραμμος.* Etymol. Gudianum Mtum apud virum rev. L. Kulenkamp mutilata habet ea verba: *Πίνδαρος δὲ ὅτι τίκτων αὐτὸς ἐπεύδοα ὁ Ζεύς.* SCHN. Proclus Chrestomath. Excerpt. ap. Sylb. ad calc. Apollonii p. 344. *εὑρεθῆναι δὲ τὸν Διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει.* Spectat ad Ol. xiii. 25.

Laudem Pindari e Dithyrambis attigit Aristides in Platonica p. 295. tom. ii. extr. Locum v. sup. p. 30.

I.

Etymol. M. p. 460. 38. v. *θώρηξ—ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἰμπίπλασθαι οἶνον θωρᾶσθαι λέγεται—καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ·*

ἀλόχῳ ποτὲ θωρη-
χθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ.

temulentus aliquando mulieri alienæ (f. vim intulit.)—ubi nescio cur Fabricius cum Sylburgio librum primum dithyramborum nobis obtrudant. SCHN. [cum sit Carmen i. Notat etiam Larcher *Hist. de l'Acad. des Inscr.* t. xlvii. p. 205. *Ex Schedis.*]

Versum eundem recitat, sed memorabili cum varietate lectionis, Meletius de nat. hom. p. 86. (ex lat. versione, quam solam habemus a Nic. Petreio. Venet. 1532. 4.) ubi de pectore: "*Thorax igitur locus, qui alimentum accipit, est. Quidam autem vino madentem θωρήξασθαι dixerunt; ut Hippocrates: λιμὸν θώρηξις λύει. ebrietas,* inquit, *famem solvit.* Et Pindarus in Dithyrambis: *ἀλόχῳ ποτὲ*

θωραχθεὶς ἐπέχευεν ἀλλότρια.

quod facit: uxorem, vino quandoque madidus falsis insimulavit." Non dubito hanc lectionem veriorem censere.

II.

Schol. Pindari ad Ol. xiii. 25. ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Τπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθυράμβων, ἐν Θήβαις.

III. (p. 46—48.)

Secundi dithyrambi ipsum initium, satis illud longum, ut specimen ἁρμονίας αὐστηρᾶς refert Dionysius Halic. de composit. verbor. Huds. t. ii. pag. 41. quod, ut chartæ parcam, ponam hic prouti olim a Barnesio metro restitutum fuit: ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου Διθύραμβος, οὗ ἐστιν ἀρχή·

Δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι,
ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε Χάριν, θεοί,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλέα ἀγοράν·
ἰοδέτων λάβετε στεφάνων
τῶν ἐαροδρέπτων λοιβάν,
Διόθεν τέ μ' ἐσὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε
πορεύσαντες ἀοιδαῖς δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν.
Γόνον ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ'
οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ
φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται,
τότ' ἐπ' ἄμβροτον χέρσον
ἐρατά τ' ἴων φόβα,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται.
Ἄχεῖτε ὀμφᾷ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖτε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Adeste ad chorum, Olympii, et adducite inclytam Gratiam dii, vos qui frequentem populo urbis umbilicum ture odoratum in sacris Athenis (5) invisitis et insigne ornamentis et illustre forum: violis revinctarum coronarum, vere decerptarum, accipite libationem, et

aspicite me divinitus cum honore carminum incedentem altera vice (10) *ad deum hedera redimitum, quem Bromium Eriboamque mortales appellamus. Prolem summi parentis canamus, et e mulieribus Cadmeam Semelen. Apud Nemeam Argivam vatem non latet* (15) *palmæ germen, quando, recluso Horarum thalamo, odoratum persenserint vêr plantæ nectareæ. Tunc, tunc spargitur* (20) *super immortalem terram amabilis violarum crinis, rosæque comis miscentur. Canite voce carminum cum tibiis; canite Semelen redimitam diademate, o chori.*—Singula nunc videamus verba. Igitur v. 1. Hudsoni codd. male præferebant ἴδιτ'. Versum 5. vertit H. Stephanus: *loco aprico situm*, ut adeo εὐάλιον legisse videatur Uptono ad h. l. Potius παιδίλιον dixisset! v. 6. cod. Hudsoni ἰοδίτην λάχιτι, et v. 7. ἰαριδρόπων præferunt. v. 9. malim ϖορευθέντα —ἀοιδᾶν ex vulgato ϖορευθέντες efficere, quod pessime mutavit Barnesius. (f. ϖορευθέντ' ἐν ἀοιδαῖς pro σὺν, Pindarico more.) Ex voce δεύτερον recte Uptonus conjecturam duxit de ordine, quo olim fragmentum hoc inter reliquos Pindari dithyrambos legebatur. v. 10. codd. ἐπὶ τὸν κισσοδότην. malim κισσόδιτον. v. 11. codd. τὸν βρόμιον ἐριβόαν τε. quam lectionem probaverim. v. 12. codd. ὑπάτων μὲν—μέλπε γυναικῶν τε Καδμείαν ἔμολον. Vulgo ὑπάτων τε—μέλπομεν. (fuisse videtur ὑπάτου ϖατέρος.) v. 14. codd. νεμέᾳ. (qui *vates ad Nemeam* sit, non intelligo.) v. 20. codd. ἀμβρόταν χθόν' ἐρώταν ἴον φοβερά τε κέμαισι μίγνυται. v. 23. Dionysii edd. habent ὑμνεῖτ' ὄμφᾳ—ὑμνεῖτε Σεμέλαν. Codices vero, qui οἰχνεῖτ' ὀμφαῖς—οἰχνεῖτε præferunt, vestigia conservarunt veræ lectionis, quam nos Pindaro ex Apollonii Dyscoli Syntaxi p. 223. l. 8. restituimus. cf. ibi Sylburg. Laudat is ex Lyrico nostro verba: ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς, quod ex Bœotorum more dictum vult pro ἀχοῦνται. [V. Fragm. Inc. liii.] Sed decipi vir bonus se passus est ab exemplaris sui vitio. Tenemus igitur cubile corruptelæ, ubi caput monstrosi illius οἰχνεῖτε latet; legendum enim in Pindaro ἀχεῖτε, quod et in altero versu repetendum est. Apollonium errantem secutus est *Politus* ad Eustathii t. iii. p. 1072. Schn. Videndus de hoc carmine Hermannus ad Olymp. viii. [et nunc Schaefer. in edit. Dionys. Halic. de V. C. *Ex Schedis.*]

IV. (p. 49.)

Strabo vii. pag. 494. C. 495. A. ubi docet Bœotos olim etiam Ταντας dictos fuisse: ὡς δὲ Πίνδαρος φησί·

Ἦν ὅτε ὗας Βοιώτιον ἔνθος ἔνεπον.

quem eundem locum Schol. ad Olymp. vi. 152. ex dithyrambis afferens σύας—ἔλεγον habet, quorum prius legitur etiam apud Galenum Suasoria ad Artes c. 7. Cf. Schol. Apollonii ad iii. 1241.

V. (p. 48.)

Strabo ix. p. 620. A. ἔστι δὲ τῷ ἐκ Θηβῶν εἰς Ἄργος ἀπιόντι ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγρα, ἐν δεξιᾷ κεῖται ἡ Τρία. καὶ ἡ Τρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος, ὅπου ὁ Τριεὺς μεμύθευται, καὶ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἣν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. quem locum nescio quo jure invertit Eustathius t. ii. pag. 528. ed. Politi. (ad B. 496. p. 264. extr. Rom.) Nam reliquarum urbium, præter Thespias et Tanagram, vix vestigia obscura et nomina Strabonis ætate restabant, quod et ipse testatus est. Cum Strabonis testimonio vide qua ratione conciliari possit Hyginus Astron. c. 34. *Aristomachus autem dicit quemdam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.* Denique ad Pindarum auctorem referendum

esse mihi persuasi locum ap. Lucianum pro Imag. c. 19. ὡς τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἴδοι ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν.

VI. (p. 51.)

Strabo x. p. 719. A. B. ubi de Corybantibus: (ut doceret Græca et Phrygia a poetis esse confusa, Bacchum cum Cybele) [cf. Zoega *Bassirilievi* p. 86, 19. 20. p. 94, 64. *Ex Schedis.*]: ὅτε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή·

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίαστ' ἀοιδαὶ διθυράμβω.

μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί·

Σοὶ μὲν κατάρχει, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐνδέκ' ἀχλάδων κρόταλα,
αἰθομένα δὲ δαῖς ὑπὸ ξανθῇσι πεύκαις.

τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θείων συνοικιῶν ἀλλήλοις. De posteriore loco prius dicam. Igitur in editione Almelovenii leguntur hi versus ex Casauboni emendatione ita restituti: σοὶ μὲν καταρχαὶ [defendit Huschk. Anal. Crit. p. 111. *Ex Schedis*], μᾶτερ, πάρα—ἐν δὲ καχλάδων κρόταλα, αἰθομένα τε δαῖς ὑπὸ ξανθῇς πεύκαις. (*sunt tibi, Mater, initia, magni rhombi, cymbalorumque crepitacula, et fax ardens fulvæ pinus.*) quæ quidem viri summi conjecturæ cum nondum satisfecissent Ez. Spanhemio, ipse ad Callimach. pag. 299. emendari jussit: ἐν δὲ παλλακῶν κρόταλα, ut sint παλλακοὶ *cinædi*; quod quidem commentum, licet satis ambitiosis verbis exoruatum, ipsi relinquimus. Felicius evenit conjiciendo magnus ille Jac. Reiske in Notis ad Antholog. Cephalæ p. 37. ubi legit:

Σοὶ μὲν καταχεῖ, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ καχλάσδον κρόταλον,
αἰθομένα τε δαῖς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις.

Apud te, o mater deum, circum sonant aures magni rhombi (orbes) *cymbalorum, et simul crepitans crotalum, et ardens flamma super flavis tædis pineis.*—Initio καταχεῖ pro καταχοῦσι defendit ex schemate Pindarico, quod Grammatici tradiderunt; sed σοὶ πάρα καταχεῖ nimis mihi durum videtur. Alterum καχλάσδον mire animo meo abblanditur.

Priora dithyrambi verba laudat etiam Dionysius Hal. de Structura Orat. s. Composit. verb. (p. 23. Huds.) p. 100. ed. Uptoni 1747. ἄχαρι δὲ καὶ ἀηδὲς τὸ σίγμα—εἰσὶ δὲ, οἱ ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν. δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενὴ φωνήεντα διθυράμβων, καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἄνθρωποι. ubi Hudsoniana codicum collatio nihil nos adjuvat. Athenæus vero xi. p. 467. A. B. ita: οἱ γὰρ μουσικοὶ, καθάπερ πολλάκις Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρητοῦντο διὰ τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειόν αὐλῷ—καὶ Πίνδαρος δέ φησι· πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενία σὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον

ἀπὸ στομάτων. Clearchus ibid. x. p. 448. D. καθάπερ οἱ ἄσιγμοι τῶν γρίφων, ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ Σ ἐποίησεν ᾠδὴν, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος. Tertium laudatur Lyrici hic locus x. p. 455. C. Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ προσκρουόντων διὰ τὸ δυνατὸν (an ἀδύνατον?) εἶναι ἀποσχίσθαι· πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενίᾳ τὰ οἴδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἄνθρωποι· quæ quidem verba ne Casauboni quidem ingenium satis emendata dare potuit. Pindari tamen locum vir summus ita constituebat: πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ καὶ τὸ σὰν κίβδαλον, ἄνθρωποι, ἀπὸ στομάτων, *Prius tamen cadebant prolixæ dithyramborum vocales et impurum Σὰν, o mortales.* Sed ipse vir doctus sibi non satisfecit; quare et nos aliorum acumini emendandum difficillimum locum relinquimus. SCHN.

Non video, quid reprehendas in antiqua lectione: πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτενὴς τ' ἀοιδὰ διθυράμβω. *Olim incedebat in longum extenta, soluta, oratio dithyrambi*; tum altero versu: καὶ τὸ Σὰν κίβδαλον ἀπὸ στομάτων, *et male procusum San ore prolatum.* De Pindari ᾠδῇ ἀσίγμῳ, usu τοῦ Sigma, et controversia super ejus usu inter Atticos et Thebanos, nota res ex Eurip. Medea 476. et Sch. ad e. l. ubi v. laudd. a Barnes. Muret. Sylb. et Upton. ad Dionys. l. c. cum Merrick. multisque aliis, et disputata nuper a Böttigero in *Attic. Museo* tom. ii. pag. 346. Eustath. ad Hom. p. 1335, 52.

Hermannus monuit et ipse scribendum esse:

πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτενὴς τ' ἀοιδὰ διθυράμβω
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώ-
ποισιν ἀπὸ στομάτων.

De altero autem fragmento se dicturum esse significat ad Ol. viii.

Locum ex *Meletio* de Nat. hom. quem Schneider. ad calcem Fragmentorum Dithyrambi memoraverat, mox libro inspecto in præfat. ad Analecta critica p. xxvii. accuratius apposuerat. v. sup. ad no. i. p. 46. Alium locum ex Aristid. tom. ii. p. 52. v. inf. Fr. Inc. (clxiv. Schn.)

VII. (p. 48.)

Harpocration voce παλιναίρετος.—ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων, καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος ἐν Διθυράμβοις. (proprie de eo quod iterum fuit probatum, adeoque reparatum.) Eadem Suidas h. v. Cf. doctiss. Ruhnken. ad Timæi Glossar. Platonic. pag. 147. Photius in Lexico Mto [p. 272.]: Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις—ἐχρήσατο τῇ λέξει.

VIII. (p. 49.)

Etymol. M. p. 675. 33. v. Πλειάς·—λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι, τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συνήντησεν αὐτῇ Ὡρίων, εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατρὸς Ὡρίων ἐδίωκε· γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα κατηστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὡρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός. quorum partem habet etiam Eustathius ad Homer. pag. 1155. Hinc vero intelliges Schol. Pindari ad Nem. ii. 16.

τρεχέτω (Ὠρίων) δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δὲ αὐτῷ κύων.

δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις, i. e. ἔτεσι, qui erat tum loquendi usus. [Cf. Creuzer. Dionys. p. 276. *Ex Schedis.*]

IX. (p. 50.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. pr. καὶ γὰρ καὶ ἄλλας πλείους λιπαρὰς καλεῖ, ὥσπερ τὴν Σμύρναν·

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστει.

καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις·

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἄγει κνήμων.

καὶ τὰς Θήβας δέ που εἶπε λιπάρας·

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

ubi illud ἄγει κνήμων sanum præstare nolim. (f. μνάμων.) [Delevit Heynius hanc parenthesin, ejusque loco adscripsit: " ἀγχίκρημνον. Schol. Pindar. Pyth. ii."]

X. (p. 51.)

Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 637. Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν.—παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου Διθυράμβων· [v. Zonar. p. 1114. ibique Tittm.]

Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.

Splendidæ et violaceis sertis coronatæ. (Non enim accipiam *pingues* e joco Aristophanis, aut ex Sophistæ Philostrati acumine. λιπαρᾶν εὐνόμων τ' ἀπ' Ἀθανᾶν Pindar. dixit Nem. iv. 29. et idem Thebas λιπαρὰς, ut modo ix.) add. ibid. 639. Iterum Equit. v. 1326. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι. Schol. ait: ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται. Idem denique ad Nubes v. 298. ubi est: ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρου γᾶν Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον. Schol. Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. Suidas voc. ἰοστέφανοι· Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Eodem allusit *Philostratus* Icon. ii. 12. p. 830. (cf. Wesseling. Probab. p. 42.) Lucianus in Demosth. Encom. 10. p. 498. οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; Libanius Apol. Socratis t. i. p. 657. et adv. Æschin. t. ii. p. 688. Athen. v. p. 187. D. Pleniorem locum ante oculos habuit, modo quæ Pindari sunt illibata apposuisset. *Plutarchus* de Gloria Athen. p. 350. A. ταῦτα τὴν πόλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν τούτοις Πίνδαρος ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος προσεῖπε τὰς Ἀθήνας,—ὕστερον, ὥς φησιν αὐτὸς, ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐξάλοντο φασιν ἣν κρηπῖδ' ἐλευθερίας, ἐπί τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὥσπερ ἀδαμάν-

τινοι, (quasi ipsi pro adamantinis fulcris essent) στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. cf. inf. Fr. Inc. e Plutarch. p. 552. B. Aristid. in Panath. t. i. p. 96. Himerius Or. xv. 2. v. Wernsd. Præterea memorabilis est locus *Pausaniæ* in Atticis (l. 8.) p. 20. καὶ Πίνδαρος, ἄλλα τε ὑφ' ἁμέτερος παρὰ Ἀθηναίων καὶ τὴν εἰκόνα, ὅτι σφᾶς ἐπήνεσεν ἅσμα ποιήσας. Ne vero de justo carmine cogites, quo Pindarus Athenarum laudes celebraverit, impediunt verba Libanii in Apol. Socr. t. i. p. 657. μισθὸς τοῦτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχίων δὴ τινῶν ὄντων. Sed plura etiam Pindarus ab Atheniensibus præter imaginem obtinuerat, ut constat ex his epistolæ quartæ Æschineæ (jam sup. in Carmen ad Diagoram memoratæ) verbis: ἐν ταῖς ἐκκλησίαις Μιλανίππου ἐκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, Ἀθῆναι, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτ' ἔστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι, καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι πρὸ τῆς βασιλείας στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ γουνάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον etc. Multam definit nescio quo auctore Tzetzes ad Hesiod. pag. 104. b. ἀμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμὰς ἐξέτισε Θηβαίοις, ὅτι τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος ἔρεισμα γεγράφηκεν. Contra negarunt ei Thebani statuæ honorem, ut est apud Athenæum i. p. 19. De tempore, quo scripta hæc in laudem Athenarum credibile est, disputavimus olim *de vita et scriptis Pindari* p. 38. sqq. Cf. etiam Erasm. Schmid. ad Isthm. pag. 21. Schn. Collegit iterum loca vir doctus in Bibl. Crit. P. ix. pag. 49. In Pindaro scriptum esse debuit Ἀθᾶναι. Nec vero fragmentum laudatum locus est unicus: nam Ἀθᾶναι λιπαραὶ occurrunt quoque in Isthm. ii. 30. et Nem. iv. 29.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ.

FRAGMENTA

QUÆ UNDE PETITA SINT INCERTUM EST.

I.

(*Herodotus* iii. 38. καὶ ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι. *Lex omnium rex est.* Alludit idem ad dictum hoc lib. vii. 104. ubi Demaratus ad Xerxen de Lacedæmoniis: ἐλεύθεροι γὰρ ἐόντες, οὐ πάντα ἐλεύθεροι εἰσι. ἔστι γάρ σφι δεσπότης νόμος. Dictum vulgatissimum: de cujus sensu inter veteres et recentiores est disputatum. Laudatum hinc a multis, primo loco a Platone.)

II.

(Apud *Platon.* in Gorgia p. 484. B. (t. iv. p. 81.) Callicles ait, naturæ lege fortiorem jus facere: δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. οὗτος δὲ δή, φησίν, ἄγει βιαίως τὸ δικαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέους· ἐπεὶ ἀπριάτας—λέγει οὔτω πως. τὸ γὰρ ᾄσμα οὐκ ἐπίσταμαι. λέγει δὲ, ὅτι οὔτε πριάμενος, οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου, ἠλάσατο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει, καὶ βοῦς καὶ πᾶλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἡττόνων. Eodem redit Socrates p. 488. B. πῶς φὴς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων καὶ ἄρχειν τὸν βελτίω τῶν χειρόνων, καὶ πλεῖον ἔχειν τὸν ἀμείνω τοῦ φαυλοτέρου. Secundum hæc in Gorgia verba sententia Pindari fuit: Νόμον esse jus fortioris erga imbellem ab ipsa natura constitutum; idque Herculis exemplum Geryonem aggressi declarare. Hoc tamen adversatur sensui, quem alii tribuunt verbis a se laudatis: Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων, ut *legis summam esse auctoritatem et imperium* innuant. Venit itaque Fraguerio in mentem, Pindari verba in aliam sententiam esse detorta: quod parum probabile visum Reiskio, etsi ei, illum refutanti, non omnino assentiar, Animadvv. vol. iii. p. 435. 6. ubi miro modo Pindari locum refingit e Clementis loco infra adscribendo. Enimvero nec verba Pindari integra Plato eo loco apposuit. Vide ea, quæ apud Aristidem leguntur adversus Platonem disputantem loco infra adscribendo, et in Schol. Pindari ad Nem. ix. 35.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί.

Diversis modis verba jungi possunt: l. *ὁ νόμος ἄγει τὸ β.* h. e. *τὸ βίαιον, lex regit vim.* Ita vulgo accipitur. l. ut *τὸ β.* sit pro *βιαίως.* l. ut subjectum sit *τὸ βιαιότατον* (h. *τὸ βίαιον, ἡ βία*), *νόμος, τὸ πάντων βιαιότατον,—ἄγει ὑπερτάτᾳ χερὶ, δικαιῶν, justum esse censens hoc.* Ita adducaris forte in eam opinionem, in Gorgia ut censeas ejiciendam esse vocem *τὸ δικαιότατον* post *ἄγει βιαίως.* At in Gorgia est inverse *νόμος ἄγει τὸ δίκαιον, regit,* facit, *jus, βιαίως, per vim.* Convenit alter locus de LL. iv. p. 714. E. *καὶ ἔφαμέν που κατὰ φύσιν τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον, ὡς φάναι.* de LL. iii. p. 690. C.—*κατὰ φύσιν δὲ τὴν τοῦ νόμου ἐκόντων ἀρχήν, ἀλλ' οὐ βίαιον, πεφυκυῖαν.* In Protagora p. 337. D. Hippiæ verba: *ὁ δὲ νόμος, τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται.* Conviv. p. 196. C. (t. x. p. 215.) *ἃ δ' ἂν τις ἑκὼν ἑκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν οἱ πόλεως βασιλεῖς νόμον δίκαια εἶναι.* Placuit hoc aliis in sententiam generalem convertere: *legi omnia parere.*

Secundum hæc Chrysippus *περὶ Νόμων* apud Marcianum in Digestis lib. i. tit. iii. de Legibus: *ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων.* Inde plures versu Pindarico modo palam modo tecte usi sunt. Et primo loco Euripid. Hec. 799. *Ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως· Ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χ' ὧ κεῖνον κρατῶν Νόμος.*—Aristot. Rhet. iii. 3. *τοὺς τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμους.* Commentatur in eum Dio Chrysost. Or. lxxv. de Lege; ubi et: *ὅθεν οἶμαι καὶ βασιλεὺς εἰκότως ἀνθρώπων καὶ θεῶν κέκληται.* et Jamblichus in Epistola ap. Stob. Serm. xliv. p. 535. Wech. Plutarch. in Demetr. p. 909. E. *νόμος δὲ πάντων βασιλεύς, κατὰ Πίνδαρον, ἐστί.* Et t. ii. p. 780. C. ad Princip. indoct. *τίς οὖν ἄρξει τοῦ ἄρχοντος; ὁ νόμος, ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων, ὥς φησι Πίνδαρος.* Add. Clemens Alex. Strom. i. p. 427. l. 5. Pott. *ὁδοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδεία.*

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν καὶ ἀθανάτων,

λέγει Πίνδαρος. Non sequar Reiskium l. c. ut priora pro Pindari verbis habeam, et cum eo locum interpolare velim, ut Pindarus scripserit: *ὁδοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδεία νόμος*—. Idem lib. ii. p. 438. l. 30. *νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.* Origenes contra Celsum s. 34. adscripsit tantum locum Herodoti.)

Integriorem locum Pindari affert *Aristides* Orat. Platonic. t. ii. pag. 52. (ubi contra Platonem disputat, maxime ad locum in Gorgia, contendens, rhetorica ipsas leges et judicia indigere:) de Rhetorica: *οὐ τὸν Πινδάρου νόμον τιμῶσα—οὐδὲ ταῦτ' ἐπᾴδουσα· νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων λέγει* (leg. *ἄγει*) *δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί· τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ ἀπριάτας· οὐ γὰρ φῆς ὅλου μεμνῆσθαι· ἐχρῆν δὲ ἴσως μηδὲ τούτων, μὰ οὖν ἐπὶ ῥητορικῇ γε· ἀλλ' ἄχρι μὲν τούτου καὶ ἡ ῥητορικὴ λέγει· "νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων." τὰ δὲ ἑξῆς οὐκ ἴστι ταὐτὰ—ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον, ἄγει τὰ δίκαια πρισεΐνων, καὶ τοὺς ἐν ὕβρει θρασεῖς νουθετῶν· εἰ γὰρ ἀξιώ-*

σει τὸ βιαιότατον (legem violentissimum quodque æquum reddere) νόμον εἶναι τὸν δικαιοῦντα, καὶ τὴν ὑπερτάτην χεῖρα κρατεῖν Ἡρακλέους, ᾧ μετὰ τῆς χειρὸς τῶν δικαίων ἐμέλησεν, αὐτὴ τοῖς ἑαυτῆς λόγοις ἀπολεῖται· τίς γὰρ τόπος λοιτὸν ἢ χρεία ῥητορικῆς ἢ λόγων, εἰ τὸ δίκαιον ἡ χεὶρ ὁριεῖ, καὶ μηδὲν πλέον ἔσται τῷ δυναμένῳ διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος—δοκεῖ δέ μοι Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ᾄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰσηγούμενος, οὐδὲ συμβουλεύων σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡσπερεὶ σχετλιάζων· "τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέους αὐτοῖς" ὅτι καὶ ἑτέρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν Διὸς ἀέθλοις τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμὶν, φησὶν, αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· Τὸ δὲ μὴ Διὶ φίλτερον σίγημι πάμπαν. (Editi libri σιγῶμι, scripti μὴ πάμπαν.) οὐ γὰρ εἰκὸς, φησὶν, ἀριθμουμένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ, καὶ κακὸν εἶναι. καί τοι τό γε πρὸς νόμον, καὶ ταῦτα ἀνθρώπων ἅμα καὶ θεῶν βασιλέα, μάχεσθαι, οὐκ ἦν ἐπαινεῖν πρὸς Πινδάρου, οὐδὲ συμβουλεύειν πρὸς κέντρα λακτίζειν· αὐτὸς γοῦν τὸ τοιοῦτον κέκληκεν ὀλισθηρὸν εἶμον, καὶ κελεύει φυλάττεσθαι. Scholiastes ad h. l. σὲ δὲ, ὦ Γηρυόνη, ἐπαινῶ παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα· ὁ μὲν γὰρ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἀφείλετο ἐν βιαίᾳ χειρὶ, σὺ δ' ὡς ἀδικούμενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἦρας, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀπόδεικτος. ἵνα δὲ μηδεὶς αὐτῷ εἴπῃ, ὡς Διὸς βουλῇ τοῦτο γέγονε, πῶς οὖν αὐτὸς πρὸς Ἡρακλέα δυσχεραίνεις; ἐπάγει· ὁ δὲ Ζεὺς οὐκ ἀποδέχεται, καὶ αὐτὸς σιγῶ. Schn. Collegere loca intpp. ad Hesych. in Νόμος ὁ πάντων βασιλεύς. item Potter. ad Clement. p. 427. Alios Wetstein. ad Ep. Jacobi ii. 8. laudat. Item Fraguier in *Hist. de l'Acad. d. Inscr.* t. iii. pag. 165. sq. Valken. ad Herodot. iii. 38. p. 205. [Add. De Geer Diatribe in Politices Platon. principia 1810. p. 22. *Ex Schedis.*] Adde inter deos relatum Νόμον.

Jam versus habe constitutos ab Hermanno:

νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει
δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ
χειρί· τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος.

Ex sequentia:

.... σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμῖν
αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· τὸ δὲ μὴ Διὶ
φίλτερον σίγημι πάμπαν.

Scribendum est Διΐ sine punctis diæreseos, quia monosyllabum hic est, ut alibi sæpius.

III.

Plato de Rep. i. p. 330. E. 331. A. τῷ μηδὲν ἑαυτῷ (ἄδικον addit Stobæus, qui h. l. exscripsit p. 756.) ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς εἰς πάρεστι, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. Χαριέντως γάρ που τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι, ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ,

γλυκεῖα οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γηροτρόφος ξυναορεῖ ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Quicunque juste sancteque vitam exegerit, dulcis eum cor nutriens, senectutem fovens, comitatur spes, quæ maxime mortalium volubilem animum gubernat.—Ad hunc locum alludunt Plutarch. Moral. p. 477. B. αἱ καλαὶ πράξεις ἴσχυσι τὴν μνήμην ἡδίονα καὶ βεβαιοτέραν τῆς Πινδαρικῆς γηροτρόφου ἐλπίδος. pag. 480. B. Synesius de Insomniis p. 149. ed. Petav. ubi κουροτρόφος ἐλπὶς legitur; Nicephorus Gregor. in Annal. viii. 8. t. i. p. 207. ad Andromachum sen. Imp. καὶ κυβερνᾷς, κατὰ Πίνδαρον, τὰν πολύστροφον γνώμαν ἐκάστων, καὶ διατίθης, ὅπως ἂν σχοίη τὰ πράγματα βέλτιστον. Ex Platone sua hausit Themistius Orat. viii. pr. p. 101. καὶ ἐπαινῶ Πίνδαρον τὸν ποιητὴν, ὡς ἄρα οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὸ προελθεῖν εἰς χρόνον πλεῖν τὸν βίον, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ζῆν μετὰ δικαιοσύνης προαιρουμένοις, καὶ τούτοις ἐλπὶς γλυκεῖα συνδιαιτᾶται, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος παραπέμπουσα μετ' εὐφροσύνης εἰς τὸ τῆς φύσεως καταγώγιον. Suspicor, hoc fragmentum ad Θρήνους referendum esse. SCHN. Versus restituit Hermann.

γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γη-
ροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν
πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

IV.

Plato de Rep. ii. p. 365. B. ubi adolescens quis audierit dicta de virtutis vitiique præmiis — λίγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τό·

πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας ἀναβὰς καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ;

utrum justitiæ conscendam altum murum, (munimentum, turrim) *an obliquæ fraudis? et ita munitus vitam agam?* — Hæc respiciens Cicero ad Att. xiii. 38. *nunc me juva, mi Attice, consilio* πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, *id est, utrum aperte hominem asperner et respuam.* (Non quasi ὑψίον per *aperte* declaretur. ὕψιος est quod vulgo ὑψηλός.) ἢ σκολιᾶς ἀπάτας. ut enim Pindaro, sic δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Sunt et hæc Pindarica; habet ea quoque Dionys. Hal. de composit. verb. t. ii. p. 40. l. 4. et Maximus Tyrius Dissert. xviii. pr. p. 208. (aliis xv. et ii.)

πότερον δίκα τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις
ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,
δίκα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

Ubi vulgo δίκας — σκολιᾶς ἀπάτας. sed Davisius ex Harlei. et Reg. mutavit;

cui favet Attici Platonici locus ap. Eusebium P. E. xv. 5. *placitum de providentia regere vitam humanam εἴγε μὴ μέλλοιμεν ἀγνοεῖν, πότερον δὴ κατ' ἴχνος* (leg. *πότερον δίκᾳ τεῖχος*) *ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν.* Plato Republ. ii. p. 424. E. (f. p. 365. B unde sup. jam locus Pindaricus fuit appositus pag. 81.) et Cicero ad Att. xiii. 38. habent *πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας*, verbis Pindari ad rem suam deflexis. H. Stephanus malebat *ἐπιχθονίων*, ut est in Eusebio; sed Davisius contra stat.

Extrema fragmenti verba

δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν

respicit Dionysius Halic. loco laudato a Victorio V. L. xxii. c. ix. p. 406. Schn. p. 54. I. Cf. supra in Platonicis locis: de Rep. ii. Dionys. Halic. de composit. verb. p. 40. l. 4. ed. Huds. Hermann. metrum sic disponit:

. . . . . πότερον δίκας
τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας
ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνθρώ-
πων, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

V. (p. 96. cxxix.)

Plato in Theæteto t. i. p. 173. D. de eo, cujus animus in rerum abditarum et subtilium investigationem implicitus est, a rebus, quæ in sensus cadunt, avocatus: *ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ ἀτιμάσασα, πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον*

τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν γεωμετροῦσα,
οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα,

καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἴς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὑτὴν συγκαθιεῖσα. Mens — quaquaversum volat, secundum Pindarum, quæ sub terra et quæ supra, dimetiens, et supra cælum sidera exquirens, et omnem ubique rerum uniuscujusque totius naturam perscrutans, in eorum, quæ prope sunt, nihil se demittens. — Ubique editur et legitur *τὰ ἐπίπερθεν*, quod esse debet *ὕπερθεν* vel *ἐφύπερθεν*. Porro pro *πανταχῇ φέρεται* vera lectio Pindari fuit *πίταται*: quæ etiamnum servata est apud Eusebium P. E. xii. pag. 602. (353. Steph.) et xiii. pag. 672. Porphyrius de Abst. i. 36. pag. 62. ed. Rhoer. *πίτεται*, quod etiam præfert Codex Mtus Jamblichi Protreptic. p. 85. Lipsiæ a Schneidero collatus. Verum Pindarica vox est *πίταται*. Clemens Alex. Strom. v. (p. 249. ed. Victor.) p. 707. Pott. lin. 4. in loco e Platone adscripto laudat h. l. ita: *αὐτὸς δὲ πίταται κατὰ Πίνδαρον τᾶς τε γᾶς ὑπένερθεν, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομῶν, καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρευνώμενος.* Sic etiam Theodoret. Sermo xii. de Virtut. Act. pag. 667. B. ed. Par. tom. iv. ubi pro *ἐπίπερθεν* est *ἐπίσπεδα γεωμετροῦσα.* quod et Jamblichus habet l. c. et *πᾶσαν.* sed Cod. Ms. *πάντη.* Porro Theodoret. *οὐρανούς τε ὑπεραστρονομοῦσα.* In Porphyrio Codex Meermannianus et Lipsiensis præbent *καὶ κατὰ Πίνδαρον*, quasi *πίταται* Platonis etiam esset. Antoninus Philosophus ii. 13. *οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχομένου καὶ τὰ νέρθεν γᾶς, φησὶν, ἐρευ-*

νῶντος καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεως ζητοῦντος, μὴ αἰσθομένου δὲ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἥδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. ad quem locum plura recitat Gataker. Galenus in Suasoria ad Artes cap. 1. ἀλλὰ χ τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὕπερθε τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐπισκοπεῖν. De reliquis Platonis verbis in loco supra allato vide Rhoer. ad Porphyr. l. c. Valken. Diatribe in Fragm. Euripid. p. 27. Schn. Valkenarius locum Platonis laudans φέρεται non attigit, et ἐπίπερθεν recitat; at in fine mutat: — τῶν ὄντων, ὅλως εἴς τι —.

VI.

Idem Plato passim e Pindari Carminibus Epiniciis, quæ habemus, recitat: in Euthydemo p. 304. B. ἄριστον τὸ ὕδωρ. de Rep. iii. p. 408. B. de Æsculapio narrata Pyth. iii. 96 sq. in Phædro pr. ἀσχολίας πρᾶγμα ὑπέρτερον ποιήσασθαι ex Isthm. i. pr.

VII. (p. 54. II.)

Polybius Hist. iv. 31. 6. et pleniora *Stobæus* Serm. ccxxiv. de Vita quieta p. 742. ed. Wechel. Serm. lvi. p. 373. Gesn.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς,
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ πραπίδος
ἐπίκοπον ἀνέμων, πενίας δότειραν,
ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Civitatem unus civium quisque in tranquilla constituere studens exquirito magnanimæ quietis almum jubar, discordiam ex animo evellens infestam, egestatem adferentem, inimicam nutricem puerorum. — Polybius præmittit hæc: οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἐπαινοῦμεν κατὰ τὰ Μηδικὰ, διότι τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποστάντες κινδύνων τὰ Περσῶν εἵλοντο διὰ τὸν φόβον· οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συνταποφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε τῶν ποιημάτων·

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
τὸ φαιδρὸν φάος.

δόξας γὰρ παραυτίκα πιθανῶς εἰρηκέναι, μετ' οὐ πολὺ πάντων αἰσχίστην εὑρίθη καὶ βλαβερωτάτην πεποιημένος ἀπόφασιν. Quæ hæc eventa fuerint, non subjecit. Versu 4. H. Stephanus ἐπικόπτων, et v. 5. κουροτρόφων edidit in fragmentis Pindari; utrumque male. Arcesilaus apud Stobæum p. 772. huc alludere videtur, cum dicit πενίαν ἀγαθὴν κουροτρόφον. Pro ἀνέμων legendum olim conjeceram ἀνέλκων de Vita et Scriptis Pindari p. 38. Schn. ἀλάλκων Jacobs *Bibl. d. alten Litterat.* ii. St. p. 43. Lenior medela erit ἀνελών. ipse civis. Et nunc video sic jam legisse Grotium, in quo etiam ἐπίκοτον, *infestam.* in Florileg. p. 223. Herm. ita disponit:

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς

ἐρευνασάτω
μεγαλάνορος ἀσυχίας ἱερὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοπον ἀνελὼν,
πενίας δότειραν ἐχθρὰν κουροτρόφον.

VIII.

Apollodorus: in Biblioth. ii. 4. 2. laudatur Pindarus: sed in loco interpolato. v. Notas ad e. l. p. 300.

IX. (p. 81. lxxiii.)

Dionysius Halic. de Orator. antiquis t. ii. p. 128. ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον

..... ἀνδρῶν δικαί-
ων χρόνος σωτὴρ ἄριστος

κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν.

X. (p. 75. lx.)

Apollonii Lexicon Homericum p. 582. (t. ii. p. 482.) ξεινοδόκος. ξενοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος

ξεινοδόκησέν τε δαίμων

ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν — φησὶν οὖν Σιμωνίδης· "ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρὸς" ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. Etymol. M. et Gudianum Mtum [Zonar. p. 1415.] ξενοδόκον — Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης· ξεινοδόκησε Τελαμώνα· ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε· καὶ Πίνδαρος·

ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων

ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. ubi Etymologicum Mtum Askewii apud S. R. Kulenkamp habet αἰὲν pro ἐν. Male. Photius in Lexico inedito recte cum Apollonio priorem locum Pindaro, posteriorem vero Simonidi tribuit, itidemque τε δαίμων exhibet, ut monuit Alberti ad Hesychii ξενοδοκῶν — μαρτυρῶν. Sententiam meam de possessione prioris loci Simonidi adjudicanda confirmat Epigramma Simonidis ap. *Plutarch.* de Herodoti Malign. p. 872. (nunc et in Analect. t. i. p. 129. xxiii.)

Οἵτε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ τὸν κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι .....

Eodem modo usi sunt veteres quidam scriptores verbo ἐπιξενοῦσθαι. Vide ad Hesych. h. v. Schn. In altero versu Simonidi vindicato lege: ξεινοδοκῶν δ' ἄρ' ἄριστος. Nisi fuit ξεινοδοκῶν χρυσὸς δ' ἄρ' ἄριστος ἐν αἰθέρι λάμπων.

XI. (p. 91. cix.)

Strabo iii. p. 232. B. de Lusitanis: *ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς, ὡς καὶ Πίνδαρος φησί·*

Πάντα θύειν ἑκατόν.

omnia centena immolare. quem locum exscripsit Eustath. ad Iliad. α. p. 49. Rom. Schn.

XII. (p. 91. cviii.)

Strabo iii. p. 258. D. *καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, (portam Gadiridem,* seu Gaditanam) *εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα.* Hunc quidem locum exscripsit Eustath. ad Dionysii Perieg. v. 64. Deinde vero Strabo addit p. 260. *καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ σπῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα.* Schn. [H. l. Strabo Γαδειρίτας. Male Γαδειρικὰς Berkel. ad Steph. Byz. pag. 255. seq. Herm.]

XIII. (p. 98. cxxxv.)

Strabo vii. p. 506. A. *καὶ οἱ Τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα ἱρήκασι τὴν Δωδώνην. ὕστερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐγένετο.* *Dodonam Thesprotidem.*

XIV.

Strabo ix. p. 630. A. B. de Copaide palude: *ὕστερον δὲ ἡ πᾶσα Κωπαὶς ἐλίχθη κατ' ἐπικράτειαν. κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος.* *est enim hæc paludis pars* (ad Copas) *omnium cavissima,* ut Pindarus ait. *καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα. αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.* cf. inf. fragm. e Stephano Byz. in Τιλφοῦσσα.

XV. (p. 91. cvii.)

Strabo ix. p. 632. C. *οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πᾶντα, κἂν ᾖ ψιλά. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον·* [ex hymno in Apollinem. *Ex Schedis.*]

Κινηθεὶς ἐπῆλθε γῆν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα,
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

Commotus [*profectus.* v. Matthiæ in Hymn. Homer. p. 31. *Ex Schedis.*] *obiit terram et mare, et scopulis magnis montium institit, et antra, silvarum substructiones, concussit agitatus.*—Ubi forte legendum *τινάξατο.* Strabonem exscripsit Eustathius ad Homer. p. 204. 43. [Bas. 270. 21. Rom.] De usu vocis ἄλσος multa Scholiastes Pindari ad Olymp. iii. 31. vii. 89. x. 53. v. 24. Abresch ad Hesych. h. v. Schn. Reddidi, ac si scriptum esset: *καὶ μυχοὺς τινάσσετο παλλόμενος κρηπῖδας ἀλσίων.* Hermanno ita scribendum videtur:

κινηθεὶς ἐπῆλθε
γᾶν τε καὶ θάλασσαν,

καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα,
καὶ μυχοὺς διανίσσετο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

Nisi scribendum ἰδύσατο. Ἀλσίων bisyllabum est.

XVI. (p. 90. cvi.)

Strabo ix. p. 659. A. ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται Δολοπικῆς στρατιᾶς κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας—ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος·

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

Qui Dolopum duxit audax agmen, ut funda pugnaret, ex curru pugnantium Danaorum telis utile.—Ubi Casaubonus oblitus erat Eustathii ad Homer. p. 311. ubi ait: Πίνδαρος δὲ τοὺς ὑπὸ Φοίνικι Δόλοπάς φησι θρασὺν ὅμιλον σφενδονῆσαι, ὡς καὶ Δολόπων δεξιῶν ὄντων σφενδονητῶν.

XVII. (p. 89. ciii.)

Strabo xii. p. 819. C. ubi de Leucosyris: καὶ Πίνδαρος φησὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες

Σύριον εὐρυαίχμαν
διεῖπον στρατόν.

τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. *Syrium pugnacem equestrem exercitum.* —ubi vulgo ante Casaubonum διέπτον legebatur. Schn. Præferam ἰΐπτον. Nec habet διεῖπον τὸν στρατὸν, a quo pendeat. [Quidni scribamus δίΐπτον? ut δίλογχος, δικάρηνος. Duo equos simul agebant, ut, altero deficiente, insiderent alteri. *Ex Schedis.*]

Ex eodem fonte profluxit, quod habet *Pausanias* in Achaicis (vii. 2.) p. 525. πολλῷ δὴ πρεσβυτέρα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν· οὐ μὴ πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἵδρυσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα. *Pindari* narrationem expressit etiam Etymol. M. v. Ἔφεσος. Schn.

XVII. (p. 89. cii.)

Strabo xiv. p. 952. C. λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστον τινὰ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας
Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Dictum vulgatum nostri Polymnesti, Colophonii hominis. Respiciebat h. l. Pindarj *Plutarchus* de Musica p. 1133. ubi ridiculum Buretti errorem (*Mém. de l'Acad. d. Inscr.* t. x. pag. 228.) merito mireris. De Polymnasto plura dicentur in *Antiquitatibus Colophoniacis*, quas paro. Schn. Ad metrum redegit Hermann.

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω-
κας Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Laudat præterea Strabo locum ex Pyth. i. 31. de Typhone lib. xiii. p. 930. A. et alia alibi.

XIX. (p. 70. xlvi.)

Plutarchus pag. 550. A. de sera Num. vind. (p. 11. ed. Wytt.) ὅτι γὰρ ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη δὲ καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐστι τεχνῶν μεγίστη, πρὸς μυρίοις ἑτέροις καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀριστοτέχναν ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἁπάντων θεόν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν. Eundem locum repetit Quæst. Conviv. i. pag. 618. B. et alludit An seni ger. sit resp. p. 807. C. et de Facie in Luna p. 927. A. B. et advers. Stoicos p. 1065. F. Locum integriorem habet Dio Chrysostom. Orat. xii. p. 217. D.

Δωδωναῖε μεγάσθενες,
ἀριστοτέχνα πάτερ.

quos quidem versus Pindaro primus vindicavit Th. Canterus Var. Lect. ii. 11. Cf. Clem. Alex. Strom. v. p. 710. l. 4. qui postquam adscripserat locum ad Nem. vi. pr. ἓν ἀνδρῶν, subjicit:—καὶ ἕνα τὸν τούτων δημιουργὸν, ὃν ἀριστοτέχναν πατέρα λέγει, τὸν καὶ τὰς προκοπὰς κατ' ἀξίαν εἰς θεότητα παρισχημένον. Reliqua, quæ ad h. l. dici poterant, petes ex Albertio ad Hesych. v. ἀριστοτέχνης, et notis Wyttenb. ad Plutarchi l. c. Schn. Monet Hermann. versus binos in unum esse contrahendos et scribendum ἀριστότεχνα.

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

XX.

Plutarchus Opp. vol. i. in Vita Thesei p. 13. D. τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης (Theseus) ἤγημι Φαίδραν, ἔχων Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.

XXI. (p. 66. xxxviii.)

Plutarchus in Lycurgo t. i. p. 53. C. (p. 114. Bryan.) ubi de poeticis Lacedæmoniorum studiis agit: Πίνδαρος δέ φησιν·

ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστευόντων
αἰχμαὶ, καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

Ibi consilia senum, et juniorum virtute excellentium pugnæ, et chori et Musæ et festa hilaritas.—Eodem allusit Opp. moral. An seni sit ger. resp. p. 789. E. καὶ μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα

βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί τε.

Tertiumque p. 787. B. ὅπου καὶ θίασοι καὶ πομπαὶ καὶ νομήσεις, καὶ χοροὶ καὶ

μοῦσα καὶ ἀγλαΐα, καὶ θεοῦ τινος ἀεὶ τιμὴ τὰς ἁρμοὺς λύουσα. SCHN. Sic scribenda censet Hermann.

.... ἔνθα βου-
λαὶ γερόντων καὶ νέων ἀν-
δρῶν ἀριστεύοντι αἰχμαὶ
καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

XXII. (p. 98. cxxxvi.)

Plutarchus in Marcello p. 315. C. (t. ii. p. 279.) ἀλλὰ γὰρ

τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδηροῦν σχήσει τεῖχος

κατὰ Πίνδαρον. SCHN. *Fatum nec ignis, nec ferreus tenet murus.*

XXIII. (p. 99. cxxxvii.)

Plutarchus in Mario p. 422. D. (tom. ii. p. 519.) τὸν δὲ Μάρκελλον εἰδὼς βέβαιον· ἄνδρα καὶ τὴν

ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς

κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον. ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ἄνασσ' Ἀλήθεια ap. Clem. Alex. Strom. vi. tom. ii. p. 781. Pott. Locum ipsum habet Stobæus Serm. lix. p. 230. Wech. (xi. Gesn.) de Veritate:

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

SCHN. *Principium magnæ virtutis, regina Veritas, ne meam fidem affligas aspero mendacio,* sc. tanquam scopulo.—Grot. xi. Florilegii sic ordinavit et vertit:

Ἀρχὸς μεγάλας ἀρετᾶς,
ὤνασσ' ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὴν σύνθεσιν
τραχεῖ ποτὶ ψευδεῖ.

Diva, virtutum veneranda princeps,
Veritas, tu me rege, tu tuere,
Ne fidem fallam, neque pacta mendax
Fœdera fallam.

Elegans carmen! sed nulla versio græcorum verborum. Disposuit Hermann.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλά-
θεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

XXIV. (p. 58. xiii.)

Plutarchus in Nicia p. 523. C. (tom. iii. p. 204.) ex Pindaro affert:

. . . . . παρὰ Λύδιον ἅρμα
πεζὸς ἰχνεύων.

(ut versus dirimit Hermann.) *juxta Lydium currum pedes incedens.*—ubi Codd. Bodlei. bene οἰχνεύων. Eundem locum laudat de Discrim. amici et adulat. p. 65. B. Gregorius Naz. Orat. xx. p. 331. εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἰθίομεν. cf. *Pantinus* ad Apostol. Proverb. xii. 38. Permutatio vocum ἰχνεύειν et οἰχνεύειν in libris scriptis fere est perpetua. Ita in Æschyli Prometh. v. 122. pro εἰσοιχνεῦσι Mscr. Arundel. editio Roberti et Schol. legunt εἰσιχνεῦσι. Poeta nescio quis apud Eustath. ad Homer. p. 773. τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα τὸν κυζηθμὸν τοῦ βρέφους. de Jove a sue educato. Schn. Eadem permutatio in Homericis occurrit, et apud Pindar. Pyth. v. 116. add. viii. 48.

XXV. (p. 74. lviii.)

Plutarchus de Discrim. p. 68. C. D. ὅτι μὲν οὖν ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ τὸ τοιοῦτο φυλακτέον, (cavendam esse libertatem dicendi) εὔδηλόν ἐστιν. εὐδίᾳ γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον, ὀφρὺν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιπαττόμενον τῷ

Λυδίῳ θεῷ, καὶ λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον
καὶ μεριμνῶν

κατὰ Πίνδαρον. ubi Xylander ex Codd. recte σχοινίων μεριμνῶν legit: porro emendandum recte censet. Λυσίῳ λύοντι δὴ τὸ τῶν etc. (ut sic scribendum: τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν. *solventi funem molestarum curarum.* H.) De Lysio deo cf. V. D. ad Apostol. xii. 35. Reiskius p. 143. Λυαίῳ probabat. Schn.

XXVI. (p. 73. lvi.)

Plutarchus de utilitate ex inimic. capienda p. 88. B. νικώμενοι, φησὶ Πίνδαρος, ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται. Scholiast. Pindari ad Olymp. viii. 92. h. l. ita habet:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται, οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

Verborum posteriorum structura cum sequentibus conjuncta fuisse videtur. Iterum laudat Schol. Pindari ad Pyth. ix. 160. Forte etiam h. l. respexit Hesychius in voce ἀγρυξία. Schn. Sensus: *victi enim homines tenentur, tanquam vinculis, pudore, dum ne hiscere quidem audent; ita ut in conspectum amicorum venire nec audeant*: (ὡς) οὐκ ἐλθεῖν. Versus sic metire cum Hermanno:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται,
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

XXVII. (p. 73. lv.)

Ibidem pag. 91. E. καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φέρει φιλονικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ

φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν,

ὡς φησι Πίνδαρος. Cf. Reiske Animadv. vol. ii. p. 155. SCHN. *Invidiam vanorum hominum comitem*, ait Pindarus.

XXVIII. (p. 72. liii.)

Plutarch. Consolat. ad Apollon. p. 104. A. ἅπερ οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι τοπαράπαν,

ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις,

ὡς φησι Πίνδαρος. Fere similis est locus Æschyli Prometh. v. 1050. εἰς πελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψει δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης στερρᾶις δίναις. SCHN.

Vix sana græca: esse debuit

... ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

Tartari fundus obscuri coercet te ferrea necessitate. Et nunc video ap. Wyttenb. sic legi in codd. Constituit quoque verba Hermann.

———ἀλλὰ Ταρτάρου
πυθμένα πιέζεις ἀφανὴς
σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

XXIX. (p. 73. lvii.)

Ibidem p. 116. D. ὁ δὲ Πίνδαρος Σοφοὶ δὲ, φησὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς. *Sapientes hanc vocem*, Ne quid nimis, *magnopere laudarunt.* Eundem locum habet Hephæstio de Metris p. 52. ed. Pauw. Schol. Euripid. ad Hippolyt. v. 265. de dicto hoc ita: ἅπερ Χείλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δὲ Σωδάμῳ etc. SCHN.

XXX. (p. 73. liv.)

Plutarch. de Superstit. p. 167. E. dii—

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τε ἄπειροι, βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος,

ὁ Πίνδαρος θεοὺς φησι. τὰ δὲ ἀνθρώπινα πάθη καὶ πράγματα μίμικται συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλως ῥεούσαις. *Deos*, ait Pindarus, *esse morborum et senii et ærumnarum expertes, raucumque sonans fretum Acherontis effugisse.*—Iterum h. l. sine auctoris nomine habet adv. Stoicos p. 1075. A. SCHN. Versus constituit Hermann.

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

XXXI. (p. 82. lxxvi.)

Plutarchus de Fort. Roman. p. 318. A. ἐ μὲν γὰρ ἡ Τύχη ἀπευθὴς, κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς ἀδελφὴ, καὶ Προμηθείας θυγάτηρ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν. ubi Cod. Petav. μεγαπευθὴς—στρέφουσα. Xylander vulgatum *incerta* vertit. Quid in illa lectione μεγαπειθὴς lateat, nondum exputo. (Mart. Gottfr. Hermann. in Enchirid. Mythol. t. iii. p. 151. visus sibi est reperisse in hoc Atargatin, quæ et Tyche est, velato capite; nec tamen verba Plutarchi alio quam ad ἀπειθὴς ducunt. H.) Reiske pag. 190. legebat ἀπειθής. (quod et Wyttenb. recepit. In latinis tamen est: *Non enim incerta est.* Immo vero: *non enim illa est pervicax*, ut Pindarus eam appellat, ita vero ea est *Fortuna Obsequens* apud Romanos, *neque geminum versat gubernaculum*, scil. ut omnia ad unum ejus arbitrium gerantur.) Animadvertes duplex a Pindaro Fortunæ gubernaculum tribui, quod in vetustis monumentis vix (interdum tamen) reperietur. Schn.

XXXII. (p. 82. lxxvii.)

Eodem pertinet locus *Plutarcho* laudatus eod. lib. p. 322. C. τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετὰ Νουμᾶν ἐθαύμασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόπολιν καὶ πειθηνὸν καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον. Pariter *Pausanias* in Messeniac. (iv. 30.) pag. 355. ἦσι δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν. Male igitur Reiske p. 193. corrigebat φερεσίπολιν. Schn. Redditur: *quæ urbem ferret*, ulnis gestaret. [ut nutrix. Cf. Hirt *Bilderb.* p. 95. *Ex Schedis.*]

XXXIII. (p. 70. xlv.)

Plutarch. de Iside p. 365. A. (p. 88. ed. Squir.) ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγὸν, ἀρχεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων·

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς
αὐξάνει, ἀγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Squire videtur τροφὴν legi voluisse; Reiske p. 227. γόνον malebat. Respiciebat *Plutarchus* cognomen Bacchi δενδρίτης, quod exstat apud ipsum Conviv. Serm. v. Probl. 3. In Erotico p. 593. B. (p. 757. F. Frf. et Par.) legitur (etiam corrupte):

δενδρέων δὲ τρόπον Διόνυσος πολύ τε φέγγος αὐξάνει φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας.

Tertium Sympos. Quæst. ix. 14. p. 745. A. καὶ γὰρ ἡμῖν ἐστι Δημήτης ἀνησιδώρα, (v. Hesych. h. v.) καὶ

Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς αὐξάνων ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

ubi Codd. πολυθαλὴς præferunt. Locum ipsum nondum penitus intelligo. Schn. In priore loco δένδρον δὲ νόμον Δ. retinuit Wyttenb. quæ non intelligo, cum versione Xyl. *gratis frugibus arbores fecundet.* Δενδρέων verum est, sed νόμον leg. νομὸν, h. e. νομὴν, τροφήν. nec κόμαν, *frondem*, desidero: lætitiæ dator Bacchus arborum auctum seu nutritionem, splendentem fructuum proventum, servat incrementa dando. Herm. metra constituit:

δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυ-
σος πολυγαθὴς αὐξάνει
ἀγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Ultimus locus vertitur, ac si δενδρέων νόμον prorsus abesset: *Bacchus qui arborum curam gerens castum auget frugum splendorem.*

XXXIV. (p. 74. lix.)

Plutarchus de ει apud Delphos p. 394. A. Apollo et Pluto diversi: καὶ ὁ μὲν Θηβαῖος, ὁ δὲ Σκότιος. καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ ἡ Λήθη καὶ Σιωπή. καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ "νυκτὸς ἀΐδνας ἀεργηλοῦ τε ὕπνου κοίρανος" καὶ ὁ μὲν "βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων," πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς,

κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγονώτατος ἔμμεν.

ubi Reiske p. 246. legebat: κατεκρίθη ὅδε θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Cf. Valken. ad Euripid. Phœniss. pag. 12. et Hippol. p. 275. Equidem malo: κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. (Iterum *Plutarchus* de Def. Or. p. 413. C. παῦε, ἔφην, παροξύνων θεόν· εὐόργητος γάρ ἐστι καὶ οὐ πρᾷος.

κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὥς φησι Πίνδαρος. ubi Codd. male ἀγενώτατος. Tertium laudat adv. Epicur. p. 1102. E. ὁ δὲ Ἀπόλλων

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὡς ὁ Πίνδαρος πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φησί. ubi Cod. Petav. male ἀθανάτοις. Patet adeo lectionem Pindari esse:

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

uti et editum est a Wyttenb. *Placitum est, ut* Apollo *sit mortalibus mitissimus.* H.) Ex priore Plutarchi loco apparet, quisnam sit Apollo Φαναῖος; quam quidem auctoritatem adhibere poterant Intpp. ad Hesychii Φαναῖος· Ἀπόλλων· Ἀχαιὸς Ὀμφάλῃ· παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται. Usus erat Ion Chius cognomine Apollinis patrio. *Phanæ* enim promontorium et portus Chiorum est, quem Livius dicit, ubi Strabo xiv. p. 645. templum Apollinis et lucum palmarum fuisse tradit. Adde Stephan. Byz. Φάναι ἀκρωτήριον τῆς Χίου ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον. Plutarchus aliam et longe diversam hujus cognominis derivationem secutus esse videtur. — Obiter vicinam glossam φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι, ubi intpp. tacent, Aristophani vindicabo, cujus in Acharn. v. 822. est: Δικαιόπολι, φαντάζομαι. quem locum recte Bergler. noster explicat. — Denique huc referam lacerum

Plutarchi locum de Pyth. Orac. p. 403. A. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελῳδίας ἀμελουμένους καθ' ἑαυτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ καὶ θαυμάζειν ἔστι... Reliqua deficiunt. Sed Reiske p. 258. eum locum ex fragmentis Pindaricis relegandum esse censebat. SCHN.

XXXV. (p. 62. xxi.)

Plutarchus Opp. Moral. p. 405. B. de Pyth. orac. οὐ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴγε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας·

Θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Deo volente, naviges vel vimine seu stipula — Utitur Aristoph. in Pace v. 698. de Cratino:

Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ubi Schol. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως·

Θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Scholiasten Comici exscripsit auctor scholii Barocciani ad Euripid. Phœniss. v. 398. SCHN. Apud Stobæum Ecl. phys. c. iii. 19. p. 38. ed. Heeren. Simonidis nomen præscriptum est versui: ubi v. Heeren. Apud S. Theophilum ad Autolyc. lib. ii. p. 108. 110. occurrit sub Thestii seu obscuro seu corrupto nomine. Obvius versus sine nomine est passim, corrupte ap. Suidam in ῥιπός. conf. Gataker. Advers. misc. 10. Erasmi Adagia pag. 14. Translata sunt verba mox ad alia, in quibus studium pertinax aut audacia vel fiducia animi adhibetur, ut in Aristoph. l. l.

XXXVI. (p. 59. xv.)

Plutarchus de Def. Orac. p. 417. C. ἑορτὰς δὲ καὶ θυσίας ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ συνθρώπας, ἐν αἷς ὠμοφαγίαι τε καὶ διασπασμοὶ νηστεῖαί τε καὶ κοπετοί, πολλαχοῦ δὲ πάλιν αἰσχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς,

μανίαι τε ἄλλαι ὀρινόμεναι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

ubi Turnebus et Xylander ἄλαλαὶ emendant, licet Eusebius vulgatam sequatur. Ea Pindari esse, apparet ex altero loco. Iterum enim *Plutarch.* Quæst. Conviv. i. p. 623. B.

μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ

κατὰ Πίνδαρον. *Furores et clamores concitatorum cum jactatione capitis.*—ubi Ald. Basil. male ἄλλαι τε. Pro ἐριαύχενι recte Cod. T. V. ῥιψαύχενι. Tertium habet l. vii. p. 706. E. οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις πεπεισμασι καὶ σκιρτήμασι,

μανίαις τ' ἀλαλαῖς τε ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

ubi Ald. Basil. μανίαι ἀλάλαι τ' ὀρινομένοι. Cod. T. V. μανίαις ἄλλαις ὀρινομέναις vel μανίαις ἀλάλαις ἐν τῷ πότῳ ὀρινομένων. Pro ἄλλαι posset quis obvertere Gregorii rationem ex Æolica dialecto petitam (cf. Kœn. ad Greg. p. 271.); sed vereor, ne sit observatio ea vana et falsa. Præterea Xylander Pindaro videtur tribuere, quæ habet *Plutarchus* de frat. amore p. 483. D.

Κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θυγάτηρ, ἐγχέων προοίμιον.

quæ eadem verba Eustath. ad Homer. pag. 994. veluti Dorici scriptoris laudat. Sed de hac viri eruditissimi conjectura judicium penes lectorem est Schn. Disponit versus Hermann.

μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

et mox:

κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον.

XXXVII. (p. 59. xiv.)

Plutarch. Virtutem doceri posse p. 451. D. et de animi tranquill. p. 472. E.

Ὑφ' ἅρμασιν γὰρ ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, παρὰ ναῦν δ'
ἰθύει τάχιστα δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

(Versus dispositi ab Hermanno.) *Sub curru equus, in aratro bos* (adhibendus est,) *juxta navem incedit celerrime delphin; aprum autem qui vult venari, eum oportet canem laboris tolerantem parare.* Cod. Petavii βουλιύοντι præfert, quod probavit Reiske p. 291. [V. 3. scribendum videtur δελφὶς τάχιστα. Herm.]

XXXVIII. (p. 67. xl.)

Plutarchus de Ira cohibenda p. 456. E. ex scriptore innominato laudat:

σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν.

quod quidem fragmentum Guil. Xylander animi conjectura ductus *Sapphonis* esse credebat, (scilicet ex antecedentibus: ἐν ὀργῇ δὲ οὐδὲν σιμνότερον ἡσυχίας οὐσης, οὐκ ἄμφω παραινεῖν δυναμένης ἐν στήθεσιν—debuit ille legere ὡς Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης.—Sic quoque nunc legi video in edit. Wyttenb. e codd. H.] quam secutus est etiam Wolf in Fragm. poetriarum gr. Ego vero ad Pindarum auctorem referendum esse existimabam ob vocem μαψυλάκταν, quæ quanquam paulo aliter scripta occurrit in Nem. vii. 155. ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκις π'

ἀμπολεῖν, ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψιλάκας, Διὸς Κόρινθος. ubi veteres editiones omnes, præter Commelinianam, μαψυλάκας habent, quem quidem formam equidem ab ὑλᾶν, ὑλακοῦν cum *Pauwio* repetere nolim. Ita enim μαψυλάκτας, ut in *Plutarcho* scripta vox legitur, reponere præstaret. Sed utroque loco μαψιλάκας rectum puto; in altero tamen Pindarico mihi videtur τέκνοισι μαψιλάκαις omnino rescribendum esse. Origo proverbii (Διὸς Κόρινθος) obscure traditur a grammaticis ad Pindaricam odam, et a Schol. ad Aristoph. Ran. 442. Cf. Libanii Epist. dlxv. SCHN.

Si singula dispexeris, aut dicendum est duas diversas voces fuisse, μαψυλάκτης et μαψιλάκης, aut fuisse tantum μαψυλάκης et μαψυλάκτης, ab ὑλακὴ, ut statuebam in V. L. ad Nem. vii. 155. Ne prius statuerem, movebat me, primo quod parum probabile, vocem duas habuisse et diversas origines; tum quod a ληκέω et μὰψ vix commode fieri videbatur compositio; video tamen et μαψίφωνος occurrere, et λακεῖν, priore brevi.

XXXIX.

Ibidem p. 457. B. καλεπώτατοι δὲ ἄγαν, φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανὲς κατὰ τὸν Πίνδαρον. *qui honores in civitatibus petunt, vel factionem sibi parant, palam dolentes.*

XL. (p. 71. xlvii.)

Plutarchus de Sera Num. Vind. p. 552. B. (p. 23. et Wyttenb.) τό τε κάλὸν Ἀρτεμίσιον,

ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο
φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

ubi pubes Attica jecit illustre fundamentum libertatis.—quæ quidem verba sub nomine Pindari ipse laudat in Themistocle p. 115. G. tom. i. Opp. de Malign. Herodoti p. 867. C. de Gloria Atheniens. p. 350. A. (quem locum v. sup. in Dithyrambis p. 74.) Aristides Orat. Plat. t. ii. p. 198. πρῶτον μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ πλεύσας δυοῖν ναυμαχίαις δὶς ἔστησε τρόπαια.—ὡς φησι Πίνδαρος, κρηπῖδα τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι βαλόμενος. SCHN. Versus disponendi cum Hermanno:

— ὅθι παῖδες Ἀθηναί-
ων ἐβάλοντο φαεννὰν
κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

XLI. (p. 71. xlviii.)

Ibidem p. 562. A. (p. 76. ed. Wytt.) ἆρ' ἂν σῶμα μὲν ἔκγονον φαύλου σώματος ἄξιόν ἐστι θεραπεύειν καὶ φυλάττειν, κακίας δὲ ὁμοιότητα συγγενικὴν ἐν νέῳ βλαστάνουσαν ᾗδει καὶ ἀναφυομένην ἐᾷν δεῖ καὶ περιμένειν καὶ μέλλειν, ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται

— κακόφρονα τὸν ἀμφανῆ θραπίδων καρπόν;

ὡς φησι Πίνδαρος. ubi Reiske corrigebat: *κακόφρονα κεύθουσα τὸν ἀφανῆ πραπίδων καρπόν.* At doctiss. Wyttenbachio placet emendatio Ruhnkenii, qui legebat: *κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων καρπὸν*, i. e. *ἀναφάνῃ.* (recte haud dubie.) Codex Harleianus *ἀφανῆ* præfert. Schn. Est *fructus animi, καρπὸς φρενῶν*, alibi *prudentia*, uti Ol. vii. 15. Pyth. ii. 135. Nem. x. 22. et versus Tragici: *ἄνδρα—βαθεῖαν αὔλακα διὰ φρενὸς καρπούμενον, ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.* ap. Plutarch. de util. ex inimic. p. 88. B. et in Schol. ad Nem. primoque loco ap. Platon. de Rep. ii. p. 362. A. At nunc est *κακόφρων πραπίδων καρπὸς malitia.* Hermann. disjungit:

— κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων
καρπόν.

XLII. (p. 72. l.)

Ibidem p. 567. F. (p. 107.) de Inferis: *ἐν ταύταις* (ψυχαῖς) *φανῆναι τὴν Νέρωνος ψυχὴν τά τε ἄλλα κακῶς ἔχουσαν καὶ δὴ καὶ διαπεπαρμένην ἥλοις διαπύροις. προκεχειρισμένων δὲ καὶ ταύτην* (Wyttenb. *ταύτῃ*) *τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἰχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ κυηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσεσθαι* etc. (Debuisse ait in viperam intrare Neronis animam, in qua illa gestata et matris utero pereso revivisceret tanquam vipera.) Poterat Chæronensis simpliciter ponere *ἰχίδνης*; quod vero meminerat de vipera canere alicubi Pindarum, cujus testimonio etiam in tritissimis rebus lubenter utitur, addidit *Πινδαρικῆς.*

XLIII. (p. 67. xxxix.)

Plutarchus de Exilio p. 602. E. *ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι, μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἐπᾴδων πολλάκις·*

Ἔλαφρὰν Κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾷν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαίων·
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
ὅθεν ἄδρυς πενθέων δὲ οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασέων.

Exiguam Cyparissum amplecti et valere jubere pascua ad Idam Cretæ. At mihi parvus agellus est concessus, unde tenuis victus mihi est; luctus autem et turbas non habeo.— Vocem corruptam *ἄδρυς* omiserunt in versione Xylander et Stephanus; quid si *ἄδακρυς πενθέων τε οὐκ ἔλαχον οὔτε στασέων* conjecerim? Sensum reliquorum verborum non expedio. Reiske pag. 371. Animadv. de h. l. ita: Cyparissus est nomen oppidi Phocidis, quod etiam apud Homerum legitur. Pindarus hanc Cyparissum, ubi vitæ partem egisse videtur, *ἐλαφρὰν* appellat ideo, quod leviter ibi viveretur absque magnis rerum et curarum turbis, exiguo apparatu. Lego *περιδαΐων* aut *πυριδαΐων*, bellicosum aut ardentem bellis. Num *ὅθεν ἀ δρῦς*, unde glans mihi venit, ut glandem pro victu dixerit? Num igitur *ὅθεν ἄδρὸς* sc. *γίγνομαι*, unde robustus fio, vel *ἄδρυσμαι* ab *ἀδρύνεσθαι*? Schn.

Verti, ut sententiam qualemcunque constituerem: præstare singula nolim. *παρ' Ἰδαίων* vel *παριδαΐων* mihi videbar agnoscere. *ὅθεν ἄδρυς.* sententia postulat *victum qui satis sit*: an *ἄδρυα* fuerit, h. *μῆλα, silvestria*, aut simile quid, ut in tenui

solo, non contendam. Jacobs p. 222. Animadverss. in Eurip. Trag. ingeniose conj. ὅθεν ἄϊδρις πινθίων, δέους οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στάσιων. [V. not. ad diss. de dialecto Pind. p. 22.]

XLIV. (p. 95. CXXV.)

Plutarchus Quæst. Conviv. lib. ii. p. 643. D. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες

αἰδοίαν ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν θαμὰ,

τῷ κοινωνεῖν ἀπάντων ἀλλήλοις. ubi Ald. Basil. ἥρως ἐμίγνυτο habent. SCHN. *Heroes miscebantur*, permistim sedebant, *circa venerandam mensam*. Hermann.

— ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ'
ἀμφὶ τράπεζαν ἁμᾶ.*

XLV. (p. 66. xxxvii.)

Ibidem lib. vii. sub. f. p. 705. F. 706. A. ubi de voluptate ex Musica corrupta capienda: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν, οὔτε μεταλλάττων, ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις,

ὅσ' ἀγλαὰ χθὼν, πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν,

ἄρτι παρακειμένων. *Nolim enim reprehendendum dicere vel mutandum* (μεταλλακτον) *esse, quod apponuntur jam in mensis, quæ præclara tellus et maris procellæ ferunt.*—Codices hic τῶν μεταλλάττων præferunt, in quo nescio an μεταλλατὸν aut μεταλλατίον lateat corruptum. Reiske p. 445. Animadv. nihil extricavit.

XLVI. (p. 83. LXXX.)

Plutarch. An seni sit ger. resp. pr. p. 783. A.

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν
ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

Certamine proposito prætexta caussa, cur aliquis id refugiat, *virtutem in altas tenebras dejicit.*—Repetit eundem locum de sollert. animal. p. 675. D. Cf. Zenobii Proverb. ii. 45. Leopard. Emendat. xiii. 7. SCHN. Convenit sententia cum Nem. xi. 37. sq.

XLVII. (p. 85. lxxxvii.)

Pindaro tribuebat Guil. Xylander verba ap. *Plutarch.* in præcept. reip. ger. p. 798. D. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν, καὶ ἀναπλησθέντες, οὐκ ἔτι ῥᾳδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἶτα ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πιπτουθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες·

[* V. Kuithan *Versuch eines Beweises* etc. p. 22. *Ex Schedis.*]

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι σφὰς παρήϊσαν ἔρωτες ναΐας κληῖδος. χαράξει πόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

Hilares amores navalis remigii (sperata e navigatione voluptas), *in maris candida tranquillitate jam iis evolarunt. . . .* — Xylander legebat παρῆσαν vel παρίεσαν. Pro χαράξει num χαλάξει, an aliud verbum sit substituendum, mihi non liquet. Ipsum fragmentum *Alcæo* nescio qua fretus auctoritate tribuit B. Martinus Var. L. iii. 12. ut monuit etiam ad h. l. Reiske p. 487. vol. ii. Animadverss. Schn. Ita scribendum esse censet Hermann.

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι
σφὰς παρέπεισαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος πόντου χάραξιν
δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

[Simile Moschi in Stobæo Grotii p. 229. *Ex Schedis.*]

XLVIII. (p. 30. xvi.)

Plutarch. de solertia animal. p. 978. D. E. de polypode: τῶν πολυπόδων τῆς χρόας τὴν ἄμειψιν ὁ Πίνδαρος περιβόητον πεποίηκεν εἰπών·

Ποντίου θηρὸς χρωτὶ
μάλιστα νόον προσφέρων,
πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Marinæ bestiæ corpori maxime similis animo omnibus te accommoda civitatibus.—Iterum in Quæst. Natur. p. 916. B. Pleniora sunt apud Athenæum xii. p. 513. C. sine Pindari nomine: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί·

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων, πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Sunt igitur verba Amphiarai. Paullo aliter laudat hunc locum Lucianus de Saltat. c. 67. καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη τό·

ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἴσχων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Rectior videtur lectio προσφέρων, i. e. *similis mente.* Ita προσφέρειν usurpavit ipse Pindarus Nem. vi. initio. (Et Schol. ad Nem. iii. 127. e Tragico: καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους.) Inde Callieratides in dorico fragmento ap. Stobæum p. 646. ἁ δ' ἐπιθυμία—τᾷ γυναικὶ ποτιφερὴς ἐντί. Fragmentum hoc Pindari expresserat nescio quis poeta, quem Clearchus laudat apud Athen. vii. p. 317. A.

Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζου, ὧν ἂν καὶ δῆμον ἵκηαι.

Eustathius ad Odyss. pag. 1541. male ipsi Clearcho hos versus tribuit. Schn. Conveniunt noti versus Theognidis: Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς, ποτὶ πέτρῃ τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἰφάνη. Cf. Antig. Caryst. c. 29. et ibi Niclas. Hermannus verba sic in versus redigit:

. . . . . ὦ παῖ,
ποντίου θηρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

[V. *Leipz. Lit. Zeit.* 1805. p. 579. *Ex Schedis.*]

XLIX. (p. 82. lxxv.)

Ibidem p. 984. C. δελφῖνι Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαι, φησὶν, οὐ δελφῖνος ἀπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. Integrior hic idem locus exstat Sympos. Quæst. vii. 5. p. 704. F. ὁ Πίνδαρος φησὶ κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδὴν ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. *Ait Pindarus, se incitatum esse ad cantum, marini delphini in merem, quem tranquillo in mari tibiarum melos amabile commovet*—Reiske Animadv. p. 555. magno conatu emendabat: ἁλίου δελφῖνος, τὸν μιγακύμονος ἐκ πόντου πλαγιαύλων ἐκίνησιν ἐρατὸν μέλος. ut sit ὑπόκρισιν pro μιμήσει. Schn. Versus Hermann. disposuit:

. . ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν,
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.

L. (p. 95. cxxiv.)

Plutarch. Quæst. Platonic. p. 1007. B. de tempore disputans laudat hoc Pindaricum:

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων. Schn.

Tempus, regem omnium deorum potentiam superantem. Corrupte erat ἄνα. Emendat Hermann.

. . ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλ-
λοντα χρόνον μακάρων.

Plutarchus ex editis carminibus plura passim laudat suis locis commemorata, ut Ol. i. 32, 33. in Qu. Conviv. ix. 15. p. 747. D. Pyth. i. 25. 27. aliquoties: de Superst. p. 167. C. Quæst. Conviv. ix. 12. p. 746. B. Item in Amator. p. 751. D. ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἥφαιστον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι. memoriæ lapsu ad Vulcanum transferens, quod de Centauris est Pyth. ii. 78.

LI. (p. 61. xix.)

Artemidorus Oneirocrit. iv. c. 3. p. 202, 203. ἄλλα δ' ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δὲ κεῖται ἑκάστοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος.

LII.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. ii. p. 180. 12. τὸ γὰρ, ἀλλήλους τρώσητε, οὐ ταυτόν ἐστι τῷ, ἑαυτοὺς τρώσητε. ὥσπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τε τοῦ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ·

ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας.

οὐ μὲν τῷ·

ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ δούρατα ἐνῆκεν.

ἀλλ' ἀλλήλοις.

LIII.

Idem lib. iii. pag. 223. l. 8. ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ·

ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς.

Alia lectio est ap. Dionys. Hal. de qua v. in Dithyramb. iii. p. 69.

Idem lib. iii. p. 277, 30. ubi de ἐριπὼν, quod sit idem atque πεσὼν, laudat: ἐριπόντι Πολυνείκει, παρὰ Πινδάρῳ: nec scribendum id esse per ω. An ε pro ω reponendum est? Spectat ad Ol. ii. 76, 77. ubi ἐριπέντι in nonnullis est. Convenit disputatio cum Homerico: διδυπτότος Οἰδιπόδαο Iliad. ψ. 679. ubi v. Idem in Excerpt. Is. Vossii, Epinic. i. 2. p. 8. versum Pindari servavit.

LIV. (p. 94. cxxi.)

Athenæus i. p. 22. B. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλω Ὀρχηστὴν καλεῖ·

Ὀρχηστὰ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

(*Saltator, elegantiæ potens, pharetrate Apollo.* ἀγλαΐας, ut in Pyth. i. 4. βάσις ἀγλαΐας ἀρχά.) Hinc Eustath. ad Homer. pag. 1602. 20. [et 52. 18.] Apud Laconas σκιαστὴς, i. e. *saltator*, dictus fuisse traditur Apollo a Schol. Lycophr. 562. Cf. Gruteri Thesaur. Inscript. t. i. p. 4. Schn.

Metrum ab Hermanno:

ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων,
εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

LV. (p. 96. cxxvi.)

Athenæus i. p. 24. D.

ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ·

φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός. *Tanquam lignum ligno agglutinans*, Pindarus ait. Iterum laudat vi. p. 248. D.

LVI. (p. 88. xcviii.)

Athenæus lib. ii. p. 41. E.

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικρήνου.

Membra recreans ambrosia aqua a Tilphussa, fonte pulcro, progressa.—Hinc Eustath. ad Odyss. pag. 1688. l. 7. Schn. De fonte hoc v. Not. ad Apollod. p. 644.

LVII. (p. 96. cxxvii.)

Athenæus lib. iv. p. 154. F.

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως.

παρὰ Πινδάρῳ. *Bellicosa soboles a Perseo oriunda.*

LVIII. (p. 89. ci.)

Athenæus v. p. 191. F. (in sua metra redactus locus ab Hermanno:)

Τί δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτεροβρόντα Κρονίδα,
φίλος τε Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων
εἴην, τοῦτ' αἴτημί σε.

Quod faciendo et tibi carus sim, fulminator Saturnie, et carus Musis, et Lætitiæ sim gratus, hoc rogo te.—Vulgo *φίλος δὲ—μιλῶν—αἰτοῦμαί σε.* Casaubonus emendavit *μέλων*; deinde ex Eustath. ad Homer. p. 1490, 38. *αἴτημι* restitui. Iterum laudat fragmentum hoc Eustathius, sed locus memoria excidit.

LIX. (p. 87. xciii.)

Athenæus x. pr. p. 411. C. de Hercule *ἀδδηφάγῳ* "Ιων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδδηφαγίαν ἐπιφέρει· " *ὑπὸ δὲ τῆς ἰυφαγίας κατέπινε καὶ τὰ κῶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.*" *παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἰληφὼς εἰπόντος· διὰ βοῶν θερμὰ εἰς ἀνθρακιὰν στρέψαν* [στέψαν ap. Ath.] *πυριπνόων τε σώματα, καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.* quem locum Casaubonus ita constituebat:

Βρύκε δὲ βοῶν θερμὰν εἰς ἀνθρακιὰν στρέψας
πυριπνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν, ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
βαρύνθην ἰδὼν, τὰ διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

Vociferabatur calidum in carbonem versando ignita boum corpora; tum ego graviter affectus vidi carnium tremores et ossium crepitum, ad quæ dispicienda multum temporis suppeditabat.—Huc respexit *Philostratus* Icon. ii. pag. 498. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐντυχεῖς, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορώνου στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον ὡς μηδὲ τὰ ὀστία περιττὰ ἡγεῖσθαι. Coronus iste rex Lapitharum, filius Cænei.—Nescio quid sibi voluerit Eustathius ad Iliad. p. 832, 36. ubi de Hercule: ὃν καὶ ἡ Θρᾴκη παρὰ βραχὺ δυσαρεστήσαντα εἶδεν ὑπὸ ληστοῦ, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. (Alcyoneum Nem. iv. 43. sq.) Solet vero alibi ita commentatores Pindari antiquos laudare, veluti pag. 1684. ὅτι δὲ κατὰ τὴν εἰρημένην Σφίγγα κακὴ τὸ εἶδος ἦν καὶ ἡ Μέδουσα μία τῶν Γοργόνων, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. SCHN.

Refingit locum Hermann. sic:

ἔδει βοῶν θερμά τ' ἐς ἀνθρακιὰν
στέψας πυρί τε πνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων
στεναγμὸν βαρὺν ἤνιδον, τὰ διακρῖναι
πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

[Ἤνιδον pro ἐνεῖδον, nisi εἶσιδον. HERM.]

LX. (p. 69. xliii.)

Athenæus xi. p. 476. B. ex Pindaro laudat, quæ ductu ceterorum locorum ex Casauboni mente constituta ponamus: καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λίγων· (versus dispositi ab Hermanno:)

Ἀνδροδάμαν δ' ἐπεὶ Φῆ-
ρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευ-
κὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ
ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

Postquam viros domantem odorem dulcis vini senserunt, Centauri [ap. Pholum. v. Apollodor. ii. 5. 4. *Ex Schedis.*] *confestim a mensis candidum lac manibus dejecerunt, utroque argenteis ex cornibus bibentes mentibus perturbati sunt.*—Athenæum more suo

exscripsit Eustathius ad Hom. p. 916. l. 39. iterumque p. 917. l. 63. Pindari hunc locum respicichat Etymol. M. v. κεράσαι, p. 504, 29. ubi pro Πείσανδρος legendum esse Πίνδαρος docuit doctiss. Dav. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii t. iv. p. 237. [V. nunc Schweigh. ad Athen. Servatum ex Encomiis suspicatur Mitscherlich. ad Horat. t. ii. p. 320. Cf. Böttiger *Vasengem.* i. 3. pag. 100. *Ex Schedis.*]

LXI. (p. 77. lxv.)

Præclarum est fragmentum, quod servatum legimus in Excerpto libri xi. Athenæi apud Casaub. Animadv. xi. c. iv. p. 782. l. 37. αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ, ἀναζωπυροῦσα νοῦν, ὥς φησι Πίνδαρος·

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες
οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξωθεν,
πελάγει δ' ἐν πολυχρύσου πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε,
τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες, ἀέξονται,
φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Cum ærumnosæ curæ hominum ex animis fugiunt, inque mari auro abundantis Copiæ omnes pariter navigamus ad falsum littus. Qui antea egenus erat, tunc dives; quique dites, divitiis novis accrescunt, animos viteis arcubus saucios habentes. [Ante ἀέξονται Athenæus inserit, εἶτ' ἐπάγει.] Hermanno videntur versus sic corrigendi et constituendi esse:

ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχον-
ται μέριμναι στηθέων ἔξω, πελάγει δ'
ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε, τοὶ δ' αὖ
πλουτέοντες . . . . . ἀέξον-
ται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

LXII. (p. 109.)

Locum ex *Aristodemi* commentariis Pindaricis excerptum servavit *Athenæus* xi. p. 495. F. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῃ περὶ Πινδάρου, τοῖς Σκίρροις φησὶν Ἀθήναζε ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου. τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον καλούμενον ὄσχον. τρέχουσι δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ πῆς Σκιρράδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόον, καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ. Πενταπλόα δὲ ἡ κύλιξ καλεῖται, καθ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν

καὶ ἄλφιστον καὶ ἐλαίου βραχύ. Fuit Aristodemus hic Eleus, ut apparet ex Scholiis Pindari Olymp. x. et Harpocratione v. Ἑλλανοδίκαι, cujus ex commentariis in Pindarum plurima excerpta et translata fuerunt in illam scholiorum græcorum farraginem, quam hodieque legimus. Præter eum multi exstiterunt grammatici, qui Pindari carminibus illustrandis interpretandisque operam dederant, quorum quidem principes enumeravit *Heynius*, vir summe mihi reverendus, in doctissima ad Pindarum præfatione. Sed invitat me hic locus, ut reliquorum virorum doctorum nomina, a viro summo omissa, hic breviter commemorem. Primus igitur mihi occurrit *Palamedes* Eleates, cujus ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν laudat Suidas in eo nomine, et quem intelligere videtur etiam Etymol. M. in ἀρμάστιον μέλος. Deinde dicitur *Draco* Stratonicensis περὶ Πινδάρου μελῶν scripsisse a Suida h. v. Tertius est *Trypho*, cujus librum περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις Λυρικοῖς laudat Suidas h. v. Præterea in scholio Mto in Euripidis Medeam ap. *Bandinum* Catalog. Biblioth. Laurent. Medic. t. iii. p. 422. nominatur commentarius scriptoris incerti, unde scholium illud, quod Bandinus omisit, exscriptum fuerit: ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνεπιγράφου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον ἐγραψαν. Qui denique dicitur in Bibliothecæ Paris. Cod. Mto no. 2881. exstare *Trichæ* Commentarius ineditus περὶ τῶν Πινδαρικῶν μέτρων (v. Catal. Mspt. Bibl. Reg. t. ii. p. 565.), nihil prorsus habet, quod non in vulgatis ad Pindarum scholiis quamvis paulo diversis sæpe verbis legatur, si leviusculas aliquas exceperis observationes de notis criticis, quibus veteres Grammatici in recensendis poetarum lyricorum carminibus usi fuerunt. Atque hoc equidem eo confidentius affirmare posse mihi videor, posteaquam mihi V. D. *d' Ansse de Villoison*, pro singulari, quo cum studia mea fovet, tum literas græcas colit atque exornat, studio, plurima ex hoc libro descripta specimina in usum meum permisit, quæ quidem hoc loco lubenter virorum doctorum judiciis examinanda proposuissem, nisi nobis hic docta artificis manus defuisset, quæ plurimas notarum criticarum figuras, quæ in calce libelli manuscripti traditæ atque appictæ conspiciuntur, insculptas formulis ligneis exprimeret. Faciam tamen, ut, si qua mihi se in posterum commoda publicandorum horum excerptorum obtulerit occasio, viro amicissimo liberalitatis suæ collocatique in me beneficii fructus et gratia constet. Schn. Videntur hæc σημεῖα esse eadem illa, quæ Villoison ipse vulgavit ad calcem Prolegom. in Homer. p. lix.

LXIII. (p. 97. cxxx.)

Athenæus xii. p. 546. B. καί που τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον, καὶ πάλιν τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας. quæ quidem verba Dalecampius cum Erasmo Adag. in *Homo* et *Justitiæ oculus* Pindaro tribuit.

LXIV. (p. 61. xviii.)

Athenæus xiv. pag. 641. C. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματα φησὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια.—Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπών·

Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
καὶ πέδ' ἄφθονον βοράν.

Mensis secundis dulcia bellaria, et post affluentem cibum.—Monet Casaubonus, *Cle-*

mentem Strom. i. pag. 377. posteriora verba omittere, quæ in Athenæo scripta erant: περὶ παῖδ' ἄφθονον βορέαν. unde effeci πέδ' ἄφθονον, ejecto præcedenti περὶ, quod sensum perturbat. Perpetuo errore Doricum πίδα in libris scriptis mutatum in πόδα vel παῖδα legitur. Schn. Ex Athenæo sua petiit Eustath. p. 1401. 49. add. inf. xciv.

LXV. (p. 78. lxvii.)

Hephæstio de Metris p. 46. habet ex Pindaro:

Ὁ Μουσαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

Exemplum metri quod nominatur Pindaricum. *Incitat me Musarum ductor, ut choros agam.*

LXVI. (p. 78. lxviii.)

Idem ibid. (Pindaricum metrum) ex Pindaro laudat:

Ἄγοις, ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

Ducas ministrum tuum, o præclara Latona.

LXVII. (p. 79. lxx.)

Nullus dubito Pindari esse versum, quem *Hephæstio* p. 51. addit alteri: Πρῶτον μὲν εὔδουλον Θέμιν οὐρανίαν—qui et apud Clement. Alex. est, inf. C.

Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ.

Victis illis, o rex, tuis manibus.

LXVIII. (p. 78. lxvi.)

Idem ibidem p. 52. hoc Pindaricum laudat:

Ὃς καὶ τυπεὶς ἀγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

Qui etiam sacra securi percussus flavam Minervam peperit.—De fabula vide ipsum Pindarum Ol. vii. 66. ubi χαλκηλάτῳ πελέκει legitur. Totum illum locum expressisse videtur *Philostratus* Icon. ii. 27. p. 852. Vide omnino Dissertationem Itali *Foggnii*, qua natales Minervæ in patera expressos ab artifice Etrusco explicat in *Dissertaz. dell' Academia di Cortona* t. ii. p. 93. Conferes præterea præclaram *Heynii* dissertationem insertam *Comment. Acad. Goetting. Societ.* tom. iv. p. 82. et *Winckelmanni* Monimenti antichi inediti vol. i. pag. 4. Nescio an huc etiam pertineat locus *Etymologici M.* voc. ἵππια, ubi est: ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μετ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτὴς ὕμνος δηλοῖ. Conf. inprimis Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

LXIX. (p. 63. xxiv.)

Herodianus in Etymol. M. p. 566. 33. λιμήρη Πίνδαρος. τοῦτο δισσόν ἐστιν· ὁπότε παρὰ τοῦ λιμένος λιμενήρη, ἢ παρὰ τοῦ λειμῶνος λειμωνήρη, λιμήρη. Conf. Kuster ad Suidam v. λιμηρά. Steph. Byz. v. Ἐπίδαυρος. et Hesych. v. λιμήρη.

Schn. Non malè jam monitum a viris doctis, λιμηρὴ Ἐπίδαυρος esse emendandum; proprium enim nomen illud est urbis hujus Ἐπίδαυρος λιμηρά.

LXX. (p. 88. xcvii.)

Galenus de pulsuum different. t. iii. p. 39. l. 1. ed. Basil. καίτοιγ' οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων, ὡς ἔτυχε, μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρός τις εἴπῃ,

ὠκεανοῦ τὰ πέταλα

τὰς κρήνας λίγων οὐκ ἐπαινεῖται, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπιδὰν

ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χαλκεύειν γλῶσσαν

(Pyth. i. 167.) ἤ τι τοιοῦτον ἕτερον εἴπῃ. Compara locum Isthm. viii. 91. μηδὲ Νηρέως θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν.

LXXI. (p. 90. cv.)

Pausanias i. 2. pag. 5. ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησὶν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπαχθῆναι et reliqua, quæ cum fructu conferentur cum *Plutarchi* Theseo t. i. p. 26. ubi p. 27. ex Pindaro hæc memorantur: τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα. Schn. Ad eundem locum, in quo Pindarus de Amazonibus egerat, spectare debuit alter locus vii. 2. p. 525. οὐ μὴν πάντα γε εἰς τὴν Θεὸν (Dianam Ephesiam) ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι, στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.

LXXII. (p. 90. civ.)

Pausanias i. 41. p. 91. ubi contra Megarensium narrationem disputat, qui majorem natu ex Megarei filiis Timalcum cum Castore et Polluce Aphidnam oppugnatum venisse, atque a Theseo fuisse occisum affirmabant: Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφίδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἄν, ἀφικόμενος, ἀνάιριθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ᾆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἵλοιεν, καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμαλώτων, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε, καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον, ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα. Ad fabulam cf. ejusd. lib. ii. (Corinthiaca) c. 22. p. 161. extr. 32. pr. et p. 188. iii. 24. extr.

LXXIII. (p. 85. lxxviii.)

Pausanias in Laconicis (iii. 25.) p. 274. de oppido Pyrrhicho: εἰσὶ δὲ οἱ Σιληνὸν ἐκ Μαλέας ἐλθόντα ἐνταῦθα λέγουσιν οἰκῆσαι· γραφῆναι μέντοι τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ᾄσματος Πινδάρου·

Ὁ ζαμενὴς δὲ, ὁ χοροιτύπος, ὃν
Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σιληνός.

ὡς δὲ καὶ Πύρριχος ὄνομα ἦν αὐτῷ, Πινδάρῳ μὲν οὐκ ἔστιν εἰρημένον, λέγουσι δὲ οἱ περὶ

τὴν Μαλέαν οἰκοῦντες. SCHN. Spectavit forte ad eundem locum, unde est fragm. ap. Athen. xi. p. 476. B. n. lx. (xliii.)

LXXIV. (p. 107. clxiii.)

Pausanias in Eliacis (v. 22. extr.) p. 436. λέγεται δὲ ἐς μὲν Κορκύραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶνι αὐτῇ· τοιαῦτα δὲ ἕτερα ἥσει Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία. Idem scriptor (lib. v. 14.) pag. 412. Pindarum laudat de Alpheo: μετὰ δὲ τοὺς κατειλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δ' αἴτιον τούτου παρεδήλωσε μέν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Δεινιαίοις. De his agit Pausan. vi. 22. p. 510. Respexisse videtur Nem. i. ubi vide Scholia græca, et inprimis Strabonem vi. p. 416.—Eadem fere dubitatio est de loco Synesii in Laude Calvitii p. 77. Petav. qui an ad residuorum Pindari Carminum aliquod referri commode possit, nondum exputavi; ἂν μὲν γὰρ ᾖ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς, καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα ἀκροαταὶ τῶν δεικνυμένων καὶ θεαταί· κἂν χορηγῆσαι δέῃ τῇ πόλει, κἂν ἀποδόσεις ὁ δῆμος αἰτῇ, χρησόμεθα μεγαλεπρεπῶς τοῖς ὑπάρχουσι· τοῦ δαιμονίου δὲ ἀντιπνεύσαντος, καὶ τῶν ἀλφίτων ἐπιλειπόντων, ὃ μηδενὶ τῶν θείων ἀνδρῶν παρεγίνετο, τὸ γοῦν ἔσχατον ἄπεστι τῶν κακῶν ὁ λιμός.

LXXV. (p. 62. lxxviii.)

Pausanias in Achaicis (vii. 26.) pag. 592. ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ καὶ Μοίρων τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην, καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν.

LXXVI. (p. 60. xvii.)

Lucianus Imag. c. 8. p. 466. tom. ii. συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι. Idem pro Imag. c. 26. p. 505. ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη. Dixerat ergo Pindarus alicubi Venerem ἰοβλέφαρον, qua ratione Evadnen ἰοδόστρυχον appellat Olymp. vi. 50. et Alcæus in Apollonii Grammat. inedita apud Alberti ad Hesychium v. ἄμμι habet:

Αἶσον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

quem eundem locum pessime scriptum vulgavit J. F. Reitz ad Maittair. Dialect. Gr. p. 430. SCHN.

Laudatur quoque Ol. vi. 4. in Hippia 7. Ol. i. pr. in Gallo 7. et in Timone 41.

LXXVII. (p. 55. iv.)

Aristides t. i. p. 8. de Ione:

θεῶν ἅτε πλέον τι λαχών·

τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν εἴρηται περὶ Διός. ubi *Abresch* in Obs. Miscell. x. p. 234. ex vestigiis libri Barocciani malebat legere:

Θεὸς ἅτε πλέον τε λαχών.

quod equidem non capio.

LXXVIII. (p. 55. v.)

Idem t. i. p. 10. de Minerva Jovi assidente: Πίνδαρος δ' αὖ φησὶ δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθιζομένην τὰς ἐντολὰς τοῖς θεοῖς ἀποδέχεσθαι. Eodem pertinet, quod *Plutarchus* affert ex Pindaro Quæst. Conviv. i. 2. p. 617. C. de Minerva: Διαῤῥήδην δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει·

πῦρ πνέοντος ἅτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.

(Ibidem p. 14. Χάριτες δ' αὐτῆς περὶ χεῖρας ἵστανται Pindari aut Lyrici alicujus esse suspicantur viri docti Abresch et Schneider; ipse vix adducor ut credam. H.)

LXXIX. (p. 57. x.)

Idem tom. i. p. 78. ἐπέρχεταί μοι τὸ τῷ Πινδάρου προσθεῖναι·

ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ
κύματα πόντου

τὴν ἀωρίαν σὴν ἀνακαλεῖ. *Immaturum tuum funus deplorant.*—In mortem Eteonei hæc dicuntur.

LXXX. (p. 57. xi.)

Idem tom. i. p. 255. de aqua Æsculapii salubri: καὶ οὔτ' ἂν γάλα παραβάλοιο, οὔτ' ἂν οἶνον προθήσειας, ἀλλ' ἐστὶν, ὥσπερ Πίνδαρος τὸ νέκταρ ἐποίησεν αὐτόχυμον, πότιμον, θείᾳ τινὶ κράσει κεκραμένον ἀρκούντως. ubi Canterus emendabat αὐτόχυτον. Sed vulgatam, nescio quam bene, defendit Reiske p. 328. Animadverss. In Olypm. vii. 12. νέκταρ χυτὸν habes.

LXXXI. (p. 56. vi.)

Idem t. ii. p. 106. Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς φησὶν, ἐρομένου τοῦ Διὸς, εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαί τινας αὐτοῖς θεοὺς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ. In Jovis nuptiis, dixerat Pindarus, Jove quærente ex diis, num quid vellent, eos petiisse, ut deos quosdam ipsis faceret, qui eum satis dignis laudibus celebrarent.—Eundem Pindari locum sine dubio ante oculos habuit *Choricius* Sophista Gazæus, cujus locum ex *Catalogi Mtorum Codicum græcorum Biblioth. Madritensis* editi Madriti 1769. vol. i. p. 464. col. i. transcriptum nuperrime ad me Lutetia Parisiorum misit vir summis cum ingenii tum animi virtutibus ornatissimus, *d'Ansse de Villoison*, cujus ego favorem atque amicitiam in maxima felicitatis meæ parte pono. Retulit igitur in ea Catalogo doctissi-

mus *Juan Iriarte* titulum et initium scripti alicujus inediti *Choricii*, quæ sic habent: Χορικίου Σοφιστοῦ Γαζαίου, εἰς τὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ Βρουμάλια. Ἐκ τοῦ προοιμίου ἡ διάλεξις· οἷδα μὲν τὴν βασιλέως ἀρετὴν ὁ λόγος διαλάμπουσαν, ὑφ' ἡδονῆς δὲ κεκίνηται λέγειν ὅσα δίδωσιν ὁ καιρός. Tum vero incipit: Ἐτοίμης Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας. Eadem prorsus verba cum toto orationis titulo doctissimus Editor ex alio Codice posita repetiit p. 399. col. i. De *Choricio* vide quæ tradidit *Fabricius* B. G. vol. ix. p. 422. sqq.

LXXXII. (p. 56. vii.)

Ibidem p. 256. ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ' ἀληθείας τοῦτ' ἐκεῖνος ὕμνησεν·

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

ita enim Codd. recte pro vulgato ἄρματι. Iterum in Platonica t. ii. p. 29. ubi eadem lectionis varietas est. Sed ἔργμασι laudat etiam ex h. l. *Photius* in Biblioth. pag. 1304.

LXXXIII. (p. 56. viii.)

Ibidem p. 260. de Palamede ab Ulysse victo: καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὕτω τὴν πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὅτε μὲν αὐτὸν κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, εἴθ' ἥττηθῆναι τοῦ χείρονος, καὶ ταῦτ' οὐκ εἰς χειρῶν κρίσιν, οὐδ' εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐλθόντος τοῦ πράγματος, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τοῦτο, ἐν ᾧ κρείττων ἦν.

LXXXIV. (p. 57. xii.)

Ibidem p. 360. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μύθους μὲν οἶμαι συνθεῖναι καὶ ποταμῶν καὶ πόλεων ὀνόματα ἀπαριθμῆσαι, καὶ τοιαῦτα πολλαχοῦ παντὸς μᾶλλον ἴσασί τε καὶ διώκουσι. μάρτυρες δὲ οὐχ ἱκανοὶ περὶ τῶν οὕτως ἐλέγχου δεομένων. αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅσπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντίσχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πόῤῥωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γὰρ Αἰγυπτίαν

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας

καίτοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ, οὔτε θάλασσα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ κιχυμένῳ ὁ Μενδήσιος ἅπας νόμος εἰκῖται, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν etc. Hunc eundem locum respexit *Priscianus* lib. vi. p. 705. ed. Putschii: Μένδης Μένδητος nomen urbis est Ægyptiacæ, cujus mentionem Pindarus facit. Integriorem servavit Strabo xvii. p. 1154. A.

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας, ἔσχατον
Νείλου κέρας, αἰγιβάται δθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

ubi editur αἰγίβατοι. Codd. αἰγίβοτοι præferunt. *Ælianus* Hist. An. vii. 19. de hircis: οὗτοι μὲν καὶ ὁμιλεῖν γυναιξὶ φασὶν αὐτούς, καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαυμάζειν ὁ Πίνδα-

ρος. Omnia hæc loca congesserat etiam ante nos Casaubonus ad Strabonem illustrandum. Schn. Versus dispositi ab Hermanno :

Μένδηται παρὰ κρημνὸν θαλάσσας ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

LXXXV. (p. 68. xli.)

Ibidem p. 378. de Pindaro : *πάλιν τοίνυν πρός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα, καὶ οὐκ εἰδότα ὅτῳ σύνεστιν, οὕτωσὶ πεποίηκε·*

Ὄπισθεν δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Pone audaces vulpes jaceo fulvus leo. Versus constituit Hermann.

LXXXVI. (p. 68. xlii.)

Aristides ibidem ex Pindaro :

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱερῇσιν ἀοιδῇς, οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Factum est aureum fundamentum sacris cantibus, prout exstruimus jampridem affabre factum ornatum vocalem verborum. — Deinde addit: *Ἡράκλεις. ταυτὶ οὐδὲ παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις συμνύνεται, ὡς οὐδὲν ἀτιμωτέρους τοῦ νίκταρος, καί φησιν, ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος καὶ*

. . . . . πολύκλειτόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἁγυιάς.

ἐτέρωθι δὲ ἔτι λαμπρότερον·

. . . . . πρὸς Ὀλυμπίου σε Διὸς, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ, ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

(*Per Olympium te Jovem, aurea fatidica Pytho, et Gratias cum Venere, precor, in sacra me recipias æde clarum Musarum vatem.* Videntur fragmenta ad Pæanem in Del-

phos spectasse. Versus disposuit Hermann.) — ὀρᾷς ὡς εὐχόμενος μεταξὺ οὐ κατέσχεν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἐσεμνολογήσατο. καίτοι τίς ἂν ἦν τυχὼν τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς, ἃς εὐθὺ ἀρχόμενος τῆς εὐχῆς τοσαῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖ; ubi H. Steph. in fragmentis legit: Πυθοῖ ᾄσομαι. et vertit reliqua: *canam cum Charitibus et Venere.* Sed λίσσομαι ipse *Aristides* tuetur. Dederat poeta: λίσσομαι, Χαρίτισσί τε καὶ, non Χάριτές τε καὶ, σὺν Ἀφρ. ἐν ζ. etc. Reiske Animadv. vol. iii. p. 546. malebat in priore loco legere: θεῶν ἐν ὁμίλῳ καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς. deinde: τὸν, Ἀφροδίτα. vel σύγ', Ἀφροδίτα — χορῷ. Judicet eruditus lector. Ad verba Pindari prima allusit *Plutarchus* de Profectu in virtute p. 86. A. ἀλλ' οἵγε προκόπτοντες οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσέα κρηπίς. Iterum de vitando ære alieno p. 826. A. laudat sine auctoris nomine: κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἰσραΐσιν ἀοιδαῖς. *Lucianus* in Demosth. 11. t. iii. p. 499. παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον. (quod quo spectaret, interpretes non assequuti erant.)

LXXXVII. (p. 57. ix.)

Aristides tom. ii. pag. 402. οὐδεὶς ἑκὼν μεθίησι τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ὁ Πλάτων καὶ ὁ Πίνδαρος πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλῃ σοφοὶ, καὶ δὴ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐδ' ἥκιστα. ὁ μὲν οὕτωσί λέγων·

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρατο.

Nemo volens malum sibi parat. — καὶ πάλιν ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν περὶ τῆς Ἐριφύλης λόγων φησί·

Ὦ πόποι, οἵ' ἀπατᾶται
φρουτὶς ἐφημερίων οὐκ εἰδυῖα.

Proh superi! quam fallitur mens mortalium ignara! — L. *Normannus* ἐφαμερίων malebat. Pro φρουτὶς Codd. male φορτὶς. Idem vero proverbium videtur, quod aliis verbis enuntiatum (οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς) explicat loco plane egregio *Eustratius* Comment. in Aristotelis Ethica p. 43. Schn. Versus alter divellendus in tertium, quod et Hermann. facit:

φρουτὶς ἐφαμερίων οὐκ
εἰδυῖα.

LXXXVIII.

Pollux. Onomasticon. Quod in eo est lib. iii. 17. Πίνδαρος δὲ καὶ μητρομήτωρ ἔφη spectat ad Ol. vi. 143.

LXXXIX. (p. 81. lxxiv.)

Sextus Empiricus Hypotyp. Pyrrhon. i. pag. 23. ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρος φησίν·

Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων τιμαὶ καὶ
στέφανοι,

τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον ναῒ θοᾷ φῶς
διαστείβων.

Alium delectant procellipedum equorum præmia et coronæ; alium vita in aureis cubiculis. Gaudet alius navi veloci incolumis emetiri fluctus maris. — *Rich. Bentley*, qui hunc locum cum fructu contulit cum prima Horatii oda, malebat διαστίχων legere, et τινὰς εὐφραίνει, sed *Fabricius* contra nititur. Verbum στείβειν de mari legitur etiam in Antholog. Stephani i. p. 4. et 411. Conf. etiam Menag. ad Diog. p. 434. SCHN.

Ordinat metra Hermann.

..... ἀελλοπόδων
μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων
τιμαὶ καὶ στέφανοι, τοὺς δ'
ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναῒ θοᾷ
φῶς διαστείβων.

XC. (p. 62. xxii.)

Philostratus Vita Apoll. Thyan. vi. 26. pag. 267. de Nili fontibus: πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ᾄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑστὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου. Videntur ergo ex Pindaro expressa verba illa Icon. i. 5. p. 769. ἐν Αἰθιοπίᾳ δὲ, ὅθεν ἔρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφίστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. quem locum exscripsit *Photius* Biblioth. p. 1015. f. Ecce vero Schol. Arati ad Phænom. v. 282. ὁ δὲ ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως. ἔχων γὰρ ἵστηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους· τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. Hunc esse Genium istum existimo, quem Pindarus sub Ganymedis nomine fontibus Nili custodem apposuit. [Cf. Creuzer. Dionys. pag. 291. *Ex Schedis.*]

XCI.

Philostrat. Imag. ii. 24. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστία περιττὰ ἡγεῖσθαι. Thiodamantem dicere voluit: v. Apollod. ii. 7, 7.

XCII. (p. 63. xxiii.)

Zenobius v. 59. [Apostolius xiv. 88.] ὁ Σκύθης ἵππον, ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων, καὶ Πίνδαρος λέγων·

ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέ-

ουσι λόγῳ κτάμενον ἐν φασὶ, κρύφα δὲ σκολιοὺς γένυσι
ἀναδέρουσιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Scythæ, equos magno honore habentes, equi cadaver aversantur palam, clam tamen malis obliquis excoriant pedes et caput.— Diogenianus vii. 12. habet:

ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ
σκολιοῖς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας.

cum quo fere convenit Apostolius xiv. 88. In voce *ἀγαζόμενοι* latere videtur *ἀλαζόμενοι* (*ἀλαζονευόμενοι* ?). Deinde pro vocibus *ἐν φασὶ* corrigendum puto *ἐν φάσει*. (Esset saltem *φάσει, λόγῳ*. Sed præstat *ἐν φάει, palam*.) De re ipse cf. Interpp. ad Hesych. Σκύθαι ὄνειον δαῖτα. Schn. Versus disposuit Hermann.

—ἄνδρες τινὲς ἀτι-
ζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον
στυγέουτι λόγῳ κτάμενον ἐν φάει,
κρύφα δὲ σκολιοῖς
γένυσιν ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Idem vi. 49. Pindarum laudat *ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους*, ubi Πείσανδρος emendandum esse docuit nuper doctiss. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii t. iv. p. 237. Cf. (de hoc Pisandro) omnino Schol. Aristoph. ad Nub. 1047. Schn. Congessit alia Santen. ad Catull. ad Manlium p. 20. de Herculis thermis.

XCIII. (p. 84. lxxxiii.)

Clemens Alexandrinus Stromat. i. p. 345. l. 11. *ἔστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος·*

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον.
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Non consultum est apud vulgus eloqui antiquam fabulam. Interdum silenti via est tutissima. Contra stimulus contentionis est obtinens refutatio.—Sic enim recte legit h. l. Sylburg. Vulgo *πιστοτάταις ὁδοῖς*. Hinc *Theodoretus* Curat. Græc. Affect. Serm. i. p. 482. Schn. Multa mutat in Pindaricis Wakef. Silv. crit. P. iv. pag. 216. *μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι θρόον, ἀρχαίων λόγος. ἔσθ' ὅτι πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Κίντρον δ' αἰχμᾶς ὁ κρατιστεύων λόγος*. Nunc accipe Hermanni numeros:

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆ-
ξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέν-
τρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

XCIV.

Ibidem pag. 377. 27. *διίπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τραγάλιον κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον. A cœna suave est bellarium.* Repetit versum Eustath. ad Od. x. p. 1401. 49. v. sup. lxiv.

XCV. (p. 94. cxx.)

Ibidem pag. 383. l. 15. *εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει·*

Ἐν χρόνῳ δὲ γένετ' Ἀπόλλων.

In tempore genitus fuit Apollo.—Cujus loci sensum equidem ignoro. Exscripsit hæc verba Eusebius. Schn. Non a principio inde omnes deos fuisse docet Clemens.

XCVI. (p. 83. lxxxi.)

Clemens Alexandr. Strom. iii. p. 518. Pott. (Par. p. 533.) *καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει* (versus dispositi ab Hermanno.)

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν
εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν
μὲν βίου τελευτὰν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

ubi vulgo legebatur *κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, Sylb. emend. *κοινᾷ εἶσ' ὑπὸ χθόνα*. H. Stephan. vocem *εἰς* omisit ; de reliquis verbis plane tacuit. Nos *D. Heinsii* conjecturam secuti sumus. Simillimus exstat Sophoclis locus ap. *Plutarch.* de leg. poet. p. 21. F.

— — ὡς τρισόλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα διερχθέντες τέλη
μολοῦσ' ἐς Ἅιδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

XCVII. (p. 94. lxxxii.)

Clemens Alexandr. Strom. iv. p. 586. pr. Pott. *καὶ ὁ Πίνδαρος·*

νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

ubi postremum verbum vel adeo in λαμπρυνθέντα mutatum mihi quidem vehementer displicet. Schn. λαμπετόωντα Valken. Orat. p. 330. Hermann. tamen sic constituit :

..... νέων δὲ μέριμναι
σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι

δόξαν εὑρίσκοντι. λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

Juvenum curæ, quas versant in laboribus, gloriam inveniunt; splendent autem aliquando facta in æthere illustria.

XCVIII. (p. 69. xliv.)

Ibidem p. 708. l. 25. Pott. ὁ μελοποιὸς δί·

θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφεῖ τε σκότει καλύψαι
καθαρὸν ἀμέρας σέλας.

Deus potest ex atra nocte evocare purum diem, et nigra caligine obducere purum diei jubar.—Hunc locum ad Pindarum quidem auctorem refert H. Stephan., sed Fr. Sylburgius Bacchylidi vindicabat. Lis adhuc sub judice est. Exscripserunt Clementem Alex. *Eusebius* P. E. xiii. p. 394. et *Theodoretus* Curat. Gr. Affect. Serm. vi. pag. 565. B.

XCIX. (p. 95. cxxii.)

Clemens Alex. Strom. v. p. 726. l. 19. Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών·

τί θεός; τί τὸ πᾶν;

καὶ πάλιν·

θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

ἐπὰν δὲ εἴπῃ·

τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν; τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ μητρὸς ἔφυ.

Quid promittis tibi, homo cum sis, hominem sapientia vel paullulum antecellere! Deorum consilia scrutari humanæ naturæ difficile est. A matre mortali natus es. [Sunt e Pæanibus ap. Stobæum Ecl. phys. ii. 1. p. 156. Cant. *Ex Schedis.*]—Henr. Stephanus in fragmentis edidit πάντα βροτοῖς, quod et nos ex Eusebio P. E. p. 403. recepimus pro vulgato βροτούς: deinde habet τί ἔλπισται σοφίας ὀλίγοντι. In vulgatis libris exstat ὅτι ἔλπισται, sed Codd. τί ἔλπισται præferunt, quod et Eusebius habet, ubi præterea σοφίαν ὀλίγον τι—τὰ θεῶν legitur, cum in Clementis libris editis exstet: σοφίαν ὀλίγαν τοι. Postremum τὰ θεῶν pro vulg. ζαθέων etiam Codd. Clementis præbent. Ipso statim initio pro ὅτι τὸ πᾶν scripsi τί τὸ πᾶν; Schn. Versus sic redegit in ordinem Hermann.

τί ἔλπεται σοφίας
ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ
δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

C. (p. 79. lxix.)

Clemens Alex. Strom. vi. p. 731. extr. 732. Pott. 613. Par.* Πίνδαρος δὲ ἀντικρυς καὶ Σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα σωτῆρα δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως (versus dispositi ab Hermanno.)

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν σω-
τῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν· ἁ δὲ τὰς χρυ-
σάμπυκας ἀγλαοκάρπους ἔτικτεν ἀγαθὰ σω-
τῆρας Ὥρας.

Primum quidem bene consulentem Themidem cælestem aureo curru apud Oceani fontes Parcæ venerabili clivo duxerunt splendidam per viam, ut esset vetus Jovis Servatoris conjux: tum illa auro ornatas, pulcras fruges ferentes, peperit bonas servatrices Horas.— Ita enim hunc locum emendavi, cum antea legeretur v. 2. Ὠκιανοῦ παρὰ πάγοι. Sero animadverti etiam Sopingium ad Hesychii πάρταγος voluisse h. l. πάρ' παγῶν. *B. Martinus* Var. Lect. lib. i. cap. 19. malebat: ὠκέσς ἄνω—κλινίδα. (*sedem in curru.*) Sed κλίμακα Ὀλύμπου omnino servandum censeo. Idem Martinus lectionem ἀγαθὰς σωτῆρας Ὥρας propugnat contra H. Stephanum, qui ex vulgato ἀγαθὰ σωτῆρας reposuerat ἀγαθὰς Ὥρας. Primum versum habet etiam Hephæstio pag. 51. Comparabis cum fructu locum *Luciani* in Tragop. 91. sqq

Τάνδ' Ὠκιανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου
Λευκώλενον εὑρέσι κόλποις
ἱερὰν ἐτιθήνατο Τηθύς. SCHN.

Ceterum ille plura laudat ex Epiniciis, ut Strom. v. p. 657. l. 8. ex Isthm. ii. 9. sq. et p. 709, 30. ex Nem. vi. pr.

CI. (p. 84. lxxxv.)

Clemens Alex. Pædag. iii. p. 295. l. 24. ἐντεῦθεν (ex Proverbiis Salomonis: ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθαι, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ) ὠφελημένος ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος φησί·

[* Ibid. aliud alicujus Lyrici fragmentum, ubi: Δίκη Εὐνομίας ἀκόλουθος, πίνυτᾶς Θέμιδος σύνοικος. *Ex Schedis.*]

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

Dulce est furtum Veneris.

CII. (p. 84. lxxxiv.)

Ibidem p. 307. l. 7.

πιστὸν δὲ ἀπίστοις οὐδὲν

κατὰ Πίνδαρον. *Fidere haud licet iis, qui aliis non fidunt.*

CIII. (p. 92. cxi.)

Ælianus Var. Hist. ix. 15. ὅτι ποιητικῆς ἀπάσης Ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὁμήρῳ ἔδωκαν, δευτέρους δὲ αὐτοῦ ἕκαστον πάντας. ποιοῦντες δὲ θυσίαν ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ὅμηρον. λέγεται δὲ καὶ ἐκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος. Schn. Nisi is grammaticus Pindarus est. Quod etiam Wernsdorf. suspicabatur in Poet. min. t. iv. p. 563.

Idem lib. xii. 36. de Niobes liberis Pindarum laudat.

CIV. (p. 65. xxxii.)

Libanius Epist. xxxiv. pag. 16. ed. Wolf. ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν. *Ait alicubi Pindarus, se esse custodem malorum aureorum, ea autem esse Musarum, et ex iis aliis alia distribuere.*

CV. (p. 65. xxxiii.)

Idem Epist. cxliv. pag. 491. μηδ' οὕτως οἷον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον

ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν,

ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν. *Exili ramusculo insistere*: ductum videtur ab avibus. [Recte διυδρείῳ Maltby ad Morell. Thes. p. 224.]

CVI. (p. 84. lxxxvi.)

Julianus Epist. xix. p. 384. Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἶσιν τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι. Thetin Homerus ἀργυρόπεζαν, ejusque exemplo Pindarus Pyth. ix. 16. Venerem appellavit; verum dubito, num Pindarus etiam Musas ἀργυρᾶς dixerit, an Julianus potius respexerit unum alterumve locorum, ubi Pindarus in Musarum mentione metallum hoc nominat. Sic igitur Pyth. xi. 63. Μοῖσα, τὸ δὲ τιόν, εἰ μισθῷ συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον i. e. mercede conductam argenti vocem. Videtur tamen ibi lectum olim ἐπάργυρον, ut conjiciebam ex Hesychio, qui habet: ἐπάργυρον, μισθωτήν. Alter Pindari locus est Isthm. ii. 11. οὐδ' ἐπέρναντο γλυκείαι μελίφθογγοι ποτὶ Τιρψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωναι ἀοιδαί. ubi ἀοιδαὶ ἀργυρωθεῖσαι sunt cantilenæ pretio argenti paetæ, venditæ; accessit enim illud πρόσωπα ab ingenio poetæ rerum personarumque imagines nimis longe sæpius arcessente. Similiter *Sophocles* in Antigone 1091. εἰ κατηργυρωμένος λέγω. quem locum recte Schol. explicat: ἀργύρῳ πεισθείς. Hinc etiam explica-

tur tertius Pindari locus Nem. x. 80. Σικυωνόθι δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐτίσαν. i. e. argenteis phialis donati victores.

CVII. (p. 93. cxv.)

Harpocratio v. Ἄζαρις—Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι· ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα· ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν εἰκοστὴν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα. Pindari auctoritatem sequuntur etiam *Corsini* Fast. Attic. t. iii. p. 6. et Wesseling. ad Diodor. t. i. p. 159. De *Aristea* Proconnesio etiam memoraverat alicubi Pindarus, ut discimus ex Origene contra Celsum l. iii. p. 125. et Spenceri.

CVIII. (p. 93. cxiv.)

Harpocratio voc. αὐτόχθονες—ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα ποιήσας φασὶν Ἐριχθόνιον ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς φανῆναι. Fœdam narrationem habes in Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

CIX. (p. 89. c.)

Stephanus Byzant. v. Ἄπεσας, ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ et rel. quæ ineptas etymologias nobis propinant ridendas.

CX. (p. 88. xcix.)

Stephanus Byz. v. Τίλφουσσα, πόλις Ἀρκαδίας—ἔστι καὶ Βοιωτίας Τιλφούσσιον. Στράβων ἐννάτῃ· Φέρος δὲ Τιλφωσίων ὄρος ἐν Ἀλαλκομενίᾳ. Πίνδαρος δὲ Κηφισσίδα ταύτην. Strabo ix. p. 630. A. B. ubi de palude Copaica: ὕστερον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαΐς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν. κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου. (v. locum sup. e Strabone p. 87. xiv.) Ipse Pindarus Pyth. xii. 45. Καφισσίδος ἐν τεμένει de palude Copaica dixit. Schn. De Copaide palude et arundine tibiis idonea nil attinet plura cumulare: v. Theophrast. H. Plant. iv. 12. c. not. Salmas. ad Solin. p. 82. sqq. ed. Stapel. p. 469. sq. At Λυκηγενὴς in Stephano voc. Δωδώνη non ad Pindarum spectat, sed ad Pandarum Il. δ. 101.

CXI. (p. 71. xlix.)

Stobæus Serm. ccxi. de physiologis p. 711. Wech. (lxxviii. Gens.) τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος

ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

Naturæ speculationibus vacantes Pindarus dixit imperfectum sapientiæ fructum carpere.

CXII. (p. 55. iii.)

Idem Serm. cclvi. de fortiter ferendis fortunæ casibus p. 848. Wech. (cviii. Gesn.)

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν,
τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν,

τοῦτό γέ τοι ἐρέω. Καλῶν μὲν ὤν
μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ
παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποις θεόσδοτος ἀθληκηκότα
προστύχῃ, ταύταν σκότει
κρύπτειν ἔοικε.

Aliis non est aperiendum, quæ ærumna nobis obtingit. Hoc te admoneo. Bonarum quidem rerum et jucundarum coram licet omni populo declarare; sin vero divinitus adversa fortuna obvenerit, eam occultare consultum est.—Pro καλῶν, quod editur v. 3. Gesnerus et H. Steph. recte καλῶν emendarunt. Porro v. 6. θεόσδοτος pro vulg. ἀθεόσδοτος eidem Stephano debetur, qui etiam ἀθλίοις κακότης corrigi jussit, quo quidem nos contenti erimus, dum quis meliora docuerit. Schn. ἀθλιότης pro ἀθληκηκότα, [edd. vett. ἀτληκηκότα.] aut simile quid requirit sensus. Prius illud Grotio p. 459. Florilegii video jam expressum esse. Hermann. sic versus disponit:

ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν; τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὤν μοῖράν τε τερπνῶν
ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἀνταία κακότας
προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

CXIII. (p. 106. clxi.)

Anonymus apud *Stobæum* Serm. cclxii. de Insperatis event. p. 855. ed. Wech. (Gesn. cx.) Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια. *Spes vigilantium somnia.* Aliter *Ælianus* V. H. xiii. 29. ἔλεγεν ὁ Πλάτων τὰς ἐλπίδας ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι. ubi Interpp. monent, Diogenem Laertium idem dictum Aristoteli tribuere.

CXIV. (p. 106. clxii.)

Hesychius ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος. Locus an exstet, dubito. Quid si huc referam ejusdem Hesychii ἀλαθίας ὥρας· λέγει γὰρ ὡς ὕστι κυκλισμῷ πάντα (addo φανερὰ) ποιοῦσιν.

Alius præterea locus est *Hesychii* in καταπίμπρασθαι· κατακαίεσθαι, κατὰ Πίνδαρον. qui an ad Pindarum pertineat, magna dubitatio virorum doctorum est.

CXV. (p. 106. clx.)

Hesychius: Ῥώσκω, γνώμαι· Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν. Auctoritatem glossæ depravatissimæ ex Pindaro repetit divinus ille Hemsterhusius, cujus hæc sunt verba: "Legendum auguror τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Reliqua σαι κατὰ τὸ πληθυντικόν, quæ nihil huc faciunt, cum versu uno forte alteroque, qui periit, apte cohærebant. Hæc esse *Pindari* verba suspicor, *quem Callistratus enarravit.*"

CXVI. (p. 66. xxxvi.)

Suidas v. ἀράχνη monet, Pindarum pro eo ἀράχνης dixisse. Sic etiam Æschylus ap. Hesych. v. ἀράχνου.

Suidas in αἰθὴρ—Πίνδαρος

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

διότι πυρσώδης ὢν οὐ τρέφει. καὶ αὖθις·

ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος.

Kusterus ad h. l. affirmabat, se verba Suidæ laudata legisse alicubi ap. Sophoclem; sed ipse postea ad Aristophan. Thesmoph. v. 1075. rectius animadvertit ex Schol. Theocriti ad Idyll. ii. 166. esse locum ex Euripide desumtum (et post cum Toup. ad Suid. vol. i. p. 150. docet.)

CXVII. (p. 65. xxxv.)

Suidas Ἥρας δεσμοὺς ὑπὸ υἱέως ex Clemente nescio quo hæc affert: Πλάτων πολιτείᾳ β. (p. 378. D.) οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. Eandem fabulam Epicharmus tradiderat, ut Suidas eodem loco addit; alii vero in Platone Διὸς emendandum censebant. Pindari meminit etiam *Photius* in Lexico inedito, [p. 69.] qui addit: ὅ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός, καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύουσαν Ἡρακλεῖ. Κλήμεντος ἱστορία, καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ. De qua Epicharmi fabula *Kœn.* ad Gregorium. Clemens nescio an sit idem, quem grammaticum indigitat *Etymolog. M.* v. ζάλη.

CXVIII. (p. 96. cxxviii.)

Suidas in titulo τὸ Ἡσιόδειον γῆρας—φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·

Χαῖρε, δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

ut est ap. Brunck. t. ii. p. 523. cf. ad Thucyd. iii. 96. Hinc *Tzetzes* ad Hesiod. pag. 3. ubi Grævius ex Codice Vossiano restituit μίτρα χέων σοφίης. (Vix nostri Pindari carmen.) [v. Jacobs. Anthol. ed. prior. tom. i. pag. 81.]

CXIX. (p. 65. xxxiv.)

Suidas κατωκάρα· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. Πίνδαρος·

..... οἱ μὲν
κατωκάρα δεσμοῖς δέδενται.

(sic Hermann.) Idem fragmentum habet *Gregor.* de dialectis p. 51. [124. ed. Schaef.] uterque vero ex plenioribus scholiis ad Aristoph. Pacem v. 152. vel ad Acharn. v. 944. Cf. *Kœn.* ad Gregor. l. c.

CXX. (p. 64. xxix.)

Etymologicum Magnum pag. 60. l. 37. Ἀλίρα καὶ Ἐλάρα. Ἐλάρας γενικά· οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ· Ἀλίρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον Ἀλίρας ὡσόν. ὅτι δὲ τὸ

πρῶτόν ἐστιν ἀληθὲς, πίστις τοὐτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαριάδην γάρ φησι Τιτυόν. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· οὕτως Ἡρωδιανός. Dubitat Sylburg. an pro ὡσὸν legendum sit υἱόν. SCHN. Etiam Ἐλάρα apud Apollod. Apollon. i. 762. et Schol.

CXXI.

Etymol. M. p. 171. in αὐτίκα—Δωρικῶς τουτάκι. ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάκι πεξαμένης.

CXXII. (p. 65. xxxi.)

Etymol. M. p. 178. 10. ἄφενος—παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπὴν, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος·

οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

Hinc ergo ἀφνειὸς, ἀφνῶ, ἀφνήμων, ducta sunt. Veteres Attici scriptores ἄφενος, et ὁ et τὸ ἄφενος dixerunt, monente Eustathio ad Homer. p. 73. 31. ed. Rom. (t. i. p. 149. ed. Politi.) SCHN. Fuisse censet Hermann.

..... οἱ δ' ἄ-
φνει πεποίθασιν.

CXXIII. (p. 98. cxxxiv.)

Etymol. M. p. 277. 40. v. Διόνυσος—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.

CXXIV. (p. 99. cxxxviii.)

Etymol. M. pag. 354. l. extr. v. ἐπέτειος ἀπὸ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνιαυτοῦ καιρὸν οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Eandem glossam habet Suidas h. v.

CXXV. (p. 65. xxx.)

Etymol. M. pag. 404. 21. ἰχέτης ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος.

CXXVI. (p. 64. xxvii.)

Etymol. M. pag. 504. 1. Κέφος, κοῦφος καὶ ἐλαφρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὀρνίου, ὅ ἐστι κοῦφον, καὶ ἐπιτηδειότατον τοῖς ὕβρεσιν. Tum novus incipit titulus: [v. Zonar. p. 1185. ibique Tittm.] Κεραβάτης ὁ τὰς ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, οἱονεὶ ὀρειβάτης· κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος·

ὑψικέρατα πέτραν,

ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια ἔχουσαν. Ita enim recte h. l. constituit maximus ille *Hemsterh.* ad Aristoph. Plutum pag. 311. qui præclare etiam docuit, locum in Nubib. Aristoph. v. 591.

Δηλίαν Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν,

esse ex Pindaro sumtum. Emendationem Hemsterhusii confirmat Lexicon Mtum Alberti ad Hesych. voc. κίρατα laudatum, Etymol. Gudianum, ubi tamen male κιραβὰς legitur, et Etymol. Askewianum, quorum usum Gœttingæ a viro rever. et doct. L. Kulenkamp habui. Comparari potest Bacchylidis πυργοκίρατα in *Apollonii* Gramm. inedita apud Kœn. ad Gregor. D. D. p. 208. Schn.

Hermann. fuisse putat apud Pindarum :

Δηλίαν Κύνθου ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν.

CXXVII. (p. 63. xxvi.)

Etymol. M. p. 513. 19. Κιδαλία, οἷον Κιδαλίης κρουνίδος ἐπλανήθης. ἐκ Πινδάρου χεῖρα Κιδαλίας, εἰς τὴν χεῖρα, αἰτιατικὴν, μὴ ποιήσης ἔκθλιψιν. Κιδαλία γάρ ἐστιν. Scilicet lectorem admonet, ne legatur χεῖρ' Ἀκιδαλίας.

CXXVIII. (p. 64. xxviii.)

Etymol. M. p. 517. 25. Κλέος. Πίνδαρος, οὐκ οἶδα ποῦ, φησὶ κλέος κλέεος, καὶ συγκοπῇ, κλεός. Bene succurrit Schol. Pindari ad Nem. ii. 77. ubi est; ὀρεινᾶν ἔνιοι διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι κατὰ ὕφεσιν τοῦ υ, ὡς καὶ τό· κλεὸς ἕκατι.

CXXIX. (p. 102. cxlvi.)

Etymol. M. pag. 577. 15. v. μέλος· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἵπους τὸ μεμελισμένον. ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μύσιμβλος δὲ τὰς ἐν Λέσβῳ γενομένας παρθένους Μούσας ἐπὶ τὰ πένθη φοιτᾶν καὶ θρηνεῖν· ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ᾄδόμενα μέλεα κληθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος·

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερωτέρα ὄμφακος.

καὶ ἔστι τὸ μέλος τῷ ἑκάστῳ μεμελημένον. ubi Etymol. Gudianum Mtum habet: Μόρσιλος δὲ—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγόρου Πινδάρου μελισσοτευκηρίων, ὅ ἐστι τὸ μέλος τὸ ἑκάστῳ μεμελημένον. Unde apparet, recte Sylburg. conjecisse, nomen auctoris esse *Myrsilum*, qui patriæ Lesbi historiam scripserat, unde, quæ hic de Musis Lesbiacis traduntur, integriora habet *Clemens Alexandr.* Cohort. ad Gentes t. i. p. 27. Ex posterioribus Etymologici Gudiani verbis mire licet corruptis lucramur tamen Pindari auctoritatem, cujus verba Sylb. ita restituenda censebat:

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὴ κρέκει ἡδύτερα φόρμιγξ
καὶ γλυκερώτερ' ὄμφακος.

Sed bene succurrit Etymologicum Mtum Askewianum, cujus apographum ex Anglia relatum mecum benigne communicavit S. R. Kulenkamp, ubi locus Pindari multo senior exstat. Primum statim recte liber Askewii habet Μύρσιλος, deinde pergit: παρθενομούσας—μελιγήρου. Πίνδαρος·

Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐ-
μὰ γλυκύτερος ὀμφά.

CXXX. (p. 63. xxv.)

Etymol. M. p. 579. l. 3. μεμνέωτο—Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αι μεμναίατο.

CXXXI. (p. 101. cxliv.)

Etymol. M. pag. 808. 40. v. χέραδος—ὡς κίναδος· οὐδέτερον γάρ ἐστιν τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πλῆθος ἰλύος καὶ ἀστράκων καὶ λίθων. καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε χεράδει σποδέων. Ἀρίσταρχος δέ φησι χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους. Vide quæ de voce hac traduntur ad Pyth. vi. 13.

Οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
Ἄξοι παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος.

quem ipsum locum ab Etymol. M. respici suspicabatur Barnesius, improbante Dawesio Misc. crit. p. 42. Mihi tamen admodum probabilis videtur Barnesii sententia, persuasumque mihi habeo, in voce σποδίων latere absconditam veram illius loci Pindarici scripturam. Satis enim disputatum est, vulgatam τυπτόμενος commode apteque explicari vix posse. Præterea monet Eustath. ad Hom. p. 1238. ibi olim χεράδει lectum fuisse. Totum illum Eustathii locum more suo exscripsit Philemon Grammaticus, cujus annotationem ex Codice Regio cum plurimis aliis primus edidit doctiss. *d'Ansse de Villoison* ad Apollon. Lexic. Homer. p. 854. Quodsi vero plura de Philemonis ætate, ejusdemque *Lexico Technologico* cognoscere cupis, vide quæso quæ disputavimus olim in *Biblioth. Philol. Gœtting.* vol. ii. p. 521. sqq.

CXXXII. (p. 100. cxlii.)

Etymolog. Gudianum Mtum apud S. R. *Kulenkamp*: ἐξεστηκὼς διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ, ὁτὲ μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἔκφρονα εἶναι, ὁτὲ δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι.—Huc etiam referam quæ ex Etymologico Mto Biblioth. Reg. Paris. retulit cel. Ruhnken. in Epistola sæpius jam laudata ad Heynium (Virgil. t. iv. p. 237.), ubi in Etymologico Mto tradi ait de forma ἀὲς pro ἀεὶ Doribus propria, deinde statim addi: ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀὲ παρὰ Πεισάνδρῳ. ubi vir doctissimus recte emendat Πινδάρῳ, atque eodem refert Hesychii glossam; ἀὲ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ καὶ ἴως. Ex Dorico ἀὲς pro ἀεὶ, ἴως, fluxisse videtur altera forma ἄς pro ἴως, qua utitur Pindarus Olym. x. 61. ad quem locum plura olim dicemus.

CXXXIII. (p. 106. clix.)

Etymologicum Gudianum in Specimine Emendat. in Etymol. M. a S. R. *Kalenkamp* edito p. 36. κίνυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἱκμάς· "ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἴμπεδος οὐδ' ἔτι κίνυς." (Homer. Odyss. xi. 392.) ἀπὸ τοῦ ἀνακινύειν· "πολὺς δ'

ἀνεκίκυειν ἱδρώς.'" (Iliad. vii. 262. xxiii. 507.) καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ· "καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμασει, τα σοι δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἱμόῤῥυτοι φλέβες." θανόντων φησὶν ἀψύχοις· καὶ παρὰ Πινδάρῳ·

ἔστι δέ τοι χεκων ἀκύει καπνός.

ὁ δὲ Ὅμηρος κατὰ τοὐναντίον τὸν ἀσθενῆ ἄκικυν λέγει· "νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς" (Odys. iii. 515.) ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ. *Æschyli* locum ab initio lego: οἷσιν οὐκ ἔνεστι φθίγμα. Pindari verba corruptissima non extrico; videtur tamen ἀνακικύει καπνὸς ibi latitare. Schn.

Forte ἔτι δέ τοι νεκύων ἀνακικύει καπνός. *cadaverum.* Jacobs Animadv. p. 187. in Æschylo legit: "καὶ θανόντων, οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἰγμὰ, σκιαστὴ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς." *quibus neque vox neque munita inest vis.*

CXXXIV.

Tzetza Chil. i. 5. ὡς γὰρ ὁ Πίνδαρός φησιν, υἱὸς τοῦ Δαϊφάντου. Narratur de Alcmæone ad Crœsum profecto et auri copia donato.

CXXXV. (p. 99. cxxxix.)

Eustathius ad Homer. Iliad. p. 9. ed. Rom. (p. 23. ed. Politi) τὴν τοιαύτην προγνωσιν ὑπεμφαίνει καὶ Πίνδαρος εἰπὼν, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται, μαντεύεο Μοῖσα—ἀνεγείρων τὸ φίλον ἦτορ κατὰ Πίνδαρον, καὶ ἀναῤῥιπίζων τὸ ἐν αὐτῷ τῆς φιλοσοφίας ζώπυρον. οὐ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ·

μαντεύεο Μοῖσα, ἀνέηκέ με,

ἦγουν ἀνέπεισε—καὶ Πίνδαρος, ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ προγραμμα μουσοποιὸς, λέγει [v. infra p. 152. clx.]

μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

(Idem. p. 21. 14. ὡς δὲ Ἀτρείδης Πινδαρικῶς κατὰ διάστασιν Δωρικόν ἐστι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ad Pyth. xi. 47. et al.—p. 25. 4. χρυσοῦς Ἀπόλλων—διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον χρυσοῦ ἠλίῳ παρὰ τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σιλήνῃ τὸν ἄργυρον, καὶ ἑτέρῳ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φέρεται. Similia p. 1401. 30.—p. 25. 11. quod σκᾶπτον pro σκῆπτρον.—p. 32. 14. καὶ τὸ φρασὶ Δωρικῶς παρὰ Πινδάρῳ pro φρεσί.)

Iterum p. 179. 14. Rom. (p. 339. Polit.) Πίνδαρος φησὶν,

ὅτι ἀνέηκέ με ἡ Μοῖσα,

ἦγουν ἀνέπεισε. et ὁ Πίνδαρος στρατόν φησι νεφελῶν Pyth. vi. 11.

CXXXVI. (p. 94. cxix.)

Idem. p. 75. (?) ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἔσχον ἔλαιον, ἐξ οὗ τινος ἐλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πίνδαρον. Verbo ἐλαιοῦσθαι usus etiam Sophocles ap. Hesych. h. v.

CXXXVII.

Idem p. 128. l. 9. ab extr. καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος, κοινῶς διαβολεύς.—pag. 1406. 14. καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ διάβολας ἄνθρωπος.

CXXXVIII. (p. 87. xcv.)

Aristophanes grammaticus ap. *Eustath.* ad Iliad. λ. p. 877. 55. εἶτα φησὶν, ὅτι καὶ Πίνδαρός που τοὺς Διομήδους ἵππους προβάτα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν. οὕτω δέ που, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ. Iterum h. l. respicit p. 1649. 5.

CXXXIX. (p. 94. cxviii.)

Eustathius ad Hom. Iliad. p. 1221. 35. Ἕτεροι δὲ τὸ, ἄλλοι, νοοῦσι κατὰ διαφορὰν εἰδους, ὡς τῷ γένει μὲν ἰχθύων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων, τῷ δὲ εἴδει διαφερόντων· διὸ, φασὶ, καὶ Πίνδαρος ἰχθῦν παιδοφάγον τὸ κῆτος φησί.

CXL.

Idem ad Odyss. pag. 1430. 61. καὶ ἀργᾶντες ταῦροι, παρὰ Πινδάρῳ. Itidem pag. 1286. 3. cf. ad Hesych. in ἀργαίνειν. [Hoc pertinet ad Olymp. xiii. 99. Herm.]

CXLI. (p. 83. lxxix.)

Idem p. 1657. 12. ὥσπερ καὶ οἱ δελφῖνες ἐξ ἀνθρώπων γενόμενοι

φιλάνορα οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

κατὰ Πίνδαρον.

CXLII. (p. 101. cxlv.)

Idem pag. 1917. 39. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ἐν ἐπιγράμματι Πινδάρου περὶ τοῦ Πανὸς τὸ

νομίων λησάμενος δονάκων,

ἤγουν ἐκλαθόμενος τῆς σύριγγος. Sumtum est fragmentum ex Epigrammate *Antipatri* Anthol. iv. p. 506. ed. Wech. Analect. ii. 19.

(Ex Epiniciis multa sunt loca laudata, quæ videre licet in Catalogo auctorum ab Eustathio laudatorum in Fabric. B. Gr. tom. i.)

CXLIII.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 467. Sicilia Τρινακρίη—οἱονεὶ Τρινακρίας, ὅ ἐστι, τρία ἐχούσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ Λυκόφρων (v. 986.) τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα.

CXLIV. (p. 95. cxxiii.)

Auctor vitæ Homeri in *Galei* Opusc. myth. p. 283. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι. Schn. Ejiciendum est Χῖόν τε καὶ, quod jam monuit Wassenb. ad Iliad. α. p. 9.

CXLV. (p. 88. xcvi.)

Schol. Æschyli ad Choephor. 323. πυρὸς μαλερὰ γνάθος] ἡ γνάθος συνήθως, ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ. Forte Schol. lectorem

monere volebat de singulari vocis κρημνὸς usu, quem Pindarus frequentaverit. Eam enim pro præruptis litorum riparumque marginibus positam reperimus a Lyrico Ol. iii. 39. ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. Iterum Pyth. iii. 60. παρὰ Βοιωτιάδος κρημνοῖσιν ὤρκει παρθένος. Eadem ratione explicandus videtur κρημνὸς θαλάσσας ἔσχατος supra in Fragm. lxxxiv. p. 78. (xii. 58.) quem locum ibi carpebat Aristides, nescio quam recte. cf. etiam Isthm. iv. 96. βαθυκρήμνου ἁλός. et Nem. ix. 95. βαθυκρήμνοισιν ἀκταῖς Ἑλώρου.

CXLVI. (p. 72. lii.)

Schol. Æschyli ad Eumenid. v. 2. πρωτόμαντιν Θέμιν. Πίνδαρος φησὶ πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. διὸ καὶ παρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ. Fabulam eadem satis obscuris verbis indigitare videtur *Euripides* Iphig. in Tauris v. 1260. sqq.

CXLVII. (p. 72. li.)

Idem ad Eumenid. v. 11. de Apolline, qui, Delo Delphos proficiscens, deverterat Athenas, illinc vero Delphos adierat: χαριζόμενος Ἀθηναίοις, καταχθῆναί φησιν (Æschylus) αὐτὸν ἱκέτιν Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν περιστομὴν (παραπομπὴν) αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Ταναγρας τῆς Βοιωτίας.

Ephorus ap. Strab. ix. p. 646. καθ' ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους—ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην εἶναι τὴν ὁδὸν, ἣν νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι. γενόμενον δὲ κατὰ Πανοπίας, Τιτυὸν καταλῦσαι, ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιον ἄνδρα καὶ παράνομον.

CXLVIII. (p. 75. lxi.)

Schol. Apollonii ad Argonaut. i. 61. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος·

Ὁ δὲ χλωρῇς ἐλάτῃσι τυπεὶς
ὤχετο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

Cod. Reg. no. 2727. in Scholiaste habet: τυπεὶς ὤχετ' ἐς χθόνα, reliquis omissis. *Plutarch.* Comp. Stoicor. et Poet. p. 1057. D. ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθύναν ὑπεῖχεν ἀπαθάνατος ἄῤῥηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν

σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

ὁ δὲ Στωϊκὸς Λαπίθης, ὥσπερ ἐξ ἀδαμαντίνης ὕλης, ὑπ' αὐτῶν, τῆς ἀπαθείας, κεχαλκευμένος, οὐκ ἄτρωτός ἐστι—(de his v. ad Fragm. e Scoliis ii. p. 11.) καὶ ὁ μὲν Πινδάρου Καινεὺς βαλλόμενος οὐ τιτρώσκεται.—De fabula cf. etiam Schol. brev. ad Iliad. α. 264. Observ. Misc. x. p. 380. Eustath. ad Homer. p. 101. (t. i. p. 200. ed. Polit.) Hic vero Pindari locus satis firmum nobis argumentum suppeditat, quo demonstrari possit, auctorem Orphicorum Argonauticorum ad sequiorem ætatem pertinere, in quibus eadem de Cæneo leguntur, quæ Scholiastes Apollonii et Plutarchus a Pindari ingenio ficta atque excogitata esse perhibent. Quodsi vero carmina illa Orphica tum ætatis prodita exstabant et legebantur:

quidni Scholiastes Apollonii potius Apollonium sua ex Orphicis duxisse posuisset, ocive Orphici obiter tamen mentionem injecisset? Nec prætereundum hic est, quod nuper in Epistola ad Heynium a Dav. Ruhnkenio positum reperi (Virgilii t. iv. p. 237.), in Indice eorum scriptorum, quorum testimonia in Scholiis Apollonii afferuntur, nullum occurrere, qui non Augusti et Tiberii ætate superior sit. Locus Orphicorum Argonauticorum est v. 168. seqq.

ἦ νειὸς Καινῆος ἀφίκετο, τόν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον Λαπίθαις ὑπὸ Κενταύροισι δαμῆναι,
θεινόμενον πεύκαισι τανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι·
καί ἑ ἀναπλῆσαι, καὶ ἀκαμπέα γοῦνατ' ἰρεῖσαι,
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.

Voces ἦ νειὸς initio corruptæ sunt; sed quomodo corrigendæ sint, mihi nondum liquet. SCHN. (f. καὶ υἱὸς Καινῆος. *Coronus.*)

CXLIX. (p. 76. lxii.)

Idem ad i. 411. Αἰσωνὶς, πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.

CL. (p. 77. xliii.)

Idem ad ii. 479. ex Charone Lampsaceno refert narrationem de *Rhœco*, quam habet etiam cum multa lectionis varietate Etymol. M. v. Ἀμαδρυάδες. cf. Schol. Theocriti ad Idyll. iii. 13. et Tzetz. ad Lycophr. v. 480. Deinde vero addit Schol. Apollonii: καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ Νυμφῶν ποιούμενος λόγον·

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *.

Hinc *Plutarch.* Erotic. (p. 593. B.) p. 757. F. Δρυάδες

ἴσον δένδρου τέπμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *.

Iterum de Defect. Oracul. p. 415. D. Πίνδαρος εἶπε τὰς Νύμφας ζῆν

ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχούσας,

διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς Ἀμαδρυάδας. Ex narratione antecedenti de Rhœco facile patet, explicandum esse locum, quem *Fr. Schmid.* ex *Plutarchi* Quæst. Natural. nr. 36. retulit latine:

Tu parva molitrix favorum, perfidum
Quæ puniens Rhœcum stimulo pupugisti eum.

Disputat Plutarchus, quare apes impudicos præcipue petant; sed verba græca deficiunt in vulgatis editionibus Plutarchi ad finem; nec latina habemus, nisi in

[* Heynius adscripsit λαχοῖσαι.]

Gysberti Longolii versione, qui postremas quæstiones ex libro Mediceo transtulisse dicitur. Inde igitur Er. Schmid. fragmentum hoc duxisse videtur. Neque enim adhuc librum illum rarissimum videre mihi contigit.

CLI. (p. 93. cxxxiii.)

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 210. de Lynceo: τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν, ὥς φησι Πίνδαρος. Eadem habet Suidas v. Λυγκέως. Dubitat summus Hemsterhusius ad h. l. p. 68. an referenda sit annotatio ad Nem. x. 115.

Ἀπὸ Ταϋγέτου πιδυ-
γάζων ἶδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στιλέχει.

Equidem persuasum mihi habeo, verbum δολοφονήσαντα, in quo vir summus adhæsit, a Scholii auctore esse, adeoque ipsum illum Pindari locum paullo ante allatum respici. Quare aliud ad hunc numerum referendum est fragmentum, quod indigitat Hyginus fab. 37. de Argo nave: *Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesiæ oppido, cui Demetrias est nomen.*

CLII. (p. 85. lxxxviii.)

Schol. Aristoph. ad Nub. 223. ubi Socrates loquitur:

Τί με καλεῖς, ὦ 'φήμερε;

ἐλέγετο δὲ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σιληνῷ παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ οἷον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σιληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλιγόμενον παραγαγὼν τὸν Σιληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους·

Ὦ τάλας ἐφήμερε, νήπιε,
βάζεις μοι χρήματα διακομπῶν.

Ita enim hunc locum integriorem, quam in editis exstat, ubi est βαδίζεις—διαπομπεύων, servavit Suidas in voce ὦ 'φήμερε. Schn. Forte fabulæ de Marsya et Olympo, de Sileno et Mida, e Pindaro fuere deductæ: v. c. apud Philostr. Imag. i. 20. 21. 22. Versus sic constituit Herm.

ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε, βά-
ζεις μοι χρήματα διακομπέων.

CLIII. (p. 97. cxxxi.)

Scholiastes ad *Aristophanis* Equites 623. 4.

Ὁ δ' ἄρ' ἐλασίδρονθ' ἁναρρήγνυς ἵππ
τεραυτεύόμενος ἔρειδε κατὰ τῶν ἱππίων.

τὸ δὲ ἐλασίδροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου. Auctius hoc scholium in codice suo legerat Suidas, qui sub voce ἐλασίδροντα docet: Ἀριστοφάνης ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου·

ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας,

ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε. Sed fallitur Suidas in eo, quod ἐλασίβροντε Pindaro tribuit, in quo sine dubio ἐ λ α σ ί β ρ ο ν τ α lectum fuit. Similiter Olymp. iv. ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς.

CLIV. (p. 97. cxxxii.)

Scholiastes ad *Aristoph.* Acharn. v. 61. Ἱέρωνα μὲν β α σ ι λ έ α Πίνδαρος καλεῖ τὸν Συρακουσίων τύραννον. Etiam hunc locum exscripsit Suidas in v. *βασιλεύς*. Nescio an hæc observatio commode ad locum aliquem carminum residuorum possit referri, ut Pyth. i. 116.

CLV. (p. 86. xc.)

Schol. Aristoph. ad Vespas 307. sqq.

—— πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα ναῦν, ἢ
πόρον Ἑλλὰς ἱερόν;

νῦν πόρον τὸν πορισμόν φησιν. ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν·

παυδείματι μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλὰς πόρον ἱερόν.

quem locum aliis restituendum relinquo.

CLVI. (p. 86. xci.)

Schol. Euripidis ad Oresten 1621. *ἱππίου τ' Ἄργους κτίται*] οἰκήτορες· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ σ υ ὸ ς ὀ ρ ι κ τ ί τ ο υ παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρεσιοίκου. ὀρεσκῷος ap. Homer.

Idem ad Phœniss. 689. ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ ὀ ρ ι κ τ ί τ ο υ σ υ ὸ ς παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρεσιοίκου. In Scholiis ad Pindari Pyth. ii. 31. male legitur: ὀρικτίτου υἱὸς τοῦ ἐν ὄρεσι τεθραμμένου (pro υ ὸ ς.)

CLVII. (p. 93. cxvii.)

Proclus ad Hesiodum p. 103. a. ubi explicat *ἀκριώτατοι ἰστοδοκῆες*, hæc habet: Ὁ δὲ Πλούταρχος ἐξηγήσατο τὴν αἰτίαν, λέγων εἶναί τι θηρίδιον, ὃ καλεῖται κὶς, διεσθίον τὰ ξύλα· τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα·

Κεῖνον οὐ σὴς, οὐ κὶς δάμναται.

ὡς ἄσηπτον. Codd. Paris. omnes, quod Gœttingæ testatus mihi est cel. *Köhlerus*, habent h. l. *κείνου σὴς οὐ κὶς*, unde vulgatum *κεῖνο σὴς οὐ κὶς* correximus. Ecce vero *Scholiasten Pindari*, qui ad Pyth. iv. 408. ex *Sapphone* laudat:

ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς
δάπτει.

Unde necesse est, alteruter in auctoritate hac adhibenda memoria falsus fuerit; quem quidem errorem in Plutarchum cadere posse vix credo. Potuit etiam locus Scholiastæ Pindarici librariorum negligentia mutilari atque corrumpi. Equidem Wolfii diligentiam hic desidero. Schn. Pleniorem Sapphus locum v. in Schol. Pind. l. c. quem jam Valken. attigerat ad Ammon. p. 102.

CLVIII. (p. 92. cxii.)

Auctor brevium Scholiorum ad Iliad. *κ*. 435. [v. ibi Schol. Ven. et Eust. p. 817. 28.] *Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾷξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς ἄλλοις, ὅτως Τρωσὶ συμμαχήσῃ· καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινε. Δείσασα δ' Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει. κατελθοῦσα δὲ ἡ Θεὸς Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ τῷ Ῥήσῳ, αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος.* Fabulæ varietatem doctissime explicat summus ille *Bachet de Meziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide tom. i. pag. 95.

CLIX. (p. 92. cxiii.)

Idem ad Iliad. *φ*. 194. [v. ibi Schol. Ven.] *Ἡρακλῆς εἰς Ἅιδου καταλθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, καὶ, δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι, οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων, ἔλαβε τὴν παρθένον. Φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῶον παρ' Ἀμαλθείᾳ τῇ Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. Δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι Ἀχελῶος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. Ἱστορεῖ Πίνδαρος.*

CLX.

Schol. Ven. A. ad Iliad. *α*. 1. *καὶ Πίνδαρος·*

μαντεύου Μοῦσα.

v. sup. cxxxv.

CLXI.

Schol. Lips. ad Iliad. *β*. 367. *γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίη. λείπει τὸ βουλῇ. ὡς Πίνδαρος.* et ad *ζ*. 24. *σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ. σκότιον ὡς λόγιον. τὸ γὰρ κύριον παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.* ut sit *Σκοτίος*.

CLXII.

Schol. A. B. Lips. ad Iliad. *θ*. 368. Pindarum laudant, quod centum capita Cerbero tribuerat.

CLXIII.

Schol. Ven. B. ad Iliad. *ο*. 137. *μάρψει δ' ἐξείης. κυρίως, χερσὶ συλλήψεται. μάρη γὰρ ἡ χείρ, κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαρές.*

CLXIV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. *ρ*. 93. *ὁ Πίνδαρος ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον*

(excidit Διῒ) ὑποτρέσσαι ἐκέλευσεν, ἐπίσης τὸν Διὸν καὶ τὸν φίλον Διῒ, ἄνδρα θεοφιλῆ.

CLXV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. χ. 51. ὀνομάκλυτος. — κατὰ σύνθεσιν οὖν ἐστιν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ, καὶ περίκλυτος.

CLXVI. [v. supra p. 38. vi.]

Porphyrius ad Iliad. κ. 252. [v. Schol. Ven.]

κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα ἥβᾳ δυώδεκα, αὐτόν τε τρίτον. καὶ τετράτῳ αὐτὸς πεδάθη.

φησὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ. De Hercule insaniente puto dicta fuisse. Fuit τίκνα πίφνε et ἄδᾳ: *liberos xii. juventa florente occidit una cum decimo tertio; in decimo quarto autem coercitus fuit*, scil. ne amplius sæviret.

Loca ex Epiniciis citantur passim: ut Pyth. x. 93, 94. a Schol. Lips. ad Iliad. α. 469. Laudantur quoque Schol. Lips. a Schneidero ad Iliad, γ. 307. ε. 366. verbis non adscriptis.

CLXVII. (p. 93. cxvi.)

Schol. Pindari ad Olymp. ii. 16. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι οἱ Θήρωνος πρόγονοι εὐδόλως εἰς τὴν Γίλαν κατῆραν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὴν Ἀκράγαντα ἀπὸ Ῥόδου, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος λέγει·

.... ἀν δὲ Ῥόδον κατῴκισθεν·
ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψη-
λὰν πόλιν ἀμφινέμονται·
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
εἵπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

(Est ex emendat. Hermanni εἵπετο pro ἕπετο.)

CLXVIII. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. viii. 64. Ἰσθμὸν ποντίαν] ἐπίφορός ἐστι πρὸς τὰ θηλυκά, ὡς τό· Εὐδίνᾳ Ταρταρίᾳ. ὡς καὶ νῦν· τῇ Ἰσθμῷ. Sed locus hic corruptus esse videtur. Respexit enim Scholiastes ad Pyth. i. 29. ubi ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ legitur.

CLXIX. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. x. 17. ubi legebat: νέμει γὰρ ἃ τραχεῖα πόλις Λοκρῶν. hæc tradit: τραχεῖα δὲ εἰκότως ἂν λέγοιτο λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος· αὐτὸς γάρ φησιν·

..... οἵτ' ἀργίλοφον
πὰρ Ζεφύριοι κολώναν.

CLXX. (p. 103. cxlviii.)

Idem ad Ol. x. 58. *νώνυμος βρέχιτο πολλᾷ νιφάδι*] *τὸ βρέχιτο ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτο φησί· συνήθως γὰρ τὸ βρέχισθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαχόσε*

μησὶ γὰρ βρεχέσθω.

τινὲς δὲ οὕτως, ἐκρύπτετο νιφάδι τῇ περὶ τὸν Οἰνόμαον ἀδοξίᾳ. Eodem modo poeta utitur verbo hoc Isthm. v. 65. ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβριχε σιγᾷ. In ipso Scholio latet nescio quæ lectionis varietas, quam tamen animi conjectura investigare atque assequi nondum potui. Requiritur enim pro vulgato *νιφάδι* verbum aliquod græcum, quod grammaticus subjecto altero *ἀδοξίᾳ* interpretatus est. SCHN. *νιφάδα* tropice acceptum per *ἀδοξίᾳ* interpretati erant.

CLXXI. (p. 86. xcii.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. 31. ubi docet, *κτίλον* pro *τιθασσὸν, συνήθη*, poni, locum Pindari affert:

ἔνθα ποιμένες κτιλεύον-
ται κάπρων τε λεόντων τε.

in quo *κτιλεύεσθαι* per *τιθασσεύεσθαι* explicat. cf. *Observ. Misc. Nov.* i. p. 87. (an *πεποίμανται*?)

CLXXII. (p. 103. cxlix.)

Idem ad Pyth. ii. 128. *ἐν Αἰολίδεσσι δὲ χορδαῖς ἤγουν Βοιωτίαις· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος· ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί. τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ*

Αἰολεὺς ἔβαινε
Δωρίας κέλευθον ὑμνῶν.

Forte legendum: Δωρίων vel Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

CLXXIII. (p. 103. cl.)

Idem ad Pyth. iv. 4. *δύναται καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν·* (Λατοΐδας) *ἐτίρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε·*

--- Δελφοὶ θεμιστῶν
ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

CLXXIV. (p. 104. cli.)

Grammaticus vetus apud *Scholiast.* ad Pyth. iv. 25. *εἰώθασι δὲ οἱ περὶ τὸν Πίνδαρον συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν Ἡρωΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες. οἷον·*

εὐάρματε, χρυσοχίτων,
ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

τὸ μὲν εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς Ἡρωΐδος.

CLXXV. (p. 104. clii.)

Scholiastes ad Pyth. iv. 106. ὅτι δὲ τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ Μελίσσας φησὶν, ἱστέρωθι ὁ αὐτός φησι·

ταῖς ἱεραῖς Μελίσσας τέρπεται.

Ad hunc vero locum referenda sunt, quæ *Didymus* ap. *Lactantium* de falsa relig. i. c. 55. §. 13. tradit: *Didymus in libris* ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς *ait, Melissea, Cretensium regem, primum diis sacrificasse, ac ritus novos sacrorumque pompas introduxisse. Hujus duas fuisse filias, Amaltheam et Melissam, quæ Jovem puerum lacte caprino ac melle nutrierunt; unde poetica illa fabula originem sumsit, advolasse apes, atque os pueri melle complesse. Melissam vero a patre primam sacerdotem Matri magnæ constitutam; unde adhuc ejusdem Matris antistites Melissæ nuncupantur. Sive igitur a Melisseo, ut Didymus tradidit, colendorum deorum ritus effluxit, sive ab ipso quoque Jove, ut Euhemerus tradit, de tempore tamen constat, quando dii coli cœperint.* Cfr. ad hunc Lactantii locum *Porphyrii* Quæst. Homeric. ubi est: καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστιδας, Μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτώδη (Theocrit. xv. 94.) σελήνην τε οὖσαν γενέσεως προστάτιν Μέλισσαν ἐκάλουν. Iterum *Porphyrius* de antro Nymphar. pag. 261. *Hesych.* μητροπόλους τὰς πάλαι Μελίσσας. Idem: Μέλισσαι αἱ τῆς Δήμητρος μυστίδες. Cf. Schol. ad Euripid. Hippolyt. v. 77. Schol. ad Pind. Pyth. iv. 106. Spanh. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 110.

CLXXVI. (p. 104. cliii.)

Idem ad Pyth. iv. 207. εὐστιφόρως δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς·

—— λευκίπ-
πων Μυκηναίων προφᾶται.

Idem ad v. 313. monet, Pindarum alibi Orpheum non Apollinis, ut fecit Pyth. iv. 313., sed Œagri fil. tradidisse.

CLXXVII. (p. 104. cliv.)

Idem ad Pyth. viii. 53. αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν] φρατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γενομένου. καὶ ἐν ἄλλοις αὐτός·

Μιδυλίδου δ' αὐτῷ γένναι.

(Hermanno γενεὰ scribendum videtur.)

CLXXVIII. (p. 105. clv.)

Idem ad Pyth. viii. 77. ὅτι Ἄβας ὁ Λυγκέως, πατὴρ Ταλαοῦ, ἐξ οὗ Ἄδραστος, ὤκησε τὸ Ἄργος, εἶτα μετέστη εἰς Εὔβοιαν. Ὅτι δὲ Λυγκέως Ἄβας, ἐξ ἐκείνου δῆλον·

--- Σφαγὰς δὲ Δαναοῦ
παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν
Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος.

Er. Schmid. in fragm. edidit δάδοχον. Schn. Tragici potius versus sunt. [Mihi certo lyrici esse videntur. Herm.]

CLXXIX. (p. 105. clvi.)

Erasmus in Chiliad. i. Cent. 10. Adag. 73. ait, Pindarum alicubi ἄφθογγον γάμον dixisse *nuptias clandestinas*, in quibus non decantatur Hymenæus; quem locum etiam *Er. Schmid.* securus in fragmenta sua retulit. Ego tamen nondum reperire potui, quinam veterum scriptorum ῥῆσιν hanc ex Pindaro laudaverit; verum imposuisse videtur Erasmo memoria, quod olim legerat in Scholiis ad Pindarum Nemeac. iii. 60. de amore Pelei in Thetin: περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησὶν ἐν Τρωΐλῳ·

ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους,
τῇ πανταμόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε.

CLXXX. (p. 105. clviii.)

Pindari esse suspicor locum, quem habet Scholiastes ad Nem. vii. 89. sine auctoris nomine, quod fere ubique in locis Pindaricis laudandis omittit:

. . . . ὁ γὰρ ἐξ οἴ-
κου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

CLXXXI.

Schol. ad Nem. vii. 87. ὅλως ἀποδέχεται Πίνδαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν·

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.

si Pindari modo est: *audacia animosa et prudentia provida eum servavit.*

CLXXXII. (p. 105. clvii.)

Schol. ad Nem. vii. 103. Εὐξενίδα] ὡς ἀπό τινος Εὐξένου τῆς ὕλης φρατρίας ἀφηγουμένου, ὡς Κοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς. ubi legendum Σκοπάδας.

CLXXXIII.

Schol. ad Isthm. v. pr. λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν·

κεἴ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

CLXXXIV. (p. 92. cx.)

Schol. Sophoclis ad Œd. Tyr. v. 894. εἰς τὸν Ἄβαισι ναὸν] Ἄβαι τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Σαμίων, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος. quæ quidem verba fœdis erroribus commaculata aliis expurganda lubens concedo. Videtur latere nomen Φωκέων. v. Intpp. Strabonis ix. p. 646. Stephani Byz. voc. Τέγυρα et v. Ἄβαι.

CLXXXV.

Idem Argum. Ajacis: περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος.

CLXXXVI. (p. 80. lxxi.)

Gellius Noct. Att. xx. 7. *Mira et prope adeo ridicula diversitas fabulæ apud Græcos deprehenditur super numero Niobæ filiorum. Nam Homerus pueros puellasque ejus bis senos dicit fuisse; Euripides* [*et Pindarus*] *bis septenos; Sappho bis novenos; Bacchylides et Pindarus bis denos; quidam alii scriptores tres fuisse solos dixerunt.* Liquet locum hunc esse depravatum; sed qua ratione sit emendandus, nec quæsivi, nec adeo operæ esse existimavi. *Ælianus* Var. Hist. xii. 36. de eadem re agens ait: Ἀλκμὰν δέκα φησὶ, Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος. Lasum vero Hermionensem memorat bis septenos Niobes filios numerare. *Pherecydis* aliorumque auctorum sententias exhibet præclarum scholium ad *Euripid.* Phœniss. 162.

CLXXXVII. (p. 80. lxxi.)

Tertullianus de corona militis c. 7. *Hercules nunc populum capite præfert; nunc oleastrum; nunc apium. Habes tragœdiam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat, interfecto Delphico dracone, lauream induisse, qua supplicem.* (Tragœdia Cerberi, si recte scribitur, significare debet tragœdiam aliquam, in qua Hercules ex inferis rediit, ut in Alcestide Euripidis, oleaginea corona redimitus.)

CLXXXVIII. (p. 99. cxl.)

Servius ad Virgil. Ge. i. 14. de Aristæo: *Hic, ut etiam Sallustius docet, post laniatum a canibus Actæonem filium matris instinctu Thebas reliquit, et Ceam insulam tenuit primo adhuc hominibus vacuam; post ea relicta cum Dædalo ad Sardiniam transitum fecit. Huic opinioni* Pindarus *refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse, ibique vitam* (Heins. legit *villam*) *coluisse. Nam apud Arcades pro Jove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari.* De Aristæo vide ipsum Pindarum Pyth. ix. 115. ibiq. Heyn. Magnam et rudem locorum molem congessit auctor *Dissertationis de Aristæo*, Gœttingæ 1774. editæ, qui saltem aliquam orationis latinæ laudem ea opera meruisse videtur.

CLXXXIX. (p. 100. cxli.)

Idem ad Ge. i. 16. *Pindarus Pana ex Penelope filium dicit, unde multi* etc. ubi in Mto. G. est: *Pana Pindarus ex Apolline et Penelope in Lyco monte editum scribit, qui a Lycone rege Arcadiæ Locus* (emendant *Lycæus*) *mons dictus.* Narrationis varietatem explicat *Bachet de Meziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide t. i. pag. 104.

Nescio an huc pertineat glossa, quam in *Etymologico Gudiano Mto* reperi: Λυκάων Λυκάονος. ὄνομα κύριον. υἱὸς Πινδάρου. Forte tamen respexit notum Homeri locum: *ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον*;

CXC. (p. 80. lxxi.)

Priscianus de metris comicis p. 13. l. 27. sqq. *Pindarus, teste Heliodoro* (f. *Herodoro*), *ἀντίστρεψεν, hoc est, convertit rhythmum iambicum hoc modo:*

Περῳμέναν ἔθηκεν μοῖραν μετᾳπεῖν
ἀνδροφθόρον. οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

in secundo iambo pyrrhichum secundum et trochæum et quartum spondeum posuit. Idem:

Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολάς.

hic iambus in tertio trochæum habet, et in quarto spondeum. Idem:

Αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων.

hic quarto loco spondeum posuit. Idem:

Ἐν δ' ἀσκίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοώας.

in hoc quoque iambo trochæum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem:

Δι' οὐδὲν προσαιτέων ἐφ' ἱτζάμεν ἐπί.

hic similiter in quarto loco spondeum habet. Itaque puto Horatium—Idem Heliodorus ostendit, Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse;

Νόμων ἀκούοντες θεοδμήτων κέλαδον.

Ecce in hoc iambo in fine tribrachyn posuit, qui nec concatenatus esse potest cum consequente, quippe in consonantem desinens. Alterum et quintum fragmentum equidem non extrico; in quarto suspicor esse legendum ἦεν Οἰνόας. Schn. Adscripsit Prisciani locum et de eo disputavit *Hermann.* de Metris p. 96. sqq.

ADDENDA

AD FRAGMENTA PINDARI;

PLERAQUE

A SCHNEIDERO V. C.

Ad p. 3. iii. Jure dubitat Schneiderus, an carmen aliquod Pindari in Glaucum pugilem extiterit. Non Pindari, sed Simonidis carmen nobile fuit, quod alii in Glaucum, alii in Scopam, alii in alios scriptum esse putarunt: v. Quinctil. Inst. Orat. xi. 2. 14. In Pindarum idem, quod Simonidi, tribuitur, perperam transfert Solin. c. i. p. 8. E.

Ad p. 4. Versus Pindari sic ordinat Tyrwhitt ad Strabon. p. 17.

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ
κτίστορ Αἴτνας.

Notavit Schneid. et p. 5. ad Schol. Aristoph. *ἀκλεὴς δ' ἔβα*, Brunckium ad e. l. suspicari, a Pindaro scriptum fuisse deinceps:

ἀκλεὲς δ' ἔβα
ζεῦγος ἡμιόνων ἄνευ ἅρματος.

Ad p. 8. Idem notavit, Scolion simile ap. Plutarch. in Erotico (p. 761. A. B.) emendatum ab Hadriano Junio Animadversa. iii. 7. *ὦ παῖδες, οἳ Χαρίτων τε καὶ πατέρων τε ἐλάχετε ἐσθλῶν, μὴ φθονεῖτε ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν. σὺν γὰρ ἀνδρίᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρως ἐπὶ Χαλκιδίων θάλλει πόλεσιν.* Esse autem hanc Venerem Corinthiam Melænidem vel Melanidem dictam, ap. Pausan. ii. 2. 115. (quo nomine illa et alibi templa habuit.) Ab Medea templum extructum esse ferebatur: v. Plutarch. de malign. Herod. p. 871. B. Schol. Pind. Ol. xiii. 32. Est hoc illud templum opulentum, quod plures quam mille *ἱεροδούλους* aluit: v. Strabon. viii. p. 581. A. Quod feminarum sacrarum nomen etiam aliis in templis occur-

rit: in Inscriptionibus passim, v. Chandler. no. cl-clvi. impropric de Pythia in templo Delphico ap. Schol. Eurip. Phœn. 230.

Ad p. 14. Παρθένια. ubi excitatur locus Dionysii Halic. de Demosth. Ibi χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια. ὅτι μὴ emendatum firmat codex Paris. a Capperonnerio collatus, qui reliqua sic legit: καὶ εἴ τινα τούτοις ὁμοίας ἀπαιτεῖ κατασκεύας. διαφαίνεται δέ τις ὁμοία καὶ τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας, ἀρχαῖον φυλάττουσα πῖνον.

p. 16. l. 9. Diversa esse carmina viderat quoque Wyttenbach. ap. Larcher. Herodote to. iv. p. 408.

p. 27. l. 6. ubi Canterus in Fragmentum ex Strabone intulit vocem ἀγχιτόκοις. Recte; ex codice debuit petitum esse a Cantero. Nam et Cod. Mosqu. Strabonis ita exhibet. ἀλλὰ καινογενὴς (f. Κοινογενὴς) ὁπόσ' ὠδίνεσι θοαῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν. Pro πέμπων ibi legitur πρυμνῶν. Possunt defendi πρυμνὰ χθόνια. In seqq. ἀν δ' ἐπὶ κράνοις σχέθον πίτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. Ita ἀνέσχεθον κίονες πίτραν ἐπὶ κράνοις, quod vix sanum; etsi τὸ κράνον designare potest τὸ κάρηνον. Non magis præferendum ἔνθα τόκοις—.

p. 30. vi. ad Aristidis locum videndus Tho. Canter. Var. Lect. ii. 22.

p. 41, 42. Ἀχεῖτε ὀμφᾷ vel, ut in Apollonio Dyscolo legitur, ἀχεῖται ὀμφαί. Ruhnken. ad Hymn. in Cer. 496. scribendum censet ἀχείτω ὀμφαί. Duo alia exempla, quæ ex Herodiano in Diatriba p. 95. numerantur in Fragmentis Pindari, tam corrupta sunt, ut nihil intelligas.

p. 43. In loco Strabonis x. p. 719. nec Cod. Mosqu. ullam medelam suppeditat. Est jn eo σχοινογονίας ἀοιδὰ, et σοὶ μὲν κ. est χειμάτιρ, et μεγάλαι (forte μεγάλᾳ ad σοὶ, vel μεγάλα sc. μᾶτερ). Mox firmatur ex eo ἐν δὲ καχλάδων. Jacobs in illa: Σοὶ μὲν κατάρχει, etsi paullo audacius, sententiam bonam intulit sagaciter conjectando: σοὶ μὲν πατάγημα, μᾶτιρ, πάρα μεγαλεβόμεων κυμβάλων. ἐν δὲ καὶ χαλκόδιτα κρόταλα αἰθομένα τε δαΐς ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας.

p. 45. ad Dithyr. x. add. Plutarch. Lacon. Apophth. Divers. p. 232. E.

p. 59. xxx. add. loc. Plutarchi Amator. p. 763. C.

p. 63. ad fragment. ex Plutarch. de frat. amore p. 483. κλῦθι, Ἀλαλὰ, spectat alter locus de Gloria Athen. p. 349. C.

p. 72. lxi. Fragmenti hujus ex Athenæi Excerpto ultimi duo versus leguntur quoque sine Pindari nomine ap. Eustath. ad Iliad. ω. p. 1367. 30.

p. 74. lxviii. Hephæstionis locum exscripsit una cum Pindari fragmento Plotius de metris p. 2663. Putsch.

p. 80. xc. ad Philostratum: qui de Nili fontibus laudat Pindarum. Scripserat *Porphyrius* περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν ap. Eudociam p. 364. ex Suida.

[Subjungam quoque aliquot Fragmenta nuper animadversa:

Nescio an ad Pindarum referendum sit, quod apud Didymum Alex. legitur de Trinit. dei lib. iii. c. 1. p. 320. ed Bonon. Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει. ita enim est legendum pro ἀοιδὰ φοιτεύει. *carminis quoque suavitatem impertit.* Priora ὁ τὰ πάντα τεύχων convenit cum laudatis e Clemente: Fragm. p. 84. lin. 21.

p. 50, 51. κουροτρόφος ἐλπὶς etiam apud Jo. Chrysostomum adv. oppugnat. vitæ monast. lib. iii. 10. t. i. Opp. p. 74. d. Montf. occurrit.

p. 63. in versu ex Plutarcho μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων legit μανίᾳ τε ἀλαλᾷ τε Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. p. 172.

Schol. Ven. Iliad. o. 137. μάρψει — κυρίως χερσὶ συλλήψιται. μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαρές.

ibid. v. 256. καὶ Πίνδαρος "χρυσάορα Ὀρφέα" φησί.

Philodemus de Musica col. xxi. 8. Monim. Herculanens. t. i. p. 91. καὶ τὸν Πίνδαρον οὕτω νομίζειν, ὅτ' ἔφη "Θύσων ποιήσεσθαι διθύραμβον" se divino spiritu percitum facturum esse dithyrambum.

Apollonius Dyscolus in Excerpt. Grammat. ad calc. Maittairii de Dialect. per Reiz. p. 428. μιν. Ἴωνες διὰ τοῦ μ. Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους. ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν. (an ἐξεκύλισσέ νιν?) Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις·

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

Illud animo teneri velim, quoties a me in Notis ad Pindarum Fragmenta laudantur, numeros paginarum editionis prioris Schneideri esse intelligendos. *Ex Addendis.*]

[Quinctilianus x. 1. 109. de Cicerone: *non enim pluvias, ut ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat.*

Ad Fragment. p. 148. de Sileno cf. Creuzeri *Studien* ii. p. 293.

In Fragmenta Pindari Observationes Jacobsii in *Biblioth. d. alt. Litter. u. Kunst St.* 2. 1787. *Ex Schedis.*]

[Strabo lib. xv. p. 1038. B. περί τε τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.

Dubitari potest an Pindari sit, quod idem Strabo ix. p. 633. B. affert, ubi Pindari, et obiter Alcæi mentione prægressa, ita scribit: μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίαις, προφήτης τοῦ μαντείου, κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὃ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητής· καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κατέσχε. καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα. Codex ibi omnium antiquissimus:

. . . . . Πτῶον ὄρος ὅ φησιν εἶναι τρικόροφον ὁ
. . . . . Καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτῶου κευθμῶ
. . . . . αὶ τὸν Τήνερον καλεῖ, ναοπόλιν μάντιν
. . . . . κλέα.

Nihil certe in his, quod Alcæum prodere videatur. HERM.]

I.

ORDO FRAGMENTORUM.

Τὰ Ἐπινίκια: in his

I. Isthmionicæ, p. 1. . . . *ant. ed.* p. 1
II. Epinicium in Diagoram Rhodium, p. 2. . . - 2
III. - - in Glaucum Carystium, p. 3. . . - 4
IV. - - in Alexandrum Amyntæ, ibid. . . - 5
V. - - in Hieronem, p. 4. . . - 7

Scolia: I. in sacro Xenophontis Corinthii, p. 8. . . - 11
II. in Theoxenum Tenedium puerum, p. 11. . . - 14
III. ad Thrasybulum, p. 13. . . . - 16
IV. - p. 14. . . . - 17

Parthenia, p. 14. . . . . - 18
Threni I - VI. p. 17 - 22. . . . . 20 - 25
Hyporchemata I - VI. p. 22 - 25. . . . . 26 - 28
Prosodia in Delum I. II. p. 25, 26. . . . - 29
III. Delphis scriptum, p. 27. . . . - 31
IV. in Aphæam, p. 28. . . . - 32
V. VI. ibid. . . . - ib.
Procœmium in Sacadam, ibid . . . - ib.
Hymn: I. in Ammonem, p. 29. . . . - 33
II. in Proserpinam, ibid. . . . - ib.
III. in Apollinem, ibid . . . - 34
IV. in Pana, p. 30. . . . - ib.
V - XI. p. 30 - 32. . . . 35 - 37
Pæanes: Delphis scriptus I. II. III. p. 32 - 34. . . - 38
IV - VIII. p. 34, 35. . . 40, 41
Ἄσμα in Solis defectum, p. 35 - 38. . . 41 - 44
Encomia, p. 38. . . . . 44, 45
Dithyrambi I.—X. p. 40 - 44. . . . 46 - 53
Fragmenta, quæ *incerta* vocamus, quia incertum est, e quo carmine petita sint *, p. 47 - 105. . . . 54 - 112
Addenda ad Fragmenta Pindari, p. 106 - 108.

* *Quod si Fragmenti in priore edit. lecti sedem quæsiveris in nova editione: videndum est, e quo scriptore illud petitum sit; tum in nova edit., quæ ad auctorum nomina secundum temporum, quibus vixerunt, ordinem digesta est, scriptoris nomen quærendum est, saltem ope Indicis, qui hic subjicitur.*

II.

INDEX AUCTORUM

E QUIBUS FRAGMENTA CONGESTA SUNT.

Ælianus Var. Hist. ix. 13. . . . p. 86. ciii.
xii. 36. . . ibid. et p. 104. clxxxvi.
xiii. 29. . . . p. 88. cxiii.
Hist. Anim. vii. 19. . . . p. 78. lxxxiv.
Æschines: Epist. iv. . . . . p. 2. ii. et p. 46. x.
Ammonius in Θηβαῖοι. . . . . p. 34. iv.
Antiatticista in Bekkeri Anecd. t. i. p. 80. . . . p. 32.
Antoninus Imp. ii. 13. . . . . p. 51. v.
Apollodorus ii. 4. 2. . . . . p. 53. viii.
Apollonius: Lexic. Homeric. in ξεινοδόκος. . . . p. 53. x.
Apollonius Dyscolus lib. ii. p. 158. . . . p. 1. i.
p. 180. . . . p. 69. lii.
lib. iii. p. 223. . p. 69. liii. et p. 42. iii.
p. 277. . . . p. 69. liii.
de pronom. p. 321. . . . p. 1. i.
in Excerpt. Vossii . . p. 1. ii. et p. 108.
Apostolius Prov. xiv. 88. . . . p. 81. xcii.
Aristides: Inc. lxxvii-lxxxvii.
To. i. In Jovem p. 8. . . . p. 76. lxxvii.
p. 10. . . p. 77. lxxviii.
p. 14. . . . p. 77.
In Bacchum p. 29. . . . p. 15.
In Æsculapium p. 40. . . . p. 30.
In Æteonei mort. p. 78. . . p. 77. lxxix.
Or. fun. Alex. p. 88. . . . p. 20.
Panath. p. 96. . . . . p. 46.
Paneg. Cyz. p. 236. . . . p. 23.
In Puteum Æsculapii p. 255. . p. 77. lxxx.
To. ii. In Platon. Or. i. p. 29. . . p. 78. lxxxii.
p. 52. . . p. 48, 49. ii.
p. 106. . . p. 77. lxxxi.
p. 125. c. Schol. . . p. 31. vii.
p. 172. c. Schol. . . p. 30. iv.
p. 188. . . . p. 64. xl.

Aristides: Inc. lxxvii-lxxxvii.
Tom. ii. in Platon. Or. ii. p. 256. . . p. 78. lxxxii.
p. 260. . . p. 78. lxxxiii.
p. 295. . . p. 30. vi.
p. 360. . . p. 78. lxxxiv.
de inconcinna orat. p. 378. . . p. 79. lxxxv.
ibid. . . p. 79. lxxxvi.
p. 379. . . p. 30. iii.
in proditores myster. p. 403. . . p. 80. lxxxvii.
c. criminantes p. 416. . . . p. 23. i.
Aristodemi Commentar. in Pindar. . . . p. 72. lxii.
Aristophanes in Nub. 591. . . . p. 90. cxxvi.
in Pace 698. . . . p 62. xxxv.
in Avib. 925. 931. 937. . . . p. 4, 5. i.
in Equit. 1261. . . . . p. 28. v.
in Acharn. 637. . . . p. 45. x.
Aristoteles Rhet. ii. 24. . . . . p. 15.
iii. 3. . . . . p. 48.
Artemidorus Oneirocrit. iv. p. 202, 3. . . . p. 69. li.
Athenæus: Inc. liv-lxiv.
lib. i. p. 15. D. E. . . . . p. 22
p. 19. . . . . p. 46
p. 22. B. . . . p. 69. liv.
p. 24. D. . . . 70. lv
p. 28. A. . . . p. 6. ii.
lib. ii. p. 41. E. . . . p. 70. lvi.
lib. iv. p. 154. F. . . . p. 70. lvii.
lib. v. p. 187. D. . . . p. 45.
p. 191. F. . . . p. 70. lviii.
lib. vi. p. 248. D. . . . p. 70. lv.
lib. vii. p. 290. E. . . . p. 33. i.
p. 317. A. . . . p. 67. xlviii.
lib. x. p. 411. C. . . . p. 70. lix.
p. 427. E. . . . p. 14. iv.
p. 448. D. . . . p. 44
p. 455. C. . . . ibid.
lib. xi. p. 467. A. B. . . . p. 43
p. 476. B. . . p. 71. lx, et p. 76. lxxiii.
p. 480. C. . . . p. 13. iii.
lib. xii. p. 512. D. . . . p. 6. iii.
p. 513. C. . . . p. 67. xlviii.
p. 546. B. . . . p. 73. lxiii.
lib. xiii. p. 561. B. . . . p. 12
p. 564. D. E. . . . ibid.
p. 573. C. E. . . . p. 8. i. et p. 106
p. 601. C. D . . . p. 11. ii.
lib. xiv. p. 631. C. . . . p. 24. iv.
p. 635. B. D. . . . p. 7. iv.
p. 641. C. . . . p. 73. lxiv.

Athenæus: Inc. liv—lxiv.
lib. xv. p. 694. D. . . . p. 14. iv. et p. 16
Exc. Casaub. e lib. xi. . . . p. 72. lxi.
Ex Aristodemo: lib. xi. . . . p. 72. lxii.
Choricius (add. Villois. Diatr. p. 20. Not.) . p. 77, 78. lxxxi.
Chrysippus ap. Marcianum . . . . p. 48
Chrysostomus adv. oppugn. vit. mon. iii. 10. . . . p. 107
Cicero ad Attic. xiii. 38. . . . p. 50. iv.
Clemens Alexandrinus: Inc. XCIII - CII.
Cohort. p. 27. . . . p. 91. cxxix.
Pædag. iii. p. 295. (ed. Pott.) . . p. 85. ci.
p. 307. . . . p. 86. cii.
Strom. i. p. 345. . . . p. 82. xciii.
p. 365. . . . . p. 22
p. 377. . p. 83. xciv. et p. 74. lxiv.
p. 383. . . . p. 83. xcv.
p. 427. . . . p. 48. ii.
Strom. ii. p. 438. . . . . ibid.
Strom. iii. p. 518. . . . p. 83. xcvi.
Strom. iv. p. 586. . . . p. 83. xcvii.
p. 640. . . . p. 20. iii.
Strom. v. p. 657. . . . p. 85. c.
p. 707. . . . p. 51. v.
p. 708. . . . p. 84. xcviii.
p. 709. . . . p. 85. c.
p. 710. . . . p. 56. xix.
p. 726. . . . p. 84. xcix.
Strom. vi. p. 731. 732. . . p. 85. c. et p. 74. lxvii.
p. 781. . . . p. 57. xxiii.
Didymus: ἐξήγησις Πινδαρικὴ . . . p. 102. clxxv.
Didymus Alex. de Trin. iii. 1. . . . . p. 107
Dio Prusæus Chrysostomus To. i. Or. ii. p. 25. . . p. 3. i.
Or. xii. p. 217. . p. 56. xix.
Or. xxxiii. p. 394. . . p. 40
Or. lxxv. p. 645. . . p. 48
Diogenianus vii. 12. . . . . p. 82. xcii.
Dionysius Halicarnassensis:
de composit. verb. t. ii. Huds. p. 23. . . p. 43
p. 40. . . p. 50. iv.
p. 41. . p. 41. iii. et p. 162
de orator. antiq. p. 128. . . p. 53. ix.
de Demosth. p. 273. . . . p. 23
p. 292. . . . p. 4. iv.
p. 304. . . . p. 14. et p. 106
Draco de Pindari carminibus . . . p. 73. lxii.
Epistolæ Socraticæ p. 5. . . . p. 22. i.
Erotianus: in αἰὼν . . . . p. 23. iii.
Etymologicum Magnum: Inc. CXX - CXXXI.
p. 60, 37. . . p. 89. cxx.

Etymologicum Magnum pag. 75, 43. . . p. 96. cl.
172, 8. . . p. 90. cxxi.
178, 10. . . - - cxxii.
200, 13. . . p. 18. i.
274, 50. . . . p. 40.
277. 40. . . p. 90. cxxii.
354, extr. . . - - cxxiv.
404, 21. . . - - cxxv.
460, 38. . . p. 40. i.
504, 1. . . p. 90. cxxvi.
—— 29. . . p. 72. lx.
513, 19. . . p. 91. cxxvii.
517, 25. . . - - cxxviii.
566, 33. . . p. 74. lxix.
577, 15. . . p. 91. cxxix.
579, 3. . . p. 92. cxxx.
610. 45. . . p. 53. x.
675. 33. . . p. 44. viii.
709. 36. . . p. 35. vii.
808. 40. . . p. 92. cxxxi.
821. 52. . . . p. 30. v.
882. 36. . . . p. 71. lx.
916, 917. . . p. 72. lix.
Etymol. Reg. Paris. ἀίς . . . p. 92. cxxxii.
Etymol. Askewianum . p. 53. x. et 90. cxxvi. et 91. cxxix.
Etymologicum Gudianum: Ἀθάμας . . . . p. 1. i.
διθύραμβος . . . . p. 40.
ἐξεστηκὼς . . . p. 92. cxxxii.
κεραβὰς . . . p. 90. cxxvi.
κίκυς . . . p. 92. cxxxiii.
Λυκάων . . . p. 104. clxxxix.
μέλος . . . p. 91. cxxix.
ξυνεδόκος . . . p. 53. x.
ὠμήρησιν . . . p. 30. v.
Eusebius Præparat. Evang. xii. p. 602. . . p. 51. sq.
xiii. p. 672. . . . ibid.
p. 394. . . p. 84. xcviii.
p. 403. . . . ibid.
xv. 5. . . p. 51. iv.
Eustathius in Iliad. (ed. Rom.) p. 9. 24. 39. et 40 . p. 93. cxxxv.
21. 14. . . ibid.
25. 4. et 11. . . . ibid.
32. 14. . . . ibid.
49. . . p. 53. xi.
52, 18. . . p. 69. liv.
75. . . p. 93. cxxxvi.
128. . . - - cxxxvii.
179, 14. . . p. 93. cxxxv.
270, 21. R. 204, 43. Bas. . p. 54. xv.

Eustath. in Iliad. (ed. Rom.) p. 264. . . . p. 42. v.
311. . . . p. 55. xvi.
705. . . . . p. 18.
817, 28. . . p. 99. clviii.
841. . . . p. 23. ii.
877, 55. . . p. 94. cxxxviii.
916, 39. 917, 63. . p. 72. lx.
994. . . . p. 63. xxxvi.
1057, 57. . . p. 35. vii.
1155. . . . p. 44. viii.
1164, 23. . . p. 28. v.
1221, 35. . . p. 94. cxxxix.
1238. . . . p. 93. cxxxi.
1286, 3. . . p. 94. cxl.
in Odysseam p. 1401, 30. . . p. 93. cxxxv.
— 49. . . p. 74. lxiv. et 83. xciv.
1406, 14. . . p. 93. cxxxvii.
1430. 61. . . p. 94. cxl.
1490, 38. . . p. 70. lviii.
1602, 20. . . p. 69. liv.
1649, 5. . . p. 94. cxxxviii.
1657, 12. . . - - cxli.
1668, 7. . . p. 70. lvi.
1684. . . . p. 71. lix.
1689, 37. . . p. 33. i.
1707, 56. . . p. 33. i.
1715, 63. . . p. 1. iii.
1822, 5. . . p. 6. ii.
1917, 39. . . p. 94. cxlii.
in Dionys. Perieg. . . p. 94. cxliii.
— — . . . p. 54. xii.
Galenus in Hippocr. de artic. . . . p. 33.
de pulsuum diff. . . . p. 75. lxx.
Suasor. . . . p. 42. iv. et p. 52. v.
Gellius N. A. xx. 7. . . p. 104. clxxxvi.
Gregorius Corinthius p. 51. . . . p. 89. cxix.
Gregorius Nazianzenus Epist. ii. . . p. 6. i.
Orat. xx. . . p. 58. xxiv.
Harpocration: in Ἀζαρίς . . . p. 88. cvii.
αὐτόχθονες . . - - cviii.
παλιναίρετος . . p. 44. vii.
Hephæstio: Inc. lxv-lxviii.
p. 46. . . . p. 74. lxv. lxvi.
p. 51. . . . p. 74. lxvii. et 85. c.
p. 52. . . . p. 59. xxix. et 74. lxviii.
Herodianus grammaticus . . p. 74. lxix.
in Diatribe p. 95. . p. 107.
Herodotus iii. 38. . . . . p. 71. i.
vii. 104. . . . . ibid.

Hesychius in ἀγρυξία . . . . . p. 58. xxvi.
ἀληθεῖς . . . . . p. 88. cxiv.
ἀριστοτέχνης . . . . . p. 56. xix.
θρώσκω γνώμᾳ . . . . . p. 88. cxv.
καταπίμπρασθαι . . . . . cxiv.
Himerius: Or. iii. 1. . . . . p. 29. iii.
Or. iv. 9. ad Ol. ii. 14. ὀρθόπολις.
Or. v. 3. ad Ol. i. 14.
Or. xiii. 7. . . . . p. 30. iii.
Or. xv. 2. . . . . p. 46. x.
Homeri vitæ auctor . . . . . p. 94. cxliv.
Hyginus fab. 37. . . . . p. 97. cli.
Astronom. ii. 34. . . . . p. 42. v.
Jamblichus Protrept. . . . . p. 51. v.
apud Stobæum . . . . . p. 48. ii.
Julianus: Epist. xix. . . . . p. 86. cvi.
xxiv. . . . . p. 7. v.
Justinus Martyr Coh. p. 25. B. ἐλπὶς γηροτρόφος ex Plat. . p. 50. iii.
Lactantius de falsa relig. i. 55. . . . . p. 102. clxxv.
Libanius: Epist. xxxiv. . . . . p. 86. civ.
cxliv. . . . . cv.
Orat. lxiii. . . . . p. 30. iv.
Libanius: Apolog. Socr. . . . . p. 45. x.
adv. Æschin. . . . . ibid.
Lucianus: Timon 41. . . . . p. 76. lxxvi.
de Saltat. 67. . . . . p. 67. xlviii.
Imag. 8. et 26. . . . . p. 76. lxxvi.
pro. Imag. 19. . . . . p. 3. iii. et 43. v.
Hippias 7. . . . . p. 76. lxxvi.
Gallus 7. . . . . ibid.
Icaromenipp. 27. . . . . p. 30. v.
Demosth. Encom. 10. . . . . p. 45. x.
11. . . . . p. 80. lxxxvi.
19. . . . . p. 39
Marcianus in Digestis . . . . . p. 48
Maximus Tyrius diss. xviii. . . . . p. 50. iv.
Meletius de nat. hom. . . . . p. 40. i. et 44. vi.
Menander rhetor . . . . . p. 22
Nicephorus Gregoras . . . . . p. 50. iii.
Onosander Strateg. xlii. . . . . p. 12.
Origenes in Cels. iii. p. 125. . . . . p. 87. cvii.
v. p. 255. . . . . p. 48
Palamedis Comment. in Pindarum . . . . p. 72. lxii.
Pausanias: Inc. lxxi - lxxv.
lib. i. c. 2. . . . . p. 75. lxxi.
c. 8. . . . . p. 46. x.
c. 14. . . . . p. 75. lxxii.
ii. c. 30. . . . . p. 28. iv.
iii. c. 25. pr. . . . . p. 36. et, p. 75. lxxiii.

Pausanias: Inc. lxxi - lxxv.
iv. c. 30. . . . . p. 60. xxxii.
v. c. 14. . . . . p. 76. lxxiv.
c. 22. . . . . ibid.
vii. c. 2. . . p. 55. xvii. et p. 75. lxxi.
c. 26. . . . . p. 76. lxxv.
ix. c. 16. . . . . p. 29. i.
22. . . . . p. 35. vi.
23. . . . . p. 29. ii. iii.
30. . . . . p. 29.
x. c. 5. . . . . p. 33. i.
16. . . . . p. 34. iii.
24. . . . . p. 29. iii.
Philo de corrupt. mundi . . . . p. 25. i.
et ap Euseb. . . . p. 38
Philodemus de mus. . . . . p. 108
Philostratus: Vita Apollonii i. 25. . . . p. 33. i.
vi. 11. . . . . ibid.
26. . . . p. 81. xc.
Imag. i. 5. . . . . ibid.
ii. 12. . . . . p 45. x.
15. . . . . p. 35. vi.
24. . . . p. 71. lix. et p. 81. xci.
27. . . . p. 74. lxviii.
Epist. lxxii. . . . p. 37, 38.
Photii biblioth. . . . . p. 81. xc.
Lexicon: in Ἥρας δεσμὸς . . . p. 89. cxvii.
λίβανος . . . p. 9.
παλιναίρετος . . . p. 44. vii.
Plato in Theæteto t. i. p. 173. . . . p. 51. v.
in Euthydemo p. 304. . . . p. 52. vi.
in Protagora p. 337. . . . p. 48.
in Gorgia p. 484. et 488. . . . p. 47. ii.
in Menone p. 76. . . . . p. 6.
p. 81. . . . . p. 21.
de Rep. i. p. 330. 331. . . p. 22. et 49. iii.
ii. p. 365. . . . p. 50. iv.
iii. p. 408. . . . p. 52. vi.
de LL. iii. p. 690. . . . . p. 48.
iv. p. 714. . . . . ibid.
in Conviv. p. 196. . . . . ibid.
in Phædr. pr. . . . . p. 52. vi.
Plinius ii. 12. 9. . . . . p. 38.
Plutarchus: Inc. xix - l.
p. 13. in vita Thesei . . . p. 56. xx.
27. . . . . p. 75. lxxi.
35. . Romuli . . . p. 20. ii.
53. . Lycurgi . . . p. 56. xxi.
115. . Themistoclis . . . p. 64. xl.
315. . Marcelli . . . p. 57. xxii.

Plutarchus: Inc. xix - l.

p. 422. . Marii . . p. 57. xxiii.
523. . Niciæ . . p. 58. xxiv.
909. . Demetrii . . p. 48
Tom. ii. p. 17. C. de audiendis poetis . p. 18. i.
65. B. de discrim. adul. . p. 58. xxiv.
68. C. D. . . . - - xxv.
86. A. de profect. in virt. . p. 80. lxxxvi.
88. B. de util. ex inim. cap. . p. 58. xxvi.
91. A. . . . . p. 12. ii.
— E. . . . . p. 59. xxvii.
104. A. de consolat. ad Apollon. - - xxviii.
109. A. . . . . p. 34. ii.
116. D. . . . . p. 59. xxix.
120. C. . . . . p. 17. i. et 19. ii.
167. C. de superstit. . p. 69. l.
— E. . . . p. 59. xxx.
232. E. Apophthegm. Lacon. . p. 107
318. A. de Fort. Rom. . p. 60. xxxi.
322. C. . . . - - xxxii.
347. F. de Glor. Athen. . p. 39
349. C. . . . p. 107
350. A. . . . p. 45. et p. 64. xl.
365. A. de Iside et Osiride . p. 60. xxxiii.
394. A. de E. apud Delphos . p. 61. xxxiv.
397. A. de Pyth. orac. . p. 31. vi.
403. A. . . . . p. 62. xxxiv.
405. B. . . . . - - xxxv.
413. C. de Orac. def. . p. 60. xxxiii.
415. D. . . . . p. 96. cl.
417. C. . . . . p. 62. xxxvi.
451. D. de virt. mor. . p. 63. xxxvii.
456. E. de cohib. ira . - - xxxviii.
457. B. . . . . p. 64. xxxix.
472. C. de tranquill. animi . p. 63. xxxvii.
477. B. . . . p. 50. iii.
480. B. C. de fratrum amore . p. 50. iii.
483. D. . . . . p. 63. xxxvi.
550. A. de sera num. vindicta . p. 56. xix.
552. B. . . . . p. 64. xl.
558. A. . . . . p. 12. ii.
562. A. . . . . p. 64. xli.
567. F. . . . . p. 65. xlii.
602. E. de Exilio . - - xliii.
617. C. Quæst. Conv. i. 2. . p. 77. lxxviii.
618. B. . . . . p. 56. xix.
623. B. . . . p. 63. xxxvi.
643. D. . . ii. 10. p. 66. xliv.
673. F. . . v. 3. . p. 60. xxxiii.

Plutarchus Tom. ii. p. 704. F. C. Quæst. Conv. vii. 5. p. 68. xlix.
705. F. 706. A. . . . p. 66. xlv.
706. D. E. . . . p. 62. xxxvi.
745. A. . . ix. 14. p. 60. xxxiii.
746. B. . . . . p. 69. l.
747. D. . . . 15. . . ibid.
748. A. B. . . . . p. 25. vi.
751. D. Amator. . . p. 69. l.
757. F. . . p. 60. xxxiii. et p. 96. cl.
761. A. B. . . . . p. 106
763. C. . . . . p. 107
780. C. ad Princip. indoct. . . p. 48
783. A. an seni ger. resp. . p. 66. xlvi.
787. B. . . . . p. 56. xxi.
789. E. . . . . ibid.
798. D. Præcepta ger. reip. . p. 66. xxvii.
807. C. . . . . p. 56. xix.
826. A. de monarchia . p. 80. lxxxvi.
867. C. de Herod. malign. . . p. 64. xl.
916. B. Quæst. nat. . p. 67. xlviii.
919. . . . p. 96. cl.
923. C. de facie in Luna . . p. 27
927. A. B. . . . . p. 56. xix.
931. E. . . . p. 38
975. D. de sollert. animal. . p. 66. xlvi.
978. D. E. . . . p. 67. xlviii.
984. C. . . . p. 68. xlix.
1007. B. Platon. Quæst. . - - l.
1030. A. de animæ procreat. . p. 31. vi.
1057. D. de Stoic. rep. p. 12. 40. 95. clviii.
1065. F. adv. Stoic. . p. 56. xix.
1075. A. . . p. 59. xxx.
1102. E. non suav. viv. sec. Epic. p. 61. xxxiv.
1130. C. de occulte viv. . . p. 18
1133. B. de Musica . p. 55. xviii.
1134. A. . . . p. 29. et 32
1136. C. . . . p. 35. viii.
—— E. . . . . p. 14
1137. F. . . . . p. 15
1140. F. . . . p. 7. iv.
Pollux iii. 17. . . . . p. 80. lxxxviii.
Polybius iv. 31, 6. . . . p. 52. vii.
Porphyrio ad Horat. . . . . p. 39
Porphyrius de Abstin. i. 36. . . . p. 51. v.
iii. 16. . . . p. 28. vi.
de fontibus Nili p. 364. . . . p. 107
Priscianus lib. vi. p. 705. . . . p. 78. lxxxiv.
de metris comicis . . . p. 104. cxc.
Probus: ad Ge. i. recitat vs. 3. Ol. i.

Proclus. v. Schol. in Hesiod.
Chrestomath. . . . . p. 40
Quinctilianus Inst. Or. viii. 6. . . . p. 32. xi.
ix. 2. . . . . p. 106
x. 1. 109. . . . . p. 108.
Scholiastes Æschyli in Choeph. 323. . . p. 94. cxlv.
in Eumenides 2. . . . p. 95. cxlvi.
11. . . . cxlvii.
Scholiastes Apollonii Rhodii ad i. 61. . p. 12. et p. 95. cxlviii.
i. 752. . . . p. 22. vi.
411. . . p. 96. cxlix.
1084 et 1086. . . p. 35. vi.
ii. 479. . . . p. 96. cl.
iii. 1241. . . . p. 42. iv.
At Sch. 1242. spectat ad Pyth. iv. 246.
Scholiastes Arati in Phænom. 10. . . . p. 38.
282. . . . p. 81. xc.
Scholiastes Aristidis. v. Aristides.
Scholiastes Aristoph. ad Plut. 9. . . . p. 32. x.
210. . . . p. 97. cli.
Nub. 223. . . . clii.
298. . . . p. 45. x.
591. . . . p. 90. cxvi.
Aves 925. 931. 937. . . p. 4. i. et p. 106.
Equ. 623. . . . p. 97. cliii.
1261. . . . p. 28. v.
1326. . . . p. 45. x.
Acharn. 61. . . . p. 98. cliv.
637. . . . p. 45. x.
720. . . . p. 15.
944. . . . p. 89. cxix.
Scholiastes Aristoph. ad Vesp. 307. . . p. 98. clv.
Pac. 152. . . . p. 89. cxix.
698. . . p. 62. xxxv.
Scholiastes Euripidis ad Orestem 1621. . p. 98. clvi.
ad Hippol. 265. . . p. 59. xxix.
ad Phœniss. 398. . . p. 62. xxxv.
689. . . p. 98. clvi.
ad Medeam 476. . . . p. 44. vi.
Schol. in Hesiodum: Proclus p. 103. . . p. 98. clvii.
Tzetza . . p. 98. cxviii. et p. 46. x.
Schol. brev. ad Homeri Iliad. ϰ. 435. . . p. 99. clviii.
π. 234. . . . p. 35. vii.
φ. 194. . . . p. 99. clix.
Odyss. ϰ. 3. . . . p. 26. ii.
Schol. Ven. A. ad Iliad. α. 1. . . . . 99. clx.
A. B. Lips. 9. 368. . . . clxii.
ϰ. 435. . . . . clviii.
A. B. λ. 227. . . . . p. 23. ii.

Schol. Ven. etc. B. o. 137. . . p. 99. clxiii. et p. 108.
A. ϱ. 98. . . . p. 99. clxiv.
φ. 194. . . . clix.
χ. 51. . . . p. 100. clxv.
Lips. α. 469. . . . clxvi.
β. 367. . . . p. 35. clxi.
γ. 307. s. 366. . . . p. 100. clxvi.
ζ. 24. . . . p. 99. clxi.
κ. 252. . . . p. 100. clxvi.
Scholiastes Lycophronis 440. . . . p. 99. viii.
480. . . . p. 96. cl.
Scholiastes Pindari: Inc. clxvii-clxxxii.
Ol. i. 26. . . . p. 35. viii.
127. . . . p. 22. vi.
ii. 16. . . . p. 100. clxvii.
vi. 152. . . . p. 42. iv.
viii. 64. . . . p. 100. clxviii.
92. . . . p. 58. xxvi.
x. 17. . . . p. 100. clxix.
58. . . . p. 101. clxx.
xiii. 25. . . . p. 41. ii.
Pyth. ii. pr. . . . p. 45. xi.
31. . . . p. 98. clvi. et 101. clxxi.
127. . . . p. 4. et p. 6. i.
128. . . . p. 101. clxxii.
iii. 139. . . . p. 15.
iv. 4. . . . p. 101. clxxiii.
25. . . . clxxiv.
106. . . . p. 102. clxxv.
207. . . . clxxvi.
288. . . . p. 32. viii.
313. . . . p. 102. clxxvi.
318. . . . p. 28. v.
408. . . . p. 98. clvii.
vii. 18. . . . p. 17.
viii. 53. . . . p. 102. clxxvii.
77. . . . clxxviii.
ix. 89. . . . p. 29. i.
160. . . . p. 58. xxvi.
xi. 5. . . . p. 34. iv.
xii. 45. . . . p. 35. viii.
Nem. ii. 16. . . . p. 44. viii.
77. . . . p. 91. cxxviii.
iii. 60. . . . p. 103. clxxix.
vii. 1. . . . p. 3. i. et p. 4. i.
87. . . . p. 103. clxxxii.
89. . . . clxxx.
94. . . . p. 27. iii. et p. 33.

Scholiastes Pindari: Nem. vii. 103. . . p. 103. clxxxii.
116. . . . p. 32. ix.
ix. 35. . . . p. 47.
x. 1. . . . . p. 40.
xi. pr. . . . p. 36.
Isthm. v. pr. . . p. 103. clxxxiii.
Scholiastes Sophoclis ad Œdip. Tyr. 894. . . p. 103. clxxxiv.
Trachin. 175 . . . p. 35. vii.
Argum. Ajacis . . p. 103. cxxxv.
Scholiastes Theocriti: i. 1. . . . . p. 15.
ii. 10. . . . . p. 15.
iii. 13. . . . . p. 96. cl.
v. 14. . . . p. 15.
vii. 103. . . . . p. 25. v.
Seneca Nat. Qu. vi. 26. . . . . p. 27.
Servius ad Virgilii Ge. i. 14. . . . p. 104. clxxxviii.
16. . . . . clxxxix.
Æn. x. 138. . . . . p. 33.
Sextus Empiricus . . . . p. 80. lxxxix.
Stephanus Byz. Ἀπίσας . . . . p. 87. cix.
Τιλφοῦσσα . . p. 50. xiv. et p. 87. cx.
Stobæus: Eclog. phys. iii. 19. . . . p. 62. xxxv.
Serm. xliv. . . . . p. 48.
lix. . . . . p. 57. xxiii.
cxli. . . . . p. 21. iv.
clxvii. . . . . p. 23. ii.
ccxi. . . . . p. 87. cxi.
ccxxiv. . . . . p. 52. vii.
ccxlix. . . . . p. 22. v.
cclvi. . . . . p. 87. cxii.
cclxii. . . . . p. 88. cxiii.
Strabo iii. p. 232. . . . . p. 54. xi.
258. 260. . . . p. 54. xii.
vi. p 412. . . . . p. 5, 6. 106.
416. A. . . . . p. 76. lxxiv.
vii. p. 494. C. 495. A. . . . . p. 42. iv.
505. . . . . p. 35. vii.
506. . . . . p. 54. xiii.
ix. p. 620. . . . . p. 42. v.
630. . . . p. 54. xiv. et p. 87. cx.
632. . . . . p. 54. xv.
633. . . . . p. 108.
642, 643. . . . . p. 34. iii.
646. . . . . p. 95. cxlvii.
659. . . . . p. 55. xvi.
x. p. 719. A. B. . . . p. 43. vi. et p. 107.
742. 3. . . . p. 26. ii.
xii. p. 819. . . . . p. 55. xvi.
xiii. p. 930. . . . p. 7. v.

Strabo xiv. p. 952. . . . . p. 55. xviii.
xv. p. 1038. . . . . p. 108.
xvii. p. 1154. . . . . p. 78. lxxxiv.
Suidas: Ἀθηναῖος . . . . . p. 13, 14. iii.
αἰθὴρ . . . . . p. 89. cxvi.
ἀρέσχνη . . . . . ibid.
βασιλεὺς . . . . . p. 98. cliv.
βλησχρὸς . . . . . p. 18. i.
ἐλασίβροντα . . . . . p. 97. cliii.
ἐπίτιμος . . . . . p. 90. cxxiv.
Ἥρας δεσμοὺς . . . . . p. 89. cxvii.
Ἰοστέφανος: spectat ad p. 74. x. Dithyr.
κατωπάρα . . . . . p. 89. cxix.
παλινάγρετος . . . . . p. 44. vii.
ῥιπὸς . . . . . p. 62. xxxv.
Synesius: laud. Calvit. . . . . p. 76. lxxiv.
de Insomniis p. 149. . . . p. 50. iii.
Tertullianus de corona mil. . . . p. 104. clxxxvii.
Themistius Or. vii. pr. ad Ol. vi. pr.
viii. pr. . . . . p. 50. iii.
xxi. p. 246. A. B. ad Isthm. vi. 14.
Theodoretus (Opp. to. iv.) Serm. i. p. 482. . . p. 82. xciii.
vi. p. 565. . . p. 84. xcviii.
viii. p. 599. . . p. 21. iii.
xii. p. 667. . . p. 51. v.
Theophilus adv. Autolyc. . . . p. 62. xxxv.
Trichas Comment. in Pindar. . . . p. 73. lxii.
Trypho de dialect. Pindari . . . . ibid.
Tzetza: Chil. i. 2. . . . . p. 93. cxxxiv.
593. . . . . p. 2. iii.
vii. 413. . . . . p. 3. i.
ad Hesiodum: v. Schol.
ad Lycophronem: v. Schol.
Zenobius ii. 18. . . . . p. 6. ii.
v. 59. . . . . p. 81. xcii.
vi. 49. . . . . p. 82. xcii.
Zonaras p. 1114. . . . . p. 45. x.
1185. . . . . p. 90. cxxvi.
1305. . . . . p. 9. i.
1415. . . . . p. 53. x.

GODOFREDI HERMANNI

DISSERTATIONES

PINDARICÆ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

PRÆFATIO.

Non minus Heynio, viro de studiis litterarum, si quisquam nostra memoria, eximie merito, quam mihimet ipsi hoc debebam, ut, quum iterum typis describeretur editio Pindari ea, in qua ille pro sua in me voluntate meas esse partes quasdam voluerat, quæ tum scripsi, recognoscerem, et, si quid hodie minus placeret, mutarem atque corrigerem. Sed quum viderem, disputationes illas, præsertim post Boeckhii diligentem operam, ita retractandas esse, ut, etsi jam præteriri multa possent, tamen alia, in quibus ab illo dissentirem, tanto diductius essent explananda, tantæ hoc magnitudinis, tantique laboris opus fore intelligebam, ut non videretur, nisi in recensione nova Pindari recte collocari. Accedebat, quod eo ipso tempore Elementa doctrinæ metricæ edebam, in quibus si non omnia, at præcipua tamen, in quibus mihi discedendum a Boeckhio est, indicata reperientur. Quare contrahendam duxi hanc operam, ita ut, omissis, quæ illo in libro satis explicata viderentur, ea, quæ olim ad Heynium miseram, pro hodierna rei conditione correcta darem: quoque lectorum commoditati consuleretur, quæ in epistola ad Heynium, quinto prioris editionis volumini addita, scripseram, adnotationibus ad ipsa Pindari carmina suis locis insererem. Primæ autem

dissertationi, quæ de metris Pindari est, duas adjeci dissertationes Academicas, quarum prior, quæ est de dialecto Pindari, edita est anno ciɔiɔccclx. altera, in qua de metrorum quorumdam mensura rhythmica disputatur, anno prodiit ciɔiɔccclxv. Utramque ita, ut primo editæ sunt, sine ulla mutatione dare placuit, nisi quod paucas adnotationes adjeci; et priorem quidem eam ob caussam, ut lectores, quoniam sæpe a Boeckhio ea dissertatio commemorata est, quid a me scriptum esset, ne lateret. Additi his duabus dissertationibus in margine sunt numeri paginarum primæ editionis, quibus et ego in iis citandis et Boeckhius aliique usi sunt. Præterea multa in iis, quæ ad fragmenta Pindari contuleram, mutavi: hic illic etiam aliquid iis, quæ Schneiderus et Heynius adnotarunt, inserui, sed ita ut hæc additamenta uncis quadratis distinguerem. Indices aliquot vocabulis auxi, citationesque addidi nonnullas Eustathii.

DISSERTATIO I.

DE

METRIS PINDARI.

ETSI metricarum commentationum subtilitatem non ita seposueram, ut numquam ad eam rediturus essem, non sperabam tamen fore, ut tam brevi ad hanc rem recolendam atque integrandam excitarer. Nam quum hoc genus studiorum non modo operosissimum esse, sed sæpe etiam tædio abundare sensissem, non aliter in eo elaborare constitueram, nisi ut metri restituendi molestias criticæ artis atque interpretationis jucundidate lenirem. Mutatum tamen hoc repente fuit consilium, quum litteræ a Chr. G. Heynio mihi allatæ sunt, plenæ humanitatis ac benevolentiæ, quibus ille gratum sibi fore significabat, si novæ editioni Pindari, quam ipse pararet, disputationem de ejus poetæ metris adjicerem. Quam rem etsi plenam difficultatis et molestiæ esse prævidebam, tamen, quominus eam in me recipere dubitarem, tum ipsa viri celeberrimi honorifica de me existimatio, tum excolendæ etiam perficiendæque artis metricæ haud levis cupiditas effecit. Nam quum in omni scientiæ genere diuturno usu atque assidua exercitatione alia clarius intelligi, alia confirmari, alia refelli, tum nova quoque accedere necesse sit, nolebam hanc mihi opportunitatem eripi, qua, quæ olim de metris scripsissem, crescente exemplorum copia experientiæque tractatione aut corrigi, aut novis incrementis augeri posse viderentur. Itaque quo tutius in omni hoc negotio versarer, principio Pindarum celeri et subitaria lectione perlegi, ut intelligerem, utrum certis quibusdam metris maxime uteretur, an nulla lege, qui ubique apti viderentur, numeros fingeret. Id quum agerem, vehementer miratus sum, nullum in toto Pindaro carmen reperiri, cujus perspecta a criticis numerorum ratio esset. Quod quo facilius tamen fieri poterat in Pindaro, qui et integrior multo tragicis atque Aristophane ad nostra tempora permansisset, et propter antistrophicorum crebrius iteratorum commoditatem apertiores numerorum juncturas haberet: eo certius licet conjicere, quantæ sint iis superandæ difficultates, qui illorum poetarum, quos dixi, numeros emendare student. Neque vero pauci in ipso Pindaro loci sunt, in quibus dubium videatur, quo genere metri usus sit. Quare adumbrata cujusque carminis forma, quam deinde, comparatis inter se aliis similibus

numeris, notataque consuetudine Pindari, corrigerem et conformarem, singula Pindari metra descripsi, e quorum comparatione cognovi, id quod ante suspicatus eram, non admodum multa metra, quæ certam ac stabilem formam haberent, in Pindaro inveniri, in iisque esse quædam, alibi nusquam animadvertissem; cætera omnia eum ad suum sensum, nullaque observata usus constantia effinxisse. Itaque sæpius repetita lectione operam dedi, ut Pindari numeros restituerem, quod quoad fieri possit, infra dicetur, simulque ea, quæ contra metrum vel in libris scripta essent, vel a criticis male illata, indicarem atque corrigerem. Nam qui hactenus Pindari numeros emendare conati sunt, ii non solum multa præterierunt, sed plurima etiam temere novarunt. Quorum primus Erasmus Schmidius, qui majorem a diligentia quam ab ingenio commendationem habet, non est ausus deserere auctoritatem scholiastæ metrici, hominis prorsus indocti. Pauwius autem, homo veterum metricorum erroribus plane imbutus, suam ipsius imperitiam adjunxit. Nec deinde fuit, qui de metris Pindari disputaret, donec Io. Aloys. Mingarellus, Italus, mutanda versuum distributione novam emendandi metri viam aperuit. Hujus tum conjecturas de Pindari odis, Bononiæ a. 1772. editas, tum alias ineditas emendationes, quas Heynius nobis miserat, diligenter consuluimus, in quibus Mingarellus, etsi sæpius veram metrorum rationem assequutus est, tamen, quoniam nesciebat, quæ caussæ essent distribuendorum versuum, ingentem numerum vitiorum ne animadvertit quidem; alia autem dum tollere voluit, novis auxit erroribus. Nec tamen sua laude defraudandus est vir modestissimus, qui quum in illo genere cæteros vicerit, tum nihil erraverit, nisi quod idem cæteri omnes errarunt. Longius, quam Mingarellus, processit Io. Henr. Vossius, qui in versione libri Blackwelliani de vita et scriptis Homeri pag. 181. Scholiastæ metrici commenta plane repudianda existimavit: quamquam ipse in versibus Pindari, quos ibi affert, non est veros numeros assequutus. Nec qui deinde in commentationibus Academiæ inscriptionum Parisiensis t. xlvi. metra Pindari se correcturum professus est, Vauvilliers, magnam exspectationem concitavit. Qui quæ in hoc genere specimina edidit, in iis uti quædam vera, ita plurima quum in metro tum in prosodia quoque falsissima sunt.

Nimirum ubi nova planeque ad arbitrium poetarum composita metra indaganda sunt, certa quadam via et ratione utare necesse est, qua, ubi incipiant versus, ubi finiant, cognoscas. In hac enim re maxime peccatum in melicis carminibus invenimus: quam si quis probe cognitam habet, de cæteris non est quod magnopere laboret. Descripto enim versuum ambitu, cætera ex iis, quæ cujusque numeri propriæ leges sunt, facile perspiciuntur. Quo magis oportet curam adhibere, ut hanc omnem rationem, sine qua nihil in hoc genere certi est, diligenter explicemus. Quæ quoniam prætermissa ab nobis est in iis, quæ superiore anno de metris poetarum Græcorum et Romanorum scripsimus, hic de ea clare atque accurate dicendum putavimus. Nam et res ipsa facilius intelligetur, si omnia in unum locum congesta uno conspectu intueri licebit, et commodo etiam consuletur lectorum nostroque, si semel explicatis legibus, quas in disponendis Pindari versibus sequuti sumus, in singulis carminibus repetitionis tædium vitabimus. Itaque in altera hujus disputationis parte, descriptis uniuscujusque carminis metris, ea, quæ in ipso poeta vitiosa videbantur, corrigere studuimus. In qua re insigni comitate usi sumus Heynii, qui quum metri tantummodo curam nobis demandasset, tamen etiam, si quid præter metri necessitatem mutandum censeremus, id silentio ab nobis præteriri noluit. Ac numeramus hoc in recreationis et

prope etiam beneficii loco, quod fessis nobis metrorum pervestigatione, quam exilem, si quis unice in ea elaboret, et liberali ingenio non satis dignam censemus, ad jucundiora artis criticæ studia redire licuit. Itaque in adnotationibus nostris hanc rationem tenuimus, ut, quæ corrigenda nobis viderentur, omnia indicaremus, nec nisi necessitate adducti ad interpretationem accederemus, quæ, dummodo lectio perpurgata sit, pro cujusque sensu atque arbitrio institui potest. Sequuti autem sumus in hac tota dissertatione novissimam recensionem Heynii, quæ quo magis cæteris omnibus præstat, eo majus mutationum, metricarum præsertim, quæ in cæteris recensionibus innumerabiles futuræ erant, fecimus compendium. Quamobrem sæpissime nihil monitum est, ubi recepta lectio ad vulgarem quidem metrorum rationem non congrueret, sed cum nostra tamen descriptione conspiraret.

II.

De interpunctione.

Sed dicatur jam de iis, quæ veræ sunt ac genuinæ versuum distribuendorum caussæ. In quibus primo loco commemoranda interpunctio est, orationisque terminatio. Quæ etsi non magnam vim habent in finibus atque initiis versuum inveniendis, haud tamen spernenda earum admonitio est. Sæpissime enim, ut par est, ubi versus et numeri terminantur, ibi etiam orationis aliqua incisio et pausa fit. Neque enim sine quadam molestia, ubi numeri ulterius progrediuntur, finiri oratio potest; nec contra, quum desinunt numeri, recte continuabitur orationis circuitus. Quod quemadmodum ii poetæ, qui elegiaco carmine usi sunt, observarunt, ut singulis distichis singulas verborum complexiones includerent, ita lyrici etiam poetæ eamdem legem tenuere. Nec tamen in ea religiosius inhærendum putarunt: magnaque adhibenda cautio est, ne temere orationis incisionibus accommodare numeros laboremus. Nam ut elegiaci poetæ sæpius ab illa æquabilitate recesserunt, ita lyrici jure suo longe sunt in hac re liberiores, quorum et dicendi genus concitatius est atque ab elegiacorum moderatione prorsus alienum, et numeri sæpe inter se dissimillimi sunt, ac leni illo atque æquabili decursu vacui. Unde haud raro ne in stropharum quidem descriptionibus oratio se continet, sed partem, quæ reliqua est, ad sequentes numeros transmittit. Itaque etsi, quæ hinc ducitur versuum disponendorum ratio, lubrica admodum est atque incerta, non debebat ea tamen præteriri, quia sæpe modo sola per se, tum aliis etiam adjuncta caussis veram versuum terminationem prodit.

III.

De ultima versuum syllaba.

Major vero, immo maxima causa dividendorum versuum in ancipitum syllabarum notatione posita est, quæ quum sæpe anacruseos iambicæ sedem indicant, tum vero magis etiam, ubi fines versuum constituendi sint, ostendunt. Nam, ut in libro de metris demonstravimus, et iambici anacrusis, et versuum quorumvis extrema syllaba mensuram incertam habet, præterquam in iis versibus, quorum

aliquammulti nno numero, qui systema vocatur a grammaticis, comprehensi sunt. In Pindaro quidem hæc istarum syllabarum ambiguitas adeo hactenus ignorata jacuit, ut fuerint, qui inde laudem parare Pindaro vellent, qui ita diligens metrorum observator fuisset, ut ne ea quidem, quæ quisque poeta summo jure sibi concessa putasset, admittere auderet. Qui error inde natus est, quod istæ syllabæ pleræque omnes metricorum imperitia, a quibus vulgata versuum descriptio profecta est, in mediis versibus delitescebant, ut, quum in alia numerorum distributione et fines versuum et media vitio caritura fuissent, nunc extrema sæpe integra sint, media vel teterrimis hiatibus, vel fulcris, vel aliis insanabilibus corruptelis deformata reperiantur. Vitandus autem est in finibus versuum indagandis error admodum vulgaris, atque ab omnibus criticis commissus, in quem me ipsum incidisse, quum superiore anno de metris scriberem, hoc magis indignor, quod in illo libro ea tradidi, quæ talem a me negligentiam maxime removere debebant. Sed non decet adversus alios severum, erga se ipsum clementem esse. Quare lubens ac volens ob istos errores piacularem me esse agnosco, nec, siquid erravi, retractare et corrigere piget. Etenim in libro primo de metris cap. xx. demonstravi, quælibet vocabula, pariter atque ipsos versus, suum quemdam numerum habere, ejusque numeri eamdem, quæ in cæteris numeris est, legem esse, ut ultima syllaba stabili mensura careat, quæ autem mediæ syllabæ sunt, earum certa mensura atque immutabilis sit; ob eamque rem, si quando brevis syllaba producenda esset, eam syllabam non posse ex iis esse, quarum constans esset et certa mensura. Id quum esset verissime dictum, non debebat negligi, quum in libro tertio de versibus asynartetis et tragicorum choris disputarem. Facile enim intelligitur, quum vocabula in duos versus distrahenda sunt, id non posse aliter fieri, nisi sic, ut in fines versuum eæ syllabæ incidant, quæ plane congruant cum descriptione metrorum. Aliter enim et metrum violaretur, et qui in ipsis vocabulis numerus inest, penitus interiret, atque aurium quoque summus consequeretur cruciatus. Nam si cujusvis versus ultimam syllabam certa mensura carere contendimus, id hanc vim habet, ut, cujuscumque mensuræ ultima syllaba sit, ea pro metri cujusque natura, si longa requiritur, produci, si brevis, corripi existimetur, sive ita revera sit, sive non sit. Itaque quum hexametrum dactylicum in dactylum exire dicimus, ultima brevis habebitur etiam in hoc versu Sophoclis in Œdipo Rege 164.

εἴ ποτε καὶ προτέρας ἅτας ὕπερ ὀρνυμίνας πόλει.

Contra quum iambicum trimetrum iambo finiri censemus, pro longa habere conveniet ultimam in hoc versu:

ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δίδορκά σε.

At istæ syllabæ non solum propterea sunt ancipites, quia in finem versuum incidunt, verum etiam quia in ipsis vocabulis eum locum obtinent, qui propter numerum, qui etiam sine versu in vocabulis natura inest, mensuræ nullam notationem habet. Quare sedulo curarunt poetæ, ut mediæ vocabulorum syllabæ, quum in fines versuum incidunt, omni carerent ambiguitate, atque examussim cum metri lege convenirent. Ita quum Pindarus Olymp. iii. 28. scripsit:

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα λόγῳ,

prior versus non est dactylicus tetrameter, quia ultimus pes nullo pacto pro dactylo haberi potest. Etenim in dactylico si pars vocabuli in sequentem versum rejicienda erat, necessario ultima syllaba natura brevis esse debebat, ut apud Sophoclem in Œdipo Coloneo v. 243.

τοῦ 'μοῦ ἄντομαι, ἄντομαι, οὐκ ἀλα-
οῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν.

Quare vehementer erravi, quum in libro de metris p. 266. Æschylo in Agamemnone v. 134. istud vitium affinxi, qui locus ita scribendus erat:

οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν ὁ κελαινὸς, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς
φανέντες ἵκταρ μελάθρων,

et quæ sequuntur. Antistrophica autem sic oportebat corrigere:

οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
σῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατῳθέν.

Scholiastes ibi non videtur τὶς habuisse. Eadem vero ratio etiam in commissuris versuum asynartetorum obtinet. Quamobrem recte Archilochus ap. Hephæst.

καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐφ' ἥβης.

Simonides autem, diviso in junctura vocabulo, dactylo puro usus est:

τῶν ἐχορήγησιν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος.

Contra, ubi metri ratio longam in fine versus syllabam requirit, non potest ea in medias vocabulorum breves syllabas incidere, quæ nullo pacto ancipites esse possunt. Idque aures magis etiam adspernantur, quam in exemplis supra allatis longam pro brevi. Sic in Æschyli Persis v. 855. hi versus leguntur:

πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
στρατιᾶς ἀπειφαινόμεθ', ἠδὲ νόμι-
μα τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον,

ubi quis, obsecro, νόμιμα media producta ferendum putabit? Scribendum, ἠδὲ νομίσματα πύργινα. Hujus generis vitia in Pindaro ubique reperiuntur. Ita in Pyth. ii. stropharum versus 12. ex vulgari dispositione hanc formam habet.

υ υ υ - υ υ - υ υ -

At qualis est quæso versus 27.

κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων.

aut versus 100.

ψογερὸν 'Αρχίλοχον βαρυλό-
γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.

aut 115.

κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων.

aut 144.

ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς.

Atque in hoc quoque genere multa a nobismet ipsis peccata sunt in libro de metris. Ut p. 256 in Oreste Euripidis v. 320. ubi errore memoriæ Ἐριννύες scripsi pro Εὐμενίδες.

IV.

De numero vocabulorum.

Præterea, quum in duos versus distrahuntur vocabula, etiam numerus, qui in ipsis vocabulis inest, suam vim habet. Quem licet Græci poetæ non ita servarint, ut apud Romanos ii, qui fabulas docuere, magnam tamen curam adhibendam existimarunt, ne eum plane obscurari atque intercidere paterentur. In quo genere si quando negligentiores fuerunt, quod omnibus omnium gentium poetis accidit, ii loci in vitiis numerandi sunt, neque eo valent, ut ad defendendam criticorum inertiam exemplorum vim habeant. Hic enim numerus, in quo maxima sermonis perspicuitas pronunciationisque elegantia continetur, etiam in versibus diligenter observandus est: quo neglecto ita discerpuntur ac lacerantur vocabula, ut etiam in religiosissima mensuræ subtilitate vix intelligi queant. Id maxime in comicis Latinis animadvertere licet, quos ante Bentleium qui corrigere conati sunt, ii eos sordidissima fœditate contaminarunt, in iisque ipse M. Ant. Muretus, homo elegantissimus, qui quibus tormentis Plautum distenderit, luculentissima documenta exstant in ejus variis lectionibus v. 6. xv. 13. xvi. 14.

Sed pergamus de numero vocabulorum exponere. Ac quum in unoquoque vocabulo omnes syllabæ, ut partes ejus, arctissime potius conjungendæ, quam longis quibusdam intervallis divellendæ sint, consentaneum est, numerum in quolibet vocabulo maxime concinnum esse, ut sine ullis impedimentis ab initio usque ad finem continuari queat. Quare longe ad aurium voluptatem suavissimus in vocabulis numerus est, qui ex uno sive simplici sive periodico ordine constat. Sed quum diversi in uno vocabulo ordines sunt, ii duplici tantum ratione recte, et ut auribus placeant, conjungi possunt. Nam aut novi ordines ipsa sua arsi post præcedentium ordinum thesin succedunt, ut in hoc, ἐμπεδόσθενια, aut ordines arsi terminatos statim arsis aliorum ordinum excipit, ut in hoc, ὑπάπίστορις. Qui præterea excogitari possunt ordinum conjungendorum modi, hi sunt, ut ordinem vel arsi vel thesi terminatum alius ordo cum anacrusi sequatur. Cujus rei in nullo quoquam vocabulo exemplum occurrit, nisi siquod vocabulum aut negligentia poetarum in versibus inepto loco positum est, aut antispasticæ quædam compositiones idoneam excusationem afferunt. Nam si aurium probationem sequimur, quæ certissima in hoc genere dux est, facile animadvertimus, admodum hiulcam ac pene nullam effici ordinum conjunctionem, ubi anacrusis in junctura sit. Ita in vocabulo Ἀπόλλωνος Olymp. iii. 28.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα λόγῳ,

et in ἀπείρῳ Nem. iv. 82.

Φθία. Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
πείρῳ διαπρυσία.

Hujus rei caussa in ipsa anacruseos natura posita est, quæ omnem numerorum conjunctionem plane evertit. Nam quum anacrusis pars sit ordinis principio infiniti, omnia quæ eam antecedunt, siquidem eodem cum ipsa numero comprehendantur, ejusdem ordinis aliquæ partes sint necesse est. Atqui sic, quæ anacrusis putabatur, jam e præcedente arsi penderet, neque amplius esset anacrusis, sed thesis præcedentis ordinis: ut ista vocabula sic legenda sint, Ἀπόλλω | νὸς, ἄπει | ρῳ, non Ἀπόλ | λωνὸς, ἄ | πειρῳ. At vero id prohibet metri locus, in quo collocata sunt, qui necessario syllabam, quæ ante ultimam est, in anacrusi esse postulat. Quod si hæc vere anacrusis est, negamus ullam utriusque numeri conjunctionem cogitari posse. Necessario enim requiritur ad ordinum conjunctionem, ut, ubi prior finitus sit, ibi alter incipiat, quod tum fit, quum secundus ordo ipsa arsi incipit. Sin vero ab anacrusi initium capit, non potest ibi incepisse dici, ubi prior defecerit, sed longe prius, quia anacrusis infiniti antrorsum ordinis pars est. Quare necessario major in pronunciatione pausa fit, quo indicetur, continuari et conjungi ordines non posse. Nec, qui hanc anacrusin voce exprimere vult, aliter pronunciare poterit. Atqui hac pausa vehementer distrahuntur vocabula atque asperrime ad aurem accidunt. Quamobrem in communi sermonis usu ista numeri ratio numquam occurrit: quæ quum in versibus adhibetur, ea non consuetudo est poetarum, sed negligentia.

Ex his clarum est, non nisi tum recte in extremis versibus dividi vocabula, quum alter versus ab arsi incipit. Hoc enim quum fit, nihil plane detrimenti capit vocabulorum numerus, sive in arsin, sive in thesin prior versus exierit, ut in his, Pyth. i. 79.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
σαι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν.

Eaque verborum dividendorum ratio, ut par est, frequentissime usurpatur.

Reliquæ omnes parcius adhibentur, quæ sunt in iis versibus, quorum posterior ab anacrusi incipit. Atque ex his etiam quo quæque durior est et molestior, eo rarius invenitur. Earum duo genera sunt, primum, si prior versus in arsi terminatur, alterum, si in thesin exit.

Atque in priore genere duæ occurrunt vocabulorum divisiones, quarum prima est, quum pars vocabuli e priore versu redundans non modo anacrusin sequentis versus, sed etiam thesin complectitur, ut in hoc, quod vulgo legitur Nem. x. 80.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.

In quo etsi incommoda in medio verbo anacrusis est, habet tamen hæc divisio aliquid excusationis, quia posterior vocabuli pars non est omni numero destituta.

Multo enim pejor est altera divisio, in qua pars vocabuli in sequentem versum conjecta in sola anacrusi consistit, ut in hoc, quod vulgo est Pyth. iii. 97.

ἔτραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς.

Nam ultima syllaba verbi μισθῷ non solum eo, quod anacrusis in medium vocabuli numerum inducitur, injucunda est, verum etiam plane vitiosa, quia, si quidem, ut par est, solum vocabuli numerum spectes, anacrusis illa nullam arsin habet, quæ manifesta ἀῤῥυθμία est.

Alterum genus divisionum, in quo thesin excipit anacrusis, etiam majorem plerumque molestiam atque asperitatem habet. Vehementius enim aures interruptionem numeri sentiunt, thesi anacrusin antecedente, propterea quod, licet anacrusis natura sua pars theseos cujuspiam sit, continuari tamen cum præcedente thesi tamquam pars ejus non potest, sed interrupta pronunciationis perpetuitate ab ea divellenda est. Cuinam enim quæso, placere potest, quod Pyth. viii. 129. vulgo legitur,

ὑποπτέροις ἀνο-
ρέαις.

At enim ibi male dispositi versus sunt, quum sic scribi deberet,

ὑποπτέροις ἀνορέαις.

Multo autem in hoc genere molestius illud est, si in thesi brevis syllaba, in anacrusi longa est, ut vulgo Isthm. vi. 110.

χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

Quod eo fit, quia, si vocabuli numerum spectas, quæ nunc anacrusis est, necessario arsis esse debebat. Nec multum differt, si etiam thesis longam syllabam habet, ut Nem. iv. 82.

Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.

Nam etsi vocabulum ἀπείρῳ etiam in prima syllaba arsin, atque in secunda thesin habere potest, tamen, quoniam prima nunc in thesi est, arsis in mediam debebat incidere. Hoc igitur vitiosior est divisio, quum arsis in anacrusin mutatur, quacum nihil plane commune habet, quam quum thesis, quæ cognata anacrusi est, ejus naturam induit, ut supra in ἀνορέαις, in quo syllaba, quæ est ante ultimam, nulla ratione arsin habere potest. Contra lenissima in hoc genere ea divisio est, in qua thesis longam, anacrusis autem brevem syllabam habet, ut in hoc, Olymp. iv. 16.

χρονιώτατον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρετᾶν,

aut Nem. iii. 61. ubi sic vulgo,

Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
σθενὴς Τελαμών.

Id enim in se ipsum excusationem continet, quia, quum thetici soni eamdem mensuram habere debeant, tertia a principio syllaba nullo pacto ad thesin referri potest. Ac lenior etiam numerus exsistit, si verbum non ultra anacrusin monosyllabam procedit, ut Pyth. viii. 20.

Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρα-
νος οὔ μιν ἄλυξεν,

et x. 22.

Ἄρεος ὅπλοι-
σι· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών.

Hic enim eadem prope pronunciandi ratio adhibetur, quæ extra versum obtinet, quum prima syllaba accentu magis erigitur, quam media. Nec quisquam, puto, erit, quin sentiat, durissime vulgo producta ultima syllaba legi,

Ἄρεος ὅπλοι-
σιν· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών.

Sed hunc quidem locum plane perpurgavit Aldus, e quo reponendum,

Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε,

et quæ sequuntur.

Longe autem gravissimum in hoc genere vitium est, si vocabula ita dividuntur, ut neutra pars arsin habeat, quo omnem omnino numerum amittunt. Quod etsi magno studio vitarunt poetæ, non desunt tamen exempla, in quibus etiam hanc numeri asperitatem admiserint. Atque in Pindaro quidem, in quo hujus generis vitia innumerabilia expulimus, hi tamen loci, in quibus non librarii, sed ipse peccavit, relinquendi erant: Olymp. i. 3.

ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.

et 161.

ὕπατον ἔρχεται παν-
τὶ βροτῷ.

Pyth. viii. 63.

ἐκ πατέρων παι-
σὶ λῆμα.

xi. 83. corrupta lectio est,

ἀμύνοντ' ἄ-
τα. εἴ τις ἄκρον ἑλών.

Isthm. viii. 23. autem,

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον· ἀλλ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον·

adnumerandum videtur iis locis, qui propter pravas lectiones male dispositos versus habent. Eadem ratio est in commissuris versuum asynartetorum. Quare etiam in his cautio adhibenda est, ne temere admittamus quidquam, quo numerus vocabulorum lædatur. Quamquam hic quoque acri judicio opus est, ne quis ipsorum poetarum errores corrigere velit: immo interdum ejusmodi errores etiam restituendi sunt, ubi librariorum negligentia eos evanuisse patet.

V.

De hiatibus.

Denique etiam de hiatibus exponendum est, qui permagnum in distribuendis versibus momentum habent. Atque in hac quoque re sæpenumero miratus sum, quid esset, quod critici ea, quæ aures vehementer excruciant, ne animadvertere quidem videantur, ea autem, quæ nihil usquam offensionis habent, prorsus intolerabilia esse contendant. Inde mira quædam fulcrorum commenta orta sunt, quibus tantum abest, ut genuinam antiquis poetis scripturam restitui credam, ut potius consuetudinem poetarum violari, insignemque elegantiæ poeticæ partem corrumpi existimem. Nam si quis subactis assidua exercitatione auribus diligentius morem poetarum notaverit, is facile intelliget, etiam hiatuum doctam quamdam et subtilem rationem esse, quæ adeo paucis regulis comprehendatur, ut, quid recte in hoc genere, quid perperam fiat, nullo plane negotio perspici possit.

Duo enim sunt genera hiatuum, primum in vocali brevi, alterum in longa vocali vel diphthongo.

Ex his ii hiatus, qui sunt in brevi vocali, sive eam alia vocalis brevis, sive longa, sive etiam dipthongus sequatur, ex epica poesi in lyricam venere, maxime ubi vel digamma usurpare antiquissimi solebant, vel ab apostropho sibi temperabant. Ac sane non modo parum offensionis hoc genus hiatuum habet, sed sæpe etiam magna in iis est elegantia, propterea quod facile et magna cum vocis volubilitate pronunciantur, plenumque in iis quiddam et sonorum inest.

Longe alia illorum hiatuum ratio est, qui sunt in longa vocali vel in diphthongo. Nam quia in his diutius immoratur vox, pleniorque et crassior sonus inest, callide sunt et perite adhibendi, ne rudi quadam pronunciandi molestia et inurbana rusticitate sermonem deforment. Propterea poetæ diligenter curarunt, ut longam vocalem vel dipthongum aut corriperent, sequente vocali, aut ictu erigerent. Utroque enim modo, si quid in hiatu crassum et rusticum inest, facile occultatur. Etenim si corripitur, perinde est ac si brevis vocalis esset: quo nihil volubilitati pronunciationis detrahitur, ut in his,

οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

Sin vero ictu excitatur, hoc ipso acumine certior vox atque teretior evadit, ut in hoc,

Ἴλιον ἱκτῆσθαι, ὑναιόμινον στολίεθρον.

Ac Latini poetæ, si quando a Græcis hiatum adsciverunt, utramque sunt rationem sequuti, ut Virgilius,

te Corydon, o Alexi:
Amphion Dircæus in Actæo Aracyntho.

Alia exempla attulit Bentleius ad Horat. iii. Carm. 14, 11. Contra quis non sentit, pinguem planeque agrestem sonum exsistere, quum longa vocalis vel diphthongus in thesi, sequente vocali producitur. Nam quo tardius, et correptionis volubilitate et arseos concitatione remota, iners et languida vox devolvitur, eo plus spatii conceditur auribus ad percipiendam hiatus molestiam. Quod quum latere antiquos poetas non posset, perraro istud hiatuum genus sibi indulserunt, nec ferme nisi in iis versus heroici locis, in quibus pausa aliqua, vel incisio fieri posset. Inde colligitur, ejusmodi hiatus in trochaico genere numerorum aut corruptionis, aut metrorum male descriptorum indicia esse. Sic in Æschyli Choephoris v. 288. hæc leguntur:

καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δίχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.

Quæ si ipsa res non ostenderet corrupta esse, satis id hiatus demonstraturus foret. Ea vero sic corrigenda sunt:

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δίχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.

Neque accepturum hospitio, inquit, eos quemquam esse, neque una ingressurum in hospitium. Alterum enim οὔτε omisit, ut Pindarus Pyth. x. 46. ναυσὶ δ' οὔτε πιζὸς ἰὼν. In Pindaro autem ubique iste hiatus obtinebat, quem adeo metrici neglexerunt, ut mirum non sit, eos, qui tam luculenta versuum describendorum adminicula contempserint, frustra in metris explicandis laborasse. Nos quidem quoties eum hiatum expulerimus, facile quisque intelliget, comparatis inter ipsas nostra et veteri metrorum ratione. Nam, ut uno exemplo defungamur, nonne prope incredibile est, in xiv. Olympicorum ita digeri versus potuisse,

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖ-
σαι, αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕ-
δραν.

Idque hoc magis mirandum est, quod ii, qui hanc rationem sequuti sunt, carmen illud non putarunt antistrophicorum lege scriptum, ut nihil plane esset, quod melius disponi versus prohiberet. Quin illud quoque iis admonitionis loco ess debebat, quod secundus versus, recisa prima syllaba, et adjecta ultima verbi ἕδραν, non ignotum quodpiam et novum, sed notissimum atque usu tritissimum

genus metri haberet, quod Phalæceum hendecasyllabum appellatur. Hos igitur hiatus versuum descriptione mutata plane e Pindaro eliminavimus, nec si qui in metris, quæ nos constituimus, occurrunt, ii ad hoc genus pertinent. Nam aut corripiuntur, si in thesi sunt, ut Ol. viii. 109.

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν Ζεὺς γένει,

et Nem. xi. 29.

ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶ-
σθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων,

aut in arsi ictus beneficio apti et concinni fiunt, ut in his locis: Ol. iii. 54.

ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.

et Nem. xi. 10.

ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀν-
θεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν.

Pyth. i. 130.

κοινὸν εὔξασθαι ἔπος.

ix. 137.

ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον.

Nem. iii. 58.

ος καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς.

ix. 131.

νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

x. 161.

μάρναται, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἶσον.

xi. 52.

ἄνθος εὐώδες φέρειν πλούτῳ ἶσον.

Isthm. i. 21.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.

86.

Ἡροδότῳ ἔπορεν.

viii. 124.

τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον.

Nec facile quisquam alia nunc in Pindaro exempla inveniet. Nam in his quoque adeo parcus est, ut sæpe etiam hiatus in arsi finem versuum prodat. [Heynius adscripsit: "cf. Hermann. ad Orph. p. 721."]

Denique etiam quidam versus in Pindaro exstant, in quibus longa syllaba vel diphthongus, sequente vocali, in thesi producta videtur. Verum hos hiatus in

iis locis adhibuit, ubi etiam brevis syllaba poni poterat, eoque videtur correptione asperitatem emolliisse. Id autem fecit Isthm. i. 21.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ,

ubi etsi antithetici quoque longam syllabam habent, tamen alibi eam non perpetuo servavit. Ibidem ii. 64.

θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,

in quo brevis syllaba ante creticum est, ut v. 41. et aliis in carminibus, ubi idem genus metri adhibuit.

VI.

De scholiastis metricis.

His expositis etiam de scholiastis metricis dicendum nobis est, quorum longe alia est, ac vulgo credi videmus, utilitas. Iis nos quidem in metrorum investigatione nihil plane contendimus tribuendum esse. Nam quum isti numerorum naturam et leges ignorarent, quod in eo libro, qui de metris est, satis demonstravimus, factum est, ut non solum in iis numeris, qui certi et noti sunt, vehementer errarent, sed multo magis etiam ea metra, quæ incerta planeque arbitraria sunt, conturbarent atque perverterent. Ac Vauvilliers quidem in Comment. Acad. Inscr. vol. xlvi. pag. 237. valde recentes hos scholiastas esse contendit, eo quod Hephæstio ac Terentianus Maurus plurima versuum genera, quæ ab illis commemorantur, plane ignoraverint. Si a ratione, quam affert, disscesseris, res ipsa vera est. Habebant enim isti homines suam quamdam metrorum doctrinam, perangustam illam et futilissimis subtilitatibus refertam, sed petitam ex Hephæstionis aliorumque metricorum disciplina. In qua quæ genera metrorum descripta essent, iis illi omnem numerorum varietatem ac multitudinem exhaustam putabant, nec, si qui versus occurrerent, qui non viderentur ad istum modulum exigi posse, commenta deficiebant miraque artificia, quibus, quidquid placeret, ex elegantissimis poetarum numeris eruerent. Ita distrahendo, quæ continuari debebant, continuando, quæ distrahenda, misereque omnia lacerando tandem illud consequebantur, ut nulli usquam numeri exstarent, quin ad illa, quæ ipsi sola nossent, metrorum genera revocari possent. Inde ista versuum dispositio, metro, numeris, auribus, sensui adversissima; inde tot versuum nomina, nullo pacto cum metro, quo poetæ usi sunt, congruentia; inde infinitæ obscuritates, corruptelæ, fulcra, supervacaneæ emendandi necessitates, aliæque ejusmodi sordes; inde denique, accedente prosodiæ ignoratione, errores turpissimi, ut facilius sit, ipsos poëtas, si vel corruptissimi sint, quam interpretes eorum corrigere. Quæ ne temere dixisse videar, exempla e primo carmine Olympiorum afferam. In eo secundum et sextum versum,

χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ,
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,

ithyphallicos esse existimat Scholiastes, quos nemo non videt Pherecrateos esse. Tertium,

ἄτε διαπρέπει νυ-,

choriambicum vocat, quoniam primam in ἄτε produci censet, quod fieri non potest. Quintus ei, itidem ut secundus, ithyphallicus est, dactylum in ultima sede habens,

εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν,

quæ inaudita non modo licentia, sed perversitas foret. Octavum,

ἄλλο θαλπνότερον,

trochaicum hypercatalecticum dicit, dactylo in secunda sede constituto, quo nihil fingi deterius potest; decimum,

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

epionicum, in quo nihil est, quod quisquam sanus eo trahere possit; decimum septimum Phalæceum, cui certe syllaba ad hoc genus deest.

In hujusmodi vero erroribus isti metrorum enarratores, quippe in eadem schola eruditi, mirum quantum inter se consentiunt. In cujus rei documentum afferre lubet scholion ineditum ad Olymp. ii. quod legitur in codice Cizensi, cujus usum insigni humanitate mihi concessit Müllerus, rector scholæ Episcopalis, quæ Cizæ est, eruditissimus. Is codex chartaceus est atque Olympia tantum continet, et fere cum Aldina conspirat. Adjecta sunt scholia, quæ Didymi dicuntur. Metrica autem in eo scholia nulla sunt, præter ad Olymp. ii. ubi hæc reperiuntur, quæ e vitioso exemplari vitiose transcripta emendatiora exhibebimus. Περὶ τῶν κώλων τῶν τε στροφῶν τοῦ δευτέρου εἴδους παλαιὸν σχόλιον. Τοῦ δευτέρου εἴδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ κώλων ἐκάστη ιδ'. τὸ πρῶτον περιοδικόν, ἤτοι δύο ἰαμβοι, καὶ δύο τροχαῖοι. καλεῖται δὲ περιοδικόν, ὅτι οὐκ ἔστι μίτρου τὸ εἶδος, ἢ ἰαμβικοῦ, ἢ τροχαϊκοῦ, ἢ ἑτέρου τινός. ἀλλ' ἁπλῶς περίοδος καλεῖται τὸ ὑπεράνω τῶν τεσσάρων συλλαβῶν σύστημα. μέχρι (ita cod. Aug. qui partem hujus scholii habet: Cizensis μίτρων) γὰρ τεσσάρων συλλαβῶν γνώριμοι οἱ πόδες. τὸ δὲ πλέον περίοδος. Τὸ β' Ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων, διαλελυμένου τοῦ πρώτου εἰς τριῖς βραχείας. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, πλὴν ὁ πρῶτος ἀντίσπαστος διαλύεται εἰς δύο βραχείας, καὶ μακρὰν μίαν, καὶ ἡ κατακλὶς ἰαμβική. ἐμοὶ δὲ δοκεῖν, (δοκεῖ ὡς cod. Aug.) Ἰωνικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον, τῆς πρώτης μακρᾶς τοῦ Ἰωνικοῦ διαλυθείσης εἰς δύο βραχείας, τοῦδὲ β' ποδὸς παίωνος ὄντος δευτέρου ἀντὶ Ἰωνικοῦ, ἔν τισι δὲ διΐάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ δ' χοριάμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι τοῦ πρώτου σπονδείου. Τὸ ε ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὁ β' πους χορεῖος. Τὸ ς' ἀντίσπαστος καὶ συλλαβή· ἔν τισι δὲ διαλύεται ὁ ἀντίσπαστος κατὰ τὴν δευτέραν μακρὰν, καὶ (copulam addit cod. Aug.) γίνεται πεντασύλλαβος. Τὸ ζ' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων· τοῖς Ἰωνικοῖς γὰρ οἰκεῖοι οἱ τροχαῖοι. Τὸ η Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β' δὲ πους ἰαμβός ἐστι πενταπύλλαβος. ἐνταῦθα δὲ μανθανέτω πᾶς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἰωνικοῖς (hoc vocabulum exciderat) εὕρηνται ἴαμβοι, ἀλλὰ οὐ μόνοι τροχαῖοι. Τὸ θ' παιωνικὸν (ita enim pro Ἰωνικὸν e vulgato scholiasta scribendum) δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ κρητικοῦ. Τὸ ι ἀντισπαστικὸν (sic le-

gendum pro ἀναπαιστικὸν e vulgato scholiasta) δίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· στιγμασύλλαβοι γὰρ οἱ πόδες, ἡ τελευταία ἀδιάφορος. ἔν τισι μὲν γάρ ἐστὶν ὁ δεύτερος πους τρίβραχυς, ἔν τισι δὲ ἀνάπαιστος. Τὸ ιά ὅμοιον τῷ ϛ'. Τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιγ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ὁ τρίτος πους τρίβραχυς. Τὸ ιδ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ τρίτος πους τρίβραχυς ἢ ἀνάπαιστος. ἐξῆς δὲ ἐφ' ἑκάστη στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παραγραφος. Ἑκάστη ἐπῳδὸς κώλων ή. Τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἡ πρώτη συζυγία ἰαμβικὴ ἐκ σπονδείου. συγγενεῖς γὰρ τῷ χοριάμβῳ οἱ ἴαμβοι. Τὸ β' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἀρχόμενον ἀπὸ τροχαίων, ὃ μᾶλλον ἐπιχοριαμβικὸν καλεῖται, διὰ τὸ τῶν τροχαίων ἀνοίκειον. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καὶ ἡμιόλιον λέγεται, διὰ τὸ ἔχειν τόν τι ὁλόκληρον πόδα καὶ ἥμισυ τούτου. Τὸ τέταρτον παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. (Omisit scriba hic partem eorum quæ de quinto versu notaverat scholiastes.) ὁ β' πους τρίβραχυς. Τὸ στ' μικτὸν τροχαϊκὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας τρίμετρον ἀκατάληκτον, εἰς τὸ Λάϊον (versu 70.) συνίζησις. Τὸ ἕβδομον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔν τισι δὲ ἐκ παίωνός ἐστι καὶ (omissum erat καὶ) διϊάμβου. Τὸ ή ἰαμβικὸν μικτὸν ἀπὸ τροχαίων τρίμετρον καταληκτικόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι ἐξ ἐπιτρίτου β' καὶ ἰάμβων. εἰκῇσι γὰρ οἱ πόδες ἀντισπάστῳ. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης ἐπῳδοῦ τὰ ῥηθέντα σημεῖα.

Hæc quidem, quod ad descriptionem versuum attinet, plane congruunt cum vulgatis scholiis. A qua descriptione quare discesserim, diligentius exponam, ut uno certe exemplo demonstrem, qua ratione hoc totum genus tractaverim. Ac qui vulgo secundus stropharum versus est, is ultimam ubique brevem habet, tèr etiam in diviso vocabulo, v. 74. 110. 146. ut facile appareat, eo loco non fuisse ancipitem syllabam a Pindaro adhibitam, sed numerum ulterius processisse. Neque ille commode finiri poterat ante finem tertii versus, qui vulgo numeratur, in quo ultima communis finiendum numerum docet. Quartum versum metrici choriambicum catalecticum appellant, id est, qui in creticum exeat. Atqui numerum ultra procedere, ultima syllaba demonstrat, quæ non modo ubique brevis est, sed etiam in medio vocabulo longæ vicem sustinet v. 18. 40. 54. 76. 90. 112. 148. 162. quod fieri non posse supra ostendimus. Itaque qui olim quartus, quintus et sextus versus numerabantur, nunc in duos divisi sunt, ita ut primus ex dipodia iambica et ordine pæonico, alter e duobus Creticis constet. Eaque ratio, si quis versus omnes inter ipsos contulerit, et ad numerum et ad vocabulorum divisionem inter cæteras aptissima est. Etsi dubitari potest, an prior versus penthemimeres iambicum et duos Creticos contineat. Septimus versus, qui nobis quintus est, e trochæo et stropho constat, quem quomodo scholiastes Ionicum a minore dimetrum catalecticum appellat, nulla ratione potest intelligi. Qui vulgo octavus versus est, cum eo, qui sequebatur, in unum conjungendus erat, quod non modo ultima octavi syllaba, quæ ubique longa est, suadebat, sed jure suo postulabant v. 116. et 130. in quibus ἀλλὰ et ἄνθεμα vulgo male dividuntur. Tum vero etiam v. 152. verba, ἐς δὲ τὸ πᾶν, elegantius in eodem numero continuantur. Versus decimus,

γεγωνητέον ὅπι,

ex iambo et stropho constat, quem pessime metrici antispasticum esse putant. Versus 12.

ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,

si esset antispasticus dimeter brachycatalecticus, quod isti volunt, ictum in ultima

syllaba haberet, quo nihil fingi durius potest. Denique postremos duos stropharum versus in unum conjunximus propter malam vocabulorum divisionem v. 27. 121. 135. 171.

In epodo secundus et tertius versus conjungi debebant propter divisionem vocabulorum v. 138. 174. Et ita etiam v. 103. elegantius enclitica τις ab initio versus removetur. Pariter v. 4. et 5. conjunximus propter v. 104. Denique quod in ultimis versibus aliam dispositionem sequuti sumus, duæ caussæ fuerunt, primum, ne in eodem versu anacrusis thesin exciperet,

πῆμα θνάσκει | παλίγκοτον δαμασθὲν,

qui asperior numerus est; deinde quia hoc loco, quo nos divisimus, ubique verbum terminatur, quod non est in vetere metri descriptione.

Tales vero tantique grammaticorum errores per totum Pindarum continuantur, neque ista e pessimis exempla deprompta sunt. Quæ qui degustaverit, is facile, puto, seponendam illam scholiastarum imperitiam sibi persuadebit.

Neque illi tamen nullam omnino utilitatem habent, sed, si quis ex iis fructus percipi potest, is in hoc solo consistit, quod interdum ad veram lectionem indagandam aliquid conferunt. Idque maxime in tragicis atque Aristophane usu venit, in quibus etiam antistrophica, semel tantum repetita, incertam sæpe lectionis conjecturam relinquunt. Quare in tali caussa si forte e scholiastis non tam numeros, quam pedum syllabarumque ordinem eruere licet, est sane, quod illos non prorsus abjiciendos spernendosque censeamus. At vero in ipsis numeris qui inde aliquid lucis sperant, næ isti digni sunt, qui ipsi obscuro illi gregi adnumerentur.

VII.

De generibus metrorum Pindari.

Hæc habui, quæ de versuum disponendorum ratione et caussis dicerem. Cæterea, quæ in hoc genere consideranda sunt, compositionem et versuum et stropharum, illamque, quæ a Boeckhio et quibusdam aliis mota est, quæstionem de vocabulis non inter duos versus dispescendis, non opus est hic enucleatius persequi, quum de his rebus satis explicatum videatur in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. Hæc vero si quis bene memoria teneat, judiciique aliquam alacritatem et exercitationis usum adjungat, fieri non poterit, quin et grammaticorum barbariem effugiat, et a critica temeritate, qua nihil turpius est, sibi temperet. Illud vero in hac re permagnam utilitatem habiturum esset, si ubique certas et immutabiles metrorum formas ab antiquis poetis adhibitas reperiremus. His enim diligenter animadversis atque descriptis immensa illa metrorum multitudo ad perexiguum revocari numerum posset, neque ulli usquam versus occurrerent, quin et certam metri regulam, et suum quoddam ac proprium nomen essent habituri. Verum eam opinionem grammaticis relinquemus, quæ quantas in omni re metrica turbas excitaverit, supra satis demonstratum est. Nos quidem de hujuscemodi adminiculis artis metricæ plane desperamus, idque eo lubentius facimus, quod divinum ingeniorum fervorem non aliis, nisi quæ ex ipsa rei natura petitæ sunt, legibus coerceri posse intelligimus. Id liberum manere debet sensui poetarum atque arbitrio, quos numeros adhibere velint, dum illi numeri sint. Neque enim

ante grammatici, quam poetæ fuerunt, ac poetarum ingenii est, invenire: inventa illorum discere, colligere, explicare, id vero sedulitatis est grammaticorum.

Ac Pindarus quidem tametsi ingentem metrorum copiam id suam ipsius libidinem effinxit, tamen multa versuum formas ab antiquioribus poetis accepit, multas etiam, quas ipse excogitaverat, constanti usu prope ad illorum metrorum celebritatem adduxit, quæ et regulam certam et proprium nomen habent. De utroque genere disserendum nobis atque explicandum est, tum ut de more et consuetudine Pindari constet, quæ etiam in aliorum lyricorum carminibus emendandis magnam vim et usum habet, tum ut hac ipsa metrorum Pindaricorum enarratione nostram versuum descriptionem firmemus, eorumque effugiamus criminationes, qui ægrius ab inveteratis erroribus divelli sese patiuntur. In qua disputatione ordinem sequemur eum, quem ipsa rei natura commendat, ut a simplicissimis numeris initio facto reliqua deinceps metra suo quæque in genere persequamur.

VIII.

De versibus trochaicis.

Ac primum locum trochæi tenent, quorum singulas formulas enumerare nihil attinet. Satis est monuisse, præter versum ithyphallicum varias inveniri alias trochaicorum versuum formas, purum servantes trochæum, nisi ut etiam tribracho locus sit. Illud autem in hoc genere, ut in cæteris metris, tenendum est, cavisse lyricos, ne ejusmodi formis uterentur, quæ scenicorum poetarum usu tritæ speciem tragici comicive carminis præ se ferrent. Præterea quum a cæteris metricis, tum olim etiam a me ipso peccatum est, quum versus, qui trochæi et spondei alternatione constant, in trochaicis numerati sunt: de quo errore pluribus disputatum est in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica, et in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. cap. xi. De hoc genere metri infra dicam cap. xvi.

IX.

De versibus iambicis.

A trochæis ad iambos, cognatum genus numeri, pergimus, in quibus eadem, quæ in trochæis, mensuræ et severitas et constantia adhibita est. Etiam iambicorum versuum variæ formæ sunt, in quibus eadem adhibenda est cautio, ut ne cum epitritis Doriis confundantur, quibus interdum iambica anacrusis præmittitur. Notabilis autem usus est generis ischiorrhogici, quod ab amphibracho incipit, sequentibus trochæis. Ejus hæc forma est,

$$\upsilon \,\text{-}\!\!\!\smile \,|\, \text{-}\!\!\!\smile \,\upsilon \text{-}$$

Pyth. x. stroph. 10. Hic amphibrachus etiam aliis numeris, qui quidem ab arsi incipiant, præmittitur. Anacruseos quidem ambiguitatem non detrectavit Pindarus, sed bisyllabam anacrusin, quæ ab lyricorum metrorum puritate abhorret, comicis reliquit et tragicis. Nam quod Nem. iv. 122. legitur,

Νεμέᾳ τε συνδέμενος

in eo, ut in unico hujus licentiæ exemplo, non dubium est, vocabulum Νιμίᾳ in duas syllabas esse contrahendum, ut Πυθίᾳ Isthm. vi. 85.

X.

De versibus Creticis.

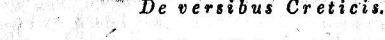
Cretico pede frequenter utitur Pindarus, sed ita plerumque, ut eum aliis numeris immisceat, soluta etiam nunc prima longa, nunc altera, ut Ol. ii. ep. 4.

Tamen etiam versus unice creticis constans occurrit, isque dimeter,

quo puro usus est, Ol. v. ep. 4. Pyth. iv. stroph. 12. v. ep. 9. aliquando etiam soluta prima, hac ratione,

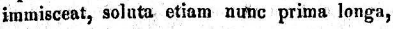

Nem. x. ep. 8. Ol. ii. stroph. 4. quo in loco dubitari potest, an etiam qui præcedunt duo quarti pæones, pro solutis Creticis habendi sint.

XI.

De versibus antispasticis.

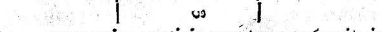
Ex antispasticis versibus invenitur maxime dochmiacus, quem nunc purum adhibuit,

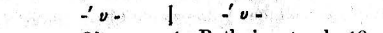
Ol. i. ep. 5. nunc hac forma,

Pyth. vii. str. 7 Habet etiam asynartetos tragicorum more, quorum modo hæc ratio est,

Pyth. v. str. 9. modo hæc,

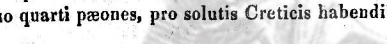
Pyth. v. ep. 8. Alibi etiam dochmiaco hypercatalecto utitur,

Ol. ii. str. 9. Dochmiaco autem etiam iambicum ischiorrhogicum adjecit,

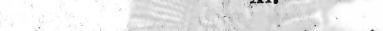
Pyth. vi. str. 10. Deinde etiam dactylicum logaœdicum dochmiaco adjecit, nisi ille dochmius est,

Ol. i. ep. 10. et strophum dochmiaco hypercatalecto,

Ol. i. stroph. 12. Nonnumquam dochmiaci initium iambo auxit,

Pyth. v. stroph. i. Nem. iii. epod. 3. Idemque fecit in dochmiaco hypercatalecto, cui choriambum adjunxit,

Pyth. v. stroph. 2. Denique vero ad antispastici numeri similitudinem dactylos et pæonas accommodavit, ut in hoc genere,

$$\text{u}\,\text{-}\,\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-} \quad | \quad \text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{-}$$

Ol. i. ep. 3. et in hoc,

$$\text{u}\,\text{-}\,\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{x}\,\text{u}\,\text{-}$$

Ol. ii. stroph. 7.

XII.

De versibus dactylicis.

Accedimus ad versus dactylicos, in quibus spondeos et proceleusmaticos non nisi in nomine proprio admisit. Ex hoc genere metri primum usus est dimetro catalectico in disyllabum, qui Adonius vocatur, Pyth. x. ep. 2. tum dimetro catalectico in syllabam,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{x}$$

cujus exempla creberrima exstant. Nec minus frequens est catalecticus in disyllabum,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}$$

Deinde tetrametrum catalecticum in syllabam adhibuit,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{x}$$

Pyth. iv. str. 10. in quo etiam hanc formam habet,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{-}\,\text{-}\,\text{-}$$

Ol. ix. epod. 5. et catalecticum in disyllabum,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{-}$$

Nem. i. str. 6. ep. 3. Isthm. vi. str. 4. cujus hanc quoque formam habet,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{-}\,\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{-}$$

Ol. vi. ep. 5. quæ rectius ex duobus dimetris catalecticis composita esse putabitur. Tum pentametro quoque catalectico in disyllabum usus est,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{-}$$

Pyth. iii. str. 5. Quin diu dubitavi, an etiam hexameter catalecticus, et is qui heroicus vocatur, ac denique heroicus cretico in fine addito multis in locis reponendi essent. De qua re hic exponendum diligentius est, ne in culpam et reprehensionem incidamus, si quis forte prætermissas ab nobis celeberrimorum versuum formas multorum locorum comparatione ostendere conetur. Ac primum, qui hexameter catalecticus in syllabam nobis videbatur, hanc formam habebat,

$$\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{-}\,\text{x}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{u}\,\text{u}\,\text{-}\,\text{x}$$

servato maxime in tertia sede spondeo, ut Ol. vi. 32. ubi duo continui sunt,

οὔτε δύσηρις ἐὼν, οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, τοῦτό γέ οἱ σαφέως.

Horum prior elegantiorem habet cæsuram, et, quo non putes eam neglectam esse in altero, eadem molesta incidendi ratio in antitheticis omnibus servatur. Omnis enim hujus metri venustas intereat, necesse est, si alia, quam quæ in versu heroico obtinet, cæsura adhibetur. Unde ab scholiasta metrico hoc genus ἔπος παρὰ συλλαβὴν dicitur ad Nem. xi. quo unico loco hoc metrum in grammaticorum descriptionibus invenitur. Pindarus quidem nunc alterutram constanter sequutus

est incisionem, nunc etiam utramque conjunxit. Quod qui ex ipsis exemplis cognoscere cupiunt, ii conferant Ol. vii. 6. 17. 41. 52. 76. 86. 111. 122. 146. 157. viii. 20. 49. 78. 107. Pyth. i. 10. 22. 49. 61. 88. 100. 127. 139. 166. 178. iii. 36. 77. 118. 159. 200. Nem. x. 3. 8. 14. 19. 27. 37. 42. 48. 53. 61. 71. 76. 82. 87. 95. 105. 110. 116. 121. 129. 139. 144. 150. 155. 163. xi. 3. 9. 13. 24. 30. 34. 45. 51. 55. xii. 3. 7. 17. 21. 31. 35. 45. 49. Isthm. i. 3. 10. 28. 35. 53. 60. 78. 85.

Simillimus huic vel ad mensuram vel ad cæsuræ observationem hexameter heroicus est, qui invenitur Ol. viii. 4. 13. 24. 33. 42. 53. 62. 71. 82. 91. 100. 111. Pyth. ix. 4. 10. 19. 25. 48. 54. 63. 69. 92. 98. 107. 113. 136. 142. 151. 157. 180. 186. 195. 201. Nem. ix. 1. 13. 25. 37. 49. 61. 73. 85. 97. 109. 121. xi. 16. 37. 58.

Denique etiam heroicus adjuncto cretico et spondeum in tertia sede, et cæsuræ duplicem rationem habet, hac forma,

$$\text{-}'\upsilon\upsilon\text{-}\upsilon\upsilon\text{---}'\upsilon\upsilon\text{-}\upsilon\upsilon\text{-}\bar{\upsilon}\text{-}'\upsilon\breve{\ }$$

Isque invenitur Ol. iii. 23. 50. 77. vii. 23. 58. 93. 128. 163. viii. 26. 55. 84. 113. Nem. ix. 6. 18. 30. 42. 54. 66. 78. 90. 102. 114. 126. Isthm. i. 17. 42. 67. 92. ii. 17. 40. 63. Atque etiam in fragmentis occurrunt, in quibus hæc metra adhibita videantur, ut hexameter catalecticus in syllabam pag. 19. v. 12. 13. et p. 21.

— τοι-

ἀνδε μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,

et p. 31. i. et p. 34.

μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω.

Et heroicus p. 23. et 25.

τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν,

et p. 32. 13, 14.

θύματα μιγνύν-
των πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς,

et p. 44. 6, 7. et p. 45.

κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γέννᾳ,

et p. 111.

ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

et heroicus cum cretico p. 123.

πολύκλει-

τόν ποτ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσω ϑεῶν.

In his versibus omnibus si vel cæsura semper ea esset, quæ heroico conveniret, vel in mensura nihil usquam difficultatis reperiretur, vix dubitandum foret, quin istæ formæ metris Pindaricis adnumerari deberent. Verum satis idoneas equidem mihi videor caussas habuisse, quare nullum ex his versuum generibus in Pindaro relinquendum putarem. Primum enim vel hoc mirum videbatur, quod spondeum in tertia sede tam religiose servasset, ut dactylo nusquam uteretur. Nam quì loci eum pedem habent, ii propter ipsam librorum auctoritatem suspecti sunt. Id enim ter omnino factum est, Ol. viii. 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὅς σε μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quæ est Aldi et MS. Cizensis lectio: sed duo libri Palatini ὃν μὲν ἐν Νιμέᾳ habent. Deinde Pyth. i. 178.

ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις· ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας,

ubi liber Bodleianus sic exhibet,

ὦ φίλε, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'· ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας.

Denique Nem. x. 121.

— — δει-
νὸν παλάμαις Ἀφαρητιάδαι Διός· αὐτίκα γάρ.

Nam si quidem hoc metri genere usus hic est Pindarus, necessario scribendum erat Ἀφαρητιάδαι, quod scholia habent ad v. 129. Verum in libris omnibus Ἀφαρητίδαι est.

Cæsuræ deinde accedebat perversitas, quæ quum in plerisque locis e singulis horum versuum binos facere juberet, idem etiam in reliquis locis facere suadet, ut prior quisque versus nunc penthemimeres dactylicum, nunc trimeter catalecticus in disyllabum esset. Denique vero plane pervicerunt ii loci, in quibus si versus non disjungerentur, aut mensura aut prosodia damnum videbatur factura esse. Ac primum Olymp. vi. 176. in tertia arsi brevis syllaba est,

δέσποτα ποντόμεδον· εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων,

itemque Pyth. ix. 201.

— — ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος,

ut conjicias, syllabam, cujus incerta mensura sit, non in medio, sed in extremo versu fuisse. Cavit enim magnopere Pindarus, ne syllabas breves propter cæsuram produceret, cujus rei, si horum quidem versuum dubiam auctoritatem exceperis, unum tantummodo exemplum invenitur Isthm. vi. 61.

αὔδασε τοιοῦτον ἔπος· εἴ ποτ' ἐμὰν, ὦ Ζεῦ πάτερ.

Deinde pravus etiam hiatus interdum impedit, quominus in unum versum ista metra conjungantur, ut

— — πέν-
ταθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργμασι κεῖτο τέλος.

Maxima vero atque gravissima caussa, quare, quotiescumque ista metra occurrerent, ea in duos versiculos disjungenda existimavimus, trochæus fuit, qui interdum in tertia sede reperitur. Hic pes enim quum in mediis dactylis locum habere non possit, manifestum præbet indicium dactylici catalectici in disyllabum. Adhibuit autem Pindarus hunc pedem in hisce locis: Olymp. viii. 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ, ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quem tamen locum nuper correxit Boeckhius; et Nem. x. 121.

— — δει-
νὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός. αὐτίκα γάρ.

et Olymp. viii. 26.

ἐξένεπεν κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν.

De horum versuum primo et secundo supra diximus, quorum in altero quidam libri male ὅς σε μὲν præbent, in altero facilis, sed prava mutatio foret Ἀφαρητιάδαι. In tertio scribi posset,

ἐξένεπεν κρατέων πάτραν δολιχήρετμον Αἴγιναν πάλᾳ.

Verum temeraria hæc mutatio futura esset, magnoque cum detrimento elegantiæ conjuncta. Hæc omnia si quis accurate perpenderit, non dubitabit, puto, quin jure ac merito et hexametrum catalecticum in syllabam, et heroicum, et eum, cui creticus adjunctus est, e Pindari metris ejecerimus. Accedit, quod versus isti in duo membra divisi numerum habent ἐνόπλιον, cujus maxima fuit apud veteres celebritas. De eo dictum in Elementis doctrinæ metricæ.

Dactylicorum logaœdicorum tria tantum exempla commemorabimus, quorum hæ formæ sunt:

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Ol. i. ep. 11. Pyth. vi. stroph. 5.

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Pyth. viii. ep. 8.

⏑ ⏑
— ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ol. x. ep. 4. Nem. vi. ep. 4.

Basin quoque dactylicis numeris adjecit, in qua modo spondeum, modo trochæum, modo iambum, nunc etiam tribrachum atque anapæstum adhibuit, nusquam tamen iambo trochæum opposuit, nusquam etiam pyrrhichio usus est. E quo versuum genere his maxime formis usus est: Pherecrateo, qui dicitur,

$$-\bar{\upsilon} \mid -'\upsilon\upsilon-\bar{\upsilon}$$

Ol. i. stroph. 2. 6. Pyth. x. str. 1. Nem. ii. str. 7.

$$--\mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon-\overline{\upsilon\upsilon}-$$

Ol. v. stroph. 2. ep. 3.

$$--\mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon-\upsilon$$

Ol. v. ep. 1. Deinde etiam in logaœdicis basin habet, in quibus primum locum tenet Glyconeus,

$$\overline{\upsilon\upsilon}\,\bar{\upsilon} \mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon\,\underline{\smile}$$

quo usus est sæpissime. In eo interdum constanter servat iambum in basi, hac forma,

$$\upsilon-\mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon\,\underline{\smile}$$

Olymp. i. stroph. 1. Pyth. viii. ep. 9. Nem. ii. stroph. 1. Porro

$$-\bar{\upsilon} \mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon--$$

Pyth. ii. stroph. 3. viii. ep. 5. Deinde qui hendecasyllabus Phalæceus vocatur,

$$-\bar{\upsilon} \mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon-\upsilon-\bar{\upsilon}$$

Ol. ix. stroph. 2. xiv. 2.

$$-\upsilon \mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon-\upsilon-\upsilon-$$

Isth. vii. ep. 1. Denique etiam Pherecrateo dipodiam trochaicam adjunxit,

$$-\bar{\upsilon} \mid -'\upsilon\upsilon-- \mid -'\upsilon--$$

Nem. viii. stroph. 1. et Glyconeo choriambum,

$$\begin{matrix}\upsilon\upsilon\\ -\bar{\upsilon}\end{matrix} \mid -'\upsilon\upsilon-\upsilon- \mid -'\upsilon\upsilon-$$

Isthm. viii. 13. Omninoque etiam illa Glyconei forma, quæ in choriambum exit, sæpius a Pindaro usurpata est, sed nusquam, ut eam cum vulgari commutaret; aliæque inveniuntur variæ Glyconeorum et similium numerorum consociationes, ut Ol. ix. Isthm. viii.

XIII.

De versibus anapæsticis.

Sequuntur anapæsti, quorum mensura eadem severitate, qua dactylicorum, observatur. In his primus est monometer,

$$\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon-$$

Ol. x. ep. 9. Deinde monometer hypercatalectus,

$$\upsilon\upsilon-'\upsilon\upsilon--$$

Ol. ix. ep. 3. Pyth. iii. ep. 12. Tum dimeter brachycatalectus,

$$--'\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon\,\underline{\smile}$$

Ol. xiii. ep. 1. Pyth. iii. stroph. 4. Nem. viii. ep. 1. Isthm. iii. ep. 8. idemque totus e spondeis Ol. iv. stroph. 7. Dein catalecticus, qui parœmiacus vocatur,

$$\upsilon\upsilon-'\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon-\bar{\upsilon}$$

Ol. i. stroph. 4. idemque hac forma,

$$--'\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon-\bar{\upsilon}$$

Olymp. iii. stroph. 4. xii. stroph. 7. ep. 5. Pyth. xii. stroph. 1. 5. 9. 11. Nem. v. ep. 5. Isthm. ii. stroph. 1. iii. ep. 5. Et dimeter acatalectus,

$$--'\upsilon\upsilon-\upsilon\upsilon-'\upsilon\upsilon\,\underline{\smile}$$

Ol. ix. ep. 6. Nem. vi. ep. 9. Præterea etiam logaœdicum genus in anapæstis adhibuit, ut in his

⏑⏑ - ´⏑⏑ - ⏑ ⏓

Ol. ix. stroph. 1. cujus hanc quoque formam habet,

- ´⏑⏑ - ´⏑ -

Ol. i. ep. 8. ix. str. 1. Quamquam hæ quidem formæ potius ad Glyconeum genus pertinere videntur. Denique uti dactylicis versibus, ita etiam anapæsticis Creticos aliosque numeros adjunxit. Eorum hæc præcipua exempla sunt:

⏑⏑ - ´⏑⏑ - - | - ´⏑ -

Nem. viii. stroph. 7.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - - | - ´⏑ -

Olymp. iii. stroph. 3. viii. ep. 1. Pyth. ix. ep. 1.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ⏑̄ | - ´⏑ - ´ -

Isthm. vi. ep. 6.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ´⏑⏑ - | - ´⏑ -

Pyth. ii. stroph. 5.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ´⏑⏑ - - | - ´⏑ - ´ -

Pyth. iv. ep. 9.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - - | - ´⏑⏑ ⏓

Itshm. iii. ep. 1.

- - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - ´⏑⏑ - | - ´⏑⏑ -

Nem. vi. ep. 3. Ac logaœdicis quoque trochæum semantum adjunxit, ut in hoc

- - ´ - - ⏑⏑ - ´⏑ - | — ´ —

Ol. ix. ep. 4.

Cæterum aliud quoddam genus anapæsticum invenitur, quod proprie non ad dactylicos numeros, e quibus anapæsti sunt, sed ad trochaicos referendum est. Nihil enim cum anapæstis commune habet, præter anacrusin. Ex eo genere hi versus sunt:

⏑⏑ - ´⏑̄ | - ´⏑⏑ - ⏑⏑ - -

Pyth. ix. stroph. 1. 3.

⏑⏑ - ´⏑ | - ´⏑⏑ - | - ´⏑ - ⏑ ⏓

Ol. i. ep. 7.

XIV.

De versibus choriambicis.

Choriambicis versibus, qui Æolensium lyricorum et scenicæ poeseos proprii sunt, rarissime usus est Pindarus. Nam nisi quod choriambum interdum aliis numeris intermiscuit, hæc tantum observavi exempla, in quibus pes ille nomen facere versui possit:

- ´⏑⏑ - | - ´⏑ -

Nem. xi. stroph. 7. ep. 7.

- ⏑̄ | - ´⏑⏑ -
| ⏓

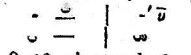
Pyth. vii. ep. 1. Isthm. vii. ep. 9. viii. 9, 10, 11, 12, 13, 14. 17. 22.

- - | - ´⏑⏑ - - ´⏑⏑ - ⏑ - | - ´⏑ -

Ol. v. stroph. 1. et alio modo,

- ⏑̄ | - ´⏑⏑ - | ⏑ - ´ | - ´⏑⏑ -
| | ⏓ |

Isthm. viii. 15. Denique aliud genus, a tragicis quoque adhibitum, usurpavit, quæ forma est versus Glyconei, e basi, trochæo, et choriambo compositi:

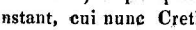

Nem. iv. stroph. 8. 10. vi. stroph. 3. Isthm. viii. 3. 7.

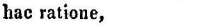
XV.

De versibus Ionicis.

Versus Ionici a minore, si qui apud Pindarum videntur occurrere, uno tantum pede Ionico constant, cui nunc Creticus, nunc ditrochæus, nunc choriambus adjunctus est, hac ratione,

Ol. viii. stroph. 7.

Ol. vii. stroph. 1. 10.

Pyth. i. ep. 12. At neque hi versus Ionicos numeros habent, sed in dactylicis potius numerandi sunt, multoque magis numerum Ionicum a majore adspernata videtur Doriensium poesis lyrica: ut, nisi quis scholiastarum inepta commenta audire velit, nullum hujus metri exemplum apud Pindarum reperiatur.

XVI.

De epitritis Doriis.

Qui olim trochaici vel etiam iambici versus apud Pindarum aliosque poetas esse credebantur, trochæi spondeique alternatione graves, eos trochaico genere eximendos esse, et ex trochæo spondeoque constare, satis mihi videor ostendisse in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica et in Elementis doctrinæ metricæ. Itaque tantum abest, ut spondeus iste trochæi loco ponatur, ut, si quando trochæus dipodiam finiat, is spondei fungatur officio. Ita esse, apparebit ratione usuque hujus metri explicato. Nam quum Doriæ potissimum harmoniæ proprii sint hi epitriti, dactylis fere et trochæo semanto conjunguntur, sed apta proportione membrorum, ut neque longiora justo, nec breviora sint, serventque indolem suam. Itaque dactylici usurpantur dimetri, trimetri, tetrametri, perraro pentameter, ut Pyth. iii. iique omnes non nisi catalectici in syllabam vel disyllabum, nusquam acatalecti, nusquam logaœdici. Epitriti autem nunc unus membro dactylico præmittitur vel subjicitur, nunc duo. Fiunt etiam ex ipsis epitritis integra membra, et quidem e duobus vel tribus. Plures quum conjunguntur, bini unum solent membrum constituere. Adjicitur iis in fine Creticus, interdum choriambus, sive dactylicus dimeter catalecticus in syllabam. Nonnumquam trochæus, a quo incipiunt hi epitriti, in tribrachum solvitur, nunc constanter, ut Olymp. x. stroph. 3, 4. et Isthm. vi. stroph. 10, 11. nunc, ut cum trochæo permutetur tribrachus, ut Pyth. iv. stroph. 13. et alibi. In spondeo autem, qui trochæum sequitur, vereor ne nulli solutioni locus fuerit concessus. Atque ejus

ultimam syllabam solui non posse, nisi penitus perdito numero, per se clarum est. In ea autem syllaba, quæ hanc antecedit, tam raræ sunt, tamque suspectæ solutiones, ut vix videatur dubitari posse, quin tollendæ sint. Exempla hæc inveniuntur. Pyth. iv. 451.

ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς.

ubi κρίσιν interpretatio videtur, cujus in locum non ἀγῶνα, usitatum et vulgare nomen, sed rarius κρῖμα substituendum putaverim. Nem. v. 10.

οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν, ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

ubi scholiastæ τῇ γενειάδι docet γένυσι, vel γένυς, quod vulgo legitur, in γένυι mutandum esse. Ibidem v. 19.

θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου,

quem locum Schmidius recte videtur constituisse,

θέσσαντο· πὰρ βωμὸν πατρὸς θ' Ἑλλανίου.

Et v. 21. ubi pro vulgato,

Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοί,

usitatam metri formam restitui posse addito articulo etiam novissimus editor observavit,

Ἐνδαΐδος ἀ'ρίγνωτες υἱοί,

sive malis ἀρίγνωτες. Isthm. ii. autem in fine epodorum melior versuum distinctio solutionem, quæ in tertia epitriti syllaba erat, jam in primam Cretici transtulit. Isthm. iv. 94.

ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

vereor ne genuina lectio fuerit,

ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι.

Denique Isthm. vi. 92.

μοῖραν ὕμνων· τὰν Ψαλυχιαδᾶν τε πάτραν Χαρίτων,

libri fluctuant, Ψαλυχιαδᾶν et Ψαλυχαδᾶν præbentes, quorum posterius præferam, modo Ψαλυκχαδᾶν scribatur.

In mediis membris epitritorum necessario cujusque epitriti ultima, syllaba longa est, sed et in fine membri cujusque, et ubi alius numerus etiam in eodem

membro sequitur, veluti dactylicus aut Creticus, anceps est ea syllaba, ut etiam in media voce brevem poni concessum sit. De qua re dictum in dissertatione de mensura rhythmica et in Elementis doctrinæ metricæ. Ex his observationibus efficitur, nusquam in medio numero ultimam epitriti ancipitem esse. Nam sive binos epitritos alii bini epitriti sequuntur, ut Isthm. iii. sive epitritum dactylicus aut Creticus numerus excipit, finitus esse numerus consendus est. Exceptionem sola admittunt nomina propria : cujus rei non nisi unum exstat exemplum, Isthm. ii. 21.

τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις.

Alterum enim, Isthm. iv. 123. nunc hac metrorum descriptione sublatum est :

γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

Hoc tamen in loco si quis continuari epitritos post dactylicum numerum volet, is non male forsitan scribat, *σὺν Ὀρσίᾳ δ' αὖτέ νιν.* Similiter reliquis in locis, ubi epitriti loco ditrochæus numero nondum finito positus videri poterat, nunc vel meliore descriptione membrorum remotum est vitium, de qua re dictum est in dissertatione de mensura rhythmica pag. 8. vel scriptura emendanda est, ut Olymp. iii. 46. Nem. ix. 75. 111. Isthm. vi. 52. Ita unum dumtaxat trochæi male positi exemplum relinquitur, Ol. vii. 3.

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ,

quod ipsum quare distinctione membrorum mutanda nunc expulerim, infra cap. xix. ostendam.

XVII.

De pœonicis aliisque liberioribus numeris.

Maximam difficultatem habet explicatio eorum versuum, in quibus multæ breves syllabæ continuantur. Quoniam enim tam diligens est Pindarus in harum syllabarum observatione, ut eas vix usquam contractione aliqua variet, incerta plerumque arsium et thesium distinctio est, quo fit, ut sæpe de toto numero non constet. Sed etsi multi ex his numeris nihil videntur nisi solutiones esse usitatorum generum, tamen nimis angustis finibus libertatem lyricæ poeseos coerceret, qui pœonico aliisque numeris, quorum in thesi plures, quam duæ breves sint, rejectis, ubique iambicos vel trochaicos vel Glyconeos versus restitutum iret. Quod si quis regulas requiret, ex quibus, ubi contractiones non faciant indicium, dijudicari liberiores isti numeri ab usitatioribus possint, ingenue fateor, etiam nunc usitatiora metra sic tantum a me ictibus positis indicata esse, si ea ex contractionibus vel tota carminis conformatione probabiliter erui posse viderentur; ubi autem aut nulla essent hæc indicia, aut nimis dubia, ita positos esse ictus, ac si thesis vel anacrusis trium esset pluriumve brevium syllabarum, non quod ubique persuasum mihi de illa re haberem, sed ne privarem Pindarum numeris, quibus

eum potuisse saltem uti existimarem. Etenim hanc totam disputationem, quæ est de investigandis numeris versuum ex multis brevibus syllabis compositorum, in præsens tempus omittendam duxi. Nam hæc res, si quidquam in hoc genere, ita est comparata, ut frustra inchoetur, nisi simul etiam perficiatur. Id autem tanti est tamque diuturni laboris, ut libenter iis disceptandam hanc quæstionem relinquam, quibus plus, quam mihi nunc, otii est. Cavendum est autem magnopere, ne quis, quod Boeckhius fecit, ea mente ad hanc rem accedat, ut numeros omnes, qui thesin vel anacrusin plurium, quam duarum syllabarum habent, protinus removendos statuat, sed præter diligentem pervestigationem eorum, quæ de musicorum doctrina rhythmica ex paucis et maximam partem perobscuris indiciis, quæ nobis reliqua sunt, erui possunt, etiam accurata comparatione quum fragmentorum, quæ ad hoc genus pertinent, maxime dithyrambicorum, tum eorum, quæ a tragicis et comicis satis multa suppeditantur, opus est. Quibus locis quamvis diligenter expensis atque inter ipsos comparatis quam difficile sit certas et veras numerorum, quibus regantur, formas invenire, is demum recte æstimabit, qui meminerit, etiam in pari multitudine brevium syllabarum pro poeseos carminisve conditione, pro natura accentuque vocabulorum, denique pro compositione rhythmorum musicorum, numeros esse posse diversissimos. Non est tamen dubitandum, quin, qui hanc partem doctrinæ metricæ perscrutari volnerit, multa sit nova atque egregia in lucem prolaturus, dum quidem et curam diligentiamque, quam hæ res summam requirunt, adhibeat, et illud vitet, quo nihil in hoc genere plus nocet, ne aliqua opinione præpeditus viam sibi inveniendi veri occludat. Id quod mea sententia Boeckhio quum aliis in rebus accidit, tum in eo, quod nullos versus apud Pindarum dactylo terminari sibi persuasit: de qua re dixit p. 71. seqq. At in iis numeris, qui ad Æoliam harmoniam facti sunt, non potest dubitari, quin versus quidam in dactylum exeant. Ut in Pythico carmine ii. ubi tam manifesta hæc res esse videtur, ut mirer aliter sentire quemquam potuisse. Quod si quis consideraverit, quæ in Elementis doctrinæ metricæ de differentia stropharum Doricarum et Æolicarum dicta sunt, facile spero intelliget, alteris accommodatam eam rationem esse, ab alteris autem alienam.

XVIII.

De trochæo semanto.

In enumeratione metrorum Pindaricorum non est prætereundus trochæus semantus, de cujus quidem usu quoniam explicatum est in dissertatione de quorumdam metrorum mensura rhythmica p. 16. seqq. et in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. cap. 13. nihil attinet, quæ ibi dicta sunt, hic repeti. Quare satis habeo monuisse, in describendis metris hunc pedem hac forma notatum esse, —' — longioribus lineis, quam quibus communis longæ mensura significatur.

XIX.

De interruptione numeri.

Singulare est, necdum animadversum ab iis, qui Pindari aliorumve poetarum numeros tractarunt, interdum medios numeros interrumpi, pausa facta. Quæ res quum haud dubie ex musicis rationibus repetenda sit, quas dolendum est

densis adhuc tenebris circumfusas jacere, mira oritur metrorum et rhythmorum repugnantia. Qui enim ex musicis legibus cohærent rhythmi et unum quid constituunt, interdum ex metricis rationibus in diversos versus distrahendi sunt, ne hiatus syllabæque ancipites in iis metrorum locis conspiciantur, a quibus aliena est hæc licentia. Nullum hujus rei illustrius apud Pindarum exstat exemplum, quam in strophis Ol. vi. ubi quum numeri musici hi sint,

$$\text{-}\,\text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}\,\upsilon\upsilon\,\text{-}\,\upsilon\upsilon\,\text{-}\,\upsilon$$
$$\text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}\,\upsilon\,\text{-}\,\text{-}$$

metra, quoniam pausa fit in mediis epitritis, sic distinguenda sunt:

$$\text{-}\,\text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\upsilon\,\text{-}\,\upsilon\upsilon\,\text{-}\,\upsilon \;\Big|\; \text{-}'$$
$$\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-}$$

De qua re pluribus ad carmen illud disputatum est. Non est autem dubitandum, quin sæpius hoc fecerit Pindarus. Ita Ol. vii. tam mirus, parumque concinnitati numerorum conveniens est monometer iambicus, ut facile appareat, non esse hunc versiculum iambicum, sed partem epitritorum, qui præcedunt, pausa revulsam. Nam quum ita procederent rhythmi musici,

$$\text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}$$

pausa ante finem tertii epitriti facta, metra jam sic describenda erant:

$$\text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'$$
$$\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}$$

Jam quæri poterit, an isti epitriti, qui tres sunt, addito in fine Cretico, in membra quædam dividenda sint:

$$\text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}'\,\text{-} \;\Big|\; \text{-}'\,\upsilon\,\text{-}$$

(musicos autem rhythmos hac descriptione intelligi volo) quo facto trochæus iste in verbis,

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ δωρήσεται

justam excusationem habebit. Alia interrupti numeri exempla exstant Ol. viii. stroph. 6. Pyth. ix. str. 2. Est hæc observatio ex iis, ex quibus spes est insignem olim lucem rei metricæ et rhythmicæ affusum iri, si ii ea utentur, qui non tantum diligentiam ad hæc studia, sed etiam cautum judicium afferre, temeritatem autem abstinere didicerint. Cæterum quo statim ex descriptione metri appareret, interrumpi numerum, in fine versuum posui signa continuationis.

XX.

De versibus asynartetis.

Dubitavi aliquando, an neque Pindarus, nec tragici versibus asynartetis usi essent: quam opinionem amplexus est Boeckhius, quem vide pag. 319. At neque caussa est ulla, quare abstinuisse hos poetas ab illa ratione statuamus, et in Pindari carminibus aliquot satis certa exstant asynartetorum exempla. In his est versus ex antispasto et iambico ischiorrhogico compositus, qui valde usitatus est tragicis, Pyth. v. stroph. 11. Alios versus, qui, absque illa asynartetorum ratione foret, corrupti censendi essent, vel sunt etiam a criticis corrupti, vide Olymp. ix. stroph. 1. 3. 4. 5. 6. 7. et Nem. i. ep. 2. Quod si quis post ea, quæ hodie diligentiore metrorum Pindaricorum tractatione comperta habemus, hanc materiam novo studio et plenius, quam nunc quidem nobis licebat, pervestigabit, non dubito fore, ut latius etiam patere hanc asynartetorum rationem appareat. Non inu-

tile forsitan erit, neque alienum ab hoc argumento, quærere, an poetæ lyrici in quibusdam eorum metrorum, quæ stabiles et minime dubias formas habent, ut in epitritis Doriis et qui cum his conjuncti sunt numeri, syllabam brevem in arsi producere ausi sint. Sunt certe aliquot apud Pindarum loci, qui suspicionem hujus rei aliquam facere possint. Sed hæc et alia iis relinquam, qui et quid restet agendum, intelligent, et ad id agendum idonei reperientur.

DISSERTATIO II.

DE METRORUM QUORUMDAM

MENSURA RHYTHMICA.

Ex quo metrorum scientia ad justæ doctrinæ rationem revocari cœpta est, ex 3
omnibus, qui ad hanc rem studia sua contulerunt, nemo ei majus incrementum, mea quidem sententia, attulit, quam Seidlerus, versibus dochmiacis accuratius explicandis. Alii, majora professi, vel plane destituerunt quam fecerant spem, vel alia, quam quæ exspectabantur, in medium attulere. Ex quibus si qui nuper, recentioribus magis quam Græcis litteris imbuti, nullamque nisi ingenii ad negata animosi laudem sectantes, quum æqualem pedum mensuram Græcis vindicare conarentur, vel editis magnis de re metrica voluminibus, vel in diariis quibusdam asseclarum suorum rudimenta commendantes, omnem argutandi calumniandique sollertiam adhibuerunt, ut audientiam sibi fecisse crederentur, naturam numerorum in quadam imagine imaginisque imagine positam ostensuri: nos quidem, hanc communem omnium reputantes doctrinarum sortem esse, ut etiam devia suum consequantur fastigium, aliis quærendum relinquamus, quis Musarum sacerdos, pedem Ionicum a majore in duabus syllabis unave modulans, carmina non prius audita virginibus puerisque cantet, daturus aliquando, ut sperare licet, etiam monosyllabum versum heroicum. Alia via, ut par erat, rem aggressus est A. Boeckhius, vir et doctissimus et studiosissimus veri: qui quum ipse quoque nova opus esse metrorum doctrina sibi persuasisset, non solum naturam numerorum suo quodam proprio modo explicare studuit, sed etiam, quoniam, artis veterum musicæ ea in re aliquem usum fore intelligebat, ad hanc quoque, tamquam ad fontem largos haustus promittentem, præcipua quadam cura cursum disputationis suæ deflexit. Quæ musicæ veteris pervestigatio non dubitamus 4
quin admodum fructuosa rei metricæ fuisset, si vir præstantissimus admirabilem illam industriam suam eo, quo maxime debebat, contulisset. Nam quum duæ sint partes musicæ, harmonica et rhythmica, quarum harmonica tenui quodam et hodie vix explicabili vinculo cum metrica doctrina cohæret, rhythmica autem cognata ei est conjunctaque maxime: harmonicam diligenter ille pertractavit,

rhythmicam autem, de qua vel sola, vel præcipue eum dicturum exspectabamus, obiter tantum attigit, afferens magis, quam explicans, quæ in hoc genere a veteribus tradita sunt. Est illa sane longe obscurissima pars veteris musicæ, quæ non aliter, ut videtur, explanari poterit, quam si Aristoxeni elementa rhythmica reperiantur, vel Pselli saltem introductio in artem rhythmicam, cujus specimina quædam Morellius dedit, in lucem prodeat*. At tanto cautius incedere oportet, si quis numeros Græcorum ex ipsa illius gentis doctrina judicare instituit.

Prorsus enim diversæ erant rhythmica et metrica. Metrica, quæ ad solam versuum compositionem spectabat, quoniam in sermone duæ tantum mensuræ usurpantur, in solis duplicis mensuræ varietatibus consistebat; rhythmica autem, quæ ad cantum pertinebat, quum mensurarum majorem habebat varietatem, tum pedibus utebatur et aliis et aliter consociatis. Inde metricæ artis propriæ perhibentur productiones correptionesque syllabarum, et longitudines ac brevitates; rhythmicæ autem, tarditates ac celeritates. Nam Porphyrius pag. 239. si cui productiones syllabarum et correptiones ad rhythmum referre videatur, nihil nisi negligentius loqui scriptorem illum, ordine minus observato, et res ipsa, et aliorum scriptorum loci, ut Manuelis Bryennii p. 502. et Suidæ in v. ῥυθμὸς, docere poterunt. Quot autem mensuris rhythmici usi sint, non est traditum ab antiquis. Nam Aristidis Quintiliani verba pag. 33. σύνθετος δέ ἐστι χρόνος, ὁ διαιρεῖσθαι δυνάμενος· τούτων δὲ ὁ μὲν διπλασίων ἐστὶ τοῦ πρώτου· ὁ δὲ, τριπλασίων· ὁ δὲ, τετραπλασίων· μέχρι γὰρ τετράδος προῆλθεν ὁ ῥυθμικὸς χρόνος, vereor ne pariter atque ea, quæ Martianus Capella pag. 194. dicit, ad illa pertineant, quæ idem Aristides p. 45. et scholiastes Hephæstionis p. 78. aliique de syllabis vocalium pondere, consonantiumque multitudine magis minusve auctis, nimis profecto subtiliter, disputant. Certe non est ista observatio de ea re intelligenda, de qua disserit Aristoxenus in fr. rhythm. pap. 288. qui ipse alia omnia potius, quam pedem simplicem non nisi ex quattuor moris constare dicit. Loquitur ille de partibus pedis, arsi et thesi, quarum dicit in pede simplici non nisi quattuor, duas theses, totidemque arses conjungi: quod etiam Psellus p. 301. confirmat. Verba Aristoxeni, quibus emendatis uti præstat, hæc sunt: τοῦ δὲ λαμβάνειν τὸν πόδα πλείω τῶν δύο σημεῖα, τὰ μεγίθη τῶν ποδῶν αἰτιατέον· οἱ γὰρ ἐλάττους τῶν ποδῶν, ὑπερίλημπτον τῇ αἰσθήσει τὸ μέγιθος ἔχοντες, εὐσύνοπτοί εἰσι καὶ διὰ τῶν δύο σημείων· οἱ δὲ μεγάλοι τουναντίον πεπόνθασι· δυσπερίλημπτον γὰρ τῇ αἰσθήσει τὸ μέγιθος ἔχοντες, πλειόνων δέονται σημείων, ὅπως εἰς πλείω μέρη διαιρεθὲν τὸ τοῦ ὅλου ποδὸς μέγιθος εὐσυνοπτότερον γένηται· διὰ τί δὲ οὐ γίγνεται πλείω σημεῖα τῶν τεττάρων, οἷς ὁ πους χρῆται κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ὕστερον διειχθήσεται. Nam quemadmodum βάσιν rhythmici, ut mittam, quæ Budæus in Comm. Gr. l. attulit, nunc de thesi, quam ipsi dicunt, usurpant, ut Aristoxenus fr. rhythm. p. 292. 294. et Psellus p. 301. nunc de loco et sede integri pedis, ut scholiastes Hephæstionis pag. 44. et interpretes Aristophanis ad Nub. 652. nunc etiam universe de incessu numeri dicunt, ut Aristides pap. 38. v. 22. cui addere possem locum ex inedito de metris libello, ita etiam σημεῖον modo moram sive tempus vocant, cujus significationis exempla attulit Morellius ad Aristoxeni fr. pag. 280. sq. modo motum dicunt unum, qui, ut unus sonus, vel una syllaba, partem pedis implet, ut Aristoxenus in fr. p. 278. 282. et Aristides p. 32. modo universe talem pedis partem intelligunt, sive ea motu, seu

* De illo Pselli scripto v. præfat. ad Elem. doctr. metr. pag. vii.

sono, seu syllaba contineatur, ut idem Aristoxenus p. 288, 290. 292. et Psellus p. 301. interdum vero etiam illam pedis partem, quæ vel arsis vel thesis est, etiam si ex pluribus vel sonis vel syllabis vel motibus constet, nomine isto significant, ut Aristides p. 39. pæonem diagyium ex duobus σημείοις compo- 6
situm dicens, qui pes alias vel quinque vel tria dicendus esset σημεῖα habere. Sed hæc obiter. Quæ certæ videntur rhythmicorum mensuræ, sunt, præter simplicem et duplicem, quadruplex et octuplex. Hac ambæ in orthio, trochæoque semanto inveniuntur; quadruplex etiam, ut videtur, in spondeo majore seu duplici. Etsi enim, qui hunc ex quattuor bimoris partibus constare volunt, non inepte comparatione uti possunt proceleusmatici, quem ex quattuor brevibus temporibus compositum similiter duplicem vocat Aristides, tamen, quum ille spondeum istum p. 36. non sine caussa, ut putamus, ἐκ τετρασήμου θέσεως καὶ τετρασήμου ἄρσεως fieri dicat, verior videtur Boeckhii sententia, duas eum quaternorum temporum partes habere. Omnino autem ipsa rei natura postulat, ut pluribus, quam simpli et dupli mensuris usam esse musicam Græcorum credamus, quod nimis iners et rudis foret cantus, qui non nisi duplicis mensuræ varietatem admitteret. Sed hoc quidem facile omnibus probabitur. Illud vero mirum plerisque et incredibile accidet, si dixerimus, etsi poetæ Græci propter linguæ suæ naturam non pluribus utantur, quam duabus mensuris, tamen ex ipsis eorum metris aliquando colligi posse, quibus in cantu rhythmicis mensuris vel non usi, vel etiam usi esse videantur. In qua re si non fallimur, intelligetur forsitan, esse adhuc, quo artis periti nondum penetrarint.

Consideranti comparantique hos duo versus,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,

quorum utrumque trochaicum esse volunt, facile appareat necesse est, posse quidem utrumque eodem modo recitari, i. e. per dipodias trochaicas, potiore ictu in prima syllaba notatas, sed tamen, ne Pindaricum ita legi velis, duo obstare, unum, quod volubilitas trochaici numeri, quamvis per trochæos irratio- 7
nales ad paullo majorem gravitatem adducti, minime conveniat severitati Doriæ harmoniæ, cujus iste e trochæo spondeoque factus numerus proprius est; alterum, quod epitriti usus in hunc numerum ita receptus est, ut ille non ex duobus trochæis, sed ex trochæo et spondeo constare videatur. Nam quid est, cur in tanta horum numerorum apud Pindarum copia vix pauci reperiantur versus, qui trochæum habeant, quum præsertim idem poeta in iis carminibus, in quibus vere trochaicis numeris usus est, trochæum in fine dipodiæ sæpissime admittat, ut in Nem. viii.* quod, ut ipse testatur, Lydiam harmoniam habuit: quod contra in Doriis carminibus, ut in Pyth. iv. in quo iste epitritus quingenties tricies ter invenitur, non nisi bis in medio versu ditrochæum positum videmus, idque ipsum iis in locis, ubi syllaba brevis recte pro longa poni possit. Quæ tanta diligentia, quam etiam apud tragicos in hoc genere deprehendimus, monet, ut locos, qui repugnant, de vitio suspectos habeamus. Sunt autem apud Pindarum, de quo solo nunc dicam, hi. Ol. iii. 27. (46.) ubi neque Ἰστρίᾳ νιν, neque Ἰστρίᾳ νιν, neque Ἰστριανὴν, ut quidam libri habent, sed Ἴστριναν scribendum videtur: pronomine enim tanto minus opus est, quod istud nomen

* At in hoc quoque carmine Dorios epitritos esse, trochæosque vel scriptura emendata, vel versibus rectius dispositis removeri, nunc persuasum habeo.

nullo modo ad γαῖαν pertinere potest, sed cum sequente ἱλᾶόντα construendum est. vii. 2. (3.) ubi ἀμπέλου ἴνδον, quamvis contra plerosque libros et Athenæi auctoritatem, inverso verborum ordine præferam. x. 4. (xi. 4.) ubi etsi anceps judicium est, quum duas tantum strophas hoc carmen habeat, versusque et hic et ultimus stropharum trochaicus esse possit, tamen, quum reliqua metrorum compositio trochæis non magnopere faveat, videndum est, ne σὺν πόνῳ vel errori, vel correctori, ἀνὴρ in antistrophico prima correpta esse putanti, debeatur, poeta autem σὺν μόχθῳ dederit *. xii. 21. (27.) jam Boeckhius sustulit, recte monens, ὁμιλίων trisyllabum esse. Pyth. i. 13. (26.) ἀτύζονται non debebat cum ἀτύζεται commutari, quum præsertim Plutarchus, gravis nec silentio prætereundus auctor, non uno loco pluralem tueatur †. Nem. v. 14. (25.) ubi in particula μὴ non
8 immerito offendit Boeckhius, repone, ἐν δίκᾳ σ' οὐ μὴ κεκινδυνευμένον ‡. ix. 32. (75.) et 47. (111.) jam Boeckhius in vitii suspicionem adduxit, in priore nihil obstare monens, quin εἰσὶν pro ἐντὶ scribatur §; in altero restitue, οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω. Isthm. v. 34. (vi. 52.) ubi neque κάρυξε, neque κύρησε nunc probem, sed malim, ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον κάρυσσε, *Æacidam ad expeditionem se vocare indicabat.* Quæ præterea ditrochæi exempla in his numeris inveniuntur, idoneam excusationem habent. Sunt enim aut in fine versus, ubi ultimæ syllabæ mensuram nihil curari constat, aut in fine numeri, sequente mediis in versibus alio numero, qui locus eamdem habet ancipitis syllabæ veniam. Et prioris quidem generis exempla afferre nihil attinet; alterius autem quæ reperiuntur, commemorasse non erit supervacaneum. Et ante dactylicos numeros trochæus invenitur Ol. vi. 18. (31.) viii. 54. (71.) x. (xi.) 6. 12. xii. 19. (25.) Pyth. iii. 18. (31.) iv. 23. (40.) ix. 21. 125. (38. 214.) Nem. v. 47. (86.) nisi quis ibi, quod Heynio in mentem venit, μάρναντται reponi malit. x. 4. 22. (6. 40.) Isthm. i. 17. (24.) Ante choriambum Ol. xiii. 19. (26.) Ante Creticum Ol. x. (xi.) 16. 17. 21. xii. 15. (21.) Pyth. iv. 5. (9.) Nem. i. 1. v. 1. 15. (28.) Isthm. iii. 15. 17. 34. 35. (24. 28. iv. 25. 28.) et olim 51. (iv. 55.) ubi nunc meliorem lectionem cum epitrito restituit Boeckhius. At, inquiat aliquis, quid Creticus ad rem, qui quum nihil sit nisi catalexis, non alius, sed idem numerus est, ut, si ante hunc syllabæ ancipiti locus est, ea res indicio sit, esse potius in epitrito isto trochaicum numerum, quam non esse. Etenimvero ita videri non nego: attamen non esse ita, tantisper mihi concedi volo, dum attulero, quod opinionem meam confirmet. Nunc, si vera dicimus, Ol. xii. 6. (7.) metrorum dispositio ea, quæ est in vulgatis libris, excusationem præbebit ditrochæo, quam ille in nupera descriptione non habet. Sed præter hæc exempla etiam illa non sunt existimanda ditrochæum habere, in quibus nomen proprium illum pedem infert, ut Isthm. ii. 14. (21.) || iii. 90. (iv. 123.) ¶ (nam Agesidamos, Agesilaos, Agesimachos, qui communi lingua Hegesidami, Hegesilai,

* Servata vulgata lectione nunc rectius dispositis membris hoc vitium removi.

† Quamquam hoc in exemplo, quia non epitritus, sed Creticus sequitur, ferri posset ἀτύζεται.

‡ Defendi hic quoque potest vulgata, modo membris recte divisis.

§ Non est tamen hæc, ut opinor, vera lectio, sed scribendum ἐν τίν τοι: vide Nem. vii. 132. nisi præstat etiam ἔν τοι τίν, ut Pyth. i. 134. σύν τοι τίν.

|| Hunc quidem locum in Elementis doctrinæ metricæ p. 651. monui liberari posse licentia ista, membris aliter dispositis, et v. 66. ἐπεί τοί γ' scribendo. Sed rectius tamen, opinor, concedemus hanc veniam nomini proprio.

¶ Hic locus non indiget hac excusatione. Sed non recte distinxi membra in Elem. doctr. metr. p. 651.

Hegesimachi erant, scions omitto) ita ut in his, quæ paullo ante ab alio sequente 9
numero veniam habere diximus, hæc Ol. viii. 54. (71.) xii. 19. (25.) Pyth. ix. 125. (214.) Isthm. iii. 15. (24.) in quibus nomen proprium est, duobus modis defendi possint. Nam ut Æschylus Ἱπποµέδοντος et Παρθενοπαῖος, Sophocles autem Ἀλφεσίβοιαν secunda longa, idemque prima producta Τελεύταντος dixit, etsi hoc quidem Porsonus eleganti conjectura tollere studuit, ita Pindarus quoque aliquid in nominibus propriis sibi indulsit, et plus fortasse, quam quis opinetur. Insigne exemplum præbent Ol. ii. initio Ἡρακλέης, et Nem. vi. 54. (89.) Ἀοῦς ἀκµᾷ; quibus in verbis, ut nos quidem putamus, pæon primus secundam tertiamque syllabam contractas habet in unam longam: quod quum contra legem pæonum factum sit, apparet, syllabam istam duobus sonis cani debuisse *. Id enim factum esse interdum, et hæc Aristoxeni verba monstrant in fragm. rh. pag. 288. ὁ δὲ µικτὸς (χρόνος), ᾧ συµβέβηκεν ὑπὸ φθόγγου µὲν ἑνὸς, ὑπὸ ξυλλαβῶν δὲ πλειόνων καταληφθῆναι, ἢ ἀνάπαλιν ὑπὸ ξυλλαβῆς µὲν µιᾶς, ὑπὸ φθόγγων δὲ πλειόνων, et Aristophanes comprobat, abusum hujus rei notans illo εἰαιαιαιαιλίσσετε in Ranis v. 1349. 1390. Pæones quidem, quibus vel Germanicas Musas noster ille canere docuit Klopstockius, Boeckhius nunc Græcorum volubili linguæ eripere conatus est, quod quæ ab ipso inventa est metrorum doctrina eos non ferret. Nos, aliter ea de re sentientes, illud tantum nunc monebimus, in carmine Ol. ii. primum pæonem, aliquoties ab interpolatoribus sublatum, præter illud Ἡρακλέης in omnibus strophis et posse restitui, et videri restituendum esse. Redeo ad ditrochæum. Is uno in carmine, Isthmicum quartum, vulgo quintum, dico, prorsus videtur rationes nostras conturbare:

µᾶτερ Ἀλίου, κολυώνυµε Θεία,
σέο γ' ἕκατι καὶ µεγασθενῆ νόµισαν,

cujusmodi pleraque stropharum initia sunt †: simulque addi his debet iii. 19. (iv. 1.)

ἔστι µοι θεῶν ἕκατι µυρία πάντᾶ κέλευθος.

Quibus locis quum scripturæ correctio adhiberi non possit, certo evertent senten- 10
tiam nostram, nisi inveniatur, quo ipsi quoque defendi queant. Ac de Isthm. iii. 19. (iv. 1.) sic existimo: quoniam quaternæ dipodiæ conjunctæ sunt, binas, ut in multis versibus, unum membrum constituere: quam rationem huic versuum generi etiam v. carmine Isthmiorum, licet alio modo, vindicari, non opus est ut peritos moneam. Ex quo consequitur, nihil offensionis habere ancipitem in fine secundæ dipodiæ, ut finito ibi numero; sed in prima dipodia post ἔστι particulam aliquam excidisse. Aliter statuendum videtur de primis duobus versibus quarti carminis: in quorum primo quum secundus, in secundo quartus pes sæpius, quam velis, excusatione opus habeat, in priore autem secundi versus dipodia nulla prorsus trochæo venia sit: nihil reliquum est, quam ut hos duo versus aut vere trochaicos numeros habere, ideoque plane ab illo genere, de quo loquimur, diversos esse censeamus, quod tamen non videtur bene convenire cum

* Ita tamen hoc insolens videtur in pæonico numero et pene abhorrens ab ejus natura, ut dubitem, an præstet has Cretici soluti contractiones putare.

† Descriptionem membrorum nunc eam dedi, qua tollitur vitium. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

reliquis numeris, in quibus omnibus Dorica gravitas conspicua est; aut primam primi, secundam secundi versus dipodiam neque trochaicam, neque ex trochæo et spondeo, sed ex basi et trochæo esse statuamus *; quod genus si cui duplicem basin vocare placet, ostendat velim, cur secundus pes alias sequatur, quam quæ sunt baseos leges. Ita vero non modo in utraque dipodia varians mensura idoneam rationem habebit, sed recte etiam in secundo versu prior dipodia trochæum pro spondeo recipiet, latente, quia alius numerus sequitur, falsa mensura. In epodorum autem versu septimo, in quibus omnibus (sunt autem tres tantum) ditrochæus dactylos præcedit, ferri fortasse trochaicus numerus, quum sit brevissimus, poterit; sin minus, apparet, certe excusari syllabam ancipitem posse.

Sed veniendum jam est ad ea, quorum caussa hæc disserui: ex quibus, ut hoc obiter addam, satis intelligetur, cur finem fragmenti Pindarici, quod a Thierschio
11 in Actis Monacensibus i. fasc. iii. p. 315. sq. et a Boeckhio in adnotationibus ad Isthm. vii. editum est, choriambum, non ditrochæum constituerim. Alia fragmenta, in quibus ditrochæus est, ubi epitritum esse conveniebat, vel aperte corrupta sunt, vel certum judicium excludunt. Igitur dipodia trochaica non potest aliter pronunciari, quam ut prior pes majorem, posterior minorem ictum accipiat, ut in hoc versu,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.

In qua re nihil mutat ultimæ productio, quia ea syllaba tamen pro brevi est. Quin Boeckhio auctore etiam mensuram in secundo pede prima syllaba breviorem, quam in primo, habet. Hic enim lib. i. cap. extremo, ut æqualem pedum mensuram, qua hodie musici utuntur, etiam in Græcam musicam inferret, quum id quosdam per puncta, quibus sescuplum ad dimidium comparatur, frustra tentare intelligeret, rem excogitavit, cui rite exsequendæ ipse Apollo impar sit, mensuram dipodiæ trochaicæ, trochæum irrationalem habentis, ex his constare rationibus: 2. 1. $1\frac{5}{7}$. $1\frac{2}{7}$. Esto: quis enim hodie incredibilia reformidet? At quid fiet præceptis veterum rhythmicorum? Nam quum $1\frac{5}{7}$ et $1\frac{2}{7}$ hanc rationem habeant, quam 4 et 3, triplicis et quadruplicis mensuræ consociatio usitatissima foret, quam tamen veteres vel plane rejectam, vel raro certe usurpatam perhibent. Deinde, si dicunt veteres, posteriorem spondei irrationalis syllabam brevi longiorem esse, quis tamen eorum dixit, priorem syllabam breviorem esse longa? Denique quis dixit, irrationalem syllabam cum irrationali consociari, quæ ratio aperte exclusa est et ab Aristoxeno in fr. rh. p. 298. et a Bacchio p. 23. Quæ quum ita sint, manebit, ut opinor, etiam secundi pedis initio eadem, quæ primi, mensura in ditrochæo, etiam si posterior pes irrationalis sit. Sed quid dicemus de illo genere, quale hoc est,

Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,

quod isto modo si legimus, mensura utriusque pedis pari, priore autem pede
12 majorem percussionem habente, omnis perit numerorum gravitas et magnificentia. Quod genus neminem, qui aliquo venustatis sensu polleat, aliter, quam prioris pedis initio minorem, alterius majorem habente percussionem recitaturum putamus, ipso sensu illuc inclinante, ut pedem, qui posterior est, spondeum, quam trochæum

* Nihil opus esse hac metri descriptione, ex ea, quam nunc dedi, dispositione versuum intelligetur.

irrationalem esse malit. Id vero planissime confirmatur iis, quæ supra attulimus. Nam si spondeus tam constanter usurpatur, ut non ipse, sed trochæus, si is aliquando inveniatur, excusatione indigeat, quid aliud, quam non ex duobus trochæis, sed ex trochæo et spondeo hoc genus compositum esse dicemus? At hoc quoque dubitationem habet non exiguam. Nam si iste non ditrochæus, sed epitritus est, quid caussæ est, cur rhythmici, quum hic numerus apud lyricos usitatissimus, apud tragicos minime rarus sit, tamen, ubi de divisione numerorum loquuntur, tria faciant genera, par, duplex, sescuplex; quartum genus autem, epitritum, ut quod exigui usus sit, a quibusdam tantum adjici referant, veluti Aristides p. 35. bis, Porphyrius in Comment. ad Ptolem. pag. 220. Psellus pag. 300. Quin Aristoxenus plane hoc genus exclusit, ita scribens in fine fragmenti: τὸ δὲ ἑπτάσημον μέγεθος οὐκ ἔχει διαίρεσιν ποδικήν· τριῶν γὰρ λαμβανομένων λόγων ἐν τοῖς ἑπτά, οὐδείς ἐστιν ἔῤῥυθμος· ὧν ὁ εἷς μέν ἐστιν ὁ τοῦ ἐπιτρίτου· δεύτερος δὲ, ὁ τῶν πέντε πρὸς τὰ δύο· τρίτος δὲ, ὁ τοῦ ἑξαπλασίου· ὥστε πέμπτοι ἂν εἶησαν οἱ ἐν ὀκτασήμῳ μεγέθει: numeraverat autem quattuor ante genera, trium quattuor, quinque, sex temporum. Ex quo apertum est, quem diximus epitritum apud Pindarum inveniri, ab rhythmicis aut ad trochæos relatum, aut certe ne pro epitrito quidem habitum esse. Atqui ne ad trochæos referatur, obstant, quæ paullo ante commemoravimus: quodsi ne epitritus quidem est, quid tandem erit aliud? Laudabo, qui ad hoc ita responderit, ut locus dubitationi non relinquatur. Ego satis habebo, distinctius constituenda quæstione etiam augere dubitandi materiam. Sensum si consulas, quem solum in hoc genere, et quamquam non contemnendum, attamen ne omni quidem ex parte certum ducem habemus, facile adducaris, ut gravitatem Dorii numeri ne spondeo quidem trochæum sequente, i. e. his mensuris 2. 1. 2. 2. contentam esse, sed longius etiam duci debere secundi pedis initium existimes. Unde, qui 13
hodiernam musicam veteri immiscent, talem forsitan rationem comminiscentur, 2. 1. 3. 3. adhibito vel illo Aristidis tempore triplici, de quo supra diximus, vel, si id eripiatur, testimonio Aristoxeni p. 302. cujus verba emendata adscribam: τέταρτοι δ' εἰσὶν οἱ ἑξασήμῳ μεγέθει· ἔστι δὲ τὸ μέγεθος τοῦτο δύο γένων κοινὸν, τοῦ τε ἰαμβικοῦ, καὶ τοῦ δακτυλικοῦ· ἐν γὰρ τοῖς ἓξ πρώτοις λαμβανομένων λόγων, τοῦ τε ἴσου, καὶ τοῦ διπλασίου, καὶ τοῦ τετραπλασίου, ὁ μὲν τελευταῖος ῥηθεὶς οὐκ ἔῤῥυθμός ἐστι· τῶν δὲ λοιπῶν ὁ μὲν τοῦ ἴσου λόγος εἰς τὸ δακτυλικὸν γένος ἐμπεσεῖται· ὁ δὲ τοῦ διπλασίου εἰς τὸ ἰαμβικόν. Eademque dicit Aristides p. 35. seq. τῶν ῥυθμῶν τοίνυν οἱ μέν εἰσι σύνθετοι, οἱ δὲ ἀσύνθετοι· ἀσύνθετοι μέν, οἱ ἐνὶ γένει ποδικῷ χρώμενοι, ὡς οἱ τετράσημοι· σύνθετοι δὲ, οἱ ἐκ δύο γενῶν, ἢ καὶ πλειόνων, ὡς οἱ δωδεκάσημοι· μικτοὶ δὲ, οἱ ποτὲ μὲν εἰς χρόνους, ποτὲ δὲ εἰς ῥυθμοὺς ἀναλυόμενοι, ὡς οἱ ἑξάσημοι. At hæc ad aliam rem transfert Boeckhius pag. 27. cui neque contradicam, neque assentiar, nisi alia prægressa disputatione, cui nunc non est locus. Omnino autem etiam si defendi ista ratio posset, minime apta ea foret his numeris, manente trochæi similitudine, cujus iteratio non minus omnem gravitatem excludit, quam ineptus ille dactylorum exitus, qui in Ol. vi. nimis patienter ad hunc usque diem toleratus est. Aptius fortasse prioris pedis duplum videbitur, 2. 1. 4. 2. Modo quis aliunde hunc longiorem trochæum proferat. Poterit quidem, ductus ope, ex memorabili loco Aristoxeni Harm. ii. p. 34. πάλιν ἐν τοῖς περὶ τοὺς ῥυθμοὺς πολλὰ τοιαῦθ' ὁρῶμεν γιγνόμενα· καὶ γὰρ μένοντος τοῦ λόγου, καθ' ὃν διώρισται τὰ γένη, τὰ μεγέθη κινεῖται τῶν ποδῶν, διὰ τὴν τῆς ἀγωγῆς δύναμιν· καὶ τῶν μεγεθῶν μενόντων ἀνόμοιοι γίγνονται οἱ πόδες, καὶ αὐτὸ τὸ μέγεθος πόδα τε δύναται καὶ συζυγίαν. Quæ non recte explicat Meibomius. Nam hoc dicit Aristoxenus, manente ratione eadem, v. c. dupli, mutari pedem pondus per ductum, ut trochæus, si hoc utare, vel trium possit vel sex temporum esse; rursum-

que magnitudine manente, veluti senorum temporum, dissimiles fieri pedes, ut
14 eadem magnitudo vel uni, vel duobus trochæis sufficiat. Verum enim vero nec tam crebro, quam in his epitritis opus foret, ductum mutatum esse credibile est, præsertim si compares, quæ Quintilianus ix. 4. 50. dicit, silentiumque ea de re Aristidis pag. 99. seq. et obstare quodammodo etiam Plutarchi verba videntur, qui in libro de musica, quamvis c. 21. p. 1138. B. laudet antiquorum in numeris varietatem, tamen c. 6. p. 1133. B. ita scribat: τὸ δ' ὅλον ἡ μὲν κατὰ Τέρπανδρον κιθαρῳδία καὶ μέχρι τῆς Φρύνιδος ἡλικίας παντελῶς ἁπλῆ τις οὖσα διετέλει· οὐ γὰρ ἐξῆν τὸ παλαιὸν οὕτω ποιεῖσθαι τὰς κιθαρῳδίας, ὡς νῦν, οὐδὲ μεταφέρειν τὰς ἁρμονίας καὶ τοὺς ῥυθμούς. Præterea bene tenendum est, quos Græci pedes rhythmicos vocant, etsi natura sua dissimillimi sunt hodiernæ illi æquali pedum mensuræ, cui tactui nomen fecere, tamen usu non multum ab ea diversos esse: unde consequitur, non necessarium fuisse, ut cantus non alias, quam has ipsas, partes, quibus pedis cujusque natura continetur, exprimeret. Id quum obscurius colligi possit ex iis, quæ eodem illo, quem commemoravimus, loco addit Aristoxenus: δῆλον δ' ὅτι καὶ τῶν διαιρέσεων τὸ καὶ σχημάτων διαφοραὶ περὶ μένον τι μέγεθος γίγνονται· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἡ μὲν ῥυθμοποιΐα πολλὰς καὶ παντοδαπὰς κινήσεις κινεῖται· οἱ δὲ πόδες, οἷς σημαινόμεθα τοὺς ῥυθμούς, ἁπλᾶς τε καὶ τὰς αὐτὰς ἀεί· multo clarius intelligitur ex his, quæ idem in fr. rh. p. 290. scribit, ubi quum dixisset, pedem suapte natura non ultra quattuor partes, duas theses, totidemque arses, recipere, pergit ita: δεῖ δὲ μὴ διαμαρτεῖν ἐν τοῖς νῦν εἰρημένοις, ὑπολαμβάνοντας μὴ μερίζεσθαι πόδα εἰς πλείω τῶν τεττάρων ἀριθμόν· μερίζονται γὰρ ἔνιοι τῶν ποδῶν εἰς διπλάσιον τοῦ εἰρημένου πλήθους ἀριθμὸν καὶ εἰς πολλαπλάσιον· ἀλλ' οὐ καθ' αὑτὸν ὁ πούς εἰς τὸ πλέον τοῦ εἰρημένου πλήθους μερίζεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας διαιρεῖται τὰς τοιαύτας διαιρέσεις· νοητέον δὲ χωρὶς τά τε τὴν τοῦ ποδὸς δύναμιν φυλάσσοντα σημεῖα, καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνομένας διαιρέσεις· καὶ προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις, ὅτι τὰ μὲν ἑκάστου ποδὸς σημεῖα διαμένει ἴσα ὄντα καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ μεγέθει· αἱ δ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνόμεναι διαιρέσεις πολλὴν λαμβάνουσι ποικιλίαν. Quæ quomodo Boeckhio pag. 104. ad ductum rhythmicum
15 spectare videantur, nullo modo assequor. Rectius ea compares cum his verbis Longini, in fragm. 3. (v. scholiasten Hephæstionis, pag. 76.) ἔτι τοίνυν διαφέρει ῥυθμοῦ τὸ μέτρον, ἢ τὸ μὲν μέτρον πεπηγὸς ἔχει τοὺς χρόνους, μακρόν τε καὶ βραχύν, καὶ τὸν μετὰ τοῦτον, τὸν κοινὸν καλούμενον, ὃς καὶ αὐτὸς πάντως μακρός ἐστι καὶ βραχύς. ὁ δὲ ῥυθμὸς ὡς βούλεται ἕλκει τοὺς χρόνους· πολλάκις γοῦν καὶ τὸν βραχὺν χρόνον ποιεῖ μακρόν. Apertiusque etiam Dionysius hoc declarat in libro de compositione verborum p. 134. ἡ μὲν γὰρ πεζὴ λέξις οὐδενὸς οὔτε ὀνόματος οὔτε ῥήματος βιάζεται τοὺς χρόνους, οὐδὲ μετατίθησιν. ἀλλ', οἵας παρείληφε τῇ φύσει τὰς συλλαβάς, τάς τε μακρὰς καὶ τὰς βραχείας, τοιαύτας φυλάττει· ἡ δὲ ῥυθμικὴ καὶ μουσικὴ μεταβάλλουσιν αὐτὰς μειοῦσαι καὶ αὔξουσαι, ὥστε πολλάκις εἰς τἀναντία μεταχωρεῖν· οὐ γὰρ ταῖς συλλαβαῖς ἀπευθύνουσι τοὺς χρόνους, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις τὰς συλλαβάς. Ex quibus æstimari potest, non ita planum esse, quæ musicorum numerorum cum metris poetarum consociatio fuerit atque communitas. Quamquam male abuteretur ista Dionysii observatione, qui ea vel in metris si quid vitiosum est, excusatum iret, vel musicos numeros non putaret aliqua tamen ratione cum metricis convenisse. Præterea vero a Plutarcho in libro de musica c. 28. p. 1140. F. 1141. A. quædam commemoratur εἰς τοὺς οὐχ ὁμογενεῖς ῥυθμοὺς ἔντασις, quæ quam vim habuerit, melius fortasse intelligetur, quum exempla, quæ ibi allata sunt, maximeque pæon epibatus, explicatus fuerit, de quo pede quæ ab Aristide tradita sunt, et secum ipsa, et cum iis, quæ supra ex Aristoxeno de quattuor pedum σημείοις attulimus, videntur pugnare. Sed quiqui fuerint

numeri musici, qui Doriis istis epitritis aptabantur, hoc tamen ex iis, quæ disputavimus, effici videtur, posteriorem pedem non trochæum irrationalem, fortasse ne spondeum quidem quattuor temporum, sed longiorem quempiam pedem fuisse. Quæ ratio si vera est, sponte intelligitur, tolli dubitationem, quam supra tetigimus, quomodo etiam ante Creticum ditrochæus pro epitrito locum habeat. Nam Creticus jam minime erit catalexis præcedentis numeri, sed plane alius numerus, ut ex his mensuris constans, 2. 1. 2. ex quo conficitur, si ante dactylos aut choriambos ditrochæus epitriti vicem sustinere potest, non minus id fieri ante Creticum posse. Confirmatque eam rem justa versuum 16
recitatio. At, inquiat aliquis, epitritum istum ex trochæo rationali et irrationali, majoris tantum gravitatis caussu, compositum esse, ex eo colligi potest, quod etiam anacrusin, si quando ea usurpatur, constanter longam habet Pindarus, bis tantum brevem sibi indulgens, semel Ol. vii. 4. (5.) et Isthm. i. 4. (5.) qui loci nescias an corrigendi sint. Nam. Ol. viii. emendatio levis mendi, quod. v. 87. (115.) relictum est, meliorem versuum distinctionem monstrabit. Fateor, ejusmodi esse hoc argumentum, ut in se ipso nihil habeat, quod reprehendi possit. Verum quod ad anacrusin attinet, eam etsi longam esse necessitas nulla cogit, tamen sequente tam gravi, quam nos quidem putamus, numero, facile intelligitur, longam anacrusin brevi aliquanto aptiorem esse: quod autem maximum est, non everteruntur isto argumento, quæ de gravitate Dorii numeri diximus: quæ quum tanta sit, ut trochaicum numerum, quidquid comminiscare, plane aspernari videatur, nihil proderit ad trochæorum defensionem mensura anacruseos. Sed satis. Alia, quæ fortasse de hoc versuum genere dici possent, aliis relinquam.

Aliud enim, idque apertius proferre exemplum volo mensuræ per numeros musicos mutatæ. Numerum ex uno spondeo factum nemo magnopere laudabit, sed certis tamen locis recte adhiberi fatebitur. Minus etiam trochæus probabitur unus: etsi hunc quoque pedem, maxime basi prægressa, ante choriambum vel Creticum sæpe, neque id inepte positum videmus. Nam qui basin et hunc trochæum pro duplici basi numeret, non persuadere mihi, supra significavi: vereor potius, ne hic illic basis in iis numeris conspiciatur, quibus Pindarus etiamnum lege solutis fertur. Omninoque est ea nuper imperiosius in arbitrariam legem coacta, adeo ut lyrici Æolenses et comici, quibus addere necessario etiam tragicos dedebimus, imperfecti rhythmici audiant. Nimirum quid facillius, quam in poetas culpam conjicias, ubi, doctum credulis vitii nomen, παραχαταλογὴ ad manum sit? Sed ille, quem dixi, trochæus plerumque ante breves quosdam et abruptiores numeros invenitur, nihilque habet, quare non eadem, qua reliquæ 17
syllabæ, mensura esse judicetur. At alius haud raro invenitur trochæus, gravibus ille vel longis numeris mixtus, quem sive trochæum esse, sive spondeum putes, (plerumque enim ex duabus longis constat) concinnitati eum numerorum, servata communi mensura, mire officere fatendum est. Sic apud Pindarum:

τᾶς ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας | ἀρχὰ,
πείθον | ται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν.

Apud Æschylum in Eumenidibus:

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ | μᾶτερ
Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν | ποινάν.

In Agamemnone:

Ζεὺς, ὅς | τίς ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ', αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ.

Lege istum trochæum eadem, qua reliquos pedes mensura, ut hanc habeat longitudinem, 2. 1. et senties, numeros esse ineptos, inconcinnos, clumbes. Cur ita non est etiam in versu Hipponacteo:

ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' | ἥκω.

Nempe in hoc versu trochæus ille pro iambo substitutus, hujus vice fungitur, servans proinde mensuram ejus: in illis autem exemplis sejunctus a cæteris numeris integri membri locum tenet, ut, si trium ille temporum sit, ineptissima evadat tam brevis membri ad tam longa, quam cætera sunt, comparatio. Quare quid aliud, quam, quo numeri isti apta proportione æquarentur, quantum multitudini syllabarum deerat, tantum ponderi adjectum fuisse censeamus? Ac profecto, qui modo ineptissimi et turpiter fracti numeri videbantur, aptissimi erunt et eximia gravitate decori, si hunc non vulgarem illum trochæum, qui trium, sed semantum, qui duodecim temporum spatio producitur, esse statuas.
18 Hoc ejusmodi mihi esse videtur, ut neminem forte credam, qui semel monitus, si reputarit, quales illa carmina numeros requirant, non vera nos attulisse sibi persuadeat. Aliud exemplum hujus trochæi inauditos tollet numeros in Ol. ix. Sed facta semel pedis hujus mentione, paucis explicemus Aristidis locum, qui nescio an a plerisque non satis intellectus fuerit. Dicit is p. 38. nominis originem declaraturus: σημαντὸς δὲ, ὅτι βραδὺς ἂν τοῖς χρόνοις, ἐπιτεχνηταῖς χρῆται σημαίσαις, παρακολουθήσεως ἕνεκα διπλασιάζων τὰς θέσεις. Martianus Capella obscure vertit: *semanticus sane, quia, quum sit tardior, tempore, significationem ipsam productæ et remanentis cessationis effingit.* Σημασία, de quo vocabulo non satis accurate scholiastes Hephæstionis p. 20. σημασία οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς μετρικοῖς καλοῦνται, potius notationem temporis significat. Ita Aristoxenus fr. rh. p. 302. qui locus ita corrigendus: τῶν δὲ ποδῶν ἐλάχιστοι μὲν εἰσὶν οἱ ἐν τῷ τρισήμῳ μεγίθει· τὸ γὰρ δίσημον μέγεθος παντελῶς ἂν ἔχοι συνεκὴν τὴν σχηματσίαν· γίγνονται δὲ ἰαμβικοὶ οὗτοι, οἱ ἐν τρισήμῳ μεγίθει. Comparandus cum his scholiastes Hephæstionis, qui p. 81. de eodem pede pyrrhichio ita scribit: οὗτος δὲ κατὰ πόδα μὲν οὐ βαίνεται, διὰ τὸ κατάσυνεκον γίνεσθαι τὴν βάσιν, καὶ συγχεῖσθαι τὴν αἴσθησιν. Jam quæ sint ἐπιτεχνηταὶ σημασίαι, declarabunt hæc Quintiliani verba ix. 4. 51. *inania quoque tempora rhythmi facilius accipient: quamquam hæc et in metris accidunt. major tamen illic licentia est, ubi tempora etiam animo metiuntur, et pedum et digitorum ictu intervalla signant quibusdam notis, atque æstimant, quot breves illud spatium habeat; inde τετράσημοι, πεντάσημοι, et deinceps longiores fiunt percussiones: nam σημεῖον tempus est unum.* In tanta enim trochæi semanti tarditate non recte servata mensura fuisset, nisi pedum digitorumve ictu tempora notassent. Jam vero intelligi poterit, cur illa addat, διπλασιάζων τὰς θέσεις, quæ aliis et quod διπλασιάζων, non τετραπλασιάζων, et quod τὰς θέσεις, non τάς τε θέσεις καὶ τὰς ἄρσεις dixerit, mira videantur necesse est. Et quamquam τετραπλασιάζων, quum id
19 librarii etiam διπλασιάζων scribant, facile restitui possit, tamen διπλασιάζων, ut quod caussam contineat, quare τὰς ἄρσεις omiserit, genuinum esse puto. Hoc enim vult, pedem istum propter magnam ejus tarditatem ita proferri, ut, quo mensura ejus recte comprehendi observarique possit, thesis duplici ictu pedis

notetur, eaque ratione quasi in duas quaternorum temporum partes dividatur: ex quo consequitur, arsin, quæ, ut ex quattuor tantum temporibus constans, artificiosa, i. e. fictarum partium, notatione non opus habebat, ne commemorandam quidem fuisse. Itaque ut vulgaris trochæus tres habebat moras, sic semantus ille partes complectebatur tres, quattuor quamque temporum, quarum partium priores quum in uno sono comprehensæ facile justa mensura excidere possent, omnes tres partes ictu aliquo pedis vel manus notabantur, quorum ictuum duo priores ἐστιγμηναὶ dicuntur σημασίαι, quod non syllabas duas, sed unius syllabæ duas partes discernebant. Sed finem facio. Existimari vero ex his poterit, neque metricam doctrinam ab omni parte jam explanatam esse, rhythmicam autem adhuc in tenebris totam jacere.

DISSERTATIO III.

DE

DIALECTO PINDARI.

---

3 Græcæ grammaticæ pervestigatio, quæ nuper paucorum quidem, sed idoneorum hominum studiis admirabiles fecit progressus, nunc, si recte sentio, aut consistere in medio cursu cogetur, aut alia, quam hactenus, via debebit ingredi. Eo enim jam perducta videtur ista doctrina, ut, nisi ille locus, qui est de dialectis, pertractetur, nulla in parte ejus cum aliquo fructu procedi possit longius. Non mirabor tamen, si plerique dialectorum explicationem propter incredibilem rei difficultatem defugient. Neque enim hæc res collectione diversarum formarum confici potest, ut quidam opinati sunt, sed et lectio in singulis locis ad criticas regulas expendenda est, et tempora scribendique genera diligenter sunt discernenda. Quod quam magnum sit, quamque difficile, in tanta non solum copia, sed etiam corruptione veterum scriptorum, sponte intelligitur. Equidem ut aliquid ad eam rem conferam, editis ante biennium de hac materia observationibus nunc alias addam, quæ ad Pindarum spectabunt. De quo scriptore non minus perverse quosdam judicare video, quam de Theocrito, quum utrumque Dorica lingua usum existimantes, temere, quidquid Doriensibus usitatum fuit, aut ferendum in his scriptoribus, aut etiam reponendum esse censent. At ne Theocritus quidem ubique aut Doricam dialectum, aut eumdem Dorismum admisit: sed hujus rei fines qui monstraret, præsertim in tam corrupto scriptore, nondum inventus est. Minus etiam Dorica lingua usus est Pindarus: qui ne ipse quidem, quamvis integrior aliis scriptoribus ad nos pervenisse creditus, suæ dialecti probabilem reperit explanatorem. Nimirum, ut alibi non semel diximus, ante
4 omnia gentium dialecti a dialectis scribendi generum secernendæ erant. Quæ res habet sane aliquid difficultatis, quod gentium usus e scriptoribus tamen, exempla sectantibus illorum, qui in eodem genere elaborarunt, cognoscendus est. Verumtamen scribendi genera alia aliis ad hunc finem aptiora sunt; maxime pleræque prosæ orationis formæ; tum poesis illa, quæ communem vitam imitatur, ut comœdia et mimi: multo minus cætera poeseos genera, quorum nullum est, quod puram cujusquam gentis linguam exprimat. Et quoniam prima omnium fuit epica poesis, cujus duæ fuerunt levi discrimine distantes familiæ, una

Ionica Homeri, altera Æolica Hesiodi, quarum victrix Ionica diu lex et norma habita est omnis poeseos: quæcumque deinde aliæ exstiterunt poeseos formæ, eæ aut epicam sequutæ sunt poesin, alia ab alius gentis lingua colorem trahens, ut lyrica poesis, nunc Ionum linguæ, nunc Æolensium, nunc Doriensium, neque uno modo, sese accommodans, aut certarum gentium linguam consectatæ sunt, colorem ab epicis ducentes, ut tragœdia et bucolicum genus. Hæc reputantibus planum erit, qua via in hac disputatione incedendum sit.

Veniamus ad Pindarum. Verissime hunc veteres communi lingua usum dixerunt. Sturzium quidem, hoc in Maittairii libro pag. xxxiv. sic interpretantem, ut Pindari, poetæ temporibus Persicis florentis, dialectum proxime ad antiquissimam Hellenum linguam, a qua omnium minime abfuerit Dorica sive Æolica, accedere putaret, mirarer profecto, si nullus Pindari versus ad nos pervenisset: nunc autem, quum tantum ejus carminum volumen omnium manibus teratur, quid de tali opinione dicam, non invenio. Qui communem linguam Pindaro tribuerunt, hoc dixisse censendi sunt, dialectum, qua utitur, singulari quodam temperamento pene ex omnibus dialectis mixtam videri. Id quomodo factum sit, apertum est. Est enim Pindari dialectus epica, sed colorem habens Doricæ, interdum etiam Æolicæ linguæ *. Aliis verbis, fundamentum hujus dialecti est lingua epica, sed e Dorica dialecto tantum adscivit Pindarus, quantum et ad dictionis splendorem et ad numerorum commoditatem idoneum videretur, repudians illa, quæ aut interioris essent, aut vulgaris, aut certis in locis usitati Dorismi. Nec primus hoc fecit Pindarus, sed sequutus 5 alios, ipse quoque post in exemplis habitus. Horum attingam quæ præcipua sunt. Fines libelli, brevitatem, brevitas ordinem consulto neglectum excusabit.

Ac de epica apud Pindarum dialecto quum multa dici possent, consistam in hiatu et quorumdam verborum mensura. De hiatu quidem hoc magis mihi dicendum est, quod is nuper quemdam doctissimum virum adduxit, ut digamma a Pindaro usurpatum crederet. At ea littera Pindarum non esse usum, certissimum est. Nam et hiatum admisit in his quoque vocabulis, quæ numquam habuerunt digamma, neque ante illa vocabula, quæ apud antiquos a digammo incepisse scimus, aut correptionem syllabæ consonante terminatæ, aut apostrophum declinavit. Neque enim fore puto, qui digamma nunc adhibitum, nunc neglectum fuisse censeat; nec magis, qui eam litteram cum spiritu aspero comparet, qui ad mensuram nihil usquam confert, hiatum autem reddit etiam duriorem. Omnino ex quanam dialecto digamma a Pindaro sumptum dicetur? Ex epica? At Pindari tempore pridem digamma ex epica poesi evanuerat. An e Dorica? At ab antiquo illo et interiore Dorismo, cujus proprium erat digamma, plane abstinuit Pindarus. An denique ex Æolica? At quum omnino perpauca hinc hausit, tum ne Æolici quidem poetæ, ut Alcæus et Sappho, digamma magnopere frequentarunt, quo illi in multis vocabulis abstinuerunt, quibus Pindarus, si ex hiatu conjectura facienda esset, adjecisset digamma. Bis occurrens apud hunc *ἄνακτα* de se ipso, non de aliis vocibus, testimonium edit. Sola ille pronomina ἑοῦ, ἑ, οἱ, quæ tamen ne ipsa quidem apud eum digamma habuisse puto, prorsus ita, ac si haberent, usurpat. Horum ϝ semel invenitur, sed post consonantem, Ol. ix. 23. οὗ Ol. i. 37. 106. vi. 35. 111. vii. 164. 168. ix. 24. 101. xiii. 39. 52. 92. 100. 109. 130. xiv. 32. Pyth. i.

* Ὡς δὲ οἱ Δωριεῖς ἔχαιρον καὶ αἰολίζοντες, δηλοῖ Πίνδαρος, ἀναμιξ οὕτω ποιῶν, ἤτοι καὶ Δωρικῶς γράφων καὶ Αἰολικῶς. Eustathius p. 1702, 3.

14. ii. 153. iii. 112. iv. 40. 65. 84. 129. 337. 432. 470. 510. v. 157. ix. 62. 99. 145. 192. 213. Nem. i. 19. 24. 88. 92. iii. 66. 98. v. 62. vi. 38. vii. 58. x. 53. Isthm. v. 78. vi. 16. 72. viii. 125. in fragm. p. 80. iii. ed. Heyn. His adde Ol. ii. 6 74. Pyth. ii. 78. ix. 148. Nem. iv. 96. vii. 32. x. 27. 149. Isthm. iv. 109. de quibus locis disputavi ad Orphica p. 787. seqq. Ἔϑιν, nusquam occurrens, quin eamdem legem sequi debuerit, non est dubium. Hoc unum addo, si quando syllaba ob digamma per positionem produci videatur, hos locos aut aperte vitiosos esse, aut suspicionem certe vitii habere non exiguam. Male numeris consulens lectio Pyth. iv. 450. ἐπεδείξαντο κρίσιν ἰσϑῶτος ἀμφὶς, scribi postulat ἐπέδειξαν: quo facto ad digamma confugientem retinebit ejusdem carminis v. 140. Quare rectius fortasse scribetur κρίσις, Ionice pro κρίσιας, ut in libris certe omnibus φάτις est Pyth. iii. 199. In Isthm. vi. 61. τοιοῦτόν γ' ἔπος haud obscure offert ed. Rom. Arsis quidem in lyricorum versibus non sufficit ad producendas breves syllabas. Quare vide ne Ol. ii. 10. scribendum sit γεγωνητίον, ὅπιν δίκαιον ξίνον: v. Isthm. v. 74. In Pyth. iv. 328. deletum uno cum codice ineptum γὲ gravioris mendæ index est, cujus correctionem ab libris, quam a conjectura, sperare malim. Quamquam hæc tenuis spes est, quum codices Pindari omnes ex uno videantur fonte manasse, unde tantus eorum etiam in vitiis consensus est. Sic in eodem carmine v. 452. ubi scribendum videtur: καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς στέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀπεῖνος ὅλβου δέξατο μοιρίδιον ἅμαρ. Et v. 55. ubi poetam dedisse conjicio κάϑισσαν ϑεῷ.

Redeo ad hiatum, quem epicæ poeseos exemplo admissum esse a Pindaro inde cognoscitur, quod plerumque in iis vocabulis reperitur, in quibus Homerus quoque eum habet; deinde in nominibus propriis, et quibusdam verborum conjunctionibus, quæ ipsæ, si opus esset, similibus epicorum locis defendi possent. Quo certius de hac re constet, ipsos afferam Pindari locos, ac primo, ubi in brevi vocali hiatus est. Τὰ ἴδρις Ol. i. 167. πολλὰ ἰδὼς ii. 155. τὰ Ὦπυιον v. 25. δὲ ἔχοντες 37. τὰ ἴσος vi. 25. τὰ Ἰάλυσον vii. 136. κατὰ ἰδέος viii. 25. σάφα εἰπας 61. τὰ ἰδὼν ix. 94. καλὰ ἐρξαις x. 109. διαλλάξαντο ἦϑος xi. 22. εὐρὺ ἀνάσσων xiii. 34. δὲ ἴδιος 69. τόσα ἐπεῖν 101. παρὰ ἐλπίδα 117. ἐρασίμολπα ἰδοῖσα xiv. 22. ϑεὸ Ἀχοῖ 29. ὄφρα ἰδοῖσ' 31. sic enim legendum; ἀντὶ ἔργων Pyth. ii. 33. ἐπὶ ἐλπίδεσσι 89. ποτὶ ἅπαντα 123. πάντα 7 ἴσαντι iii. 52. ἀνέρι εἰδομένῳ iv. 37. Ἐπίλατα ἄναξ 159. οὔτε ἔργον 185. δὲ Ἰωλκὸν, nisi δ' Ἰωλκὸν legendum 384. παῖδα ὄν, suum, vi. 36. μάλα ἀδόντι 51. καλὰ ἔργα vii. 20. ποτὶ Οἰκλέος, si recte sic cod. Bodl. viii. 55. δὲ οἰκοδεν 72. καλᾶντ' ἄκρα xi. 17. τὰ ἄναξ 94. μέγα ἐπεῖν Nem. v. 25. οὔτινα οἶκον vi. 42. μέγα ἐπέων 45. ἐπὶ εἴκοσι cum cod. Aug. 100. ἐπὶ ἴσα vii. 7. τρία ἔπεα 71. γλυκεῖα ἔργῳ 77. καλὰ ᾄσεσεν x. 8. μέγα ἔργον 119. ἁλιερκέα Ἰσϑμοῦ, nisi ἁλιερκέος scripsit, Isthm. i. 10. Ποσειδάωνι Ἰσϑμῷ 45. περὶ ᾧ, scil. ᾠῷ, iv. 60. ἄρα ἐπέων vi. 81. τὰ εὐανϑέα vii. 47. τὰ ἄδον viii. 40. Ἀρεῖ ἐναλίγκιον 81. δὲ ἑσπέραις 94. Quod Ol. ii. 169. legitur, ἑκατόν γε ἐτέων, defendi potest, sed non male scriberetur ἑκατόν γ' ἐπ' ἐτέων. Ol. iii. 29. hiatum tollit melior lectio. v. 42. corruptum videtur, de quo loco infra. Pyth. i. 72. scribe στεφάνοισί τ' ἐν ἔπεσι τε. Ibidem v. 178. scribe, ὦ φίλος εὐτραπέλοις κέρδεσσ', ut Nem. iii. 133. qua oblata opportunitate moneo ι dativi post duplex σ abjici epicorum exemplo, non post unum σ. Itaque Nem ix. 55. aut cum scholiasta σώματ' ἐπέαναν, aut σώμασι πέαναν legendum. Cod. Aug. σώμασιν ἐπέαναν. Olymp. xiii. 153. autem scribe Ἀρκάς. Hic hiatus, Κάρνεια ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Pyth. v. 106. non ferendus: malim σύν. Nem. v. 58. scribe τοῖο δ' ἐργάν, et Isthm. vii. 18. cum Heynio ἀνίκ' ἄρ' ὀρϑῷ. Alius locus, viii. 87. infra emendabitur. Ibidem v. 130. scribendum videtur, ἴδοξεν δ' ἄρ' ἐν ἀϑανάτοις. In fragm. p. 19. μελίφρονα ἀρχὰν error Schneideri est: apud Athenæum recte μελίφρονος.

Sequitur hiatus in longa syllaba, quæ est in arsi: Ol. iii. 54. iv. 10. vi. 141. vii. 3. ix. 149. x. 31. xi. 10. xiii. 48. xiv. 28. Pyth. i. 74. ii. 122. iii. 3. iv. 252. v. 112. ix. 79. 137. xi. 92. xii. 6. Nem. iii. 58. vi. 35. 36. ix. 131. x. 162. xi. 52. Isthm. i. 21. 86. iv. 24. 69. vii. 14. Sed Ol. xi. 87. xiii. 96. versuum distinctio mutata hiatum tollet. Ibidem v. 164. et Pyth. i. 130. scribendum Ζεῦ τέλει'. De Pyth. xii. 24. vide ad Orph. p. 722. Nem. i. 78. jam in commentatione de metris Pindari correctum. Isthm. vi. 83. ex Olymp. ix. 120. et Nem. x. 35. scribendum ἀναγήσασθ'. Isthm. viii. 124. lege ἀοιδαί γ' ἔλιπον.

Longa syllaba in thesi, ut jam ad Orphica observatum, non facit hiatum, nisi 8
in fine ordinis. Vide Pyth. i. 56. viii. 136. Isthm. i. 21. ii. 64. Ita defendi posset οὕτω a Schmidio in Pyth. x. 42. illatum, nisi etiam vulgata recte se haberet. Defendi posset etiam Pyth. iv. 115. παισὶ τούτου e cod. Bodl. receptum: sed longe exquisitius est vulgatum, παισὶ τούτοις. Sed quod ix. 84. legitur, φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄτᾳ· εἴ τις ἄκρον ἰλὼν, nullo pacto ferri potest. Locum pessime corruptum sic emendandum puto: φθονεροὶ δ' ἀμυνόνται, εἰ γάρ τις etc. i. e. *invidi prætereunt mediocrem sortem*. Vide Pyth. i. 86.

Frequentissimus omnium ille hiatus est, quo longa syllaba ante vocalem corripitur: qui quidem hiatus ab his numeris, qui ad trochaicum genus pertinent, prorsus exclusus est. Quare λυγρῷ ἐν νείκει Nem. viii. 42. sic, ut apud scholiasten est, ἐν λυγρῳ νείκει scribi debet. Etiam in dactylicis numeris hic hiatus peccat Nem. vi. 6. ubi αἶν scribendum.

Progredior ad productiones correptionesque brevium vocalium ante mutam cum liquida. Et quum vetustiores epici, ut ad Orpheum docui, productionem præferant, Pindarus non rarius hos sequitur, quam corripiendo vincit etiam Atticos. Sic frequentes apud eum correptiones sunt ante γλ, quas rarissime admiserunt Attici; ante φν, ut in ἀφνειὸς, in ἔπεφνε Ol. ii. 74. et alibi; ante πτ in Νεοπτόλεμος Nem. vii. 52. Sed nusquam ante ζ, quamquam ante σκ Nem. vi. 46. vii. 89. quorum tamen locorum in priore cum Heynio σκοπεῖν ἄντα τυχεῖν scribendum videtur: quo magis alterum suspectum habeo. Monstra sunt πλαγχθέντες prima brevi Nem. vii. 55. ubi videant grammatici, ne πλανέντες legendum sit; et ἰσλὸς ter primam corripere creditum, Ol. ii. 35. Pyth. iii. 116. Nem. v. 155. Equidem, venia enim erit modesta audenti, antiquam vocabuli formam cum Ev. Scheidio ἰϑλὸς fuisse puto, servatam, ut tot alias, in Germanico *edel*. Ex qua forma quum medium ϑ ejiceretur, factum est ἰϑλὸς, jure suo primam corripiens: quod quum Dorienses ἴσλὸς pronunciarent, hoc pro ἰϑλὸς Pindaro obtruserunt grammatici. Cæteri Græci, invitante ipsa littera ϑ, ἰσϑλὸς dixere. Alia similia non rara sunt, e quibus δίδυμνος vindicavi Pindaro in epist. ad Heynium p. 398. Sed propius accedunt βαϑμὸς, βασμὸς, ἴϑμα, ἴσμα, δυϑμὴ, δυσμὴ, male δυσϑμὴ 9
scriptum in schol. Ven. ad Iliad. xi. 61. Ἰσϑμὸς pro ἰϑμὸς dictum tradunt grammatici. Apud Hesychium est ἰϑμαίνων, ἰσϑμαίνων, ἰσμαίνει.

Pergo ad alia. Quum numeri e genere dactylico spondeum in quibusdam locis adspernentur, mirum est tamen, eam legem sæpius a Pindaro violari. Excusationem ab sede versus præsertim in nomine proprio habet Ol. x. 119. Nullam excusationem admittit Ol. v. 42. τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον, ubi vulgo ῥέοντα Ἰδαῖον, pejus etiam. Hunc locum aliis emendandum relinquo: illud apertum est, nusquam a Pindaro invocatum Idæum Jovem hic etiam inepte invocari. Pyth. iv. 406. scribendum ὀρόγνιαν, de qua forma videndus censor Porsoni in Monthly Review 1799. mens. April. p. 430. s. Nem. xi. 45. recte Schmidius, χαλκιντία, ubi codex Aug. χαλκίων τι. Isthm. viii. 67. scribendum videtur, ἐπεὶ ϑισφάτων ὅπ' ἄκουσαν. Pleraque

hujus generis vitia in uno vocabulo χρύσεος reperiuntur, si id, ut sæpius monenti Clarkio creditur, prima semper longa est. At equidem persuasum mihi habeo, ancipitem eam syllabam in lyrica dialecto esse. Brevem facit Pindarus Pyth. iii. 129. iv. 6. 257. 411. ix. 98. x. 61. Nem. v. 14. Isthm. vii. 69. Ipsique hoc tragici in melicis versibus aliquoties fecerunt: Sophocles in Antig. 103. Euripides in Med. 639. 683. in Iphig. Aul. 1057. in Bacchis 97. in Heracl. 919. in Herc. fur. 350. Ambigui loci sunt Sophoclis in Œd. R. 158. 188. Euripidis in Herc. fur. 395. Expendi merentur apud eumdem in Bacchis 372. in Elect. 192. Obtinet hæc mensuræ ambiguitas in solo adjectivo χρύσιος. Pindarus tamen etiam nomen χρυσὸς semel prima brevi posuit Nem. vii. 115. Aliæ apud hunc sunt longarum vocalium correptiones, partim ab epicis quoque aliisque poetis admissæ, ut primæ in υἱέων Nem. vi. 37. Isthm. viii. 52. tertiæ in ἱέρια, neglecta lexicis forma, Pyth. iv. 9. quod ἰερέα scribendum, ἰερέη dictum Callimacho epigr. 42. i. partim excusationem idoneam habent, ut secundæ in ἥρωας Pyth. i. 103. iii. 13. iv. 102. et ἡρωΐαις Nem. vii. 68. ultimæ in ἰσχὺν Nem. xi. 41. partim
10 insolentiores sunt, ut primæ in πιαίνων Pyth. iv. 267. in αἰόλει ibidem. v. 414. in ἰοχέαιρα ii. 16. in μητίονται 170. secundæ in τετραόροισιν Nem. vii. 137. ultimæ in Κύκνεια Ol. x. 119. quamquam huic quidem exemplo similia alibi quoque inveniuntur, ut Ἑκτόρεια χεὶρ in Rheso v. 764. quod iste Atticorum imitator ex diversæ formæ exemplis, ut βασίλεια χεὶρ, Πολυδεύκεια χεὶρ, apud Etym. M. p. 451, 50. 461, 44. hausit. Magis singularia sunt πὰν Ol. ii. 153. οἰκορίᾶν Pyth. ix. 35. ἀὲ v. 154. Nam Σερίφῳ media correpta Pyth. xii. 21. nondum credo sanum esse. Θεὸς autem pro una brevi syllaba positum Pyth. i. 109. nescio an defendi possit versu Praxillæ, ἀλλὰ τιὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ σηθέσσιν ἔπιθον, apud Hephæst. p. 9. Eustath. p. 12, 23. 805, 21. 1372, 8. Πέλλανα Ol. xiii. 155. ultima brevi, quæ producitur vii. 156. Æolicæ dialecti est. Simile Νέμια Ol. xiii. 47. potest etiam pluralis esse. Primæ correptio in Θειαῖος Nem. x. 45. 69. arguere videtur, nomen illud caruisse diphthongo. Δάπεδον sequitur auctoritatem epicam: quare Nem. vii. 121. ubi longa est prima, fortasse γάπεδον scribendum: v. Pors. ad Eurip. Or. 324. Ἀνὴρ et ὕδωρ epicorum exemplo variant: καλὸς, ut apud Atticos, prima semper brevi posuit: sic etiam ἴσος et φθίνειν.

Non minor in contractionibus licentia. Epicorum usu firmantur hæ: ἀργυρέῳ Ol. ix. 48. πορφυρέοις Nem. xi. 36. κουλέῳ, sic enim scribendum, x. 11. Ἡρακλέος Pyth. x. 4. Πηλέος Isthm. vi. 36. Πολυδεύκεος v. 42. γονέων Pyth. v. 27. Πυθέᾳ Isthm. vi. 85. Νεμέᾳ Nem. iv. 122. διαπρεπέα Isthm. v. 42. Ἀλκυονῆ vi. 48. Ὀδυσσῆ Nem. viii. 44. πάτρῳ Pyth. vi. 46. ἑπτετανὸν Nem. vi. 19. πλέον Pyth. iv. 401. ἢ ὅτ' Isthm. vii. 11. 12. Non multum recedunt hæc: Ὀσοῦντος Ol. ix. 87. Νικοκλέους Isthm. viii. 134. Ἀριστοφάνευς Nem. iii. 35. ubi cod. Aug. male Ἀριστοφάνους; γενύων Pyth. iv. 401. Magis Dorica videntur hæc: ξυνᾶνα Nem. v. 50. τετράορον Pyth. x. 103. τετραορεῖᾶν Isth. iii. 28. τιμάορος Ol. ix. 124. χρυσάορα Pyth. v. 139. Λαομεδοντίαν Isthm. vi. 28. Λᾶον Ol. ii. 70. τιαῖσιν Isthm. vii. 71. ναρὰ Pyth. x. 39. Nem. viii. 34. κτίατα vii. 59. πολυκτίανον Ol. x. 44. Κτίατον v. 33. Δὶ Pyth. viii. 142. Nem. i. 111. iv. 15. x. 105. Isthm.
11 viii. 75. Quædam ex hoc genere corrupta sunt. Ol. vii. 122. scribendum videtur φανόν. Pyth. xi. 67. recte Pauwius Πυθονίκᾳ, ut Πυθοχρήστας, Πυθόκραντος. Nihil enim sani est in his, quæ Brunckius ad Æsch. Pers. 35. attulit. Tale esset λόγιοι Nem. vi. 51. sed veram lectionem, λόγοι, servavit cod. Aug. Nec μάτρωες Isthm. vi. 91. contrahi potuisse puto, sed aut μάτρως legendum, aut, sublata interpunctione, ἀνάγαγον.

Diphthongi αι abjectionem, acceptam ab epicis, latius extendit Pindarus. Invenitur hæc in prima persona præsentis passivi Pyth. xi. 80. et futuri Ol. xiii.

72. et in tertia sing. Isthm. vi. 18. et in conjunctivo Ol. viii. 15. in tertia pluralis Ol. iii. 18. xii. 9. xiii. 59. Pyth. iv. 259. ix. 73. Nem. i. 48. iv. 125. v. 39. xi. 49. Isthm. iv. 20. et in perfecto Isthm. vi. 32. et in infinitivis passivi Ol. x. 47. Pyth. i. 86. iii. 33. 205. Nem. vii. 31. viii. 17. x. 35. et, secundum supra propositam emendationem, Isthm. vi. 83.

In crasi propius ad Atticos accedit Pindarus, v. c. κἀκεῖνον Ol. iii. 55. κἀσόφοις 81. χὠπόταν, χὥταν Pyth. ii. 159. s. χὠπόσαι ix. 83. χὥτι, χὠπόθεν 86. Dorica crases sunt τᾆνθ' Ol. i. 71. τὠργείου Isthm. ii. 15. Sed quod Isthm. iv. 42. Aldina habet, κἠν, vulgo κεἰν et vi. 87. κ' ἐν scriptum, id vereor ne abhorreat a Pindari dialecto. Solutio Ionica παρθενηΐοισι, nostra emendationem Nem. viii. 3. restituta, firmatur quodammodo a cod. Aug. in quo est παρθενηΐσι. Ad epicam legem factum est ἄϊστος Isthm. vii. 60.

Venio nunc ad Dorismum Pindari, qui aliquanto angustioribus circumscriptus est limitibus, quam plerosque existimasse video. Non Pindarus usquam primam personam pluralis numeri in μες terminavit; non ἦνθεν dixit, aut quæ similia apud alios reperiuntur: nam scholiastes ad Ol. vi. 37. nugas profert; non σδ pro ζ: nam καχλάσδον in fragm. pag. 43. Reiskii inventum est, meliora monstrante Pindaro Ol. ix. 3. iv. 318. non Μῶσα, Alcmani usurpatum et certa lege Theocrito; non genitivum secundæ declinationis in ω terminatum: nam Pyth. iv. 202. Nem. vi. 36. vii. 8. 41. Isthm. iv. 122. quin etiam O. vii. 35. et Nem. xi. 4. ubi πέλας additum, dativi restituendi sunt. Nec mirum, si Pindarus huic casui junxit πέλας: in quam quidem rem nolim Sophoclis loco uti in Aj. 774. Πέλας, ἐγγύς, et similia, genitivo juncta significant *prope ab aliquo loco*; dativo, *prope ad aliquem locum*. Ol. ix. 85. recte legitur φερτάτων. Nem. iii. 16. οὐρανῶ πολυνιφέλᾳ scholiorum indicio grammaticis debetur, ut fere in cæteris locis. Pindarus dederat οὐρανῷ πολυνιφέλᾳ κρέοντι, ut εἰκεῖν οὐρανῷ dixit x. 109. Jam nemo, opinor, dubitabit, quin Nem. vi. 62. scribendum sit χρυσαλακάτου. Librarii, nimis interdum Dorismo prospicientes, aliquando etiam monstra reposuerunt, ut θάσσομαι Isthm. i. 3. ubi v. Heynium, et Ἀσκλάπιον ἄρωα Pyth. iii. 12. ubi etiam Ἀσκλάπιον in dubitationem venit ob Nem. iii. 94. Nec Δωριῆς Pyth. i. 125. scriptum a Pindaro puto, sensu etiam Δωρίοις requirente. Valde suspectum est ποστὰν in fragm. pag. 8. Nec νικῇ Nem. v. 9. licet agnitum scholiastæ, probaverim, cui tuendo frustra afferas διψῇ iii. 10. Interdum vero Atticas formas librarii vel Ionicas pro Doricis dederunt, ut λεὼν Ol. ix. 100. λεῷ Pyth. viii. 76. Μοῦσα in fragm. pag. 56. 99. Ἀθηναίων Pyth. i. 148. fragm. pag. 14. 64. Nolim tamen sollicitari Μουσαγέτας p. 74. etsi Μοισαῖος Pindarus dixit Nem. viii. 30. Isthm. vi. 2. viii. 134. Non enim constans ubique usus est, nec, si κιλαδεννὸς, κλεεννὸς, φαεννὸς, aut ὀδυναρὸς, aut ἔφανας, ἀπεφάνατο, ἀπανάνατο dixit Pindarus, mirabere ποθεινὸς, σκοτεινὸς, τυχηρὸς, ὑγιηρὸς, παστήνας dicentem. Sunt tamen, quæ numquam Doricis formis careant. Quare librariis imputanda ἱερῆσιν ἀοιδῆς fragm. p. 79. ἰφημερίων p. 80. ἐφήμερος p. 97. ἡμένη p. 77. quod scribendum ἡμένα. Nam Ol. x. 41. male est ἄμενον, quod e vestigiis ed. Rom. ἀμμένον scribendum, cui verbo dativus junctus etiam Isthm. iv. 20. Deinde ὑπνοτάσιν Pyth. iv. 241. et ἤκουσαν Isthm. viii. 67. εἰργασάμην ii. 67. ναίουσι vi. 97. περιπνέουσι Ol. ii. 136. ἀείδουσι fragm. p. 21. κικλήσκουσι p. 26. στυγέουσι, ἀναδέρουσι p. 82. καίουσαι p. 21. λαχοῦσαι p. 96. τυχοῦσα Isthm. viii. 79. Nam τυχοῖσα dicit Pindarus, et aut ναίοντι, cujus formæ exempla inveniuntur Ol. i. 47. ii. 135. iii. 12. vi. 36. 163. 170. vii. 18. 100. ix. 31. 75. x. 115. xiii. 12. xiv. 12. 17. Pyth. i. 43. 100. 121. ii. 27. 40. 56. 161. iv. 55. 157. 511. v. 16. 60. 97. 108. 135. 144. vi. 21. vii. 11. viii. 124. x. 109. Nem. iii. 6. v. 72. vii. 14. 19. 123. ix. 65. x. 99. xi. 53. Isthm. v. 15. vi. 94. viii. 102. fragm. p. 8. 84. aut ναίοισι, ut Pyth. iii. 31. iv. 32. ix. 110. x. 67. xii.

46. Nem. vi. 102. ix. 98. xi. 6. Isthm. ii. 41. Hinc Isthm. viii. 87. *φασὶ*, alio quoque nomine vitiosum, ita corrigendum, *φάτις Ἰωλκοῦ*. In singulari numero, si recte memini, semel *τ* pro *σ* positum in *ἐφίητι* Isthm. ii. 15. Tangam hic verbum *εἶναι*, cujus prima persona singularis numeri apud Pindarum est *εἰμὶ*, secunda *ἐσσὶ*, tertia *ἐστί*; prima pluralis *ἐμὲν*, Pyth. iii. 108. tertia *ἐντὶ*, Ol. iii. 151. ix. 158. Pyth. iv. 247. v. 132. Nem. i. 34. vi. 76. ix. 75. Isthm. ii. 44. et duobus locis, quorum tamen prior tantum certus est, *εἰσὶν*, Pyth. v. 155. fragm. pag. 17. Ἀραρε Pindaricum præbet cod. Aug. Nem. v. 81. Nec ferendum *οὖν* Pyth. ix. 179. quod *ὦν* est Ol. i. 133. 179. iii. 67. vi. 3 3. 87. Pyth. iii. 83. 147. iv. 133. 526. Nem. vi. 18. xi. 50. Isthm. ii. 19. iv. 1. fragm. p. 88. Φασὶ quoque vereor ne ubique dixerit, quemadmodum Pyth. ii. 49. iii. 192. iv. 194. Nem. 108. Isthm. iii. 4. ut corrigi debeant Ol. vii. 44. Pyth. iii. 107. iv. 389. Similia sunt *σκιαρὸς* Ol. iii. 25. 31. et inversa ratione *γιλανὴς* Ol. v. 5. Pyth. iv. 322. Ἀρτάμιδος vero Nem. i. 3. non habet idoneam auctoritatem. Constanter dicit *σκᾶπτον*, *ὄρνιχα*, et, nisi fallor, *δίδοι*, quod quum codd. habeant Ol. i. 136. vi. 178. vii. 164. restituendum videtur etiam Nem. v. 93. Uti Ψαύμιος Ol. iv. 18. Πάριος Pyth. vi. 33. Θέτιος Isthm. viii. 104. ita Δείνιος cod. Aug. Nem. viii. 26. In aliis vocabulis dialecti diversitas conjuncta est cum discrimine significationis. Ita *τότε nunc*, *τόκα interdum* dicit: v. Ol. vi. 112. Nem. vi. 18. 20. Quare in suspicionem venirent hæc Pyth. ii. 163. *ὃς ἀνέχει τότε μὲν τὰ κείνων, τόθ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος*, nisi cod. Aug. præberet *ποτὲ μὲν*, quo recepto recte servari *τόθ' αὖτε* periti intelligent. Πόκα nusquam dixit. Similis differentia est in pronominibus *τὶν*, *σοὶ*, et *τοὶ*, quorum *τὶν* personæ distinguendæ inseruit: v. Ol. vi. 18. xii. 4. Pyth. i. 134. iii. 150. iv. 489. vi. 49. Nem. iii. 145. vii. 9. 85. 132. 140. Isthm. v. 21. et quidem correpta vocali, quæ apud Theocritum longa est: v. Pyth. i. 56. Nem. x. 55. unde Isthm. vi. 5. scribendum *τίν γ'*:
14 encliticum autem nunc epicorum more *τοὶ* est, Pyth. iv. 252. 263. 294. fragm. p. 88. nunc *σοὶ*, Pyth. iv. 481. ix. 96. quod tamen personam distinguit in fragm. pag. 70. Τεὶν et *ἐμὲν* nusquam inveniuntur: quibus usum eum esse ex Aristophane non tuto colligitur: v. fragm. pag. 4. Primæ personæ apud Pindarum est *ἐμοὶ*, Ol. i. 82. 134. fragm. p. 65. accusativus pluralis *νὼ* e cod. Bodl. reponendus Pyth. iv. 261. secundæ nominativus *τὺ*, Ol. i. 135. Pyth. ii. 104. viii. 7. 10. 88. Nem. v. 75. Isthm. vii. 43. sed *σὺ* Ol. x. 5. Pyth. v. 7. genitivus *σεῦ* et *σέθεν*, accusativus *σὲ* et semel *τίν*, correptum, ut in dativo, Pyth. viii. 97. Vexatissimi loci hæc constructio est, *εὔχομαι, ἑκόντι νόῳ σὲ καταβλέπτειν ἀρμενίαν: cantum tu mihi, precor, inspires.* Raram hanc accusativi formam habent Theocritus xi. 39. 55. 68. et Corinna in excerptis gramm. Apollon. p. 555. (427. A.) Tertiæ personæ dativum *ἵν*, correptum, et digammo carentem, bis habet ex nostra emendatione Pyth. iv. 63. Nem. i. 99. Usus hac forma est etiam Hesiodus ibidem apud Apollon. p. 556. (427. B.) de quo loco v. Ruhnk. ep. crit. p. 115. Accusativum *ἵ* jam supra commemoravi: sed plerumque *μὶν* et *νὶν* usurpantur: quorum quum *μὶν* Ionicum, *νὶν* Dorieum sit, ex quodam Pindari carmine allatum ab Apollonio in excerptis gramm. pag. 557. (428. A.) videri poterit *νὶν* ubique restituendum esse. Et fluctuat lectio Ol. ix. 116. Pyth. iv. 71. 193. Non tamen temere quidquam audendum. Libri *μὶν* præbent Ol. ii. 48. 102. iii. 50. 81. ubi male plerique *μήν*: vi. 94. 107. 163. vii. 10. 108. 111. 122. 128. 153. ix. 48. 90. 96. xi. 17. xiii. 93. 113. Pyth. i. 98. 188. iv. 140. 426. ix. 218. Nem. iii. 19. 66. v. 57. 70. vii. 124. ix. 119. x. 63. 139. xi. 22. ubi sic Heynius pro *μέν*; Isthm. i. 90. ii. 27. viii. 113. 136. *νὶν* autem Ol. i. 110. iii. 46. 58. vi. 21. vii. 70. viii. 44. Pyth. i. 61. ii. 52. 104. iii. 64. iv. 77. 414. 430. 510. v. 7. 166. vi. 19. ix. 11. 45. 58. 92. 126. 130. 138. 154. xi. 35. xii. 39. 52. Nem. ii. 10. iv. 5. 34.

126. v. 48. 95. vi. 71. vii. 61. viii. 14. x. 128. Isthm. i. 52. 60. ii. 38. iv. 123. vi. 77. 106. viii. 148. Offert hæc locorum enumeratio rem satis miram, dignamque de qua amplius quæratur: nam in quibusdam carminibus codices fere ubique hanc, in aliis alteram formam exhibent, ut in Ol. vii. et Pyth. ix. 15 Eadem inconstantia etiam in his est: Ποσειδάων et Ποσειδᾶν, unde genitivus Pyth. iv. 246. in uno codice Ποτειδᾶνος scriptus cum Heynio improbandus videtur. Similia sunt apud Pindarum Ἀλκμὰν et Ἀμυθάν. Nolim tamen Ἀμφιάραον tueri Isthm. vii. 47. qui Ἀμφιάρηος vocatur Ol. vi. 20. Pyth. viii. 78. Nem. ix. 30. ubi v. 57. insolens dativi forma est Ἀμφιάρῃ, cum qua non potest comparari Παμφάῃ Nem. x. 92. ubi restituendus accusativus. Non magis κρατῆρα Isthm. vi. 2. præferendum Ionicæ formæ, quæ exstat Ol. vi. 155. Nem. ix. 118. Sed ἀσυχῆ Nem. vii. 120. corrigendum e Pyth. xi. 84. Aliquid etiam inconstantiæ est in futuris, aoristis, et perfectis verborum contractorum, et nominibus inde derivatis: in quibus verbis universe ex ω est η, ex αω autem α, in quo genere ut singulare notandum κοινᾶσαι et παρακοινᾶσθαι Pyth. iv. 204. 236. Jure suo excipiuntur κτάομαι et χράω, unde κτησάσθαν est Ol. ix. 70. κτησάμενοι Nem. ix. 124. et χρῆσαι, χρῆσις, χρησμὸς sæpius. Tum καύχημα Isthm. v. 65. Correctione autem indigent ἀντήσας Ol. x. 49. et ἀναστήσῃ Pyth. iv. 276. ubi de tribus lectionibus, ἀνασστήσῃ, ἀνασστήσῃς, ἀνασταίη, fortasse nulla vera est, sed ἀναστήῃ. Ex altera classe regulam deserunt δοναθεῖσα Pyth. vi. 36. ἐδινάθην xi. 53. unde ὠκυδίνατος Isthm. v. 7. Tum ἀφθένατος Ol. xiii. 35. ἀταρβάτοιο Pyth. iv. 149. ἰδὲματον xii. 6. Mire variant hæc: ἰνόστησε Nem. xi. 33. et ἀπονοστάσαντος vi. 84. ubi Heynius non suspectum habens ὑμνᾶσαι Isthm. iii. 12. ediðit tamen deinde ὑμνῆσαι, recte fortassis, ut alibi semper est apud Pindarum. Porro φωνᾶσαι et φωνᾶεν, quum Pyth. iv. 422. ἀφωνήτῳ reperiatur. Magis etiam variat φιλεῖν, unde minime dubia sunt πεφίληκε Pyth. i. 25. et πεφιλημένον Nem. iv. 74. sed suspecta φίλησε Nem. v. 82. et φιλήσαντα vii. 129. quum ἐφίλασε legatur Pyth. ii. 30. ix. 34. Pro significatione mutat dialectum πονεῖν, quod de molestia dicitur πονῆσαι Nem. vii. 55. Isthm. i. 56. de efficiendo πονᾶσαι Ol. vi. 17. Pyth. ix. 166. Ex his intelligi potest, cautum esse in hoc genere debere criticum, nec monstra procudere, velut nuper quidam νόαμα. Non magis Atheniensem Timodemum Nem. ii. Doriensem facere licebit. Maxime 16 differunt codd. in formis participiorum αις, αισα, et ας, ασα. Quarum Doricas quidam editores pene ubique prætulerunt, recte forsitan, modo ne metri caussa: nusquam enim Æolensium more ας illud corripuit Pindarus, qui error ne Maittairio quidem p. 319. (241. D.) ignoscendus. Variant in his formis libri, codices dico, quorum lectiones aut editæ aut a me adnotatæ sunt, et editionem Romanam, nondum ubique satis excussam, Ol. i. 127. ubi ἑλίσσαις soli debetur Gregorio Cor. iii. 28. Pyth. i. 12. 158. 177. iii. 102. 136. iv. 60. 65. 337. 405. viii. 13. ix. 209. x. 52. Nem. i. 45. 68. 74. iii. 107. v. 92. xi. 36. Isthm. i. 56. Consensu, quod sciam, libri a criticorum mutationibus puri formas communes exhibent Ol. i. 98. ii. 108. iii. 5. v. 17. vi. 10. 34. 61. 97. vii. 8. 52. 61. 96. 106. ix. 87. 91. 111. 139. x. 23. 36. 49. 51. 54. 58. 87. 109. Pyth. iii. 23. 39. 190. iv. 109. 169. 179. 383. 393. 409. 413. 417. 479. 502. 522. v. 67. vi. 30. viii. 37. 74. ix. 66. 93. 129. 147. x. 37. xii. 28. Nem. v. 29. vi. 87. vii. 104. Isthm. vi. 60. nam viii. 61. ἴρισαν legendum videtur. Doricæ formæ inveniuntur Ol. ii. 165. ix. 23. 142. x. 111. Pyth. i. 86. 154. iii. 63. 89. iv. 178. 184. 240. xii. 14. Nem. iv. 104. v. 51. vii. 99. 145. ix. 45. 58. ubi cod. Aug. σχίσαις, quod si σχίσσαις scribatur, et deinde κρύψιν θ', habebit quo defendi possit; x. 44. 152. Isthm.

ii. 21. 51. 59. iii. 1. iv. 43. 57. 65. 98. vi. 21. 75. In hoc quoque indice illud notabile est, quod in Nemeis, maximeque in Isthmiis, pene ubique Dorica forma comparet. In infinitivis quoque quum tantum non ubique communi forma utatur, aliquando tamen Doricam *ν*, nusquam *ῆν* habet. Quamquam non ausim contendere, illud *ν* non deberi grammaticis. Nam bis tantum certa lectio est, *γαρύειν* Ol. i. 5. et *τραφῆεν* Æolicum pro *τραφεῖν* Pyth. iv. 205. quorum locorum prior a carmine isto habet aliquam excusationem, ut infra apparebit, alter fortasse a verbo. Sed *ποριύειν* Ol. iii. 45. *ἀκούειν* vi. 112. *σχὴν* Nem. i. 106. *τύχειν* vi. 46. criticorum inventa sunt, repugnantibus antiquis libris. *Ἀγαγὴν* Pyth. iv. 98. jam in commentatione de metris Pindari correctum. *Στέλλειν* Ol. vii. 61. lectionis varietatem et scholia consideranti non erit dubium quin genuino *εὐδὺν* cedere
17 debeat. *Μειλιζίμειν* Nem. xi. 23. si *μειλίζειν* scriberetur, metro satis fieret, non sensui. Fortasse poeta scripsit *μείλιον ἐν ἀοιδαῖς*.

Addam his denique singulares quasdam formas et verba Pindaro propria. *Ἀτίδας* ex nostra emendatione Pyth. i. 161. *ὑποφάτιες* Pyth. ii. 140. *ψιυδὶς* Nem. ii. 72. *ψέγιον* vii. 102. *τόσσαι* et *ἐπιτόσσαι* Pyth. iii. 48. iv. 43. x. 52. *πεπαρεῖν* ii. 105. *παλαιμονίῃν* 112. *σωπᾶσαι* Isthm. i. 88. et *διασωπᾶσαι* Ol. xiii. 130. *κιχλαδὼς* ix. 3. *κιχλάδοντας* Pyth. iv. 319. *ἀκᾶ* Pyth. iv. 277. *ἁμᾶ* Ol. iii. 38. *ὥτε* Nem. vi. 47. vii. 90. 137. Isthm. iv. 31. *ἅς* Ol. x. 61. *ἔργμα* cum aspero spiritu semper scriptum, et prægressam tenuem litteram in adspiratam mutans Nem. i. 9. Isthm. i. 65. Nec prætereundum *κάπιστον* Ol. iii. 50. correpta prima, pro *κάπτισον*. Alibi in verbo *πισεῖν τ* pro *σ* ponit, ubi duo *σ* sibi vicina futura essent. Hinc est participium *πισοῖσα* Ol. vii. 126. Nem. iv. 66. *ἴμπισις* Pyth. viii. 117. Servatur *σ*, ubi non accedit alterum *σ*. Sed *πιστόντισσιν* Pyth. v. 64. ad Æolismum, de quo mox, retulerim. Pro *πιτνῶντα* Isthm. ii. 39. scribendum *πιτνόντα*. Illud *κάπιστον* et Alcmanis *καΐσαίνων* apud Hephæst. p. 44. ne quem moveat, ut *καΐας* scribendum putet Nem. vi. 87. in quo carmine pene omnium stropharum finis corruptus est, moneo ibi sic legendum videri: *βαρὺ δέ σφι νίκος ἵμπας, Καΐας Ἀχιλεὺς χαμαὶ ὧν ἀφ' ἁρμάτων Φαεννᾶς υἱὸν εὖρ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ Ἐγχιος ζακότοιο.* *Ἔμπας*, ab sensu commendatum, ob metrum necessarium est, quum in vulgato *ἔμπτα*, etiamsi vocalis sequatur, non possit brevem syllabam apostrophus ante anacrusin excipere. *Ἀχιλεὺς* uno *λ* cod. Aug. *Ὧν* addidi, quod alibi quoque Homerum sequitur Pindarus. Correptionem diphthongi ante hoc pronomen tuetur Ol. v. 17. *Ἀόος* Schmidio debetur: metrum certe hanc formam requirit: alibi poeta *Ἀοῦς*, *Ἀργοῦς*, *Κλεοῦς*, sed Pyth. iv. 182. ed. Rom. *Χαρικλοῖς*. *Ἀκμᾷ* denique, jam ab aliis inventum, et sæpius similiter a Pindaro usurpatur, nec semel cum *αἰχμᾷ* permutatum invenitur. Sed ne cui in reliquis strophis metrum difficultates objiciat, de his quoque dicendum puto. Ac v. 12. scribendum videtur *οἵαν τίν'*: v. 25. *νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος*, ubi *ἄμμορος* cod.
18 Aug. præbuit: v. 49. *εὐκλῆϊ*, forma ab Homero accepta, apud quem est *ἀκλειῆς* Iliad. xii. 318. denique v. 99. *ἄγγελος ἔξαν* (seu potius *βᾶν*) *πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι*. *Ἐπὶ* sine elisione esse in cod. Aug. jam supra indicavi.

Dicendum est denique etiam de Æolismo Pindari, qui, si recte dijudico, duplex est, alius communis omnium ejus carminum, alius quorumdam proprius. Habet hic locus magnam difficultatem, nec nunc quidem nisi primis lineis describi potest. Motam semel quæstionem erit fortasse aliquando qui plenius tractet. Harmonias Pindarus, quibus usus sit, commemorat tres, Doricam, Æolicam, Lydiam. Dorica et Æolica quales fuerint, docebit instar omnium Heraclides Ponticus apud Athenæum xiv. p. 624. D. his verbis: *ἡ μὲν οὖν Δώριος ἁρμονία τὸ*

ἀνδρώδες ἐμφαίνει, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ οὐ διαπεχυμένον, οὐδ' ἱλαρὸν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν καὶ σφοδρὸν, οὔτε δὲ ποικίλον, οὔτε πολύτροπον. τὸ δὲ τῶν Αἰολέων ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ ὀγκῶδες, ἔτι δὲ ὑπόχαυνον· ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἱπποτροφίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δὲ, ἀλλὰ ἐξημένον καὶ τεθαρρηκός. διὸ καὶ οἰκεῖόν ἐστιν αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία καὶ τὰ ἐρωτικὰ, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὰν δίαιταν ἄνεσις. Lydiam Plutarchus de musica p. 1136. B. a Platone in lib. iii. de rep. repudiatam esse scribit, ἐπειδὴ ἐξεῖα καὶ ἐπιστήδειος πρὸς θρῆνον. Plato isto loco pag. 389. E. θρηνώδεις esse dicit harmonias, quæ μιξολυδιστὶ et συντονολυδιστὶ vocabantur: mox autem μαλακὰς et συμποτικὰς appellat τὴν Ἰαστὶ καὶ Λυδιστὶ, αἵτινες χαλαραὶ καλοῦνται. Plura in hanc rem quum ex aliis scriptoribus, tum ex illo Plutarchi libro de musica colligi possent. Ex eodem libro, maxime p. 1143. cognoscimus, id quod etiam sponte poterat intelligi, aliis harmoniis alios numeros aptari solitos fuisse. Ad quem finem philosophiam commendat Plutarchus pag. 1142. D. αὕτη γὰρ, inquit, ἱκανὴ κρῖναι τὸ μουσικῇ πρέπον μέτρον καὶ τὸ χρήσιμον. Hæc quoque res multis posset veterum scriptorum locis confirmari: de pleniore tamen ejus cognitione, nisi plura veterum musicorum scripta in lucem protrahantur, desperamus. Quare, quid conjectura effici possit, experiendum est. Quod si in numeris Pindari eadem diversitas invenietur, quæ est inter illas tres harmonias, ex numeris conjici poterit, quæ cujusque carminis fuerit harmonia. Inde vero, quæ maxime sibi dissimiles sunt harmoniæ, Dorica et Æolica, etiam cum dialecti quadam diversitate conjunctas fuisse non immerito suspicabimur. Ac major Pindari carminum pars numeros habet e dactylis et trochæis cum spondeo alternantibus mixtos: quod genus ob insignem gravitatem eximie convenit Doricæ harmoniæ. Idque ipse poeta indicat Ol. iii. 9. Μοῖσα δ' οὕτω μοι παρέστα μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον Δωρίᾳ φωνὰν ἁρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαοκώμων: ubi v. schol. Alia pars numeros habet brevium syllabarum frequentia concitatos, multoque motu inæquabiles: quod genus ab Horatio legibus solutum dici videtur. Hos ad Æolicam harmoniam aptatos fuisse et similitudo eorum cum isto genere harmoniæ ostendit, et ipse poeta significat Ol. i. 162. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι πεῖνον ἱππικῷ νόμῳ Αἰολῇδι μολπᾷ χρή. Nem. iii. 136. ubi se carmen mittere dicit Αἰολίσσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν. Ad utrumque locum falsa veris miscent scholiastæ. Sed objicientur nobis hæc duo, unum, quod, quum poeta Ol. i. 26. dicat, ἀλλὰ Δαρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμψανε, nihil discriminis inter Doricam atque Æolicam harmoniam agnoscere videatur. At non dubitamus, quin Δωρίαν φόρμιγγα de Hypodoria harmonia intelligi voluerit*: ita vero Æolica harmonia vocabatur, ut Heraclides Ponticus apud Athenæum docet xiv. p. 624. E. F. et 625. A. Eamdem harmoniam poeta tangit his verbis in schol. ad Pyth. ii. 127. Αἰολιὸς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων. Alterum, quod objicietur, hæc verba sunt, Pyth. ii. 125. σόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πίμπτεται· τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἐπακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος. Nam, si scholiastas audias, Pindarus hoc carmen, quod nobis Æolicis numeris scriptum videtur, pretio emptum mitti dicit, distinguens illud ab Æolico carmine, gratis misso, cujus initium fuerit, σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε, κτίστορ Αἴτνας. Fuerunt sane hujus quoque carminis numeri, ut exordium docet, Æolici: sed inepta tradere scholiastas jam Heynius et Gedickius senserunt: qui quidem nollem ad emendationem confugissent, quam nec res, nec metrum admittit. Inepta sunt in scholiastarum explicatione hæc duo, unum, quod de mercenario carmine

* Præstabit, opinor, Δωρίαν φόρμιγγα de poesi Doria, non de modis musicis intelligi.

et gratis misso poetam loqui putant; alterum, quod hic eum istud gratis missum carmen Hieroni commendare credunt, quod in ipso illo carmine fieri debebat. Utraque criminatione liberabitur Pindarus, si eum hoc dicere statuas: hoc carmen, i. e. ipsa carminis verba, Tyriæ mercis modo, i. e. navi, tibi mittitur: ipsum vero chori ingressum, carmen hoc Æolicis fidibus canentis, benigne excipias. Καστόρειον enim μέλος, obscurius memoratum Isthm. i. 21. canebatur apud Lacedæmonios, quum acie instructa hosti obviam irent: v. Plutarch. de mus. p. 1140. C. et alios, quos citavit Heynius ad Pyth. ii. init. Est autem carmen Pyth. ii. vel maxime in his, quorum numeri Æolicæ harmoniæ conveniunt. Eosdem numeros eamdemque harmoniam habuit Lasi hymnus in Cererem, ut ex ejus initio apparet, servato apud Athenæum xiv. pag. 624. E. Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον Μελίβοιαν, ὕμνων ἀνάγων Αἰολίδ' ἅμα βαρύβρομον ἁρμονίαν. Tertia denique a Pindaro memoratur Lydia harmonia Ol. v. 44. xiv. 24. Nem. iv. 73. viii. 25. Quæ carmina, numeris mirifice diversa, hoc tamen commune habent, quod nec tam concitatis numeris sunt, ut Æolica, nec tam gravibus, ut Dorica. Ad Doricos numeros propius accedit Nem. viii. ad Æolicos Ol. xiv. maxime omnium proprie Lydios numeros dixerim, qui sunt in Nem. iv. Quantum ex tam tenuibus indiciis colligi potest, Doricam harmoniam in his carminibus fuisse conjicio: Ol. iii. vi. viii. xi. xii. Pyth. i. iii. iv. Nem. i. v. x. xi. Isthm. i. ii. iii. et iv. v. vi. Æolicam in his: Ol. i. ii. x. Pyth. ii. v. vi. vii. viii. xi. Nem. iii. vi. vii. Lydiæ vestigia reperire mihi videor in his: Ol. iv. v. vii. ix. xiii. xiv. Pyth. ix. x. xii. Nem. ii. iv. viii. ix. Isthm. vii. viii.

Redeo nunc ad Æolismum. Ac veri simile est, concitatiores Æolicæ harmoniæ numeros majorem sibi dialecti libertatem vindicasse. Lydii enim numeri, leviores Doricis, non aliam, quam hi, linguam habent. Æolicis igitur numeris hæ videntur propriæ formæ esse: ποὶ pro ποῦ Pyth. v. 135. expellendum Ol. iii. 7. ubi cod. Pal. recte τοι. In Doricis enim et Lydiis carminibus ποῦ dicit, ut Pyth. iv. 154. x. 18. Isthm. ii. 37. ne ab Æolicis quidem prorsus alienum, ut Ol. i. 21 44. Deinde πίδα Pyth. v. 62. (in quo tamen carmine v. 126. μίτρα sine libris non mutandum) viii. 105. fragm. p. 74. apud Athen. pag. 641. C. e Schneideri emendatione: περίχιται Nem. vii. 109. Composita tamen etiam in Doricis πίδα admittunt*: πιδάμειψαν Ol. xii. 18. πιδαυγάζων Nem. x. 114. ubi cod. Aug. ed. Rom. aliique libri πόδ' αὐγάζων. Porro ἐπάμερος Pyth. viii. 135. quod in Doricis est ἐφάμερος et ἐφαμέριος. Tum ἐν pro ἐς Pyth. ii. 21. v. 50. et in Æolico fragment. p. 41. Nusquam hoc in Doricis invenitur, nisi forte librariorum errore, aut grammaticorum invento, ut Pyth. iv. 459. Ibidem v. 376. pro ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐνήλυθον scribendum est, versuum quoque distinctione postulante, ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἦλυθον. Hoc ἔπειτεν, quod Ælius Dionysius apud Eustath. p. 1158. 39. Ionicum esse et apud Herodotum inveniri testatur, Phrynicho p. 48. Atticos respicienti, et inde Favorino in v. εἶτε, ἰσχάτως βάρβαρον vocatum, Pindaro etiam Nem. iii. 94. pro ἔπειτ' ἐν, ut jam Pauwius suspicabatur, restituendum. Cod. Aug. ibi ἐπὶ τόν. Æolicis carminibus etiam ὀνυμάξαι tribuendum videtur, Pyth. ii. 82. vii. 6. xi. 10. In cæteris enim communis forma invenitur, ὀνόμασθεν Ol. ix. 71. ὠνόμασεν Pyth. xii. 41. ubi nemo paullo doctior ὀνύμασθεν et ὠνύμασεν scribi volet. Nomen autem ὄνυμα et in Dorico et in Æolico carmine locum habet:

* Boeckhius pag. 293. "quod Hermannus hoc excusat in compositis, nihil est: quid enim hac quidem in re interest inter πίδα sim simplex et cum verbo compositum?" Non nihil, sed aliquid dictum esse fatebitur vir optimus, ubi reputaverit, vel a tragicis πίδα in compositis admissum inveniri. Omninoque non adeo ignotum crediderim, compositorum alium esse, quam simplicium usum.

Ol. vi. 95. Nem. vi. 82. neque usquam ὄνομα apud Pindarum est. Etiam accusativus pluralis secundæ declinationis in ος terminatus in solis Æolicis carminibus videtur admissus esse: νᾶσος Ol. ii. 129. ἰσλὸς Nem. iii. 50. ubi quidem cod. Aug. ἰσλόν. Alibi si hæc forma invenitur, expellenda est, non minus quam Dorica ως, qua nusquam usum esse Pindarum puto. Traxit enim aliquid labis hic illic Pindarus a grammaticis, neque a recentioribus, sed a veterrimis et clarissimis, quod vel hæc, quæ habemus, scholia ostendunt: multo clarius intelligeretur, si reperirentur, qualia ad Iliadem. Ol. i. 85. genuina scriptura est κακαγόρος. Nem. iii. 42. ὑπερόχως, quod editum, vel ὑπερόχους duorum librorum, metro conveniret, si ἰδίᾳ sanum esset, quod et sensus et præstantissima apud scholiasten lectio διά τ' ἐρεύνασε corruptum esse arguunt. Restitue tres litteras ob præcedentium similitudinem neglectas: δάμασε δὲ Θῆρας ἐν πελάγεσιν ὑπερόχος· διά τ' αὖτ' ἐρεύνασε πεναγίων ῥοάς. Πελάγεσι et accusativum ὑπέροχος, accentu nominativi scriptum, præbuit optimus codex, cujus sæpius jam facta est mentio. Nem. i. 35. fuisse qui metro repugnans ἰσλὸς scriberent ἰσλὼς, scholia docent. Scribe ἰσλούς. Aristarchi apud scholiasten verba in cod. MS. sic scripta: καταλείπεται δὲ τῇ ἀρχαίᾳ σημασίᾳ τὸ ἰσλός. ἡ γὰρ ἀντίστροφος οὐκ ἀπήτει τὸ υ. Dele cum edd. οὐκ, et hoc dicet Aristarchus, antiquo more Pindarum ο scripsisse, quod esset ου pronunciandum. Nem. x. 116. cod. Aug. ἥμενος, quæ vetus lectio fuit. Aristarchus et Apollodorus scribebant ἥμενον, Didymus ἡμένης pro ἡμένους. Ed. Rom. al. ἡμένως. Accusativum seu pluralem seu singularem agnoscunt Heynio commemorati Pausanias et scholiastes Aristophanis, auctoritatem, opinor, sequuti grammaticorum. Mihi Pindarus, spreto incredibili commento, ut facit Ol. i. 43. ss. nominativo casu videtur ἥμενος de Lynceo dixisse. Denique in Æolico fragmento p. 36. v. 10. non debebat ἵππος in ἵππως mutari. Æolicorum carminum propria sunt etiam verba in μι terminata pro contractis: αἴτημι fragm. p. 70. Sed in alio Æolico fragm. p. 49. restituendus optativus σιγῷμι. Nisi fallor, etiam Dorica quædam, quæ in Æolicis carminibus inveniuntur, a Doricis abjudicanda erunt. Sic πολυμάλῳ recte videtur legi Ol. i. 19. recte vero etiam μῆλα Pyth. iv. 263. ix. 114. μηλοδόκῳ iii. 47. μηλοβότου xii. 5. μηλοβότᾳ Isthm. i. 67. Unde Ol. vii. 115. 145. ubi scriptura fluctuat, communem formam prætulerim.

Æolismi illius, quem poeta in omnibus carminibus usurpat, aliquot exempla jam supra dispersimus. His adde elisam litteram in περὶ Ol. vi. 65. Pyth. iv. 472. et in compositis πρ᾽ἄπτων Pyth. iii. 94. πρ᾽όδοις Nem. xi. 51 *. Non absimile est ποτ᾽ ἀστῶν Ol. vii. 165. Deinde solutionem diphthongi in his: Αἰγεΐδαι Pyth. v. 101. Ἀλκεΐδᾶν Ol. vi. 115. Ἀτρεΐδας Pyth. xi. 47. Isthm. viii. 111. Κρηθεΐδας

* Adde περιδαΐον pro περιΐδαΐον fragm. p. 65. quod ita scribendum videtur:

ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέσιν,
ἐᾷν δὲ νομὸν Κρήτας περι-
δαΐον· ἐμοὶ δ᾽ ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
δῖον ἄδρὸς, πενθίων δ᾽
οὐκ ἔλαχον, οὐδὲ σταδίων.

Paucis contentum esse hominem debere dicit, nec, si cupresso delecteris, quidquid hujus arboris circa Idam in Creta nascatur, expetendum. Abundabat autem Creta hoc genere arboris, auctore Hermippo apud Athenæum p. 27. F. Plinius H. N. xvi. c. 33. s. 60. de duobus generibus cupressi: *huic patria insula Creta. — Sed in Creta quocumque in loco terram moverit quispiam, vi naturali hæc gignitur, protinusque emicat: illa vero etiam non appellato solo ac sponte, maximeque in Idæis montibus, et quos Albos vocant, summisque jugis, unde nives numquam absunt, pluriina, quod miremur.*

Pyth. iv. 271. Οἰνεῖδαι Isthm. v. 39. Πηλείδα Pyth. vi. 22. Καδμεῖᾶν Isthm. iv. 88. Πηνειὸν Pyth. x. 86. Λαοτίδας ix. 8. Τροΐα Nem. iii. 103. iv. 40. vii. 59. Isthm. vi. 41. viii. 112. Sed non est horum constans usus: sic Αἰγεῖδαι Isthm. vii. 21. Ἀτρεῖδαι Ol. ix. 107. Οἰκλείδαν Nem. x. 16. Λαοτίδα Pyth. i. 22. Alia, ut videtur, Æolica forma est ἀμεύσασθαι Pyth. i. 86. restituenda, ut supra dixi, etiam xi. 4. παραμεύσεται Nem. xi. 17. ἀμευσίπορος Pyth. xi. 58. ubi scribendum videtur κατ' ἀμευσικόρος τριόδους, nisi quis utriusque accusativi communem formam præferat. Prorsus Æolicum nomen, etiam digammo memorabile, ἀυάτα legitur Pyth. ii. 52. iii. 42. Addam denique hoc: duplicatas consonantes, quæ in quibusdam vocabulis, ut in κιλαδεννὸς, κλεεννὸς, φαεννὸς, origine Æolicæ sunt, etiam in his verbis ad Æolicæ linguæ usum referendas videri, in quibus apud epicos aut improbatæ, aut rarissime adhibitæ inveniuntur. Ejusmodi sunt ἔσσαντο Pyth. iv. 363. ἔσσαι 486. καθέσσαντο, sive κάθεσσαν, v. 55. ἔσσαν Ol. ix. 79. Θέσσαν I. 102. Θέσσαντο Nem. v. 18.

Persequutus sum, quæ in Pindari dialecto maxime memorabilia videbantur. Omnia attingere nec licebat, neque animus erat. Quare si quis amplius de his rebus quærere volet, satis inveniet materiæ: veluti in verbis e præterito factis, ut γεγάκειν, κεχλάδοντας, πεφρίκοντας; in formis infinitivorum, de quibus βᾶμεν, στᾶμεν, et similes in rarioribus sunt; in terminationibus personarum, ut σίθεν, ἶεν, ἔγνον; et ex alio genere ἐξικέσθαν, κτησάσθαν; in compositorum formatione, ut βουλαφόροι, et quæ sunt hujuscemodi alia. Quæ omnia operæ pretium est aliquando diligentius pertractari.

DISSERTATIO IV.

NOTÆ AD PINDARUM.

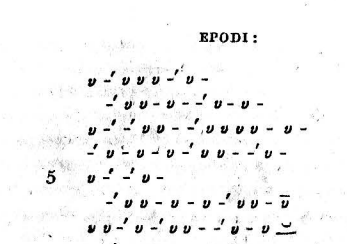
In describendis carminum Pindaricorum metris hanc tenui rationem, ut initia eorum versuum, qui cum præcedentibus una numeri perpetuitate cohærent, paullum ad mediam paginam reducta ponerem, quo statim, ubi initium esset novi numeri, vel ubi plures versus uno numero continerentur, intelligi posset. Trochæum semantum, ut supra dictum est, longioribus lineis, —′ — et interruptiones numeri signo continuationis „ notavi.

OLYMP. I.

STROPHÆ:

υ -′ -′ υ υ - υ -
-′ υ -′ υ υ - ⏑̄
υ υ υ -′ υ - -
υ υ -′ υ υ - υ υ - ⏑̄
-′ υ - υ - υ ⏑̲
-′ υ -′ υ υ - ⏑̄
-′ υ - υ - υ ⏑̲
-′ υ - υ υ υ - υ -′ υ - υ -′ υ υ -
-′ υ - υ ⏑̲
-′ υ - υ - υ - υ -′ υ υ -′ υ ⏑̲
υ υ υ υ υ υ -′ υ - υ -′ υ -
υ —′ —′ υ -′ υ υ υ ⏑̲
⏑̲
υ -′ -′ υ - υ -′ υ υ υ ⏑̲
υ -′ υ υ υ - υ - υ -

EPODI:

V. 16. Scribe ex melioribus libris *ἱκομένοις*, et refer ad *σοφοῖς*, quod latet in *σοφῶν μητίεσσι*. Codex Lipsiensis in bibliotheca Paullina *ἱκόμενοι*. Is codex scriptus est in charta bombycina, forma quadrata, et, præter Pindari Olympica cum maxime parte scholiorum recentiorum, Theocriti octo priora idyllia cum scholiis, atque Hesiodi Opera et Dies cum scholiis continet. Servatus est pessime: quippe nullum prope folium est, cujus non aliqua pars vetustate, situ, humore aut tabefacta sit, aut penitus interierit, quibusdam etiam foliis plane perditis, quorum duo a manu admodum recente in charta vulgari suppleta sunt. Cæterum inter lineas glossæ adjectæ, partim ab eadem manu, quæ textum et scholia scripsit, partim ab alia recentiore, sed quæ antiquior est illa, a qua folia, quæ interiere, scripta sunt. A prima manu interdum transversæ lineæ supra eas syllabas positæ sunt, quas librarius producendas indicare voluit. In quo genere etsi nonnumquam erravit, interdum tamen opportuna est ista admonitio ad metrorum correctionem. Sæpe enim eas syllabas ista lineola notavit, quas alii ineptis fulcrorum additamentis auxerunt, quum essent in fines versuum rejiciendæ. Ita Olymp. x. 70. ultimam syllabam in *ἄρα*, et v. 122. in *χρόνον* notavit. Hic igitur codex etiamsi non continet eximias quasdam et singulares lectiones, hanc tamen habebit auctoritatem, ut aliorum librorum scripturam nonnullis in locis confirmet atque corroboret. Ex quo genere quæ lectiones in eo inveniuntur, eas adnotandas putavi.

44. Pro *φρένας* meliores libri *φάτις*, quod recipiendum erat, nec debebat in *φάτιν* mutari. Volebat poeta dicere, *καί που τι καὶ βροτῶν φάτις ἐξαπατᾷ*: nunc ad *φάτις* per appositionem adjectis verbis *ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον διδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις μῦθοι*, his accommodavit verbum *ἐξαπατῶντι*.

61. Restituendum metri caussa, quod vulgo legebatur, *τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον*. Qui articula usus non abhorret a Pindari consuetudine. Ita v. 13. *ὁ πολύφατος ὕμνος*, v. 129. *ὁ μέγας κίνδυνος*. ix. 3. *ὁ τριπλόος κιχλαδώς*. xiii. 4. *τὰν ὀλβίαν Κόρινθον*. Pyth. i. 152. *τὰν εὐυδρον ἀκτὰν*, et alibi sæpissime. Codex Lips. *τὸν εὐνομώτατον εἰς ἔρανον*, sed *εἰς*, quod evanuerat, ab recentiore manu restitutum.

66. MSS. Lips. et Ciz. *χρυσίαισιν ἀν' ἵπποις*.

69. Laomedontis filium habere videtur Ganymedem, ut Euripides Troad. 822. Cæterum v. Interpp. ad Hygin. fab. 271.

77. Τὶ non dicit Pindarus pro *σέ*. Itaque hæc conjunctio est. Quare v. 79. scribendum *τάμον κάτα*, ut Iliad. ii. 699. *ἔχεν κάτα*.

80. Parum felix grammatici cujuspiam correctio διύματα majorem peritiam artis coquinariæ, quam diligentiam in perpendendis verbis poetæ prodit. Hic διύτατα κριῶν scripsit, utrumque sciens et prudens, κριῶν propter διεδάσαντο: carnes enim, non ossa apponebantur convivis: διύτατα autem propter φάγον: solus enim humerus consumptus, et deinde ebore suppletus est. Ἀμφὶ melius, opinor, adverbialiter ad διεδάσαντο referentur, quam ut præpositio ad τραπέζαισι.

91. Scribe ἄν. Idem error etiam alibi occurrit, ut Pyth. ii. 13. Nem. v. 23. vi. 103. Cæterum nihil difficultatis in οἵ et αὐτῷ. Οἵ cum πατὴρ conjungendum, pater ejus, ut Nem. vii. 32. Ψευδεσί οἱ, et alibi sæpe.

102. Cod. Lips. Ἵσσαν.

128. Idem ἱερῶντας.

134. Atticæ formæ in Pindaro non locus. Lege οὗτος ἄεθλος ὑποκρίσιται, metro etiam jubente. Ita etiam MSS. Ciz. et Lips.

138. Scribe ἔπεσι.

159. Scribe αἰεί.

163. Aldus et MSS. Gotting. et Ciz. habent ἱππείῳ. Scribe ἱππίῳ, de more Pindari. Neque ἱππικὸς alibi apud nostrum.

167. Quantum ex codd. lectionibus colligi potest, ἄλλον ἤ a correctoribus profectum est, scripturam, quam in libris inveniebant, ἅμα καὶ non recte refingentibus. Videtur poeta dedisse καλῶν τε ἴδριν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν κυριώτερον. Particulis τὲ, μὲν, et si quæ sunt similes harum, sæpe mutata orationis forma eæ particulæ respondent, quas aliæ, quam istæ, præcedere debebant.

172. Interpunge: Ζεὺς, ἐπίτροπος ἰὼν τεαῖσι, μήδεται ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἱέρων, μεριμναισιν. Deus, inquit, prospiciens tuis consiliis, hanc habet meditaturque curam. Plane alienum est, quod quibusdam in mentem venit, κῦδος.

OLYMP. II.

STROPHÆ:

⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑̄
⏑ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑̄
– ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑
ˊ ⏑ – — ⏑ –
ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑̆
– ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑̆
⏑ ˊ – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ –
⏑ ˊ – ˊ ⏑ – ⏑̄
– ˊ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ –

EPODI:

– ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑̄
⏑ ⏑ ⏑ – ˊ – ˊ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑̆
– ˊ ⏑ – ˊ ⏑ — ˊ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑̄
⏑ ⏑

5 υ-˘ υυυ - υ - -˘ υ - ῡ
υ-˘ υ - υ - υ

v. 6. Exit hic versus, si quid video, non in dochmium, sed in duos Creticos. Male enim, si dochmius esset, ictus caderent in plerisque strophis. Si pæonico ordine finiretur versus, contractio pæonis in palimbacchium fortasse ab nomine proprio aliquam excusationem haberet, servata tamen in cantu modulatione pæonica: vide de mens. rh. p. 9.

10. Non sum verum assequuntus in diss. de dial. Pind. p. 6. Scribendum potius, *γιγωνητίον, ὅτι δίκαιον ξίνων*, casu dativo. Non satis accurate de nomine *ὅτις* disseruit Boeckhius. Significat illud reverentiam hominum erga deos. Sic etiam apud Hesiod. Theog. 222. et Pindarum P. viii. 101. Inde ad hospitum reverentiam propter deos ultores violati hospitii translatum est.

17. Cod. Lips. *ποταμοῦ*, sed a prima manu supra ultimam syllabam scriptum Dericum *ω*.

19. Metro consuletur, si alia paullo, sed non deteriore sententia articulum addideris: *ὁ πλοῦτον τε καὶ χάριν ἄγων γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.*

29. Male interpungitur post *πιπραγμένων*. Interpungendum post *δίκαν*. Cæterum in fine hujus versus brevem, non ancipitem syllabam in metri descriptione posui. Nam, nisi egregie fallor, hic versus cum sequente una numeri perpetuitate cohæret, quæ in prima tantum et secunda epodo turbata est. Hic quidem vulgatam lectionem habet etiam scholiastes Sophoclis ad Trach. 744. Eustathius quid legerit, incertum est, quod is sententiam tantum exprimit p. 1591, 7. *τὸ γὰρ πιπραγμένον οὐκ ἔστιν ἀπρόπτον γενέσθαι, ὡς που γνωμικεύει καὶ Πίνδαρος.* Repone vero facili conjectura: *τῶν δὲ πιπραγμένον ἐν δίκᾳ τι καὶ κατὰ δίκαν ἀπρόπτον οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.* Τῶν δὲ quum posuisset, in fine addit, quod istuc referatur, *ἔργων*.

35. Cod. Lips. *ἰσλῶν*.

41. Scribe: *πένθος δ' ἔπεστι βαρὺ τῶν κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν*. Aoristo hoc usus etiam Sophocles in Œd. Col. 1732. Nuper in mentem venit quibusdam, verbum *πιστιῦν* exstirpare, et in ejus locum *αὐθυπόστατον* illud intrudere, cujus nullus est, nisi in aoristo usus.

48. Post hunc versum cod. Lips. ut alii libri addit, *φιλέοντι δὲ Μοῖσαι.*

56. Recte *βροτῶν γε* revocavit Boeckhius. Cod. Lips. *βροτῶν κέκριται.*

65. Vide ad v. 29. Hic quidem aut *ἅτε πατρῴα*, aut, quod malim, *ἃ τὰ πατρῴα* scribendum videtur.

66. Cod. Lips. *τῶνδ' ἔχει.*

70. Scribendum *Λᾶον*. Longis enim vocalibus subscribendum iota est, quo impuræ diphthongi, quæ sic nascuntur, a puris, quæ vocari solent, distingui queant. Itaque ut nunc *λῴϊον, πατρῴϊον*, nunc imminuto syllabarum numero *λῷον, πατρῷον* scribitur, ita etiam *Λᾶος, Ὑπερῆδα, πάτρῳ, μάτρῳ*, et quæ sunt alia hujus generis, scribi debent. Ac male profecto fecerunt, qui quum litterarum compendia ex typothetarum officinis ejicere vellent, etiam illud repudiarunt, quo longæ litteræ *υ* iota adjicitur. Eo enim ad impuram diphthongum a pura distinguendam carere non possumus. Aliter enim *νἱκνυι* bisyllabum, aliter *Θυιὰς* scribendum est.

74. Scribe *ἔπιφνέ οἱ*. Cod. Lips. *πίφνειν ἰοῖ*. Ciz. *οἳ*.

78. Cod. Lips. *νίοις ἐν ἀίδλοις.*

83. Libri fere ἔχοντι, quod plena interpunctione ad ῥίζαν apposita recepit Boeckhius. Et ita scholiastæ. At neque frigidius quidquam isto additamento, ὅθεν στέρματος ἔχοντι ῥίζαν, neque alienius abrupto illo ad alia transitu cogitari potest. Quod Schmidius dedit, ἔχοντα, tam est elegans, ut, si ex his tantum duobus alterum optandum sit, non dubitem codices posthabere. Verum ἔχοντι grammaticis Dorismi studiosis deberi puto, poetam autem ἔχουσι dedisse, quod in nonnullis codd. est. Non est id autem tertia persona verbi, ut illis visum, sed dativus participii, qui est cum verbis τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων συγχανέμεν construendus. Πρίπτει, inquit, τὸν Αἰνησιδάμου αὐτοῖς ἔνθεν στέρματος ῥίζαν ἔχουσιν ἐγκωμίων συγχάνειν. Cæterum ἔχοντι est etiam in Lips. et Ciz. et Lips. interpungit post ῥίζαν.

101. Non contenderim non esse verum ἐτήτυμον, sed ἀλαθινὸν ne quis calidius ad poetas ithyphallicos infimæ notæ ac sequioris ætatis detrudat, Theocritus, Callimachus, aliique intercedent.

102. Recte vetus lectio habet, εἰ δέ μιν ἔχων τις, agnita, ut videtur, etiam ab Eustathio, qui p. 714. 63. de Sophocleo illo in Œd. R. πρῶτα σὲ κεκλόμενος ita scribit: ἢ γὰρ ἐκεῖ λείπει τὸ εἰμὶ, ἢ τὸ κεκλόμενος ἀντὶ τοῦ κέκλομαι εἴληπται. χρῆσις δὲ ὁμοία σεσημείωται που καὶ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκαις. Sed male et hic, et quos sequutus est, hæc interpretantur. Non verbi locum tenet participium, sed fervor poetam ad anacoluthon abripuit. Volebat dicere: si quis opes virtute temperatas possidens, sortem intuetur eorum, qui propter bene facta diis cari sunt, is ita utitur divitiis, ut hic Thero. Sed delatus ad descriptionem illius beatorum sortis, pro apodosi, quæ sequi debebat, aliam liberius conformatam substituit v. 160. ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, et quæ sequuntur.

112. Quum ad νέμονται in optimis codd. adscriptum sit δέρκονται, vel etiam δὲ δέρκονται, festinantius nuper repositum est δράκησαν, qui aoristus vereor ut bene defendi possit. Quanto facilius erat scribere διδόρκαντι βίον. Illud viderint alii, ne forte διδορκὰν βίοτον legi possit. Alexandrini, quorum hæc forma esse perhibetur, (v. Maittair. p. 301. ed. Sturz. et Sturzium de dial. Alex. p. 57.) mihi videntur magis formas vetustate obscuratas servasse, quam corrupisse usum communem. Smyrnæos certe, qui Æolenses origine erant, (v. Plutarch. Symp. Q. vi. 8. p. 694. B.) ab his potius, quam ab Alexandrinis formam istam accepisse crediderim.

114. Cum Heynio præferendum censeo ἐν χερὸς ἀκμᾷ, quod etiam liber Cizensis habet. Lips. ἀλκᾷ χερῶν.

129. Scribere νᾶσος. Ita etiam cod. Lips.

136. Festinantius, qui στεφάνοις non apte dici animadverterunt, reposuerunt κεφαλῆς. Ipsum illud nomen στεφάνοις, quod etiam in cod. Lips. est, et magis etiam lectio quorumdam librorum στεφάνους, monere poterat, ut στεφάνας scriberent, quo nomine partem capitis eam, cui corona imponitur, appellari satis notum est. Nisi ea etiam στέφανος dicta est, ut adeo στεφάνους servari possit.

158. Recte libri γαύϊστον, quod jam Gurlittus in Simonidem et Bacchylidem dictum monuerat.

165. Cod. Lips. Ἀκράγαντα.

166. Etiam si αὐδάσομεν scribatur, tamen τανύσαις participium erit. Vide, si opus est, Porsonum in præf. ad Hec. p. 38. Sed αὐδᾶσθαι activa significatione, præter Sophoclis Philoct. 130. tuebitur etiam ejusdem fabulæ v. 852. et Æschyli Eum. v. 383. In Ajace v. 772. vehementer miror Boeckhium de passiva significatione cogitare potuisse. Cæterum cod. Lips. a manu prima αὐδάσομεν, sed postea ν erasum, et a manu secunda supra scriptum λέξω, διαξέξαισθμαι.

169. v. de dial. Pind. p. 7.

173. Recte se habet αἶνον ἴδε κόρος. Euripides Hippol. 234. ὅρος βᾶσα, et 1381.

καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.

Ibidem v. 841. pariter, ut hic, ἴδε cum ἐπίδε permutatum fuit. Dochmiacus sic scribi postulat:

πόθεν θανάσιμος
τύχα σὰν ἴδε, γύναι, καρδίαν;

176. v. ad Nem. x. 157.

177. Scribe καλοῖς ἔργοις. Τὸ λαλαγῆσαι θέλω non est Græcum. Θέμεν et ad τὸ λαλαγῆσαι et ad κρύφον pertinet. Hoc enim dicit: invidia laudem invasit, improborum virorum rumores, obscurationemque honestis factis bonorum excitare volens. Etiam cod. Lips. ἐσθλῶν καλοῖς ἔργοις.

OLYMP. III.

STROPHÆ:

– ˘ ˘ – ˘ ˘ – – – ˘ – ˘ –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ –
– – ˘ ˘ – ˘ ˘ – – – ˘ –
– – ˘ ˘ – ˘ ˘ – – – ˘ – ˘ –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ –
– – ˘ – ˘ – – ˘ – ˘ – ˘ –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – – ˘ ⏑
– ˘ – ˘ – ˘ – – ˘ –

EPODI:

– ˘ – ˘ – – ˘ – ˘ –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ –
– ˘ – ˘ – ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ – ˘ – ˘ ⏑
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – – – ˘ ⏑
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – – ˘ – ˘ ⏑
– ˘ ˘ – ˘ ˘ –
– ˘ – – ˘ – ˘ – ˘ –

V. 6. Non opus emendatione. Hymnum vocat ἵππων ἄωτον, laudem equorum. Ita v. 1. 2. ἀριστᾶν καὶ στιφάνων ἄωτον. Et viii. 97.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον.

7. Scribe: Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι. Παρίστα qui scribunt, exempla velim hujus formæ afferant. Nam activum hi^c non est aptum.

21. Valde friget γλεφάρων ὑψόθεν. Jungenda puto ἀτρεκὴς γλεφάρων, fixo, firmo oculo intuens, quod est strenui et severi judicis. Utitur hac voce defixis oculis Plutarchus de sollert. animal. p. 974. F. τὰς γὰρ αὐτῶν ὁμοῦ πάσας αἴγας, ὅταν ἀνάσχῃ μεθ' ἡλίου τὸ ἄστρον, ἀτρεκῶς ἐπιστρεφομένας ἀποβλέπειν πρὸς τὴν ἀνατολήν. Sic scribendum pro vulgato ἐκεῖ στρεφομένας.

23. Temporum et modorum usitata apud Græcos consequutio postulat, ut legatur βάλῃ, quod etiam Mss. Lips. et Cizensis habent. Βάλοι hic significaret, carminibus indicari, quis reportasset victoriam.

29. Cod. Lips. θεράποντα. ὄγε, ac deinde Διὸς αἴτεῖ et σκιερὸν, quod postremum etiam in Cizensi est. Est hic locus in iis, qui sine librorum auxilio pro deploratis habendi sunt. Nam consideranti ea, quæ a viris doctis de hoc loco disputata sunt, vix, puto, dubium esse potest, quin a Pindaro scriptum sit, Διὸς ἄλσει πανδόκῳ. Neque illud ambiguum est, ἄλσει v. 31. ex interpretatione receptum, expulisse veram lectionem. Enimvero hoc quum semel factum esset, vetus et apud Gregorium jam atque Eustathium obvia corruptio αἴτεῖ effecit, ut hoc pro verbo haberetur, atque αἰτεῖ scriberetur. Inde, quum inconcinna oratio displiceret, ὄγε pro λόγῳ scriptum. Hæc si non sine probabilitate conjecimus, quis affirmare ausit, quid hic scriptum fuerit a Pindaro? Nam aut infinitivus aliquis excidit, ut ἔμμεν, aut substantivum. Quam Boeckhius nuper viam iniit, ea et regulis artis criticæ adversari videtur, et orationem inconnexam infert, ubi nexus necessarius est. Nam quod ille ἦθος commemorat, id hic quale sit non intelligo. Omninoque quum sibi persuasit, asyndeta amare Pindarum, non videtur, ubi id ille fecerit et potuerit facere, satis perspexisse.

40. Scribe ἔθαλλεν, etsi longa syllaba non est omnino necessaria: ita etiam v. 42. ἔδοξεν scribendum. Utrumque sic scriptum in cod. Lips. qui etiam ἅμα.

45. Revocandum πορεύειν. Vide diss. de dial. Pind. pag. 16.

46. Vide diss. de mens. rh. p. 7.

54. MS. Lips. et Cizensis ἱράν.

56. Iidem codd. πνοιαῖς.

57. Nihil opus θαυμαίνει scribi, neque diligentius hæc consideranti deerit, quod respondeat quærentibus, cur, qui δένδρε' ἔθαλλε scripserit, non dederit etiam δένδρε' ἐθάυμαινε.

63. Cod. Lips. σὺν βαθυζώνου διδύμμοις παιδὶ Λήδας. Cizensis διδύμοισι. Scribendum διδύμνοις, ut νώνυμνος, ἀπάλαμνος, atque alia hujusmodi a poetis metri caussa usurpantur.

81. Recte Boeckhius οὔ μιν διώξω: sed non probo, quod μὶν refert ad τὸ πόρσω, quo facto bis idem dictum foret. Referendum puto ad Theronem: nam τὸ ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι. Compara finem primi carminis. Qui κεῖνος legerunt, permoti videntur optativo, cui ἄν deesset. At id omitti interdum Hoogeveenius jure et merito contendit, cui non debebat contradicere Eichstaedtius in specimine quæstionum philologicarum pag. 68. qui quos Homeri locos propter hanc rationem corrigendos putat, ii integerrimi sunt. Ita Iliad. ii. 340.

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεα τ' ἀνδρῶν.

Pindarus autem Ol. xi. 21.

τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώτης
οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.

Æschylus Choeph. v. 590.

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι;

Vide ad Pyth. x. 47.

OLYMP. IV.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏓ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̄
– – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – –
– – ⏓ – – – –
⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ – –
– – ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ –
– ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ –
– – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑̆
– – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

EPODUS:

– – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑̆
⏑ – ⏓ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏓ ⏑ ⏑ –

Epodum, quum antithetici versus nulli sint, ita constitui, quemadmodum maxime consuetudo Pindari postulare videbatur. Quamquam an ab ipso poeta versus sic distributi fuerint, incertum manet. In hujuscemodi enim carminibus neque est aliud, nec potest esse artis officium, quam ut caveat ea, quæ facienda non fuisse demonstrari potest; quæ facta sint, ut ostendat, exigere, id non minus ineptum foret, quam si quis eos, qui prosodiam tradunt, reprehenderet, quod quasdam syllabas dicerent ancipites esse.

3. Valde aberrant mea sententia a more veterum poetarum, qui quæcumque nomina deum aliquem deamve significare possunt, continuo ut numina introducunt, eaque re nescio quid venustatis atque elegantiæ se attulisse putant.

18. Mira et incredibilia commenti sunt interpretes, ut genitivum ἀχέων ex-

plicarent. Nihil opus his machinis. Hoc dicit, *ἵκει ὁ κῶμος, Ψαύμιος ἐχέων κῶμος ὤν.*

39. Inepta hic foret observatio physiologica. Sunt hæc omnia usque ad finem, ut Süvernio quoque et Gurlitto visum est, Ergini verba. De quo quæ narrantur in scholiis, ficta ex hoc loco esse puto. Rectius, opinor, adolescentem fuisse Erginum statuemus, qui derisus ab Lemniis mulieribus, quod inter *ὁπλιτοδρόμους* constitisset, victor monuerit eas, posse aliquem etiam præter ætatem validum et robustum esse. Cum Psaumide nulla est in his verbis comparatio, qui provectior ætate erat, nisi quis multa prius, quam Olymp. lxxxii. scriptum hoc carmen esse contendat. Illud tamen certum est, primam hic Psaumidis victoriam laudari, quum nullius alius mentio fiat; quinto carmine autem tertiam mularum, quia ibi etiam curulis victoriæ et equi desultorii memoratur.

40. Nostra versuum descriptio cum quibusdam libris *ἀνδράσιν* scribi postulat. Sic etiam cod. Lips. qui mox *καὶ παρ τὸν ἁλικίας.*

OLYMP V.

STROPHÆ:

-́ - -́ υυ - -́ υ υ - υ - -́ υ -
—
-́ - -́ υυ - υ υ - υ υ -
-́ υ - υ - ῡ
υ υ -́ υ υ - υ - - υ -
-́ υ - υ - υ

EPODI:

-́ - -́ υ υ - υ υ - υ υ ˊ υ
-́ υ - υ - -
-́ - -́ υ υ - υ υ - υ υ -
-́ υ - -́ υ -
-́ υ - υ - υ

V. 9. Cod. Lips. recte Καμάρινα.

29. Hæc Libanius t. i. pag. 361. ed. Reisk. de Hippari intelligit.

37. Alienum est ab hoc loco, quod Boeckhius dedit. *ἰῦ δὴ ἔχοντες.* Hiatu si quis offendetur, poterit is *ἰὼ δ' ἔχοντες* scribere. Silent quidem, quod meminerim, grammatici de hac forma adverbii. Sed non dubitandum, quin proba sit. Qui formulam *ἰῦ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον* consideraverit, Iliad. ξ. 202. 303. Odyss. τ. 354. facile adducetur, Iliad. π. 191. scribendum esse,

τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας ἠὺ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλεν.

Non opus est Jacobsii conjectura, *σοφισταί.* Καὶ enim hyperbaton facit, pro *καὶ σοφοί.* Ita vi. 41. Pyth. iv. 153. Similiter Pyth. ix. 151. *κωφὸς ἀνὴρ τις, κωφός τις ἀνήρ.* Æsch. Choeph. 1038.

40. Cod. Lips. omittit *ναίων.*

42. Vide de dial. Pind. p. 9. et Elem. doctr. metr. p. 362.

51. Junge εὔθυμον cum τελευτάν. Eo enim placidus est finis vitæ, si adstant filii, opum paternarum heredes futuri.

OLYMP. VI.

STROPHÆ:

– – ˈ ∪ – ˈ – – ˈ ∪ – ˈ –
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ ˘
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ˈ ∪ ∪ –
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ˈ ∪ – ˈ ⏑
– ˈ ∪ – – ˈ ∪ – ˈ –
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– – ∪ – – ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ | ∪́ –
∪ – – ˈ ∪ – – ˈ ∪ – ˈ –
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪̄
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ˈ ∪ – – ˈ ∪ – – ˈ ∪ – ˈ –

EPODI:

– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ˈ ∪ – ˈ –
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ ⏑
– ˈ ∪ – – ˈ ∪ – – ˈ ∪ ∪ –
∪ ∪ – ˈ ∪ ∪ – – ˈ ∪ ∪ –
– ˈ ∪ ∪ – – ˈ ∪ ∪ – –
– ˈ ∪ – – ˈ ∪ –
– ˈ ∪ – – ˈ ∪ – ⏑
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ –
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ˈ ∪ ∪ – ∪ ∪ ⏑
– ˈ ∪ – – ˈ ∪ – – ∪ – – ˈ ∪ – ˈ –

V. 3. Vide ad Viger. p. 919.

4. Librorum lectionem ἀεχομένου habent etiam Plutarchus in πολιτ. παραγγ. p. 804. D. et Eustathius p. 1381, 2.

7. Valde memorabile est hoc carmen propter numeros in stropharum versibus septimo atque octavo. Vulgata divisio, si utrique versui una in fine syllaba adjiciatur, talis est, ut numeri sint optimi, et qui maxime huic generi carminis conveniant:

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πί-
σᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
σᾶν.

At primam posterioris versus syllabam septimo adjiciendam esse, hiatus aliquot et fulcra producendis brevibus syllabis addita certissimum reddunt:

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστῆρ τε τᾶν κλεινὰν Συρακοσ-
σᾶν.

Verum si versus septimus ita, ut primo adspectu cuivis videri necesse est, vel tribus dactylis finiri statuetur,

– – ⏑ – | – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑

vel in ordinem logaœdicum exire,

– – ⏑ – | – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ –

neminem fore arbitror, quin, si vel aliquem sensum venustatis habeat, statim plane alienos esse hos numeros ab hac Dorica compositione intelligat. Tollunt enim proportionem illam membrorum, quæ strenue in his carminibus servatur, et servanda est necessario, nisi gravitatem illam Dorii generis excidere natura sua, et repente aliam speciem, eamque pene ridiculam induere volumus. Membrum hic requiritur ex duobus tribusve dactylis et una arsi, sive accedat in fine thesis trochaica, sine non accedat. Hac vero mensura nec brevius potest, nec longius esse. Itaque quum tamen certum sit, versum brevissima mensura longiorem, longissima autem breviorem esse, de alio potius numero, quam de prolongando ordine dactylico cogitandum est. Quod si quis forte pedem orthium in his duabus syllabis, quæ redundant, latere suspicabitur, facile revocari ab hac opinione poterit. Nam et per se absonum est, orthium, cujus prima syllaba quattuor, secunda octo tempora habet, non, ut in simili pede, trochæo semanto, factum videmus, in duabus syllabis natura longis repræsentari, et plane pes ille eo removetur, quod fere semper hæ duæ syllabæ ejusmodi voces in hoc carmine continent, in quibus nulla vis sententiæ, nullum pondus est: ut perineptum fuerit, longius eas produci, quam cæteras. Quod contra trochæus semantus ubique in iis vocibus est, quas eminere ante alias et singulari cum robore pronunciari sensus postulat. Veram in hac dubitatione viam monstrat sequens versus: qui quum non integro epitrito incipiat, sed a Bacchio ad epitritos transeat, prodit ea re, inceptum in praecedente versu numerum impleri Bacchio illo, ut vulgaris descriptio, quamvis metricis legibus repugnans, tamen rhythmicis consentanea sit: etsi aptius et magis de more Pindari est, dactylicum ordinem hic catalecticum in disyllabum esse Rhythmici enim ordines hi sunt:

– – ⏑ – | – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
– ⏑ – – | – ⏑ – – | – ⏑ – –

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πί-
σᾳ, συνοικιστῆρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
σᾶν.

Sed ordo ille, qui sequitur dactylicum, medius intercipitur pausa post secundam syllabam facta: quo fit, ut hæc syllaba priori versui adjicienda sit, sed

ut pars sequentis rhythmi, non ut pars ordinis dactylici. Sic ergo metiendi sunt hi versus:

$$- \breve{} \breve{} - \breve{} \breve{} | - \breve{} \breve{} \breve{} - \breve{} \breve{} \breve{} - \breve{} | \underline{\breve{}}$$
$$\breve{} - \breve{} | - \breve{} \breve{} - \breve{} | - \breve{} \breve{} - -$$

Et hoc modo apparet, justam membrorum proportionem restitui, voce in tertia thesi ordinis dactylici, ut par est, consistente, deinde autem incipiente epitritum, sed pausam statim post ejus primam arsin faciente, ac tum demum partem, quæ reliqua est, peragente.

15. Vide ad Viger. p. 723.

31. Lege *πάρεστι*, omisso *νῦν*. Ita etiam liber Cizensis. Sed cod. Lips. *νῦν πάρεστι*.

32, 33. Ordo verborum in MS. Lips. idem, qui in Pal. C. et. Gott. sed a manu secunda. Recte Boeckhius ex codd. *οὔτε δύσηρις ἐὼν, οὔτ' ἂν φιλόνεικος ἄγαν*. Sensus est autem: non opus est, ut sim rixosus, qui hæc prædicem: quippe nullum habiturus adversarium. Ita removebitur etiam Gurlitti reprehensio.

47. MSS. Lips. et Ciz. omittunt *γέ*.

55. Mala versuum descriptio molestum illud ac plane ineptum *γε* intulit, quod etiam a Ms. Cizensi abest.

65. Ms. Ciz. *περ*. Lips. *πέρ'*, Æolensium more, recte.

72. Veram lectionem habet etiam cod. Lips.

73. Sic loquutus est pro *ὑπ' ἰρατᾶς σπλάγχνων ὠδῖνος* jucundo partu. Similiter v. 6. seq.

79. Cod. Lips. *καδόμενοι*

89. Nihil caussæ erat, quare Boeckhius diviso verbo, quod compositum est, ita offenderetur, ut *ἐν κίκρυπτο* scribendum putaret.

106. Conjeceram olim *μεταλλάσαντί ἐν*, quod repetii ad Orph. pag. 150. 788. Sed vide ad Viger. pag. 936. Quæ nuper de hoc aliisque Pindari locis Thierschius in Actis Monac. vol. ii. p. ii. disseruit, satis erit, si legisse me dixero. *Καί τι ἔπος προέηκεν, ὕπερ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον*.

116. Hic quoque falsa dispositio numerorum vitiavit verba Pindari. Non dubito, quin scribendum sit, *πατρὶ ἑορτάν*. Ita x. 52. *Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ*. Cod. Lips. *πατρός θ' ἑορτάν τε*.

122. Videndum ne tollenda sit interpunctio post *Ἰαμιδᾶν*. Nam si sanus est locus in Nem. x. 69. ausus est Pindarus *ἵπτασθαι* etiam cum accusativo construere.

125. Servandum *δ'*, a Schmidio loco suo restitutum. Alienum hic asyndeton, quod aptum est in verbis prægressis.

126. Etiam cod. Lips. *τοῖς οἷς*. Multo elegantius foret *τοῖσιν* vel *οἷσιν*, omisso altero pronomine.

127. Dele *γε* post *δρόμου*, quod etiam a Msto Cizensi abest.

129. Etiam Ms. Ciz. *ὄρεις*, idque reponendum. Nam et exquisitius est, et metrum ita fieri jubet. *Ὄρος* scripserunt librarii, quorum animo obversaretur illud Homeri e catalogo,

οἵ θ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ.

149. Non habeo magnam fidem narrationi scholiastæ de Æneæ. Quid enim

Thebis chorus canat præconium Agesiæ Syracusani, quod ibi erat canendum, quo carmen missum esset, ut Nem. iii. 6. sqq. 18. 116. Aut si chorodidascalus a Pindaro ad Agesiam missus cum hoc carmine fuit, eane tam insignis persona erat, ut, si omnino compellanda esset, tantis laudibus extolleretur? Equidem vereor, ne grammatici, ut Æneam Pindari chorodidascalum fuisse perhiberent, nullo adducti alio argumento sint, quam hisce ipsius poetæ verbis: ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς, ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρητὴρ (κρατὴρ MS. Ciz.) ἀγαφθίγκτων ἀοιδᾶν. Quæ quidem etiam de quovis alio homine, cui poeta carmen suum choro tradendum committeret, dici potuere. In scholiis cod. Lips. nihil prorsus de Ænea adnotatum. Enimvero longe aptius et de more Pindari Æneam cognatum et hospitem Agesiæ Stymphalium intelligemus, cui missum fuerit hoc carmen, ut is eo Agesiam exciperet. Ac videntur mihi satis gravia argumenta reperiri, quibus Stymphalum, non Syracusas, carmen hoc missum esse conjiciamus. Primum enim quid est, quod poeta Syracusas, quam urbem effuse laudibus ornare solet, quamque nunc, ut victoris patriam, maxime prædicare debebat, negligentius et in transcursu tantum commemoret, Stymphalo autem et Arcadia atque Iamidis potissimum occupetur? Quod si Stymphalum misit carmen, nihil est, quare miremur. Deinde, si Syracusas misisset, victoria Agesiæ magis ad Ætnæum Jovem referri, quam ad Partheniam Junonem debebat, quæ ad Arcadiam, ac, nisi fallor, ad ipsam Stymphalum pertinet. Dubito enim, an illa non sit a monte Parthenio dicta, quod nemo præter scholiasten tradidit, sed ab eo, quod Stymphali antiquæ ab Temeno educata, dum virgo esset, Παιδὸς nomine colebatur, ut refert Pausanias viii. 22. Atque confirmat opinionem nostram de carmine Stymphalum misso etiam hoc, quod poeta omnium primam Junonem Partheniam cani, postremo autem loco Syracusarum mentionem, quæ quidem omitti non poterat, fieri jubet: ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παθενίαν κελαδῆσαι, et postea, εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας. Porro illa quoque, quæ v. 165. de Hierone dicuntur, optime videntur cum nostra sententia congruere: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον, οἶκοθεν οἶκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχίων ποτινισσόμενον, ματρὸς ἐυμάλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. Λείποντα dicit, non λιπόντα, quo non reversum Syracusas, sed rediturum significat. Μάτηρ autem Ἀρκαδίας, ut hoc obiter moneam, cum scholiasta recentiore intelligendum est de matre Agesiæ Arcadica, i. e. de patria ejus Arcadica. Denique etiam quæ v. 46. leguntur, πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ, nolim de solo argumento carminis, quod circa Pitanam versetur, sed de misso carmine ad loca Pitanæ vicina intelligere. Similis locus est in initio carminis iv. Pyth. Quin etiam, quum idem nomen in eadem gente et familia sæpius frequentatum reperiatur, conjectura nostra eo erit probabilior, quod Æneas quidam, qui cum Mantineensibus et Arato contra Agidem tertium annis circiter CC post Agesiam pugnavit, inter Iamidas memoratur a Pausania viii. 10.

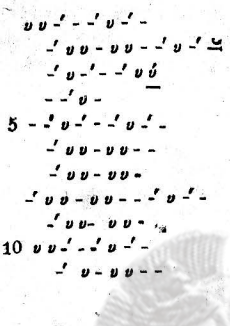
152. Legitur in multis libris ἀλαθίσι. In quo quidem propter ultimæ syllabæ libertatem non opus est ν addi. Attamen quum poetæ ubique illud ν ante consonas usurpaverint, mirum sane foret, ni sensissent, aures hoc sibi dari postulare, ut, ubi metrum ultimam longam requirat, littera ista non omittatur. Itaque recte ἀλαθίσιν.

164. Quomodo futuri optativus hic defendi possit, non video. Scribendum puto θραύσαι.

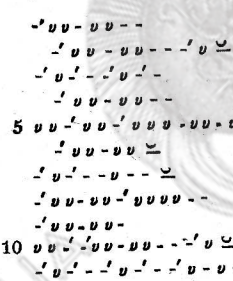
172. Cod. Lips. ἀπισκίμφθαι.

OLYMP. VII.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 3. Ambo codd. nostri cum optimis libris et Athenæo xi. p. 503. F. ἴνδον ἀμπέλου, quod correctores in ἀμπέλου ἴνδον mutarunt: quam lectionem non est dubium metro magis convenire: v. de mens. rhythm. p. 7. Illud, ἴνδον ἀμπέλου, si ordinem verborum spectamus genuium puto: ad metrum quomodo defendi posse videatur, dixi in prima dissertatione cap. xix.

5. Retinendum ναυίᾳ.

15. Dele γὲ, quod etiam ab libro Ciz. abest.

21. Scribendum sane hic Θάμα, sed cave id idem, quod ἄμα, esse putes.

27. Cod. Lips. interpungit post Ῥόδον.

35. Cod. Lips. ἐμβόλῳ. Vide de dial. Pind. p. 11.

47. Necessario scribendum ἐν καὶ, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. habent. Vide, quæ supra de hiatibus dicta sunt.

61. Cod Lips. στίλλε.

71. Vera est lectio plurimor. codicum, ac nostrorum quoque φανείμβροτος, ut ἐπιθέμβροτος, et alia, qui suavior sonus est.

83. Cod. Lips. ἀτέκμαρτον.

85. Dele γὲ, quod etiam a Ms. Cizensi abest.

109. Cod. Lips. λίστον.

122. Scribe φανόν.

139. seq. Recte se habet vulgata interpunctio. Πατρωΐαν ad γαῖαν relato corrumpitur venustas loci. Sponte enim intelligitur, non potuisse hos aliam quam paternam possessionem dividere: quod diserte dictum, tenue et exile est, ubi non de fundo aliquo aut regione ab homine, sed de insula a deo possessa sermo est. Illud vero apte dictum est, ἀπάτιερθε ἴσχον πατρωΐαν ἀστίων μοῖραν, oratione etiam poetica: partem quisque paternarum urbium seorsim obtinuere.

156. Codex Lips. Αἴγινα Πελλάνα τε. Cod. Ciz. Πελλάνα τ' Αἴγινά τε. Recte Boeckhius, Πέλλανά τ' Αἰγίνα τε νικῶνθ'.

162. Recte Heynius interpungi vult, τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν, ἄνδρα τε πὺξ ἀριστὰν εὐρόντα.

172. Interpungendum post Καλλιάνακτος. Nam nec τοὶ ad præcedentia relatum, ab languoris vitio satis tutum est, neque illa, ἴχει θαλίας καὶ πόλις, tam nude dicta vim ullam habent. Cod. Lips. Ἐρατιδᾶν.

OLYMP. VIII.

STROPHÆ:

-ˊ υ -ˊ – -ˊ υ υ – υ υ – – -ˊ υ –
– -ˊ υ -ˊ – -ˊ υ υ – υ υ – ῡ
-ˊ υ -ˊ – -ˊ υ υ – υ υ – –
-ˊ υ υ – υ υ – –
-ˊ υ υ – υ υ – – -ˊ υ ⏑
-ˊ υ υ – υ υ ⏑
υ υ -ˊ – -ˊ υ –
-ˊ υ -ˊ – -ˊ υ –

EPODI:

– -ˊ υ υ – υ υ – – -ˊ υ –
-ˊ υ υ – υ υ – –
-ˊ υ υ – υ υ ⏑
-ˊ υ υ – υ υ – ῡ -ˊ υ –
-ˊ υ υ – υ υ – –
-ˊ υ υ – υ υ – –
-ˊ υ υ – υ υ – –
-ˊ υ υ – υ υ – ῡ
-ˊ υ υ – υ υ – ῡ -ˊ υ –
-ˊ υ -ˊ – -ˊ υ υ – υ υ – ῡ
-ˊ υ -ˊ – -ˊ υ –

V. 10. Cod. Lips. πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβίων δ' ἀνδρῶν λισταί. Ἄνομαι ambiguæ prosodiæ vocabulum videtur, ex quo ἄνεται et κατάνεται apud Homerum prima longa est, ἄνοιτο autem brevi. Nisi forte ἄνομαι primam natura longam habet, ut ἄνοιτο Iliad. xviii. 473. aoristus sit, in quo eadem syllaba necessario cor-

ripitur. Apud Æschylum quidem Choeph. 795. *ἀνομίναν* primam brevem an longam habeat, incertum est. Pindari locum recte restituit Boeckhius. Quæ olim ad hunc locum schematis Pindarici caussa attuleram duo fragmenta Pindari, ea sic scribenda puto. Primum p. 67. iii.

δεῦτ' ἐν χορὸν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοὶ,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλεᾶ ἀγοράν.
ἰοδέταν λάβετε στέφανον
τᾶν γ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν,
Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ
ἴδετε, πορευθέντ' ἀοιδαῖς
δεύτερον ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
τὸν βρόμιον, τὸν ἐριβόαν τε καλέομεν,
ὑπάτων γόνον μὲν πατέρων μελπόμενοι,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ
μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰ-
χθέντος Ὥρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρότ αν
χέρσον ἐραταὶ ἴων φόβαι,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖταί τ' ὀμφὰ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖται Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Alterum p. 70. vi. quod tractavit Huschkius in Anal. crit. p. 110. seqq. ita scribendum videtur:

σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ, πάρα μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἓν δὲ κεχλάδειν κρόταλα·
αἰθομένα δὲ δαΐς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

18. Cod. Lips. *ὐπραξίας*. Ciz. *ὐπραγίας*.
20. Recte Boeckhium dedisse puto, *ὅς σ' ἐν μὶν Νεμίᾳ πρόφατον*. Sed quod ille

vult, particulam ἐν per hyperbaton alio loco, ac debebat, collocatam esse, id vero nullo pacto fieri potuit. Ut sæpe μὲν et δὲ per inversionem quamdam aliis, quam quibus proprie debebant, vocabulis adjiciuntur, de qua re quum alii, tum Reizius in libro inclinatione accentus disputavit, ita hic audacior etiam facta est inversio. Volebat poeta dicere, ἓξ σὶ καὶ Ἀλκιμίδοντα ἑτοίησε νικῆσαι. Nunc in mentem ei venit diversis in locis eos victores fuisse, quos locos ut discerneret, dicere debebat ἐν μὲν Νιμέᾳ πρόφατον, παὰ Κρόνου λόφῳ δὲ νῦν Ἀλκιμίδοντα: sed invertit oppositionem, et verbo πρόφατον opponit Ἀλκιμίδοντα δὲ, in quo nomine νῦν illud, quia huic scriptum est carmen, jam inest. Illud non recte, neque ex diligenti observatione elegantiæ factum, quod Boeckhius scripsit ὕμμι δ' ἐκλέ-ρωσιν.

31. Cod. Lips. πολλά.

43. Idem liber τεύξειν.

51. Cod. Lips. et Ciz. ἀτυζόμενοι. Cizensis etiam ψυχάς.

71. MS. Ciz. Μιλησία. Lips. Μελησία, recte.

103. Sine dubio κὰν νόμον ἑρδομένων scribendum, ut recte Schmidius. Sic in cod. Lips. In Cizensi κἄν νόμον.

109. MS. Lips. ὅν σφιν ὥπασε Ζεὺς γένει. Propter hiatum, qui in vulgari lectione v. 110. est, præferendum puto, quod Aldus habet:

κόσμον Ὀλυμπία, ὅν σφιν Ζεὺς γένει
ὥπασεν.

Atque ita etiam Ms. Ciz. nisi quod in eo male Ζεῦ est. Hiatus quidem iste etsi ex iis est, qui facile intolerantur, atque usu tritissimi sunt, tamen non videtur præter necessitatem adhiberi, ubi elegantior in promptu est verborum collocatio.

115. Scribendum puto βιοτὰν, numerorum caussa.

OLYMP. IX.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏓ | - -́ ⏑ ⏑ - ⏑ -
- - -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - ⏑ ⏑
-́ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - | ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑
-́ - -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - | -́ - ⏑ ⏑ - ⏑
-́ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - | ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑
⏑ ⏑ ⏑ -́ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - | - -́ ⏑ ⏑ - -
-́ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏓ | - -́ ⏑ ⏑ - ⏑
⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - -́ ⏑ ⏔
- -́ ⏑ ⏑ - -́ ⏑ - ⏑ -́ ⏑ ⏑ - - -

EPODI:

⏑ -́ ⏑ - ⏑ - ⏑ -
⏑ ⏑ -́ ⏑ - ⏑ - ⏑ ⏑
⏑ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - -
- -́ - - ⏑ ⏑ - ⏑ - | —́ —

5 – ⏑ ⏑ – – – – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – | —⏑—
– – ⏑ – | ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

Olymp. ix. Hoc carmen non potest ad Olympiadem lxxiii. referri, quod Corsinus fecit. Scholiastes ad v. 17. ἐνίκησε δὲ ὁ Ἐφάρμοστος καὶ Ὀλύμπια, ὡς πρεῖπε, καὶ Πύθια, ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι. Et ad v. 18. καὶ γὰρ Πύθια ἐνίκησεν ὁ Ἐφάρμοστος τῇ τριακοστῇ Πυθιάδι. Quod si hic numerus Pythiadis, ut videtur, verus est, Pythica Epharmosti victoria ad Olympiadem lxxviii. referenda est, in quam incidit Pythias xxx. Atque ita etiam Corsinus. Atqui quum Pindarus et Olympicæ et Pythicæ victoriæ meminerit, necessarium foret, ut carmen hoc, in Olympicam victoriam scriptum, quinta Olympiade post adeptam victoriam factum esset. Quod quis verisimile putabit? Quamobrem mihi videtur scholiastes ad v. 17. quod ipse verborum ordo indicat, non qua Olympiade Olympia, sed qua Olympiade Pythia vicerit Epharmostus, indicare voluisse. Inde eum scripsisse puto ὀή Ὀλυμπιάδι, quod deinde in ογ' mutatum fuit. Igitur Olympia qua Olympiade Epharmostus vicerit, incertum est.

Versus 1. 3. 4. 5. 6. 7. asynarteti sunt. Ita dubitationes omnes tolluntur.

V. 13. Cod. Lips. μέλεσσιν.

22. Cod. Lips. distinguit post Ὀπόϊντος.

27. seqq. Si hi versus, ut supra dictum est, asynarteti sunt, nihil opus est mutationibus, quas Boeckhius durissimas et minime elegantes fecit.

43. Ἐπεὶ ἔναντ' ἂν ὣς τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν; Ms. Ciz. ἔναντ' ἂν ὣς ἄν. Cod. Lips. ἔναντ' ἂν ὣς τριόδοντος. Veram lectionem scholia servarunt,

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντία
ὣς ἂν τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν;

72. Mirum, hærere quemquam in verbis ἔγειρ' ἐπίων σφιν οἶμον λιγὺν potuisse; magis etiam mirum hærenti obtemperasse quemquam.

78. Cod. Lips. ἀνάπωσιν. Ciz. ἄμπωτιν.

82. Cod. Lips. κοῦροι κορῶν τε φερτάτων τε Κρονιδᾶν. Nihil est aut obscurum in hoc loco, aut alienum ab iis, quæ alii scriptores tradiderunt, si modo lectionem sequamur Aldi et Ms. Cizensis, καὶ pro τὲ exhibentium. Ita igitur legendum puto:

κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν, καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν,
ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.

Inde, inquit, vestri majores genus suum deducunt, quorum primi nati sunt e

puellis gentis Iapeti, et Jove. Κορᾶν dixit, quum unam tantum intelligeret Protogeniam, et φιρτάτω, Κρονιδᾶν, quum unum Jovem, qui est φέρτατος Κρονίδας. Neque enim, si gentem Saturniam intelligi voluisset, nomine φιρτάτων esset usus, quod nimis usitatum de Jove est, quam ut ad omnem gentem Saturniam trahi possit. Τὰ ab imperitis metricis profectum. Dein πρὶν v. 85. est *olim*, ut Isthm. viii. 151.

92. Scribe ἔχιν, ut in libro Cizensi est.

99. Hic versus cum v. 73. 115. 157. mutari vulgarem metrorum descriptionem postularunt. Vide quæ supra de hiatibus dicta sunt.

100. Necessario scribendum λαόν τε. Cizens. λαῶν. Lips. λεών.

103. Reponendum οἱ δ' Ἀρκάδες, οἳ δὲ καὶ Πισᾶται. Ita etiam Ciz. Manifesto mutata lectio ab iis, qui metro metuebant. Lips. quoque ἰδ' Ἀρκάδες.

108. Restituendum Τιρύνθιοντος, neque audiendus Schmidius.

115. Expellendum γὲ post νόον, quo nihil fingi ineptius potest. Atque abest etiam ab libro Cizensi. Sed restituenda eadem particula mox post Θέτιος, ubi vim suam habet et significationem. Certo enim scribendum est,

ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος μιν ἐν ἄρει
πραγορεῖτο.

157. Dele γὲ, idque etiam MSS. Cizensis et Lips. omittunt.

162. seqq. hic locus neque interpunctione nec scriptura satis elegans est. Scribendum:

τοῦτο δὲ προσφέρων ἄθλον,
ἔρθιον ὠρύσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γενεᾷ μεν
εὔχειρα, δεξιόγυιον ὀρθῶντ' ἀλκὰν,
Αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ δῆς Οἰλιάδα
νικῶν ἐπιστεφάνωσε βωμόν.

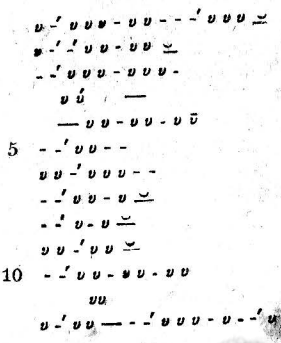
Δαιμονίᾳ recte habent MS. Ciz. et scholiastes. Post εὔχειρα interpungit Cod. Lips. in quo postrema sic scripta sunt: αἰάντειόν τε δαιτὶ δῆς τ' ἰλιάδα νικῶν ἐπὶ στεφάνωσε βωμόν. Sed ἐν, quod MS. Ciz. et ed. Ald. habent, propter sensum abesse non potest. In δαιτὶ δῆς synizesis fit. Neque enim iota dativi abjicitur.

OLYMP. X.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – | ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – – | – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑
⏑ – ⏑ – – ⏑
⏑ ⏑
⏑ – — ⏑ ⏑ – ⏑ –

EPODI:

V. 3. Codex Lips. ἡμᾶς, quo confirmatur conjectura Mingarellii ἀμᾶς. Ego quidem vulgatam lectionem prætulerim.

12. Cod. Ciz. τόκος θνατῶν, ut alii libri. Vulgatum, ὁ τόκος ἀνδρῶν, quod etiam cod. Lips. habet, correctoribus deberi, tam est apertum, ut dubitari ea de re nequeat. Quod olim mihi in mentem venerat, τόκος ὁ θνατῶν, usuras inventas ab hominibus intelligi volebam: de qua re non monui lectorem, quia vel pueri sciunt, non posse dici τόκος ὁ pro ὁ τόκος. At neque tum mihi magnopere placebat illud τόκος ὁ θνατῶν, et nunc multo magis displicet. Alio enim nomine hic, quam θνατῶν, nominandi fuissent homines. Vereor, ne lateat hic litterarum similitudine obscuratum epitheton, quo nihil inveniri ad rem accommodatius potest, τόκος ὀνάτωρ.

13. Nullo modo de interrogatione cogitari potest. Non intellexerunt interpretes loquutionem satis usitatam, νῦν ὅτε, νῦν ὅπᾳ, i. e. νῦν ἔστιν ὅτε, vel ὅπᾳ. Æschylus Sept. ad Theb. 711. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν. Suppl. 638. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ διογενεῖς κλύουτ' εὐκταῖα γένει χεούσας. Sophocles Aj. 802.

καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

Simile est illud Horatii: *est ut viro vir latius ordinet arbusta sulcis.*

19. Scribendum Κύπνεια, ut ultima Æolensium more corripiatur, quem quidem præsertim in nominibus propriis nonnumquam sequutus est Pindarus. Ita Πέλλανα ultimam brevem habet Olymp. xiii. 155. contra, ut vulgo, longam vii. 156. et ἐπίδαν Pyth. iv. 249.

21. Cod. Lips. Ἴλᾳ.

26. Scribendum arbitror, ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος, hac sententia: pauci quidam sine labore eam adepti sunt gloriam, quæ præ quibusvis præclare factis vitam reddere jucundam posset, ita ut, qui ea fueretur, ne opus quidem haberet ulla exercitatione virium et contentione. Cod. Lips. ἔργων. Ciz. ἔργον.

35. Scribendum ἄκονθ' ἑκών, ut Cod. Lips. Iambica enim anacrusis est, in qua longam quidem et brevem syllabam promiscue Pindarus adhibet, duas autem numquam ponit syllabas. Ciz. ἀέκονθ' ἑκών.

41. Uterque codex ἄμεινον.

48. Male interpungitur, κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος ἀλώσιος ἀντήσας, θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. Scribendum, κἀκεῖνος, ἀβουλίᾳ ὕστατος ἀλώσιος ἀντάσαις, (in Ms. Ciz. est ἀντίασας) θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. Quum inopia consilii sero pugnæ se immiscuisset, periit. Ἀβουλίᾳ etiam Lips. sed Ciz. ἀβουλίαις.

56. Verborum, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρτου λύσιν, hic sensus est: campum, qui circa est, destinavit ad persolvendas diis epulas sacrorum.

72. Lege ex Aldo et libro Cizensi, ποταίνιον ἔλαχε.

76. Non dubito, quin vere conjecerit Schmidius εὐθύδρομον. Similiter Nem. x. 1. in libris omnibus est ἀγλαοθώκων, quum Pindarus scripsisset ἀγλαοθρόνων, quod in scholiis invenit.

76. Uterque codex εὐθύτονον. Schmidii εὐθύδρομον elegans quidem est, sed longius recedit ab librorum scriptura, in qua si quærenda sunt veræ lectionis vestigia, vide an ita scripserit poeta:

σταδίου μὲν ἀρίστευσιν εὐθὺν πόνον,
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός.

Mox v. 81, 82. vulgatus verborum ordo in nostro codice est.

77. Scribe ποσί.

82. In vulgari metrorum descriptione versus laborat, in quo Τίρυνθα primam brevem habere debeat, quæ, ut nos versus disposuimus, de more producitur. Sed in iis, quæ præcedunt, recipienda est ea verborum collocatio, quam e cod. Gotting. et Aldo notavit Beckius, φίρε πυγμᾶς τέλος. Eaque etiam in libro Cizensi est.

84. Codex, σῆμος ἠίδετο. ἄκοντι φράσσῳ ἔλασε σκοπόν. et v. 87. ἅπαντας, ubi Ciz. ἀπάντων. Mox v. 89. uterque παραίθυξε.

85. Repone ἄκοντι Φράσσῳ δ' ἔλασε.

94. Scribe καί νυν, ut νὺν corripiatur. Nec χάριν νίκας sollicitandum. Totus locus ita constituendus:

ἀρχαῖς δὲ πρoτέραις ἑπόμενοι
καί νυν, ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγεσιδάμου
κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διὸς,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.

Telum Jovis, inquit, fulmen cum omni victoria conjunctum canemus, præmium victoriæ Olympicæ Agesidami. Hymnum χάριν, præmium victoriæ, vocat; argumentum hymni Διὸς κεραυνὸν, id est, Jovem, ἐν ἅπαντι κράτει ἀραρότα, in omni victoria præsentem, ut qui præses sit ludorum Olympicorum et distributor victoriæ. Τὲ post Διὸς recte omissum in Ms. Ciz.

97. Codex Lips. γὲ omittit. Idem in præcedente versu βροντὰν, atque sic etiam Ciz. in quo βροτὰν est.

103. Scribendum νιόσατος, non metri caussa, cujus vulgata descriptio servari poterat si, Pindarus νιόσατ', quod etiam in MS. Lips. est, scripsisset, sed ipsius linguæ gratia. Genitivus enim hic, non dativus, requiritur. Ita Olymp. xii. 15. ἔμπαλιν τίρψιος, et Pyth. xii. 65. ἔμπαλιν γνώμας. Ac videtur etiam antiquus scholiastes ita legisse, ita scribens: ὥσπέρ τις γνήσιος παῖς ἐκ νομίμης γυναικὸς πατρὶ προθυμὸς ὁρᾶται εἰς τὸ ἀνάπαλιν τῆς νιότητος ἐλθόντι, τουτέστι γηράσαντος πάνυ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός. Facilis etiam error, præcedente ἥκοντι. Mox cod. Lips. Θεμαίνιν.

115. Elegantissima et ad rem accommodatissima lectio est Aldi et libri Cizensis, τρέφοντι, quæ metri ignoratione male expulsa fuit. Lips. ἔχοντι.

118. Legendum sine dubitatione,

μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων
παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα.

Prima syllaba verbi Ἀρχιστράτου facit, ut spondeus dactyli locum teneat. Δὲ post μέλιτι etiam a Ms. Ciz. abest. Cæterum vide diss. de dial. Pind. p. 9.

122. Dele γὲ, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. omittunt. Reliqua sic constituenda:

ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

Primæ duæ syllabæ verbi Γανυμήδει spondei loco anapæstum inducunt. Cod. Lips. ἃ ἐ' ἀναιδία Γανυμήδει Θάνατον.

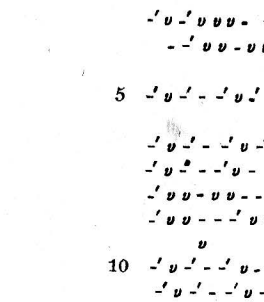
OLYMP. XI.

STROPHÆ:

– ˘ – ˘ – ˘ ˘ – ˘ ˘ – –
– ˘ – ˘ – ˘ ˘ – ˘ ˘ –
– ˘ – ˘ – ˘ ˘ –
˘
– ˘ – ˘ – ˘ –
– – ˘ ˘ – ˘ ˘ – ˘
– ˘ – ˘ – ˘ –
– ˘ – – ˘ ˘ –
– ˘ ˘ – ˘ ˘ –

EPODUS:

– ˘ ˘ – ˘ ˘ – – ˘ ˘
– ˘ ˘ – ˘ ˘ – –

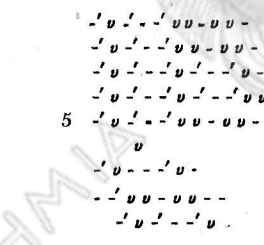
V. 4. Uterque codex *πράσσοι*. Mox etiam in Lips. interpunctio post *τέλλεται*, supra quod a prima manu scriptum, *ἀντὶ τοῦ τέλλονται*. Servato Pindarico schemate interpungendum puto, *ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται, καὶ πιστὸν ὄρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς*.

8. MS. Lips. *ἄγκειται*. Ciz. *ἔγκειται*.

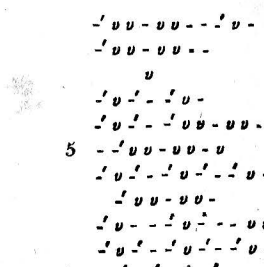
16. Vide ad Viger. p. 937.

OLYMP. XII.

STROPHÆ:

EPODUS:

V. 1. Plane persuasum mihi habeo, Pindarum scripsisse *Ἰμέραν ἰὼ ῥυσθενεῖ ἀμφιπόλει*: quod et scholiastæ veteris auctoritate confirmatur, et a prosodiæ elegantia commendationem habet. Cod. Lips. *Ἰμέρᾳ ἰὼ ῥυσθενεῖ ἀμφὶ πόλει.*

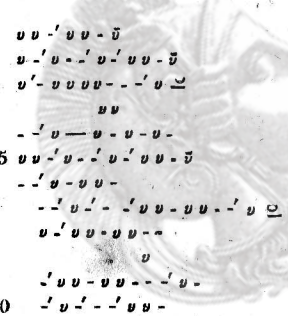
7. Nequaquam assentior Schmidio *ταὶ* pro *τὰ* reponenti. Metro certe non erat quod timeret. Sensus autem optimus est, si modo, ut sæpissime apud Pindarum, *τὰ* pro *nunc* accipiatur. Ita *πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω* sibi respondent. Sæpe, inquit, sursum, nunc etiam deorsum feruntur. Uterque codex cum cæteris libris *τὰ δ' αὖ*. Versu seq. cod. Lips. *ψευδῆ*.

23. Cod. Lips. *εἴ κε μὴ*, sed a manu recenti, a qua integri folii jactura suppleta est, inde a carminis xii. v. 21. usque ad xiii. 33.

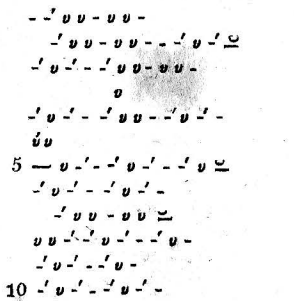
28. Codex *ὁμιλίων οἰκείαις παρ' ἀρούραις.*

OLYMP. XIII.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 9. Recte Boeckhius *ταμίαι ἀνδρώσι* per crasin conjungi observat.

17. Cod. Lips. παῖδες ἀλίτα, et mox ὥπασαν ἄκραις. Hoc etiam Ciz. habet.

19. dele γὲ, quod etiam in Ciz. abest.

21. Recte Boeckhius ἐν ἀείλοις.

25. Cod. Lips. ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν. Ciz. ἐξέφανε. Mox. v. 27. cod. Lips. τίς δέ. Γὰρ hic minus aptum videtur. Malim τίς δ' ἄρ'.

30. Scribe βασιλία (quod hic trisyllabum) δίδυμον ἐπέθηκ'. Ἐπέθηκ' optimi libri habent. Male Boeckhius epodorum v. 7. 8. in unum contraxit, contra justam proportionem membrorum.

42. In conjunctis οὐκ et οὔπω hæreri potuisse valde miror. Pauca de multis, quæ congeri possent, exempla dedit Erfurdtius in addendis ad Antig. Sophoclis v. 5. ed. min. Quare videndum, ne poeta οὐκ ἀξόλησεν scripserit. Nam Etymologus, qui p. 112, 50. ἀντιβόλησεν ex h. l. ut videtur, affert, lectionem a grammaticis refictam sequi potuit. Codex Lips. ἀντιβόλασε.

47. Scribi debet Νίμεά τ' οὖν, quod etiam in Mss. Cizensi et Lips. est, sive hic pluralis est, sive singularis correpto α Æolico, de quo vide supra ad x. 19. Versu seq. Lips. omittit δέ.

53. Recte Boeckhius delevit μὲν, quod servat etiam Lips.

59. Etiam cod Lips. τέρψις Σ' ἕψονθ' ἑρίτιμοί τ' ἀοιδαί. Probum videtur, quod Schmidio auctore reposuit Boeckhius Τερψίᾳ Σ' et Ἐριτίμῳ τ', sive ἕψονθ', sive ἕσπονθ' scribas.

63. Scribe πολέσι στερὶ, ut in Cizensi est.

76. Scribe Θεμίναν τὸν γάμον αὐτῷ, ναὶ σώτειραν Ἀργοῖ ex Aldo et Ms. Ciz.

85. Uterque cod. μέν. In Lips. linea productionis significandæ caussa supra scripta.

99. Non contempserim, quod quidam libri habent, ἀργᾶντα. Mutatum enim fuit a metricis, qui tribrachum non putarent ferendum. Etiam in Cizensi est ἀργάντα. Cod. Lips. ἀργόν. Videtur duplex olim in hoc loco lectio fuisse, altera vulgata, ἀργὸν πατρὶ, altera ἀργάεντα, omisso πατρὶ, quod Neptunus non satis recte pater Bellerophontis dicatur.

108. Scribe ὥς τέ οἱ.

111. Etiam Lips. et Cizensis χρυσὸν habent, quod metrorum imperitia in χρυσοῦν mutavit.

114. αὐερύῃ, correpta prima, ut tribrachus iambi vice fungatur. Sic Lips. seu Ciz. ἀναρύῃ.

115. Scribe Ἱππίᾳ, ut cod. Lips. habet.

116. Dele δὲ, Aldi et Cizensis libri auctoritate.

118. Dele γὲ, quod etiam in Cizensi abest.

121. Scribe γένυι, disyllabum. Cod. Lips. γένυ. Ciz. γένυϊ.

129. Scribe ἔστιφε.

130. Videtur, quod exquisitius est, διασωπάσομαι restituendum. Tum vero ex Aldo et Ms. Ciz. legendum puto:

— — διασω-
πάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.

Altera lectio metricis debetur, tribrachum amovere studentibus. Cod. Lips. διασωπάσομαι αὐτῷ μόρον.

131. Quid hoc monstri est, quod Pegasus ἀρχίαις φάτναις excipi dicitur? Repone ἀρχαῖαι φάτναι ex Aldo et Gotting. et Cizensi ac Lipsiensi.

136. sq. Codex noster, *Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἔκων Ὀλιγαιθίδειόν τ' ἔβαν*, atque supra *ἔκων* scriptum est *ἀντὶ τοῦ οἴκων*, supra *τ'* autem *τοι*.

140. Quis sibi persuadeat *ἔξορκος* substantivum esse? aut quis ferat sequentia tam nude dicta, *ἐξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσθλοῦ*? Veram lectionem monstrant Aldina et Mss. Gotting. et Ciz. *ἐξηκοντάκι δ' ἀμφοτέρωθεν* exhibentes. Scripserat poeta *δὴ*, quod quum casu excidisset, substituerunt imperiti homines *γάρ*. Similiter *δὲ* et *γὰρ* in libris permutata v. 6. et 27. Nos ita locum restituimus:

ναύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρόα, ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξη-
κοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσθλοῦ.

Verax, inquit, et adjurans mihi aderit sexagesies utrimque audita præconis vox. Ita *δὴ* etiam alibi adhibet. Pyth. ix. 160. *Αἰγίνα τε γὰρ φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλείξειν*. Nem. viii. 80. *ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν*. Hic quidem *δὴ ἀμφοτέρωθεν* crasi juncta sunt. Quæ sequuntur, *τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάρεσθε λελέχθαι*, merito jejuna videntur Heynio, siquidem is scholiastæ interpretationem sequutus est. Ac sane Pindaro nihil indignius hac febriculosa oratione. Quare ne dubita ita totius loci sensum concipere: canam Isthmias et Nemeæas Oligæthidarum victorias: Olympicas quidem, quippe omnium illustrissimas, jam pridem celebratas oportebat: futuras vero, quum eas adepti fuerint, dicam.

151. Receptam ex Pal. A. et B. lectionem confirmat codex noster.

152. Scribendum puto,

ὅσα τ' Ἀρκὰς ἄνασσον μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ.

Quæque, inquit, in Arcadia surgens testabitur ara, Lycæi regina. *Ἀνάσσων* est surgens. Similiter Nem. viii. 68. *χλωραῖς ἴρσαις ὡς ὅτε δένδρεον αἴσσει*, ad quem locum alia similia exempla commemorabimus. Nec mirum, quod aram Jovis appellat montis Lycæi reginam. In summo enim illa Lycæi cacumine constituta erat, ut nescias an nulla usquam venerabilior ac tam splendido nomine dignior Jovis ara esse potuerit. Cæterum v. de dial. Pind. p. 7.

155. Mutato accentu scribendum *Πίλλανά τι*.

163. Vide diss. de dial. Pind. p. 7. Scribe:

ἄνα, κού-
φοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶν,
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ διδοὺς
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκείαν.

Eodem modo supra in fragmentis Pindari p. 60, 61, 62. *ἀλλὰ* et *ἀνὰ*, et apud Pausaniam i. c. 4. *ἀλλὰ λαβόντες* et *ἀναλαβόντες* permutata invenimus. *Διδοὺς* exquisitior scriptura videtur, quod ex hoc participio *δὸς* repetendum ad *ἐκνεῦσαι*. Ejus explicationem esse conjicias, quod in quibusdam libris est, *αἰδῶ τε δίδοι*.

OLYMP. XIV.

Multi jam fuere, qui hoc quoque carmen antistrophicum esse animadverterent. Dawesio quidem nemo obtemperabit: feliciores sunt conjecturæ Mingarelli. Quod vero Vauvilliers in Comment. Acad. Paris. Inscript. t. xlvi. narrat, se tribus syllabis versui additis carmen sanasse, id quale sit, nec scio, nec scire cupio. Metrum carminis hoc est.

STROPHÆ:

– ´ ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ´ ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ´ ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – –
– ´ ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ´ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑
— – ´ ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– – ´ ⏑ ⏑ – – – ´ ⏑ ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Adscripsi autem totum carmen, quia plurima mutanda fuerunt:

STROPHA:

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι,
αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, πυλαιγό-
νων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι· σὺν γὰρ ὔμ-
μιν τά γε τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ·
οὔτε θεοί ποτε σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ

κοιρανέοντι χοροὺς,
οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐνουρανίων χρυσότο-
ξον θέμεναι παρὰ
Πυθώϊον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τίμαν·

ANTISTROPHA:

πόντι' Ἀγλαΐα, φιλησί-
μολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοοι τανῦν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ γὰρ Ἀ-
σώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀ-
χοΐ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὄφρα ἰδοῖσ' υἱὸν εἴ-
πῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. pag. 703. Ms. Ciz. Καφησίων. Cod. Lips. Καφισίων, quod hic trisyllabum est, nisi in antistrophico versu ω πόντι' Ἀγλαΐα scribatur. Idem codex recte totum vocabulum λαχοῖσαι primo versui tribuit, secundum ab ἴδραν incipiens.

10. Codd. nostri Χαρίτων. Etiam versus 19. in utroque finitur copula τί.

15. Forma Πυθωΐος a Stephano Byzantino notata est.

24. Ferendum hoc in lyrico, ut Λυδῷ pro Λυδίῳ dicat. Ac videtur etiam metricus scholiastes Λυδῷ habuisse, qui de hoc versu et sequentibus ita scribit: τὸ σ', χοριαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ζ', ἐξ ἀντισπαστικῆς καὶ ἰαμβικῆς κατακλείδος. τὸ ἡ ἐκ χοριαμβικοῦ εἰς ἀντισπαστικόν. Scilicet eum ita legisse necesse est:

κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ

γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρό-
πῳ μελέταις τ' ἀείδων μόλον,

vel etiam ἔμολον. Λυδῷ illud non memini postea mihi barbarum visum esse, ut Boeckhius narrat, quum Σκύθην οἶμον, et tot alia hujusmodi nemini non possint statim succurrere. Illud memini me dubitasse, an Pindarus, qui alibi, ubi κτητικῷ opus est, Λύδιος dicat, hic quoque, ut in libris est, Λυδίῳ scripsisset. Sed ob eam ipsam caussam tanto facilius gentile nomen hic corrumpi potuit. Ambo codd. nostri Λυδίῳ, et v. 24. ἔμολον, et v. 27. ἰλθὲ, et v. 29. ἄφρ' ἰδοῖσ'. Sed in Lips. versus 26. et reliqui a recente manu in folio serius inserto additi sunt, quum antiquum folium interiisset. In eodem cod. etiam v. 31. κόλποις scriptum.

PYTH. I.

STROPHÆ:

- ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – | — – —
- — – — | – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑
- – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
- – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ –

EPODI:

- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- – ⏑ – – ⏑ –
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
- – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
- ⏑ ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑
- ⏑ ⏑
- — ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
- – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ ⏑ ⏑ – – – ⏑ – –
- – ⏑ – – ⏑ – –

$$-' \upsilon\upsilon - \upsilon\upsilon \asymp$$
$$\upsilon\upsilon -' \quad -' \upsilon\upsilon -$$
$$\acute{\upsilon}\ \upsilon\upsilon -' - -' \upsilon -' -$$

V. 1. Non possum satis mirari, quid sit, quod interpretes, quos equidem noverim, omnes explicationem scholiastæ sequuti sint, qua illi omnem quum simplicitatem exordii tum elegantiam sustulerunt. Quin id effecerunt, ut ne intelligi quidem omnino locus posset. Nam quis quæso intelligat versionem Gedikii, cum qua cæteræ ferme consentiunt: *goldene harfe Apollons, du der violenlockigen Musen mitgebietende lenkerin.* Atque Heynius quidem recte monuit, verba sic jungenda esse, χρυσία φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτίανον, dum vocabulum σύνδικον aliter ac vulgo intelligatur. Nam si lyram σύνδικον eam dicere voluit, quæ Musis et Apollini chorum in Olympo ducentibus socia esset atque arbitra, quo tandem pacto id perplexius potuit atque obscurius indicare? Nam si intelligi vellet, adjicere debebat, in qua re lyra illa, et quem ad finem σύνδικος esset. Nihil certe moratus est lectorem Olymp. ix. 148. σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος εἰναλίᾳ τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν. Hic ἀγλαΐαισιν addidit, quo ne opus quidem erat, quum constaret, de qua re ageretur: in nostro autem loco, ubi mentem ejus vix conjectura et meditatione assequi licet, nihil prorsus adjecit. Quæ quum ita sint, quis dubitabit, quin suo jure lyricus usus sit, et vocabulum σύνδικον, secus ac vulgo fit, passiva significatione de eo adhibuerit, in quo quis commune cum aliis jus habet. Ita difficultas atque obscuritas omnis evanescit, et cum simplicitate pristinus nitor loco ac vera redit elegantia. Lyra, inquit, quam communiter Apollo et Musæ possident. Similiter Pyth. v. 138. ἔνδικος non de eo, qui, quod justum est, facit, sed de eo, quod jure alicui debetur, adhibuit.

6. Reponendum, ὁπόταν προοιμίων.

26. Tuetur ἀτύζονται Plutarchus de superst. p. 167. C. et Symp. Q. ix. 14. p. 746. B.

67. Scribendum videtur, ἐοικότα δ' ἐν καὶ τιλευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν.

72. Vide de dial. Pind. p. 7.

86. Vide ad Nem. vii. 103.

101. Vetus corruptio hunclo cum obtinet, ac vereor, ut μιταλάσσοντας, a μιταλάζω, quod Beckius recepit, aut auctoritate aliqua firmari queat, aut satis aptum rei vocabulum sit. Quare lenissima mutatione scribendum puto:

φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει
τειρόμενον μέτα λύσοντας ἐλθεῖν
ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν.

Ut miseria liberarent Philoctetam, venisse Græcos dicit. Pyth. iv. 518. λῦσε δὲ Ζηνὸς ἄφθιτος Τιτᾶνας. Et iii. 89. de Æsculapio: τοὺς μὲν λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἤξαγεν.

109. V. de dial. Pind. p. 10. et Elem. doctr. metr. p. 53.

113. Hic quoque recte Mingarellus, πίθεό μοι.

125. Δωριῆς quum propter Atticam formam, tum multo magis propterea dis-

plicet, quod ad illa, Παμφύλου καὶ Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι, referendum est, quæ et nimis remota sunt, neque isto additamento indigent. Scribendum puto τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωρίοις. Corruptio nata ex iotacismo, ut alia multa. Cæterum v. de dial. Pind. p. 12.

130. Hic locus non emendatione, sed unice interpretatione adjuvandus. Τοιαύταν αἶσαν ad præcedentia pertinet: fortunam dicit victoriarum præmiis conspicuam. Διακρίνειν autem est dijudicare, id est, rem ambiguam dirimere et certam facere. Hinc αἶσα διακρίνει λόγον ἀνθρώπων significat hoc: fortuna arbitra est sermonibus hominum, ac falsos damnat justos autem et veros comprobat. Cæterum vide de dial. Pind. p. 7. Sensus est: eadem semper fortuna civibus et regibus arbitra ac testis sit eorum, quæ jure de iis homines prædicant.

135. γέρων ferri non potest, quia, ut supra ostendimus, mediæ vocabulorum syllabæ breves in finibus versuum non possunt pro longis haberi. Scribendum:

σύν τοί τίν κεν ἀγητὴρ ἀνὴρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραί-
ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἀσυχίαν.

Id est, te duce, Jupiter, et ipse rex, et jussu ejus etiam filius, populum clementia ad concordiam adducat. Nihil hic perversius fingi potuit, quam υἱῷ γ' ἐπιτελλόμενος.

147. Non dubium, quin legendum sit, ἀρέομαι, ab αἴρομαι. Αἴρεσθαι μισθὸν proprie est *tollere præmium*: illud, ut, qui sustulit, etiam sibi habeat, non est in hoc vocabulo, sed plerumque, nec necessario, adjungitur. Itaque ἀρέομαι μισθὸν Ἀθηναίων χάριν πὰρ Σαλαμῖνος nihil aliud significat, quam hoc, pugnam Salaminiam præmium Hieroni tollam. Hoc enim agit, ut celeberrimarum pugnarum, Salaminiæ et Platæensis, comparatione Dinomenis filiorum ad Himeram bene gestas res exornet. Itaque capiam, inquit, tamquam præmium Hieroni ferendum, Salaminiam Atheniensium victoriam, Spartanorumque apud Platæas pugnam celebrabo, et Himeræum decus, gratulans filiis Dinomenis. Nec τελίσαις participium mutari debet. Nam δὲ v. 152. tantum ad oppositionem locorum adhibuit. Facilius ad constructionem est, quod quibusdam in mentem venit, ἐρέων, sed neutiquam necessarium, orationemque reddit minus poeticam.

151. Recte Beckius Μήδειοι κάμον.

161. Temerarium sane foret, omnia vocabula, quæ et auctoritate carent, neque originem suam manifesto produnt, propter has solas caussas damnare. Sed nec nimis lenem esse oportet in servandis istiusmodi vocabulis, præsertim si ad detegendam corruptionem probabiles rationes non desunt. Atque equidem hic nullus dubito, quin Pindarus ἐλπίδας, quod quidam libri habent, scripserit, tum quod, si rariore vocabulo usus esset, id ab scholiasta non fuisset tam negligenter tractatum, tum vero quod ipsa scholiastæ interpretatio, διανοίας, hunc quoque ἐλπίδας invenisse νικύισσιν trisyllabum Odyss. xi. 568. Et Clarkius ad Iliad. xvi. 321. νέκυος apud indicat. Eadem enim explicatione utitur Pyth. ii. 89. ἐλπίδας νῦν τὰς φρένας φησὶ καὶ τὰς διανοίας. Et Isthm. ii. 64. τὰς δὲ ἐλπίδας ἀντὶ ἑνὸς τούτων, φροντίδος, διανοίας, διαθέσεως. Etiam Beckius nunc ἐλπίδας edidit. Reponendaque hæc vox in Æschyli Suppl. 101.

174. Scribe αἰεί.

178. Vide de dial. Pind. p. 7.

179. Recte liber Bodlei. *ὐτεραπέλοις κέρδεσσ'*.

184. Necessario scribendum *φθινεῖ*, ut prior syllaba corripiatur.

186. Si nihil vitii est in vocabulo *νόον*, interruptum putari numerum oportet in medio epitrito. Sed praestat, opinor, *νηλεονόαν* scribere.

PYTH. II.

STROPHÆ:

υ υ υ υ υ υ – ˊ υ – υ – ˊ υ υ υ υ –
ύ υ υ – ˊ υ υ – –
– ˊ ῡ – ˊ υ υ – υ – –
– ˊ υ υ – υ υ
– – ˊ υ υ – υ υ – υ υ – – ˊ υ –
υ υ – ˊ υ υ – υ υ – υ – ˊ υ υ – υ υ – υ ῡ
– – ˊ υ υ υ υ – υ – ˊ υ υ ⏑
– – ˊ υ υ υ υ – υ – ˊ υ υ – υ υ –
υ υ υ – ˊ υ υ – ˊ υ υ υ – ˊ υ ⏑
– – ˊ υ υ – υ –
– ˊ υ – υ – υ – ˊ υ υ – υ – –

EPODI:

ύ υ υ – ˊ υ υ – υ –
– ˊ υ – ˊ υ υ – υ –
– ˊ υ υ – υ – – ˊ υ – ˊ υ υ –
υ – ˊ – ˊ υ υ – υ –
ύ υ υ – ˊ υ υ –
υ – ˊ – ˊ υ υ – υ –
ύ υ υ – ˊ υ υ –
– ˊ υ – υ –
υ υ υ – ˊ υ υ – υ – – ˊ υ ⏑
ῡ – ˊ υ – – ˊ ῡ – ˊ υ υ – υ – – ˊ υ ⏑
υ – ˊ – ˊ υ υ – – ˊ υ –
– – ˊ υ – ˊ υ υ –
υ – ˊ – ˊ υ – ˊ υ υ – υ –
– ˊ υ – ˊ υ υ – υ – υ

V. 1. et seqq. Vide elem. doctr. metr. p. 515.

13. pro *τᾶς* necessario legendum *ἅς*, qui error etiam alibi occurrit, ut Olymp. i. 91. Nem. v. 23. vi. 103. Nam vulgarem versuum dispositionem falsam esse v. 27. 100. 115. 144. omni dubitatione eximunt, in quibus mediæ vocabulorum syllabæ breves summo et artis et aurium dispendio extenduntur. Cæterum *κίνας*, qui in Pindaro bene versatus sit, mutari nolet.

33. Recte Beckius recepit conjecturam Spigelli, *πολίμους*, quod etiam scholiastam habuisse necesse est, qui per *ἀμειπτικὴ* explicat. *Πολίταν πιθρέπτων κιλαδήσας* est Pyth. i. 113.

48. Vereor ne recte in Romana et aliis edd. absit *γὰ*, quod toties a metricis additum. Hic certe et per sententiam et per metrum abesse potest. Basis enim est. Ac trochæum adhibuit v. 92. 107. 136.

49. Recte Schmidius e libris *φρασίν*. Nec de prosodia verendum. Nam Dorienses non modo *η*, sed etiam *ε* in *α* convertebant, idque *α* necessario breve est. Vide Gregor. Cor. p. 138. ibique Kœnium.

57. Delendum *τί*. Nam quid hoc est, *τὸ μὲν, ὅτι τε — ὅτι τε*? Ubinam tandem sequitur, quod priori *τὸ μὲν* opponatur, *τὸ δέ*? Ne potest quidem, quia jam utramque rem, et parricidium, et libidinem, relatam audivimus. Nimirum hoc *τὲ* fulcrum esse voluerunt hiatus caussa, quæ mera est grammaticorum insania.

67. Præclara est Jacobsii emendatio *κοῖνον*, modo reliquisset *ἰκόντα*, et cum præcedentibus junxisset, quod nunc factum a Beckio.

70. Scribe *σὺρανιᾶν*. Neque *ἄν τε* mutandum, quod Pindaro æque atque Homero pro simplici *ἄν* usitatum.

77. *Ἀνεδίξατο* nec pro *ἀνεδείξατο* dictum videtur, neque in *ἀνεδείξατο* mutandum. Scribendum *τὰν πολύκοινον ἀνεδίξατ' ἀγγελίαν*. In se recepit, inquit, hunc nuncium.

78. Scribe, *ἄνευ οἱ χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον*. Ac vereor ut *ἄνευ χαρίτων* bene de Centauro intelligi possit: immo recte Plutarchus. Nam etsi non sine concubitu natus est, at mater nubes tamen in concubitu erat *ἄχαρις*.

91. Scribe *πτερόεντ' αἰετὸν κίχε*.

94. Scribendum puto *ἴκαμψιν* quod ante *βρ* pronunciabatur *ἴκαμψιμ*. Id enim amant Græcæ aures: unde *ἄμβροτος*, *ὑπνοδόμβροτος*, et alia multa.

97. Elegantius videtur, quod scholiastes habuit, *δάκος ἀδίνων κακαγοριᾶν*.

101. Non dubium puto, conjungenda esse *τὸ πλουτεῖν σοφίας*. Hujusmodi genitivos, qui notionem primariam continent, Pindarus sæpius in fine collocat. Ita statim Ol. i. *τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δίδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις Πίλοπος*.

107. *Μὰν* et ad sententiam inutile est, et male sonat. Recte alii *μὲν*, cui respondet *καί*. Ita *μὲν* et *τὲ* opponuntur v. 56. 60. Nem viii. 51. 53. Pyth. iv. 443. 445.

112. Longe elegantius est *κενεά*. Ol. x. iii. *κενεὰ πνεύσειν*.

119. Scribe *ἀνδρίσσι*.

123. Scribe *ποτὶ ἅμαντα*.

131. Scribe: *γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών· καλὸς τοι πίθων πάρα παισὶν, αἰεὶ καλός*. Levius curata est ab novissimo editore docta Huschkii ne hoc loco disputatio. Sed non omnia expedivit Huschkius. Cui quum de sensu horum verborum accedam, tamen eum sensum nego in vulgata lectione, quam ille servavit, inesse. Hoc ergo dicit poeta. Sis, qualis es, tui recordatus: pulcer simius, semper pulcer, in ore est pueris. I. e. norunt laudes, quibus vulpes simium decepit.

140. Non mirum, si difficilior constructio fraudem fecit interpretibus. Nam *ὑποφάτις* dixit, quum eos deberet nominare, a quibus proficiscuntur calumniæ: et ad hos refert sequentia, *ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι*.

142. Præclare Huschkius *κερδοῖ* pro *κέρδει*: quod tanto magis mirere non esse ab novissimo editore receptum, quo magis congruit cum *ἄγαν* v. 151. quod ille recte defendit.

163. Vide de dial. Pind. p. 13.

164. Scribe *αὖθ' ἑτέροις*. Non dicitur *αὖ δὲ*, sed *δ' αὖ*. Αὖτε autem pro *δὲ* ponitur, præcedente *μέν*. Odyss. xxii. 5.

οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Sententiam vero totius loci ita expediendam arbitror. Non est cum diis litigandum, qui nunc hos nunc illos adjuvant. (Hoc generatim dictum, neque spectat ad obtrectatores et eos, quibus invident.) At ne hac quidem re sese consolantur invidi, quorum ea mens est, quæ quum fortunas hominum expendit, si quam lancem depressam videat, dolorem inde sibi etiam ante creet, quam illi, quorum lancem gravatam vidit, optata consequantur. Quorum summa hæc est: invidi etiam futura aliorum felicitate excruciantur. Erratum maxime fuit in eo, quod κείνους et ἑτέρους non pro ἄλλους μὲν, ἄλλους δὲ acceperunt; dein, quod τινὸς non de ipsa lance, sed de eo intellexere, cujus lanx esset; denique, quod illa, περὶν ὅσα μητίονται (hæc enim potior lectio videtur) τυχεῖν, non ad invidos ipsos, sed ad eos, quibus obtrectatores invident, pertinere arbitrati sunt.

173. Dele γέ.

PYTH. III.

STROPHÆ:

- ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
- ⏑ ⏑
- — ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

EPODI:

- ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
- ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
- ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑
- ⏑
- ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ – ⏑ – ⏑
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ – ⏑ – ⏑
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
- ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- ⏑ – ⏑ – ⏑ –

V. 11. Hic versus si trimeter est, ἀνωδυνιᾶν γυιαρκέων potius scribendum erat, quam γὲ inserendum, quæ una litterula vehementer minuit laudem Æsculapii.

17. Scribendum τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος.

25. Scribe *αἴνησιν*.

28. Non dubito, quin vere Aldus exhibeat *οὐδὲ*, qui longe concinnior transitus est.

32. Non video caussam idoneam, cur *ὑποκουρίζεσθαι* disjungatur.

50. Recte hæc interpretatur Boeckhius, sed non facile vincet, ut *γνώμαν πιθὼν* falsum, verum autem *γνώμᾳ πιθὼν* habeatur.

63. Scribe *ἐδαμάσσατο*.

94. Vide de dial. Pind. p. 22.

114. seqq. *Κεκλημένον accitum* si intelligimus, et hoc ipsum languidem videtur, nec genitivi, *Λατοΐδα* et *πατέρος*, habent, unde pendeant. *Παῖδα* enim hic certe intelligi nequit. At si *κεκλημένον* ad genitivos istos retuleris, recte se habebunt omnia. De medicamentis quidem a Chirone mittendis non cogitandum: nam medicum quempiam ab eo requiri vel ex eo clarum est, quod Pindarus supra non nisi de Æsculapio loquitur: qui sicut olim Chironi in disciplinam traditus fuerat, ut morbos hominum sanaret, ita nunc optat, aliquis sit, quem idem ille Chiro ad Hieronem morbo affectum mitteret. Ac tanto viro non circumforaneum aliquem pharmacopolam mitti cupit, sed medicum insignem, et, qualis olim Æsculapius fuerat, ab Apolline aut ipso etiam Jove oriundum. Recte vero *κεκλημένος Λατοΐδα ἢ πατέρος*. Ita in Rheso v. 298.

τίς ὁ στρατηγὸς, καὶ τίνος κεκλημένος.

Adde Sophocl. Electr. 367.

133. Scribe *ἕλεν Κίρρα ποτέ*. Ac recte *ποτέ*. Nam non in has Pythicas victorias scriptum est hoc carmen, sed ad consolandum Hieronem, qui infirma valetudine laborabat. Id etiam Gedikius demonstravit.

136. Reponendum *περάσαις* a *περάω*. Idque nunc fecit Beckius.

185. Unica via, qua hæc explicari possint, hæc est, *χρὴ εὖ πάσχειν, τυγχάνοντα*, (nimirum *τὸ εὖ πάσχειν*) *πρὸς μακάρων*. Fortuna secunda uti decet, ubi quis eam ab diis nactus est. Id unum hic dicere potuit poeta.

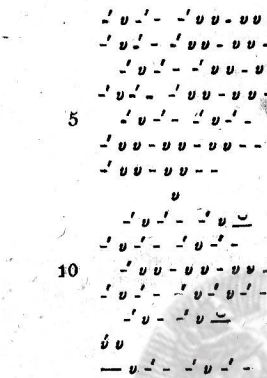
190. Beckius edidit, *ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεταί τῳ, πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιῤῥίσας ἔπηται*. Quæ conjectura uti audacior nobis videtur, ita, quod ad numeros attinet, duplici vitio laborat. Nam encliticum *τῳ* non modo a præcedente vocabulo numeri interruptione male disjunctum, sed etiam in arsi, ubi ictu erigitur, haud apte collocatum est. Nihil mutandum puto, minime omnium autem, scribendum esse *οὗ* pro *ὅς*. Id enim ab hoc loco non minus alienum est, quam ab Homerico, unde præsidium huic conjecturæ petitur. Fatendum est quidem, aut *ὅς πολὺς*, aut *εὖτ' ἂν ἐπιῤῥίσας ἕπηται* omitti potuisse. Verum etiam nimbo conjuncta, si recte intelligantur, offensione carebunt. Percepit mentem scholiastes, cujus hæc verba sunt: *οὐκ ἐπὶ πολὺ παραμένει, ἐπειδὰν, μάλιστα ἐπακολουθήσας, πολὺς ἐπιῤῥαγήσῃ καὶ παραγένηται*: sed minus clare eloquutus est. Hoc dicit poeta: opes magnæ tum, quum maxime increscunt, proximæ sunt interitum.

192. Lego *φρασίν*. Vide supra ad Pyth. ii. 49.

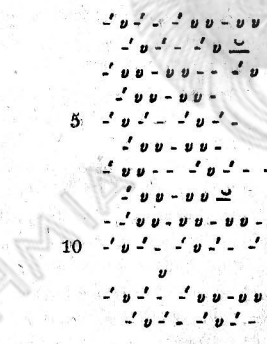
199. Vide de dial. Pind. p. 6.

PYTH. IV.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 7. Non erat, quod metri caussa scriberetur *ἐρνίχων*. Pyth. i. 10. *Διὸς αἰετός*.

14. Mirum sane, si scripsit *ἀργινόεντι*, quod in quatuor syllabas haud satis eleganter contrahendum foret. Id verbum adscriptum videtur ab aliquo, qui Homerum eo usum meminerat. Pindaricum erat *ἀργάεντι*.

35. *πολίων* sine epitheto friget; *ματρόπολιν* epitheto non indiget. Scribendum *μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν*.

37. Necessario hic *Διῒ εἰδομένᾳ* dativo casu legendum esse, participium *διδόντι* docet, quod inepte ad *ἀνέρι* referretur. Ita Homerus Iliad. ii. 186.

δίξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεί.

xvii. 207.

ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Hesiodus Theog. 479.

τὸν μέν οἱ ἐδέξατο γαῖα φιλώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

Æschylus Choeph. 757.

ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξιδιξάμην πατρί.

63. Insolens dicendi genus, ἀπίθησέ νιν, quod quo pacto defendi possit, equidem non video. Quare nata mihi conjectura, quemadmodum Dorienses pro ἐμοὶ τοὶ, ἐμὶν, τὶν, et τεῖν dixere, ita eos simili comparatione pro οἵ et ἑοῖ etiam ἵν ei ἴν usurpasse. Quod etsi nullo cujuspiam grammatici testimonio firmare possum, non dubito tamen, quin rem acu, quod aiunt, tetigerim. Quippe non mirum, si formæ perraræ mentionem non reperimus factam, quum etiam illorum locorum, in quibus de ἐμὶν et τὶν ac τεῖν tradant grammatici, magna sit paucitas. Itaque Pindarum scripsisse arbitror, οὐδ' ἀπίθησέν ἵν. Opinionem nostram confirmat similis locus Nem. i. 99. in quo pariter ἵν reponendum esse infra ostendemus. — Hæc olim scripseram, non recordatus eorum, quæ ab Ruhnkenio in Epist. crit. pag. 115. allata erant. Nunc res satis nota est. Vide de dial. Pind. p. 14. et ad Orph. Arg. 781. et notata ad Greg. Cor. p. 84. seq.

97. Δὲ post χρόνῳ veterem habet auctoritatem scholiastæ, qui per δὴ explicat, ut non videatur rejiciendum esse. Nec facile quisquam caussam finxerit, qua illatum fuerit illud δέ. At, nisi vehementer fallor, aliud in hoc loco vitium latet, antiquius illud quidem scholiasta, sed quod facillime admitteretur, ἀγαγὲν pro ἀνάγει. Ita enim scripsisse Pindarum arbitror, ut, majore interpunctione post καταβάντα posita, reliqua sic cohærerent: χρόνῳ δ' ὑστέρῳ ναέσσι πολιῆς ἀνάγει Νείλοιο πρὸς πῶν τέμενος Κρονίδα, præsens pro futuro. Admonebit eum, inquit, Phœbus oraculo: ac postea ille colonias in Libyam deducet. Sic quum omnino major orationi vigor accedit, tum χρόνῳ ὑστέρῳ, quod in vulgari lectione languet, vim suam recuperat. Ἀνάγει autem ut Nem. xi. Αἰολίων στρατιὰν διῦρ' ἀνάγων. — Hæc olim scripseram. Nec, si hæc Medeæ verba sunt, aliam rationem video. Nam, quod Boeckhio videtur, aoristum ἄγαγεν futuri vice fungi, mihi quidem non persuadebunt exempla, quæ ille affert, unum Homeri Iliad. δ. 158. seqq. alterum Pindari Isthm. vi. (v.) 78. quæ si accuratius considerentur, plane aliena esse patebit. Nihilominus ferri poterit ἄγαγεν, modo hanc totam sententiam a Pindaro ipso per parenthesin additam statuamus. Et hac ex parte similis quodammodo erit ille in Isthmiis locus, in quo κέκλετο ex ipsius poetæ persona dictum est, etsi deinde sequitur, ὥς ἄρα εἶπόν.

100. Matthiæ in obss. crit. præter necessitatem conjecit, ἦ ῥὰ Μήδειά γ' ἑτέων στίχας. Sinceram puto vulgatam. Quod nuper editum est, αἵ ῥα Μηδείας ἑτέων στίχες, nego Græcum esse.

110. Exquisitius est, quod scholiastes habuit, Κυράνᾳ. Idque Beckius recepit.

113. Etsi eleganter Heynius et Wagnerus in symbolis ad Pindari Argonautica interpretanda Luneburgi a. 1794. editis μίγα scribendum conjecerunt, nolim tamen vulgatam lectionem mutari. Μετὰ enim non est cum παισὶ conjungendum, sed significat *postea*. Ac nunc quoque, inquit, multo post, floret Arcesilas. Similiter in Homerico hymno Mercurii v. 125.

ὡς ἔτι νῦν τάνυΘ', ἅσσα πολυχρόνια πεφύασι,
δηρὸν δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον.

Ita enim legendum conjeci in schedis, quibus Ilgenius usus est, qui hanc emendationem repudiavit, quod τάνυται ei videbatur mediam longam habere, in quo falsus est. Nec vero ego illius conjecturam de hoc loco probare possum.

115. Vide de dial. Pind. p. 8.

128. Ἀκνάμπτοις prima brevi aures lædit. Ea syllaba si brevis est, ἄκαμπτος scribit Pindarus, ut Isthm. iv. 89. Itaque reponendum ἀκάμπτοις.

143. Legendum παρδαλία.

153. Recte se habet καὶ hyperbaton : vide ad Ol. v. 37.

175. πολιὰ γαστὴρ vereor ut candidam significare possit. Quin ne decorum quidem est, Jasonis matrem ita a Pelia describi, tamquam si ἀνασεσυρμένην contemplatus esset. Πολιὰ γαστὴρ est senilis uterus. Significat enim τηλύγετον videri Jasonem, et idcirco carum parentibus ac sedulo educatum.

201. Vide de dial. Pind. p. 11. Recte Pal. C. μίγα κωκυτῷ : quæ verba non ad κᾶδος Θηκάμεναι, sed ad πίμπον pertinent. Ita multo et res ipsa clarius oculis subjicitur, et oratio alacrior est.

210. Dubitari plane nequit, quin scribi debeat ἱκοίμαν. Ego, inquit, qui Æsonis filius, popularis vester, sum, haud sane ad peregrinas regiones accesserim. Vide quæ dixi ad Sophoclis Ajacem v. 904.

222. Scribe Ὑπερῆδα.

261. Scribe νᾶν.

276. Vide de dial. Pind. p. 15.

297. Recte, puto, scribitur ἄμμιν. Nam ubi potest, spondeum servat.

328. Vide de dial. Pind. p. 6.

355. Scribe πάμασιν.

381. Satis obscure loquutus est, si τιτρακνάμου est dativus. Neque hanc formam analogia firmat. Quamobrem retinendum censeo τετρᾴκναμον, ut ad iyngem referatur, aliis pedibusque in quatuor radiis rotæ expansam. Ita etiam δεσμὸς τετρᾴκναμος Pyth. ii. 73. vincula significat quatuor rotæ radiis inhærentia.

387. Retinendum Μηδείας. Euripides Androm. 523.

καὶ φόβον οἴκων ἀφιλίεσθαι,

et sæpius ita Homerus.

401. In γενύων pariter atque in πνέον facienda est synizesis. Vide Elem. doctr. metr. p. 53.

406. Vide de dial. Pind. p. 9.

423. Male Matthiæ obss. crit. ἐμοὲς ἄχει.

427. Pauwius ἔριστον. Vide tamen Etym. M. pag. 374, 38. et Zonaram p.

872. ubi ἰρίπτω pro ἰρίτω scribendum. Confer ad Isthm. iv. 94.

435. Scribendum λαζροτατᾶν. Isti Dorici genitivi omnes contracti sunt e terminatione ἀων. Gregorius in hac re pag. 145. ut sæpe, satis negligens est, nec minus ejus epitome p. 325. Tamen idem inde colligas.

445. Et illa, σὺν αὐτᾷ, integra sunt: id est enim ipsa juvante: Iliad. iii. 439.

νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ.

et τὰν Πελίαο φόνον: vide ad Viger. p. 932. et Boeckhium.

450. Male conjeceram ἐπίδειξαν κρίσις de dial. Pind. p. 6. Veram lectionem puto κρῖμ' esse.

452. Emendavi hunc locum in diss. de dial. Pind. pag. 6.

468. Vide ad Viger. p. 938.

474. Post λοίσθιον plena distinctio adhibenda. Nam quæ sequuntur, non pendere a præcedentibus ostendit indicativus ἀμφέπει. Et sic etiam magis poetica oratio est. Sed ἄλλοις ἐν τείχεσι non dixit, quo locum, in quo nunc est trabes, ei opponeret loco, quem reliquit. Primum enim id satis et clare et eleganter illis, ἓὸν ἐρημώσαισα χῶρον, expressum est, quibus imitatus est illud Homericum,

ἐπεὶδὴ τὰ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν.

Deinde falsa etiam imagine usus est, si eam trabem nunc ἄλλοις ἐν τείχεσιν esse diceret: quasi ea antea ullo in muro fuisset. At vero hoc dicit: trabes columnis imposita, grave onus sustinet inter reliquos muros, id est, cum reliquis muris.

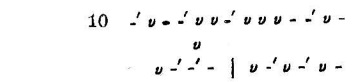
497. seq. retinenda lectio, ἐπέγνω δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων. Iliad. iv. 357. ὡς γνῶ χωομένοιο. xxiii. 450. 451. τοῖο δ' ἄνευθεν ἑόντος ἔγνω. Δικαιᾶν etiam ed. Romana habet. Non satis convenit huic loco, quod Heynius conjecit, δικαιᾶν Δαμόφιλον πραπίδων.

503. Major interpunctio, quæ quidem etiam scholiastæ auctoritate confirmatur, rectius, puto, atque elegantius tolleretur, quia id ipsum, quod juvenili robore ac senili sapientia præditus est Damophilus, caussam continet, quare obmutescant obtrectatores, atque ad ipso contemnantur.

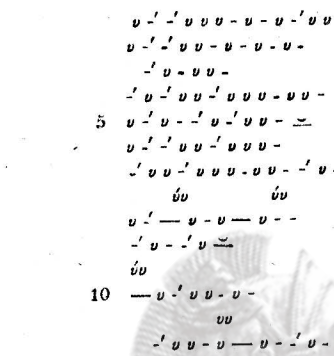
PYTH. V.

STROPHÆ:

⏑ – ´ ⏑ – ´ ⏑ ⏑
⏑⏑
⏑ – ´ ⏑ — – ´ ⏑ – ⏑ – ´ ⏑ ⏑ –
⏑ – ´ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ´ ⏑⏑ – ⏑ – ´ ⏑⏑⏑ –
⏑⏑ ⏑ ⏑⏑⏑ –
—
– ´ ⏑⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑
⏑ – ´ – ´ ⏑ ⏑
– – ´ ⏑ – ´ ⏑⏑ – ⏑ ⏑̄
⏑ – ´ ⏑ – ´ ⏑⏑ – ⏑ ⏑̄
⏑ – ´ ⏑ – ⏑ – ´ – ´ ⏑ ⏑

EPODI:

V. 7. Τοίνυν, quod codd. quidam præbent, error est librariorum. Non apta hic ista particula.

8. Scribe ἀκρᾶν.

9. E nostra dispositione versuum intelligitur non opus fuisse, ut σὺν in ξὺν mutaretur.

13. Male extrusa hic vulgata lectio, recepto εὐδιανός. Oratio nexu destituta hic ferri non potest. Loquutione usus est satis trita, verbum cum nomine pro solo verbo, vel verbo cum adjectivo ponens: εὐδίαν ὅς καταιθύσσει ἱστίαν, pro ὅς εὐδιανὴν ποιεῖ τὴν ἱστίαν.

19. sqq. Locus hic obscurissimus est. Quo diligentiore pervestigatione opus est, ne aut in retinenda vetere lectione aut in introducenda nova aliqua erremus. Primum συγγενὴς ὀφθαλμὸς de oris majestate dictum volunt: quæ significatio qua auctoritate vel probabilitate certe confirmari possit, non video. Credo natam interpretationem ex eo, quod αἰδοιότατον γέρας de eadem re dictum putarent, sicut Ol. vi. 127. αἰδοία πωτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν. At hic omnia clara sunt: in nostro loco omnia obscurissima, etiam propter additum τοῦτο, quam quidem difficultatem Heynius ita expediendam censuit, ut τοῦτο ab illis, αἰδοιότατον γέρας, separaret, et sic jungeret, μιγνύμενον τοῦτο φρενὶ τᾷ, *conjunctum illud cum prudentia*. At hoc genus dicendi in iis est, quæ in prosaico scriptore augent vim orationis, in poeta minuunt. Quod si αἰδοιότατον τοῦτο γέγας junxeris, quorsum referes? An ad ὀφθαλμόν? At quid hoc tandem: oris tui honestas hanc ipsam honestatem cum prudentia conjunctam habet. Itaque γέρας intelligendum esset de regia dignitate, de qua ante dixerat, ὅτι βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων, hoc sensu: oris tui honestas regia dignitate ornatur, quæ conjuncta cum prudentia est. Id recte, si quidem de significatione verbi ὀφθαλμὸς constaret. Sed illud etiam animadvertendum, δὲ post συγγενὴς nunc abesse non posse. Atqui hoc δὲ, quod etiam abest a Pal. C. nec nisi a conjectura profectum est, non potest non maxime sus-

pectum esse in tanta loci obscuritate, in qua quidquid aliquam lucem afferre videretur, avide arripuerunt interpretes. Nos igitur hoc δὲ remittamus ei, qui invenit, et videamus, an commoda interpretatione adhibita librorum lectionem conservare ac tueri possimus. Atque ὀφθαλμὸν notum est de eo dici, quod est in quaque re præstantissimum. Vide, ut alios multos præteream, Spanhem. ad Callim. hymn. Dianæ 211. qui quidem male huc traxit Persarum regis ὀφθαλμὸν apud Aristoph. Acharn. 90. 124. de quo exposuit Schützius ad Æschyli Persas 976. Observandum est autem, quum oculi appellatio ad alia transfertur, ut rem insignem atque excellentem significet, id duplici de caussa fieri. Nunc enim sola caritas indicatur, ut apud Catullum xxxi. 1. vide iii. 5. xiv. 1. quia sine oculis vita pene mortua est. Ita apud Sophoclem in Ajace 977.

ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμόν.

apud Euripidem in Phœnissis 809.

Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρών.

Nunc vero, quia sine oculorum lumine omnia obscura et cæca futura essent, lumen hoc vocabulo significatur. Ita Euripides Phœn. 341. loco ad translationem declarandam aptissimo :

ἡγοῦ πάρειθι, θύγατερ· ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἶ σὺ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς.

et Androm. 405.

εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου.

Sophocles Œd. R. 987.

καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς εἰ πατρὸς τάφου.

Ita enim legendum. Pindarus Ol. ii. 17. Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμὸς, et vi. 26. πολέα στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, et nostro in carmine v. 75. ὄμμα τε φαεινότατον ξένοισι. Quod si hæc ad nostrum locum accommodamus, συγγενὴς ὀφθαλμὸς erit congenitum lumen, virtutis a natura insitæ splendor. Γέρας vero primo eoque frequentissimo significatu intelligimus, ut præmium significet. Refertur autem ad ὄλβον. Eum dicit τεᾷ μιγνύμενον φρενὶ, ut Olymp. ii. 96. πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος, et Pyth. ii. πλουτεῖν σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας. Jam nihil usquam, puto, difficultatis restat. Fortunatissimus es, inquit. Partim enim, quia magnis urbibus imperitas, innata tibi virtus hoc summum consequuta est præmium, opes scilicet, tua temperatum sapientia: partim etiam Pythica te nunc victoria beat. Γέρας τοῦτο sane paullo languidius dixit: sed ita etiam Olymp. i. 173. τοῦτο κῆδος, et Pyth. vi. 26. ταύτας τιμᾶς. Cæterum non dubito αἰδιότατον pro αἰδιέστατον legendum. Nam etsi versum posses dipodia iambica, et choriambo, quem iambus sequeretur, dimetiri, ita ut choriambi vicem etiam duo iambi sustinerent: obstat tamen, tum quod nusquam in choriambis hac libertate usus est Pindarus, tum quod hic versus, pariter ut sequens, e dochmiaco et anapæstico in iambum exeunte conflatus videbatur. Ac plures etiam in hoc carmine dochmii atque antispasti reperiuntur.

30, 31. Vereor ne frustra quæratur, ubi terrarum situs fuerit iste κᾶπος Ἀφροδίτας. Videtur enim nihil aliud, quam venustum amabile carmen significare. Ita Olymp. ix. 39. dicit ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον. Ita Pyth. vi. 1. ἰλικώπιδος Ἀφροδίτας ἢ Χαρίτων ἄρουραν ἀναπολίζομεν. Alia similia loca attulit Jacobsius ad Anthologiam p. 1. Neque ἀμφὶ habet, in quo quis offendat. Sic Olymp. x. 92. ἀείδεται δὲ πᾶν τέμενος τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον, i. e. ἐν τρόπῳ, ut Olymp. xiv. Λυδῷ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ ἀείδων ἔμολον. Igitur, memento, inquit, rei bene gestæ auctorem putare deum, dulcique carmine celebrare.

32. Omnino recte Gedikius, qui sublata interpunctione post ἀειδόμενον, ὑπερτίθεμεν cum λαθέτω junxit. Quod verum esse confirmatur eo, quod φιλεῖν v. 34. ab Aristarcho profectum est. Pindarus scripsit φίλει. Nam, ut Heynius observavit, nova hic prorsus sententia incipit. Fraudem fecit Aristarcho μὲν et δέ. Verum ex his particulis non sequitur, ut circuitus verborum continuari ulterius debeat.

44. Vehementer displicet verbum ποδαρκεῖν. Ποδαρκέων genitivus est. Illa enim τίμενος δώδεκα δρόμων ποδαρκέων ἀκηράτοις ἀνίαις, explicationis caussa addidit ad vocabulum γέρας. Simillimus locus est Olymp. xiii. 54. ubi pari audacia dicit, τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις.

48. Non dubito, quin vere conjecerit Pauwius τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων, ut creticus pæonis locum teneat. Idque recepit Beckius. Δαιδάλματα interpretatio est. Δαίδαλον enim Homerico usu pro substantivo adhibuit, ut Iliad. xix. 13. 19. Odyss. xix. 227.

50. ἄν pro ἐν etiam scholiastes videtur habuisse, per κατὰ explicans, receptum a Beckio. Retinendum puto ἐν. Interpungendum sic: ἀλλὰ κείμαται, ὁπόσα χερσιὰν τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλοπίδων νάπος θεοῦ. Jungenda enim hæc: ἄγων ἐν νάπος.

51. Vera est vetus lectio, τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μίλαθρον, id est *propterea*, ut sæpe Homerus.

55. Nihil in καθίσσαντο de metro laborandum. Neque opus ut aut κάθισσαν θεῷ, quod in diss. de dial. Pind. p. 6. conjeci, aut κάθισσαν, τὸν μονόδροπον φυτὸν scribatur, quod edidit Boeckhius, commate per typothetæ errorem, ut puto, post μονόδροπον posito. Versus est asynartetus ex antispasto et iambico ischiorrhogico, quo genere sæpe usi tragici.

64. Recte Boeckhius ex MSS. μναμῆι'.

67. Mala interpunctio est, quæ verba ἀταρβεῖ φρενὶ ad ἦλθες refert. Interpungendum: ἕλον δίφρον κομίζαις ἀταρβεῖ φρενὶ, ἦλθες ἤδη Λιβύας πιδίον.

77. Ita in Homerico hymno in Cererem v. 429. αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ κάρματι, ubi alios locos attulit Ilgenius.

78. Attica forma γλῶτταν cedere debet communi γλῶσσαν.

92. Scribe,

μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι,
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ.

97. Reponendum monstrante libro Palatino, τὸ δ' ἐμὸν γαρύοντ' ἀπὸ Σπάρτας ἑπτήρατον κλέος, me Sparta oriundum celebrant. Ita etiam Beckius.

103. Ἐς, quo metrum corrumpitur, etiam propter ipsam rem ejiciendum esse ostendit Heynius. Sed etiam sequentia corrupta sunt, in quibus σιζίζομεν non

potest conjungi cum Κυράνας πόλιν. Quid enim Thebani in Carneis Cyrenen potius quam Apollinem canant? Nam σεβίζομεν de Thebanis dictum esse dubitari nequit. Atque tum alia nascitur difficultas ex his, ἔνθεν ἀναδεξάμενοι τὰ Καρνῖα. An a Thera? Id quidem non constat, et fides habenda esset soli Pindaro. Quamquam veri similius est, Sparta illud sollemne Thebas allatum. Neque vero satisfacit DU THEIL, qui in *hist. Acad. Inscriptt.* t. xxxix. pap. 194. locum sic vertit: *c'est depuis ce tems, ô Phœbus, qu'ayant adopté tes fêtes Carnéennes, nous célébrons dans les festins la ville de Cyrène si glorieusement fondée.* Qui non animadvertit, ἔνθεν hic non posse de tempore intelligi, quum nihil nisi Theræ mentio præcesserit. Omnem obscuritatem commoda interpunctione dimovebimus:

ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον,
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεὰ
Καρνήϊ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν,
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.

In fatis erat, inquit, ut sacra illa, a quibus nostra Carnea ducta sunt, Cyrenen afferrentur. Id poetam et voluisse dicere et debuisse quum ipsa res et debita Cyrenensi Arcesilao laus ostendunt, tum alii loci in hoc carmine v. 82. sqq. et Pyth. iv. 6. sqq. μοῖραν, quam hic dicit, eo spectasse indicant, ut Cyrene conderetur. Id hic ita expressit: μοῖρα ἄγε πολύθυτον ἔρανον (εἰς) Κυράνας πόλιν. Ἔνθεν autem ad ἔρανον spectat: ab illo Spartanorum sollemni, inquit, nos quoque duximus Carnea, eaque epulis celebramus. Ἐν δαιτὶ enim more suo pro δαιτὶ dixit. Σὺν δαιτὶ conjeceram in diis. de dial. Pind. p. 7.

116. Scribe οἰχνέοντες. Ita etiam Beckius.

120. εὐθύτομεν habet, quo defendatur, Isthm. vi. 32.

134. Non dubito quin Pindarus scripserit, κώμων δ' ὑποχεύμασιν. Ὕμνων profectum a correctoribus, qui dochmium non animadverterant, aut non intellexerant. Scribe:

μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσι κώμων ὑποχεύμασιν
ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενὶ
σφὸν ὄλβον, υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ.

Magnarum, inquit, virtutum tenero rore tincta per carminum libamina audiunt Orcina mente suam felicitatem et commune justumque filii decus Arcesilæ. Quam Boeckhius lectionem dedit, non una caussa est quare ferri nequeat.

142. Λυτήριον adjectivum est. Quare sublata interpunctione verba continuanda sunt: τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.

150. Ἀγωνίας genitivus est: σθένος ἀγωνίας, robur certaminis, ut fulmen belli.

159. Veram lectionem, nisi magnopere fallor, monstrat Bodl. γ. καὶ τὸ λοιπὸν ἔπειτα, Κρονίδαι μάκαρες.

163. χρόνον non sollicitandum, quod scholiastes recte de vita intellexit, ut Olymp. i. 185. et Nem. vii. 99. ὁ δὲ λοιπὸς εὖφρων ποτὶ χρόνος ἔρποι. Δαμαλίζειν χρόνον igitur est *vitæ rationes perturbare.*

168. Etiam scholia videntur verissimam Heynii conjecturam ἔτι firmare, quam Beckius quoque recepit.

PYTH. VI.

```
υ -ˊ υ -ˊ υ υυ - υυ - υ - -
υ -ˊ υ -ˊ υ υ -
          υ υ
ύ υ υ -ˊ υ υ -υ — -ˊ υ ⏑
υ υ -ˊ -ˊ υ -υ -ˊ υ υ ⏑
-ˊ υ υ - υ - -
  υ -ˊ υ - υ υ -
ύ υ υ -ˊ υ υ - υ - -ˊ υ υ υ -
υ -ˊ υ - ῡ
- -ˊ υ - υ υ - ῡ
υ -ˊ -ˊ υ - | υ -ˊ ῡ -ˊ υ -
```

V. 4. Difficultates simul omnes evanescunt, si, quod unice verum est, reponitur, ἀμφαλὸν ἐριβρέμου χθονὸς ἀένναον προσοιχόμενοι.

13. Non opus erat, ut χεράδει scriberetur, quum ultima syllaba in finem versus incidat. Optima ex libris quibusdam lectio ἄξοισι a Boeckhio enotata est: qua recepta non erat opus ut ἄνεμοι reponeretur. Scribe:

οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι ϖαμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενον.

Cæterum verissime judicavit Heynius, fragmentum Pindari, χεράδει σποδίων, ad alium locum pertinuisse. Beckius tamen edidit χεράδει γε σποδίων: in quibus verbis γὲ ferri non potest.

19. Nihil usquam difficultatis est, si ita interpungitur:

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς, ὀρθὰν
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ϖοτ' ἐν οὔρεσι, φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδα ϖαραινεῖν.

Ἐπιδείξια separatim dictum, χειρὸς autem cum σχέθων jungendum est. Deinde ἐφημοσύναν, τὰ, similiter ut Nem. vii. 80. βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλος. Adde Pyth. ii. 138. ubi οἷα refertur ad ἀπάταισι. Euripides Alcest. 101.

> χαίτα τ' οὐτις ἐπὶ προθύροις
> τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων
> πίνθεσσι πιτνεῖ.

Patrem, inquit, dextra tenens, rectum sequeris præceptum, ea nimirum, quæ olim Chiro Achillem monuit. Ita intelligitur, quare postea ταύτας τιμᾶς poeta scripserit. Quod etsi non minus languet, quam τοῦτο κῆδος, Ol. i. 173. et γέρας τοῦτο, Pyth. v. 23. tamen et multo præstantius est, quam θείας τιμᾶς, quod Beckius edidit, et habet, quo excusari possit, si reputaveris, id, de quo hic loquitur, pietatem esse erga parentes; illud, quod de Jove adjecit, more additum esse. Hic enim est totius sententiæ nexus: quum patris tui studiosissimus es, id facis, quod Chiro Achilli præcepit, dummodo quis deos, in iisque Jovem primo loco habeat, hunc honorem parentibus habendum esse, eum scilicet, quem tu tuo patri habes. Itaque θεῶν genuinum est, nec βαρυόπαν in genitivum mutari velim, βαρυοπᾶν, qui etiam ad aures ingratior accidat, quum in eodem versu statim eadem terminatio, eaque itidem in ictu sequatur. In γονέων contractio facienda.

28. Recte Boeckhius ἔγεντο.

36. Scribe βόασε. Brevis syllaba hic recte locum habet, et ita etiam v. 18.

37. Languet αὐτεῦ. Itaque recte et eleganter Heynius αὐτοῦ μίνων jungit.

39. Scribe, ἐδόκησέν τι τῶν.

46. Scribe πάτρᾳ.

49. Locus interpretum additamentis fœde corruptus, sed in quo tamen veræ lectionis vestigia facile a spuriis discernas. Pindarus ita scripsit:

> τίν τ', ἐλέλιχθον, ὀργαῖς
> ἐς ἱππίαν ἔσοδον
> μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.

Tibi, inquit, Neptune, suopte ingenio ductus ad equestria studia lubenter se dedit. In iis, quæ sequuntur, poterat quidem infinitivus ὁμιλεῖν etiam omisso articulo tamquam substantivum adhiberi, cujus generis aliquot exempla in Æschyli Agamemnone sunt: sed languida tamen foret oratio. Itaque recte scholiastes γλυκεῖα ὁμιλεῖν junxit: suavis ad vitæ societatem indoles etiam mel superat.

PYTH. VII.

STROPHÆ:

\- - ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ ⏑ ⏑ – ' ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑

EPODUS :

– ' ⏑ – ' ⏑ ⏑ – ' ⏑ – ' ⏑ ⏑ –
⏑ – ' – – ' ⏑ –
– – ' ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ' ⏑ ⏑ – ' ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑
⏑
– ' ⏑ ⏑ – – – ' ⏑ – ' – – ' ⏑ ⏑ –
– – ' ⏑ – – ' ⏑ ⏑ –
⏑ – ' ⏑ ⏑ – ⏑

V. 1. Boeckhius recte *μεγαλοπτόλιες* et in secundæ strophæ initio *πτολίεσσι*.
6. *ναίοντα*, Homerico usu, pro *ναιόμενον* dixit. Iliad. ii. 626.

νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἠλίδος ἄντα.

Quam patriam, inquit, quam domum clariorem habitari dicam? Ultimi duo stropharum versus dochmiaci sunt.

17. Non debebat Beckhius Pauwio obsequi in transponendis verbis. Vulgatam lectionem habuit metricus scholiastes, qui hunc versum dimetrum iambicum brachycatalectum vocat. Quippe *ὑπραγία* secundam longam habet. Cæterum recte vulgo, *νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι.* Non semper *τι* minuit. Hic positum est propter *τὸ δέ*. Sensus est enim, partim gaudeo, partim doleo. Quod Boeckhius dedit, *χαίρω. τί τόδ' ἄχνυμαι*, tum dici potuisset, si poeta jam significasset, se dolere. Aliter si talem sententiam inferre voluisset, necessario conjunctivum adhibere debebat.

21. Recte scholiastes et Aldus *παρμονίμαν*. Scholiastes ad *φέρεσθαι* videtur *ὥστε* intellexisse, quod hic fieri non potest. Sententia facilis. *Φέρεσθαι* activa significatione: et *οὕτω* ad præcedentia spectat. Aiunt, inquit, ita felicitatem eam, quæ stabilis sit, etiam incommoda interdum affere.

PYTH. VIII.

STROPHÆ :

⏑ ⏑ ⏑ – ' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– ' ⏑ – ' ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
– – ' ⏑ – ' ⏑ ⏑ –
⏑ – ' ⏑ – – ' ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ' ⏑ ⏑ – –
⏑ – ' ⏑ – ' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ – ' ⏑ – ' ⏑ ⏑ – –
⏑ – ' ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ – ' ⏑ – ⏑ – ⏑ –

EPODI:

$$
\begin{array}{ll}
 & \upsilon \text{ -}' \upsilon \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ - -} \\
 & \quad \upsilon \text{ -}' \upsilon \overline{\smile} \\
 & \upsilon \text{ -}' \upsilon \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - -} \\
 & \quad \bar{\upsilon} \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \overline{\smile} \\
5 & \text{ -}' \bar{\upsilon} \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ - -} \\
 & \quad \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \overline{\smile} \\
 & \quad \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ -} \\
 & \quad \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ -} \\
 & \upsilon \text{ -}' \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ -} \\
10 & \text{ -}' \upsilon \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \upsilon \overline{\smile} \\
 & \quad \text{—}' \text{—} \mid \bar{\upsilon} \text{ -}' \bar{\upsilon} \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ - } \upsilon
\end{array}
$$

V. 4. Scribendum *κλαΐδας*.

15. Matthiæ Observ. crit. *τὰν οὐδὲ Πορφυρίων λάθεν*, male.

19. Male scriptum *βίᾳ*, ut *ἔσφαλεν* ad *Ἀσυχίαν* referatur, ad quam referri non potest, quia quum nimis remotum sit hoc nomen, eo etiam obscurior fit oratio, quod ab secunda ad tertiam personam transit. Scribendum *βίᾳ*, casu primo. Ad eam refertur *μίν*: i. e. vim mole sua ruentem expertus est Typhœus.

28. Recte monet Boeckhius, non posse hunc versum Sotadeum esse. Omninoque ne primus quidem pes Ionicus a majore est. Sed quam ipse viam ingreditur, metro ita constituto,

$$\text{ -}' \bar{\upsilon} \mid \text{ - } \bar{\upsilon} \text{ -}' \upsilon \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ - } \upsilon \text{ - } \bar{\upsilon}$$

in ea palimbachius sequente trochæo solitario numeros præbet tam asperos et inconcinnos, ut vix quidquam fingi possit, quod a Pindaro alienius videatur. Præterea eaque dubitationem monet illud, quod ubique a spondeo initium fit, ita ut minime, quod ipsi placet, ab amphibracho versum incipere verisimile sit: qui quidem pes numeros nihilo elegantiores redderet. Quapropter ego sic existimo, primum pedem trochæum semantum esse, deinde vero amphibrachum sequi. Et hoc quidem loco ego quoque conjeceram *υἱὸν ποίᾳ Παρνασσίδι*. *Ποίᾳ* e more Pindari, ut Dorieum: vide Gregor. Cor. p. 99. ed. Kœn.

44. Recte Beckius *κνίσῃ*. Anceps enim prima syllaba est, quod antithetici ostendunt. Ibidem falsa versuum descriptio effecit, ut metrici verba transponerent. *Μοὶ ἴτω* ingratus est hiatus. Itaque restitue ex Aldo:

τὸ δ' ἐν ὠσί μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ.

48. Scribendum videtur *οἰχνέων*.

57. Recte *υἱοὺς Θήβαις*. Vide ad v. 28.

61. *Μάρνασθαι φυᾷ*, Nem. i. 38. est *pro suo ingenio suaque indole contendere*. Quod huc trahi non potest. Neque vero, si *μαρνάμενοι φυᾷ* ii sunt, qui virtute ab natura insita pugnant, satis apta nasci videtur sententia. Nam *ἐπιπρέπειν* quidem nihil aliud significat, quam *cerni*. Odyss. xxiv. 251.

οὐδέ τί τοι δούλιον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος.

Quod si dicis inter eos, qui ingenita virtute pugnent, cerni patrum audaciam in filiis, tantum abest, hi ut illos præcellant, ut ne discerni quidem ab iis possint. Quid enim interest inter utrosque, quandoquidem, quam illi a patribus suis virtutem acceperunt, eamdem aliquis tamen ex eorum majoribus naturæ munere consequutus sit, necesse est? Neque vero expedit, *μαρναμένων φυᾷ πατέρων* jungere, hoc sensu: patrum indoles, qui suopte ingenio incensi pugnabant, in filiis conspicitur. Nam et insolens est participium *μαρνάμενος* significatione præterita, nec sententia habet, quo magnopere commendetur. Quorsum istiusmodi distinctio, quum in filios animum a patribus nactos idem quod de his prædicatur, cadat, ut natura fortes sint? Nec denique sic interpungendum: *δὸ εἶπε· μαρναμένων, φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιτρίπτει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα*, id est, inter pugnantes: quod languidum foret. Itaque recte, arbitror, edd. veteres, *ὧδ' εἶπε· μαρναμένων· φυᾷ*, et quæ sequuntur. Amphiaraus, inquit, quum Epigoni adversus Thebas expeditionem facerent, ita vaticinatus est, quoniam a natura patrum virtus ipsis indita esset, victoriam fore Alcmæonis ducis eorum, et Adrastum, priore expeditione afflictum, meliori usurum fortuna, nisi quod domesticus e filii morte luctus immineret. *Μαρναμένων*, ut infra v. 121. *οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν*. Nec repugnat, quod mortuus pridem eo tempore erat Amphiaraus. Neque enim *ἰδὼν* v. 56. de vaticinatione viventis Amphiarai intelligendum: quod Pindarus si voluisset, v. 59. aut futurum aut conjunctivum adhibuisset, ut de re futura, non *ἦλυθον*, ut de præsenti. Immo de mortuo loquitur Amphiarao, oracula edente. Strabo lib. ix. pag. 612. *εἶτα Ψωφὶς, ἡ τῶν Ὠρωπίων· ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἀμφιαράειόν ἐστι τετιμημένον ποτὲ μαντεῖον, ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὥς φησι Σοφοκλῆς,*

> *ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις*
> *αὐτοῦς ὅπλοισι καὶ τετρωρίστῳ δίφρῳ.*

Vide Ciceronem de divinat. i. 40. Plane vero rem confirmat Pausanias i. 34. qui de eodem loco ita scribit: *ταύτῃ γὰρ ἀνιλθεῖν τὸν Ἀμφιάραον λέγουσιν ἤδη ζῶντα. Ἰοφῶν δὲ Κνώσιος τῶν ἐξηγητῶν χρησμοὺς ἐν ἑξαμέτρῳ παρείχετο, Ἀμφιάραον χρῆσαι φάμενος τοῖς ἐς Θήβας στελλομένοις Ἀργείων ταῦτα τελέσαι· τὸ ἐς τοὺς πολλοὺς ἐπαγωγὸν ἀκρατῶς εἶχε*. Id nimirum hoc ipsum videtur oraculum esse, quod Pindarus hic commemorat, nisi quod hic rem non Oropi in confiniis Atticæ, sed ad Thebas accidisse narrat. Atqui, ubi devoratus a terra erat Amphiaraus, ibi etiam ejus oraculum. Occidit ille autem secundum Pindarum ad Thebas: vide Olymp. vi. 20. et 25. Nem. ix. 52. seqq. x. 14. Atque ita etiam Æschylus Septem adv. Theb. 589. ubi sic ipse Amphiaraus:

> *ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιαινῶ χθόνα,*
> *μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.*
> *μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.*

E quibus versibus nolim medium cum Schützio ejicere, neque propter tautologiam, quam equidem nullam esse puto, neque propter repetitionem vocabuli *χθών*. Quæ verborum iterationes in nullo scriptore facilius, quam in Æschylo ferendæ sunt, cui sunt familiares. Tum nescio an adjecto vocabulo *μάντις* id ipsum significet Amphiaraus, se etiam post mortem oraculo editurum. Certe sic longe aptius hoc vocabulum explicaveris, quam si illum mortis sibi impendentis non ignarum indicari statuas. Itaque recte scholiastes etiam tertium versum

de oraculis Amphiarai videtur intellexisse, ita scribens: ὁ Ἀμφιάραος, οἷα μάντις, εἰδὼς ὅτι κατακοπεὶς ὑπὸ τῆς γῆς ὕστερον μετὰ θάνατον ἔσται μαντείας ἐκφέρων τοῖς θέλουσι, καὶ τιμὰς ἕξει λαμπράς, φησὶ, μαχώμεθα. οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόρον, αἰνιττόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμήν.

64. Vide Elem. doctr. metr. p. 711. seq.

73. Vereor ne etiam μοῦνος pro μόνος metricorum superfluæ sedulitati debeatur. Mox necessario scribendum λαῷ.

94. Scribendum πενταέθλια.

95. Vide de dial. Pind. p. 14.

102. Metrum manere jubet librariorum lectionem Σίναρκες. Nec sensus repugnat. Nam etiam ad patrem pertinet victoriæ decus: filium autem eo innuit, quod ὑμετέραις dicit. Tum Ξενάρκειος υἱὸς recte dicitur, ut supra, non item Ξενάρκειος simpliciter.

104. Πόνῳ interpretibus debetur. Χρόνῳ legendum, quod spectat ad ἄφθιτον ἔπιν. Perpetuo, inquit, vos diis curæ esse opto. Nam quæ quis celerius emolumenta consequitur, stulti ipsius virtuti adnumerant. At illa in deorum potestate sita sunt, alios tollere, alios deprimere amantium. Jam commemoratione tot victoriarum Aristomenem non esse in iis ostendit, quibus temere fortuna faveat, non ipsa virtus præsidio sit.

115. Recte νίκαις τρισσαῖς.

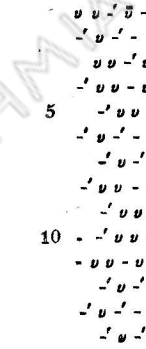
125. Scribe δεδαίγμενοι, quadrisyllabum.

126. Interpungendum: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἀβρότατος ἔπι, μεγάλας ἐξ ἐλπίδος, πίσταται ἀνορίαις.

142. Διὶ scribendum, omissis punctis diæreseos, monosyllabum enim est, ut Nem. i. 111. et alibi.

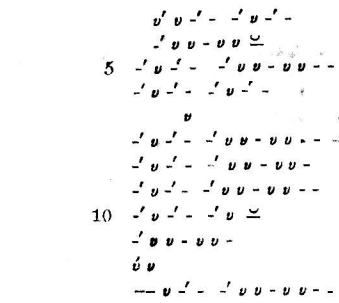
PYTH. IX.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 17. Lege *κούφᾳ* e cod. Gotting. Ita etiam Beckius.

22. Reponendum e scholiis *γάμον μιχθέντα*. Quid enim *μιχθῆναι* de Apolline, de quo et superfluum, et falsum foret, quippe non præsens. Junxit, inquit, Venus connubium, de quo inter deum et Hypsei filiam convenerat. Pyth. iv. 395. *καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μίξαι*, ubi etiam *κοινὸν*, ut hic *ξυνὸν*, additum.

39. Κεραΐζειν non mutandum. Brevis syllaba hic recte locum habet, ac sæpius a Pindaro in hoc numero adhibetur. Atque ut ἐφίλαισε κεραΐζειν poeticum sit, continuari tamen verborum nexum usque illo, minime poeticum est.

46. Disposui versus ita, ut *παλαίοισαν* in finem versus incideret, non hujus quidem vocabuli caussa, in quo ultima recte propter ictum produceretur, sed propter hiatus insolitos, qui sic distinguendos versus ostenderunt. vide v. 61. 105. 193. tum etiam propter v. 178.

59. Verum arbitror, quod scholia servarunt, *ἀποσπαρθεῖσα*, tum quod hoc proprium et rei apprime convenientis vocabulum est, tum quod de alterius simili usu non constat, tum vero etiam propter *κίβδηλον σάν*.

63. Scribe *ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν*; Ita etiam scholiastes habuit. E κεῖραι pronunciationis vitio κεῖρε, atque inde *κεῖρεν* natum.

66. Metro repugnat *χλιαρὸν*, si vera nostra est versuum descriptio. Recte alii *χλαρὸν*, quod Doricum est pro *χλωρὸν*, eoque spectat interpretatio. Hesychii. Alia exempla mutati a Doriensibus *ω* in *α* collegit Kœnius ad Gregor. p. 85. seq.

84. Vide de dial. Pind. p. 8.

86. Recte Schmidius *χὠπόθεν*, quod etiam scholiastes habuit. Bodleiani libri lectio metro repugnat, quum prima in *τότε* in fine versus produci nequeat.

88. Scribe, *εἰ δὲ χρὴ καὶ παρὰ σοφὸν ἀντιφερίζαι*. Καὶ, quod etiam scholiastes habuit, abesse non potest, et γὲ, a metrico profectum, qui v. 44. *ὕπνον* pyrrhichium esse nesciret, molestiam facit auribus et metrum evertit.

114. Facile conjicere possis, *ἀνδράσι χάρμα φίλοις ἄλπνιστον*, quo vocabulo utitur Isthm. v. 15. Sed nescio an sincerum sit *ἄγχιστον*, ut significet præsentissimum: idque voluit is, qui per *εὐκίνητον* explicavit. Cæterum totus locus ita interpungendus:

Θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἀγνὸν Ἀπόλλων',

ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀργέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.

Quæ sic intelligenda sunt, Θήσονταί νιν ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλωνα ἀνδράσι φίλοις, ὥστε αὐτὸν, ὀπάονα μήλων ὄντα, χάρμα ἄγχιστον, Ἀγρέα καὶ Νόμιον καλεῖν, τοῖς δὲ, ὥστε αὐτὸν Ἀρισταῖον καλεῖν. Erit ille, inquit, immortalis Jupiter, sanctusque Apollo, ut hominum ab ipso amatorum alii eum, quippe qui præsentissimum ipsis præsidium ad ovium custodiam sit, Agreum et Nomium, alii Aristæum sint appellaturi.

154. Vereor ne aut ἀὲ, aut cum Schmidio ἀΐ legendum sit, quod eo lubentius arripiam, quo rarius est. Firmatur autem utrumque grammaticorum testimonio, allata ipsius Pindari auctoritate de altera forma ἀέ. Vide Kœnium ad Gregor. p. 160. Nam in Etymologico non dubium, quin pro Πεισάνδρῳ legi debeat Πανδάρῳ: idque jam pridem demonstravit Ruhnkenius. Vide Heynium in Excursa i. ad lib. ii. Æneid. p. 287. Scholiastes quidem hoc vocabulum in sua explicatione non expressit.

178. Recte vulgo πᾶσιν.

179. Recte Pauwius τὶς cum δόξα junxit. Neque in Pindaro insolens aut τὶς aut καὶ alieno loco poni. Vide ad Olymp. v. 37.

PYTH. X.

STROPHÆ:

-′ ⏑ -′ ⏑ ⏑ - ⏑
⏑ -′ ⏑ -′ ⏑ ⏑ -
⏑ -′ -′ ⏑ ⏑ -′ ⏑ ⏓
⏑ -′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
-′ ⏑⏑ - ⏓
⏑ -′ -′ ⏑⏑ ⏑ -⏑ -′ ⏑⏑ -
-′ ⏑ -′ ⏑⏑ - -′ ⏑⏑ - ⏑ -
⏑ -′ -′ ⏑ - ⏑ -′ ⏑⏑ - ⏑ - ⏑
⏑ ⏑ - ⏑⏑ - ⏑ -
⏑ -′ ⏑ -′ ⏑ -

ΕΡΟDI:

⏑ -′ ⏑⏑ - -′ ⏑ -′ ⏑⏑ - ⏑ -
-′ ⏑ ⏑ - ⏓
⏑ -′ ⏑ -′ ⏑⏑ - -′ ⏑⏑ - -′ ⏑ ⏓
- -′ ⏑ -′ ⏑⏑ - -′ ⏑ ⏓
- -′ ⏑ -′ ⏑⏑ - ⏑ - ⏑
⏑ -′ ⏑ - ⏑ -′ ⏑⏑ - ⏑ - -′ ⏑ -

V. 5. Pleniora hæc et majoris spiritus sunt, si, ut vulgo, continuantur: τί κομπίω παρὰ καιρόν; Quid est, inquit, quod temere dicam? Nihil. Sed enim Pytho me poscit. Nisi forte insolentiore verborum collocatione, sed non minus recta, τὶ κομπίω παρὰ καιρὸν, scribendum. Quidquamne temere jacto? Beckii lectionem, τί κομπίω; κατὰ καιρόν; qui sit in Pindaro versatus, probaverit nemo.

21. Recte Beckius Ὀλυμπιονίκαν. Mox cum Aldo scribendum ὅπλοις· ἴθηκε.

42. Hiatus longæ vocalis in thesi, quem Schmidii εὔτῳ intulit, vitatur a Pindaro, ut supra diximus. Itaque scribendum οὕτως.

47. Oxonienses, ἂν εὕροις. Equidem Pindarum ita scripsisse putabam:

νανσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν σις εὕροι
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυμαστὰν ὁδὸν,

propter εὕρῃ, quod Heynius in cod. Gott. esse dicit. Sed eum codicem εὕρῃς habere ait Boeckhius. Itaque videndum, ne verius sit, ἰὼν κεν εὕροις. Suspicionem hanc confirmat lectio Ms. Gott. εὕρῃ. Ἂν ex interpretatione natum, quod recte abesse ostendimus ad Ol. iii. 81.

56. Scribe ὀρθίαν.

76. Scribe posset, θαυματὰ θεῶν τελεσάντων, i. e. θαυμαστά. Sic in scuto Herculis 165. et in hymno Hom. in Merc. 80. ubi vid. Ilgen. et 440. Sed recte retinebitur vulgata lectio, modo sic interpungatur: ἐμοὶ δὲ, θαυμάσαι θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. Mihi, inquit, etiamsi dii faciunt, ut mirari necesse sit, nihil tamen videtur esse, quod effectum dare nequeant. Τελεῖν adjuncto infinitivo adhibuit etiam Olymp. xiii. 154. Pyth. i. 130.

91. Scribe ἐν καὶ παλαιτέροις. Ol. vii. 47. ἐν καὶ τελευτᾷ. Τὶ et καὶ etiam alibi in libris permutata, ut Ol. ix. 82.

94. γὶ manifesto a metricis additum. Fuit autem a Pindari manu ὑπέκνιξε. Xenoph. Mem. Socr. iii. 11. 3. ἡμεῖς δὲ ἤδη τε, ὧν ἐθεασάμεθα, ἐπιθυμοῦμεν ἅψεσθαι, καὶ ἅπτεσθαι ὑποκνιζόμενοι, καὶ ἀπιλθόντες ποθήσομεν. Scholiastes, ὑπεκίνησε, quo ille videtur ὑπέκνιξεν explicare, quum Pyth. xi. 36. ἔκνισε per ἐκίνησε interpretetur.

PYTH. XI.

STROPHÆ:

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
⏑ ⏑
– ⏑ — ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑
– ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ –

EPODI :

-' ∪ ∪ - ∪ - -
∪ ∪ ∪ -' ∪ ∪ - ∪
- -' ∪ ∪ - ∪ - -' ∪ - ∪ ⏑
∪ ∪ ∪ -' ∪ ∪ - ∪ - -' ∪ -
∪ -' ∪ - ∪ - -' ∪ ∪ ∪ -
∪ -' ∪ - ∪ - -' ∪ ∪ - -

V. 6. Hic versus basi et choriambo constat, cujus prima syllaba interdum solvitur. Quare scribendum *ματρὶ πὰρ Μιλίαν.*

11. *Μαντεῖον* per metri quidem legem recte se habet, quum prima antispasti anceps sit. Sed longa tamen auribus molestissima est. Vera lectio est *μαντίων.*

22. Tollenda post *βαλὼν* interpunctio. Recte enim scholiastes, *ἴμνασιν ἱστίαν νικῶν*, i. e. *τῶν νικῶν*, jungit : qua sola ratione locus intelligi potest. Scribendum autem *νικᾶν*. Deinde *τρίτον* quoque, quod etiam scholia habent, verum. *Τρίτος* enim interpreti debetur, qui eo significare volebat, non ipsum Thrasydæum ter victorem fuisse, sed tertium gentis suæ.

36. Scribe *ἔκνισεν.*

38. Non dubium, quin recte Heynius, *λέχτιι δαμαζομέναν.*

39. *ἴννυχοι* non debebat a Schmidio mutari.

46. Verba *ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει*, non possunt intelligi de obtrectatione hominum ignobilium. Nam non modo talis sententia inutilis ac superflua foret, quoniam v. 44. jam dixerat *κακολόγοι δὲ πολῖται*, sed manifesto etiam verba illa opposita sunt præcedentibus, *ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον.* Itaque hæc mens est poetæ, ex plebe homines si feroces sint et improbi, scelera eorum facilius latere atque ignorari, quam nobilium. *Βρέμειν*, ferocem esse, occurrit etiam in *εἰρεσιώνῃ* Homerica.

55. Dele *γέ*. Bonam lectionem ex codice MS. recepit Boeckhius, *ἀλλὰ χρεὼν σὺν Ἄρει.*

59. Vide de dial. Pind. p. 23. et ad Nem. vii. 103.

63. sqq. Mens poetæ non potest obscura esse. Laudandum dicit eum, a quo mercedem pro laudibus pactus sis. Neque eam rem turpem visam Pindaro, ex Isthm. ii. clare intelligitur, si quis Theronis laudes Ol. ii. et alia huc trahi nolit. vid. scholia ad Nem. v. 1. et ad Isthm. ii. Cæterum verba et interpunctio hujus loci emendatione indigent. Primum inter aliorum omnium conjecturas optima est, quam Mingarellus protulit,

εἰ
μισθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον.

Deinde *χρὴ* v. 66. manifesto ab interpretibus illatum. Itaque merito omisit Beckius, qui quidem quam metri regulam sequutus sit, quum *ἄλλ' ἄλλοτε* scriberet, non video. Ego quidem sic scribendum puto :

Μοῖσα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μι-
σθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλ-
λᾳ ταρασσέμεν
ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ,
τό γέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ.

Ταράσσειν est *movere, excitare.* Euripides fragm. Antiopæ vi.

ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφὸν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

Est autem, ut solitum in hoc genere loquendi, activi infinitivus pro passivo positus. Sensus est: tuum est, Musa, (si quidem mercede pacta es) præbere vocem auratam alibi aliter excitandam vel patri victori Pythico nunc quidem, vel Thrasydæo.

67. Languent hæc sic nude dicta, πατρὶ Πυθιονίκῳ, quia quare pater celebrandus sit, nulla redditur ratio præter filii victoriam. Scribendum dativo casu Πυθονίκᾳ. Vide v. 22.

71. Repone ἴσχον. Ita etiam Beckius.

73. Legendum puto γυμνὸν, quum propter auctoritatis vetustatem, tum propter Isthm. i. 31. Neque enim opus, ut ὁπλιτόδρομοι opponantur.

78. Recte liber Bodl. ἂν πόλιν, sive potius ἄμ πόλιν scribere placeat. Non enim præter necessitatem solvendus choriambus.

83. Plura displicent in hoc loco. Vocabulum ἅτᾳ ad sensum, quidquid tentetur, valde incommodum est. Quam Boeckhius scholiasta duce sibi visus est in his verbis invenire sententiam, ea non video quomodo cum reliquis poetæ dictis conciliari possit. Præterea neque ἀμύνεντ' ἄτᾳ· εἰ legi potest, verbo male distracto, turpique admisso hiatu; neque ἀμύνονται ἄτᾳ· εἰ, conjunctis postremis vocibus per crasin, probandum videtur, si quidem ea crasis interpunctione interposita maxime invenusta est. Tum vero in his quoque est, quod quis hæreat, ἄκρον ἑλών. Ita enim hoc dictum est, ut de summis opibus potius, quam de mediocri sorte dici videatur. Hæc omnia facillima emendatione removeris, si reposueris:

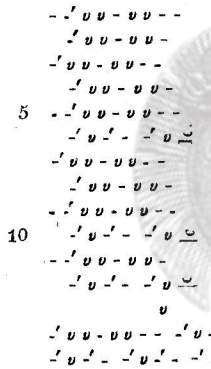
ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμεύνονται·
τᾶν εἴ τις ἄκρον ἑλὼν,
ἀσυχᾶ τε νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν, μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον σχέ-
θεν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατί-
σταν χάριν πορών.

Communibus, inquit, virtutibus operam do, quo avertuntur invidi: quarum si quis fastigium adeptus, modesteque eo usus, gravem effugit insolentiam, is vero pulcriorem denique atram consequitur mortem, dulci generi laudis gratiam, præstantissimum bonorum, relinquens. Quum aliquot libri pro ἴσχειν habeant ἰν, Ven. B. autem ἴσχειν ἰν, facillimum videbatur σχίθειν scribere. Non pugnaverim tamen pro hac scriptura, quum in cæteris strophis longa syllaba eo loco sit, scholiastæ autem participium habuisse videantur.

95. τὸ μὲν παρ' ἅμας conjungenda sine interpunctione.

PYTH. XII.

STROPHÆ:

V. 3. seq. Verba ἄτ' ὄχθαις ἔπι μαλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰδματον κολώναν, ὦ ἄνα, de Proserpina videntur intelligenda esse.

6. Disputavere nuper de hoc loco Ilgenius ad Homericos hymnos p. 517. et Eichstædtius in specimine quæstionum philologicarum p. 21. seqq. e quibus assentior Eichstædtio, ἄνα pro ἄνασσα dictum putanti, et tres primos versus carminis de urbe Agrigento, reliquos de nympha intelligenti. Etenim ἅ τε nolim hic pro *quæ* accipi, sed pro *et quæ*. Quo omnis loci difficultas tollitur. Quamquam Pindarus interdum nomina urbium ita adhibet, ut simul et urbes, et eos, a quibus illæ nomina sua ducunt, intelligere videatur, ut Pyth. ix. 5. Theocriti locus, xviii. 28. in quo Eichstædtius pro πόντια νὺξ reponi voluit πόντι' ἄναξ, a multis frustra tentatus est. Mea sententia plane ibi ab emendatione abstinendum. Neque enim dubitandum puto, quin ante v. 27. exciderit versus: quem si forte olim integrior codex in lucem dederit, intelligetur, quantum operæ et olei perdiderint, qui sana sanare laborarunt.

21. Vetus hic, sed manifestum vitium est, quum Σέριφος mediam longam habeat, neque versus ita disponi possint, ut ea syllaba in principium aut finem incidat. Scribendum puto:

εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ,
ταῖσί τε μοῖραν ἄγων,

i. e. Gorgonibus. Nec mirum videri debet, quod Gorgonas non ante sed post Seriphum commemorat, quum illis tamen ante pernicies afferenda esset, quam Seriphios Perseus posset in lapides transformare. At enim hæc ad consilium Persei spectant, qui quum Seriphiis perniciem meditaretur, postea profectus ad Gorgonas est, ut Medusæ inde caput auferret. Confirmant emendationem nostram, quæ sequuntur. Λαοῖσι in unam syllabam contrahi, quod Boeckhio placet, haud facile credam. De his qui sermonem esse putant, scribere poterunt τοῖσί τε.

24. Vide ad Orph. p. 722.

39. seq. Sensus horum versuum hic est: tibiam inventam quidem esse a Minerva, sed esse hominibus, non diis inventam. Abjecit enim Minerva tibiam, ubi eam non sine oris deformitate inflari sensit. Vid. Athen. xiv. p. 616. seq. Multis eam rem disputavit Böttigerus in Wielandii Museo Attico, vol. i. part. 2. In iis, quæ sequuntur, male εὐκλεᾶ refertur ad νόμον. Non enim εὐκλεᾶ νόμον, sed νόμον appellavit. Quare sic interpungendum, ὠνόμασεν πεφαλᾶν πολλᾶν νόμον, εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων.

NEM. I.

STROPHÆ:

- ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
- – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
- – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
- – ⏑ – – ⏑ –

EPODI:

⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – | – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑

5 -'υ-'- -'υυ-υυ-υυ--
-'υ-'- -'υ ≍
--'υ- -'υυ-
-'υ-'--'υ-

V. 11. Facillima est correctio Mingarelli, ἐκ Διῶν, quam ille e scholiis hausit. At magnopere vereor, ne præpositionem ipse scholiastes interpretationis caussa adjecerit, quum ἀρχαὶ Διῶν, licet exquisitius dictæ, intelligi tamen perbene possint. Ἀρχαὶ Διῶν sunt cœpta a diis, ut ἀρχαὶ ἀνθρώπων Pyth. x. 16. ἀρχὴ Ἀλεξάνδρου Iliad. iii. 100. Eæque hic ad ἔργματα, non ad μίλος spectant. Βέβληνται autem dixit similitudine a fundamentis ædium ducta, quo apud Græcos vocabulum ἀρχὴ refertur. Igitur, orsa deorum, inquit, tamquam fundamenta, jacta sunt, cum ipsius Chromii præclaris conjuncta virtutibus; id est, deos fortunæ suæ auctores habet, neque ipse sibi studio et contentione virium defuit.

16. Ἔγειρε metro repugnat, ubicumque collocetur. Neque illud scholiastes habuit, qui ita scribit: ἔκπεμπε τοίνυν, ὦ Μοῦσα, καὶ σπεῖρε λαμπρότητα τινὰ τῇ νήσῳ τῇ Σικελίᾳ. Qui si scripsisset, σπεῖρε καὶ ἔκπεμπε, non posset dubitari, quin σπεῖρε a Pindaro profectum esset. Tamen ut ne sic quidem aliud olim quam σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ lectum arbitrer, tum id me movet, quod hoc σπεῖρε ejusmodi est, quod non ad aliud vocabulum illustrandum adhiberi, sed ipsum explicari a scholiasta debuisse videatur; tum quod scholiastes etiam alibi Pindaricum vocabulum addito καὶ post explicationem suam ponit, ut ad illa Nem. ix. 7. γλυκὺν ὕμνον πρόσσιτε, ubi sic scribit: διανύσατε καὶ πράσσετε τοὺς ἡδυτάτους διὰ λόγων ὕμνους. Itaque recte Beckius σπεῖρε recepit.

35. Recte se habent hæc sic: λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς, ὕδωρ κατνῷ φέρειν ἀντίον. Nactus est, inquit, Chromius hospitii liberalitate viros probos, quibus adversus invidos, ut aqua adversus ignem, uti possit.

39. Hæc ita interpungenda:

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
βουλαῖσι δὲ φρὴν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.

Robur facto, mens consilio sese prodit, si cui a natura datum, ut futura prævideat.

53. Scholiastes ὥ τε v. 57. habuit, idemque v. 53. ἐπεὶ ignorat. Inde Beckius edidit, τόνδ', ὕπως σπλάγχνων ὕπο ματέρος et v. 57. ὥς τ' οὐ λαθὼν, ut cæteri, quod non intelligo. Non ausim mutare ἐπεὶ, etsi id non videtur habuisse scholiastes, qui mox ὥς τε agnoscit. Si genuinum est ὥς τε, sane non video, quid melius sit, quam ἐπεὶ in ἄρα mutari. Sed quoniam hæc mutatio omni foret verisimilitudinis commendatione destituta, præstabit, opinor, aliam inire viam. Recte se haberet locus, si ὡς οὐ λαθὼν legeretur, ita ut hæc particula post plura verba repeti putetur. Verum ad aliam suspicionem ducit codex Augustanus, qui Boeckhio littera E notatur, si huic libro aliquid auctoritatis tribuendum est. In eo quum scriptum sit, ὥς του τ' ου, conjicias, deleto ὥς τ' scribendum esse οὕτως λαθὼν, quæ ad sensum optima foret et elegantissima lectio.

59. Recte Boeckhius, ἀλλὰ Διῶν βασιλία.

71. Δέος ex adnotatione ortum. Legendum βέλος, quod etiam scholiastes habuit, per κακὸν explicans.

74. Matthiæ in obss. crit. καί γ' ἄρ' αὐτὰ πόσσιν (maritum) ἄπτεσθαι ἐρύσασ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ἑῶσ' ἀμύνειν (pro ἀμύνειν) ὕβριν κνωδάλων. Non opus. Sed scribendum ὅμως. Etenim ipsa Alcmena, inquit, territa est: tamen illa opem pueris tulit.

78. Bene est, si in aliquo libro Oxonienses mutatum hic verborum ordinem invenerunt. Admodum enim invitus hiatum Pindarus in diphthongis admittit. Quare hic eum scripsisse arbitror:

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-
κέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον.

97. seqq. Locus hic plane barbarus est, nisi emendatione adjuvetur. Qui de illis, quos Hercules interfecit, agi hic censent, iis triplex corrigendi via patet, ut aut τινὶ στείχοντι, aut τῷ cum Pauwio et Mingarello, i. e. ᾧ, scribant, aut denique, quod Beckius fecit, τῷ ἐχθροτάτῳ μόρῳ legant. Equidem omnino τῷ ut a Pindaro profectum putem adduci non possum, quum propterea, quod ejusmodi diphthongorum correptiones in ultima dactyli syllaba, quæ clarius, quam media, exauditur, nonnihil offensionis habent, præsertim in verbo monosyllabo; tum propter illud vitium, quod his correctionibus omnibus commune est. Verissime enim Heynius observavit, ἐχθρότατον μόρον languere. Nam cur tandem acerbius sit, ab Hercule, quam a quovis alio, interfici? aut quale illud tam dirum supplicii genus fuit, quo Hercules magis, quam alii viri fortes, metuendus esset? aut qui denique sunt isti, in quos crudelius, quam in tot alios, sævierit? At enim Antæus et Busiris, quos scholiastes intelligit, non fuere profecto inter eos, qui præ aliis miserabili exitu uterentur. Neque vero Gigantes, si quis forte hos intelligendos putet. Quæ quum ita sint, ego, majore interpunctione post ἀΐδρειδίκας constituta, locum levissima, immo pene nulla mutatione facta ita restituendum arbitror:

καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέν ἰν δώσειν μόρον.

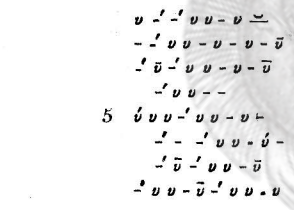
*Ιν, pro οἵ, de qua forma dixi ad Pyth. iv. 63. In scholiis certe occurrunt hæc, quæ emendationem nostram confirment: εἰπεῖν (scribe εἶπεν) αὐτῷ καὶ τοῦτο ὁ μαντευόμενος Τειρεσίας. Loquitur autem Pindarus non de iis, quos Hercules occiderit, verum de Nesso, qui ipsi Herculi fraudulenta malitia crudelissimum mortis genus paraverit. Ita nihil usquam in toto loco barbarum, contortum, languidum; omnia clara, perspicua, nervosa. Cæterum δώσειν μόρον, ut Iliad. ix. 571. παιδὶ δόμεν θάνατον. Nec denique καὶ γὰρ, quod sequitur, in offensu est. Hoc enim non ad proxime præcedentia, sed ad summam vaticinii spectat. Exposuisse Tiresiam narrat fata Herculis, quæ ille interfecturus monstra esset, et a quo ipsi mors immineret. Jam rerum ab Herculu gestarum aliquod exemplum allaturus, etenim, inquit, Gigantes ille superabit; nec mortis mentionem factam oblitus, inter deos eum receptum iri prædicit.

106. Σχιερῷ exquisitius est, quam ut non ab ipso Pindaro profectum sit. Nec σχεῖν hic requirebatur, sed ἔξειν. Quare scribendum puto:

ἔνεπεν, αὐτὸν μὰν ἐν εἰρά-
νᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ
ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ϖοι-
νὰν λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον Θαλερὰν Ἥ-
βαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα, ϖὰρ Διὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

Transpositione nihil opus, si quidem luculentum hic asynarteti exemplum habemus.

NEM. II.

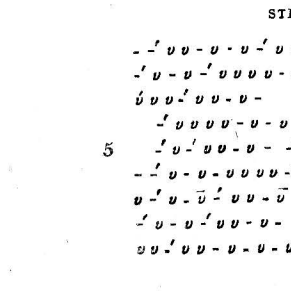
V. 11. scribe δέδωκεν.

22. Matthiæ præter necessitatem ἐγεύσατ' pro ἄκουσεν, in obss. crit.

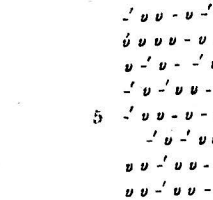
38. Lego: τὸν ω πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ, σὺν εὐκλεῖ νόστῳ. Nam quo magis consuetum est iota subscriptum in libris veteribus omitti, eo major Aldi est et scholiastæ auctoritas. Κωμάζειν τινὶ etiam alibi dicit, ut Pyth. ix. 157. Isthm. vii. 27.

NEM. III.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 11. Scribe ἀθλονικία, quod etiam scholiastes habuit. Prosaicum foret πρᾶγος intelligere.

16. Vide de. dial. Pind. p. 12.

17. Θύγατερ, vel puella, ut apud Sophoclem Œd. R. 1102. ubi v. Brunck. vel filia, Jovis nempe. Cæterum non intelligo, quid sibi velint hæc verba Valckenarii ad Euripidis Hippolytum 1162. *in Nem. iii.* 17. κρίοντι *a Scaligero in libri margine egregie mutatur in* Κριοντί.

18. Male Matthiæ in obss. crit. ἐγὼ δὲ κώμων τέ μιν ὀάροις.

20. Recte et hic ἕξει se habet, et v. 25. τιάν. Ἕξει scilicet Jupiter, quem a Choro celebrari vult. Ei hunc hymnum ferre se dicit, dulcem acceptumque laborem, decus atque ornamentum Æginæ. Neque enim χώρας ἄγαλμα Ægina esse potest, sed ita hymnum vocat. Rem declarat v. 116. ubi hymnus dicitur ὑπὲρ νίων ἐπιχώριον χάρμα πελαδέων. Τειὰν κατ' αἶσαν autem ad Musam referri debere, quod etiam scholiastæ in mentem venit, docet v. 145. Male Matthiæ in obss. crit. Θείαν legi vult e corrupto loco Apollonii Rhodii i. 8.

30. Recte Beckius recepit lectionem libri Bodleiani, ἔν γε βαθυτίδῃ Νεμέᾳ. Nam ad composita πῖδον, non πεδίον, adhibetur. Γῆ, quod hic aptissime positum est, metri caussa omissum fuit, alibi propter eamdem rationem temere intrudi solitum.

35. Vulgaris error πρόσω. Scribe πρωτίρω. Scholia περαιτέρω explicant.

38. Scribe ἴθηκε.

43. Oratio abrupta et membrorum vinculis destituta narrationem, nisi in magna commotione animi, non decet. Distingue sic: διά τ' αὖτ' ἐρεύνασε τεναγέων ῥοὰς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος, καὶ γᾶν φράδισσε. Et vero, inquit, pervestigavit mare, ubi ad eam, quæ quidem, posset accedi, itineris metam pervenisset, et terras terminavit. Vide de dial. Pind. p. 21.

57. Matthiæ in obss. crit. καμὼν, male.

58. Καὶ, *etiam*, quia majore cum vi pronunciandum, hic in arsi producitur. Cæterum scribe εἶλε.

60. Matthiæ in obss. crit. legit ἀγκόνησι.

64. Metrum, sicut a nobis constitutum est, veram esse ostendit lectionem Aldinam, χαλκότοξον.

77. Legendum:

παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόσον.

Beckius, alia distinctione usus, ἰσά τ' ἀνέμοις edidit. Eodem modo ἀτέκμαρτον Olymp. vii. 83. a Schmidio recte in ἀτέκμαρτα mutatum, ac nos in Æschyli Choeph. 957. ἄξια pro ἄξιον reposuimus. Scholiastes ad hunc versum non legit ἴσος ἀνέμοις, sed rem, non verba, explicans, hoc adhibuit.

82. Quid sint ferarum σώματα ἀσθμαίνοντα, non intelligo. Neque enim Achilles persequendo, ut nunc regia principum crudelitas, feras enecabat, sed jaculo. Itaque recte Schmidius, σώματι ἀσθμαίνοντι, quod etiam scholiastes habuit.

94. Legendum videtur, καὶ ἔπειτιν Ἀσκληπιόν. Vide de dial. Pind p. 21.

95. Scribe δίδαξε.

102. Prima in ῥιπαῖσι recte producitur.

106. Interpunge: καὶ ἐγχισφόροις ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαι θ', ὅπως, et quæ sequuntur. Ut eam, inquit, animo infigeret sententiam, ne Memnon rediret. Nam ut taceam, ἐπιμίξαις nudum poni non posse, recte quidem Nem. vii. 83. dicitur ἔπαξε διὰ φρενῶν ξίφος, sed de manibus idem immane et fœdum foret.

114. Omnino melius edd. vett. Ζεῦ ad sequentia referunt, atque ita etiam Beckius.

126. Δὲ etsi metro nihil nocet, delendum tamen videtur, tum quod in antitheticis omnibus brevis syllaba est, tum quod orationem languidiorem reddit.

128. Scribe:

τρίτον
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος· ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
ὁ θνατὸς αἰών, φρονεῖν
δ' ἐνέπει τὸ ωαρκείμενον.

Suum, inquit, cuique ætati munus est: quorum singula seorsim, aliud alio tempore, possident homines: verum quartam etiam virtutem vita mortalium affert, ut quis sapiat in loco. Hoc enim vult, præter eas virtutes, quæ cujusque ætatis propriæ sint, aliam esse, non adstrictam uni tantum ætati. Recte igitur ὁ θνατὸς αἰών, quod etiam scholiastes habuit, et nunc Beckius recepit.

135. Si ἔερσα idem est, quod μεμιγμένον μέλι γάλακτι, non solum oratio frigidissima est, sed res quoque ipsa sibi repugnat. Nam idem etiam est πῶμα. Quare κιρναμέναν ἔερσαν de admixta spuma, quæ potionem ambit, intelligo. Ac spuma bene mixtum esse potum indicat. Debet autem sic interpungi:

ἐγὼ τόδε τοι
ωέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, (κιρναμένον δ' ἔερσ' ἀμφέπει)
ωόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν ωνοαῖσιν αὐλῶν.

NEM. IV.

$$
\begin{array}{l}
\bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-} \\
\quad \upsilon\ \text{-}'\ \text{-}\ \upsilon\upsilon\ \text{-} \\
\bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \asymp \\
\bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-}\ \text{-} \\
\quad \bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \asymp \\
\text{-}'\ \upsilon\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-}\ \upsilon\ \text{-} \\
\quad \upsilon\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-}\ \text{-} \\
\text{-}'\ \bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-} \\
\quad \bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-}\ \upsilon\ \asymp \\
\text{-}'\ \bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-} \\
\quad \upsilon\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-}\ \bar{\upsilon} \\
\acute{\upsilon}\ \upsilon\upsilon\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-}\ \upsilon\ \text{-} \\
\bar{\upsilon}\ \text{-}'\ \upsilon\upsilon\ \text{-}\ \upsilon\ \text{-}\ \upsilon
\end{array}
$$

V. 4. Scribe Θύγατρες.

7. Recte Beckius ex Plutarcho *τέγγει* reposuit. V. 8. autem *τόσσον* non sollicitandum, quo vitatur hiatus, qui propter spiritum asperum molestissimus foret. Callim. hymn. Apoll. 94.

οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνῃ,

ubi vid. Intpp. Ita etiam in hymno Deli 246. *τόσσα* pro *ὅσσα*.

17. *ὕμνου προοίμιον* videtur exordium carminis dici.

40. Scribe: ξὺν ᾧ ποτε Τρεῖαν. Porro conjiciebam, *ὁ κρατερὸς* Τελαμών, ut Ol. xiii. 118. *ὁ καρτερὸς* Βελλεροφόντας, et Nem. vii. 38. *ὁ καρτερὸς* Αἴας. Sed melius forsitan est, quod Boeckhius edidit, *κραταιός*.

88. Recte judicavit Beckius, *λαπρείαν* relinqui posse. Syllaba ibi communis.

94. *τέχναις χωσάμενος* male Matthiæ in Obss. cr.

95. Scribe *τᾷ δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ*, et mox *φύτευέ οἱ*. Neque enim *φιτεύειν*, sed *φιτύειν* dicitur. v. Brunck. ad Apollon. iv. 807.

101. Scribe Θρασυμαχάνων.

122. *Νεμέᾳ* disyllabum, ut *Πυθέᾳ* Isthm. vi. 85. Nam iambica anacrusis numquam apud Pindarum duas syllabas habet: v. supra parte i. cap. 9.

126. Vetus vitium insidet. Beckii *πάτραν σφιν* inconcinnam reddit orationem. Scribe, *πάτραν ἵν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, σὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι*. Ubi, inquit, tuam gentem victoriis nobilitatam accipimus. *Πάτρα* enim Pindaro sæpius gentem significat, ut Pyth. vii. 5. Recte, ut puto, Boeckhius *ἵνα* ad *οἰκαδε* refert: sed male interpretatur *πρόπολον ἀοιδαῖς*. Nam ministrum esse carminibus nihil est aliud, quam materiam carminibus præbere vincendo.

133. Male Boeckhius dedit *ὁ χρυσὸς δ'*. Verba *ὁ χρυσὸς ἔδειξεν* usque ad *φῶτα* apodosis sunt horum, *εἰ κελεύοις* —. Quæ periodus plane similis est illi in Olymp. i. *εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν*, et quæ sequuntur. Tota autem quia comparationi inseruit, additum est sine copula alterum membrum, plane ut in fine Ol. ii. *ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν· ἐκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;*

146. Extrema hujus carminis jam antiquitus fœde corrupta fuere. Beckii *τὰ δ' αὐτὸς ἄν τι τύχῃ* non intelligo. Tota stropha, nisi fallor, ita corrigenda est:

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων

γεραιὸς προπάτωρ
σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ,
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι.
τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξ-
οχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰνέων κε Μελη-
σίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαι-
στος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσθλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

Illum, inquit, olim avus tuus cecinit. Alii enim aliis æquales sunt, et, quæ quis ipse viderit, ea se optime dicturum putat. Quantam ille moveret invidiam, si Melesiam carmine laudaret, invictus dicendo, mitis ille quidem erga bonos, sed asper malignis adversarius. Ἴδῃ v. 48. scholiastes jam legisse videtur, ita scribens: ἕκαστος γὰρ, φησὶν, οἴεται ταῦτα ὑπάρχειν ἐξοχώτατα, ἅπερ αὐτὸς εἶδε. Τύχῃ e scholio natum, τύχῃ ἰδὼν, vel θεασάμενος: ut fortasse vera lectio sit ἰδών. Cæterum qui veterum ἔριδας legebant, vereor ne τρίφοι scripserint.

NEM. V.

STROPHÆ:

– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑
– – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑
– – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– – ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – –

EPODI:

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ –

5 - ⏑ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
⏑
- ⏑ ⏑ - - ⏑ ⏑ -
- ⏑ ⏑ - - ⏑ ⏑ -
- ⏑ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑̄
- ⏑ ⏑ - - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - - - ⏑ ⏑ -
10 - ⏑ ⏑ - - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - - - ⏑ ⏑ - -

V. 9. Vide de dial. Pind. p. 12.

10. Quid tandem hæc sententia a cæteris tam putide disjuncta est? Scribe *γίνυι*, quo spectat scholiastæ *τῇ γενεάδι*. Sed præterea legendum *φαίνων*, minore interpunctione post *στέφανον* posita. Nec quidquam certius.

18. Recte puto Schmidium conjecisse, *θέσσαντο, πὰρ βωμὸν πατρὸς Δ' Ἑλλανίου στάντες, πίτνανθ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἀμᾶ*. Id et sensui convenit, et metro, de quo v. diss. de metris Pindari cap. xvi. Neque est, quare quis de medio *πίτνανθο* sollicitus sit.

21. Scribendum videtur *Ἐνδᾴδος Ἀρίγνωτος υἱοῖ*. Vide de metris Pindari cap. xvi.

25. Vide diss. de mens. rhythm. p. 7.

33. Necessario legendum *ἀνθρώπῳ*. Scholiastes ita: *ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὸ νοῆσαι ὅ τι δεῖ κατὰ καιρὸν σιωπῆσαι, σοφώτατόν ἐστι πρᾶγμα*. Unde eum *ἐν καιρῷ* legisse conjicio.

34. Scribe *χειρῶν*, ut in scholiis est. Nam ubi metrum utramque formam admittit, præferenda usitatior.

37. Δὲ, quod in libris est ante *αὐτόθεν*, incommodum est. Scholiastes, qui ita scribit, *ἤδη τίς μοι ὑποσκαπτέτω πήδημα τῶν μεγάλων σημείων*, per *ἤδη* videtur *αὐτόθεν* explicuisse. Itaque delendum puto *δ'* illud. Nam qui *μακρά μοι δὴ αὐτόθεν* reponi vult, demonstret oportet, potuisse sic loqui Pindarum, nec debuisse *μακρὰ δή μοι αὐτόθεν*.

38. Recte videntur *ἱλαφρὸν* corrigere.

41. Scribe *ἄμπ' ἐν Παλίῳ*.

58. Vide diss. de dial. Pind. p. 7.

70. Μὶν hic nullam vim habet. Recte Beckius *μὶν*, ut Iliad. xiii. 315.

οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι, καὶ ἰσσυμένον, πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην.

et Odyss. xi. 569.

οἵ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἵροντο ἄνακτα.

75. Habet aliquam probabilitatem Mingarelli conjectura, *τὺ δ' Αἰγίναθεν, ὦ Εὐθύμενες*: in qua tamen *ὦ* offendit, quod et rarius apud Pindarum invenitur in hominum compellationibus, ut Isthm. vi. 76. *ὦ Τελαμὼν*, neque a Græcis tam lubenter, quam ab Romanis, corripitur. Ac ne locus quidem, in quo illud hic corriperetur, is est, in quo eleganter corripiuntur monosyllaba. Itaque nihil intercedam, quin cum Schmidio *Διὸς Νίκας* scribatur.

78. Multa hic mutavit Beckius; at recte omnia se habent vulgo: *ἤτοι μεταῖξαντα καὶ νῦν τιὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθία*. Lætatur, inquit, avunculus tuus, Pythea, cognatum sibi genus nunc eodem pervenisse. *μεταΐξαντα* pro *μεταΐξαν*. Nem. vi. 54. *παλαίφατος γενεὰ, ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια*. Notum vulgo,

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο
χρύσειον σκῆπτρον ἔχων.

Nec v. 84. κρατεῖ mutandum puto, cum quo etiam ἄρᾳ congruit. Superat, inquit, et eminet inter æquales cognatio Euthymenis.

86. Media brevis in μάρναται metro nihil officit.

98. Ἀνθία et metro repugnat, et orationem reddit languidissimam, si στεφανώματα per appositionem dictum est. Natum hoc e scholiis, in quibus omnia solvi et diduci solent. Pindarus scripsit: ἀνθέων ποιῶντα φέρειν στεφανώματα.

NEM. VI.

STROPHÆ:

ὐυ
υ -' - -' υ -' υ υ - υ - — υ -
-' υ -' υ υ - υ -
-' ῡ -' υ - υ υ -
ὑ υ υ -' υ υ - υ υ υ -' υ υ - υ υ - υ υ -
υ υ -' υ υ - υ υ -' υ υ υ - ῡ
-' υ -' υ υ - -' υ υ - υ υ -
-' υ υ - υ υ - ῡ
-' υ υ -' υ υ υ - ῡ
-' υ υ υ ⏑̲
-' υ υ - υ υ - υ - υ -

EPODI:

-' υ υ - -' υ υ - υ υ -' υ υ υ -
-' υ υ υ υ - υ -
- -' υ υ - υ υ - υ υ -' υ υ -
-' υ υ - υ υ - υ ⏑̲
- -' υ υ - -' υ υ - υ υ -
—
υ υ -' υ ⏑̲
υ -' υ -' -
ὐυ
— - -' υ υ - υ ⏑̲
- -' υ υ - υ υ - υ υ -

V. 6. Scribe αἰών. Vide de dial. Pind. p. 8.

12. Ultimi duo stropharum versus multum negotii metricis crearunt. Videntur eos jam veteres grammatici, depravatis lectionibus adducti, non uno modo refinxisse. Satis tamen verisimile erit quum singulos versus, tum omnem stropham considerantibus, priorem pæonica ordine finiri, posteriorem a pæone ad dactylum et trochæos delabi. Et hic quidem scribendum puto:

καίπερ ἐφαμερίαν

οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ νύκτας
ἄμμε πότμος, οὐδ'
ἄντιν' ἄρ' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ita legit is scholiastes, cujus hæc verba habemus: καίτοι μὴ γινώσκοντες μήτε τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν, μήτε τὰ διὰ νυκτὸς ἰσόμενα, μήτε ὅστις ἡμᾶς μόρος κατακέκρικε σκοτόν τινα καὶ στάθμην λαβεῖν.

15. Sublata interpunctione post ἰδεῖν continuanda oratio usque ad ἔμαρψαν. Hoc dicit: non debent homines diis comparari, quippe obnoxium ubivis fato genus. Etiam Alcimidas cognatos suos ad agrorum exemplum spectandos exhibet, qui sicut alternis quiescunt, ita illi tantum abest ut deorum instar eumdem corporum atque animorum vigorem semper conservaverint, ut potius, simulatque alicui ex iis certaminum honorem dedisset fortuna, eum continuo alteri denegarit, quo clarior deinde evaderet is, qui ab illo proximus esset.

18. Scribe ἀνδράσιν.

25. Bonam lectionem servavit cod. Med. B. νῦν τε πίφανται. Participio junctum verbum per copulam: v. ad Viger. p. 772. Sed scribe:

νῦν τε πέφαται
οὐκ ἄμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας.

Πίφαται, i. e. εἴρηται, a grammaticis certe commemoratum est.

36. Legendum videtur Ἀγησιμάχῳ, ut prima producta sit, quod etsi non necesse est, suadent tamen antithetici.

45. Egregie Heynius: ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοπιοῦ ἄντα τυχεῖν, ὥστ' ἀπὸ τόξου ἰεῖς. Vide diss. de dial. Pind. p. 8. Inde quæ sequuntur, partim e Schmidii correctione ita scribenda:

εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε Μοῖσα,
οὖρον ἐπέων
εὐκλέα· παροιχομένων γὰρ ἀνέρων.

51. Vide diss. de dial. Pind. p. 11.

62. Valde turbata videtur scriptura, sive librariorum culpa, sive correctionibus grammaticorum. Crediderim tale quid dedisse poetam:

ἀπὸ ταύτας
αἵματι πάτρας
χρυσοπλοκάμου ποτὲ Καλλίας ἀδὼν
ἔρνεσι Λάτους.

73. Recte, puto, Schmidius, ἔρεφ' ἀσκίοις. Utitur quidem in eadem re aoristo Ol. xiii. 45. sed ἔρεφεν eodem modo, ut Ol. i. 110. hic significabit, *gerebat coronam*.

82. Vera videtur Aldinæ scriptura πηλόθεν γ'.

86. Scribe:

νεῖκος Ἀχιλεὺς
ἔμπεσε χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων.

89. Malui Creticos numeros hic constituere, quam pæonicos, ut in diss. de mens. rhythm. p. 9.

91. ταύταν non debebat expelli. Basis enim est.

98. Hæc facile ita emendari possunt:

ἐκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος
ἄγγελος ἔβαν,
ᾠέμπτον ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων,

et quæ sequuntur.

103. Omnino verum, quod Schmidius reposuit, Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσε κλειτὰ γενεά. ὅ pro τὸ, v. ad Ol. i. 91.

106. Merito Heynius hic scholiastæ non multum fidei habet: in quo etiam id mirum, quod Timidæ loco Polytimidam inter propinquos Alcimidæ refert. Cæterum quod viri docti conjecerunt, δύο μὲν Κρονίου παῖς τερμίνοι, παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε, Τιμίδα, non video quomodo sustentari possit, si non etiam ad παῖ addatur σέ σε. Quare veram censeo librorum quorumdam lectionem, παῖδ' ἕτ' ἐνόσφισε Τιμίδαν: quæ et cum illis, Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσε κλειτὰ γενεὰ, bene congruit, (nam de universa gente loquitur, e qua iniqua sorte usus Timidas victoria frustratus sit,) neque illud incommodi habet, quod Alcimidæ, qui laudandus erat, amissam victoriam tangat.

NEM. VII.

STROPHÆ:

υ -ˊ -ˊ υ υ - υ - -ˊ υ - υ -
-ˊ υ υ - υ υ υ υ - υ -
-ˊ υ υ - υ - -ˊ υ - υ ⏑̲
-ˊ υ υ - υ - -ˊ υ - υ - υ ⏑̲
υ -ˊ υ - -ˊ υ υ υ υ -ˊ υ υ - υ - ῡ
υ -ˊ υ υ - -ˊ υ -ˊ υ υ υ υ ⏑̲
- -ˊ υ υ - υ - ύ υ υ υ υ υ - υ -
υ ύ
- — υ υ - υ - ύ υ υ - υ ⏑̲
- -ˊ υ υ - υ -
-ˊ υ -ˊ υ υ - υ - υ

EPODI:

υ -ˊ υ - -ˊ υ υ -ˊ υ υ υ ⏑̲

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

V. 1. Scribe πάρειδες.

5. Scribe ἀδελφὰν, vel vulgatam tribus syllabis pronuncia.

8. Ζυγὸς de lance dici non potest. Nec libra duo juga habet, ut ζυγὸς ἕτερος dici possit. Imo omnia firmant præclaram Schmidii correctionem, ἔργοις δὲ πότμῳ ζυγίνθ' ἕτερον ἕτερα. Vide de dial. Pind. p. 11.

17. Scribe ἰνίδαλε, nisi hic quoque ται in αι mutandum. Vide ad Olymp. i. 91. Egregie fallitur Boeckhius, ται negans articulum esse.

23. Deleto τις retinendum puto εὕρηται, quod ad ἔργα referatur. Atque hanc lectionem uterque scholiastes videtur habuisse.

26. Bona prolata lectio ex Aug. C. confirmata scholiis, βλάβεν.

27. Nisi θανάτου πάρα dictum volumus ut παρ' Ἅιδου, reponendum erit θάνατον πάρα θαμὰ νέονται.

32. Scribe, ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ πετανᾷ γε μαχανᾷ.

36. Scribe ἰδίμεν.

41. Vide de dial. Pind. p. 11.

46. Locus hic antiquo vitio laborat, βοαθόων. Tum scholiastes pro γὰρ habuit παρὰ, idque recte et metro exigente. Scribendum arbitror:

τιμὰ δὲ γίγνεται,
ὧν θεὸς ἀβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόον, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν.

Βοηθόος est is, qui ad clamorem accurrit. Inde βοηθεῖν auxilio venire clamantibus: unde recentior forma βοηθός. Βοηθόοι simpliciter de viris fortibus dictum esse, valde dubito. Λόγος autem τεθνακότων βοαθόος, ut Olymp. i. 177. ἱππίκουρον ὑμνῶν ὁδὸν λόγων. Similiter Olymp. xiii. 137. Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἴδαν ἱππίκουρος Ἰσθμοῖ.

55. Vide diss. de dial. Pind. p. 8.

59. Scribe Τροΐαθεν, et ex cod. Aug. κτέαν' ἄγων.

70. Omnino deserenda sunt, quæ scholiastes de excusatione cædis Neoptolemi profert. Longe hic alia Pindaro mens est. Interpungendum: ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις ἐυώνυμον ἐς δίκαν. Τρία ἴσια διαρκίσει. Ex Æacidis aliquem, inquit, in supplicationibus præsidem sanctorum sollemnium esse oportebat. Quas inde laudes Neoptolemo atque Æacidis ducere possit, eas se tribus verbis comprehensurum dicit: veracem enim testem certaminibus præesse Neoptolemum. Eoque etiam spectant, quæ sequuntur, in quibus arduum sibi esse dicit, justas Æacidarum generi laudes tribuere. Id est enim ὁδὸς κυρία λόγων.

83. Servata interpunctione, quam adscivit Heynius, tamen *οὐκ* retinendum censeo, tum propter librorum auctoritatem, tum quod id majorem hic vim habet, quam vocabulum *οὐδέ*.

88. Aldi *ἀποβλάπτει* etiam metro verum esse arguitur. Sed leniore, quam Schmidius, mutatione scribendum existimo:

Θεαρίων,
τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὅλβου
δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.

Μοῖρα, inquit, tibi consilii usum non impedit. *Σύνεσις* scribi cœpit, ubi *ἀποβλέπει* natum esset. Aoristi secundi participium metri caussa reponendum erat.

94. Οὐ semel positum pro repetito ferri non potest. Verbo *οἰκέων* non significat locum, in quo nunc est iste Achæus, (præsentem enim esse vult) sed unde oriundus est.

96. Delendum *καί*. Neque enim *οἰκέων* disyllabum esse potest, quum secundus stropharum versus cretico terminetur.

103. Εὐξενίδα vocativus Æolicus, ultima correpta. Nam Ionici majoris loco trochæum et tribrachum adhibuit. Cæterum locus hic aliter interpungendus videtur. Nam non modo duræ sunt illæ parentheses, sed languidam etiam reddunt orationem, quia id, quod summum rei est, et ad quod omnia dirigenda erant, in transitu tantum adjicitur, *ὃς ἐξέπεμψας παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν*. Quin hoc quoque mirum, quod ipse Sogenes suum corpus *ἐκπέμψαι* e certamine dicitur, quod non emisisse inde, sed retulisse dicendus erat. Itaque Aldi et scholiastæ auctoritate adductus ita scribendum atque interpungendum puto:

Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ, τέρμα προβὰς, ἄκονθ'
ὥς τε χαλκοπάραον, ὄρσαι
θοὰν γλῶσσαν· ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴ-
θωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με. νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀεθλεῖς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.

In his *ὃς ἐξέπεμψε* de jaculo intelligo, ut scholiastes, qui ad v. 109. ita scribit: *ὁ ἄκων, φησὶν, αἴτιος γενόμενος τῆς παντελοῦς νίκης, οὐκ ἐποίησε χρείαν σε ἔχειν τοῦ διὰ πάλης σε γενίσθαι τῶν ἀνταγωνιστῶν, ἀλλά σου ἄβρεκτον τὸν αὐχένα ἐξέπεμψε τοῦ ἀγῶνος*. Sic enim scribendum, nisi etiam *περιγενίσθαι* pro *γενίσθαι* fuit. Probat

hanc scholiastæ interpretationem Boeckhius. At sic inepta addidisset poeta illa, εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον παρέρχεται, quibus laudem et lætitiam victoris immixtam nuisset. Hæc non refutaverit, qui lectorem ad ipsa certamina Græcorum spectatum ablegarit, quo non sine labore vibrari jaculum intelligat. Recte, si quid video, scholiastes de omissa lucta cogitavit, sed male idem hæc ad Sogenem retulit. Sunt enim universe dicta: "deiero, me non terminos egressum, ærei jaculi instar, celerem concitasse linguam, quod non sudantem a lucta cervicem antevidiores solis radios dimisit: si labor fuit, plus consequitur voluptatis. Sine me. Si longius feror, victori non piget debitas laudes persolvere." Mens poetæ hæc est: non ego temere ac levi opera plus justo te laudo, ut qui quinquertio jactu longe metam superantes ab lucta adversarium deterrent: jucundius est enim labore victoriam consequi; quare sine me, si longius deduxi carmen. Eadem sententia prope eodem modo expressa fefellit interpretes in Pyth. i. 83. ἵλπομαι μὴ χαλκοπάρᾳον ἄκονθ' ὡσεί τ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων, μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσισθ' ἀντίους: i. e. longo jactu declinare adversarios: quod hic apertius dicit, facere, ut luctam detrectent. Sic Pyth. xi. 59. ἀμευσίπορος τρίοδος est trivium, quo fit, ut ab recta via declinemus.

115. Recte Schmidius χρυσὸν prima brevi esse putat. Vide diss. de dial. Pind. p. 9.

119. Scribe πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει.

121. Erravi de dial. Pind. p. 10. Δάπιδον recte se habet prima brevi, emendatis versibus, qui corrupti erant.

122. Si versus in dochmium exit, is sic restitui posset: γαρύειν θεμιδρῷ. Scholiastes vocabulum θεμιδρῷ omisit, ut nescias, quid in suis libris invenerit. Mihi quidem Pindarus videtur scripsisse γαρυέμεν ἀμέρᾳ ὀπί, quod et bene congruit cum ἀσυχᾷ v. 120. (ita enim scribendum, ut Pyth. xi. 84.) et eo etiam probabile fit, quia in antithetis omnibus pæon purus creticum antecedit. Ac videtur repetitio ultimæ syllabæ verbi γαρυέμεν occasionem corruptioni præbuisse. Cæterum ἀμέρᾳ quam ἀμέρᾳ maluit, ut Nem. ix. 106. αἰὼν ἀμέρα.

125. Ἐμᾷ falsum esse res ipsa docet. Sed ὑμᾷ nolim reponi, quia, licet ferri possit hic longa syllaba, tamen antithetici omnes brevem habent, quæ etiam gratior ad aures accidit. Itaque scribendum puto ἑᾷ, id est Sogenis. Ita ἑᾷ δορὶ Τήλεφον τρῶσεν, id est Telephi ipsius telo, Isthm. v. 53.

127. Scribe:

εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντ' ἀτενεῖ γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων εὖ-
κτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

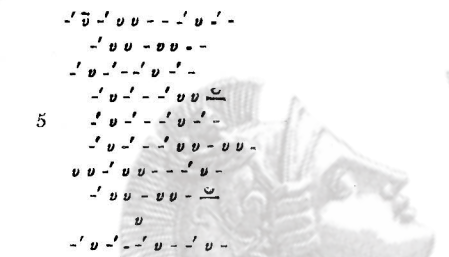
146. Scribe γήραϊ.

152. Locus hic quod ad metrum corruptus. Scribendum puto:

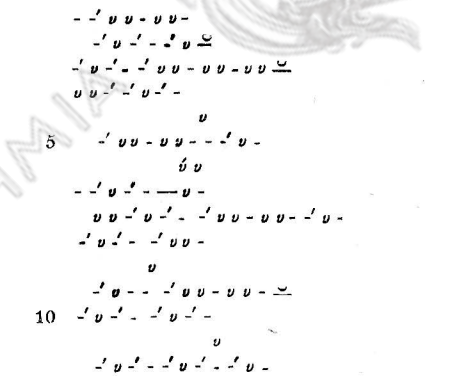
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι. ταῦτα δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει.

NEM. VIII.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 3. Male Schmidius metro consuluit ἅτε παρθένοισι καὶ παίδων scribendo. Neque convenit epitritis, quod ego conjeceram, ἅτε παρθενηΐοις παίδων τ'; repetitum in diis. de dial. Pind. p. 11. Probabilius est, scripsisse Pindarum παρθενηίοις ἅτε καὶ παίδων. Adjectivo eum, non substantivo παρθένοισι usum esse, e scholiis colligi potest.

4. Τὸν μὲν ὑμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις epitritis adversatur. Mirumque ἀμέροις masculina forma dici, quum alibi feminina utatur. Scholiastæ jam corruptam lectionem habuerunt. Prope verum accedit cod. Med. B. qui ἀμάροις præbet. Scribe: τὸν μὲν ἀμμοίροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις. Idipsum est πραπίσιν ἔρωσι, ut scholiastes explicat.

18. Recte Beckius, πείθεσθ' ἀναξίαις ἐκόντες, et mox v. 22. γονάτων.

35. Idem recte post κίνδυνος interpunxit.

42. Vide de dial. Pind. p. 8.

48. Scribe δάοισιν.

53. Scribe ἄλλων δὲ μόχθων πολυφόροισιν ἐν ἀμέραις.

71. Recte ὑγρὸν, ultima brevis in fine versus.

80. Elegantius, puto, foret ὑπερείσω. Laudabo gentem tuam, et tribules.

83. Ἐπ' ἀοιδαῖς significat *propter carmina, carminum caussa.* Nam, nisi vehementer fallor, ἐπὶ de ratione tantum et consilio, quare aliquid agendum suscipiatur, non de caussa atque instrumento, per quod fiat, dici potest. Itaque vereor, ne hæc verba, νώδυνόν τις κάματον θῆκεν ἐπ' ἀοιδαῖς, nil aliud significare possint, quam hoc: leniit aliquis laboris molestiam spe carminum. Quod ab hoc loco alienum est. Quamobrem præfero ἐπαοιδαῖς. Canam, inquit, vestras victorias, et lætor, me aptum in labore atque utile carmen edere. Ac sæpe aliquis incantatione laboris molestiam leniit. Enimvero pridem cognita fuere vatum præconia, etiam ante Adrasti Cadmeorumque bella. Ἐπαοιδὰς, translata a mediocrum artibus similitudine, carmina vocat; ac recte scholiastes: ὅτι ὡς ἐπαοιδή τις χρησάμενος κουφίζει τὸν κάματον, οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς ἐπῳδῇ χρησάμενος τῷ ὕμνῳ, κουφίσω τὴν κακοπάθειαν τοῦ ἠθληκότος. Ita Pyth. iv. 332. gloriam vocat φάρμακον ἀρετᾶς, et Nem. iii. 27. καματωδέων πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρόν. Propius etiam accedunt, quæ in exordio iv. Nem. dicit, ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι. Homerus Odyss. i. 337.

Φήμις, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας.

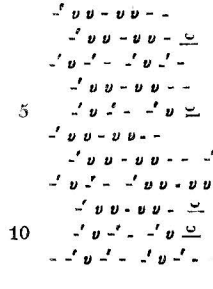
Nec minus notus Theocriti locus in carmine xi. quem spectavit Callimachus epigr. xlix. quod ita nobis videtur corrigendum esse:

ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν
τῷ Ἐραμένῳ· ναὶ μὰν οὐκ ἀθερὴς ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκέω, χἀ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τἀγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔς θ' ἁμᾶν κάκιστὸς, ἀφειδέα κὤτ τὸν Ἔρωτα
τοῦτο τὸ πᾶν κείρευ τὰ πτερὰ, παιδάριον.
οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν σε δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἷκοι τῷ χαλεπῷ τραύματος ἀμφότεραι.

Spectavit Callimachus versus 12—17. Cyclopis Theocritei. Κείρεσθαι πτέρα explicuit Jacobsius ad Paul. Silent. epigr. 20. Sophocles vocabulum ἐπῳδὴ ad πάρφασιν et blanditiarum illecebras transtulit in Œd. Col. 1193.

ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξιπφδῶνται φύσιν.

NEM. IX.

V. 10. Perobscure hoc dictum est, *αὐδὰν μανύει*. Recte tamen explicuisse videtur Heynius. Scholiastes videtur aliam lectionem habuisse, quem ita corrigendum existimo: *τὸ γὰρ τοὺς λοιποὺς κρατοῦν καὶ νικῶν ἅρμα ἐλαύνων ὁ Χρόμιος τῇ τε Λητοῖ καὶ τοῖς ὑιοῖν αὐτῆς πᾶσιν αὐτὸ θαυμάζεσθαι δίδωσιν.*

17. Recte Beckius Benedicti emendationem *καύχαις* recepit.

21. Scribe *ἱππίων*.

39. Vide ad Viger. p. 919.

41. Beckius ante *ἄγαγον* addendum putavit *λειπτῶν*, non male. Tamen equidem arbitror ante illa, *καί ποτ' ἐς*, aliquid excidisse, idque recte videtur Boeckhius ex scholiasta eruisse, *δὴ τόθεν*:

ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἦ-
σαν μέγιστοι· δὴ τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θή-
βας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν.

51. Scholiis præfixum est, *ἐρυσσάμενοι*, quod posset sane explicari. Sed recte *ἐρυσσάμενοι*, continentes, impedientes. Iliad. viii. 143.

ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον ἐρύσσαιτο.

xxiv. 584.

μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο.

Odyss. xvi. 457.

μή ἑ συβώτης
γνοίη ἰσάντα ἰδών, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἐπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Cæterum *σώμασ' ἱπίαναν* ingratius ad aures accidit, et mirarer profecto, ni Pindarus maluisset scribere *σώμασι πίαναν*. At vero melior lectio, *σώματα*, ab

scholiasta servata est, quæ mutata fuit ab iis, qui nominativum absolutum ἐρυσσάμενοι non intelligerent. Ita enim scripsisse videtur Pindarus:

Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι, λευ-
καν θέα σώματ' ἐπίαναν καπνόν.

Quum in ripis Ismeni, inquit, iter inhibuissent, mortuorum corpora combusta sunt. Cæterum vide de dial. Pind. p. 7.

75. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8.

78. Hæc, ἄπιστον εἶπα, nolim per interrogationem dici. Attenuant istiusmodi interrogatiunculæ vim et gravitatem orationis, omninoque abhorrent ab illa priscorum hominum dignitate, quam quia nos temporum vitio amisimus, tenui quadam et exili eam dictionis festivitate compensamus, quæ pungit et titillat animum, non erigit et roborat.

83. Non intelligo quid hoc sit, ἔκρινας οὔνεκα. Tum quæ illa est inutilis verborum copia et prolixitas, παρὰ πεζοβόαις, ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις, ἀνὰ κίνδυνον ἀϋτᾶς? Legendum atque interpungendum cum scholiasta:

Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων παρὰ πεζοβόαις, ἵπ-
ποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,
οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν
λοιγὸν Ἐνυαλίου.

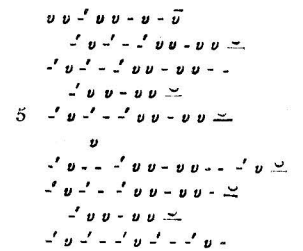
Chromio, inquit, si pugnanti adstares, pernosceres belli sævitiam, quia æmulatio illum accendit. Homerus Iliad. iv. 539.

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅστις ἔτ' ἄζηλος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.

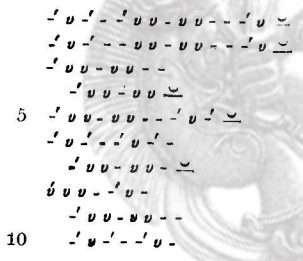
111. Etsi in duplici ἔστι non est hærendum, quod sæpius ita positum invenitur, tamen metri caussa, quum unus cod. ἔστι omittat, alius οὐκ ἔστι habeat, vel οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω scribendum videtur, ut in diss. de mens. rhythm. pag. 8. conjeci, vel οὔπως ἔστι πόρσω.

NEM. X.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 1. Tertia syllaba verbi ἀγλαοθώκων produci non potest. Quare non dubium, quin recte apud scholiasten legatur ἀγλαοθρόνων. Eadem mensura syllabarum v. 137.

8. Libri πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν ἄστη. In cod. Aug. quem Boeckhius littera C notavit, ad ultimam syllabam verbi κατῴκισθεν supra adscriptum est compendium, quod εν significat, ita ut hoc indicium haberi possit scripturæ κατῴκισεν, quæ criticis placuit, et metro accommodatior est. Sed durum videtur, ad hoc verbum intelligi nominativum Ἄργος. Scholiastes aliam lectionem habuit. Ejus hæc verba sunt: πολλὰ δ' ἂν εἴη λέγειν, ὅπως ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατῳκίσθησαν πόλεις ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐπάφου χειρῶν. Unde conjici licet, dedisse poetam: πολλὰ δ', Αἰγύπτῳ ὅπᾳ ἔκτισθεν ἄστη, a κτίω, unde κτίμενος, κτίτης, κτίτωρ.

11. Κολεῷ disyllabum est. Scribe vero κουλεῷ.

15. Scribe βέλεσιν.

24. Libri veteres ἔναρεν. τί οἱ. Cod. Aug. ἔναιρε. (sic) τί οἱ. Quod ego conjeceram, ὁ δ' ὄλεῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεὰν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν. τῷ δ' ὄψιν ἐειδόμενος — ἐσῆλθεν, tollit quidem difficultatem, sed parum a verisimilitudine commendatur, ut ipse monui ad Orph. pag. 789. Boeckhius commate post γενεὰν et post ἔναρεν interpungens, dedit καί οἱ ὄψιν ἐειδόμενος, erasin fieri posse ratus vocum οἱ ὄψιν, qua nihil vidi magis inauditum. Τί illud pariter atque alibi sæpe πῶς, ποῖον, interpretis videtur esse. Recte enim habere puto

lectionem ab Heynio receptam, ὁ δ' ὄλεῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν. ἐπεὶ ἐν χαλκείοις ἄπλοις Τηλεβόας ἔναιεν, οἳ ὄψιν ἐυιδόμενοι ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν. Hic enim locus in iis est, in quibus recte omitti copula potuit: de quo genere explicatum ad hymnos Homericos.

42. Recte Beckius Pauwii correctionem recepit, ποτὶ βουθυσίαν. Confirmat eam cod. Aug.

57. Omnia hic pessime perturbata. Verba, ἀείδωθιῷ ex Θειαίῳ corrupta sunt. Scribendum:

οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν,
γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις ἀμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς.

Thiæus, inquit, non ignavia deprecatur decus Olympicorum certaminum, quum robur afferat. Notum hoc ipsi est pariter atque omnibus, qui illam gloriam concupiscunt; nimirum virtute ibi opus esse. Cæterum οὐδὲ scribendum erat, quod simplicius, atque idcirco etiam gravius est, quam si divisum legitur οὐ δέ.

74. Repone σύγγονος. Non enim opus ut τὲ producatur.

76. Recte, ut videtur, Boeckhius, νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Περίστιο τόδ' ἱππατρόφου ἄστυ θάλησιν.

90. Scribe χειρῶν.

90. Recte Pauwius ἀκμᾷ. Olymp. ii. 114. ἐν χερὸς ἀκμᾷ.

92. Vide de dial. Pind. p. 15.

129. Scholiastes: ἀλλ' οὔτε αὐτὸν ἔπληξαν τὸν Πολυδεύκην, οὔτε ὑποχωρῆσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς πεποιήκασιν οἱ Ἀφαρητιάδαι, in quibus pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς aut ὑπὸ τοῦ πάτρου legendum, aut, ut paullo ante dixerat, ἀπὸ τοῦ τύμβου τοῦ πατρός. Hæc autem verba, ὑποχωρῆσαι πεποιήκασιν, ostendunt in Pindaro sic scribendum:

οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἦλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.

Vidit hoc etiam Beckius, nisi quod non satis commoda interpunctione usus est. Ἀνέχασσαν, ab ἀναχάζω. χάζω notum ex Homero, in quo hoc verbum non *cadere*, ut vulgo putant, sed *continere*, *cohibere*, *reprimere*, significat. Defungar uno loco, qui est Iliad. xi. 333.

τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα.

Quod Eustathius explicat, στερήσας, μᾶλλον δὲ ὑποχωρεῖν ποιήσας.

134. Recte Beckius ἅμα δὲ edidit.

140. Scholiastes legit πνοάς, ac recte, puto, Schmidius φρίσσοντα πνοάς, ut Iliad. xiii. 437. φρίσσει νῶτον.

141. Nimis levi manu hic corrigunt θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς. Ostendi enim debebat, poni ita δὴ potuisse, quod haud facile credam. Scholiastes hæc præteriit. Vide vero, ne poeta Castorem, ut Jovis filium, majorem lacrimis

finxerit, et proinde sic potius scripserit, Θερμὰ δ' οὐ τίγγων δάκρυα στοναχαῖς, ἄρθιον φώσασι.

144. Non modo metrum, sed res ipsa ἐμοὶ efflagitat, quod nunc reposuit Beckius.

153. Recte Beckius στάξεν ἥρως.

157. Haud dubie verum vidit Benedictus,

αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκεῖν ἐμοί.

Cave credas Pindarum non dixisse θέλειν. Crasin, quam Boeckhius hic admisit, αὐτὸς Οὔλυμπον κατοικῆσαι ἐθέλεις, cujus similem intulit Olymp. ii. 176. difficilius sit tueri, quam θέλειν.

159. Scribe : ἔστι σοι μὲν τῶν λάχος.

170. Recte Schmidius χαλκομίτρα.

NEM. XI.

STROPHÆ :

⏑
′ ⏑ ˊ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏓
ˊ ⏑ ˊ – – ˊ ⏑ – ˊ –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
ˊ ⏑ ˊ – – ˊ ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏓
ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ –
– ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ –

EPODI :

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑
ˊ ⏑ ˊ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏓
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ –
– ˊ ⏑ ˊ – – ˊ ⏑ ˊ – – ˊ ⏑ ⏓
– ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ˊ –
– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

V. 1. Recte Heynius ἔστι retinuit.

4. Vide de dial. Pind. p. 11.

9. Scribendum ἀενάοις, in quo α longum.

15. Nihil opus ut σύγγονον mutetur.

17. Non opus, ut quidquam mutetur, si quidem verba, in quibus comparatio aliqua inest, etiam cum genitivo, ut nomina comparativa, construuntur.

22. Recte Heynius μὶν conjecit. Sequente versu μελίζειν ἀοιδαῖς scribendum.

29. Scribe ἄϑλων.

34. Recte Beckius interpunxit, πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέϑμιον πομπάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν.

43. λίαν prosaicum est, nec minus friget Beckii μάλα. Haud dubie scribendum μάν.

45. Scribe χαλκέντεια. Vide de dialecto Pindari pag. 9.

51. Bene Schmidius πάσαις ἑτέων περόδοις. Vide de dial. Pind. p. 21.

54. Egregia est conjectura Heynii, ἴϑνος, quam illud etiam confirmat, quod ε male ab οὕτω disjunctum fuit. Scribendum enim οὕτως ἴϑνος.

ISTHM. I.

STROPHÆ:

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏓
⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ –

EPODI:

– – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ – ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – –

V. 11. Scribe ὤπασεν.

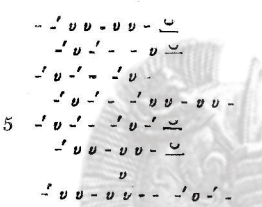
34. Scribe, *ἐστὶ' ἐν δίσκοις ἶεν*, solita Pindaro dicendi ratione.

58. Non eleganter *κατὰ*, interposito *κεῖται* a *πᾶσαν ἐργὰν* disjungitur. Itaque malim *κατάκειται* scribi: si cui summo studio parata virtus est, eum, inquit, laudare decet. Similiter Isthm. v. 21. *τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετὰ, Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν, Πυθέᾳ τε, παγκρατίου.* Sententia eadem Isthm. v. 28.

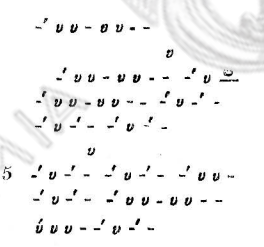
92. Scribe *Πυθῶθεν*.

ISTHM. II.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 2. in hoc carmine jam vehementer desideramus librorum veterum auxilium. Nec tamen quidquam est, quod conjectura non assequi liceat. Schmidius recte *εἴ*.

12. Recte Heynius *μελιφθόγγου*.

16. Recte Aldus *ῥῆμ' ἀλαθείας*. Nam, ut secundus pes trochæus esse possit, tamen diphthongus in *ἀλαθείας* non sine magna aurium molestia corripitur. Quare non dubium, quin aliquid exciderit. Ac nisi magnopere fallor, ita scripsit Pindarus:

ῥῆμ' ἀλαθείας ἰδὼν ἄγχιστα βαῖνον.

Ἀλαθείας ὁδὸν dixit etiam Pyth. iii. 184.

19. Tollenda interpunctio post ἀείδω.

21. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8. Elem. doctr. metr. p. 654. et diss. de metr. Pind. cap. xvi.

33. Certa emendatio est, νεῖμ' ἀπάσαις ἀνίαις. Æschylus Sept. contra Th. 596.

τοιαῦθ' ὁ μάντις ἁσπίδ' εὐκυκλον νέμων
πάγχαλκον ὕδα,

ubi in uno νομῶν est.

ISTHM. III. et IV.

Mirum foret, si Pindarus, qui tantopere numerorum varietate delectatur, non modo duo carmina eodem metro scripsisset, sed ea etiam ad eumdem misisset victorem. Quæ res adeo mihi videtur insolens, ut quidvis potius tentandum, quam disjungenda ista carmina existimem. Accedit et editionis Aldinæ, et major etiam scholiorum auctoritas, inscriptionem et metri expositionem in quarto carmine omittentium. Quapropter aliqua investiganda ratio est, qua, si quæ sint, quæ ista carmina in unum conjungi prohibeant, solvi atque componi possint. Eaque subtiliter exposuit Heynius. Sunt autem hæc, primum, quod iv. 6—10. importunius repetantur, quæ in epodo tertii carminis dicta erant; deinde, quod in tertio carmine equestris, in quarto pancratii victoria laudetur; denique, quod quæ in quarto carmine celebratur victoria, prior fuerit ea, de qua in tertio poeta agit. Ex his primum argumentum ejusmodi est, ut solum per se parum ad rem dirimendam idoneum sit. Nam si languida est et frigida ista repetitio, quod negari non potest: at alia sunt in Pindaro, quæ nescio an magis etiam frigeant. Hic quidem, quo melius ad alia transire posset, adductus fuit, ut paullo ante dicta repeteret. Ita Nem. vi. 57. plane ut hic in quarti carminis principio, πλατεῖαι, inquit, παντόθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν: quam sententiam etiam ante posuerat v. 55. Similiter etiam in Pyth. v. stropha atque antistropha prima repetitiones quædam minus necessariæ occurrunt. Deinde quod in tertio carmine equestris victoria celebretur, id quidem, ut ipse Heynius fatetur, non magnam vim habet. Nam verba ἱπποδρομίᾳ κρατίων v. 21. ad Nemeæam victoriam spectant, non ad Isthmiam, quæ quo certaminis genere parta sit, in tertio quidem carmine nusquam indicatur. Longe gravius vero tertium argumentum est: Isthmiam victoriam, de qua quartum carmen agit, primam videri, tum propter v. 4. et 36. in quo ea laudes gentis Melissi quasi e somno suscitare dicatur, tum quod Nemeææ, de qua in tertio est, nulla mentio fiat. At hanc difficultatem commoda interpretatione explanare licet. Nam principium quidem quarti carminis:

ἐστί μοι θεῶν ἕκατι
μυρία πάντᾳ κέλευθος,

ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις,
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν,

id sic est intelligendum: non deest mihi materia laudum, quibus majores tuos ornem. Isthmia enim tua victoria, quæ hunc a me hymnum exigit, opportunitatem affert. Quæ autem inde a v. 32. dicit, hac Melissi victoria laudes majorum ejus velut e somno suscitari, non sunt eo trahenda, ut intermissæ aliquamdiu virtutis eam victoriam novum quoddam documentum exstitisse censeamus, sed ad carminis impetrationem referri debent. Quantumvis enim egregias aliquis victorias reportarit, obscurari earum memoriam necesse est, nisi carminibus ad posteritatem perveniant. Hoc ergo dicit: fama gentis tuæ nunc, quum propter Isthmiam victoriam hunc a me hymnum nactus es, veluti e somno expergefacta splendet. Omnia enim, quæ deinceps sequuntur, eo spectant, ut poetarum tantummodo carminibus laudem florere ostendat, v. 68. seqq. Ita v. 46. majores Melissi olim hymnis celebratos fuisse dicit; ita Ajacis gloriam Homero deberi; ita Melissum denique carmine ornandum v. 73. In his ut Nemeæ victoriæ mentionem faceret, necesse non habuit, quoniam hanc ante jam, in iis, quæ nunc tertii carminis titulum habent, satis luculenter commemoraverat. Cæterum ultro sese offert conjectura, unde perturbatio carminis explicari queat. Videtur enim jam antiquissimis temporibus ea carminis pars, quæ nunc quarti carminis titulum gerit, a quibusdam exemplaribus abfuisse. Id et inscriptio Ἵπποις indicat, et quæ ejus explicandæ caussa scholiastes dixit: προσκεῖται δὲ τῇ ᾠδῇ Ἵπποις, διὰ τὸ μὴ δηλοῦν τὸν Πίνδαρον τὸ τοῦ ἀγωνίσματος εἶδος, πότερον κέλητι ἢ τεθρίππῳ· μόνον δὲ ἱπποδρομίᾳ λέγει ἐστεφανῶσθαι. Post ex aliis exemplaribus integratum carmen fuit: inde omissio in quarto carmine explicationis metrorum atque inscriptionis, ac silentium de ea scholiastæ. Metri autem ratio hæc est:

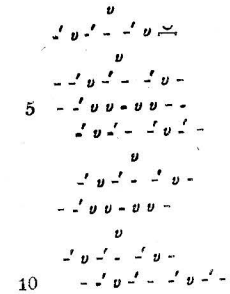
STROPHÆ:

– ⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ⏑ – ⏑

⏑
– ⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ ⏑
⏑⏑
– ⏑⏑ — ⏑⏑ – – – ⏑ – ⏑
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ – –

EPODI:

– – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑⏑ ⏑
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑

Carm. iii. v. 19. Scribe ἔστι μέν μοι. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

25. Scribe ἅρμασιν.

27. Scribe διέστειχον, quod etiam scholiastes habuit.

Carm. iv. v. 21. Nihil mutandum. Recte enim Schmidius σπεύδειν pro σπεῦδε dictum censet.

29. Vereor ne ἄνθος, quod libri habent, ex aliqua interpretum adnotatione ortum sit. Scholiastæ explicatio verisimile reddit, scriptum fuisse:

νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον
χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἔστηκεν ῥόδοις.

40. Ἀωσφόρος contrahi non potest. Quare necessario scribendum ἰωσφόρος.

45. Scribe ὥπασεν.

55. Recte Aldus et scholia, τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ. Τύχα hic non est victoria, sed quivis eventus certaminum. Hoc enim dicit: qui certamina non adeunt, tacentur; at etiam eorum, qui certant, ignota manet sors, nisi si victoriam adepti sint. Nunc enim hoc, nunc illud dat fortuna, atque interdum etiam inertior victoriam consequitur, quemadmodum Ulixes Ajacem vicit. Τὰ καὶ τὰ sunt secundæ atque adversæ res, ut alibi apud Pindarum. Commemorat autem hæc idcirco, ut excusationem paret Melissi majoribus iis, qui licet non abfuissent a certaminibus publicis, nulla tamen victoria inclaruerant.

57. Requiritur aoristus ἔσφαλε.

62. Scribe Τροίανδ' ἔβαν. Sequitur Homerum Pindarus.

78. Vide ad Viger. p. 939.

88. Scribe Καδμείᾶν.

94. Vide ne scripserit, ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι, si quidem forma ἐρέπτειν genuina videtur: de qua dictum ad Pyth. iv. 427. Confer diss. de metr. Pind. cap. xvi.

112. Scribe κνισσᾶντι.

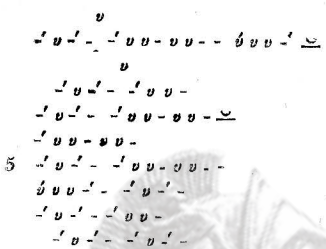
120. Quid illud importunum τήν? Scribe παίδων τε τρίταν. Nata corrupta e compendio scribendi.

122. Scribe πολυδούλῳ.

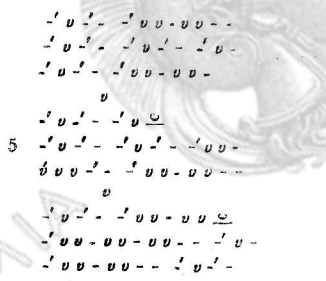
123. Vide Elem. doctr. metr. pag. 651. et diis. de mens. rhythm. p. 8. ac diss. de metr. Pind. cap. xvi.

ISTHM. V.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

20. Scribe Θνατοῖσιν. Parum aptum hic metrum Creticus et choriambus. Atque eo non usum esse Pindarum ostendit librorum lectio v. 74. ἵκηιξ', quæ in textum revocanda est.

43. Recte Pauwius Πολυδεύκευς.

47. Πρότερον ex interpretatione natum. Scripsisse videtur πρῶτα μέν.

53. Καΐκου prima longa, utut excusatum a Boeckhio, tamen suspectum est. Itaque vereor ne alia magis recondita lectio a Pindaro profecta sit, expulsa illa adnotationibus interpretum. Ita enim ille, nisi fallor, scripsit:

τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Μυσίαις παρ' ὄχθαις.

Id est ad Mysi amnis ripas, ut apud Æschylum in Myrmidonibus apud Strabonem xiii. pag. 616. (916.) scholiasten Hephæstionis pag. 84. (163.) et Macrobium Sat. v. 20.

ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί.

Eoque fortasse spectat schŏlion, τοῦ τῆς Μυσίας ποταμοῦ Καΐκου παρὰ τὰς ὄχθας.

60. Recte Boeckhius κελαδέειν.

63. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

74. Vide ad v. 20.

75. Habet hic locus, quæ merito displiceant. Primum γυιοδάμαις, adjectivum sine substantivo, quod asperrimum est. Nec quisquam ita pugiles appellaverit. Tum vero illa, χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον, quam, quæso, exilia et tenuia sunt. Hæc incommoda omnia evitari interpunctionis mutatione et possunt et debent. Scribe:

αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσὶ, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.

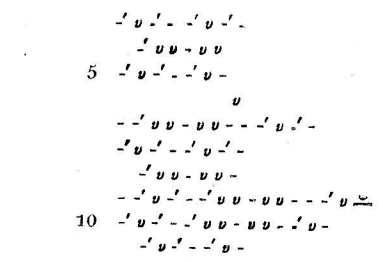
ISTHM. VI.

STROPHÆ:

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

ANTISTROPHÆ:

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

V. 5. Scribe τίν γ' ἄωτον. Vide de dial. Pind. pag. 13.

7. Δεσπότᾳ sic nudum displicet, neque ita scripsit Pindarus. Lege ex Aldinæ et Romanæ vestigiis νῦν αὖτε Ἰσθμοῦ δεσπότα.

10. Recte, puto, Schmidius τρίτατον.

23. Recte idem, ut videtur, ὑψίζρονον αὖ.

36. Scribe Πηλέως ἀΐτει. Scholiastes, κατακούει. Ac nescio qui factum sit, ut ἀΰτει non expelleretur, quum in interpretatione tamen omnes cum scholiasta faciant.

42. Perelegantер Stephanus μόχθων. Tamen etiam scholiastes μόχθον habuit, isque recte sic Telamonem ipsum dici putat. Ibidem bene Schmidius Λαμεδοντίαν.

52. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8.

61. Scribendum videtur, τοιοῦτόν γ' ἔπος. Vide diss. de dial. Pind. p. 6.

66. Tollenda interpunctio post ἀμὸν, et verba sic jungenda: νῦν σε λίσσομαι παῖδα ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι. Expeto, inquit, abs te huic viro filium, qui hospitem meum beatum reddat. Nec v. 68. τὸν mutandum puto, quod propterea adhibuit, quia post mentionem pueri, de quo nunc pergit, hæc ξεῖνον ἀμὸν interposuerat. Quare ita jam orationem continuat: illum vero etiam robustum.

78. Recte Boeckhius κέκλετ', etsi male interpretatus. Vide quæ dixi ad Pyth. iv. 97.

83. Recte Mingarellus, ἀναγήσασθ' ἀρεταὰς, ut Nem. x. 35. Vide de dial. Pind. p. 7.

84. Scribendum puto: Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας. Ὦ hic non bene abest.

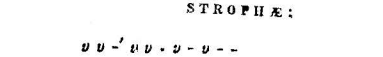
90. Scribe μάτρως. Vide de dial. Pind. p. 11.

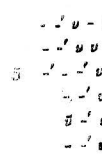
92. Vide diss. de metris Pindari cap. xvi.

106. Præclare Heynius, ἀνδράσιν ἀθλητaῖσιν.

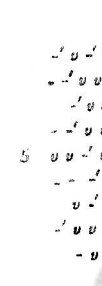
ISTHM. VII.

STROPHÆ:

EPODI:

V. 18. Recte Heynius *ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ*. Neque hoc asperius sonare visum. Ita in Homerico hymno Cereris 20.

ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.

42. Male Matthiæ in Obss. crit. *ἀμείβων*. Scripsit, nisi fallor, Pindarus, *λοιγὸν ἀντιτίνων ἐναντίῳ στρατῷ*. Deinde v. 43. *ἀπὸ* nimis remotum ab *ἀστῶν*, ut cum hoc verbo conjungi possit. Quare *ἀστῶν γενεᾷ* jungenda arbitror, et *ἀπὸ καὶ θανὼν* dictum pro *καὶ ἀποθανών*.

47. Hiatus in verbis *Ἀμφιάρηόν τε*, *εὐανθέα* aut excusandus est, aut indicium putandum vitiatæ lectionis. Nam continuari numeros certissimum est.

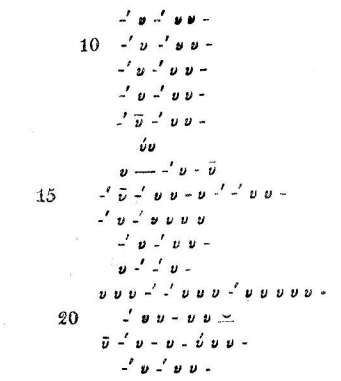
54. Verum est *ἁρμόσαις*.

71. Vide de dial. Pind. p. 10.

72. Scribe *Πύθιον στέφανον*. Pyth. x. 40. *τυχόντα στεφάνων Πυθίων*.

ISTHM. VIII.

V. 4. Scribe, παρὰ πρόθυρον ἰὼν, ἀνεγειρέτω κῶμον. Ita Olymp. viii. 98. ἀνεγείρειν μναμοσύναν.

23. Vide Elem. doctr. metr. p. 712.

26. Haud satis probabilis est Schmidii conjectura. Scripsisse puto Pindarum ἄρειον ἀεὶ πίλει.

29. Recte Schmidius βίου.

32. Libri quidam καὶ ταόν. Videtur hoc ortum ex conjunctione duarum lectionum τὰ et τό. Duplex χρὴ non potest aliter defendi, quam ut sententiæ illæ conjungantur. Sensit hoc Boeckhius, qui tamen non debebat dicere, semel licuisse Pindaro χρὴ δὲ — χρὴ δὲ dicere, quum alias χρὴ μὲν — χρὴ δὲ dicatur: nam ne semel quidem licet δὲ — δὲ ponere, ubi μὲν — δὲ requiritur: sed dicendum erat, hic quidem necessario ponendum fuisse δὲ — δέ.

39. Recte se habent hæc, Ἀσωπίδων δ' ἁπλόσταται. Duæ, inquit, et natu minores filiæ. Tum etiam recte Schmidius, Ζηνί τε ἄδον βασιλεῖ.

49. Metra suadent, ut poetam ἔνεγκε, κοιμᾷ τε scripsisse putem.

59. Vide de dial. Pind. p. 16.

67. Vide diss. de dial. Pind. p. 9. Verius tamen videtur, scribi ἐπάκουσαν.

75. Scribendum videtur Διί πε μισγομέναν, ut Διὶ monosyllabum sit. Τὲ sequente ἦ. Plato in Symposio vii. 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν, ἢ ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχρῶν, καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους. Iliad. ii. 289.

81. Scribe, χεῖρας Ἄρεϊ ἐναλίγκιον.

84. Quod Boeckhius dedit, Πηλέϊ Θέτιδος ἁπάσαι γάμου Αἰακίδᾳ τὸ γέρας, eo sensu, quo ipse accepisse videtur, solœce dictum est: is sensus autem, quo non est solœce dictum, alienus ab hoc loco est. Scribendum videtur: Πηλέϊ γάμου Θέτιδος ἁπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ, sive mavis permutatis duorum vocabulorum sedibus, γέρας Θέτιδος ἁπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ.

87. Vide de dial. Pind. p. 13.

89. Scribe εὐθύ.

102. Scribe, ξύν' ἀλέγειν. Ξυνὰ, una.

105. Recte Schmidius, νεαρὰν ἔδειξαν.

124. Vide de dial. Pind. p. 7.

125. Dele γέ. Quæ sequuntur, sic corrigenda:

ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον Θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
στὰν, ἔπι θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.

129. Vide de dial. Pind. p. 7.
136. Corrige,

γέραιρέ τέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων.

Ita Isthm. iii. 17. ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. Ἔλαχεν σελίνων, ut Olymp. xiv. 1. Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, et apud alios sæpius.
151. Scribe πρὶν ἰδέσθ'· ὃν αἰνεῖν.

Quum nuper Prisciani opera minora, quæ eo ipso tempore ab Lindemanno, rectore scholæ Torgaviensis, novis curis expolita imprimebantur, inspicerem, vidi in fragmentis, quæ Priscianus in libello de metris comicis ex Heliodoro affert, tria esse, quæ ad mentem Heliodori Priscianique, certiore reperta codicum scriptura, jam facilius corrigi possent. Eas correctiones nolebam in hac repetita editione Pindari desiderari. Ac primus ex illis versibus, qui emendatione indigeat, hic est, qui ita scribi debet:

τροχὸν μέλος. ταὶ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

Nam tertio tantum et quarto pede laborare hunc versum dicit Priscianus, non etiam secundo. Cæterum Heliodorus, et hunc et cæteros trimetros esse iambicos putans, miram prodit imperitiam. Metrum hujus versus hoc est:

⏑ –˘ ⏑ – –˘ ⏑ – –˘ ⏑ – ⏑ –

Eoque metro etiam secundus est, qui ita scribendus:

ἐν δασκίοισιν πατήρ. νηλεεῖ νόῳ δ'.

Tertius autem sic emendandus est:

δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔτι.

Is hoc metro est :

$$\breve{\upsilon} - ' \upsilon - \upsilon - \mid \breve{\upsilon} - ' \upsilon - \upsilon -$$

nisi forte, contractione facta, hos numeros habuit ;

$$\breve{\upsilon} - ' \upsilon - - \mid \breve{\upsilon} - ' \upsilon - \upsilon -$$

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

I.

INDEX

VOCUM ET LOCUTIONUM.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

I.

INDEX

VOCUM ET LOCUTIONUM

QUÆ IN PINDARI ODIS ET FRAGMENTIS CONTINENTUR.

O. significat Olympia. P. Pythia. N. Nemea. I. Isthmia. Fr. Fragmenta. Fr. Inc. Fragmenta Incerta. Not. Notas. V. L. Varietatem Lectionis.

Αγ.

ΑΑΤΑ (Æol. Αὐάτα). ἀλλὰ εἰς ἀάταν ὑπερέφανον ὕβρις νιν ὦρσεν. P. ii. 52. v. V. L. ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν λῆμα Κορωνίδος. P. iii. 42.

ἀβάπτιστος. ἀβάπτιστός εἰμι, φιλλὸς ὥς. P. ii. 145.

ἄβατος. τὸ πόρσω ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον. O. iii. 80. ἀβάταν ἄλα περᾷν οὐκέτι εὐμαρές. N. iii. 36.

ἀβλαβής. ἀβλαβεῖ σὺν λεῴ. P. viii. 37. ἀβλαβῆ λαόν. O. viii 37.

ἀβληχρός. v. βληχρός. Not. Fr. Thren. I.

ἀβοατί. ἀβοατὶ ἤθελον πείθεσθαι. N. viii. 15. v. Not.

ἀβουλία. ἀβουλίᾳ οὐκ ἐξέφυγεν θάνατον. O. x. 48.

ἄβρός. ἄβρὸν κῦδος ἀνέθηκε. O. v. 17. κῦδος ἄρηται πολεμίζων. I. i. 72. λόγον αὔξει θεός. N. vii. 47. πλοῦτον θεὸς ὀρέξαι. P. iii. 195. στέφανον μυρσίνας πλεκέτω. I. viii. 145. σῶμα βεβρεχμένος. O. vi. 91. ἁβρὰ Κρηθεὶς Ἱππολύτα. N. v. 48. ἁβρότατος δόμους ἔλυσε. P. xi. 51. ἐπὶ μεγάλας, P. viii. 127. [ἁβρόν τι δεῖξαι Bacchylid. fragm. ap. Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 55. Huds. *Ex Schedis.*]

ἀγάζομαι. ἀγαζόμενοι (leg. ἀτιζόμενοι) τινὲς ἄνδρες Σκύθαι. Fr. Inc. xcii. 1. λοιβαῖσι πρώταν θεῶν. N. xi. 7. ἀγασθεὶς δύνασιν. P. iv. 424.

ἀγάθειος. ἀγαθίᾳ ἐν Πυθῶνι. N. vi. 59. τύχᾳ συνέμιξε. P. ix. 126. v. Not.

ἀγαθός. ἀγαθὸν μάντιν. O. vi. 28. ἔπος εἰπόντα. I. i. 63. σὺν ἀγαθῷ ἀτιμρεῖ. O. ii. 60. ἀγαθῷ παρέχει αἰνεῖν αὐτόν. I. viii. 152. ἀγαθὰν ἐλπίδα χρὴ μέλειν ἀνδρί. I. viii. 32. ἀγαθοὶ ἄνδρες καὶ σοφοί. O. ix. 42. πολεμισταί. I. v. 32. τρέψαντες ἴξω τὰ καλά. P. iii. 149. ἀγαθαὶ δύο ἄγκυραι πέλονται. O. vi. 170. φᾶμαι κατέχοντι. O. vii. 18. ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον. N. xi. 39. v. Not. ἐργμάτων ὕμνος. N. iv. 136. κρεσσόνων. O. ii. 43. πατέρων φρένες. O. vii. 169. ἄλλα ἐπ' ἄλλον ἔβαν. O. viii. 17. ἀγαθοῖς ἀιθλητῆς. N. x. 96. ἀντία οὐκ ἐρίζων. P. iv. 507. ἀντίκειται τιμά. I. vii. 36. ἐν ἀγαθοῖς κραταιὸν ἐκβαλεῖν

ἔπος. P. ii. 150. ἐν ἀγαθοῖσι κεῖνται κυβερνάσιες. P. x. 110. ἐν λόγοις ἀστῶν. N. xi. 22. ἀδόντα τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν. P. ii. 175. οὐ φθονέων. P. iii. 125. ποτίφορος οὔτε μισθός. N. vii. 93. v. Not. τί φίλτερον τοκέων κεδνῶν. I. i. 5. ἀγαθὰς Ὥρας σωτείρας. Fr. Inc. C. 7.

ἀγακλής. ἀγακλέα αἶσαν πατρός. I. i. 49. κούραν. P. ix. 187.

ἀγακτίμενος. ἀγακτιμέναν πόλιν Κυράνας. P. v. 107.

ἀγάλλω. ἀγάλλει μάτηρ ὁμόσπορον ἔθνος. N. v. 79. ἀγάλλων (αὐτὸν) δίφρον χρύσειον ἔδωκεν. O. i. 139.

ἄγαλμα. ἄγαλμα Ἀΐδα (columnam sepulcralem) ἁρπάξαντες. N. x. 123. v. Not. ἱερώτατον, Θήβα. Fr. Inc. clxxiv. Νεμεαῖον παγχρὸς Μίγα. N. viii. 127. χώρας ἕξει τόνον χαρίεντα. N. iii. 21. ἀγάλματα ἐργάζεσθαι ἑλινύσσοντα. N. v. 3.

ἄγαν. μηδὲν ἄγαν. Fr. Inc. xxix. δύσεις. O. vi. 33. πάγχυ διαπλέκει. P. ii. 152. (sed. v. V. L). πορσύνοντα. P. iv. 269. τὸν καταμεμφθέντα ἄγαν ἰσχύν. N. xi. 40.

ἀγανός. ἀγανᾷ ὀφρύϊ γελάξαις. P. ix. 66. ἀγανοῖς λόγοις ὧδε τὸν ἀμείφθη. P. iv. 180. ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς τίνεσθαι εὐεργέταν. P. ii. 43. χαρίτεσσι βαστάσαι. I. iii. 13. χερσί. P. ii. 13. ἀγανώτατος. Fr. p. 97.

ἀγάνωρ. ἀγάνορος ἵππου Ὄασσον. N. ix. 35. ἀγάνορι μισθῷ. P. iii. 97. ἀγάνορα κόμπον χρὴ φέρειν. I. i. 60. πεῖραν ἐγχέων. N. ix. 67. πλοῦτον ἀνδεῖν. P. x. 27. ἀγανώτατος ἔμμεν κατεκρίθη Θυατοῖς. Fr. Inc. xxxiv.

ἀγαπάω. ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπῶται. I. vi. 102.

ἀγαπάζω. ἀγαπάζοντι τιμαὶ χάρμα καλλίνικον. I. v. 70. ἀγαπάζοντό μιν λόγοις μειλιχίοις. P. iv. 428.

ἀγαυός. ἀγαυοὶ βασιλῆες αὔξονται. Fr. Thren. iv. 6. ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν. P. iv. 127.

ἀγάφθεγκτος. ἀοιδᾶν ἀγαφθέγκτων. O. vi. 155.

ἀγγελία. (Nom. Propr. v. Ind. Nom. Propr.) ἀγγελίας ὀρθᾶς. P. iv. 496. ἀγγελίᾳ ὄρνιχος ἀρείονος. P. viii. 70. ἀγγελίαν γλυκείαν. O. iv. 8. κλυτὰν φέρουσα πατρί. O. xiv. 30. πολύκοινον ἀνεδέξατο. P. ii. 78. πέμψω. O. ix. 37. τετραορίας. P. ii. 7. ἀγγελίαι εὐθὺς ἰόντων ἐς ἄντρον. I. viii. 90. ἀγγελίαις Εὐρυσθέος. O. iii. 50.

ἀγγέλλω. ἀγγέλλων ξυνὸν λόγον διορθῶσαι. O. vii. 38. κάρυξ ἀνέστε. P. i. 62. ἰθέλω γεγωνεῖν. (v. V. L.) P. ix. 2.

ἄγγελος. ἄγγελος ὀρθός ἐσσι. O. vi. 153. ἔβαν. N. vi. 99. ἄγγελον ἑσλὸν ἔφα τιμὰν φέρειν πράγματι. P. iv. 495. v. Not. ἀγγέλων ῥῆσιν παλίγγλωσσον θέσαν. N. i. 89.

ἄγγος. ἐν ἀγγείων ἔρκεσι παμποικίλοις. N. x. 67. v. Not.

ἄγε. ἄγε θυμέ. O. ii. 161. εἴ τι. O. i. 120. ὦ Μοῖσα, ὕμνον ἐξεύρωμεν. P. i. 115. δίκευ φίλτρον ἵππειον. O. xiii. 97. ἐπὶ σκοτὸν οὖρον ἐτέων. N. vi. 49. v. V. L. ἀλλὰ ἄγε. N. x. 153.

ἀγείρω. ἀγειρέτω κῶμόν τις Κλεάνδρῳ. I. viii. 4. ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν. P. ix. 93.

ἀγέλα. ἀγέλα φοίνισσα ταύρων Θρηϊκίων. P. iv. 365. Λάκαινα παρθένων. Fr. Hyporch. iv. 1. (λεόντων βαρυφθεγκτᾶν ἰάχει. Fr. ap. Herodian. in Diatriba p. 95. in Add. p. 163.) ἀγέλαν κορᾶν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. v. Not. ἀγέλας ξανθὰς βοῶν. P. iv. 264.

ἀγεμονεύω. ἀγεμονεῦσαι παρ' ὄχθον Κρόνιον, O. ix. 5. ὁδόν. O. vi. 43.

ἀγεμών. ἀγεμὼν Ὀλύμπιος. O. ix. 85. v. Ζεύς. ἀγεμόνος ὑπερφιάλου ὕβριν δείσαντες. P. iv. 198. ἀγεμόνα ἅκισσεν πόλιος. (Θήβαν.) I. viii. 44. ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται Διός. P. iv. 488.

ἀγένειος. ἐξ ἀγενείων κῦδος. O. viii. 72. ἀγενείων συλαθείς. O. ix. 135.

ἀγέρωχος. ἀγερώχου νίκας χάριν. O. x. 95. v. Not. ἀγέρωχον στεφάνωμα πλούτου. P. i. 96. ἀγερώχων ἐγμάτων. N. vi. 58.

ἄγομαι. ἄγημαι πολλοῖς ἑτέροις σοφίας. P. iv. 442. ἀγεῖτο Ἀθάνα. P. x. 70. παντοίων νόμων. N. v. 45. v. Not. ἀγή-

σασθαι πάσας ἀρετὰς μακρὸν ἐμοί. I. vi. 83. conf. Schol. (pro ἡγέομαι.)

ἀγήραος. ἀγήραον κῦδος. P. ii. 96. ἀγήραοι κεῖνοι καὶ ἄνοσοι. Fr. Inc. xxx. 1.

ἀγησίχορος. ἀγησιχόρων φρομίων ἀμβολάς. P. i. 6.

ἀγητήρ. ἀγητὴρ ἀνήρ. P. i. 134.

ἀγίζω. βωμῶν πατρὶ ἀγισθέντων. O. iii. 34.

ἀγκομίζω. ἀγκομίσαιτ' ἔπος Μηδείας. P. iv. 16.

ἀγκύλος. ἀγκύλῳ κρατί. P. i. 5.

ἀγκυλότοξος. ἀγκυλότοξοι Μῆδοι. P. i. 151.

ἄγκυρα. ἄγκυραν χαλκόγενυν. P. iv. 42. ἔρισσον ταχὺ χθονί P. x. 80. βάλλετ' ὄλβου πρὸς ἰσχατιαῖς. I. vi. 19. ἄγκυραι δ' ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι. O. vi. 173. ἐμβόλου κρέμασαν ὕπερθεν. P. iv. 342.

ἀγκών. ὑπὸ ἀγκῶνος ἔνδον φαρέτρας. O. ii. 149. ἐν ἀγκώνεσσι Νίκας πτερύγων. N. v. 76.

ἀγλαΐα. ἀγλαΐα καὶ Μοῦσα ἀριστεύοντι. Fr. Inc. xxi. 4. ἀγλαΐας ἀνάσσων Ἀπόλλων. Fr. Inc. liv. 1. ἀρχά. P. i. 4. σὺν ἀγλαΐᾳ με ἴδετε. Fr. Dithyramb. iii. 8. ἀγλαΐαν τινὰ ἔγεις. N. i. 16. ἔδειξεν. P. vi. 46. πόρε. I. ii. 27. νικαφόρον ὤπασαν Ὧραι. O. xiii. 18. v. Not. ἀγλαΐαις ὅσαις ἁπτόμεσθα ἔθνος βρότεον. P. x. 44. ἀγλαΐαισιν ἀστυνόμοις ἐπιμίξαι λαόν. N. ix. 73. σύνδικος αὐτῷ τύμβος Ἰολάου. O. ix. 151.

ἀγλαΐζομαι. ἀγλαΐζεται ἐν ἀώτῳ μουσικᾶς. O. i. 22.

ἀγλαόγυιος. ἀγλαόγυιον Ἥβαν. N. vii. 6.

ἀγλαοδενδρος. ἀγλαόδενδρον ματέρα Λοκρῶν (Ὀπουντα). O. ix. 32.

ἀγλαόθρονος. ἀγλαοθρόνοις Μοίσαις. O. xiii. 136.

ἀγλαόθωκος. ἀγλαοθώκων πεντήκοντα κορᾶν. N. x. 2. v. V. L.

ἀγλαόκαρπος. ἀγλαοκάρπου (leg. ἀγλαοκάρπω. v. N.) ἀπὸ γᾶς Θηβαίων. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. ἀγλαόκαρπον Νηρέος θύγατρα. (v. Thetis.) N. iii. 97. ἀγλαοκάρπους Ὥρας. Fr. Inc. C. 6.

ἀγλαόκουρος. ἀγλαόκουρον Κόρινθον. O. xiii. 5.

ἀγλαόκωμος. φωνὰν ἀγλαόκωμον. O. iii. 10.

ἀγλαοτριαίνας. (Epithet. Neptuni.) O. i. 64.

ἀγλαός. ἀγλαὸς ἀνήρ. O. xiv. 9. Ποσειδᾶν. I. viii. 60. ἀγλαὰ χθών. Fr. Inc. xlv. ἀγλαὸν γέρας ἔσπηται. O. viii. 15. πρόθυρον. I. viii. 3. τύμβον Ἀμφιτρύωνος. N. iv. 32. ἀγλαῶ σκάπτῳ πέλας N. xi. 4 ἀγλαοὶ παῖδες. I. vi. 90. πλόκαμοι κομᾶν. P. iv. 145. ἀγλααὶ νῖκαι. N. xi. 25. ἀγλαῶν ἀέθλων. P. v. 96. δενδρέων. O. ii. 133. ἀγλααῖσιν αἱμακουρίαις, O. i. 147. μερίμναις. N. iii. 122. πτερύγεσσι Πιερίδων. I. i. 91.

ἄγλωσσος. ἄγλωσσον λάθα κατέχει. N. viii. 41.

ἄγκειται. v. ἀνάκειμαι.

ἀγνός. ἀγνὸν ἄλσος. O. v. 24. Ἀπόλλωνα. P. ix. 112. θεὸν, Ἄλιον. O. vii. 109. τέμενος Ποσειδάωνος. P. iv. 363. ὕδωρ Δίρκας. I. vi. 109. φέγγος ὀπώρας. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ἁγνῷ πελέκει τυπεὶς τέκετο Ἀθάναν. Fr. Inc. lxviii. ἁγνὰν κρίσιν ἀέθλων. O. iii. 37. ἁγνοὶ ἥρωες καλεῦνται. Fr. Thren. iv. 9. ἁγναὶ κοῦραι Κενταύρου. P. iv. 183. ἁγνόταται πυραγαὶ πυρὸς ἁπλάτου. P. i. 41.

ἀγνώμων. ἄγνωμον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν. O. viii. 78.

ἄγνωστος. ἄγνωστον φωνὰν ψευδέων. O. vi. 113. ἄγνωστοι σιωπαὶ ἀπειράτων. I. iv. 51.

ἀγνώς. οὐκ ἀγνῶτι ἀείδω. I. ii. 19. (al. ἀγνῶτα. v. V. L. Not.) οὔτε ἀγνῶτα θηρῶν αἶσαν χθονός. P. ix. 103. ἀγνῶτες οὐκ ἐντὶ κώμων δόμοι. I. ii. 44.

ἀγορά. ἀγορᾶς πρυμνοῖς ἔπι. P. v. 125. ἐν ἀγορᾷ ἄχλου πλήθοντος. P. iv. 151. ἀγορὰν εὐκλέα παιδαίδαλον. Fr. Dithyramb. iii. 5. παλαίφατον. N. iii. 23. ἀγοραὶ μακάρων. I. viii. 59. κἀγοραὶ βουλαφόροι. O. xii. 6.

ἀγός. N. i. 77.

ἄγρα. ἔλαβε ποσὶν ἄγραν. N. iii. 143.

ἄγριος. ἀγρίους θῆρας κεραΐζειν φασγάνῳ. P. ix. 39. ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. ἀγρότερον φῆρα. P. iii. 8. (Chironem. v. Not.) ἀγροτέραν μέριμναν ὑπέχων πλοῦτος. O. ii. 110. παρθένον. P.

ix. 10. v. Not. ἀγροστέροις λείντεσσιν ἔπρασσεν φόνον. N. iii. 81.

ἀγρός. ἀγροὺς πάντας ἀφίημί τοι. P. iv. 265.

ἀγρυξία. ἀγρυξίᾳ δέδενται ἄνδρες νικώμενοι. Fr. Inc. xxvi.

ἀγυιά. ἀγυιὰν ζαθέαν ἰϋκτήμονα προγόνων. N. vii. 136. κοίλαν Θνασκόντων. O. ix. 53. ἀγυιᾶν εὐστεφάνων κύριε. P. ii. 107. ἀγυιαῖς Καδμείων λευκίππωισι. P. ix. 147. ἀγυιὰς εὐρυχόρους Αἰάντος. P. viii. 77. Θεῶν ἐπασκήσει. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἀγυιᾶτις. ἀγυιᾶτις Ὀλυμπιάδων Σεμέλα. P. xi. 2.

ἄγχι. ἄγχι ἐλθὼν ἁλός. O. i. 114. ἀρούραισι. N. vi. 16. v. Not.

ἄγχιστα. ἄγχιστα ἀλαθείας. I. ii. 16. σκοποῦ Μοισᾶν ἀκοντίζων. N. ix. 132. [Fr. Inc. lxxviii. Ex Schedis.]

ἄγχιστον. ἄγχιστον χάρμα ἀνδράσι φίλοις. P. ix. 114.

Ἄγχοῦ. ἀγχοῦ χεύμασιν Σκαμάνδρου. N. ix. 95.

ἄγχω. ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσε μελέων. N. i. 69.

ἄγω. ἄγεις ἐφημοσύναν ὀρθὰν χειρὸς ἐπιδέξια. P. vi. 20. ἰγκώμιον τεθμὸν ἐκ Πίσας. O. xiii. 40. ἄγει χάρις. P. ii. 32. Μοῖρα θνατὸν σθένος. N. xi. 54. Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. ix. 2. ἀρετάν. I. vii. 31. πλοῦτον νόῳ. P. vi. 47. νεῖκος κεφαλᾷ. P. ix. 54. νόμος τὸ βιαιότατον χειρὶ ὑπερτάτᾳ. Fr. Inc. i. 2. ἄγοντί με νῖκαι Ἰσθμοῖ. P. vii. 11. εἴ τις ἄγοι τιμάς. I. ii. 50. ἄγοις θεράποντα κλυτὰ Λατοῖ. Fr. Inc. lxvi. μοῖρά τις ἄγιν ἐς ἔρανον. P. v. 102. ἄγεν δ' ὅμιλον Νομάδων. P. ix. 217. ἐς πόλεμον ἄγεν σύμμαχον ἐς Τροΐαν. I. vi. 40. ἄγαγε πλόος τελευτάν. P. iv. 375. Ἀριστοτέλης. P. iv. 117. θρασὺν ὅμιλον Δολόπων. Fr. Inc. xvi. ἄγον Μοῖραι Θέμιν ποτὶ κλίμακα Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 4. ἄγαγον φῶτες μαιόμενοι ματρί. O. i. 74. χάριτες ἄνθεα. O. ii. 93. ἐς Θήβας στρατόν. N. ix. 43. ἄγειν δέρμα κριοῦ βαθύμαλλον. P. iv. 286. θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ὄπα. P. x. 9. νάισσι ἀγαγὲν πολλούς. P. iv. 98. v. V. L. ἄγων ἄγοντα προφρόνως. P. x. 104. βίοτον ἀπήμαντον. O. viii. 115. δᾶμον ἐς φάος. O. v. 32. θυγατέρα Ἐπιμαθέος. P. v. 36. μοῖραν λαοῖσι. P. xii. 22. Ὑγίειαν χρυσέαν. P. iii. 128. κλέος ἐτήτυμον ἐς ἄνδρα φίλον. N. vii. 91. πλοῦτον καὶ χάριν ἐπ' ἀριστᾶις. O. ii. 19. δαιδάλματα. P. v. 48. Ζεὺς ἀγαγὼν νεφέλαν. O. vii. 90. ἀπόλεμον εὐνομίαν. P. v. 89. μοῦνος ζεύγλᾳ (βόας). P. iv. 404. ἀγαγόντα ἐκ Δελφῶν δόξαν. P. ix. 132. οὔτε ἄνεμος ἄξοι. P. vi. 13. ἄξοντα ἅλαφον. O. iii. 52. ἀγέσθω στρωμνὰν ἄφθιτον. P. iv. 410.

ἀγών. ἀγὼν Ἀλκαθόου. I. viii. 149. χάλκεος (v. Not.) ὀρύσσει. N. x. 41. ὑπὸ Κίρρας. P. x. 24. σέο δ', ἀγών, ἔβαλεν ὕμνος. N. iii. 115. ἀγῶνος Κλεωναίου. N. iv. 27. τίρμασιν. P. ix. 202. ἔξω βαλεῖν ἄκοντα. P. i. 85. ἐν ἀγῶνι Ὀρσοτριαίνᾳ. N. iv. 142. ∂ Διός. N. ii. 37. Κίρρας. P. xi. 20. ἀγῶνα ἐξαίρετον αἰεῖσαι Ἡρακλέος. O. x. 28. ἐπιχώριον. P. viii. 114. θανὸν νέμειν, O. iii. 65. πρεσβυτέρων μένει. O. ix. 136. Ὑπερβορέων. P. x. 48. μηδ' αὐδάσομεν φέρτερον Ὀλυμπίας. O. i. 11. ἀγῶνες ἔννομοι Βοιώτιοι. O. vii. 155. ἀγώνων λαοσσόων μναστῆρα. P. xii. 42. μοῖραν. N. x. 98. πλείστων θίγον ἐν αἰθλοισι. I. i. 26. πολυφάτων ἀκτῖνα. P. xi. 71. τιθεμένων, Fr. Inc. xlvi. φυλλοφόρων. O. viii. 101. ἱερῶν καταβολάν. N. ii. 5. ἀπὸ, ναρύων εὖχος. N. vi. 101. ἀγῶνας ἔχει Ἑρμᾶς. O. vi. 134.

ἀγώνιος. Ἑρμᾶς. I. i. 85. ἀγωνίᾳ ποδί. Fr. Inc. p. 42. ἀγώνιον εὖχος. O. x. 75. ἐν ἀγωνίοις αἰθλοις κλέος ἔπραξεν. I. v. 10.

ἄδακρυς. ἄδακρυν αἰῶνα νέμονται. O. ii. 120. vid. Ἀίδρις.

ἀδάμας. ἀδάμαντος ἄλοις κρατεροῖς δῆσεν κίνδυνος. P. iv. 125. ἐξ ἀδάμαντος πεκχάλκευται καρδίαν. Fr. Scol. ii. 8.

Ἀδαμάντινος. ἀδαμάντινον ἅρτρον. P. iv. 398.

Ἀδαμαντοπέδιλος. ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. Fr. Prosod. ii. 6. in Del.

ἀδείμαντος. ἀδείμαντον παῖδα. I. i. 14. σπέρμα φέρων. N. x. 30.

ἀδελφεός. ἀδελφεὸν ὁμόκλαρον. O. ii. 89. πρόσπεσῶνα. N. vii. 127 ἀδελφεοῦ βίαν. N. x. 137. ἀδελφεοὺς ἐσλούς. P. x. 107.

ἀδελφεά. ἀδελφεὰν (leg. ἀδελφὰν) τεὰν ἀγλαόγυιον Ἥβαν. N. vii. 5.

ἀδελφός. ἀδελφοῖσιν Διός. I. viii. 76.

ἀδίαντος. ἀδίαντον σθένος ἐξέπεμψας. N. vii. 107.

ἄδικος. ἄδικον ὑπέροπλον ἦβαν. P. vi. 47. ἀδίκων ἀπέχειν ψυχάν. O. ii. 125.

ἀδινός. ἀδινὸν δάκος. P. ii. 98.

ἀδόκητος. ἐν ἀδόκητον καὶ δοκέοντα πίσε. N. vii. 45. [Eurip. Herc. f. 91. 92. *Ex Schedis.*]

ἄδολος. σοφία μείζων τελέϑει. O. vii. 99.

ἄδρυς. ἄδρυς πενθέων. corr. Fr. Inc. xliii.

ἀδύγλωσσος. βοὰ κάρυκος. O. xiii. 142.

ἀδυεπὴς. ἀδυεπὴς λύρα. O. x. 113. ὕμνος. N. i. 5. ἀδυεπῆ τὸν Ὅμηρον. N. vii. 31.

ἀδυλόγος. ἀδυλόγοι λύραι. O. vi. 162.

ἀδυμελής. ἀδυμελεῖ κώμῳ. P. viii. 99. σὺν ὕμνῳ. I. vii. 20. φόρμιγγι. O. vii. 20. φωνᾷ. N. ii. 40. ἀδυμελῆ κόσμον. O. xi. 14.

ἀδύνατος. ἀδύνατον. N. vii. 82. ἀδύνατα P. ii. 148.

ἀδύπνοος. ἀδύπνοος Μοῖσα. O. xiii. 32. ἀδυπνόῳ φωνᾷ. I. ii. 38.

ἀδύς. ἀδεῖα χάρις. I. vi. 74. ἀδὺ κλαῖστρον γλεφάρων. P. i. 15. εὐνᾶς. P. ix. 74. ἀδεῖαν ἀκοάν. P. i. 174. ἀδεῖαι ὀμφαί. N. x. 61. ἀδίσταν ὀπώραν Ἀφροδίτας. I. ii. 8. ἀδείας ἐλπίδας. P. iv. 358.

ἄδυτος. ἄδυτον χρυσίων τριπόδων ϑησαυρόν. P. xi. 7. εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. O. vii. 59.

ἄδω. ἀδέω. ἄδον Ἄρει. I. iv. 24. Ζηνί. I. viii. 48. ἀδόντι νόῳ. P. iv. 51. v. V. L. ἀδόντα Δίκᾳ. O. vii. 32. ἀδόντα εἴη με ἀγαϑοὶς ὁμιλεῖν. P. ii. 175. ἀδὼν (probatus. v. Not.) ἵπποισι Λατοῦς. N. vi. 63. ἀστοῖς. N. viii. 64. v. Not. ἀδεῖν Τυνδαρίδαις εὔχομαι. O. iii. 1.

ἀέ. P. ix. 154. vide αἰέ.

ἀεϑλητής. ἀεϑλητᾶϊς ἀγαϑοῖς. N. x. 95. ἄνδρα ἐν ἀεϑλητᾶϊς. I. vi. 106.

ἄεϑλον. ἄεϑλος. ἄεϑλον τοῦτον ἐκὼν τέλεσον. P. iv. 293. ἄεϑλα. O. i. 5. ἀέϑλων ἀγλαῶν. P. v. 69. ἀεξιγυίων. N. iv. 119. ἀμίλλαις. O. v. 13. διδύμων μοῖρα. I. iii. 15. ἑρατῶν. N. vi. 22. ἐσχάτων. N. x. 59. ἑτείων τέρμα. I. iv. 115. ἱερῶν. O. viii. 84. ἱππείων. N. ix. 20. κορυφάν. O. ii. 24. κράτος. I. viii. 7. κρίσιν. N. x. 43. κυδίμων πιεροῖσι. D. xiv. 34. μεγάλων. O. iii. 37. N. i. 14. μάρτυρα. O. iv. 6. μοῖραν. O. vi. 135. μέγιστα ἕλῃ. P. x. 37. νίκας τέσσαρας. N. ii. 31. ἀέϑλων πάμπρωτον. I. vi. 71. πατρῴων. P. iv. 391. Πυθίων. P. iii. 130. πιειᾶσϑαι παιδός. N. xi. 29. τεϑμὸν μέγιστον. O. vi. 117. τέρμα. I. iv. 115. ὑψηλοτάτων. O. iv. 6. χρυσοστεφάνων μᾶτερ. O. viii. 1. γεύεται. P. x. 11. ἕνεκεν. O. i. 159. ἐξ ἀέϑλων. I. i. 13. ἀέϑλοισι ἀγωνίοις. I. v. 9. Ἀδραστείοις. I. iv. 44. κλεινὰν πόλιν. P. ix. 126. ἐν ἀέϑλοισιν ἀριστεύων. N. xi. 18. ἀέϑλοις γυίων. P. iv. 450. εὐδόξοις. I. iii. 2. ἐν ἀέϑλοισιν ϑίγον πλεόνων ἀγώνων. I. i. 26. ἐν ἱεροῖς. O. xiii. 20. κρίσιν ἀμφ' ἀέϑλοις. O. vii. 146. νέοις. O. ii. 78. νικαφόροις. P. viii. 36. Ὀλυμπίοισι. P. ix. 177. σὺν ἀέϑλοις ποδῶν. P. ix. 203.

ἀεϑλονικία. (leg. Ἀϑλονικία. v. Schol.) ἀεϑλονικίας πρᾶγος. N. iii. 11.

ἀεϑλοφόρος. ἀεϑλοφόρου λήματος. N. iii. 146. ἀεϑλοφόροι τρεῖς. N. vi. 38.

ἀεί. (Adv.) O. i. 160. leg. αἰεί. O. viii. 14. ix. 83. P. i. 123. 130. 174. P. ii. 132. iv. 456. ix. 154. N. i. 106. vi. 6. viii. 37. v. V. L. I. iv. 6. 72. Fr. Thren. i. 13. ἐατεῖ (in semper, in perpetuum). O. xi. 10.

ἀείδω. ἀείδω γνωτά. N. x. 57. οὐκ ἀγνῶτι. I. ii. 19. ἀείδει ἄλσος. O. v. 23. ἀείδειν Θεμίστιον. N. v. 91. ἀείδων ἐν μελίσσαις ἐν τρόπῳ Λυδίῳ. O. xiv. 25. ἄειδεν πρόφρων χορὸς Μοισᾶν. N. v. 40. ἄειδον ἐξ ὑπερῴου χρύσειαι κηληδόνες. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 54. ἀείσαις ἀγῶνα. O. x. 28. ἀείδεται πολλοῖσι νικαφόροις ἐν ἀέϑλοις. P. viii. 35. Σωγένης εὐδόξοις μετὰ πενταέϑλοις. N. vii. 11. ἠείδετο Σᾶμος ἀπὸ Μαντινίας. O. x. 84. ἀείδετο πᾶν τίμενος τερπναῖσι Θαλίαις. O. x. 92. ἀείσομαι ἁρμόζων χαίταν στεφάνοισι. I. vii. 54. ἀείσατο

ἰθίλων Εὐφάνης προπάτωρ. N. iv. 145. ἀειδόμενον ἀμφὶ κᾶπον γλυκὺν Ἀφροδίτας. P. v. 32. ἀείδουσις ἐν ὕμνοις μάκαρα. Fr. Thren. iii. 5. p. 36. τί κάλλιον ἀείσαι. Fr. Prosod. v. 4. p. 47.

ἀέκων. ὡς ἀέκονθ' (scr. ἄκονθ') ἑκὼν πράσσοιτο μισθόν. O. x. 35. οὐκ ἀέκοντες ἄνθετσι μίγνυον. N. iv. 35.

ἀείρω. ἀείρας. Fr. Hyporch. iii. 3. ἀερθείς. N. vii. 111. ἀερθέντα πτερύγεσσι Πιερίδων. I. i. 90. ἀρετὰ ἀερθεῖσα. N. viii. 70.

ἄελλις, Ἄλλος. (v. Ind. Nom. Propr.) ἀελλίου ἀκτὶς πολύσκοπε. In. def. Solis. 1. v. Not. μένον λάμπει. Fr. Thren. i. 1. σθένος χρύσεον. P. iv. 257. παῖδα (ἀμέραν). O. ii. 59. ὀξείαις αὐγαῖς. O. iii. 44. v. Not. παῖς. P. iv. 428. (Αἰήτης) μᾶτιρ Θεία. I. v. 1. ἁλίῳ ἀμφὶ ἰνί. O. xiii. 51. ζαμενεῖ. N. iv. 22. αἴθωνι. N. vii. 108. ἅλιον ἔχοντες ἀεί. O. ii. 110. ἐς ἅλιον ὕπερθεν. Fr. Thren. iv. 4.

ἀελλόπους. ἀελλόποδας δίφρους. P. iv. 32. ἀελλοπόδων ἵππων τιμαὶ καὶ στέφανοι. Fr. Inc. lxxxix. 1. ἵππων αἶνον μέγαν. N. i. 6.

ἀελπτία. ἀελπτίᾳ βαλών. P. xii. 55.

ἄεναος. ἀενάου πλούτου. Fr. Inc. clxvii. ἀενάου πυρὸς κεραυνόν. P. i. 9. ἄενάον τιμάν. O. xiv. 7. ἀεννάοις (leg. ἀενάοις) ἐν τραπέζαις. N. xi. 10. v. V. L. et Not.

ἀεξίγυιος. ἀεξιγυίων ἀέθλων. N. iv. 118.

ἀέξω. ἀέξει σε ἀλκὰ παγκρατίου. N. ii. 24. ἄξεις ἄνθος ὕμνων. O. vi. 180. αὐτοὺς καὶ πόλιν ἀέξοι (Ζεύς). O. viii. 116. ἀέξονται πλουτέοντες. Fr. Inc. lxi. 6. vide Αὔξω.

ἀές. (Doric. pro ἀεί.) Fr. Inc. cxxxii. ibid. Not.

ἀετός. ἀετὸν πτερόεντα κίχεν θεός. P. ii. 91. vide Αἰετός.

ἄημι. ὅσα μαρτύρια ἄηται ἐπ' ἀνθρώποις. I. iv. 15.

ἀθάνατος. ἀθανάτα Θέτις. P. iii. 178. ἀθάνατον βίον. P. iii. 110. νιν ἀθήσονται. P. ix. 111. ὄνυμα. O. vi. 95. φωνᾶεν τοῦτο ἔρπει. I. iv. 68. ἀθανάτου στόματος. P. iv. 18. ἀθάνατοι. O. i. 106. N. i. 89. δατίοντο χθόνα. O. vii. 102. δαίονται πήματα σὺν δύο βροτοῖς ἓν παρὰ ἑσλόν. P. iii. 147. ἀθανάτων ἀνδρῶν τε. P. xii. 8. βασιλεύς. N. x. 29. θνατῶν τε καὶ ἀ. Fr. Inc. ii. 2. νέκταρ ἀμβροσίαν τε κλέψας. O. i. 99. χωρὶς (procul a diis). O. ix. 62. τεθμός τις. O. viii. 33. πρὸς ἀθανάτων τετίμαται φίλος. I. iv. 101. φθόνος μὴ θρασσέτω. I. vii. 55. ἀθανάτοις ἀνέχοντες δῶρα πλεῖστα. Fr. Inc. clxvii. ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν. I. viii. 93. προσφέρομεν φύσιν. N. vi. 9. ἔδοξεν. I. viii. 130. τιμαῖς ἔμιχθεν. I. ii. 42. τιμαῖσι ποτιψαύει. Fr. Epinic. ii. 3. p. 11.

ἄθεμις, ἄθεμιν δόλον. P. iii. 56. Πελίαν. P. iv. 193.

ἄθεος. ἀθέων ἐκ βιλέων ματρυιᾶς. P. iv. 288.

ἄθλησις, ἄθλησις θεόσδοτος. Fr. Inc. cxii.

ἆθλον. ἆθλον τοῦτο προσφέρων. O. ix. 162. ἆθλων μνᾶμα κάλλιστον. O. iii. 27. ἱστείων κορυφάν. N. ix. 20. πρῶτον, εὖ παθεῖν. P. i. 191.

ἆθλος. οὗτοσ' ἐμοὶ ὑποκείσεται. O. i. 135.

ἀθλοφόρος. ἀθλοφόροις ἀνδράσιν. O. vii. 13.

ἀθρέω. ἄθρησον (considera. v. Not.) χάριν φόρμιγγος. P. ii. 129.

ἀθρόος. ἀθρόαν κακότατα. P. ii. 65. σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον. N. i. 78. στέφανοι. I. v. 10. φανερὰ θήσω ἀθρόα παύρῳ ἔπει. O. xiii. 139. ἀθρόοις ἔρνεσιν. I. i. 37. ἀθρόαις ἀμέραις πέντε. P. iv. 231.

ἄθυρμα. Ἀπολλώνιον. P. v. 29.

ἀθύρω. ἄθυρεν ἔργα μεγάλα. N. iii. 78. ἀθύρειν. I. iv. 67. ubi v.

αἰανής. αἰανῆς ταχείας ἀπάδις. P. i. 161. αἰανὴ λιμόν. I. i. 70. v. Not. κόρον. I. iii. 4. αἰανὲς κέντρον. P. iv. 420. [Vox Æschyl. Eumen. 413. 476. 569. 669 ? 941. *Ex Schedis.*]

αἰγίδατος. αἰγιδάται (al. αἰγίσατοι et αἰγίσοτοι) τράγοι μίσγονται γυναιξί. Fr. Inc. lxxxiv. v. Not.

αἴγλα. αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται. O. xiii. 49. διόσδοτος. P. viii. 137. αἴγλαν στεφάνοις, P. iii. 131. ἐς θαητάν. N. i. 54.

αἰγλάεις. αἰγλᾶεν κῶας χρυσέῳ θυσάνῳ. P. iv. 411. αἰγλᾶντα κόσμον τίθησι. P. ii. 19.

αἰδέομαι. αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν. N. v. 25. αἰδέονται ἀμφανδὸν ἀδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς. P. ix. 73. αἰδεσθέντες ἀλκάν. P. iv. 308.

αἰδοῖος. αἰδοῖος ὁμιλεῖν ἀστοῖς. I. ii. 54. αἰδοία χάρις ποτιστάζει μορφάν. O. vi. 127. αἰδοίου ἀνδρὸς φαιδίμαν πρόσοψιν. P. iv. 51. αἰδοίαν δίδοι χάριν. O. vii. 164. ἀμφὶ τράπεζαν αἰδοίαν. Fr. Inc. xliv. 1.

αἰδοιέστατος. κτεάνων χρυσὸς αἰδοιέστατον. O. iii. 76. ἔχει ὀρθαλμὸς συγγενὴς γέρας αἰδοιέστατον. P. v. 22. v. Not.

ἄϊδρις. ἄϊδρις (al. ἄδακρυς, ἄδρυς. v. Not.) Fr. Inc. xliii. 3. ἀνήρ. P. ii. 68.

ἀϊδροδίκης. ἀϊδροδίκας Ὧρας ἐν πόντῳ. N. i. 96.

αἰδώς. αἰδὼς κλέπτεται. N. ix. 79. v. V. L. Προμαθέος. O. vii. 81. αἰδῶ διδοὺς, Ζεῦ. O. xiii. 164. ἑρατάν. P. ix. 20. καλύψαι. N. iv. 260. v. Not. ὄφρα ἀφέλοιτο. P. iv. 388.

αἰεί. αἰεὶ βασιλῆες ἐγχώριοι. O. ix. 84. δονεῖν. N. vi. 95. ἕδος ἀσφαλές. N. vi. 6. ἔπεν'. P. ii. 138. ἔχοιεν γέρας. N. vii. 148. Θάλλοντες. I. iv. 6. κλέος (ἐστί) O. viii. 14. καλὸς πίθων παρὰ παισί. P. ii. 132. v. V. L. μάρναται πόνος. O. v. 35. μένειν. P. i. 123. μενοινῶν. O. i. 93. ὁρᾶν μέτρον. P. ii. 63. πολύμυθοι. P. ix. 133. τέλει. P. i. 130. τέλλετο. P. iv. 456. φέρειν. N. vii. 57. χρῆμα πᾶν. I. viii. 27.

αἰετός. ἀρχὸς οἰωνῶν. P. i. 10. ταναύπτερος. P. v. 149. ὠκὺς ἐν πεταν οῖς. N. iii. 139. βασιλεὺς οἰωνῶν. O. xiii. 30. αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει. I. iv. 80. αἰετὸν μέγαν ἀρχὸν οἰωνῶν πέμψεν Θεός. I. vi. 73. αἰετοὶ πάλλονται πέραν πόντοιο. N. v. 39. αἰητῶν (leg. ὀρνίχων. v. V. L.) Διὸς πάρεδροι. P. iv. 7.

αἰθήρ. αἰθέρος δι' ἐρήμας. O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. Not. ἀπὸ κόλπων αἰθέρος ψυχρᾶς ἐρήμου. O. xiii. 125. μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα (leg. λαμπετόωντα). Fr. Inc. xcvii. 3. ἐς αἰθέρα φαεννὸν (leg. φανόν.). O. vii. 122. πίτναν εἰς αἰθέρα χεῖρας. N. v. 20. πρὸς ὀργὰν αἰθέρα. N. viii. 71. αἰθέρα λακτίζοισα φλοξ. I. iv. 112.

αἰθός. ἐπὶ αἰθᾶς ἀστίδος. P. iv. 65.

αἴθω. αἰθούσας φλογός. O. vii. 86. αἰθόμενον πῦρ. O. i. 2. αἰθομένα δαΐς. Fr. Dithyramb. vi. 4. αἴθων κεραυνός. P. iii. 104.

αἴθων. ἀλώπηξ. O. xi. 21. αἴθωνα κεραυνόν. O. x. 98. αἴθωνι ἀλίῳ. N. vii. 105. αἴθωνα ῥόον καπνοῦ. P. i. 44.

αἷμα. αἷμα ἀπὸ ταύτας πάτρας. N. vi. 62. ἐμφύλιον. P. ii. 57. παίδων ἐπιγεινομένων. P. iv. 48. Πεισάνδρου ἀπὸ Σπάρτας κεκραμένον. N. xi. 44. τεὸν, Ζεῦ. N. iii. 114. αἵματος χάλαζαν. I. vii. 39. ἐν αἵματι κεκραμένα. Fr. Hyporch. iii. 1. v. Not.

αἱμακουρία. αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται. O. i. 147.

αἱμάσσω. αἵμαξε Μύσιον πεδίον μέλανι ῥαινων φόνῳ. I. viii. 9.

αἱμύλος. αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος. N. viii. 55.

αἰνέω. ἐγώ σε αἰνέω. Fr. Inc. ii. 6. ἐπεί μιν αἰνέω. O. iv. 23. αἰνέω Πυθέαν. I. v. 75. αἶνει παλαιὸν οἶνον. O. ix. 73. αἰνέων ἔριδα στρέφοι. N. iv. 151. αἰνητὰ αἰνέων. N. viii. 66. αἰνείων Μελίαγρον, αἰνέων τε καὶ Ἕκτορα. I. vii. 45. αἰνεῖν παντὶ θυμῷ καὶ ἐχθρόν. P. ix. 169. ἐσλούς. N. iii. 50. v. Not. ἀγαθῷ παρέχει. I. viii. 152. αἰνέσω ὥστε ὕδατος ῥοὰς ἄγων. N. vii. 92. αἰνέσω ἄνδρα στεφανωσάμενον. O. vii. 29. αἰνήσειν δόμον σεμνόν. N. i. 112. v. Not. αἴνησα παῖδα. O. x. 120. αἴνησεν ἄλλον γάμον. P. iii. 25. αἰνῆσαι μενοινῶν κεῖνον ἄνδρα. P. i. 83. κέρδος. P. iv. 248. αἴνησαν σοφοὶ ἔπος. Fr. Inc. xxix. αἰνήσαις υἱόν. O. ix. 23. αἰνεῖσθαι ἐν ἀστῶν ἀγαθοῖσι λόγοις. N. xi. 22.

αἴνιγμα. αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc.

αἶνος. τὸν ἕτοιμος. O. vi. 18. ἀφθόνατος. O. xi. 7. αἶνον ἕβα κόρος. O. ii. 173. μέγαν ἀελλοπόδων ἵππων. N. i. 6.

αἰνός. αἰνῷ φόβῳ ἔδωκε Ὧρας. P. v. 81. ἐν αἰνᾷ ταρτάρῳ κεῖται. P. i. 29. αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν. P. xi. 86.

αἴξ. αἶγας Σκυρίας ἐξοχωτάτους. Fr. Epiuic. ii. 4. in Hieron.

αἰόλλω. οὐκ αἰόλλει (al. αἰόλλει. v. V. L.) νιν πῦρ. P. iv. 414. v. Not.

αἰολοβρόντας. (epithet. Jovis.) αἰολοβρόντα Διὸς αἴσῃ. O. ix. 64.

αἰόλος. αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 48. v. Not.

αἰπεινός. αἰπεινᾶς Πυθῶνος. N. ix. 11. αἰπεινοὶ λόγοι. N. v. 59. αἰπειναὶ σοφίαι. O. ix. 161. αἰπεινῶν ἐπὶ σταθμῶν. P. iv. 135.

αἰπύς. αἰπὺν θάνατον οὐκ ἐξέφυγεν. O. x. 50. ἐς αἰπὺν σκότον ἔβαλε. Fr. Inc. xlvi.

αἵρεσις. αἵρεσιν παρδίδωμι. N. x. 155.

αἱρέω. αἱρέομαι (ἀρέομαι) χάριν μισθόν. P. i. 147. εἷλεν Ἰωλκὸν μόνος. N. iii. 58. Περγαμίαν. I. vi. 45. ἕλεν ἅταν ὑπέροπλον κόρᾳ. O. i. 89. Οἰνομάου βίαν. O. i. 142. μόχθον ἐξαίρετον. P. ii. 54. ἕλε στεφάνους ἀριστεύων. P. iii. 133. ἥρωας ἱπποδάμους. N. iv. 48. ἕλον Ἀμύκλας. I. vii. 20. ἑλὼν φιάλαν ἀπὸ χειρός. O. vii. 2. νίκαν. O. viii. 87. βίοτον γλυκύν. P. ii. 47. εὖχος ἵπποις. P. v. 27. χειρὸς χειρὶ παρθένον. P. ix. 216. ἄκρον. P. xi. 84. ὃς ἂν ἕλῃ ἀμφότερα. P. i. 194. τὰ μέγιστα ἀέθλων. P. x. 37. ἑλεῖν ἄντλον. O. ix. 79. v. Not. πρὶν μέσον ἄμαρ ἑλεῖν. P. ix. 199. ἑλεῖν ἀρετάν. Fr. Hyporch. i. 3. διπλόαν ἀρετάν. N. v. 96. εἵλετο αἰῶνα. N. x. 100. v. Not. κλέος ὥρουσαν ἑλέσθαι. O. ix. 155.

αἴρω. v. ἀράμενος.

αἶσα. οἷας εἰμὲν αἶσας. P. iii. 108. αἶσα Διός. O. ix. 65. ὀλεῖᾳ. Fr. Thren. ii. 1. αἶσαν κλυτὰν παρέχει θεός. O. vi. 175. ἔξοχον ἔπορον Αἰακίδαι. N. vi. 79. ἀγανκλέα. I. i. 50. ταύταν μεθέπων Διόθεν. N. vi. 25. αἰεὶ τοιαύταν (sc. δὸς) αὐτοῖς. P. i. 132. v. Not. κατ' αἶσαν. P. iv. 190. τυραννίδων αἶσαν. P. xi. 81. παρὰ αἶσαν. P. viii. 16. κατὰ αἶσαν. N. iii. 26. αἶσαν χθονός. P. ix. 99. κατ' αἶραν τυχόντα. P. x. 40.

αἴσιος αἴσιον βροντὰν ἐπέκλαγξε Ζεύς. P. iv. 40. φθέγμα βροντᾶς. P. iv. 351. αἰσιᾶν ὀρνίχων ὁδός. N. ix. 43. v. Not.

αἴσσω. ἀΐσσει δένδρον χλωραῖς ἴρσαις. N. viii. 69.

ἄϊσος. δαίμων (al. ἄϊστος. v. V. L.) I. vii. 60.

ἀΐστόω. ἀΐστωσεν ὕλαν. P. iii. 67.

ἄϊσχιον. οὐκ ἄϊσχιον φυᾶς. I. vii. 32.

αἰσχύνω. αἰσχύνοι θαητὸν εἶδος. P. iv. 470. αἰσχύνων ἐπιχώρια. P. iii. 38. αἰσχυνθῆμεν θυμόν. N. ix. 63.

αἶτε. (dorice pro εἴτε.) P. iv. 138.

αἰτίω. αἰτίω ὅτιν ἄφθιτον θεῶν. P. viii. 101. v. V. L. et Schol. σε ὀπάζειν. N. ix. 71. σε. P. xii. 1. ὃν αἰτεῖς, παῖς ἔσσεταί τοι. I. vi. 76. αἴτει (pro ἤτει. v. N. V. L.) O. iii. 30. αἴτεον. P. ix. 189. αἰτέων τιμάν τινα. O. vi. 102. αἰτήσων δαιδάλλειν πόλιν. O. vi. 46. ἐγὼ αἰτίομαι καλέσαι Μοῖσαν. I. viii. 8. αἴτημί σε τοῦτο. Fr. Inc. lviii. 5.

αἴτιος. αἴτιον θεὸν ὑπερτιθέμεν παντί. P. v. 33.

αἰτία. αἰτία μείων. O. i. 58. αἰτίαν μελίφρονα ἐνίσκαλεν βροτοῖσι Μοισᾶν. N. vii. 16.

αἰχμά. αἰχμὰ Κάστορος. I. v. 42. αἰχμᾶς δαμασιμβρότου. O. ix. 119. κέντρον. Fr. Inc. xciii. 4. v. Not. κλέος ἄνθησεν. P. i. 128. σὺν αἰχμᾷ Ἀργείᾳ. O. vii. 35. ἔγχεος ζακότοιο. N. vi. 90. λόγχας χαλκέας. N. x. 113. παρμένοντας. P. viii. 58. αἰχμᾷ (leg. ἀκμᾷ) συμπεσεῖν βαρύς. I. iv. 86. αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος θρέψε. N. x. 23. ὑπέραλλον ταμών. N. iii. 57. αἰχμαὶ νίων ἀνδρῶν. Fr. Inc. xxi. 3. αἰχμαῖς ἀκοντίζοντες. I. i. 33. αἰχμαῖσι διδύμοισιν. P. iv. 139. οὐλίαις ἀνθεῖ Ἄρηος. O. xiii. 33.

αἰχματάς. αἰχματὰν θυμόν. N. ix. 87. κεραυνὸν σθεννύεις. P. i. 8. καὶ ἀπρόσοφον στρατόν. O. xi. 19. αἰχματᾶο Ἰάσονος. P. iv. 21. αἰχματαῖσι ἀνδράσι. O. vi. 147. αἰχματὰς ἥρωας φυτευθέντας. N. v. 13.

αἶψα. ἔλαβεν ἄργαν ποσίν. N. iii. 140. ὦρτο. P. iv. 237.

ἀΐω. Ἀρῆνον ἄϊε (sc. Ἀθάνα.) P. xii. 17. ἄϊον μελπομενᾶν Μοισᾶν. P. iii. 161. ἀΐοντα βοὰν Πεισίδων ἀτύζονται. P. i. 27. ἄϊεν. i. 6, 36.

αἰών. (v. Not. P. vii. 1.) αἰὼν ἀμέρα. N. ix. 106. ἀσφαλὴς οὐκ ἐγένετο. P. iii. 153. δόλιος ῥέπεται ἐπ' ἀνδράσι. I. viii. 28. ἄλλ' ἄλλοτε ἐξάλλαξεν. I. iii.

31. ἰρρἀισθη δι' ὀστίων. Fr. Hyporch. iii. 5. εὐθύπομπος. N. ii. 12. v. V. L. μακρὸς ἑλᾷ τίσσαρας ἀριτός. N. iii. 130. μείλιχος. P. viii. 139. μόρσιμος. O. ii. 19. πότμον ἐφάψας. O. ix. 90. τιρανὸς φίρτιστος ἀνδρί. Fr. Epinic. iii. 2. in Hieron. αἰῶνος ἰσοδίνδρου τίκμαρ λαχοῦσαι. Fr. Inc. cl. αἰῶνος (medullæ. v. Not.) εἴδωλον λείπεται ζῶν. Fr. Thren. ii. 5. p. 19. κλυτᾶς βαθμίδων. P. v. 7. αἰῶνα ἄδακρυν νέμονται. O. ii. 120. ἀκίνδυνον πίσσοντα. P. iv. 331. μόρσιμον. I. vii. 59. εἶλιτο. N. x. 110. v. Not.

ἀϊών, littus. ἀϊόνισσιν Ὀγχηστίαισι. I. i. 46.

αἰωρέω. αἰωρεῖ ὑγρὸν νῶτον. P. i. 17.

ἀκᾶ P. iv. 277.

ἀκαμαντολόγχας. I. vii. 13.

ἀκαμαντομάχας. ἀκαμαντομάχαι τρεῖς υἱοὶ Ζηνός. P. iv. 304.

ἀκαμαντόπους. ἀκαμαντόποδος ἀπήνας. O. v. 6. βροντᾶς. O. iv. 2. ἀκαμαντοπόδων ἵππων. O. iii. 5.

ἀκάμας. ἀκάμαντος πόντου. N. vi. 67. ἀκάμαντας ἵππους. O. i. 141.

ἄκαμπτος. ἄκαμπτος ψυχάν. I. iv. 89.

ἄκατος. ἐπὶ ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ. N. v. 5. ὡς ἄκατον εἰναλίαν. P. xi. 62.

ἀκειρεκόμας. ἀκειρεκόμαν Φοῖβον. I. i. 8.

ἀκέντητος. ἀκέντητον δίμας παρέχων. O. i. 33.

ἀκέομαι. ἀκεσόμενον δίψαν ἀοιδᾶν. P. ix. 180.

ἀκέρδεια. ἀκέρδεια λέλογχεν Ἀθαμινὰ κακαγόρως. O. i. 84.

ἀκερσεκόμας. ἀκερσεκόμᾳ Φοίβῳ. P. iii. 26.

ἄκεσμα. ἀκέσματα νόσων βαρειᾶν. P. v. 86.

ἀκήρατος. ἀκηράτοις ἀνίαις. P. v. 43.

ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον αἰῶνα. P. iv. 330. ἔτος. P. ii. 121. ἀκίνδυνοι ἀρεταί. O. vi. 14.

ἀκίνητος. ἀκίνητον τέρας χθονὸς εὐρείας. Fr. Prosod. i. 5. in Del. p. 26. ἀκινήταν ῥάβδον. O. ix. 50. ἀκίνητοι ἥρωες. P. iv. 101.

ἀκλάρωτος. ἀκλάρωτον θεόν. O. vii. 105.

ἀκλεής. τιμὰ ποδῶν. O. xii. 22. ἔεα. Fr. Epinic. v. p. 5.

ἀκμά. ἀκμᾷ ἥρος. P. iv. 114. φασγάνου. P. ix. 141. (αἰχμᾷ. V. L.) συμπεσεῖν βαρύς. I. iv. 86. ἀκμὰν ἐγχείων τραχείαν λιτῶν. P. i. 20. ζέοισαν ὕδατος. O. i. 78. ὀδόντων δεινοτάτων. N. iv. 104. ποδῶν (ἀναλίγκιον) στεροπαῖσι. I. viii. 83. ἀκμαὶ ἰσχύος θρασύπονοι. O. i. 156.

ἄκμων. ἄκμονι πρὸς ἀψευδεῖ χάλκευε γλῶσσαν. P. i. 167. Fr. Inc. lxx.

ἄκναμπτος. ἀκνάμπτοις χείρεσσιν' ἢ βουλαῖς. P. iv. 128.

ἀκοά. ἀκοὰ ἀστῶν θυμὸν βαρύνει. P. i. 162. σοφοῖς. P. ix. 135. ἀκοὰν ἀδειᾶν εἶπερ φιλεῖς. P. i. 174.

ἀκοίτας. Fr. Inc. lxxiii. 2. ἀκοίταν ξυνᾶνα (consortem tori). N. v. 51. v. Not.

ἄκοιτις. ἄκοιτιν Θαλερὰν Ἥβαν. N. i. 110. ποντίαν. N. v. 66. Διὸς ἐπειρᾶτο. P. ii. 62.

ἀκόνα. ἀκόναν χαλκοδάμαν Ναξίαν. I. vi. 108. δόξαν ἴσχω ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς. O. vi. 141.

ἄκος. ἄκος ὑγιηρὸν καλλίνικον πλαγᾶν. N. iii. 28. v. V. L.

ἀκοντίζω. μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσαιμι. I. ii. 52. ἀκοντίζων ἄγχιστα σκοποῦ Μοισᾶν. N. ix. 131. ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς. I. i. 33.

ἄκορος. εἰρεσία ἄκορος ὑπεχώρησεν. P. iv. 360.

ἀκούω. ἀκούει βάσις. P. i. 4. ἀκούομεν πάτραν πρόπολον ἀοιδαῖς ἔμμεναι. N. iv. 126. ἀκούοντι χθονία φρενί. P. v. 135. εἴ τις ἀκούῃ ἐσλὸν λόγον. I. v. 17. ἄκουσας θίλων ἀρᾶν. I. vi. 63. ἄκουσεν Δαναῶν, οἷον γάμον εὗρεν. P. ix. 196. Ἕκτωρ Αἴαντος. N. ii. 22. Θεσφάτων. I. viii. 67. ἄκουσον. N. vii. 2. ἀκούσατε. P. vi. 1. ἀκούσαις Ἀγγελίας Ἰφίων. O. viii. 107. ἀκούσαις ὑπηντίασεν. P. iv. 240. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν. O. vi. 87. ἀκοῦσαι θαῦμα παριόντων. P. i. 51. εὖ. N. i. 47. μουσικὰν ὀρθὰν Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. vi. p. 51. ἀκούειν φωνὰν ἄγνωστον ψευδέων. O. vi. 113. εὖ. P. i. 192. ἀκούων ψαλμὸν ὑψηλᾶς πηκτίδος. Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron.

ἄκραντος. ἀκράντοις οὐκ ἐφάψατο ἔπεσσι. O. i. 138. ἐλπίσι μεταμώνια θηρεύων. P. iii. 40. ἄκραντα γαρύεμεν. O. ii. 158.

ἀκρόθινα. ἀκρόθινα πολέμοιο ἔθυε. O. x.

69. O. ii. 7. v. Not. ἀκροθινίων κτίσατ' ἀνάγων. N. vii. 60.

ἀκρόπολις. ἐν ἀκροπόλει σεῦξαν ἅλσος. O. vii. 90.

ἄκρος. ἄκρον ἄωτον σοφίας. I. vii. 25. εἴ τις ἄκρον ἑλών. P. xi. 84. παυδοξίας ἔστιν ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 14. πρὸς ἄκρον ἀριτᾶς. N. vi. 39. τέλος ἄκρον ἔμμεν. P. ix. 210. I. iv. 54. κατ' ἄκραν κορυφάν. O. vii. 67. ἄκραις ἀριτᾶις. O. xiii. 19. ἄκραν (ἀκρᾶν) βαθμίδων αἰῶνος. P. v. 7. ἄκρᾳ σὺν ἰσπέρᾳ. P. xi. 18. ἀκροστάτῳ βωμῷ. O. vi. 118. ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 310. ἄκραν πρὸς ἀλλοδαπάν. N. iii. 47.

ἀκρόσοφος. ἀκρόσοφον καὶ αἰχματὰν στρατόν. O. xi. 19.

ἀκρωτήριον. σεμνὸν ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 12.

ἀκτά. ἀκτᾶς ἀπὸ Λιγναίας. O. vii. 60. ἀκτὰν παρὰ εὔυδρον. P. i. 153. εὔσκιον Ἀχέροντος. P. xi. 34. πρὸς ἀκτὰν ψευδῆ νέομεν. Fr. Inc. lxi. 4. πρὸς ἀκτὰν Νείλου. I. ii. 62. ἀκταῖς ἐπιθορών. P. iv. 64. ἀμφὶ βαθυκρήμνοις. N. ix. 96.

ἀκτὶς et Ἀκτίν. ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε. In def. Solis 1. καλῶν ἐργμάτων. I. iv. 71. ἀκτῖνα ἀγώνων πολυφάτων. P. iv. 71. ἀκτῖνες λαμπραὶ ἦλθον. P. iv. 352. ἀκτίνων ὀξείᾳ πατήρ. O. vii. 129. ἀκτῖσι βιβρεγμένος ἀβρὸν σῶμα. O. vi. 92. ἀκτῖνας ὅλβου δίξατο ἅμαρ. P. iv. 454. μαρμαριζούσας ὅσσων Θεοξένου. Fr. Scol. ii. 5.

ἀκύμων. ἀκύμονος πόντου πελάγει. Fr. Inc. xlix. 2.

ἀκύω. ἀκύει καπνὸς χίονων. Fr. Inc. cxxxiii. corr. v. Not.

ἄκων. κἄκοντι (ἄκοντι) ἅλασε σκοτόν. O. x. 85. ἄκοντι Φοῖβ. N. x. 130. ἄκοντα χαλκεοπάραον. N. vii. 105. βραχυσίδαρον πάλλων. N. iii. 79. βαλεῖν χαλκοπάραον ἴζῳ ἀγῶνος. P. i. 84. ἀκόντων εὐθὺν ῥόμβον ἵεντα. O. xiii. 133. ἀκόντεσσι τιμὰν δάσασθαι. P. iv. 262. χαλκέοις. P. ix. 137.

ἀλάθεια. ἀλάθεια, ὤνασσα μεγάλας ἀρετᾶς. Fr. Inc. xxiii. Σύγατερ Διός. O. x. 6. ἀτρεκής. N. v. 31. ἀλαθείας δίσταινα. O. viii. 3. ὁδόν. P. iii. 184. ἄγχιστα βαῖνον. I. ii. 16. ἐν ἀλαθείᾳ πιστοῖσαι. O. vii. 126. ἀλάθειαν ἐτήτυμον ἐξελίγχων. O. x. 66. ἰὰν εἰδέμεν. N. vii. 36.

ἀλαθής. ἀλαθὴς ἵππορκος. O. xiii. 140. ἀλαθεῖ νόῳ. O. ii. 167. ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον. O. i. 45. ἀλαθέα μαντεῖον Θῶκον. P. xi. 11. ἀλαθέσιν λόγοις. O. vi. 151. v. Not.

ἀλαθινός. φέγγος ἀλαθινόν. O. ii. 102.

ἀλαλά. ἀλαλὰ πολέμου θυγάτηρ, προοίμιον ἐγχέων. Fr. Inc. xxxvi. ἐξ ἀλαλᾶς καρτερᾶς. I. vii. 15. ἀλαλὰν δορίκτυπον. N. iii. 104. ἀλαλαὶ μανίαι τε ὀρινομένων. (al. ἀλαλαῖς μανίαις τε. v. Not. μανίᾳ τε ἀλαλᾷ τε. Add.) Fr. Inc. xxxvi.

ἀλαλάζω. ἀλάλαξεν βοᾷ ὑπερμάκει. O. vii. 68.

ἀλαλατός. ἀλαλατὸς Τυρσανῶν. P. i. 139.

ἀλάλκω. ἄλαλκε. N. iv. 89. τὸν πότμον Γανυμήδει ὥρα. O. x. 124.

ἀλάομαι. ἀλᾶται εὐφροσύνας. O. i. 94. ἀλᾶται Στράτων ἐν νομάδεσσι Σκύθαις. Fr. Epinic. v. 2.

ἄλγος. ἄλγος ἐμφανές. Fr. Inc. xxxix. ἐν ἄλγεσιν πωτῶνται. Fr. Thren. iii. 2.

ἄλδω. Διὸς ἄλτει ἅλσαι. D. P. ad O. iii. 30. vide Ἅλσος.

ἀλίγω. ἀλίγοντας ἐν τοῖσιν Πηλεὺς καὶ Κάδμος. O. ii. 142. ἀλίγων γενεὰν Λοκρῶν. O. xi. 15.

ἀλίκτωρ. ἐνδομάχας. O. xii. 30. v. Not.

ἀλιξίμβροτος. ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχα. N. viii. 51. ἀλιξιμβρότοις πομπαῖς. P. v. 122.

ἀλίζω. ἰθίλοντι ἀλιξεῖν ὕδριν. O. xiii. 12.

ἀληθίς. Fr. Inc. cxiv. v. Not.

ἀλίβατος. ἀλίβατον πέτραν. O. vi. 110.

ἀλιερκής. ἀλιερκέα Ἰσθμοῦ θειράδα. I. i. 10. χώραν. O. viii. 34. ἀλιερκέες ὄχθαι ὑπὲρ Κύμας. P. i. 34.

ἀλίθιος. ἀλίθιος χόλος. P. iii. 21.

ἀλικία. ἀλικίας κρίσσονα νόον. P. v. 146. μέρος γηραιὸν ἀμφιπολεῖ. P. iv. 280. χρόνον. O. iv. 41. σὺν ἀλικίᾳ. Fr. Scol. ii. 4. conf. Not. ἐν ἀλικίᾳ δυνατὰ μαιόμενος. P. xi. 78. Κλεάνδρῳ λύτρον κῶμον ἀγειρέτω. I. viii. 1. πρώτᾳ. N. ix. 101. ἀλικίαν εὐανθέα ἀτίνευσας. I. vii. 48. βάλετο ἐν πότῳ. P. i. 145.

Ἀλιξ. ἄλικες παρθένοι. P. iii. 30. ἄλλοισιν ἄλλοι. N. iv. 147. ἁλίκων τις στέφανον πλεκέτω. I. viii. 144. ἄλιξι σὺν ἄλλοις. P. iv. 338. Ϛαπτὸν ἐν ἄλιξι. P. x. 90. ἁλίκεσσι συμπόταις. O. i. 99. ἄλικας ἐλθόντας κράτει. N. v. 83.

ἄλιος. ἁλίοιο γέροντος. P. ix. 167. ἁλίαις μετὰ κόραις Νηρέως. O. ii. 53. πρύμναις. O. ix. 111. ἅλιον δελφῖνος ὑπόκρισιν. Fr. Inc. xlix. 1. ἅλιον σὼς διαστείβων ναΐ Ϛαχῇ. Fr. Inc. lxxxix. 3.

Ἅλιος. vid. Ἀίλιος et Ind. Nom. Propr.

ἁλίπλαγκτος. ἁλιπλάγκτου γᾶς. P. iv. 24.

ἁλίσκω. ἁλίσκεται Πέργαμος ἀμφ' ἐργασίαις. O. viii. 56.

ἀλιτόξενος. ἀλιτόξενον ψευδέων ἐνιπάν. O. x. 7.

ἀλιτρός. ἁλιτρὰ ἐν Διὸς ἀρχᾷ δικάζει τις. O. ii. 107. ἁλιτροῖς μομφὰν ἐπισταίρων. N. viii. 67.

ἁλκά. ἁλκὰ παγκρατίου τλάϚυμος. N. ii. 23. κρίνεται ἀνδρῶν διὰ δαίμονας. I. v. 13. ἁλκᾶς ἀπειράντου γεύεται. P. ix. 61. ἁλκᾷ χερὸς εἶδον κρατέοντα παῖδα. O. x. 122. χερῶν χϑόνα ταράσσοντες. O. ii. 114. καρτερώτατον βέλος. O. i. 180. ἐν ἁλκᾷ ἐδόκησαν. O. xiii. 78. ἁλκὰν αἰδεσϑέντες ἀνέρες. P. iv. 308. Ἀμαζόνων. N. iii. 65. ἀμαχανίᾳν. N. vii. 142. ὁρῶντα. O. ix. 165. φοίνιον Αἴαντος. I. iv. 58. φρενῶν ἔπαυσεν φόβος. N. iii. 68. μεγάλαι ἁλκαὶ πολὺν σκότον ἔχουσι. N. vii. 18.

ἁλκάεις. ἁλκᾶντες ἐκγόνους Ἡρακλέος. P. v. 95. Δαναούς. O. ix. 110.

ἄλκαρ. ἄλκαρ χοιράδος πέτρας. P. x. 81.

ἄλκιμος. υἱὸς Διός. O. x. 82. ἄλκιμον ἦτορ. N. viii. 41. ἁλκίμους ἄνδρας. N. v. 28.

ἀλκτὴρ. ἀλκτῆρα νούσων παντοδαπᾶν. P. iii. 13.

ἀλλά. enimvero. O. ii. 173. et sæpe in transitu ad aliud quid. O. i. 26. vi. 37. vii. 159. viii. 12. ix. 8. xiii. 163. v. V. L. ἀλλὰ γάρ. O. i. 87. vi. 89. P. iv. 56. N. vii. 44. I. vii. 23. Fr. Scol. i. 12. ii. 15. ἀλλὰ in progressu orationis, pergendo ad aliud. P. iii. 68. 96. iv. 234. 398. N. ix. 48. xi. 10. et al. ἀλλά γε. P. xi. 34. ἀλλ' ἄγε. N. x. 153. ἀλλὰ post digressionem. O. iv. 10. ἀλλ' ὅμως. P. i. 164. N. x. 39. ἀλλ' οὐδέ. P. ii. 165.

ἀλλάσσω. ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν. N. xi. 49.

ἀλλαλοφονία. O. ii. 75.

ἀλλαλοφόνος. ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας. Fr. Inc. lii. (sic leg.)

ἄλλαλοι. ἀλλάλοις ἀμειβόμενοι. P. iv. 165. κοινὸν γάμον ἐν ἀλλάλοις μίξαι. P. iv. 397.

ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὰν πρὸς ἄκραν. N. iii. 46. ἀλλοδαπῶν ἐκ ἀπείρατοι δόμοι. N. i. 33. ἀλλοδαπᾶν γυναικῶν ἐν λέχεσιν. P. iv. 88. ἀλλοδαπαῖς ἀρούραις. P. iv. 452.

ἄλλος. ἄλλος ἀνήρ. N. iv. 65. ἀνὴρ ἐτέλεσσεν ἄλλοις ὕμνον. P. ii. 25. μισϑὸς γλυκὺς ἐφ' ἔργμασιν. I. i. 65. ἄλλο ἄστρον. O. i. 8. βέλος. I. viii. 72. ἄλλῳ χρόνῳ. O. ii. 69. μήτινα ἄλλον. O. i. 167. ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποτρύει χάρις. O. vii. 19. Ϛύνει λόγον. P. x. 83. ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγε. P. iii. 90. μῶμος ἐξ ἄλλων κρίμαται φϑονεόντων τοῖς. O. vi. 125. περαίτερον ἄλλων. O. viii. 82. ἄλλων γαῖαν. P. iv. 210. ἐπὶ ἄλλοις ἄλλοι μεγάλοι. O. i. 180. ὅσα χάρματα ἄλλοις ἔϑηκε. O. ii. 179. ἄλλιξι σὺν ἄλλοις. P. iv. 338. μόχϑον ἄλλοις δύστανον. P. iv. 477. ἄλλοις ἄλικες ἄλλοι. N. iv. 147. ἄλλοις ἐμπίπτων. I. i. 98. ἐν ἄστροις. I. iv. 41. N. vii. 81. ἄλλας σκοπιᾶς ἰφάψασϑαι. N. ix. 115. ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ νίκαν. O. vii. 150. ῥοαὶ ἄλλοτε ἄλλαι. O. ii. 62. ἄλλαι δύο χάρμαι. O. ix. 128. 158. κεῖναι ἐξ ἄλλαν. O. vi. 42. ἄλλο πρᾶγος διψῇ ἄλλου. N. iii. 10. ἄλλα ἐπ' ἄλλον ἔβαν. O. viii. 16. ἄλλα ἄλλοτε. P. ii. 157. N. iii. 72. I. iii. 30. ἄλλα δὴ, præcedente τὰ μέν. O. ii. 134. 132. vide etiam O. viii. 175. P. iii. 125. 186. viii. 109. xi. 65. I. iv. 9. vi. 167.

ἀλλοῖος. λύσας ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων. P. iii. 90. ἀλλοῖος οὖρος ἄλλοτε ἐλαύνει ἀνθρώπους. I. iv. 8. ἀλλοῖαι αὖραι. O. vii. 175. πνοαὶ ἀνέμων. P. iii. 187.

ἀλλότριος. ἀλλότριος χάρμα. P. i. 114. κῶδος. N. i. 84. ποιμένα. O. x. 107. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. i.

2. ἀλλοτρίων ἔρωτες. N. iii. 51. ἀλλοτρίοις μὴ τροφαίνειν. Fr. Inc. cxii. ἐπ' ἰσλοῖς. P. i. 163. ἀλλοτρίαις χερσί. I. i. 19. γλώσσαις. P. xi. 43.

ἄλμα. δι' ἅλμας. N. vi. 109. ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. P. ii. 147. ἅλμᾳ ἁλίᾳ. P. iv. 69.

ἄλμα, τό. N. iv. 59. ἅλμασθ' ὑποσκάπτοι μακράν. N. v. 36.

ἁλμυρός. ἁλμυροῖς ἐν βένθεσι. O. vii. 105.

[ἅλος. P. iv. 125. *Ex Schedis.*]

ἄλοχος. ἄλοχος Ἥβα. N. x. 32. ἔχει σπέρμα μίγιστον. O. ix. 94. ἐξ ἀλόχου ναΐς. O. x. 102. ἀλόχῳ ἀλλοτρίᾳ θωραχθείς. Fr. Dithyramb. i. 1. ἄλοχον ἀρχαίαν Διός. Fr. Inc. c. 5. ἰδεῖδία ἐὰν ἴμμεν θίλων. I. viii. 62. μετπλθεν γονακῖς. I. vii. 10. ἀλόχοις νέαις ἔχθιστὸν ἀμπλάκιον. P. xi. 41.

ἅλωμι. ἄνδρα ἁλωκότα. P. iii. 100.

ἁλτνός. ἅλτνιστον σὺν ὅλβῳ εὐανθεῖ. I. v. 16.

ἅλς. ἁλὸς ἀμετρήτας. I. i. 53. βαθυκρήμνου πολιᾶς θίναρ. I. iv. 97. Ἰονίας ὑπὲρ οἰκίαν. N. vii. 95. κίλιυθον βαθεῖαν ἀνοίγων. P. v. 118. μυχούς. P. vi. 12. ὑπὲρ πολιᾶς πέμπεται. P. ii. 126. ἐξ ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἅλα ἀβάτων πεζᾶν οὐκέτι ἰὼμαρίς. N. iii. 36.

ἅλσος. (v. Not. ad Fr. Inc. xv.) εὐρκεὶς Αἰακιδᾶν. O. xiii. 156. εὐδένδρου Πίσας. O. viii. 12. ζάθεον. O. x. 53. κλυτὸν Δάματρος. I. i. 80. ἐς στεῖν δεῦτε. Fr. Scol. i. 2. ἀγνόν. O. v. 23. ὑψίγυιον. O. v. 31. πεύξαν ἐν ἀκροτόλει. O. vii. 88. Ὀλυμπίου Διός. I. ii. 41. ἅλσει Διὸς πολυϋμνήτῳ. N. ii. 8. Διὸς πανδόκῳ. O. iii. 30. v. V. L. ἅλσει ἔνδον πολαιοστάτῳ. N. vii. 65. ἅλσεα μείζονα θεῶν κτίσε. P. v. 119. ἀλσέων κρηπῖδας. Fr. Inc. xv. 3. v. Not. ἅλσει. V. L. O. iii. 30.

ἅλυτος. ἀλύτῳ κύκλῳ ζεύξασα. P. iv. 383.

ἀλύσκω. οὔ μιν ἅλυξεν Τυφώς. P. viii. 21.

ἅλωσις. O. x. 49.

ἁλώπηξ. ἁλώπηξ αἴθων. O. xi. 21. ἀναπεπταμένα αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει. I. iv. 79. ἁλωπέκων θρασείᾶν. Fr. Inc. lxxxv. 2. ἴκελοι ὀργαῖς. P. ii. 141.

ἅμα. O. vi. 222. P. xii. 43. ἅμ' Ἀτρείδαις. O. ix. 107. ἵπποις. N. ix. 60. πτεάνοις. N. ix. 109. πεντάθλῳ. O. xiii. 41. πρώτοις. O. viii. 60. στιφάνοις. N. ix. 125. φόρμιγγι. O. vii. 21.

ἁμᾶ. O. iii. 38. Fr. Inc. xliv. 2. v. Not. P. iii. 66. N. x. 134. N. v. 20. ἁμᾶ καί. N. vii. 115.

ἀμαιμάκετος. ἀμαιμακέτου τριόδοντος. I. viii. 74. ἀμαιμακέτῳ μένει θύοισαν. P. iii. 57. ἀμαιμάκετον κινηθμὸν πετρᾶν. P. iv. 370. κατὰ πόντον. P. i. 28.

ἀμαξιτός. ἀμαξιτὸν ὁδόν. N. vi. 92. καθ' ἁμαξιτὸν νεῖσθαι. P. iv. 439.

ἀμαξοφόρητος. ἀμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέταται. Fr. Epinic. v. 3. v. Not.

ἅμαρ. ἅμαρ δεύτερον. I. iv. 114. γίνεται τέρμα ἀέθλων. I. iv. 115. κεῖνο διαίτασιν. P. ix. 121. μέσον ἑλεῖν. P. ix. 198. μοιρίδιον δέξατο ἀκτῖνας ὅλεθρου. P. iv. 455. ἅματα εὔφρονα. P. iv. 348.

ἀμαρτάνω. ἀμαρτάνει ἀνήρ. O. i. 104. ἅμαρτε ἀποπλέων Σκύρου. N. vii. 54.

ἀμαυρόω. μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν. Fr. p. 7. iii. 3. ἀμαύρωσιν γένος Φόρκοιο. P. xii. 24. ἀμαυρῶσαι χρὴ ἰχθρόν. I. iv. 32.

ἀμαχανία. ἀπὸ ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος. O. v. 32. ἐν ἀμαχανίᾳ πιαινόμενον. P. ii. 99. ἀμαχανίαν σιγαλὸν φυγών. P. ix. 163. ἀμαχανιᾶν δυσβάτων ἀλκάν. N. vii. 143.

ἀμάχανος. ἀμάχανον τοῦτο εὑρεῖν. O. vii. 46. ἀμάχανον ἰσχὺν ποταίνιον ἔθηκας. Carm. in def. Solis 5. καλύψαι γλώσσαις ἀλλοτρίαις. P. xi. 42. ἀμαχάνων καμάτων. P. ii. 37.

ἄμαχος. ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις. P. ii. 139. κίονα Τροίας, Ἕκτορα. O. ii. 146. ἦθος κρύψαι. O. xiii. 16. ἀμάχους χεῖρας. I. vi. 60.

ἄμβασε. v. ἀναβαίνω.

ἀμβατός. ἀμβατὸς αὐτοῖς χάλκιος οὐρανός. P. x. 42.

ἀμβλύνω. ἀπὸ κόρος ἀμβλύνει ἀπάδις. P. i. 160.

ἀμβολά. ἀγησιχόρων φρουμίων ἀμβολάς. P. i. 7.

ἀμβολάδαν. (Adverb.) N. x. 62.

ἀμβροσία. ἀμβροσίαν ἀθανάτων κλέψας

δῶκεν συμπόταις. O. i. 100. ἐν χιλίεσσι. P. ix. 110.

ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιον ὕδωρ ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. lvi. 1. ἀμβροσίων ἐπέων παγάν. P. iv. 532. ἀμβροσίᾶν φιλοτάτων. N. viii. 2.

ἄμβροτος. ἐπ' ἄμβροτον χέρσον. Fr. Dithyramb. iii. 20. p. 68. ἄμβροτον θεόν. N. x. 12. ἄμβροτοι θεῶν πρωπίδες. I. viii. 65.

ἀμείβω. ἄμειψε λόφον Κρισαῖον. P. v. 50. ἀμείψαντες ἵππους ἀντὶ δελφίνων. P. iv. 30. ἀμείβεται πόνον τρητὸν μελισσᾶν. P. vi. 54. ἀμειβόμενον φθόνον τὰ καλὰ ἔργα. P. vii. 19. ἀμειβόμενοι γάρυον. P. iv. 165. βόες ἀράσσεσκον χθόνα ὁπλαῖς. P. iv. 403. ἀμειβόμεναι ἄρουραι ἔδοσαν βίον. N. vi. 17. ἄμμι ἀμειβομένοις. I. i. 77. ἀμείφθη ἄδε λόγοις ἀγανοῖς. P. iv. 180. ἀμείβετο (ἀπαμείβετο. V. L.) εὐθὺς μῆτιν ἑᾶν. P. ix. 67. ἐν ἀμείβοντι. N. xi. 53.

ἀμείλιχος. στρατός. P. vi. 11. ἀμείλιχον κότον. P. viii. 10.

ἀμείρω. ἀμείρειν τιμᾶς βίον. P. vi. 27.

ἄμελξις. ἐς ἄμελξιν γάλακτος αἴγας Σκυρίας. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron.

ἄμεινον pro ἧμενον, ab ἧμαι, insideo. O. x. 41.

ἀμεμφής. ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν. O. vi. 78.

ἀμέρα. ἀμέρα ποδαρκής. O. xiii. 54. ἀμέρας σέλας καθαρὸν καλύψαι σκότει. Fr. Inc. xcviii. 4. ἐν ἀμέρᾳ. O. i. 9. μιᾷ. I. iv. 25. ἄστρον ἐν ἀμέρᾳ κλειτόμενον. Carm. in def. Solis 3. ἀμέραν ἀσύχιμον παῖδα ἀελίου. O. ii. 58. ἀνὰ μίαν. O. ii. 127. N. x. 104. ἀμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι. O. i. 53. ἅλιον ἔχοντες. O. ii. 110. ἀμέραισι. P. i. 44. ἀθρόαις πίνε. P. iv. 231. ἐν ὑστεραις. P. x. 26. τὰ δὲ ἄλλαις. N. ix. 101. κυλινδομέναις. I. iii. 30. πολυφθόροις. N. viii. 53. ἀμέρας δώδεκα. P. iv. 45.

ἀμέρδω. ἄμερσέ σι πάτρας. O. xii. 24.

ἄμερος. ἄμερον οἶκον ἀστοῖς. O. xiii. 2. κατ' οἶκον. P. i. 137. Ἀσκλαπιόν. P. iii. 12. ἀμέρσις χερσὶ βαστάζεις. N. viii. 4. v. Not. V. L. ἀμέρα αἰὼν τελέθει. N. ix. 106.

ἀμερόω. ἀμερώσαις πορθμὸν ναυτιλίαισι. I. iv. 98.

ἀμήτερος. ἀμητέρα μᾶτερ Μοῖσα. N. iii. 2. ἀμήτερας γλώσσας. P. iii. 2. ἀμήτεροι. P. iii. 114. ἀμητέρων τοκέων. P. iv. 195.

ἀμήτρητος. ἀμητρήτας ἀλός. I. i. 53.

ἀμησυσίπορος. ἀμησυσίπορον τρίοδον ἐδινάθην. P. xi. 59.

ἀμεύω. ἀμεύσασθαι ἀντίους. P. i. 86. v. V. L.

ἀμέω. vid. Ἀμεύω. V. L. ad P. i. 86.

ἀμίαντος. ἀμίαντον φάος. Fr. Inc. xcviii. 2.

ἄμιλλα. ἀμίλλαις ἀνδρῶν ἰσχύος. N. ix. 27. πεμπταμέροις. O. v. 14 ἀμίλλαισι τιαῖς. I. vii. 70. ὠκυδινάτοις. I. v. 7.

ἀμιλλάομαι, ὅστις ἀμιλλᾶται περὶ ἰσχάτων ἀέθλων. N. x. 58.

ἀμμιτίνας. pro ἀναμείνας. P. vi. 30.

ἀμμενάσει. vid. ἀναμενάω.

ἄμμες (ἧμεῖς). P. iv. 256. ἄμμι. P. iv. 276. I. i. 76. vii. 69. P. iv. 297. ἄμμε. N. vi. 12. O. ix. 160.

ἄμμορος. καλῶν. O. i. 134.

ἀμνάμων. ἀμνάμονες βροτοί. I. vii. 24.

ἀμοιβά. ἀμοιβὰν γλυκείαν μόχθων. N. v. 83. ἀμοιβαῖς ἀγαναῖς τίνεσθαι εὐεργέταν. P. ii. 44.

ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαῖα δεῖπνα παρέχων. O. i. 63.

ἄμοιρος. οὐκ ἄμοιρος κυναγέτας ἀμφὶ πάλᾳ πίφαυται. N. vi. 26.

ἀμός. ἀμὸν γένος. P. iii. 72. χρέος. O. x. 10.

ἄμοχθος. ἀμόχθῳ καρδίᾳ. N. x. 55.

ἄμπαλος. Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμιν. O. vii. 110.

ἀμπέλινος. ἀμπελίνοις τόξοις φρένας δαμέντες. Fr. Inc. lxi. 7.

ἀμπελόεις. ἀμπελόεν Μύσιον πεδίον. I. viii. 108.

ἄμπελος. ἀμπέλου δρόσῳ. O. vii. 3. παιδα βιατάν. N. ix. 123.

ἄμπεμψας. vid. ἀναπέμπω.

ἀμπιπλάντες. vid. ἀναπίπλημι.

ἀμπλακία. ἀμπλακίαν ὑπὲρ Λαομιδοντίαν. I. vi. 43. ἀμπλακίαι ἀνακρίθματον

κρίμανται ἀμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων. O. vii. 45. δύο φερίστονοι. P. ii. 55. ἀμπλακίαισι φρενῶν. P. iii. 23.

ἀμπλάκιον. ἀμπλάκιον ἔχθιστον νίαις ἀλόχοις. P. xi. 41.

ἀμπλακίω. τύχᾳ οὐκ ἀμπλακών. O. viii. 89.

ἀμπνίων. ἀμπνεῦσαι. vid. ἀναπνίω.

ἄμπνυμα. ἄμπνυμα στεμνὸν Ἀλφεοῦ. N. i. 1.

ἀμπνίω. ἀμπνεῦσαι κατνὸν λάβρον. O. viii. 47. ἀμπνίων πρίν τι φάμεν ἵστασθαι. N. viii. 32.

Ἀμπνοά. ἀμπνοὰν ἵστασαν ἥρωες. P. iv. 354. μόχθων λαβεῖν. O. viii. 9. στέρνων καθίλεν. P. iii. 102.

ἀμπολεῖν. vid. ἀναπολέω.

ἀμύμων. ἀμύμονα Κτίστον. O. x. 33.

ἀμύνω. ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. N. ix. 88. ἀμύνεται ἐν νιφέλᾳ χάλαζαν αἵματος. I. vii. 40. ἀμύνων λοιγὸν ἐναντίῳ στρατῷ. I. vii. 41. γαστρὶ λιμόν. I. i. 69. ἄμυνεν ὕδριν. N. i. 76. ἀμύνονται φθονηρὸν ἄτᾳ. P. xi. 83.

ἀμφαίνω. vid. Ἀναφαίνω.

ἀμφανδόν. ἀμφανδὸν τυχεῖν. P. ix. 73. v. Not.

ἀμφελίσσω. ἀμφελίξασθαι γνάθους τέκνοις. N. i. 64.

ἀμφίπω. ἀμφίπει σκᾶπτον θεμιστεῖον. O. i. 18. Δάματρα. O. vi. 160. μόχθον δύστανον. P. iv. 477. μυχὸν μαντήϊον. P. v. 92. τόλιν καλλίσταν ἀίθλοις. P. ix. 124. πόμα ἕερσα κιρναμένα ἀοίδιμόν. N. iii. 136. ἀμφέπειν ὅμαδον χάλκεον ἀνορίᾳ. I. viii. 55. θυμὸν ἀγωνίᾳ. N. vii. 15. ἀμφίπων μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. P. iii. 93. ἀταλὸν θυμόν. N. vii. 134. ὄλβον κάλλιστον. I. iv. 99. ἀμφίποντα δαίμονα. P. iii. 192. v. Not.

ἀμφίεπτσον (ἀμφιπίτω, ἀμφιπίπτω) κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν. O. x. 118.

ἀμφέρω. vid. ναφέρω.

ἀμφί. P. iv. 143. P. viii. 122. γυναικὸς Λιβύσσας. P. ix. 184. δαιμόνων. O. i. 56. Κυράνας στουδὰν θέμεν. P. iv. 491. Μιδοίσας. N. x. 6. παγκρατίου. I. viii. 146. πράξιος ἐσσομένας. O. xii. 11. χερὸς ἐργασίαις. O. viii. 55. ἀίθλοῖς ἐξοχώτατοι. N. ii. 26. ἀίθλοις μαρνάσθω. I. v. 71. ἀίθλοις. I. i. 72. ἀκταῖς Ἑλώρου, N. ix. 96. ἀνδριάντι. P. v. 52. Ἄργει. O. xiii. 151. ἀργυρίδισσι μίνναν ἀγῶνα, O. ix. 136. ἀριτᾷ. P. i. 155. P. ii. 114. ἀριταῖς τέταμαι. P. xi. 82. ἀριταῖσι. O. v. 54. Ἀχέροντι ναιετάων. N. iv. 138. βουλαῖς. P. v. 160. βουλαῖς πυκναῖς. I. vii. 11. βουσὶν χολωθείς. N. x. 112. Ἑλένα. P. xi. 50. Θέτιος γάμον ἐρίσας. I. viii. 59. καλῶν μοίρᾳ. O. viii. 113. ἑνὶ ἁλίᾳ. O. xiii. 51. κόμαις θῆκεν ἔργα. O. xiii. 55. κόμαισι βάλοι. O. iii. 23. Κορίνθῳ. O. xiii. 72. κρουνοῖς. O. xiii. 90. μαχαιρᾷ ἐμᾷ. P. viii. 47. Νεμέᾳ Διός. N. vii. 118. οἱ. P. ix. 213. πάλᾳ. N. vi. 26. παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 20. ποδὶ δεξιτερῷ πέδιλον. P. iv. 170. πόλει Ἰμέρᾳ λίσσομαι. O. xii. 2. πόνοις. N. viii. 72. σοφίᾳ. P. i. 22. τοκεῦσιν. P. vi. 42. τρόπῳ σέο. N. i. 42. φρεσὶν πρίμαται. O. vii. 43. Ἀχιλεῖ. N. viii. 52. ἀμφὶ ἀκμὰν ὕδατος. O. i. 73. βίοτον λοιπόν. O. i. 157. γένυ πραῦ τείνων φάρμακον. O. xiii. 121. ἕκαστον ὅσα νέομαι. P. viii. 98. θέμεθλα ναιετάοντος. P. iv. 320. Ἰόλαον. I. vii. 12. κᾶδος ἀπήμων. N. i. 84. κᾶπον. P. v. 31. Κινύραν πελαδέοντι φᾶμαι Κυπρίων. P. ii. 27. πανάγυριν Ζηνός. O. ix. 144. Πηνεῖόν. P. x. 86. Πύλον σταθείς. O. ix. 46. τράπεζαν αἰδοίαν. Fr. Inc. xliv. 2. τράπεζαν ξυνίαν. I. ii. 60. τράπεζαν φίλαν. O. i. 24. τρόπον ἐγκώμιον. O. x. 93. τὸν χρόνον ὅλον. O. ii. 55.

ἀμφίαλος. ἀμφιάλοισιν ἐν τιθμοῖς Ποσειδᾶνος. O. xiii. 57.

ἀμφιβάλλω. ἀμφιβάλλεται ὕμνος πολύφατος. O. i. 14. Add. ἀμφίβαλε κόμαις γέρας. P. v. 24.

ἀμφιδράμω leg. έω, ἀμφιτρέχω. σίλας λάβρον Ἀφαίστου ἀμφίδρομε. P. iii. 70.

ἀμφίδευτα i. q. δευτά, cocta. ἀμφίδευτα κρεῶν. O. i. 80. v. V. L.

ἀμφιθάλασσος. ἀμφιθάλασσον νόμον. O. vii. 61.

ἀμφίκειμαι. ἀμφίκειται δεσμὸς ὑπερφίαλος. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron.

ἀμφικρέμαμαι. ἀμφικρέμανται φρεσὶν ἀμ-

σλακίαι. O. vii. 45. ἐλπίδες φθονεραὶ φρένας θνατῶν. I. ii. 64.

ἀμφιαυλίω. ἀμφικυλίσσαις φασγάνω. N. viii. 40.

ἀμφιλαφής. τόλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. ix. 122.

ἀμφινέμομαι. ἀμφινέμεταί σε ὄλβος. P. v. 18. ἀμφινέμονται πόλιν ὑψηλάν. Fr. Inc. clvii.

ἀμφίπιδος. ἐς ἀμφίπιδον ὄχθον. P. ix. 94.

ἀμφιπολίω. ἀμφιπολεῖ με γηραιὸν μέρος ἁλικίας. P. iv. 280. τρώμαν ἵλκεος ἀμφιπολεῖν. P. iv. 483.

ἀμφίπολος. τύμβον ἀμφίπολον ἔχων. O. i. 149. v. Schol. ἀμφιπόλους πέμποισα. O. vi. 53. ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμάν. Fr. Prosod. iii. 1. in Delph. p. 76.

ἀμφίρυτος. ἀμφιρύτῳ Κίῳ. I. i. 9.

ἀμφίς. ἰσθᾶτος. P. iv. 451.

ἀμφιτίθημι. εὔχομαι μὴ ἀφιθῖμιν Νέμεσιν μοίρᾳ καλῶν. O. viii. 113.

ἀμφότερος. ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. N. viii. 139. ἀμφότεροι κασίγνητοι. P. iv. 220. κράτησαν ἔργον. O. ix. 127. πνέομεν. N. vi. 3. ὑπ' ἀμφοτέρων. O. vii. 23. ἀμφοτέραν χαρίτων. I. i. 6. ἀμφοτέροις. P. iii. 165. ἄμαχον κακόν. P. ii. 140. πιστοὶ πολλοὶ μάρτυρες. P. i. 172. τοκιῦσιν ὁμοῖοι. P. ii. 86. μάρτυς ἴοτω. P. iv. 293. ἀμφοτέροισιν ὃς ἐγκύρσῃ. P. i. 194. ἀμφοτέραις βασιλεύει. P. x. 3. ἀμφότερον. P. iv. 140. O. vi. 27. ἀμφότερα. O. i. 166. ἐπ' ἀμφότερα τέμνειν τέλος. O. xiii. 80.

ἀμφοτέρωθεν. ἑξηκοντάκι βοὰ κάρυκος. O. xiii. 141. χαλάξαις πτέρυγα. P. i. 11.

ἄμφω (οἱ.) ἄμφω (ἄνδρας) πεφρίκοντας νῶτα πτεροῖς. P. iv. 326. δι' ἀμφοῖν. P. iii. 102.

ἀμώμητος. ἀμώμητον καρπὸν φρενῶν. P. ii. 135.

ἄν. οὐδὲ ἂν χρόνος δύναιτο. O. ii. 31. λάθᾳ γένοιτο ἄν. O. ii. 34. ἂν εἶποι. O. viii. 31. οὐκ ἂν ἰδεῖην. O. xiii. 65. τίς ἂν φράσαι δύναιτο. O. ii. 180. τότ' ἂν φαίην. O. xiii. 146. ἐπεὶ ἂν πῶς τίναξε. O. ix. 44. εὖτ' ἂν δὴ κτίσῃ. O. vi. 114. ὡς ἂν πρῶτοι κτίσαισιν. O. vii. 75. ὃς ἂν κράτησε. P. x. 36. οὔτε εὕροις ἄν. P. x. 47. τά τ' ἂν αὐτός τις τύχῃ. N. iv. 148. μαθὼν δέ τις ἂν ἰρεῖ. N. vii. 100. κάλλιον ἂν ἐνόστησε. N. xi. 32. εὖτ' ἂν ἴδω. Fr. Scol. ii. 17. p. 11.

ἀν' pro ἀνά. δάπιδον. N. vii. 121. κίνδυνον. N. ix. 83. πέλευθον. I. v. 30.

ἀνά. ἀνὰ βωμῷ Θέᾱς. O. xiii. 107. σκάπτῳ Διός. P. i. 10. ἡμιόνοις. P. iv. 166. ἵπποις. O. viii. 67. x. 83. i. 66. ἀμέραν μίαν. O. ix. 127. γαῖαν σφετέραν. I. ii. 40. Ἑλλάδα. P. ii. 110. ὅμιλον. I. vii. 49. πόλιν. P. xi. 78. πόντου κενίοισιν ἀνὰ πίδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36. Σπάρταν. N. viii. 21.

ἀνὰ δ'ἕπαλτ'. O. xiii. 102. ἀν—ἁρπάξαις. P. iv. 60. ἀνὰ δ' ἄγαγον. I. vi. 90. v. V. L. ἀνὰ αὐλὸν ὄρσομεν. N. ix. 19. v. Not.

ἀναβαίνω, ἀναβάω, ἀνάβημι. ἀναβαίνει γένος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων. Fr. Inc. iv. 3. ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. P. iv. 340. ἀναβαίνων ἐς ἅρμα κρατήσιππον. N. ix. 8. ἀναβαίνειν ἀρεταῖς ὑψηλαῖς. I. v. 57. ἀνέβαν. O. vii. 87. ἀναβὰς εὐθύς. O. xiii. 123. πεῖχος ὕψιον δίκας. Fr. Inc. iv. ἀναβάσομαι στόλον εὐανθέα. P. ii. 113.

ἀναβάλλομαι. ἀναβάλλει. N. vii. 114. v. V. L. ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. O. i. 128. ἀναβάλλομαι ὡς πόρσισπα. N. ix. 69.

ἀναβωλακία. ἀναβωλακίας ὀργυιὰν σχίζε νῶτον γᾶς. P. iv. 406.

ἀναγιγνώσκω, ἀναγνῶμι. ἀνέγνων κάρυκες ὡρᾶν. I. ii. 35. ἀνάγνωτέ μοι παῖδα Ἀρχιστράτου. O. x. 1.

ἀνάγκα. ἀνάγκα ἐντυέ μιν. O. iii. 51. θανεῖν οἵτιν. O. i. 131. ἀνάγκας δῆσαις βοέοις ἔντεσιν. P. iv. 417. (ἀνάγκας χερσί. N. viii. 4. ἀν' ἀγκὰς χερσί. v. V. L.) ἀνάγκα ἰχθρᾷ δικάζει. O. ii. 108. κεραΐζες Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 2. in Hieron. p. 17. ἐκτὸς ἔχειν πόδα. P. iv. 514. σὺν ἀνάγκᾳ. P. i. 98. Fr. Scol. i. 11. ἀνάγκαις σφυρηλάτοις πιέζεις. Fr. Inc. xxviii. 3.

ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖον λίχος. P. xii. 27.

ἀνάγω. ἀνάγει φάμαν παλαιὰν ἔργων εὐκλίων. I. iv. 37. ἀνάγη ἐπίταν πολύφιλον. P. v. 5. v. V. L. ἀνάγαγον ἐς φάος μοῖραν ὕμνων. I. vi. 91. ἀνάγων κτίσατ' ἀκροθινίων. N. vii. 59. διῦρε στρατιὰν Αἰολίων χαλκιντίων. N. xi. 46.

ἀναγίομαι (ab ἠγέομαι). εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 120. ἀναγήσασθαι πάντα βραχύ μοι στόμα. N. x. 36. v. Not.

ἀναδίρω. ἀναδίρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς. Fr. Inc. xcii. 5.

ἀναδίω. ἀνίδησιν Ὀρτυγίαν στεφάνοις. P. ii. 10. ἀνίδησαν ἴθειραν. I. v. 11. ἀναδήσαντες κόμας δάφνᾳ. P. x. 61. ἀνδησάμενός τε κόμαν πορφυρέοις ἕρνεσιν. N. xi. 36. ἀνδησάμενοι ἀθρόοις ἕρνεσιν. I. i. 37. ἀναδεῖσθαι κόμαν πίμπλειν στεφάνωμα. I. ii. 23.

ἀναδείκνυμι. ἀνέδειξαν νέαν ἀρετὰν σοφῶν στόματα. I. viii. 105. v. V. L. ἀνεδέξατο ἀγγελίαν. P. ii. 77.

ἀναδίδωμι. ἄνδωκεν αὐτῷ φιάλαν οἰνοδόκον. I. vi. 57. ἀναδιδοῖ (V. L. ἀνδιδοῖ) πάλιν ψυχάν. Fr. Thren. iv. 5. p. 21.

ἀναδραμέω l. δράμω. ἀμφιτρέχω. ἀνέδραμον κῦδος ὕμνῳ. O. viii. 72.

ἀναιδής. ἀναιδεῖ ἐλπίδι δίδεται γυῖα. N. xi. 59. ἀναιδέα πότμον. O. x. 123.

ἀναιρέω ex ἀνέλω. ἄνελεν ὑπὸ χειρῶν Κλυταιμνήστρας. P. xi. 27. ἀνελὼν ὑπὸ ματέρος. P. ix. 105. στάσιν ἐπίκοτον ἀπὸ πραπίδων. Fr. Inc. vii. 4. ἀνελόμενον ἅπασαν εὐδαιμονίαν. N. vii. 83.

ἀνάκειμαι. ἀνάκειται αἴγλα ποδῶν ῥείθροις Ἀλφεοῦ. O. xiii. 49. αἶνος ἄγκειται. O. xi. 8.

ἀνακινύω. ἀνακινύει καπνὸς νεκύων. Fr. Inc. cxxxiii. (v. Not.)

ἀνακράζω. ἀνέκραγον χάριν νικῶντι ἀιρθείς. N. vii. 112. v. V. L. Not.

ἀνακρίνω. ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται. P. iv. 111.

ἀναλίσκω. ἀναλίσκοισα ὕπνον. P. ix. 44.

ἄναλκις. ἄναλκιν φῶτα οὐ λαμβάνει μέγας κίνδυνος. O. i. 130.

ἀναμνάω. ἀμμνάσει. P. iv. 96. ἀμμνάσειεν ἤ. P. i. 91.

ἄναξ. ἄναξ βωμὸς Λυκαίου. O. xiii. 154. v. Schol. Εὔφαμος. P. iv. 20. Ἑστιάλτα τολμάεις. P. iv. 159. πότμος. N. iv. 68. v. Not. οἴκων χρυσίων. I. iv. 103. Πηλεύς. N. iii. 56. ἄνακτα φέρτερον γόνον πατρὸς τικεῖν. I. viii. 70. πάντων μακάρων. Fr. Inc. L. ἄνακτα. Peleum. I. viii. 104. (ᾰ) ἄναξ. P. viii. 95. N. x. 145. Fr. Inc. lxvii. Πολύδευκες. P. xi. 94. ὦ ἄνα pro ἄνασσα. P. xii. 7. ἀνάκτων δώδεκα θεῶν. O. x. 53.

ἀναξία. ἀναξίαις. N. viii. 18. V. L.

ἀναξιφόρμιγξ. ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. O. ii. 1.

ἀνάπαυσον. ἀναπάσσει χάριν αὐλός. O. x. 114.

ἀνάπαυσις. γλυκεῖα ἐν παντὶ ἔργῳ. N vii. 76.

ἀναπαύω. ἀναπαυσάμεναι ἄρουραι σθένος ἤμαρψαν. N. vi. 20.

ἀνατίμπω. ἀνατίμπει χθὼν ἠρινὰ φύλλα. P. ix. 83. προυνοὺς Ἀφαίστοιο ἐρατεινόν. P. i. 48. ἄμπεμψας Ἄδραστον ὀρφανὸν ἐξ ἁλαλᾶς. I. vii. 16.

ἀναπετάω. ἀναπεταμέναι ξείνων θύραι. N. ix. 4. v. Not.

ἀναπίμπλημι. ἀμπιπλάντες πότμον ὁμοῖον. N. x. 107.

ἀναπίτνημι. ἀναπιτνάμεν αὐτοῖς πύλας ὕμνων χερί. O. vi. 45. ἀναπετναμένα ἀλώπηξ ῥόμβον αἰεσοῦ ἴσχει. I. iv. 80.

ἀναπλέκω. ἀναπλέκοντι χέρας ὄρμοισι. O. ii. 136.

ἀναπνέω. ἀναπνέομεν οὐκ ἐπὶ ἴσα. N. vii. 7. ἀμπνεῦσαι καπνόν. O. viii. 47. ἀμπνέων πρὶν τι φάμεν. N. viii. 33.

ἀναπνοά. ἀμπνοὰν (ἐκ) μόχθων. O. viii. 9. ἔστασαν ἥρωες. P. iv. 354. στέρνων κάθελεν. P. iii. 102. ἀναπνοὰς φρίσσοντα. N. x. 140. v. V. L.

ἀναπολέω. ἀμπολεῖν ταῦτα τρὶς τετράκις. N. vii. 153.

ἀναπολίζομεν ἄρουραν Ἀφροδίτας P. vi. 2. v. V. L.

ἀνάπωσις. ἀνάπωσιν ἐλεῖν ἄντλον. O. ix. 78.

ἀναρίθμος. ἀναρίθμων ἀνδρῶν φόνῳ. I. v. 64.

ἀναρίθματος. ἀναρίθματοι ἀμπλακίαι. O. vii. 45.

ἀναρπάζω. ἀναρπάσας ἀπὸ γᾶς παῖδα

Ὀποῦντος. O. ix. 87. ἀναρπάξας δεξιτερᾷ ξένιον ἀρούρας. P. iv. 60.

ἀναῤῥήγνυμι (ἀναῤῥήγω). ἀναῤῥῆξαι πρὸς ἅπαντας λόγον ἀρχαῖον. Fr. Inc. xciii. 1. v. Not.

ἀνασπάω. ἀνσπάσαντες (v. V. L.) μήδεσιν ἀμοῖς. P. iv. 49.

ἄνασσα. ὦ ἄνασσα, διὰ τιὰν τιμάν. I. v. 7. ὤνασσα, μεγάλας ἀρετᾶς ἀρχὰ, Ἀλάθεια. Fr. Inc. xxiii. 2. v. Ἀναξ.

ἀνάσσω. ἄνασσε Φαισάνᾳ ἀνδρῶν Ἀρκάδων. O. vi. 55. ἀνάσσων ἀγλαΐας Ἀπόλλον. Fr. Inc. liv. 2. Δάλου Φοῖβε. P. i. 75. Ἀρκάσι βωμός. O. xiii. 153. ἀνάσσων εὐρὺ Ὀλυμπίας Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 34.

ἀνασχάζω. οὐδέ νιν ἀνίσχασαν. N. x. 129.

ἀνατείνω. ἄντειν᾽ κάρα ὀρθόν. N. i. 65. ἀνατεῖνον ἰστία πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 93. ἀντεῖναι χεῖρας. O. vii. 115. ἀντίνει κῦδος ἀφάντων. N. viii. 53. ἀντέταται γέρας αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 43. v. Not. ἀνατείνας χεῖρας ἀμάχους οὐρανῷ. I. vi. 60. ἀνατείνασθαι χεῖρας ἐναλίας. Fr. Epinic. iii. in Glauc. p. 3.

ἀνατέλλω. ὦ Θήβα, ἄντειλας Διόνυσον. I. vii. 5. ἀνέτειλαν ὕδωρ Χάριτες. I. vi. 111. ἀνατελλομένα φλοξ. I. iv. 111.

ἀνατίθημι. ἀντιθεῖσα ἱερὰν ἔγραψεν. O. iii. 54. ἀναθέμεν λύρᾳ ἄσχολος εἰμί. P. viii. 40. ἀνέθηκε (σοι) κῦδος. O. v. 17.

ἀναφαίνω. ἄμφανε πώλιν κυδαίνων. N. ix. 29. ἄμφανεν πεπρωμένον βασιλέα Κυράνας. P. iv. 110. ἀνέφανε Κυράναν νικάσαις. P. ix. 129. ἀμφανῇ (al. ἀμφάνῃ. v. Not.) καπόφρονα πραπίδων παρτόν. Fr. Inc. xli. ἀνεφάνατο ἀνὴρ νίκαν διπλόαν. I. iv. 119.

ἀναφανδόν. ἀμφανδὸν τυχεῖν εὐνᾶς. P. ix. 73.

ἀναφέρω. ἀμφέροντο σθένος ἀνδρῶν. N. xi. 49.

ἀναφροντίζω. ἀνφρόντισεν σχεθέμεν γάμον ἑτοῖμον. O. i. 101.

ἀνδάνω. ἀνδάνειν τιν, Ζεῦ. P. i. 56.

ἄνδημα. ποικίλον. Fr. Hymn. ix. 2. p. 32.

ἀνδριάς. ἀμφὶ ἀνδριάντι σχεδόν. P. v. 53. ἀνδριάντα ἑκατοντόργυιον. Fr. Inc. xc.

ἀνδριαντοποιός. οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμι. N. v. 1.

ἀνδροδάμας. ἀνδροδάμας φάεος. N. iii. 67. ἀνδροδάμαν Ἐριφύλαν. N. ix. 37. ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου. Fr. Inc. lx. 1.

ἀνδροφόρος. ἀνδροφόρον μοῖραν. Fr. Inc. cxc. v. Not.

ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνων γυναικῶν Λαμνιᾶν ἔθνει. P. iv. 449.

ἀνεγείρω. χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι. O. viii. 98. ἀνεγειρομένα (φάμα) λάμπει χρῶτα. I. iv. 39.

ἀνέδραμον. v. ἀναδραμέω.

ἄνελε. ἀνελών. ἀνελόμενος. v. ἀναιρέω.

ἀνεκάς. ἀνεκὰς πέμπῃ ὅλεον. O. ii. 38.

ἄνεμος. ἄνεμος ἄξει. P. vi. 12. τίς με ἔξω πλοῦ ἔβαλεν. P. xi. 61. ἄνεμον τριταῖον μέλλοντα σοφοὶ ἔμαθον. N. vii. 26. v. Not. V. L. (ἀνέμων βληχρῶν ἀχείμαντοι πνοαί. Not. Fr. Thren. i. p. 18.) βαρυγδούπων στίχες. P. iv. 373. βασιλεὺς Βορέας. P. iv. 323. φθινοπωρὶς χειμερία καταπνοά. P. v. 162. παντοδαπῶν ῥιπαῖσι. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 44. ὑψιπετᾶν πνοαί. P. iii. 188. ῥιπαῖσι θαλασσίαις. N. iii. 102. ῥιπαῖσι κλονέονται. P. ix. 85. ῥιπάς. P. iv. 346. ἀνέμων (leg. ἀνελών. v. Not.) στάσιν ἐπίκοπον ἀπὸ πραπίδων. Fr. Inc. vii. 4. ἔστιν ἀνθρώποις πλείστα χρῆσις. O. xi. 1. ἴσος ἀνέμοις. N. iii. 80.

ἀνεμόεις. ἠνεμόεσσαν ἵπον. O. iv. 11. ἀνεμόεν ἱστίον κυβερνάτας ἰξίει. P. i. 177.

ἀνεμοσφάραγος. ἀνεμοσφαράγων κόλπων Παλίου. P. ix. 7.

ἀνέπω. ἀνέεπε κάρυξ ἀγγέλλων. P. i. 61. ἀνέεπεν ὕπατον. P. x. 14.

ἀνέσχασαν. v. ἀνασχάζω.

ἄνευ. ἄνευ ἀνίας ξυνᾶς. P. iv. 274. θεοῦ. O. ix. 156. στρατιᾶς μόνος. N. iii. 59. σίθεν οὐ φάος. N. vii. 3. v. Not. V. L. καμάτου οὐ φαίνεται ὅλεος. P. xii. 50. κυκεῶν. N. iii. 88. στεφάνων. N. iv. 125. χαρίτων. P. ii. 78.

ἄνευθεν δόξας. I. i. 111. λιπὼν ἀκμάν. P. i. 19.

ἀνέχω. ὅς ἀνέχει τὰ κείνων. P. ii. 163. ἀνέχοντες δῶρα πλεῖστα. Fr. Inc. clxvii.

ἀνεψιός. ἀνεψιὸς Ἑλένοιο, Μέμνων. N. iii. 110. ἀνεψιόν. P. iv. 225. v. V. L.

ἀνήρ. ἀνὴρ ἀγλαὸς, καλός. O. xiv. 10. ἀγνητήρ. P. i. 134. ἄϊδρις. P. ii. 68. Λίτωλός. O. iii. 22. ἄλλος φθονερὰ βλίτων. N. iv. 64. ἄλλος ἄλλοις ἐτέλεσσεν ὕμνον. P. ii. 25. ἀνθεῖ πραπίδεσσιν. O. xi. 10. ἄρμενος. Fr. Hymn. vi. p. 31. ἄρμενα πράξαις. O. viii. 96. ἄτε μάντις. I. vi. 75. Ἀχαιὸς οἰκείων ὑπὲρ ἀλὸς Ἰονίας. N. vii. 95. βιατάς. P. iv. 421. βροτήσιος. P. v. 3. γεύεται ἀνδρός. N. vii. 128. γίνεται εὐδαίμων καὶ ὑμνητός. P. x. 35. δέδεκται καταβολὰν ἀγώνων. N. ii. 4. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. I. iv. 118. ἔλπεται ἔχειν ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ ἀνδρός. Fr. Inc. xcix. 3. ἔλπεται λασίμιν Θεόν. O. i. 104. ἑκπαγλος. P. iv. 140. εὐθύγλωσσος νομῶν προφέρει. P. ii. 159. ἔλασέν νιν μαχαίρᾳ. N. vii. 62. ἐξεπόνησε μέτρον. P. iv. 422. ἕρξαις καλά. O. x. 109. ὅς ἐγκύρσῃ. P. i. 194. ἐν ἀνδράσιν γένηται ἐξοχώτερος. N. iii. 126. ἦλθε προσκαλαίσων. I. iv. 90. Θέμενος συγγενέσι παρεκοινᾶτο. P. iv. 234. Θνατός. O. xiii. 43. Θεῖος μάντις. P. vi. 38. Ἵκηται. O. x. 111. κεῖνος ἐπικύρσαις. O. vi. 10. κρίσσων καπταύει δίκαν. N. ix. 36. καλός. O. xiv. 10. κλέος ὥρμασε πτολίορθον. O. x. 24. κυβερνάτας. P. i. 176. κωφός. P. xi. 151. μορφὰν βραχύς. I. iv. 90. ὀδε. N. ii. 4. λευκωλένοις κώραις. I. iv. 118. χρήματα, χρήματα. I. ii. 17. v. Schol. ψεφενός. N. ii. 71. οἰκότα παθών. P. ii. 53. ϑῆκεν νώδυνον κάματον ἐπ' ἀοιδαῖς. N. viii. 84. ὥρμασε κλέος. O. x. 24. ἀνδρὸς αἶσαν. I. i. 47. αἰδοίου πρόσοψιν. P. iv. 51. γεύεται ἀνήρ. N. vii. 128. ἐξ Ὀπόεντος. O. ix. 20. κείνου ἀρεταῖς. N. i. 12. Κολοφωνίων Πολυμνάστου. Fr. Inc. xviii. φίλου. I. vi. 26. φιλοξείνου αὐλείαις Θύραις. N. i. 30. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀνὴρ ὀλίγον ἔχειν ἔλπεται. Fr. Inc. xcix. 3. ἀνδρὶ τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. P. vii. 21. εἰδομένῳ Θεῷ. P. iv. 37. δεσπόταις Συρακοσίῳ. O. vi. 30. σοφῷ δόσις. I. i. 62. φίλῳ παραστάμεν. P. iv. 1. φέρτιστον τερπνὸς αἰών. Fr. Epinic. iii. 2. in Hieron. p. 6. χρὴ μέλειν ἐλπίδα ἀγαθάν. I. viii. 33. τυχεῖν φέρτατον. O. vii. 48. οὐ φέρειν ἔρωτες κρέσσονες. N. iii. 52. φίγγος ἀλαθινόν. O. ii. 102. τᾷδε παῖδα Θρασὺν τελέσαι. I. vi. 66. φάμεν ἐοικός ἐστι καλά. O. i. 56. ἄνδρα ἀλωκότα κομίσαι ἐκ Θανάτου. P. iii. 99. ἀφθονέστερον πραπίσι. O. ii. 170. δαιμονίως ὑγιάμεν εὐχέρα. O. ix. 164. εὐάρματον ὑγιείρων. I. ii. 24. εὐεργέταν. O. ii. 170. Θνατόν. O. i. 85. κορτερόν. P. iv. 425. κεῖνον αἰνῆσαι μενοινῶν. P. i. 82. κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί. P. v. 144. μακαρίζω. N. ix. 14. Ναξίαν ἔμμεν φαίνῃ. I. vi. 106. νυμφίον. P. ix. 208. ὄλβιον, P. ix. 4. πατέρ' Ἀρκεσίλαν. N. xi. 13. Ὀλυμπιονίκαν. O. vi. 163. πελώριον εὐθυμάχαν. O. vii. 28. τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει. O. viii. 88. τίν' ἄνδρα τῶν Θανόντων. Fr. Inc. clxxxiii. ὑπέρφατον μορφᾷ. O. ix. 98. φίλον. N. vii. 91. φίλον ἐρρύσατο ἐκ πόνων, P. xii. 32. (ἄνδρες ὑπὲρ πόλεων. Fr. ap. Herodian. Diatrib. ap. Villois. Anecd. tom. ii. pag. 95. in Add.) νικώμενοι ἀργυρίᾳ δίδενται. Fr. Inc. xxvi. 1. μίγιστοι σοφίᾳ. Fr. Thren. iv. 8. p. 21. ἀγαζόμενοι (ἀτιζόμενοι) Σκύθαι. Fr. Inc. xcii. 1. δωροφόροι. P. v. 115. ψυχὰς ἔχοντες κτεάνων κρίσσονας. N. ix. 78. μάντιες. O. viii. 3. μάτρωες. O. vi. 130. σοφοὶ καὶ ἀγαθοί. O. ix. 42. δοιοὶ ὑψιχαῖται. P. iv. 307. παίζομεν Θαμὰ ἀμφὶ τράπεζαν. O. i. 52. ἀνδρῶν ἀναρίθμων. I. v. 64. ἀποιχομένων δίκιταν. P. i. 181. Ἀρκάδων ἄνασσε. O. vi. 65. Ἀχαιῶν. I. i. 83. ἓν ἀνδρῶν, ἓν Θεῶν γένος. N. vi. 1. ἀλλὰ κρίνεται διὰ δαίμονας. I. v. 13. δικαίων. N. x. 100. δικαίων σωτὴρ χρόνος. Fr. Inc. ix. 1. δυσμενέων στίχας. N. ix. 91. ἰσχύος ἀμίλλαις. N. ix. 27. εὐδόξων. I. ii. 49. εὐσεβίων. O. viii. 12. ἐπικωμίαν κλυτὰν ὄπα. P. x. 10. ἔπεστιν φίγγος λαμπρόν. P. viii. 138. ἔθνος ταχύποτμον. O. i. 109. ἀνδρῶν τις εὐτυχήσαις. I. iii. 1. αἳ γε ἀνδρῶν ἐλπίδες κυλίνδονται. O. xii. 6. ἐπιμομφὰν λῦσαι δυνατὸς ὁ τόμος. O. x. 12. Κλεωναίων. N. x.

79. κενεφρόνων ἑταῖρον φθόνον. Fr. Inc. xxvii. καρδίαις ἀρχαῖα σοφίσματα ἐνέβαλον Ὧραι. O. xiii. 22. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. vi. 41. ἀνδρῶν κῶμον. P. v. 28. κῦδος ἔσχεθε. O. ix. 132. τινὰ πλαγίῳ κόρῳ στείχοντα. N. i. 97. Λακεδαιμονίων. P. iv. 458. μετὰ ἀνδρῶν μάκαρ ἔναιεν. P. v. 128. ἀνδρῶν μακάρων. P. x. 71. μάργων. O. ii. 175. μάχαν ἐρέω. O. viii. 76. μοχθοῦς μακρὸς οὐ τετύφλωται. I. v. 72. νέων. O. xiii. 33. νέων γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 22. p. 37. νέων ἀριστευόντων (ἀριστευόντι. v. Not.) αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 3. νόον φίλον ἔχοντα. P. iii. 9. ὄλβος οὐκ ἔρχεται ἐς μακρόν. P. iii. 189. παροιχομένων. N. vi. 50. πλεῖστος ὅμιλος. N. vii. 35. πολυπόνων ἐλπίδες. N. i. 49. v. V. L. Not. πολλοὶ σύγγονοι ἀριστῆς. P. ix. 189. προτέρων. O. vii. 134. σθένος. N. xi. 49. σοφοῖς. N. viii. 70. στρατόν. N. ix. 43. συμποσίου θάλλοντος. I. vi. 1. τεσσάρων ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν. I. iv. 27. σιδαροχαρμᾶν. P. ii. 3. φίλων. P. v. 165. φίλων χρεῖαι παντοῖαι. N. viii. 72. χειρόνων τέχνᾳ. I. iv. 56. περὶ ἀρετᾶς ἀνδρῶν. O. iii. 65. κάλλιστον ἀνδρῶν. P. iv. 219. ἀνδρῶν ἀθανάτων τε εὐμενίᾳ. P. xii. 8. πολεμίων καμόντων. P. i. 156. ἐν ἀνδράσι. P. viii. 107. παρὰ ἀνδράσι. O. vi. 25. ἀνδράσιν ἀθλοφόροις. O. vii. 13. αἰχματαῖσι. O. vi. 147. ἐν ἀνδράσι γεγασφόρον. P. ii. 81. ἰσλοῖς. P. iii. 117. θνατοῖς. P. xii. 40. ἱπποσόαισι μαρνάμενον. P. ii. 119. ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται δόλιος αἰών. I. viii. 28. ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει. P. viii. 39. ἀνδράσιν ἰσχὺν ποταίνιον ἔθηκας. Carm. in def. Solis 5. p. 36. ἐν ἀνδράσι νέοις. O. iv. 40. ἀνδράσι ναυσιφορήτοις. P. i. 64. ποντίοις. I. i. 10. ταμίαι πλούτου. O. xiii. 9. φίλοις χάρμα. P. ix. 113. ἄνδρισσι (ἀνδράσιν) ἔδοσαν βίον. N. vi. 18. καὶ γυναιξί. P. v. 86. ἐς ἄνδρας μετέβησαν. O. ii. 64. ἀλκίμους δαίμων ἔλασεν. N. v. 28. ἐρῶντας τρεῖς καὶ δέκα ὀλίσαις. O. i. 127. τρεῖς καὶ δέκα πέφνε. Fr. Thren. iv. 1. p. 22. περικτίονας ἐνίκασε. I. viii. 139. πτεροῖς νῶτα περίκοντας. P. iv. 325.

ἀνθεμόεις. ἀνθεμόεν πεδίον Δώτιον. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

ἀνθεμων. λείριον ποντίας ἔέρσας. N. vii. 116. ἄνθεμα χρυσοῦ φλέγει. O. ii. 130.

Ἀνθέω. ἀνθεῖ ἀνὴρ ἐκ θεοῦ. O. xi. 10. Μοῖσα ἀδύπνοος. O. xiii. 32. Ἄρης ἀνθεῖ. O. xiii. 31. ἄνθησεν κλέος αἰχμᾶς. P. i. 128. ἄνθησαν χθὼν ἅτε ῥόδοις. I. iv. 31. ἀνθεῖν πλοῦτον ἀγάνορα. P. x. 28. ἀνθῆσαι κλέος Ἕκτορι λέγεται. N. ix. 94. ἀνθήσαντα καρπὸν ἥβας. P. ix. 193.

ἄνθος. ἄνθος ὕμνων εὐτερπὲς ἄεξε. O. vi. 130. ἥβας κυμαίνει. P. iv. 281. δένδρεα οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περιόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν. N. xi. 52. ἄνθεα στεφθρίπτων. O. ii. 91. ὕμνων. O. ix. 74. Ὀλυμπιάδος. N. vi. 104. τερπνὰ Ἀφροδίσια ἔχει. N. vii. 78. v. V. L. ποιάεντα στεφανώματα (ἀνθέων). N. v. 98. ἄνθεσι ἐστιφανώσατο δὶς Διαγόρας. O. vii. 147. ἄνθεσί νιν μίγνυον Καδμεῖοι. N. iv. 34.

Ἀνθρακιά. ἀνθρακιὰν θερμάν. (v. V. L.) Fr. Inc. lix. 2.

Ἄνθρωπος. ἄνθρωπος διάβολος. Fr. Inc. cxxxvii. ἄνθρωποι σκιᾶς ὄναρ. P. viii. 136. καλέοισι Ἀρίας πόρον. N. ix. 97. νόμισαν. I. v. 3. πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται ἥρωες ἀγνοί. Fr. Thren. iv. 9. p. 22. ἀνθρώπων ἀγυιάς. Fr. Inc. lxxxvi. 2. γλυκὺ τέλος. P. x. 15. τις δαπάνᾳ χαρείς. I. vi. 14. ἐπιχθονίων γένος. Fr. Inc. iv. 3. ἔξοχα. O. viii. 30. κόρας βαρὺς ἀντιάσαι. N. x. 38. λόγον τινά. O. viii. 7. λόγον ἔτυμον. P. i. 133. λόγος τις ἔστι. N. ix. 23. μῶμος μείων ἔπεται. P. i. 160. παλαιαὶ ῥήσιες φαντί. O. vii. 100. πολλοὶ ὤρουσαν ἐλίσθαι κλέος. O. ix. 138. στηθέων οἴονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 1. σοφώτατον ἐστὶ νοῆσαι. N. v. 33. δι' ἀνθρώπων τετίμακεν Ὅμηρος. I. iv. 64. τινά. P. iii. 153. τίς νιν τέκεν. P. ix. 58. ἀμφὶ φρεσίν. O. vii. 43. φάτις. P. iii. 197. χαμαιγενέων. P. iv. 175. ὑπέρ. I. ii. 53. ἐν θεοῖς κἀνθρώποις. P. ix. 72. ἐν ἀνθρώποις οὐδὲν τερπνὸν ἴσον ἔσσεται. O. viii. 70. ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ φῦλον

ματαιότατον. P. iii. 37. ἀνθρώποις ἔστιν ἀνίμων χρῆσις. O. xi. 1. ἔβαλεν χάρματα. O. vii. 80. γαῖαν πολύβοσκον. O. vii. 115. γλυκὺς μισθός. I. i. 66. ἔρις χαλεπὰ ὁμιλεῖν. N. x. 138. Θεόσδοτος ἄθλησις πρωτύχῃ. Fr. Inc. cxii. ἰᾶσθαι νόσους. P. iii. 81. ξυνὸν φύτευμα. O. iii. 32. παρμονώτερος ἅλβος. N. viii. 29. πολλὰ παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. O. xii. 14. ἀπὸ στομάτων ἀνθρώποισιν τὸ Σὰν κίβδαλον. Fr. Dithyramb. vi. 3. v. Not. p. 44. ἀνθρώποις οὐχ ἕπεται τέκμαρ. N. xi. 55. ἐν ἀνθρώποισιν οὐ φαίνεται ὄλβος. P. xii. 50. ἀνθρώποισι φέρειν πρῶτον ἴυγγα. P. iv. 386. ἐπὶ ἀνθρώπους νίσσονται ἀοιδαί. O. iii. 18. ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται. I. iv. 15. ἀνθρώπους πάντας. I. iv. 10.

ἀνίον et ἀνία. ἀνία ἀντ' ἐρετμῶν. P. iv. 31. νωμάσαντα. I. i. 19. ἀνίαις ἀκηράτοις. P. v. 43. ἀπάσαις. I. ii. 33.

ἀνία. ἄνευ ἀνίας ξυνᾶς. P. iv. 274. ἀνίαισιν ὀξείαις τυπείς. N. i. 81.

ἀνιαρός. ἀνιαραῖς ζάλαις ἀντικύρσαντες. P. xii. 16. τοῦτο ἀνιαρότατον ἔμμεν φαντί. P. iv. 512.

ἀνίκα. Ποσειδᾶν ἥρειδε. O. ix. 46. ἀνίχ' εὑρίσκοντο. P. i. 94. ἐπέτοσσε. P. iv. 42. ἄντειλας Διόνυσον. I. vii. 4. ἔστασας. I. vii. 18. οἴχονται. Fr. Inc. lxi. 1.

ἀνίκατος. ἀνικάτου φαρέτρας. P. iv. 61.

ἀνίοχος. ἀνίοχον ἰσχύος καὶ χερῶν. N. vi. 111. ἀνιόχοις τεσσαράκοντα πετόντεσσιν. P. v. 65.

ἀνίστημι. ἀναστήσῃ. P. iv. 276.

ἀνοίγω. ἀνοίγων κέλευθον βαθεῖαν ἁλός. P. v. 118.

ἀνόμοιος. ἀνόμοια ἕλκια ῥῆξαν δαΐοισιν. N. viii. 48.

ἀνορία. ἀνορίας οὐκ ἀμπλακών. O. viii. 89. ἀνορίᾳ ἀμφέπειν χάλκειον ὅμαδον. I. viii. 53. ἀνορέαις ὑποπτέροις πέτανται. P. viii. 230. ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς. N. iii. 34. στάλαισι Ἡρακλείαις. I. iv. 18.

ἀνορύω. Ἀθαναία ἀνορύσασα κατ' ἄκραν κδρυφὰν πατέρος. O. vii. 67.

ἄνοσος. ἄνοσοι κεῖνοι (sc. θεοί) καὶ ἀγήραοι. Fr. Inc. xxx. 1.

ἄντα. ἄντα σκοπεῖ τυχεῖν. N. vi. 46.

ἀνταγορεύω. ἀνταγόρευσιν ἀκᾷ Πελίας. P. iv. 277.

ἀντάεις. εἴ τις ἀντάεις. P. ix. 165.

ἀνταύω. ἀντάϋσεν (οἱ) ἐκ νεφέων βρονταῖς αἴσιον φθέγμα. P. iv. 350.

ἀντέω. ἀντήσας ὕστατος ἀλώσιος. O. x. 49.

ἄντειλας. v. ἀνατέλλω.

ἄντεινον. ἀντεῖναι. ἀντέταται. v. ἀνατείνω.

ἀντερείδω. ἀντερείσαις χεῖρα χειρί. P. iv. 65.

ἀντέχω. ἐγὼ ἀντέχομαι Ἡρακλέος. N. i. 50.

ἀντί. ἀντὶ δελφίνων ὠμείψαντες ἵππους. P. iv. 29. v. Not. ἐρετμῶν. P. iv. 31. ἔργων φίλων. P. ii. 33. μόχθων. I. i. 63. πόνων. I. v. 31.

ἀντία. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. iv. 507. πατρός. O. xiii. 75. προτέρων φθέγξομαι. O. i. 59. πράξει οἰκοθεν. P. viii. 73.

ἀντιάζω. ὅταν θεοὶ ἀντιάζωσιν μάχαν Γιγάντεσσιν. N. i. 102. ἀντιάζει μολπὰ μελίων πρὸς κάλαμον. O. x. 100.

ἀντιάνειρα. στάσις. O. xii. 23.

ἀντιάω. ἀντιάσαις τοίαισιν ἐργαῖς. I. vi. 21. ἀντιάσαι βαρὺς κόρος ἀνθρώπων. N. x. 38.

ἀντιβολέω. οὐκ ἀντεβόλησεν ἀνὴρ θνατὸς πρότερον. O. xiii. 42.

ἀντιθεῖσα. v. ἀνατίθημι.

ἀντίθεος. ἀντιθέῳ παρὰ Κάδμῳ. P. iii. 155. ἀντίθεοι ἥρωες. P. iv. 102. υἱέες ἀρίστευον. I. viii. 50. σὺν ἀντιθέοισι διδύμοις. O. iii. 62. ἀντιθέους ἥρωας. P. i. 103.

ἀντίκειμαι. ἀντίκεισται τιμὰ ἀγαθοῖσιν. I. vii. 36.

ἀντικύρω. ἀντικύρσαντες ζάλαις. O. xii. 16.

ἀντιζόω. οὐκ ἀντιζοῦσι Νεμέα. O. xiii. 74.

ἀντίος. Ζεὺς ἦλυθεν οἱ. N. x. 149. ἀντίον τέρας ὁρμαίνων. O. viii. 53. ἀντίους ἀμεύσεσθαι. P. i. 86. ἀντίον φέρειν ὕδωρ. N. i. 35.

ἀντία (neutr. plur. adverb.). ἀντία προτέρων. O. i. 59. πατρός. O. xiii. 74. οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθεῖς. P.

iv. 507. v. Not. ἀντία τίναξε. O. ix. 42. ἐναντίῳ στρατῷ. I. vii. 41. in V. L.

ἀντίπαλος. μένος ἀντίπαλον γήραος. I. viii. 94. νόῳ. I. v. 77. ἀντιπάλων δηριώντων κάλλιον ἐνόστησε. N. xi. 32.

ἀντιτείνω. ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ. N. iv. 60.

ἀντίτομος. ἀντίτομα στερεῖαν ὀδυνᾶν. P. iv. 394.

ἀντιτυχίω. ἀντιτυχόντα μάχας. N. vii. 62.

ἀντιφερίζω. ἀντιφερίξαι παρὰ σοφόν. P. ix. 88.

ἀντιφθέγγομαι. ἀντεφθέγξατο ὅσσα πατρία. O. vi. 105.

ἀντίφθογγος. ἀντίφθογγον Λύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 3. in Hieron. v. V. L. p. 7.

ἀντιφλέγω. ἀντέφλεξιν ὅλον ὀφθαλμὸν Μήνα. O. iii. 36.

ἀντλέω. ἄντλει μαχανὰν ἴμπρακτον. P. iii. 110.

ἄντλος. ἄντλον ἀνάπωσιν ἐλεῖν. O. ix. 79. ἐν ἄντλῳ τιθεῖς ὕδρην. P. viii. 14. v. Not.

ἄντρον. ἄντρον ἄφθιτον Χείρωνος. I. viii. 89. πολυώνυμον Κιλίκιον. P. i. 33. Ἰδαῖον σεμνόν. O. v. 43. σεμνὸν προλιπών. P. ix. 50. ἔναιεν Χείρωνος. P. iii. 111. ἄντροθε νέομαι. P. iv. 181.

ἄντω. ἀντόμενος φόρμιγγος. P. ii. 130.

ἀνύω. ὁπόταν ἄνυσεν τρίτον μέρος κασιγνητᾶν. P. xii. 20. v. V. L. ἀνύεται θεὸς τέκμαρ ἐπὶ ἐλπίδεσσι. P. ii. 90.

ἄνω. ἄνεται (ἄνεται) πρὸς χάριν εὐσεβίων. O. viii. 10.

ἄνω (Adv). ἄνω πολλὰ κυλίνδονται αὖ κάτω. O. xii. 7.

ἄνωθεν εὐαγορίας ἔπορον. v. Not. Fr. Scol. i. 10.

ἀνωδυνία. ἀνωδυνίας τέκτονα ἄμερον θρίψεν. P. iii. 111.

ἀνώνυμος. ἀνώνυμον γῆρᾶς τις ἕψοι ἐν σκότῳ. O. i. 133.

ἀξία. ἀξίαις κείνου ἤθελον πείθεσθαι. N. viii. 18. v. V. L.

ἄξιος. ἄξιος μεμίχθαι εὐλογίαις ἀστῶν. I. iii. 5.

ἀξιόω. ἀξιωθείην κε μὴ κρύπτειν. N. x. 73.

ἀοιδά. ἀοιδὰ θεσπεσία ἐπέων. N. ix. 17. γλυκεῖα. N. v. 5. σχοινοτενὴς πρὶν εἶρπε διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. p. 44. καὶ λύρα βρέμεται. N. xi. 8. ἀοιδᾶς ἄτερ. O. x. 109. ποικιλοφόρμιγγος. O. iv. 4. ἀοιδᾷ μαλθακᾷ αὔξεται. N. ix. 116. κόμπον κιρνάμεν. I. v. 30. νέων ἀτύειν. P. v. 139. χάριν φυτεύει θεός. Fragm. Inc. in Add. ἀοιδὰν περισσέλλων. I. i. 46. μάλιστα φιλεῖ ἀεθλονικία. N. iii. 11. ἀοιδαὶ οὔτε ἔλιπον θανόντα (Ἀχιλλέα). I. viii. 125. θεύμορον. O. iii. 18. σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες. N. iv. 4. ἐρίτιμοι ἔψονθ'. O. xiii. 60. γλυκεῖαι μελίφθογγοι, μαλθακόφωνοι, ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα. I. ii. 13. sq. ἀοιδᾶν ἀγαφθέγκτων κρητήρ. O. vi. 155. φύλλα ἄπασε. I. iv. 46. ἐρατᾶν ὄχημα. Fr. Scol. iii. 1. p. 14. πατήρ. P. iv. 314. δίψαν. P. ix. 179. μελικόμπων. I. ii. 46. κρηπῖδα βάλλεσθαι ἴασιν. P. vii. 4. ἀοιδαῖς κλυταῖς ἐπέων. N. vii. 24. ἐπινικίοισι πρόπολον ἔμμεναι. N. iv. 128. ὑπὸ ἀοιδαῖς κουρίζεσθαι. P. iii. 33. ἀοιδαῖς πορεύσαντες (πορευθέντ') ἐπὶ κισσοδέταν θεόν. Fr. Dithyramb. iii. 9. 10. p. 41. εὐφροσύναις κεχαρημένος. Fr. Parthen. iv. 4. p. 16. σὺν ἀοιδαῖς θησέμεν. P. x. 38. ἐσπερίαις. P. iii. 33. ἐπ' ἀοιδαῖς ἀνὴρ θῆκε νάδυνον κάματον. N. viii. 84. ἀοιδᾶς ἰεῖσι κεκρότηται κρηπίς. Fr. Inc. lxxxvi. 1. ἐν ἀοιδαῖς ἱμεροτᾶς. O. vi. 11. ἀοιδαῖς καλλίσταις ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. IV. ii. 2. p. 3. κλειναῖς ἀρεταῖς τελέθει. P. iii. 203. μαλερᾶς ἐπιφλέγων. O. ix. 34. μελιγδούποισι μελιζέμεν ἀοιδαῖς. N. xi. 23. μελιφθόγγοις κατασκήνδυν Αἴγιναν. I. vi. 13. ἰανθεῖς, Ζεῦ. O. ii. 26.

ἀοίδιμος. ἀοίδιμον παρ' ὀμφαλὸν γᾶς. P. viii. 85. πρεφάταν Πιερίδων. Fr. Inc. lxxxvi. 3. πόμα. N. iii. 136. ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες. O. xiv. 3. ἀοίδιμοι καὶ λιπαραὶ Ἀθᾶναι, Ἑλλάδος ἔρεισμα. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. v. Not.

ἀοιδός. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι. N. vi. 51. v. Not. ῥαπτῶν ἐπέων Ὁμηρίδαι. N. ii. 2. v. Not. Ind. in Schol. voc. Homeridæ. σάμασι πείθονται. P. i. 5. ἀοι-

δοῖς μανύει δίαιταν ἀνδρῶν ἀποιχομένων. P. i. 183.

ἀπαγγέλλω. ἀπαγγελεῖ ἐν στυχαῖς Κρισαίαισιν. P. vi. 18.

ἀπαγορία. ἀπαγορίας. Fr. Scol. i. p. 10.

ἀπάγω. ἀπάγεσθαι εἶπε. P. ix. 211.

ἄπαδις. ἀπάδις ταχείας ἁπαμβλύνει κόρος. P. i. 161. v. V. L.

ἀπαθής. ἀπαθὴς αὐτὸς ψυχὸς ἀστῶν. P. iv. 530.

ἀπάλαιστος. ἴλκει ἐν λόγῳ. N. iv. 154.

ἀπαλάλκω. ἀπαλάλκοι νόσους ὀξείας. O. viii. 112.

ἀπάλαμνος. ἀπάλαμνοι φρένες. O. ii. 105.

ἀπάλαμος. ἀπάλαμον ἔχει βίον. O. i. 95.

ἁπαμβλύνω. κόρος ἁπαμβλύνει αἰανὴς ταχείας ἀπάδις. P. i. 160.

ἀπαναίνομαι. ἀπανάνατο εὐθὺς νύμφαν. N. v. 60.

ἀπάορος. ἀπάοροι ἐχθρῶν πατώσσοντι. P. viii. 124.

ἀπάρχω. ἀπάρχει ἔνθα Τεῦκρος. N. iv. 76.

ἄπας. ἅπας κίνδυνος. N. viii. 35. ὅλβος. Fr. Thren. i. 10. ἅπασα ἀλάθεια φαίνοισα. N. v. 30. ἅπαν νῶτον. P. iv. 147. i. 155. ἔργον. O. xiii. 23. κράτιστον, τὸ φυᾷ. O. ix. 152. ἀνύεται θεός. P. ii. 89. ἀπάσας Ἑλλάδος μυχῷ. N. vi. 45. ἅπαντι ἐν κράτει. O. x. 97. ἅπαντα χρόνον. N. i. 106. O. xiii. 36. λόγον. N. iv. 117. ἅπασαν εὐδαιμονίαν ἀνελόμενον. N. vii. 83. σπουδάν. P. iv. 492. ἅπαντες. Fr. Thren. ii. 1. p. 19. οὐκ ἀναπνέομεν ἐπὶ ἴσα. N. vii. 7. θνάσκομεν ὁμῶς. I. vii. 59. ἅπαντα τεύχει χάρις μείλιχα. O. i. 48. χορόν. P. ix. 200. ἀπάντων τελευτὰν γᾶν. N. xi. 21. καλῶν ἄμμορος. O. i. 134. πρὸς ἅπαντας. Fr. Inc. xciii. 1. ἅπαντας ἐν οἴκῳ. O. vi. 81. ὑπὲρ ἅπαντας μᾶκος κυκλώσαις. O. x. 17. μία μελίτα οὐχ ἅπαντας θρέψει. O. ix. 161. ἀπάσας αὐγὰς ἴδιξεν χρυσός. N. iv. 134. ἀπάσαις ἀνίαις. I. ii. 33.

ἀπάτα. ἀπάτωισι θυμὸν οὐδὲ τέρπεται. P. ii. 137. ἀπάτας σκολιᾶς (al. ἀπάταις σχολιαῖς) τεῖχος. Fr. Inc. iv. v. Not.

ἀπαύρω. ἀπαυρέω. ἀπαύρας ἀμετέρων τοκέων νίμεσι. P. iv. 265.

ἀπατάω. ἀπατᾶται φρονητὶς ἰφαμερίων. Fr. Inc. lxxxvii. 2.

ἄπειμι. οὐκ ἄπεστι. N. iii. 132. ἀπόντος Αἰακίου. O. vii. 106. ἀπόντων ἤρατο. P. iii. 35.

ἀπείρατος. ἀπείρατον στρατὸν καλῶν. O. xi. 18. ἀπείρατοι ἐντὶ δόμοι ἀλλοδαπῶν. N. i. 33. ἀπειράτων ἄγνωστοι σιωπαί. I. iv. 50. φρένες κουφότεραι. O. viii. 79.

ἀπείρατος pro ἀπείραντος. βατίᾳ ἐν ἀπειράτῳ. O. vi. 90.

ἀπείραντος. ἀπειράντου ἀλκᾶς. P. ix. 61. v. ἀπείραντος.

ἀπειρομάχας. ἀπειρομάχας ἰὼν φανείη. N. iv. 50.

ἄπειρος pro ἤπειρος. ἀπείρου ῥίζαν τρίταν. P. iv. 14. ἄπειρον εὐρεῖαν λάβε. P. iv. 85.

ἄπειρος. inexpertus, indoctus. οὐκ ἄπειρον ἦεν. I. viii. 153. ἄπειροι πόνων. Fr. Inc. xxx. 2. ἀπείροισιν ἀνέδειξεν σόματα σοφῶν ἀρετὰν Ἀχιλέος. I. viii. 106. ἀπείροισι γλυκὺ πόλεμος. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23.

ἄπειρος pro ἀπείραντος. ἄπειρον σκότον ἐρεύγονται ποταμοί. Fr. Thren. i. p. 19.

ἀπείρων. ἀπείρονα δόξαν σε εὑρεῖν φαμί. P. ii. 117.

ἄπεπλος. ἄπεπλος ὀρούσαισα ποσσίν. N. i. 74.

ἀπείραντος. ἀπείραντον πεδίον. N. viii. 64. cf. ἀπείραντος, ἀπείρατος.

ἀπευθής. ἀπευθὴς Τύχα. Fr. Inc. xxxi.

ἀπέχθομαι. ἀπεχθόμενον γῆρας. N. x. 156.

ἀπέχω. ἀπεῖχον δίφρον καμπύλον παναγυρίαν. I. iv. 47. ἀπέχων σκοτεινὸν ψόγον. N. vii. 89. πάμπαν ἀπέχειν ψυχὰν ἀδίκων. O. ii. 125.

ἀπήμαντος. ἀπήμαντον βίοτον ἄγων. O. viii. 115.

ἀπήμων. ἀπήμων κέαρ θεὸς εἴη. P. x. 33. κραδία κἄδος ἀμφ' ἀλλότριον. N. i. 84. v. V. L. ἐς ἀπήμονα ὅλβον. Carmen in def. Solis 11. p. 36.

ἀπήνη. ἀπήνας ἀκαμαντόποδος. O. v. 6. ἀπήνᾳ ξεστᾷ. P. iv. 167.

ἀπιθέω. οὐδὲ νιν ἥρως ἀπίθησε. P. iv. 63.

ἄπιστος. ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἑμεῦ.

O. i. 51. ἄπιστον ἔμμεν φαίνεται. P. x. 78. ἔειπα. N. ix. 78. ἀπίστοις οὐδὲν πιστόν. Fr. Inc. cii.

ἄπλατος. ἁπλάτου πυρὸς παγαὶ ἐρεύγονται. P. i. 40. ἄπλατον κεράϊζεν Θεῶν Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. ἁπλάτοις κεφαλαῖς παρθενίοις ὄφιον. P. xii. 15.

ἄπλιτος. ἁπλίτου δόξας. I. iv. 17.

ἁπλόος. ἁπλόαις ζωᾶς κελεύθοις. N. viii. 61.

ἀπό. ἀπὸ ἀγῶνος Κλεωναίου. N. iv. 27. ἀγώνων. O. viii. 101. N. vi. 102. Ἀ-θανᾶν. N. v. 89. Αἰγίνας. N. v. 6. Ἀθανᾶν. N. iv. 31. ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 309. ἀκτᾶς Λιρναίας. O. vii. 60. Ἀλφεοῦ ἔρνεα. N. vi. 32. ἀμαχανίας. O. v. 32. Ἄργεος. P. viii. 59. N. ix. 32. Fr. Epinic. ii. 5. in Hieron. p. 6. Ἀρκαδίας. P. iii. 45. ἀρχάς. P. viii. 34. βαθμίδων. P. v. 8. γᾶς. O. ix. 86. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. p. 6. γᾶς ἀπό τε κτεάνων. P. iv. 516. γλώσσας. O. vi. 19. P. iii. 2. Δελφῶν. P. ix. 132. δινδρίων. O. ii. 132. ἀστῶν ζώων ἄπο καὶ θανόν. I. vii. 43. Θήβαν. P. ii. 6. Θηβᾶν Καδμηΐᾶν. I. iv. 88. Ἰσθμοῦ ἄραντο νίκας. I. vi. 89. Καλλιάνακτος. O. vii. 170. καλλικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. lvi. 2. Κλεωναίου ἀγῶνος. N. iv. 27. κλισιᾶν. P. iv. 237. κόλπων ἐρήμου αἰθέρος. P. xiii. 125. Κίρρας. P. vii. 14. Μαντινίας. O. x. 83. θνατᾶς ἀπὸ ματρὸς ἔφυ. Fr. Inc. xcix. 3. P. v. 153. μήτιος ὄπαζε. N. iii. 15. Μιγάρων. N. iii. 148. μυχῶν. O. iii. 49. ναῶν ὠκυπόρων. P. i. 144. Νεμέας. N. iii. 148. I. vi. 89. Νηρηΐδων. N. v. 14. νίκας ἀπὸ παγκρατίου ἄραντο. I. vi. 88. ἀπὸ ξανθᾶς πτεύκας. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 43. Add. ξανθᾶν γενύων. P. iv. 400. οἴκων πατρίων. N. ix. 32. πασσάλου. O. i. 27. παγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. παγκρατίου. I. vi. 88. πάτρας ταύτας. N. vi. 61. πραπίδων. Fr. Inc. vii. 4. σελίνων. I. viii. 136. Σπάρτας αἷμα. N. xi. 44. Σπάρτας. P. v. 97. στρωμᾶς. N. i. 75. σταθμῶν αἰτεινῶν. P. iv. 133. Ταϋγέτου. N. x. 114. Fr. Epinic. ii. 1. in Hieron. p. 6. Τλατολέμου. O. vii. 37. τειχίων. O. vii. 168. τόξου. O. ix. 9. N. vi. 47. τραπεζᾶν. Fr. Inc. lx. 3. χειρὸς ἀφνειᾶς. O. vii. 2. χρυσοῦ αὐτοφύτου. P. xii. 30. ἀπὸ avulsum a verbo. O. i. 21. ii. 125. ix. 54. xiii. 82. P. i. 160. iv. 119. 412. I. vii. 43. postpositum. τᾶς ἄπο. O. iii. 17. P. iv. 517.

ἀπὸ—ἀμβλύνει. P. i. 160.

ἀποβλέπω. ἀποβλέπει φρενῶν σύνεσις. N. vii. 88. v. V. L.

ἀποδάζομαι. ἀποδάσσασθαι ἴσον πάντων νοεῖς. N. x. 162.

ἀποδαμέω. οὐκ ἀποδαμεῖ Μοῖσα. P. x. 57.

ἀπόδαμος. οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος. P. iv. 8.

ἀποδείκνυμι. ἀποδεικνύμενος ἀρετὰς μεγάλας. N. vi. 80.

ἀποδίδωμι. ἀποδώσω αὐτὸν Μοίσαις. P. iv. 120. v. Not. ἀπίδωκε τὸ μόρσιμον. N. vii. 64.

ἀποδρέπω. ἀποδρέψαι καρπὸν ἥβας. P. ix. 193. ἀποδρέπων κορυφὰς ἀρετᾶν πασᾶν. O. i. 21. ἀποδρέπεσθαι μαλθακὸν καρπὸν ὥρας. Fr. Scol. i. 10. p. 9.

ἀπὸ—εἴργω. O. xiii. 82. 83.

ἀπὸ—ἔχειν. O. ii. 125.

ἀποθνήσκω. ἀποθανὼν καὶ ζώων αὔξων κλέος. I. vii. 43. ἀποθανοῖσα βρόμῳ πεφυυνοῦ. O. ii. 45.

ἀποίητος. ἀποίητον τέλος δύναιτο θέμεν χρόνον. O. ii. 31.

ἀποικίων. ἐς Καλλίσταν νᾶσον χρόνῳ ἀπῴκησαν. P. iv. 460.

ἀποικία. ἀποικίᾳ εὐάνορι Πέλοπος. O. i. 38. ἀποικίαν Δωρίδα ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ ὀρθῷ Λαπιδαιμονίων. I. vii. 18.

ἄποινον. συγμᾶς ἄποινα. O. vii. 30. ἀρετᾶς. P. ii. 26. ἄποινα μόχθων εἴ τις εὕρη. N. vii. 23. ἔργων εὐκλείων. I. iii. 111. νίκας Ἰσθμιάδος. I. viii. 6.

ἀποινόω. δαίμων ἀποινώσαις ἔλασεν. N. v. 29.

ἀποίχομαι. ἀποιχόμενον Οὐρανίδα γόνον. P. iii. 4. ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει. P. i. 181.

ἀπόκειμαι. προμαθείας ἀπόκεινται βροί. N. ix. 61. v. Not.

ἀπόκλαρος. πόνων οὔτις ἐστίν. P. v. 71.

ἀπόκρισις. ἀπόκρισιν (ὑπόκρισιν. v. Not.) ἀλίου δελφῖνος. Fr. Inc. xlix. 2.

ἀπολείπω. τόξοις ἀπολιπὼν ψυχάν. P. iii. 180.

ἀπόλεμος. ἀγαγὼν εὐνομίαν ἀπόλεμον. P. v. 89.

ἀπομνύω. ἀπομνύω—ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν. N. vii. 103.

ἀπονέμω. ἀπόνεμον ταῦτα, Νικάσιππε. I. ii. 68.

ἀπονείκω. ἀπένεικεν (ἐπένεικεν. v. V. L.) γλῶτταν ὑπερποντίαν. P. v. 78.

ἀπονέστερος. ἀπονέστερον βίοτον. O. ii. 111.

ἄπονος. ἄπονον χάρμα παῦροι ἔλαβον. O. x. 26.

ἀπονοστέω. οὐκ ἀπονοστάσαντος Μέμνονος. N. vi. 85.

ἀποπέμπω. Αἰακὸν ἀποπέμπων ἵππους χρυσέαις. O. viii. 66.

ἀποπλέω. ἀποπλέων Σκύρου. N. vii. 53.

ἀποπνέω. ἔπος ἀπέπνευσε στόματος ἀθανάτου, P. iv. 18. χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσε μελέων. N. i. 70. ἀπέπνευσας ἀλικίαν εὐανθέα. I. vii. 48.

ἀπορία. ἀπορία τελέθει ταῦτα ἀμπολεῖν. N. vii. 154.

ἄπορος. ἄπορον ἀποθέσθαι νεῖκος. O x. 47. ἄπορά μοι. O. i. 82. ἄπορα γάρ. N. vi. 116.

ἀπορρήσσω. ἀπορηγνύμεναι ἀκτῖνες στεριτᾶς. P. iv. 353.

ἀπορρίπτω. χαμαιπετὲς ἔπος οὐκ ἀπέριψεν αὐτοῦ. P. vi. 37. ἀπόριψόν μοι λόγον τοῦτον. O. ix. 54. ἀπορίψαις κρόκεον αἷμα. P. iv. 412.

ἀπορούω. ἀπώρουσαν τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων χθονίων. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26.

ἀποσκίμπτομαι. ἀγαθαὶ ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. O. vi. 173. v. Not. V. L.

ἀποσπάω. πολίας ἀποσπασθεῖσα φύτλας. P. ix. 60.

ἀποστάζω. τερπνὰν χάριν ἀποστάζων. I. iv. 124.

ἀποσυλάω. ἀποσυλᾶσαι βιαίως τοκίων τιμὰν ἀρχεδικᾶν. P. iv. 195.

ἀποτίθημι. ἀπεθήκατο νόστον ἔχθιστον. O. viii. 91. ἀποθέσθαι νεῖκος κρισσόνων. O. x. 47.

ἀποτρέπω. ἀπότρεπε ἔντεα ναὸς ποτὶ Εὐρώπαν. N. iv. 114.

ἀπότροπος. ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. P. viii. 134.

ἀποφαίνω. ἀπεφάνατο οἶκον ταμίαν στεφάνων. N. vi. 42.

ἀποφεύγω. ἀπέφυγεν αἰνὰν ὕδριν. P. xi. 86.

ἀποφλαυρίζω. ἀποφλαυρίζαισά μιν ἀμπλακίαισι φρενῶν. P. iii. 23.

ἄπρηκτος. ἀπρήκτων κακῶν παυσάμενοι. I. viii. 17.

ἀπρόσικτος. ἀπροσίκτων ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι. N. xi. 63.

ἀπροσόρατος. ἀπροσόρατον πόνον. O. ii. 122.

ἅπτομαι. ἅπτομαι ἱκέτας γουνάτων Αἰακοῦ. N. viii. 24. ἅπτεται σταλᾶν Ἡρακλέος. O. iii. 78. οὐ ψευδέων ἅπτεται. P. iii. 53. ἅπτεται φθόνος ἰσλῶν ἀεί. N. viii. 37. v. V. L. ἀπόμισθα ἔθνος βρότειον ἀγλαΐαις. P. x. 44. v. V. L.

ἅπτω, necto, admoveo, injungo. ἅπτονται (ἅπτοντο. v. Not.) Ἡρακλείας στάλαις ἐσχάταισιν οἴκοθεν. I. iv. 20. ἁπτόμεναι θέλξαν. N. iv. 5. v. V. L. ἅμμενον μυχοῖς Ἄλιδος. v. V. L. O. x. 41.

ἅπτω, incendo. ἅψαι κεῖνον πυρσὸν ὕμνων. I. iv. 73.

ἀπτώς. ἀπτῶτι δόλῳ δαμάσσαις. O. ix. 139.

ἄπυρος. ἀπύροις ἱεροῖς. O. vii. 88.

ἀπύω. ἀπύει παρθένος Λοκρὶς Ζεφυρία. P. ii. 36. με Πυθώ. P. x. 7. ἀπύειν ἐν ἀοιδᾷ νέων. P. v. 140. ἄπυεν βαρύκτυπον εὐτρίαιναν. O. i. 116. ἀπύων ἐν αὐλοῖς Λυδίοις. O. v. 45.

ἄρα. ὣς ἄρα. O. vi. 87. O. viii. 61. x. 51. P. iv. 278. ix. 117. ὡς ἄρα. N. v. 54. viii. 55. ix. 49. x. 130. I. viii. 130. ὅπως ἄρα. O. x. 70. δ' ἄρα. O. x. 64. P. iii. 47. 101. iv. 215. xi. 52.

ἀρά. ὦ Ζεῦ πάτερ, ἄκουσας ἀρὰν θείλων θυμῷ. I. vi. 63.

ἀραμένῳ. (ab αἴρω) τόλμαν καλῶν σύνεσις οὐκ ἀποδείπει. N. vii. 87. v. Not.

ἀρασσίσκω. ἀράσσισκον χθόνα ὁπλαῖς χαλκείαις. P. iv. 402.

ἀράχνης pro ἀράχνη. Fr. Inc. cxvi. v. Not.

ἀργάεις. ἀργᾶντες ταῦροι. Fr. Inc. cxl. vid. Ἀργός.

ἀργικέραυνος. Διὸς ἀργικεραύνου. O. viii. 5.

ἀργίλοφος. ἀργίλοφον πὰρ Ζεφύριο κολώναν. Fr. Inc. clxix.

ἀργινόεις. ἀργινόεντι ἐν μαστῷ. P. iv. 14.

ἀργός. ἀργὸν ταῦρον Διός. O. xiii. 99. al. ἀργᾶντα aut ἀργάντα. vid. ἀργάεις.

ἀργυρίς. ἀμφὶ ἀργυρίδεσσιν μίνεν ἀγῶνα. O. ix. 136.

ἀργύρεος. ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος. O. ix. 48. ἀργυρέαν κάλπιδα. O. vi. 68. ἀργυρείαισι φιάλαισι. N. ix. 121. ἀργυρέας Μοίσας. Fr. Inc. cvi. v. Not. ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. lx. 5.

ἀργυρόπτιξα. ἀφροδίτα. P. ix. 16.

ἀργυρόω. ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ἀοιδαί. I. ii. 13. ἀργυρωθέντες ἐπέβαν. N. x. 80.

ἄρδω. εἴ τις ἄρδει ὅλβον ὑγίεντα. O. v. 55. ἄρδει Ἰπαπαρις στρατόν. O. v. 27. ἄρδοντι πάτραν καλλίστῳ δρόσῳ Χαρίτων. I. ix. 94.

ἀρείων. γέρας ἄρειον ὅτιθεν. N. vii. 149. χρῆμα τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον. I. viii. 26. ἀρείονος ὄρνιχος ἀγγελίᾳ. P. viii. 69. ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι. N. viii. 7. v. Not.

ἀρετά. ἀρετὰ διπλόα θάλλοισα κεῖται τίν. I. v. 21. λάμπει σαφής. I. i. 30. τελέθει χρονία ἀοιδαῖς κλειναῖς. P. iii. 203. κατὰ κεῖται. I. i. 58. v. V. L. et Not. φιλόφρων Κρόισου. P. i. 184. αὔξεται. N. viii. 69. v. V. L. ἀρετᾶ ἄπρον. N. vi. 39. ἀνδρῶν. O. iii. 66. ἄποινα (sc. ὕμνου). P. ii. 26. ἐᾶς φάρμακον κάλλιστον. P. iv. 332. μεγάλας ἀρχὰ, ὕπασσα Ἀλαθεια. Fr. Inc. xxiii. 2. στέφανον. O. iii. 33. ἀρετᾷ θήξας φύντα. O. x. 23. πραξενίᾳ ἦλθον τιμάορος, O. ix. 124. κεκραμένον καθαρᾷ. P. v. 2. 3. κριθείς. N. vii. 10. ἀμφὶ ἀρετᾷ. P. i. 155. ἀρετᾷ κελαδέων. P. ii. 114. ποδῶν. P. x. 36. πρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσι. P. vi. 42. v. Not. ἀνδρῶν σύμφυτον οὐ κατελέγχει. I. iii. 22. ὁτόσαν ἔδωκε πότμος. N. iv. 68. μακροτέραν μηκίστι στεύδειν. I. iv. 22. κελαδῆσαι εὔχομαι. N. ix. 128. νέαν Ἀχιλέος ἀνέδειξαν στόματα σοφῶν. I. viii. 107. πᾶσαν ὀρθώσαις. I. iv. 65. πατρῴαν μηδὲ σιγάτω. I. ii. 66. ἐλεῖν εὐθεῖα κέλευθος. Fr. Hyporch. i. 3. p. 23. πρόφασις ἔβαλεν ἐς σκότον. Fr. Inc. xlvi. ἐν—ἔβαλεν ἀνθρώποισι. O. vii. 79. οὐκ αἴσχιον φυᾶς ἄγει. I. vii. 32. διπλόαν νικῶντα. N. v. 97. μεγάλαν θυμῷ λαβεῖν. O. viii. 8. εὐρόντα. O. vii. 163. ἀρεταὶ ἀκίνδυνοι. O. vi. 14. ἀρχαῖαι. N. xi. 48. ἔπειτ μεγάλαι πολύμυθοι. P. ix. 133. μεγάλαι ἔπονται. I. iii. 66. τίμιαι. O. vi. 16. v. V. L. N. viii. 68. ἀρετᾶν πασᾶν ἀποδρέπων κορυφάς. O. i. 21. ἀρετᾶν ὑψηλᾶν ἄωτον. O. v. 1. μυριᾶν νόῳ ἀτελεῖ γεύεται. N. iii. 74. εὐρυσθενέων φάος. O. iv. 17. κορυφαῖς μεγάλαις. N. i. 51. v. V. L. Not. ἀρετᾶν στεφάνων τε ὀπαδόν. N. iii. 12. ἀρεταῖς ἄκραις ὑπερελθόντων. O. xiii. 19. βροτείαις ἐκ θεῶν μαχαναὶ πᾶσαι. P. i. 80. γνησίαις. O. ii. 21. δαιμονίαις. N. i. 13. διδακταῖς. O. ix. 154. κλεινοῖσιν Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. ἀρεταῖσιν ἰσχατιάν. O. iii. 78. ἀρεταῖσιν ἡρωΐαις. O. xiii. 71. θάλλει. O. ix. 27. δεδαιδαλμένος. O. ii. 96. μεγάλαις. O. xi. 6. μυρίαις φλέγεται. N. x. 4. v. V. L. ἀμφὶ ἀρεταῖς μάρναται πόνος. O. v. 34. ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς. O. i. 145. ξυναῖσι τέταμαι. P. xi. 82. ἐν ἀρεταῖς παλαιαῖς. N. iii. 56. ἀρεταῖς ὑψηλαῖς πύργος τετείχισται. I. v. 57. φαεννᾶς. N. vii. 75. v. V. L. ἀρετὰς θεοδμάτους πράσσει πόνῳ. I. vi. 15. μεγάλας ἀποδεικνύμενοι. N. vi. 80. πάσας ἀγήσασθαι μακρὸν ἐμοί. I. vi. 83. τέσσαρας ἐλᾷ αἰών. N. iii. 130. διώκειν ὕμνῳ. I. iv. 5. τιμῶντες. O. vi. 122.

ἀρήγω. ἀρήγει Θράσος νεότατι. P. ii. 115. φέρειν ἐλαφρᾶς ζυγόν. P. ii. 173. ἀρήγοισαι λέχει Ἀλκμήνας. N. i. 72.

ἀρήϊος. ἀρήϊον πέφνε γένος. O. ii. 75.

ἀρηϊφιλος. ἀρηϊφίλου παῖδες υἱέων. I. viii. 52.

ἄρημι. ἄρηται, ἄρηται κῦδος πολεμίζων. I. i. 71. κῦδος ἐπίδοξον. N. ix. 110.

Ἄρης. v. Nom. Propr.

Ἀρίγνωτος. υἱοὶ Ἐνδαΐδος. N. v. 21.

Ἀρίγνωτος. Ἀρίγνωτον πίδιλον. P. iv. 169.

Ἀρίζηλος. ἀστὴρ πλοῦτος. O. ii. 101.

ἀριθμέω. ἀριθμῆσαι, μακροτέρας σχολᾶς. N. x. 86.

ἀριθμός. ἀριθμοῦ πρεσβυτέραν πρᾶξιν. Fr. Scol. ii. 2. v. Not. p. 11. ἀριθμῷ μᾶσσον. N. ii. 36. ἀριθμὸν ψάφων ποντιᾶν. O. xiii. 66. ψάμμος ἀριθμὸν περιπίφευγεν. O. ii. 178.

ἀρισθάρμα[ος. ἀρισθάρμα[ον γέρας. P. v. 39.

ἀριστεύς. ἀριστῆες ἀνδρῶν. P. ix. 189. ἀριστέας ἄλλους. I. viii. 118.

ἀριστεύω. εἰ ὕδωρ ἀριστεύει. O. iii. 75. ἀριστεύει γυναιξὶν καλλικόμοισιν. N. x. 17. ἀρίστευον υἱέες ἀντίθεοι. I. viii. 50. στάδιον ἀρίστευσεν. O. x. 76. ὅσσα ἀριστεύσατε ἐν Δελφοῖσιν. O. xiii. 61. ἀριστεύων Φερένικος. P. iii. 132. ἐν ἀέθλοισιν ἐπίδειξιν βίαν. N. xi. 19. ἀριστευόντων (ἀριστεύοντι. v. Not.) νέων ἀνδρῶν αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 3. ἀριστεύοισαν πίσειραν Σικελίαν. N. i. 20.

ἀριστογόνος. ἀριστογόνῳ ματέρι Ἡρακλέος. P. ix. 5.

ἀριστοπόνος. ἀριστοπόνοις χερσί. O. vii. 94.

ἄριστος. ἄριστος χειρὶ καὶ βουλαῖς. N. viii. 13. σωτὴρ ἀνδρῶν δικαίων ἄριστος χρόνος. Fr. Inc. ix. 2. ἄριστος καιρὸς νοῆσαι. O. xiii. 67. ἰατρὸς πόνων εὐφροσύνα. N. iv. 1. κἀρίστῳ Τελαμῶνι. P. viii. 144. ἄριστον ὕδωρ. O. i. 1. Not. Fr. Inc. vi. ἄριστον τὸ πλουτεῖν σὺν τύχᾳ. P. ii. 103. v. Schol. ἄριστοι ἔσχον νεῖκος πολέμοιο. I. vii. 49.

ἀριστοτέχνας. ἀριστοτέχναν Θιόν. Fr. Inc. xix. ἀριστοτέχνα πάτερ. ibid. V. L.

ἀρκέω. ἄρκεσιν ἀγεμονεῦσαι παῖ ὄχθον Κρόνιον. O. ix. 4.

ἅρμα. ἅρμα Θοὸν πάνυτον. O. viii. 65. κρατήσιππον ἀναβαίνων. N. ix. 8. Λύδιον. Fr. Inc. xxiv. 1. ἀπὸ γᾶς Θηβαίων. Fr. Epinic. ii. 5. in Hieron. p. 6. Νεστόρειον. P. vi. 32. νικᾷν καρύξαισα. I. iv. 43. Μοισαῖον. I. viii. 134. τετράορον Πιερίδων. P. x. 102. Χρομίου ὀρτύνει. N. i. 8. ἅρματι Θοῷ. O. i. 175. πεθρίππῳ. I. i. 18. νίκαν εὔδοξον. P. vi. 17. ἅρματα πεισιχάλινα. P. ii. 21. ἁρμάτων ἐπὶ ταχυτάτων ἰμὲ πόρευσον. O. i. 125. ἱππόδρομιον. I. i. 78. ἀφ' ἁρμάτων χαμαὶ καβδαίς. N. vi. 87. ἁρμάτων ζυγοῖς τετραόροισι. N. viii. 137. ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι. P. xi. 70. καλλινίκου Ἱέρωνος. P. i. 64. ὑφ' ἅρμασιν ἵππος. Fr. Inc. xxxvii. 1. ἐν ἅρμασιν ἵπποι ἐριζόμεναι. I. v. 6. ἅρμασι γλαφυροῖς. N. ix. 28. ἐν ἁ. δόξαν παλαιάν. I. iii. 25. ἅρμασιν καὶ ποσὶν τὶς λάχε στέφανον. O. x. 73.

ἁρματηλάτας. σοφός. P. v. 154.

ἅρμενος. ἅρμενος ξένοισιν ἀνὴρ ὁδὸν ἦν. Fr. Hymn. vi. ἅρμενα πράξαις ἀνήρ. O. viii. 96. ἐν ἁρμένοισιν αὔξων θυμόν. N. iii. 100. (v. Not. ib.) vid. Ἄρμενος.

ἁρμόδιος. ἁρμόδιον δεῖπνον κεκόσμηται. N. i. 31.

ἁρμόζω. ἁρμοζον τρατὸν ἐν παναπαῖς. Ἀθάναις. N. viii. 20. ἁρμόζων κόραν ἄνδρα νυμφίον. P. ix. 207. ἁρμόζων στεφάνοισι χαίταν ἀείσομαι. I. vii. 55. ἁρμόζεντα ξείνια τεύχων. P. iv. 229. ἁρμόζοισα γάμον ξυνόν. P. ix. 21. Σαητοῖσι γυίοις. P. iv. 142. οἷα ἅρμοσαν τέκτονες σοφοί. P. iii. 202. ἁρμόσαις βίοτον ἐμπεδοσθενέα. N. vii. 145.

ἁρμονία. καθ' ἁρμονίαν. P. viii. 97. v. V. L. ἁρμονίᾳ σὺν Λυδίᾳ. N. iv. 73.

ἀρόταις. ἀρότᾳ γλυκὺς μισθός. I. i. 67. ἀρόταις Πιερίδων ὕμνον παρέχειν. N. vi. 55.

ἄροτρον. ἄροτρον ἀδαμάντινον. P. iv. 398. σπασσάμενος. P. iv. 416. ἐν ἀρότρῳ βοῦς. Fr. Inc. xxxvii. 2.

ἄρουρα. ἀρούρας ξένιον ἀναπάξαις. P. iv. 60. ἄρουραν Ἀφροδίτας ἀναπολίζομεν. P. vi. 1. ξένων φίλαν. N. v. 16. v. Not. Ὀρχομενοῖο πατρῴαν. I. i. 51. πατρίαν. O. ii. 27. ἄρουραι μέλαιναι οὔτε ἔδωκαν καρπόν. N. xi. 50. ἀρούραις ἐν ἀλλοδαπαῖς. P. iv. 453. καρποφόροις. N. vi. 17. παῖ' οἰκείαις. O. xii. 28. ἀρούραισιν ἀφνειᾶς Πυλάδα. P. xi. 23.

ἀρόω. ἀρόσαι (τὸν) ἔδωκε Μοίσαισι. N. x. 49.

ἁρπάζω. ἅρπασε παῖδα ἐκ νικροῦ. P. iii. 76. τάν ποτε ἅρπασε Λατοΐδας. P. ix.

9. σὲ ἁρπάσαι Ἀγλαοστρίαιναν. O. i. 64. ἁρπάξαντες ἔνθα ἄγαλμα Ἄϊδα. N. x. 125. v. Not.

ἁρπαλέος. ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου. P. viii. 94. φροντίδα σχίθοι. P. x. 97. v. Not.

ἄῤῥηκτος. ἄῤῥηκτον φυάν. I. vi. 68.

ἄρτι. ἄρτι κυμαίνει ἄνθος ἥβας. P. iv. 281.

ἀρτιεπής. ἀρτιεπὴς ὄσσα πατρία. O. vi. 105. γλῶσσα. I. v. 58.

ἄρτιος. ἄρτια μηδόμενος. O. vi. 159.

ἀρχά. τέλος ἀρχά τε αὔξεται. P. x. 16. ἀγλαΐας. P. i. 4. μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια. Fr. Inc. xxiii. 1. ναυτιλίας τίς δίξατο. P. iv. 124. ἐξ ἀρχᾶς διορθῶσαι λόγον. O. vii. 37. ἐξ ἀρχᾶς. P. iv. 235. ἀπ' ἀρχᾶς ἔχει δόξαν. P. viii. 34. ἀρχὰν πατρὸς ἐν ἄστει. O. xiii. 87. δείξαντος Θεοῦ. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. μελίφρονα σκολίου. Fr. Scol. i. 14. διόσδοτον οἶδεν. Fr. Inc. xcvi. ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ. O. ii. 106. ἀρχαὶ βέβληνται θεῶν. N. i. 11. v. Not. λόγων ὑστέρων. O. xi. 5. ἀρχαῖς προτέραις νῦν ἑπόμενοι. O. x. 94.

ἀρχαγέτας. ἀρχαγέτας Ἀπόλλων. P. v. 80. ἀρχαγέτᾳ Τιρυνθίων. O. vii. 143.

ἀρχᾶθεν. ἀρχᾶθεν κοῦροι Ἰαπετιονίδος φύτλας. O. ix. 81. λίγονται τιμάεντες. I. iv. 12.

ἀρχαῖος. ἀρχαῖον λόγον. N. i. 52. λόγον μὴ ἀναῤῥῆξαι. Fr. Inc. xciii. 2. v. Not. ὄνειδος. O. vi. 151. ἀρχαίας εὐαμερίας. I. i. 54. ἀρχαίᾳ παρὰ σάματι Πέλοπος. O. x. 30. ἀρχαίαν ἄλοχον Διός. Fr. Inc. c. 5. (pro ἀρχάν). κομίζων πατρός. P. iv. 188. ἀρχαῖαι ἀρεταί. N. xi. 48. ἀρχαῖαι φάτναι Ζηνός. O. xiii. 132. ἀρχαῖα σοφίσματα. O. xiii. 24. ἀρχαίων λόγος emend. Fr. Inc. xciii. 3. v. Not. ἀρχαίστερον. Fr. p. 32.

ἀρχεδίκας. ἀρχεδίκᾶν τοκίων. P. iv. 196. v. V. L. Schol.

ἀρχεῖαι φάτναι Ζηνός. O. xiii. 132. v. V. L.

ἀρχέπολις. ἀρχέπολίν νιν θήσεις. P. ix. 92.

ἀρχός. ἀρχὸς ἵππων πῦρ πνεόντων. O. vii. 130. vid. Ἅλιος. ἀρχὸς οἰωνῶν. P. i. 13. Jason. P. iv. 344. ἀρχῷ Συρακοσίων. P. i. 142. ἀρχὸν οἰωνῶν αἰετὸν μέγαν πέμψεν θεός. I. vi. 73. ἀρχοί οὐκ ἔτι ἔσαν παῖδες Ταλαοῦ. N. ix. 33.

ἄρχω. ὅστις ἄρχει ναός. P. iv. 409. ἄρχεν Οἰνόμαος. O. x. 61. ἄρχε δόκιμον ὕμνον. N. iii. 16. ἄρχειν βάσσαις Παλλίου. P. iii. 7. ἄρξαι σπονδαῖσι νεκταρέαις. I. vi. 55. ἄρχονται τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἐκ προοιμίου. N. ii. 2. ἄρχετο φιλίων ἑταίρων. P. iv. 53. ἄρξεται ἅμα πρώτοις. O. viii. 60. ἀρχόμενοι Δωδώνᾳθεν. N. vi. 86. ἀρχόμεναι Διός. N. v. 47. τί κάλλιον ἀεῖσαι ἀρχομένοισιν; Fr. Prosod. v. 1. ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον. P. i. 66. ἀρχομένους ἔργου. O. vi. 4.

ἄρω. ἄραρε φέγγος τηλαυγὲς Αἰακιδᾶν. N. iii. 113. ἄρηρεν Νεμέα. N. v. 81. v. Not. Schol. ἀραρὼς χαρίτεσσι πλειναῖς Ἐρεχθειδᾶν. I. i. 29. ἀραρότα κεραυνὸν αἴθωνα. O. x. 98. ἄρμενα. vid. ἄρμενος.

ἀρωγός. ἀρωγὸν θάλος Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81.

ἄς pro ἧς. O. x. 61. (pro ἕως. v. Schol. O. x. 61. forte ex αἴς. Not. Fr. Inc. cxxxii.)

ἄσβεστος. ἄσβεστος αἰεὶ ἀκτὶς ἐργμάτων καλῶν. I. iv. 72.

ἀσεβής. ἀσεβέων ψυχαὶ ὑποτρύζουσι πωτῶνται. Fr. Thren. iii. 1. p. 20.

ἀσθενής. ἀσθενεῖ χρωτὶ βαίνων. P. i. 107.

ἄσθμα. ἀσθμάτι φρίσσοντα ἀναπνοάς. N. x. 140.

ἀσθμαίνω. ἀσθμαίνοντα σώματα κόμιζεν παρὰ Κίνταυρον. N. iii. 84.

ἀσκέω. ἀσκεῖται ἔνθα Θέμις. O. viii. 29. ἀσκεῖται θέμις Διὸς ξενίου. N. xi. 9. v. Not. ἀσκήσω αἰεὶ φρεσὶ δαίμονα ἀμφίπονται. P. iii. 194.

ἄσκιος. ἀσκίοις ὄρεσιν φλοιοῦντος. N. vi. 73. ἐν ἀσκίοισιν. Fr. Inc. cxc. 4.

ἄσμενος. ἄσμενος εὗρεν ἐπιχώριον μάντιν. O. xiii. 104.

ἄσοφος. σοφοῖς κἀσόφοις ἄδαστον. O. iii. 81.

ἀσπάζομαι. ἀσπάζοντό νιν φωνᾷ ἁδυπνόῳ. I. ii. 38.

ἀσπιδοδουπος. ἀσπιδοδούποισιν ὁρόμοις ὁπλίταις. I. i. 32.

ἀστίς. ἀσπίδος αἰθᾶς. P. viii. 66.

ἀστιροειδέα νῶτα αἰθέρος. v. Not. Fr. Inc. cxvi.

ἀστεροπά. ἀστεροπὰν ἐλελίζαις Κρονίων. N. ix. 45.

ἀστήρ. ἀστὴρ ἀρίζηλος πλοῦτος. O. ii. 101. ἀστέρος οὐρανίου τηλαυγέστερον φάος. P. iii. 134.

ἀστός. ἀστὸς αἴτ' ὢν ξείνος. P. iv. 138. ἀστὸν δόλιον. P. ii. 150. ἀστοὶ πορσύνοντες δαῖτα. I. iv. 105. ἀστῶν ἀφθόνων ἀοιδαῖς. O. vi. 11. ἀκοὰ βαρύνει θυμόν. P. i. 162. δᾶμον. O. v. 33. ἀγαθοῖσιν αἰνεῖσθαι χρεών. N. xi. 22. κλέος αὔξων. I. vii. 42. εὐλογίαις ἄξιος μεμίχθαι, I. iii. 5. φίλος. P. ix. 165. ποτὶ ἀστῶν. O. vii. 165. πρὸς ἀστῶν. P. iv. 530. τὸ κοινὸν ἀστῶν. Fr. Inc. vii. 1. ἀστῶν Ἐρεχθέος λόγος. P. vii. 9. ἄστομαι ὑπὲρ ἀστῶν. N. viii. 24. ἀστοῖς ἐγὼ ἀδών. N. viii. 64. v. V. L. ἦν αἰδοῖος ὁμιλεῖν. I. ii. 54. βασιλεὺς πραΰς. P. iii. 125. διακρίνειν. P. i. 132. φίλος. Fr. Hymn. vi. p. 31. ἄμερον. O. xiii. 2.

ἀστραβής. ἀστραβῆ κίονα. O. ii. 146.

ἄστρον. ἄστρον φαεινὸν θαλπνότερον ἐν ἀμέρᾳ. O. i. 9. ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 3. p. 36. ἄστρον τηλέφατον κυανέας χθονός. Fr. Prosod. i. 6. in Del. ἄστρα καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου. Fr. Inc. lxxix. ἄστροις ἐν ἄλλοις λάμπει Ἀωσφόρος. I. iv. 41.

ἀστρονομέω. οὐρανοῦ ὕπερ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. v.

ἄσυ. ἄσυ ἱπποτρόφον Προίτοιο. N. x. 76. v. Not. Κυρήνας Θεῖον. P. iv. 464. ξένιον κατέδραμεν. N. iv. 38. ἄστεος ὀμφαλὸν πολύδατον. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41. πύργος. P. v. 75. ἄστιΐ λιπαρῷ Σμυρναίων. Fr. Dithyramb. ix. 1. p. 45. cf. Not. Fr. Dithyramb. x. ἐν ἄστιΐ Πειράνας. O. xiii. 86. ἄστει προσάγων ξυνὸν κόσμον. I. vi. 101. Πρωτογενείας γλῶσσαν φέροις. O. ix. 63. ἄστη Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν παλάμαις Ἐπάφου. N. x. 9. ἀστέων μοῖραν. O. vii. 139. ῥίζαν φυτεύσασθαι φαμί. P. iv. 26.

ἀστυνόμος. ἀστυνόμοις ἀγλαΐαισιν ἐπιμίξαι λάον. N. ix. 74.

ἄσυκα. P. xi. 84.

ἀσυχῆ (Adv.) ἀσυχῆ δόνει θρόον πολύφατον ὕμνων. N. vii. 120.

ἀσυχία. Ἀσυχία φιλόφρον θύγατερ Δίκας. P. viii. 1. ἀσυχίας μεγαλάνορος ἱερὸν φάος. Fr. Inc. vii. 3. ἀσυχίᾳ ζυγέμεν φόρμιγγα. P. iv. 258. cf. V. L. P. xi. 84. ἀσυχίαν φιλεῖ συμπόσιον. N. ix. 114. πρὸς ἀσυχίαν φιλόπολιν τετραμμένον. O. iv. 26. σύμφωνον. P. i. 136. ἀσυχίαν σχὲν ἀεὶ ἅπαντα χρόνον. N. i. 107.

ἀσύχιος. ἀσύχιον εἰράναν παρέχοισα. P. ix. 40.

ἀσύχιμος. ἀσύχιμον ἀμέραν. O. ii. 58.

ἀσφαλής. αἰὰν οὐκ ἐγένετο. P. iii. 133. Δίκα. O. xiii. 7.

ἀσφαλὲς ἕδος αἰτὶ οὐρανός. N. vi. 6. δρακεῖσα. P. ii. 38.

ἀσχολία. ἀσχολίας ὑπέρτερον πρᾶγμα. I. i. 2.

ἄσχολος. ἄσχολός εἰμι ἀναθήμεν. P. viii. 40.

ἄτα. εἰς ὀχετὸν βαθὺν ἄτας. O. x. 46. ἄτᾳ ἀμύνονται φθονεροί. P. xi. 84. εἰς ἄταν φαινομέναν. N. ix. 49. ἄταν ὑπέροπλον ἔλεν κόρᾳ. O. i. 90.

ἀταλός. ἀταλὸν θυμὸν ἀμφέπων. N. vii. 134.

ἀτάρ. N. iv. 77. P. iii. 176. P. iv. 301. N. vii. 57. Fr. Thren. ii. 8. p. 19.

ἀτάρβατος. ἀταρβάτοι ογνώμας. P. iv. 149.

ἀταρβής. ἀταρβεῖ κεφαλᾷ. P. ix. 53. φρενί. P. v. 67.

ἄτε (καθ' ἄτε, ὡς). ἄτε ἄγχιστα κεραυνοῦ ἡμένη. Fr. Inc. lxxvii. ἀλίκτωρ ἐνδομάχας. O. xii. 20. ἀνὴρ μάντις εἶπεν. I. vi. 75. αἰθόμενον πῦρ ἄτε διαπρέπει. O. i. 3. sic P. iv. 141. ii. 144. N. vii. 155. I. vi. 75. iv. 31. Fr. Inc. lv. p. 70. et lxxvii. p. 77. ἄτε (χάρις) διαφέρει. P. xi. 91. sic P. xii. 3. ἄτε (ἔπη) ἐπαγγέλλουσι. P. iv. 53. sic O. vii. 168. item N. vi. 53. ix. 20. vid. Ὅστε.

ἀτειρής. ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ. O. ii. 59.

ἀτέκμαρτος. ἀτέκμαρτον τὰ εἰς ἐνιαυτὸν προνοῆσαι. P. x. 98. ἐπιβαίνει νίφος λάθας ἀτέκμαρτα. O. vii. 83.

ἀτελής. μὴ ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν. P. v. 84. ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν. Fr. Inc. cxi. ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. N. iii. 74.

ἀτενής. ἀτενὲς ἴκελοι ὀργαῖς ἀλωπέκων. P. ii. 141.

ἄτερ. ἄτερ ἀοιδᾶς. O. x. 110. Ἀχιλέος. N. vii. 40. οὐ θεῶν ἄτερ. P. v. 102. ἄτερ παίδων. O. viii. 59. τέχνας. P. ii. 58. πόνων καὶ μαχᾶν. P. x. 66. ἐγχέων. P. ix. 47. οὐκ ἄτερ ὕμνων. I. v. 24. Χαρίτων. O. xiv. 11. εὐνᾶς. O. ix. 68. ἀμμάτων μή σε θεῶμ'. Carm. in def. Solis ii. p. 36. Ἀρτέμιδος. P. ii. 13.

ἄτερθε. ἄτερθε αἰχμᾶς. O. ix. 118. P. v. 129.

ἀτίζω. ἀτιζόμενοι. (al. ἀγαζόμενοι) τινὲς ἄνδρες Σκύθαι. Fr. Inc. xcii. 1.

ἀτιμάω. οὐκ ἀτιμάσαντά νιν. P. ix. 139. ἀτιμασθεὶς πρὸς Ἀφροδίτας ἐλικοβλεφάρου. Fr. Scol. ii. 11. p. 11.

ἀτιμία. ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας. O. iv. 33.

ἄτιμος. ἀτιμοτέραν γλῶσσαν. O. viii. 91.

ἀτιτάλλω. ἀτίταλλέν οἱ γόνον φέρτατον. N. iii. 99. ἀτιτάλλοισα παρδίαν ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 1.

ἄτλατος. ἄτλατον δέος ἐκπλᾶξε γυναῖκας. N. i. 71. v. V. L. ἀτλάτου περὶ πάθας. O. vi. 65.

ἀτόλματος. ἀτόλματον μόχθον Ἑλλάδι. I. viii. 23.

ἄτολμος. ἄτολμος θυμὸς ἐών. N. xi. 42.

ἀτραπός. ἀτραπὸν ἐπισκότιον ἐσυμένα ἐλαύνεις τι. Carm. in def. Solis. 7, 8. p. 36.

ἀτρέκεια. ἀτρέκεια νέμει πόλιν. O. x. 17. ἀτρέκειαν εἰπεῖν δίχα μοι νόος. Fr. Inc. iv. 4.

ἀτρεκής. ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας. O. iii. 21. ἀλάθεια. N. v. 31. ἀτρεκεῖ ποδὶ οὔποτ' κατίδα. N. iii. 72. σὺν καιρῷ. P. viii. 9. v. Not. V. L.

ἀτρεμία. ἀτρεμίαν ξύγγονον. N. xi. 15.

ἄτροπος. ἀτρόποισιν ἔπεσσιν ἐλκύσαι Νεοπτόλεμον. N. vii. 151.

ἄτρυτος. ἄτρυτον πόνον. P. iv. 317.

ἄτρωτος. σὺν ἀτρώτῳ παρδίᾳ περάσαι τέλος. N. xi. 12. ἄτρωτοι παῖδες θεῶν. I. iii. 31.

ἀτύζω. ἀτύζονται βοὰν αἴοντα Πιερίδων. P. i. 26. δύο ἀτυζομένω πνοὰς βάλον. O. viii. 51.

αὖ. τότ' αὖ δ'. P. ii. 164. f. αὖθ'. τοὶ δ' αὖ πλουτίοντες. Fr. Inc. lxi. 6. ἅμμιες αὖ κείνων φυτευθέντες. P. iv. 256. αὖ θίσθαι. O. vi. 119. πόλλ' ἄνω, ταὶ δ' αὖ κάτω. O. xii. 7.

ἀυάτα (μεγάλαν. P. iii. 42. V. L.) vid. ἀάτα.

αὐγά. ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. iv. 110. αὐγαῖς ἁλίου ὑπακουέμεν. O. iii. 44. αὐγὰς ἁπάσας ἔδειξεν χρυσός. N. iv. 133.

αὐδά. αὐδὰν μανύει διδύμοις παῖδεσσιν. N. ix. 10. (αὔχαν.)

αὐδάεις. αὐδάεντα κόσμον λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 3.

αὐδάω. αὔδασε τοιοῦτον ἔπος. I. vi. 61. αὐδάσομεν ἀγῶνα φέρτερον. O. i. 11. αὐδάσασα εἰς τρίς σε χαίρειν. P. iv. 108. ὡς αὐδάσαντος. P. iv. 411. N. x. 166. αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον. O. ii. 166.

αὖθι. αὖθι νοὰς βάλον. O. viii. 51.

αὖθις. O. i. 109. N. iii. 97. P. iv. 486. vid. αὖτις.

αὐλά. αὐλὰν ὀλβίαν Ἡρακλέος. N. iv. 39. ἐσῆλθεν βασιλεὺς ἀθανάτων. N. x. 29.

αὐλαξ. αὔλακας ὀρθὰς ἐντανύσαις. P. iv. 405.

αὔλειος. αὐλείαις ἐπὶ θύραις. N. i. 29.

αὐλός. αὐλὸς γλυκὺς τὶν ἀναπάσσει χάριν. O. x. 113. αὐλὸν ὄρσομεν. N. ix. 19. αὐλῶν ἁναχαὶ δονέονται. P. x. 60. πάμφωνον μέλος τεύχῃς. P. xii. 34. ἑρατὸν μέλος ἐκίνησεν. Fr. Inc. xlix. 3. ἐν νοαῖσιν Αἰολῖσιν. N. iii. 37. v. Schol. ὁμοκλαῖς παμφώνοις. I. v. 34. ἐν ἕντεσιν αὐλῶν. O. vii. 22. βοὰν αὐλῶν. O. iii. 14. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖτε. Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 41. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖται ὁμφαὶ μελίων. Fr. Inc. liii. αὐλοῖς Λυδίοις ἀπύων. O. v. 45.

αὐξάνω. αὐξάνει Διόνυσος νομὸν δενδρέων. Fr. Inc. xxxiii. vid. Αὔξω.

αὔξω. αὔξει θεὸς ἔρδοντ' λόγον. N. vii. 47. αὔξομεν ἔμπυρα θανόντων. I. iv. 108. αὔξῃς οὖρον ὕμνων. P. iv. 5. αὔξων πόλιν. O. v. 8. πώτραν. P. viii. 53. θυμόν. N. iii. 100. κλέος γενεᾷ. I. vii. 42. αὔξοντες νόμον Θεσσαλῶν. P. x. 100. αὔξεται Μοῖσα. P. iv. 496. ἐριτά. N. viii. 63. νικαφορίᾳ σὺν ἀοιδᾷ

μαλθακᾶ. N. ix. 116. τὸ τερπνὸν βροτῶν. P. viii. 132. γλυκύ. P. x. 17. v. V. L. αὐξομέναν γαῖαν ἔνδον θαλάσσας. O. vii. 114. αὔξονται (v. V. L.) ἄνδρες μέγιστοι σοφίᾳ. Fr. Thren. iv. 8. p. 21.

αὖρα. αὖραι Ὠκεανίδες πεφιπνέουσιν. O. ii. 130. ἀλλοῖαι διαθύσσουσιν. O. vii. 175. αὐρᾶν ψυχρᾶν φάρμακον. O. ix. 147. σὺν Νότου αὔραις. P. iv. 361.

αὐτά. αὐτᾶς ὀξίας κίνδυνον ἔκρινας. N. ix. 84.

αὐτίκα. αὐτίκα ἦλθεν ἐς φάος. O. vi. 75. προσίννεπε. P. ix. 48. ἔννεπεν υἱός. P. iv. 429. ἔσαναν. O. iv. 8. ἔτισαν. O. ii. 105. ἦλθε. N. x. 122. δωρήσεται. P. ix. 100. παστήναις. P. iv. 168. ἔστασεν. P. ix. 202. ἔννεπε. O. i. 75. ἵζετο. I. vi. 81. ἦν. O. xiii. 95. ἐκέλευσεν ἀντείναι χεῖρας. O. vii. 116. ἐξύφαινε. N. iv. 71. ἰόντων. I. viii. 90. φεύγων. N. i. 54.

αὖτις. αὖτις ἀπότρεπε ἔντεα ναός. N. iv. 114. κομίζαι τιὰν ψυχάν. N. viii. 75. ἐπέβασε. I. i. 54.

αὐτόθεν. αὐτόθεν ὑποσκάπτοι. N. v. 36. ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν. N. iii. 113.

αὐτόθι. αὐτόθι ἐντὶ φίλιπποι ἄνδρες. N. iv. 75.

αὐτόματος. αὐτομάτῳ πελάδῳ. P. iv. 107. αὐτόματοι ἐπλάζοντο. Fr. Inc. lx. 5.

αὐτόρυτος. ἀπὸ χρυσοῦ αὐτορύτου φαμὶν ἔμμεναι. P. xi. 30.

αὐτός. αὐτὸς γέρας ἔδεκτο. O. ii. 88. vii. 113. P. iv. 241. 301. viii. 79. ἥρως θάνεν. P. xi. 47. ἔπομαι. N. vi. 93. τις. N. iv. 148. αὐτοῦ. P. i. 35. I. iv. 64. αὐτῷ. O. xiii. 130. v. V. L. O. iii. 33. ii. 139. x. 40. P. ii. 71. iii. 77. αὐτόν. O. vi. 21. P. xii. 11. N. vii. 131. τὰ αὐτά. N. vii. 152. αὐταῖς. O. vi. 45. αὐτῶν προάστειον εἰσί. Fr. Thren. i. 3. p. 17. τωὐτ' ἐπὶ χρέος. O. i. 71.

αὐτόφυτος. αὐτοφύτων ἐλαιῶν. P. iii. 83.

αὐτόχυτος. αὐτόχυτον (al. αὐτόχυμον) νέκταρ. Fr. Inc. lxxx.

αὔχα. αὔχαι κενόφρονες βροτῶν. N. xi. 38. v. Not. αὔχαν μανύει em. N. ix. 10.

αὔχημα. αὔχημα δόξας ὀπιθόμβροτον. P. i. 179.

αὐχήν. αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. N. viii. 107. αὐχένων μάρψαις ὄφιας. N. i. 68. κάρα ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. αὐχένας δήσαις βοίοις ἔντεσιν. P. iv. 418.

ἀΰω. ἀΰει κλέος Πηλέος ἥρωος. I. vi. 37. ἄϋσεν τρίτον μέρος κασιγνητᾶν. Schol. P. xii. 19. v. V. L. et Ἀνύω.

ἀφαιρέω. ἀφαιρεῖται ὕμνος βραχὺ μέτρον ἔχων. I. i. 87. ὄφρα ἀφέλοιτο αἰδῶ. P. iv. 387. ἀφελεῖν δύνασαι μᾶνιν χθονίων. P. vi. 283.

ἀφάνεια. ἀφάνεια τύχας ἐστὶν μαρναμένων. I. iv. 52.

ἀφανής. ἀφανὴς πίζεις σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. Fragm. Incert. xxxviii. 3.

ἄφαντος. ἄφαντος ὡς ἔπελες. O. i. 72. ἄφαντον βρέμει. P. xi. 46. ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν. N. viii. 58. v. Not.

ἄφαρ. ἄφαρ τέμοτε δράκοντας. N. i. 60. ἐξικέσθαν λαιψηροῖς πόδεσσιν. N. x. 119.

ἄφατος. ἀφάτων μελέων ψυχάς. N. i. 70.

ἀφαυρός. ἀφαυροτέροις ῥᾴδιον πόλιν σεῖσαι. P. iv. 485.

ἀφελεῖν. ἀφέλοιτο. vid. ἀφαιρέω.

ἄφθιτος. ἄφθιτος Ζεύς. P. iv. 518. ἄφθιτον στέρμα. P. iv. 74. ἀφθίτου Γαιάοχου παῖς. P. iv. 58. ἄφθιτον ἐς ἄντρον Χείρωνος. I. viii. 89. βίοτον. O. ii. 53. ὅπιν θεῶν. P. viii. 101. v. V. L. στρωμνὰν ἀγίσθω. P. iv. 410. θέσσαν. O. i. 101.

ἀφθονία. ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος. N. iii. 14.

ἄφθονος. ἄφθονον βορᾶν. Fr. Inc. lxiv. ἀφθόνων ἀστῶν. O. vi. 10. ἄνδρα ἀφθονέστερον. O. ii. 172.

ἀφθόνατος. ἀφθόνατος αἶνος ἄγκειται. O. xi. 7. ἀφθόνατος ἔπισσιν γένοιο, ὦ Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35.

ἀφίημι. ἀγέλας ξανθὰς βοῶν ἀφίημι. P. iv. 265.

ἀφικνέομαι. ἀφίκετο δόμους Βαττιδᾶν. P. v. 38. ἀφίκοντό οἱ ξένοι. O. ix. 101. ἀφίξεται θεῶν τύχᾳ. P. viii. 75. μή μιν ἀφίξεσθαι. O. xi. 19.

ἀφίστημι. ἀφίσταμαι. O. i. 83. ἀφίστανται Μοῖραι. P. iv. 258. v. V. L.

ἀφνειός (v. Not. Fr. Inc. cxxii.) ἀφνειὸς τότε, ὃς ἀχρήμων. Fr. Inc. lxi. 5. ἀφνειᾷ Κορίνθῳ. Fr. Scol. i. 2. p. 8.

ἀφνειός. ἀφνειὸς πενιχρός τε παρὰ σᾶμα θανάτου νέονται. N. vii. 27. v. Not. ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρός. O. vii. 2. ἀφνειὰν ἑστίαν Ἱέρωνος. O. i. 17. ἀφνειαῖς κορυφαῖς πολίων. N. i. 22. ἀφνειαῖς ἐν ἀρούραις. P. xi. 23.

ἄφνος (τό). οἱ δ' ἄφνει πεποίθασι. Fr. Inc. cxxii. v. Not.

ἁρμάω. ἔνθ' ἁρμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται. Fr. Inc. clxvii.

Ἄφροθος. Ἄφροθον στράταρχον Αἰθίοπων, Μέμνονα. I. v. 50.

ἄφρων. πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων. P. viii. 105. v. V. L.

ἄφυκτος. ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων. I. viii. 140. ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκνοις κακῶν. Fr. Thren. iii. 3. ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσών. P. ii. 75. ἀφύκτοις ἑαῖς χερσὶν μάρψαις ὄφιας. N. i. 68.

ἀφώνητος. ἀφωνήτῳ ἴυγξεν ἄχει. P. iv. 422.

ἄφωνος. ἄφωνοι εὔχοντο παρθενικαί. P. ix. 173.

ἀχέω. ἀχεῖτε ὁμᾷ μελέων. Fr. Dithyramb. iii. 23. ἀχεῖτε χοροὶ Σεμέλαν ἑλικάμπυκα. Fr. Dithyramb. iii. 24. (ἀχεῖται Bœotice pro ἀχοῦνται. Not. Fr. Dithyramb. iii. 23.) ἀχεῖται ὁμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς. Fr. Inc. liii.

ἄχθος. ἄχθος δίδυμον νώτῳ μεθέπων. N. vi. 99.

ἄχνυμαι. ἄχνυμαι φθόνον ἀμειδόμενον. P. vii. 18. καίπερ ἀχνύμενος αἰτέομαι καλέσαι Μοῖσαν. I. viii. 9.

ἄχος. ἄχει ἀφωνήτῳ ἴυγξεν. P. iv. 422. ἀχέων ἀλλοίων. P. iii. 90.

ἀχρήμων. ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε. Fr. Inc. lxi. 5.

ἀψευδής. ἀψευδεῖ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν. P. i. 167. N. Fr. Inc. lxx.

ἀώς. πρὸς ἀῶ. P. ix. 44. v. Aurora.

ἀωσφόρος (Lucifer). Θαητὸς λάμπει ἄστροις ἐν ἄλλοις. I. iv. 40.

ἄωτος. [Eustath. p. 949. 1.]. ἄωτος δίκας ἔπεται λόγῳ. N. iii. 50. ναυτᾶν. P. iv. 335. ὕμνων ἐγκωμίων. P. x. 82. ἀώτῳ μουσικᾶς. O. i. 23. v. Schol. ἄωτον ἀρετᾶν καὶ στεφάνων. O. v. 2. γλώσσας. I. i. 75. ζωᾶς δύω μόνα ποιμαίνοντι. I. v. 14. ἵππων. O. iii. 6. Ἰσθμιάδων κάλλιστον δρέπεσθαι. N. ii. 14. πατέρων ἰωνύμων. O. ii. 13. σοφίας ἄκρον. I. vii. 28. ἱερόν. P. iv. 233. χαρίτων Αἰγίνᾳ γραφέντα χρὴ προνέμειν. I. viii. 37. στεφάνων δεξάμενοι. I. vi. 6. χειρῶν. O. viii. 99. ἄωτοι ἡρώων περιναιεταόντων. N. viii. 15. στεφάνων. O. ix. 30.

Β.

Βάζω. βάζεις νήπια χρήματα διακοσμεῖν. Fr. Inc. cliii. v. V. L.

βαθμίς. ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότα ἀγάλματα. N. v. 3. ἀπὸ βαθμίδων. P. v. 8.

βάθρον. βάθρον πολίων. O. xiii. 6.

βαθύδοξος. βαθύδοξοι γείτονες. P. i. 127.

βαθύζωνος. βαθυζώνου (βαθυζώνοιο) Λήδας. O. iii. 65. βαθύζωνον Λατῶ. Fr. Prosod. v. 3. βαθύζωνοι κόραι χρυσοπέπλου Μναμοσύνας. I. vi. 100. βαθυζώνοις Χαρίτεσσι. P. ix. 2.

βαθύκολπος. βαθυκόλπου Γᾶς ἀΐθλοις. P. ix. 177. βαθυκόλπων Μοισᾶν. P. i. 24.

βαθύκρημνος. βαθυκρήμνῳ πολιᾶς ἁλός. I. iv. 97. βαθυκρήμνοισι ἀκταῖς Ἑλώρου. N. ix. 95.

βαθυλείμων. βαθυλείμωνα πίτραν. P. x. 23.

βαθύμαλλος. βαθύμαλλον δέρμα κριοῦ. P. iv. 286.

βαθυμήτης. βαθυμῆτα Χείρων. N. iii. 92.

βαθυπέδιος. βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ. N. iii. 30.

βαθυπόλεμος. βαθυπολέμου Ἄρεος τέμενος. P. ii. 2.

βαθύς. βαθὺν εἰς ὀχετόν. O. x. 46. κίνδυνον. P. iv. 368. κλᾶρον. O. xiii. 88. πόντον περάσσαις. P. iii. 136. βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν. O. ii. 99. βαθεῖαν ἐς πλάκα πόντου. P. i. 45. κέλευθον

ἀλός. P. v. 118. βαθείας φρενός. N. iv. 13. βαθεῖα ἅλμα ποντιάς. N. 59. βαθὺ ἦν κλέος. O. vii. 97. χρέος κατήσχυνε χρόνος. O. x. 10. ἐσλὸν πήματος. O. xii. 17. ὀχοίσας σκευᾶς ἑτέρας. P. ii. 145.

βαθύστερνος. βαθύστερνον χθόνα. N. ix. 59. βαθυστέρνου λέοντος κοίλᾳ νάπᾳ. I. iii. 19.

βαίνω. ἔβαινεν ὕμνων κέλευθον. Fr. Inc. clxxii. ἔβα ἐπίκουρος Ἰσθμοῦ. O. xiii. 137. αἶνον ἔβα κόρος. O. ii. 173. ἔβα μάλιστα πρὸς στάθμαν πατρώαν. P. vi. 45. κάρυξ ἕτοιμος Ὀλυμπίᾳ. N. iv. 120. ἄγγελος. N. vi. 99. σὺν Ὀρέσται Ἀμύκλαθεν. N. xi. 44. Οὔλυμπόνδε. I. iv. 95. ἀκλεὴς ἔβα. Fr. Epinic. v. 4. ἐς ἄνδρας ἔβαν. O. ii. 65. ἐπὶ ἄλλον. O. viii. 26. ναυστάονται ἀμφὶ Παγγαίῳ Θίμισθλα. P. iv. 321. πρὸς πόλιν Ἴρασα. P. ix. 185. εὑρὲν μυχὸν Θαλάμου. N. i. 62. Τρῴανδε. I. iv. 62. βάσομεν κιλεύθῳ καθαρᾷ. O. vi. 40. βέβακεν ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντου ἀκτὶς ἐρυμάτων. I. iv. 71. ἔβαινον ἐς δίφρον Μοισᾶν. I. ii. 3. βαίνειν ἐπὶ λειπτῷ δένδρῳ. Fr. Inc. cv. βαίνων χρωτὶ ἀσθενεῖ. P. i. 107. βαῖνον ῥῆμα ἄγχιστα ἀληθείας. I. ii. 16. βαίνοισά ἐστιν παρὰ ματέρι. N. x. 33. βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἁναλίᾳ. P. iv. 69.

βαιός. βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς. P. ix. 134.

βάλλω. βάλλω Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι. P. viii. 80. τίνα βάλλομεν. O. ii. 161. βάλλων φυγαικῖον στρατόν. O. xiii. 126. ὕπερθε ἄλλοτ' ἄλλον. P. viii. 109. v. Not. βαλλόμενος δινάσσατο (al. τινάξατο) μυχοὺς ἀλσίων. Fr. Inc. xv. 5. εἰ γὰρ εἶκοι νιν βάλε. P. iv. 74. εὐναῖς ἑρατὰν βάλεν αἰδῶ. P. ix. 20. ἔβαλέν με ἄνεμος ἔξω πλόου. P. xi. 62. ὕμνος. N. iii. 115. ἐς αἰπὺν σκότον. Fr. Inc. xlvi. πνοὰς βάλον. O. viii. 51. ἔβαλον ἐς κακότατ' ἀθρόαν εὐναί. P. ii. 66. ἄνεμον ὑπὸ κέρδει βάλον. N. vii. 26. ἔβαλον ἐξ ἀγαθᾶν. N. xi. 39. v. Not. ἐβάλοντο παῖδες Ἀθηναίων κρηπῖδ' ἐλευθερίας. Fr. Inc. xl. 2. μὴ βαλέτω με φθόνος λίθῳ. O. viii. 73. λίθον βαλεῖν κεφαλᾶς αἰτὶ μενοινῶν. O. i. 93. ἄκοντα βαλεῖν ἔξω ἀγῶνος. P. i. 83. βαλὼν ἀκοντίῳ. P. xii. 55. οὐ ψεύδεα βαλών. N. i. 28. v. Not. βάλλεται ἄγκυραν ἐὼν Θεότιμος. I. vi. 18. v. Not. βάλλεται ἑρατὰ φόβα ἴων. Fr. Dithyramb. iii. 19. p. 41. βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἑτέων. P. iv. 245. βαλέσθαι κρηπῖδα. ἀοιδᾶν ἵπποισι. P. vii. 4. βέβληντ' ἀρχαὶ Διῶν σὺν ἀρεταῖς δαιμονίαις ἀνδρὸς κείνου. N. i. 11. v. Not.

βᾶμα. βάμασι ἐν πρώτῳ. P. iii. 75.

βάρβαρος. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος πόλις. I. vi. 35.

βαρυβόας. βαρυβόαν πορθμὸν Ἀχέροντος. Fr. Inc. xxx. 3.

βαρύγδουπος. Διὸς βαρυγδούπου. O. viii. 58. σὺν πατρὶ βαρυγδούπῳ. O. vi. 138. βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. P. iv. 373.

βαρύκομπος. βαρύκομποι λέοντες κεῖνον φύγον. P. v. 76.

βαρύκτυπος. βαρυκτύπε Ὀρσοτριαίνα ἀγῶν. N. iv. 142. βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν. O. i. 116.

βαρυλόγος. βαρυλόγοις ἔχθεσιν. P. ii. 100.

βαρύνω. βαρύνει ἀκοὰς ἀστῶν θυμὸν κρύφιον. P. i. 162. βαρύνθην ἰδών. Fr. Inc. lix. 4. βάρυνθεν πιερίσσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. N. vii. 63.

βαρύοπας. βαρύοπαν Κρονίδαν. P. vi. 24. v. V. L.

βαρυπάλαμος. βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον. P. xi. 37.

βαρύς. βαρὺς συμπεσεῖν ἀκμᾷ (αἰχμᾷ. v. V. L.) I. iv. 86. ἀντιάσαι πόρος ἀνδρώπων. N. x. 38. βαρὺ πιτνεῖ πένθος. O. ii. 41. νεῖκος. N. vi. 85. βαρείας δουλίας ἐξέλκων. P. i. 146. βαρεῖᾳ σὺν πάθᾳ ματρός. P. iii. 74. βαρειᾶν νόσων. P. v. 85.

βαρυσφάραγος. βαρυσφαράγῳ πατρί. I. viii. 47.

βαρυφθέγκτας. βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λέοντων ἰάχει. Fr. Pindari ap. Herodian. Grammat. t. ii. p. 95. Anecdot. Villois. v. Add.

βαρύφθογγος. βαρυφθόγγοισι νευρᾶς οὐ φείσατο χειρίν. I. vi. 50.

βάσανος. βασάνῳ καθαρᾷ διδάξαμεν χρω-

σὸν. Fr. Scol. i. 17. ἐν βασάνῳ χρυσὸς πρίεται. P. x. 106. v. Schol. βασάνῳ δόμεν νεαρά. N. viii. 34.

βασίλεια. βασίλεια Θεῶν στερχθεῖσα θυμῷ. N. i. 59. v. V. L. ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ. O. xiv. 3.

βασιλεύς. ἀνέμων Βορίας P. iv. 323. ἀθανάτων, Ζεύς. N. v. 64. N. x. 29. Θεῶν μίγας. O. vii. 63. πραΰς ἀστοῖς. P. iii. 125. Ἱέρων. Fr. Inc. cliv. Οἰνώνας. N. viii. 13. Γιγάντων. P. viii. 22. πάντων Νόμος. Fr. Inc. i. 1. Ἐπειῶν ξεναπάτας. O. x. 43. ναῦ τόσσα εἰσάϊειν. P. iii. 49. πολίων. P. v. 20. Λαπιθᾶν. P. ix. 24. ἑλαύνων (Αἴπυτος). O. vi. 80. ἔειπεν. P. iv. 408. v. V. L. βασιλεῖ Αἴτνας φίλιον. P. i. 117. βασιλῆϊ εὐΐππου Κυράνας. P. iv. 2. Ζηνὶ ἄδον. I. viii. 41. βασιλέα Κυράνας. P. iv. 110. βασιλῆα Θεῶν πρίπει γαρυέμεν. N. vii. 120. ἱπποχάρμαν. O. i. 36. εἰωνῶν δίδυμον Θεῶν ναοῖς. O. xiii. 30. βασιλεῦ Αἰολίδα. O. xiii. 96. βασιλέες ἱεροί. P. v. 131. βασιλῆες ἀγαυοί. Fr. Thren. iv. 6. ἐγχώριοι. O. ix. 84. οὐρανοῦ πόντου τε. N. iv. 180. βασιλεῦσιν καὶ ἀστοῖς. P. i. 132. ἰσοδαίμονα φῶτα τεύχει. N. iv. 137. κορυφοῦται τὸ ἔσχατον. O. i. 182. ὕμνον ἄλλοις ἄλλος ἐπίλεσεν ὕμνον. P. ii. 25. βασιλῆας παῖδας Κρόνου ἴδον. P. iii. 166.

βασιλεύω. βασιλεύει γένος Ἡρακλέος. P. x. 4. βασιλευέμεν καὶ μοναρχεῖν ὕμνυμι προήσειν. P. iv. 295. βασιλεύων τότε κεῖθι. N. ix. 25. βασιλευομέναν (ἀρχαίαν) οὐ κατ' αἶσαν. P. iv. 190.

βάσις. βάσις (φόρμιγγος) ἀκούει. P. i. 4.

βᾶσσα. βᾶσσαν τάνδε ἵκετο πόσις. P. ix. 90. ἐν βάσσαις Κρονίου. O. iii. 41. Παλίου ἄρχειν. P. iii. 7. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. iii. 17.

βαστάζω. βαστάζεις λουτρὰ θερμὰ Νυμφᾶν. O. xii. 27. ἀμέροις χερσί. N. viii. 5. v. Not. κωμάζοντα βαστάσαι ἀγαναῖς χαρίτεσσι. I. iii. 14. βαστάζων δαιδαλίαν φόρμιγγα. P. iv. 522.

βατία. βατίᾳ ἀπειράτῳ ἐγκέκρυπτο. O. vi. 90. v. Schol.

βάω. vide Βαίνω.

βέλος. βέλος κραιπνὸν Ἀρτέμιδος θήρευσε Τιτυόν. P. iv. 160. ἄλλο κρέσσον κεραυνοῦ τριόδοντος διώξει χερί. I. viii. 72. βέλος πυρπάλαμον κιλαδησόμεθα. O. x. 96. βέλος ἄτλατον. (V. L.) N. i. 72. βέλη ὠκέα πολλὰ φωνᾶντα ἐντὶ ἔνδον φαρέτρας. O. ii. 150. πολλὰ βέλεα οὐ χρὴ παρτύνειν χερσῖν. O. xiii. 135. βελέων ἀθέων ματρυιᾶς. P. iv. 289. ὀξυτάτων πότνια Κυπρογένεια. P. iv. 380. ἐκ βελέων Πάριος. P. vi. 33. βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι. N. i. 103. τοιοίσδε βέλεσσιν ἐπίνιμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 13. βέλεσι πρόσφορον Δαναῶν ἐκποδάμων. Fr. Inc. xvi. 2. βέλεσι Διὸς κεραυνωθεῖσα γαῖα. N. x. 15.

βένθος. ἁλμυροῖς ἐν βένθεσι κεκρύφθαι νᾶσον. O. vii. 105.

βία. βίᾳ Ἡρακλέος. O. x. 31. Φάκᾳ κρέοντος. N. v. 22. βίᾳ ἕσφαλεν μεγάλαυχον. P. viii. 19. βίαν Πολυδεύκεος ἀνατείναισθαι. Fr. Epinic. iii. in Glauc. p. 3. Οἰνομάου ἕλεν. O. i. 142. ἐπέδειξεν ἀριστεύων ἐν ἀέθλοισιν. N. xi. 19. μίξαν Κόλχοις. P. iv. 379. Κάστορος. P. xi. 93. χερῶν ἐκαινῆσαι. N. v. 34. παιδὸς πειρᾶσθαι. N. xi. 28. ἐκβίαν ἀδελφεοῦ χώρησεν. N. x. 138. ὑπέρθυμον Μέμνονος. I. viii. 116.

βιάζω. βιασθέντες δύᾳ. N. ix. 34.

βίαιος. βίαια πάντα ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. N. vii. 98.

βιαίως. βιαίως μοχθίζει περὶ χρήμασιν. Fr. Scol. ii. 12. βιαίως ἀπεσυλᾶσαι. P. iv. 196. τὸ βιαιότατον ἄγει χειρὶ ὑπερτάτᾳ. Fr. Inc. ii. 3.

βιατάς. Ἀντίλοχος. P. vi. 28. Ἄρης. P. i. 19. ἀνὴρ (Ἰάσων) ἐξετόνησ' ἐπίτακτον μέτρον. P. iv. 420. βιατὰν ἀμπάλου παῖδα. N. ix. 122. νόον Πατρόκλου. O. ix. 114. βιαταὶ χερσὶ ἔφυν. P. i. 81.

βιάω. πάρφασις βιᾶται τὸ λαμπρόν. N. viii. 57. v. Not.

βίος. βίου τέλος θνατὸν διέρχονται. I. iv. 8. ἐν βίῳ τέρψιν. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. p. 7. βίον ἀθάνατον μὴ σπεῦδε. P. iii. 110. ἀπάλαμον ἔχει. O. i. 95. γονίων πεπαρωμένων μὴ ἀμείρειν τιμᾶς. P. vi. 27. κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. P. viii. 106. πεδίων ἄνδρεσσιν

ἐπησιανὸν ἔδοσαν ἄρουραι. N. vi. 18. οἶδεν βίου τελευτάν. Fr. Inc. xcvi.

βιοτά. βιοτὰ ἐν Σαλάμοις πολυχρύσοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. βιοτᾷ ἑκατονταετηρῖ. P. iv. 503. βιοτὰν λαχόντες. N. vii. 80. φιλάνορα οὐκ ἔλιπον. Fr. Inc. cxli.

βιοτεύω. ῥῆμα ἔργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. N. iv. 11.

βίοτος. βιότου πόρον ἴλισσων αἰών. I. viii. 29. βιότῳ ἔργον πρὸ πάντων φάος. O. x. 27. βίοτον ἁρμόσαις ἐμπεδοσθενέα. N. vii. 145. ἄγαν ἀτήμαντον. O. viii. 115. ἀπονέστερον νέμονται. O. ii. 112. ἄφθιτον. O. ii. 53. γλυκὺν ἰλάν. P. ii. 47. ἀμφὶ λοιτόν. O. i. 157.

βλαστάνω (ex βλαστέω). βλάστε νᾶσος ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἔβλαστεν υἱὸς, Οἰνώνας βασιλεύς. N. viii. 12. v. Schol.

βλάπτω. βλάπτων λόγον ἀλίσιο γέροντος. P. ix. 167.

βλίπω. βλίπων φθονερὰ ἄλλος ἀνήρ. N. iv. 64. βλίπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι. P. viii. 97. v. V. L.

βλίφαρον. βλιφάροις. N. viii. 4. corrigendum γλεφάροις. vid. Γλίφαρον.

βληχρός. βληχροὶ ποταμοί. Fr. Thren. I. (2.) p. 18. (βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί. Not. ib.)

βοά. ἀδύγλωσσος κάρυκος. O. xiii. 142. πρέπει νικαφόρῳ. N. iii. 117. βοᾷ ὑπερμάκει ἀλάλαξεν. O. vii. 69. καλάμοιο. N. v. 17. ὅσσα διήρχετο κύκλον. O. ix. 140. βοὰν αὐλῶν. O. iii. 14. ἄϊοντα Πιερίδων ἀτύζονται. P. i. 26. βοαὶ λυρᾶν δονέονται. P. x. 60.

βοάω. βόασεν ἓν παῖδα. P. vi. 36. εἷς δράκων βοάσας. O. viii. 52.

βόειος. βοίοις ἔντεσσιν. P. iv. 417.

βοηδός. βοαθόων πεδιακότων. N. vii. 48.

βοηλάτας. βοηλάτᾳ σὺν Διθυράμβῳ. O. xiii. 26. v. Schol.

βορά. βορὰν ἄφθονον. Fr. Inc. lxiv.

βοτάνα. βοτάνα λέοντος ἅρπαξε νικάσαντα. N. vi. 71.

βουβόται. βουβόται Ἀλκυονῆ σὺρπὶ ἴσον. I. vi. 48. βουβόται ἔξοχοι πρῶνες. N. iv. 83

βουθυσία. ὑπὸ βουθυσίαις μιγίσταις. O. v. 13.

βουλά. βουλὰν διπλόαν οὐ θέτο γνώμᾳ. N. x. 167. βουλαὶ πρεσβύτεραι. P. ii. 121. γερόντων. Fr. Inc. xxi. 1. βουλᾶν κλαΐδας ὑπερτάτας ἔχοισα Ἀσυχία. P. viii. 3. ἀμφὶ βουλαῖς. P. v. 160. καὶ χερσὶ ἄριστος. N. viii. 13. ἀκνάμπτοις. P. iv. 128. δαιμόνων. O. vi. 77. ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος. O. ii. 137. οὐ κλέπτει Ἀπόλλωνα ἔργοις ἢ βουλαῖς. P. iii. 54. πρόσθυε. P. iv. 502. πυκναῖς Τιτρησίαο. I. vii. 11. βουλαῖσι δαιμόνων. I. iv. 32. φρὴν πράσσει. N. i. 40.

βουλαφόρος. βουλαφόροι ἀγοραί. O. xii. 6.

βούλευμα. βουλεύματα θεῶν ἐριυνᾶσαι. Fr. Inc. xcix. 3. βουλεύμασι ποικίλοις πείσαισα. N. v. 52.

βουλεύω. βουλεύοντα φόνον κάπρῳ. Fr. Inc. xxxvii. 4. βουλεῦσαι δυνατοί. N. ix. 39.

βούλομαι. ὡς ἐβουλόμεσθα ἐνικήσαμεν. Fr. Parthen. v. 1.

βοῦς. βοῦς μία μάστης Κρηθεῖ τε καὶ Σαλμωνεῖ. P. iv. 253. v. Not. ἐν ἀρότρῳ. Fr. Inc. xxxvii. 2. βοῶν ξανθὰς ἀγέλας. P. iv. 264. πυριπνέοντα σώματα. Fr. Inc. lix. 1. ἀμφὶ βουσὶν χολωθείς. N. x. 112. βουσὶν πατρῴαις εἰράναν παρέχουσα. P. ix. 41. βόας σκίμψατο ἐν μέσσοις. P. iv. 400.

βοῶπις. βοῶπιν Ἁρμονίαν. P. iii. 162.

βράσσων. βρασσόνων μελέων. (em.) Thren. ii. 7. p. 20.

βραχύς. βραχὺς (ἐστὶν) ἐξικέσθαι (εἰς) χαλκόπεδον ἕδραν θεῶν. I. vii. 61. βραχὺς μορφάν. I. iv. 89. ἐν βραχεῖ. P. i. 159. βραχὺν ὅμον ἴσαμι. P. iv. 441. βραχὺ μέτρον ἔχει καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων. P. iv. 509. μέτρον ἔχων. I. i. 87. τὶ τερπνόν. O. x. 112. μοι στόμα. N. x. 35. v. Not. βραχείαι ὁδοί. P. ix. 120. ἐν βραχίστοις εἰρήσεται τὸν Ἀργείων τρόπον. I. vi. 87.

βραχυσίδαρος. βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων χερσί. N. iii. 79.

βρέμω. βρέμει ἄφαντον. P. xi. 46. βρέμεται σφιν λύρα καὶ ἀοιδά. N. xi. 8.

βρίφος. βρίφος δόμεν ἐκέλευσε. O. vi. 55. ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι. P. xi. 108.

βρέχω. βρέχε νιφάδεσσι πόλιν. O. vii. 63. μησὶ γὰρ βρεχέσθω. Fr. Inc. clxx. βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. O. x. 62. ἀκτῖσιν ἰῶν βεβρεγμένος σῶμα. O. vi. 91.

βρίθω. βρίθει μέγα τις συγγενεῖ εὐδοξία. N. iii. 70. ὄλβος πλούτῳ ἔβρισε Κινύραν. N. viii. 30. (v. ἐπιβρίθω.) βρίθει χρυσοκάρποισι. Fr. Thren. i. 6. p. 17.

βρόμιος. βρομίαν φόρμιγγα ὕρσομεν. N. ix. 19. βρομίαις ὑπαδὶ λύμφαις (em. Νύμφαις.) Fr. Parthen. 3. p. 16. v. Not.

βρόμος. βρόμῳ κεραυνοῦ. O. ii. 45.

βροντά. βροντᾶς ἀκαμαντόποδος ἐλατὴρ ὑπέρτατε Ζεῦ. O. iv. 1. αἴσιον φθέγμα. P. iv. 351. βροντᾶν πυρπάλαμον βέλος. O. x. 96.

βρότειος. βρότεον ἔθνος. P. x. 43. N. iii. 129. βροτέᾳ φρενὶ ἐρευνᾶσαι βουλεύματα θεῶν. Fr. Inc. xcix. 3. βρότεια σώματα. O. ix. 52. βροτέων λεχέων τυχᾶσα. I. viii. 78. βροτείᾱν πολίων καλλίστα. P. xii. 2. βροτείαις ἀρεταῖς. P. i. 80.

βροτήσιος. ἀνήρ. P. v. 3.

βροτός. οὐ κλέπτει βροτὸς Ἀπόλλωνα. P. iii. 54. παντὶ βροτῷ. O. i. 162. βροτοὶ ἀμνάμονες. I. vii. 24. βροτοὶ καλέομεν Ἐριβόαν. Fr. Dithyramb. iii. 11. p. 41. βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν. Fr. Prosod. i. 4. in Del. βροτῶν αὖχαι κενεόφρονες. N. xi. 38. v. Not. ξεινίαις πλείσταις τραπέζαις. O. iii. 72. ὄλβον ὑπέρτατον. P. iii. 156. ὑψιφρόνων. P. ii. 95. στρατὸν αὔξεται. P. viii. 132. φρένας ἐξαπατῶντι. O. i. 44. παῦροι πιστοὶ ἐν πόνῳ. N. x. 147. πεῖρας θανάτου οὔτι κέκριται. O. ii. 56. ἔλεγχος. O. iv. 30. ψιθύρων παλάμαις. P. ii. 139. βροτεῖς πάντα τεύχων θεός. Fr. Inc. xcix. 2. πάντα τερπνὰ καὶ γλυκέα γίνεται (σὺν Χάρισιν). O. xiv. 8. δαίονται ἓν ἰσλὸν ἀθάνατοι. P. iii. 146. ἰατά ἐστι. I. viii. 30. ταῦτα λέγειν Ἰξίονα φαντί. P. ii. 40. βροτοῖσιν διδόμεν ἀλκὰν δύνασαι. N. vii. 142.

βρύκω. βρύκει σώματα βοῶν. Fr. Inc. lix.

βῶλαξ. βώλακα δαιμονίαν δέξατο. P. iv. 66.

βωμός. βωμὸς ἄναξ Λυκαίου. O. xiii. 54. v. Not. βωμοῖο θέναρ θεόπιστον. P. iv. 367. βωμῷ Ἀθάνας. O. xiii. 106. ἀκροτάτῳ Ζηνός. O. vi. 118. μαντείῳ Διός. O. vi. 7. παρὰ πολυξεινοτάτῳ. O. i. 151. βωμὸν θέμεν. O. xiii. 115. Οἰλιάδα. O. ix. 166. Ὀλύμπιον. O. x. 121. πατέρος Ἑλλανίου. N. v. 19. κτίσαιεν. O. vii. 75. ἐπὶ βωμοῖς θεῶν. Fr. Thren. i. 14. βωμῶν στεφανώματα νεόδματα. I. iv. 107. ἁγισθέντων πατρί. O. iii. 34. βωμοὺς διδύμους ἐγίσαρεν ἑορταῖς. O. v. 10.

Γ.

Γᾶ. γᾶς ἁλιπλάγκτου. P. iv. 25. v. Not. ἀγλαοκάρπου. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. βαθυκόλπου ἐν ἀέθλοις. P. ix. 178. Ἐπειῶν. O. ix. 86. τὰ ὑπένερθε γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. v. γᾶς ὀμφαλὸν ὀρθοδίκαν. P. xi. 16. v. Not. ὀμφαλὸν ἀοίδιμον. P. viii. 84. ἀναελωλακίας νῶτον σχίζε. P. iv. 407. κατὰ γᾶς δικάζει τις. O. ii. 107. γᾶς πατρῴας. P. iv. 516. κινητήρ. I. iv. 33. γᾶς ὀλίγον ἐμοὶ δίδοται. Fr. Inc. xliii. 3. κατὰ γᾶν καὶ πόντον. P. i. 28. ὑπὸ γᾶν κρύψαν. P. ix. 142. γᾶν σχίσας ὀρθᾷ ποδί. Fr. Encom. ii. Fr. Inc. cxlviii. τελευτὰν ἀπάντων ἐπιεσσόμενος. N. xi. 21. φράδασσε. N. iii. 41.

γαθέω (γηθέω). γάθησεν περὶ ψυχάν. P. iv. 217. γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ ἐν ἀρεταῖς παλαιαῖσι. N. iii. 56.

γαῖα. γαῖα ἐν Θήβαις κεραυνωθεῖσα βίλεισι Διός. N. x. 15. γαῖα κατέμαρψεν αὐτόν τε καὶ ἵππους. O. vi. 21. γαίας εὐκάρπου μίσθωσιν. P. i. 57. ὑπὸ κεύθεσι. N. x. 105. νώτων ὕπερ ἐρήμων. P. iv. 46. ὀμφαλόν. P. viii. 8. ὑπένερθεν ἤμεσυ πνέοις. N. x. 163. πάσας καὶ ἄλλᾳ θέναρ. I. iv. 96. ζυγάτηρ. P. ix. 31. (ἰὼ) γαίᾳ πωτῶνται. Fr. Thren. iii. 2. p. 20. πυρὶ καυθείσᾳ. N. x. 64. στεφύρεσθαι κόμαν φαιδίμαν. N. i. 104. ὑπίδεκτο. N. x. 14. διὰ γαῖαν δασσάμενοι. O. vii. 138. ἐς γαῖαν Ἴστρίαν. O. iii. 46. διδόντι γαῖαν ξείνια. P. iv. 38. ἄλλων

ξείναν. P. iv. 210. ἀνὰ σφετέραν. I. ii. 40. ποίαν εὐχεαι πατρίδα ἔμμεν. P. iv. 172. πολύβοσκον ἀνθρώποις, καὶ εὔφρονα μήλοις Ῥόδον. O. vii. 115 γαῖαν κατα κλύσασα. Carm. in def. Solis. 21.

γαιάοχος. γαιάοχος Ποσειδᾶν. O. i. 39. εὐδίαν ὄπασσεν. I. vii. 52. γαιαόχου ἀφ-θίτου Ἐννοσίδα. P. iv. 58. v. V. L. γαιόχῳ εὐρυσθενεῖ. O. xiii. 114. vid. Ποσειδᾶν.

γάλα. γάλα λευκόν. Fr. Inc. lx. 3. γάλακτος ἐς ἄμελξιν. Fr. Epinic. ii. in Hieron. γάλακτι σὺν λευκῷ μεμιγμένον. N. iii. 135.

γαλάνα. λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1.

γαμβρός. γαμβρὸς Ἥρας. I. iv. 103. γαμβροῦ θεῶν εὐδαίμονος. I. vi. 37. γαμβρῷ πιανίᾳ πρεσπίνων. O. vii. 5. γαμβρὸν (affinem. v. Not) Ποσειδάωνα. N. v. 67. ὅσοι γαμβροὶ (proci) ἦλθον. P. ix. 206.

γαμίω. ἔγαμεν μίαν Νηρεΐδων ὑψιθρόνων. N. iv. 105. ὁπότε Ἁρμονίαν γᾶμεν. P. iii. 162.

γάμος. γάμου θεόμοιρον ὀπάσαι γέρας. I. viii. 86. κραίνειν τελευτὰν τερπνάν. P. ix. 118. γάμῳ Θέτιος ἑρίσας. I. viii. 60. γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας. Fr. Encom. i. 6. Θέτιος φαντὶ συναλίγειν ἄνακτα. I. viii. 103. ξυνὸν ἁρμόζοισα. P. ix. 22. ἄλλον αἴνησε. P. iii. 25. ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν σχεθέμεν Ἱπποδάμειαν. O. i. 111. θυγατρὸς ἀναβάλλεται. O. i. 127. κλεινότερον θυγατρὶ φυτεύων. P. ix. 195. κοινὸν γλυκύν. P. iv. 396. δαίσαντα. N. i. 111. θεμέναν ἀντία πατρός. O. xiii. 75. ὠκύτατον ἐλεῖν. P. ix. 199.

γάρ. vulgari usu. O. ii. 87. iii. 33. 64. etc. At lyrica collocatione iv. 3. (scilicet). P. ii. 46. ἀλλὰ γάρ (enimvero). O. i. 87. vi. 90. P. iv. 56. N. vii. 44. I. iv. 25. N. ix. 79. P. iv. 263. καὶ γάρ (siquidem). O. vii. 49. viii. 74. P. i. 18. ix. 75. N. i. 74. P. iv. 124. γὰρ οὖν. I. ii. 19.

γαρύω. κόρακες ὡς, ἄκραντα γαρύεμεν. O. ii. 153. v. V. L. Schol. γάρυον τοιαῦτα ἀμειβόμενοι. P. iv. 166. γαρύων τοῦτο εὔχος. N. vi. 100. μῆτιν. O. xiii. 70. γαρύεμεν Θεῶν βασιλῆα θεμερᾷ ὀπὶ πρέπει. N. vii. 122. γλυκύ τι. N. iii. 55. γαρύει ἄεθλα. O. i. 5. γαρύει ἐμὸν κλέος ἐπήρατον. P. v. 98. v. V. L. γαρύσομαι αἶσαν πατρός. I. i. 47.

γαστήρ. γαστρὸς πολιᾶς. P. iv. 176. γαστρὶ αἰανῆ ἀμύνων λιμόν. I. i. 69.

γαστρίμαργος. γαστρίμαργον εἰπεῖν τινα μακάρων ἄπορα ἐμοί. O. i. 82.

γάω. ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν. O. ix. 164.

γέ. O. i. 127. vi. 35. 47. ix. 157. et al. γε μάν. xiii. 147. P. i. 33. N. viii. 85. I. iii. 31. γε καί. P. v. 76. τόσαν γε. N. iv. 7. οὔ γε. γε μὲν. x. 62.

γεγάκω. (Φοίβου αὐτὸν φᾶ γεγάκειν πατρός. O. vi. 83.)

γεγωνέω. ἅτε Πίσα με (πράσσει) γεγωνεῖν. O. iii. 117. ἐθέλω γεγωνεῖν σὺν Χαρίτεσσι. P. ix. 3. Θήρωνα γεγωνητέον ὁπί. O. ii. 10.

γείνω. αἰὼν ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ'. P. iii. 154. v. V. L. ἐγένετο πρότερον Ἀντίλοχος. P. vi. 28. γένετο ὑπέρτατος υἱέων. N. vi. 37. Ἀπόλλων ἐν χρόνῳ. Fr. Inc. xcv. ὀξύτατον ὄμμα. N. x. 117. ἐγένοντο σοφοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες κατὰ δαίμονα. O. ix. 42. χάρμαι. O. ix. 129. ἱπποτρόφοι. I. iv. 23. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. viii. 38. ἐγένοντο σώφρονες. I. viii. 56. ἐγένοντο στρατὸς θαυμαστός. P. ii. 85. γένοιο ἔπεισιν ὀφθόνατος Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35. γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών. P. ii. 131. v. Not. V. L. λάθα γένοιτο ἄν. O. ii. 34. μὴ γένοιτο ἀτελὴς μαντεύμασιν. P. v. 84. εἰ μὴ Ζεὺς κυβερνατὴρ γένηται. P. iv. 489. ὧν τις ἐχοχώτερος γένηται. N. iii. 124. πόνων, οἳ γένωνται σὺν νιότᾳ. N. ix. 104. v. Not. μὴ ματεύσῃ Ζεὺς γενέσθαι. O. v. 57. γενέσθαι Ζεὺς μὴ μάτευε. I. v. 18. γενέσθαι πάρος θ' ὑπέρτερον. P. ii. 111. Θήρων πολίων ματρόπολιν. P. iv. 35. λόγον πλέον ἢ πάρεξ. N. vii. 31. πρὶν γενέσθαι ἔρ.ν. N. viii. 86. vid. Γίνομαι.

γείτων. γείτων ὅτι μοι. P. viii. 82. γείτονι ἐν πόντῳ. N. ix. 103. γείτονα πόλιν

ἐκύδανεν. P. i. 60. γείτονα Διὸς προφάτας. N. i. 90. v. Schol. γείτονα τί φαῖμεν ἔμμεναι γείτονι; N. vii. 128. σεισίχθονα. I. i. 77. γείτονες βαθύδοξοι. P. i. 127. γειτόνων φθονερῶν τις. C. i. 76. πολλοί. P. iii. 64.

γελανής. καρδίᾳ γελανεῖ. O. v. 5. γελανεῖ θυμῷ θᾶσσον. P. iv. 322.

γελάσειας· ὦ Πὰν γελάσειας ὀπαδὸν Νύμφαις. Fr. Parthen. 3. p. 16. v. Not.

γελάω. γελᾷ ὁρῶν ὕδωρ. P. x. 55. ἄλλοις ἐμπίπτων γελᾷ. I. i. 98. γελάξαις ὀφρύϊ ἀγανᾷ. P. ix. 66.

γέλως. γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν. P. viii. 123.

γενεά. γενεὰ παλαίφατος. N. vi. 54. τὸν μὲν πατραδελφιοῦ κριτοῦ οὐ κατελίγχει. I. viii. 143. Τυρσοῦ ἐρασιπλοκάμου. P. iv. 242. γενεᾶς Λάμπωνος εὐάθλου. I. vi. 4. ὀρφανόν. O. ix. 92. γενεᾷ σὺν ἐσθλομᾷ δικάτᾳ. P. iv. 16. γλυκυτάτᾳ. P. xi. 88. ἱερᾷ. P. x. 65. πορὼν ὕμνον θαυμαστόν. I. iv. 36. κλειτᾷ ἐπάρκεσι. N. vi. 104. κλέος αὔξων. I. vii. 42. πατρὶ τεῷ γενεᾷ τε. P. vi. 15. γενεᾷ ὁπλοτέρᾳσιν. P. vi. 40. εὐρυσθενεῖ Ἀλκμανίδᾶν. P. vii. 3. v. V. L. ἐς γενεὰν κείνου ἵκετο. N. x. 25. Κλεονίκου ἱκμαθών. I. v. 72. οὐδέποτε ἐκλείψειν. O. vi. 86. κούρας. P. ix. 78. Λοκρῶν. O. xi. 15. γενεαῖς ἀνδρῶν ἀλλασσόμεναι ἀρεταί. N. xi. 49.

γενέθλιος. ὁ πατὴρ ἀκτίνων ἑξείᾱς (Ἅλιος). O. vii. 128. Ζεὺς ἄμμι ἕστω μάρτυς. P. iv. 298. δαίμων. O. xiii. 148. v. Not. σὺν γενεθλίῳ Ζηνὶ ὕμμε κλάρωσεν Πόσμος. O. viii. 20.

γενέτειρα. τέκνων. N. vii. 3.

γένειον. μίλαν ἔρεφον λάχναι. O. i. 110. (V. L. P. iv. 401.)

γέννα. Μιδυλίδου. Fr. Inc. clxxvii. γέννᾳ εὐρυσθενεῖ Ἡρακλέος. O. vii. 40. γίνναν εὐδαίμον' ἔνθα ἐπόησατο τεκοῖσα. Fr. Prosod. ii. 7. p. 26. εἰσὲ γίνναν. P. iv. 178.

γενναῖος. γενναῖον λῆμα. P. viii. 62.

γεννάω. γεγενναμένον πεμπταῖον. O. vi. 39. ὅθεν γεγενναμένοι φῶτες ἵκοντο. P. v. 99.

γένος. ἓν γένος ἀνδρῶν, ἓν θεῶν. N. vi. 1. γένος ἀρήϊον πέφνε. O. ii. 75. ἀνθρώπων ἐπιχθονίων. Fr. Inc. iv. 3. αἰεὶ φέρειν τοῦτο γέρας. N. vii. 57. ἀνδρῶν νέων ὀλοφυδνὸν ὄπασεν. Carm. in def. Solis 23. Θεσπέσιον Φόρκοιο ἀμαύρωσεν. P. xii. 24. πολύγνωτον ματρῴων ὑμετέρων. N. x. 70. v. V. L. πολύκλειτον Ἰαμιδᾶν. O. vi. 121. Εὐφάμου τέλλετο. P. iv. 455. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. vi. 41. γένος ἀμόν. P. iii. 72. Ἡρακλέος. P. x. 4. Ἐννοσίδα. P. iv. 307. Κοίου. Fr. Prosod. ii. 3. p. 26. Ὠκεανοῦ. P. ix. 26. κριτόν. P. iv. 90. φιλόμαχον ἐκ Περσέως. Fr. Inc. lvii. πιστὸν θεῶν. N. x. 102. ἐς γένος αὐτῷ. N. iv. 111. γένει Αἰακῷ Μοῖσαν φέρειν. N. iii. 48. Σπαρτῶν ὁμόδαμος ἐών. I. i. 41. λοιπῷ. O. ii. 29. ἐπὶ γένει Βάττου. P. v. 168. Ζεὺς κόσμον ὤπασε γένει. O. viii. 110.

γένυς. οὕτω γένυς ἔφαινε τέρειναν ματέρα οἰνάνθης. N. v. 10. ἀμφὶ γένυ πραΰ τείναν φάρμακον. O. xiii. 121. γενύων λαοβρότατον δράκοντος. P. iv. 435. ἐκ γενύων καρπαλιμᾶν γόον χριμφθέντα. P. xii. 36. ἀπὸ ξανθᾶν γενύων. P. iv. 401. γένυσι σκολιοῖς ἀναδέρουσι πόδας. Fr. Inc. xcii. 4.

γεραιός. γεραιὸς προπάτωρ Εὐφάνης. N. iv. 154.

γεραίρω. γεραίρων Ἀκράγαντα κλεινάν. O. iii. 3. ἄνδρα εὐάρματον. I. ii. 24. γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τίνδαν. N. xi. 5. ἐγείρας βωμούς. O. v. 10. ἐγείραιν Αἰακίδας. N. v. 15. v. V. L. γεραῖραί μιν (αὐτόν). I. viii. 136. γεραίρων τράπει δᾶμον ἐφ' ἀσυχίαν ex em. P. i. 136.

γέρας. γέρας ἀντέταται αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 43. v. Not. ἀμφέβαλε κόμαις. P. v. 41. ἀγλαόν. O. viii. 15. αἰδιέστατον. P. v. 22. ἔσσεται ἐξοπίσω. O. vii. 124. ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔδεκτο. O. ii. 88. Θεόμοιρον ὀπάσαι. I. viii. 86. ἔχει Ἰόλαος ἴσα πρόσθεν ἐν Θήβαις. I. v. 41. παλίφαντον ὄρσαι Μελικέρτᾳ. Fr. Epinic. i. 3. τεύχων ἅρματι τιθρίππῳ. I. i. 18. τοῦτο δόμεν εὔχομαι. P. v. 168. τοῦτο αἰεὶ φέρειν γένος. N. vii. 58. αὐτῷ γέρας (ἐστὶ) Ἀλκιμιδῶν. O.

viii. 36. αἰεὶ ἔχοιεν. N. vii. 149. v. Not. ἔχεις Μεγάροις. P. viii. 112.

γερασφόρος. γερασφόρον οὔτ' ἐν ἀνδράσι οὔτ' ἐν Θεῶν νομοῖς. P. ii. 81.

γέρων. γέρων τράποι δᾶμον ἰφ' ἁσυχίαν. P. i. 136. v. Γεραίρω. γέροντος ἁλίοιο λόγων. P. ix. 167. Μεσσανίου. P. vi. 35. γέροντα ξίνον. P. xi. 53. γερόντων βουλαί. Fr. Inc. xxi. 1.

γεύω. γεύεται ἀλκᾶς. P. ix. 61. ἀέθλων. P. x. 11. εἰ γεύεται ἀνὴρ ἀνδρός. N. viii. 127. μυριᾶν ἀριστᾶν γεύεται. N. iii. 74. κίαρ ὕμνων. I. v. 25. γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων. I. i. 29. εἴγε ἐγεύσαντα πόνων. N. vi. 40.

γίφυρα. πόντου. N. vi. 67. γίφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων. I. iv. 34.

γιφυρόω. γεφύρωσε νόστον Ἀτρείδαισι. I. viii. 111.

γιωμιτρίω. γεωμιτροῦσα τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν. Fr. Inc. v.

γηραιός. γηραιὸν μέρος. P. iv. 279.

γηραλέος. ἐκ γηραλέων γλιφάρων. P. iv. 216.

γῆρας. εὔθυμον φέρειν. O. v. 52. πολιὸν δέξασθαι εὔχεται. I. vi. 22. οὐλόμενον οὐ κέκραται γενεᾷ. P. x. 64. ἀπαχθόμενον. N. x. 156. πρὸς γῆρας τελέθει αἰὼν ἀμέρα. N. ix. 106. γῆρας τί κέ τις ἕψοι ἀνώνυμος ἐν σκότῳ; O. i. 132. (ἐς) γῆρας μόρσιμόν τ' ἐς αἰῶνα. I. vii. 59. γήραος ἀντίπαλον ἀνέπνευσεν μένος. O. viii. 94. γήρᾳ λιταρᾷ ἁρμόσαις βίοτον. N. vii. 146.

γηροτρόφος. γλυκεῖα ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 2. v. Not.

γίνομαι. γίνεται βροτοῖς τερπνὰ πάντα καὶ γλυκέα (σὺν Χάρισι). O. xiv. 7. χόλος οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων Διός. P. iii. 22. δυσπαλὲς γίνεται. P. iv. 487. γίνεται ἀνὴρ ὑμνητός. P. x. 35. τιμά. N. vii. 46. γίνεται φωνὰ Σαρσαλία παρὰ κρηπῖδα. N. ix. 118. κέλευθος προσάντης. I. ii. 48. δεύτερον ἅμαρ τέρμα ἀέθλων ἐτείων. I. iv. 116.

γιγνώσκω. γνῶμι. ἔγνων (ἔγνωσαν) Θῆβαι. P. ix. 137. ἔγνω μιν χαλκός. O. vii. 153. γινώσκοντί μιν. O. vi. 163. ἔγνον ἐσελθόντα ὀφθαλμοὶ πατρός. P. iv. 214. ἔγνωκας φθίγμα πάγκοινον. Fr. Inc. xviii. γνῶθι νῦν σοφίαν. P. iv. 467. γνοὺς ξεινίαν κοίταν. P. iii. 56. γνόντα τὸ πὰρ ποδός. P. iii. 107. γιγνώσκομεν ἐξ ἐπίων πελαδεννῶν. P. iii. 202. γίγνωσκε ἐπιγομένους. P. iv. 59. οὐ γίνωσκον τὸν μέν. P. iv. 152. γινώσκοντα καλά. P. iv. 513.

γλάζω. τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις. Fr. Parthen. I. p. 15.

γλαυκός. γλαυκοὶ δράκοντες. O. viii. 48.

γλαυκώπις. γλαυκῶπα ποικιλόγωτον ὄφιν. P. iv. 444. γλαυκῶπες δράκοντες. O. vi. 76.

Γλαυκῶπις. vid. Ἀθάνα. Ind. Nom. propr.

γλαυκόχρους. γλαυκόχρωα κόσμον ἐλαίας. O. iii. 23.

γλαφυρός. γλαφυροῖς ἅρμασι. N. ix. 28.

γλίφαρον [Eustath. p. 1534. 63.]. γλεφάρων (v. V. L.) ὑφόθεν. O. iii. 21. ἀδὺ κλαῖστρον. P. i. 15. ἐκ γλεφάρων γηραλέων τομφόλυξαν δάκρυα. P. iv. 216. ἐπὶ γλεφάροις ἀθανάτοισιν νεῦσαν. I. viii. 99. ἐπὶ γλεφάροις παῦρον ὕπνον. P. ix. 44.

γλυκερός. γλυκερὸν κέντρον ἐν ξυνᾷ εἶη συμπόταις. Fr. Scol. iii. 4. γλυκεροῦ νόστου πρόφασις πῶλυεν μεῖναι. P. iv. 56. γλυκερᾶις εὐναῖς. P. ix. 19.

γλυκύς. γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν. O. iii. 58. κρητήρ. O. vi. 154. αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν. O. x. 113. μισθὸς ἀνθρώποις. I. i. 66. γέλως ὤρσεν χάριν. P. viii. 128. γλυκεῖα ἀνάπαυσις ἐν παντὶ ἔργῳ. N. vii. 77. γηροτρόφος ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 1. ἀοιδά. N. v. 5. φόρμιγξ. N. iv. 71. φρήν. P. vi. 52. γλυκὺ τραγάλιον λήγοντος δείπνου. Fr. Inc. lxiv. τραγάλιον. Fr. Inc. xciv. μέλημα κλεπτόμενον Κύπριδος. Fr. Inc. ci. πόλεμος ἀπείροισιν. Fr. Hyporch. ii. 1. ψεῦδος μισθίοιν. P. ii. 68. λύτρον οἰκτρᾶς συμφορᾶς. O. vii. 142. μέλος. O. x. 4. γλυκύ τι δαμωσόμεθα. I. viii. 18. τι γαρύεμεν. N. iii. 55. τέλος ἀνθρώπων. P. x. 15. πὰρ δίκαν. I. vii. 68. γλυκείας Ἀφροδίτας. O. vi. 57. γλυκὺν ὕπνον ἔδωκεν Ποσειδάων. O. ix. 17. πόθον ἔδωκεν Ἥρα.

P. iv. 327. ὕμνον ἐπίων πράσσετε. N. ix. 7. γάμον μίξαι. P. iv. 397. ὕπνου σύγκοιτον παῦρον. P. ix. 42. νόστον ἐρυσάμενοι. N. ix. 54. v. V. L. ἄωτον. O. v. 2. προφάταν κώμου. N. ix. 120. κᾶπον. P. v. 31. καρπὸν φρενός. O. vii. 14. βίοτον ἑλών. P. ii. 47. γλυκεῖαν ἀγγελίαν. O. iv. 9. ἅπα ἐμάν. P. x. 86. τύχαν τερπνῶν. O. xiii. 165. ὀργὰν ἔσχεν. I. ii. 54. ἀμοιβὰν μόχθων. N. v. 87. πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι ἦτορ. I. iii. 16. γλυκεῖαι ἀοιδαὶ μελίφθογγοι Τερψιχόρας. I. ii. 11. γλυκὲα καὶ πάντα τερπνὰ γίνεται βροτοῖς (σὺν Χάρισιν). O. xiv. 7. γλυκυτέραν ὀδόν. O. i. 175. γλυκυτάτᾳ γενεᾷ. P. xi. 88. νόον ὑπὸ γλυκυτάταις φροντίσιν ἴθηκε. O. i. 30.

γλῶσσα. γλῶσσα ἀμετέρα τὰ μὲν ποιμαίνειν ἐθέλει. O. xi. 9. ὅ τι κεν ἐξέλοι φρενὸς βαθείας. N. iv. 13. οὐκ ἔξω φρενῶν. I. vi. 105. μοι ἀρτιεπὴς τοξεύματ' ἔχει. O. v. 59. γλώσσας ἄωτον. I. i. 75. ἀπὸ γλώσσας φθέγξατο. O. vi. 19. ἀπὸ γλώσσας ἀμετέρας εὔξασθαι. P. iii. 3. δόξαν ἀκόνας ἔχω ἐπὶ γλώσσᾳ. O. vi. 140. γλῶσσαν χάλκευε πρὸς ἄκμονι ἀψευδεῖ. P. i. 167. 8. κακὰν ὀρφανίζει. P. iv. 504. ἀτιμοτέραν. O. viii. 91. Ὠδὰν ὄρσαι. N. vii. 106. ἐμὰν εὑρέτω κελαδῆτιν. N. iv. 140. φέροις ἄστει Πρωτογενείας. O. ix. 64. ὀρνύει λέγειν τόλμα εὐθεῖα. O. xiii. 15. μαψυλάκταν πεφυλάχθαι. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. Θάρσος τε αἰετὸς ἔπλετο. P. v. 148. γλῶτταν (corr. γλῶσσαν) ὑπεροντίαν ἀτίνειεν. P. v. 78. v. V. L. γλώσσαις ἀλλοτρίαισι μαλύσαι. P. xi. 43.

γνάθος. αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. (4.) γνάθους ὠκείας ἀμφιελίξασθαι τέκνοισι. N. i. 63.

γναμπτός. ἐν γναμπτοῖς δρόμοις. I. i. 82.

γνήσιος. γνησίαις ἀρεταῖς. O. ii. 21.

γνώμα. γνώμας ἔμπαλιν τὸ μὲν δώσει. P. xii. 56. ἀταρβάτοιο πειρώμενος ἐξάθη. P. iv. 148. γνώμᾳ διώκων μέτρα. I. vi. 103. ἀποστρόφῳ σεσεισμένον. P. viii. 134. οὐ θέτο διπλόαν βουλάν. N. x. 167. καθαρᾷ. O. vi. 27. ἐυστιβεῖ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς. O. iii. 73. διώκων μέτρα. I. vi. 103. κυβερνατῆρος πεπιθών. I. iv. 122. θρώσκω γνώμᾳ. Fr. Inc. cxv. v. Not. γνώμαν πολύστροφον θνατῶν κυβερνᾷ. Fr. Inc. iii. 4. γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει. N. iv. 65. παρὰ γνώμαν πολλὰ ἔπεσεν ἀνθρώποις. O. xii. 14. πιθών. P. iii. 50. v. Not. γνώμαις φθονερωῖς φέρειν κόπον. I. i. 61.

γνωτός. γνωτὰ ἀείδω. N. x. 57.

γονεύς. γονέων βίου ἀμείρειν. P. vi. 27. ἐλπίδες ὀκνηρότεραι. N. xi. 23.

γονή. ὑπὸ πατροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι. N. vii. 124. γοναῖς Ἡρακλείοις μετῆλθεν ἄλοχον. I. vii. 10. τρίταισιν γοναῖς. P. iv. 255. v. V. L.

γόνος. γόνος Θέτιος. O. ix. 115. γόνον Οὐρανίδα Κρόνου. P. iii. 4. ἐξαίρετον ἰδών P. iv. 218. φέρτατον ἀτίταλλεν. P. iii. 95. Διοῖο κλέπτοισα. O. vi. 60. λίθινον κτηνάσθαν. O. ix. 70. ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν. Fr. Dithyramb. iii. 12. φέρτερον ἄνακτα τεκεῖν. I. viii. 70. ὑπερφίαλον τίκτει. P. ii. 79.

γόνυ. γονάτων ἑλαφρὰν ὁρμὰν ἔχω. N. v. 38. γουνάτων σιμνῶν Αἰακοῦ ἅπτομαι ἱκέτας. N. viii. 22. ἐμπιστνῶντα γούνασιν Νίκας. I. ii. 39.

γόος. γόον ἐρικλάγκταν ὄφρα μιμήσαιτο. P. xii. 39. ὦρσεν ἐκ Δαναῶν. P. iii. 182.

γουνός. ἐν γουνοῖς Ἀθανᾶν. I. iv. 42.

γραμμά. ποτὶ γραμμᾶ. P. ix. 208.

γράφω. ἂν (sc. ἔλαφον) ἔγραψεν ἀντιθεῖσα ἱερᾶν. O. iii. 54. ἔγραψε στάθμαν. N. vi. 13. γέγραπται πόθι φρενὸς ἐμᾶς. O. x. 3.

[γρῖφος. Fragm. p. 44. *Ex Schedis.*]

γύαλον. ἐν γυάλοις Θεράπνας. N. x. 106. Πυθῶνος. P. viii. 90.

γυιαρκής. γυιαρκέος ἀνωδυνίας. P. iii. 12.

γυιοδάμας. ἐν γυιοδάμαις. I. v. 75.

γυῖον. κρὶν γυῖον ἐμπεσεῖν ἁλίῳ αἴθωνι. N. vii. 108. γυῖα μαλθακὰ τεύχει. N. iii. 8. v. V. L. καλύψαιμι χθονί. N. viii. 65. ἀναιδεῖ ἐλπίδι δέδεται. N. xi. 60. γυίων ἀίθλοις. P. iv. 450. σθένει ἐρίζοντι. N. v. 72. γυίοις περιάπτων πάντοθεν φάρμακα. P. iii. 94.

θαητοῖσιν ἁρμόζοισα. P. iv. 142. ἐν τέτρασι γυίοις παίδων. O. viii. 90.

γυιοστόξη. γυιοστέδαις ἀφύκτοις πεσών. P. ii. 76.

γυμνάσιον. γυμνασίοις ἵπποις τέρπονται. Fr. Thren. i. 7.

γυμνός. (δενδρέων) γυμνὸς κᾶπος. O. iii. 43. γυμνὸν φάσγανον κολιοῦ τινάσσων. N. i. 80. γυμνοὶ καταβάντες ἐπὶ στάδιον. P. xi. 73. ἐν γυμνοῖσι σταδίοις. I. i. 31.

γυνά. γυνὰ νηλής. P. xi. 34. γυναικὸς θυμόν. P. ix. 51. Λιβύσσας. P. ix. 184. γυναῖκα δόντες Οἰκλείδᾳ. N. ix. 39. γυναικῶν Λαμνιάδων. O. iv. 32. μετὰ γυναικῶν κωκυτῷ. P. iv. 202. ἀλλοδαπᾶν ἐν λέχεσιν. P. iv. 90. γόνον ὑπάτων πατέρων γυναικῶν τι—Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41. Λαμνιᾶν γυναικῶν ἀνδροφόνων. P. iv. 449. γυναικὶ καὶ ἄνδρεσσι. P. v. 87. γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. N. x. 17. μίσγονται τράγοι αἰγιδάται. Fr. Inc. lxxxii. ἀρχὰν σκολίου γυναιξὶν ξυναῖς ξυνάορον. Fr. Scol. i. 16. γυναῖκας ἐκπλᾶξε δέος. N. i. 71. v. V. L.

γυναικεῖος. γυναικείᾳ θράσει ψυχὰν φορεῖται. Fr. Scol. ii. 13. γυναικεῖον στρατὸν βάλλων Ἀμαζονίδων. O. xiii. 127.

Δ.

δάδοχος. δάδοχον (διάδοχον) τυραννίδος. Fr. Inc. clxxviii. v. Not.

δάημι. δαεὶς σάφα. O. vii. 168. δαέντι σοφίᾳ μείζων ἄβολος τελέθει. O. vii. 98. v. Not. ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου. Fr. Inc. lx. 2.

δάζομαι. δάσασθαι τιμὰν ξίφεσι. P. iv. 263.

δαιδαλέος. δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων. P. iv. 526.

δαίδαλμα. δαιδάλματα χειραῖν τεκτόνων. P. v. 48. v. Not.

δαίδαλος. (δαίδαλον, Homerico usu pro substantivo.) δαίδαλον ὄχημα (ἀπὸ) Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6.

δαιδάλλω. δαιδάλλειν πόλιν εὐανορίαις. O. v. 48. πλοῦτος δαιδαλμένος ἀρεταῖς. O. ii. 97. δεδαιδαλμένοι μῦθοι ψεύδεσι ποικίλοις. O. i. 46. δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς μελιγδόποις. N. xi. 23.

δαιδαλόω. δαιδαλωσέμεν πτυχαῖς ὕμνων. O. i. 169.

δαΐζω. δεδαϊγμένοι συμφορᾷ. P. viii. 123. (δεδαιγμένοι.) δαΐχθεὶς ἐκ βελέων Πάριος. P. vi. 33.

δαιμόνιος. δαιμόνιον πόδα. O. vi. 13. ἐς ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 5. δαιμονίαν κίονα ὑπέστασε ξένοις. O. viii. 36. βώλακα δέξατο. P. iv. 66. δαιμόνιαι τροφοί. P. ii. 5. δαιμονίοισι φόβοις. N. ix. 64. δαιμονίαις ἀρεταῖς κείνου ἀνδρός. N. ii. 13.

δαιμονίως. ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν. O. ix. 164.

δαίμων. δαίμων ἄϊσος. I. vii. 60. ἀποινώσαις. N. v. 29. γενέθλιος. O. xiii. 148. ξεινοδόκησεν. Fr. Inc. x. οἰσπόλος ἐπῆλθεν. P. iv. 50. παρίσχει. P. viii. 108. συμφυτεύει δόξαν ἐπήρατον. I. vi. 16. σάμερόν νιν ἐκτελευτάσει. P. xii. 52. Ὑπερωνίδας. O. vii. 73. ἕτερος (*infestus*. v. Not.) ἐς κακὸν τρέψαις. P. iii. 62. φαυσίβροτος. (V. L.) O. vii. 72. δαίμονος ὀρνύντος. P. x. 16. τύχα. O. viii. 88. Ξενοφῶντος δαίμονος οὖρον εὐθυνε. O. xiii. 38. δαίμονα ἀμφέποντα αἰεὶ ἀσκήσω. P. iii. 193. δαίμον' ἀνδρῶν φίλων. P. v. 165. κατὰ δαίμονα ἐγένοντο. O. ix. 42. ἀμφὶ δαιμόνων φάμεν καλὰ ἐοικὸς ἀνδρί. O. i. 56. πρὸς δαιμόνων λαχὼν ὅλβον. N. ix. 107. δαιμόνων θέλγει φρένας. P. i. 21. βουλαῖς. O. vi. 77. I. iv. 32. πὰρ δαιμόνων χρὴ μαστεύεμεν. P. iii. 107. δαιμόνεσσι δίκας ἐπίρρινε. I. viii. 49. διὰ δαίμονας ἀλκὰ ἀνδρῶν κρίνεται. I. v. 13.

δαίνυμαι. δαινυμένων πάντων πάρεξε. I. vi. 52.

δάϊος. δαΐοισιν ἐν χροΐ ἀνόμοια ἕλκεα ῥῆξαν. N. viii. 48. δαΐων ὑπέρτεροι. N. iv. 62.

δαΐς. αἰθομένα ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 43. (cf. Add.)

δαίς. ἐν δαιτὸς μοίρᾳ. P. iv. 226. (ἐν)

δαιτὶ ἐστεφάνωσε βωμόν. O. ix. 166. ἐν δαιτὶ σείζομεν. P. v. 107. δαῖτα κλυτὰν ἐποψόμενος. O. viii. 69. πορσύνοντες τῷ. I. iv. 104. οὔτε δαῖτας κοιρανέοντι. O. xiv. 18. πάσας θεῶν προσέπτυκτο. I. ii. 57.

δαΐφρων. Ἀλκμήνα. P. ix. 148.

δαίω. δαίσαντα γάμον. N. i. 111. παρ' οἷς ἐδαίσατο Περσεύς. P. x. 50. δαίσαντο θεοὶ παρ' ἀμφοτέροις. P. iii. 165. δαίσαντο νεογυίους φῶτας ἑπτὰ πυραί. N. ix. 56. δαίσυνται πήματα. P. iii. 145.

δάκνω. ἔπατι τᾶς, καρδὸς ὡς, δαχθείς. Fr. Scol. ii. 12. p. 11.

δάκος. δάκος ἀδινόν. P. ii. 97.

δάκρυ. δάκρυα ξανθὰ λιβάνου. Fr. Scol. i. 3. p. 10. θερμὰ τέγγων στοναχᾶς. N. x. 141. πομφόλυξαν ἐκ γλεφάρων. P. iv. 216.

δαμαῖος. Δαμαίῳ πατρί. O. xiii. 98.

δαμαλίζω. δαμαλιζομέναν ἑτέρῳ λέχει. P. xi. 38. μὴ δαμαλίζοι χειμερία καταπνοά. P. v. 163. v. V. L. et Not.

δάμαρ. δάμαρτος Ἀκάστου Ἱππολύτας. N. iv. 92. δάμαρτα ξανθῷ Μενέλα. N. vii. 41.

δαμασίμβροτος. δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. O. ix. 119.

δαμασίφρων. δαμασίφρονα χρυσόν. O. xiii. 111.

δαμάω, δαμάζω. ὃς ἐδάμασας Γίγαντας. N. vii. 133. δάμασσας ἀγῶνα ἔργῳ. P. viii. 116. δάμασε κἀκείνους Ἡρακλείης. O. x. 38. ἐδάμασσε πώλους ποικιλανίους. P. ii. 14. δάμασε θῆρας ὑπερόχως. N. iii. 40. ἦσαν οὐ δάμασεν ἄπειρον ὑπὸ χεῖρα. I. viii. 154. δαμάσσαις δόλῳ φῶτας. O. ix. 139. ἐδαμάσατό νιν. P. iii. 64. πῆμα δαμασθέν. O. ii. 36. δαμασθέντες ἀρχῷ Συρακοσίων. P. i. 142. δμᾶθεν περαυνῷ. P. viii. 23. δαμέντα φρένας ἰμέρῳ. O. i. 65. δαμέντας φρένας τόξοις ἀμπελίνοις. Fr. Inc. lxi. 7. δαμεῖσα τόξοις χρυσέοις. P. iii. 16.

δᾶμος. δᾶμον Ὑπερβορέων. O. iii. 28. ὀτρύνει ἀγὼν χάλκειος ποτὶ θυσίαν. N. x. 42. τράποι. P. i. 135. ἀστῶν. O. v. 33.

δαμόται. ἐν δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. N. vii. 97.

δαπάνα. δαπάνα μάρναται ἀμφὶ ἀρεταῖς. O. v. 34. δαπάνᾳ ἵππων χαῖρον. I. iv. 50. χαρείς. I. vi. 14. δαπάναι ἐλπίδων. I. v. 73. δαπανᾶν λυτήριον καλλίνικον. P. v. 143. δαπάναις καὶ πόνοις. I. v. 59. δαπάναις μὴ κάμνε λίαν. P. i. 175.

δάπεδον. δάπεδον ἀν' ὁδόν. N. vii. 121. ἐν Πυθίοισι δαπέδοις. N. vii. 50. δαπέδοις σεμνοῖς. N. x. 51.

δάπτω. δάψεν υἱὸν Τελαμῶνος φθόνος. N. viii. 39.

δαρός. δαρὸν ὀπάζειν μοῖραν παισὶν αἰτίῳ σε. N. ix. 71.

δατέομαι. δατέοντο χθόνα ἀθάνατοι. O. vii. 103.

δάφνα. δάφνᾳ χρυσίῳ κόμας ἀναδήσαντες. P. x. 61.

δαφοινός. δαφοινὸν ἄγραν ἔλαβεν. N. iii. 142.

δέ. Adversativa, *at, vero, contra, tamen.* Interdum reddi potest *nam*; ita O. vi. 4. sæpe *μὲν* et *δὲ quidem, vero, partim, partim*, ut P. v. 19. 24. sæpe pro copula ponitur, ut in Homero, *et*, ut O. i. 48. et multis locis. Proprium Pindaro est δὲ poni in transitione ad alterum, ut P. ii. 34. I. i. 44. interdum altero vel tertio loco: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ'. I. i. 83. iii. 6. P. x. 15. ἐν δ' ἄρα καί. Fr. Scol. ii. 15. p. 11. Interdum redditur *sane*, ut sit pro δή. Carm. in def. Solis 14. p. 37. Reddi potest per γάρ. P. ii. 113. N. viii. 78.

δεῖ. δεῖ σάμερόν γε ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ. O. vi. 47.

δείδω. ξεινίου πατρὸς χόλον δείσαις. N. v. 62. ὑπερφιάλου ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν. P. iv. 199.

δεικνύω. δείκνυεν πείρατα ἀέθλων πατρωίων. P. iv. 391. δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτάν. O. xiii. 105. ἔδειξεν ἀγλαΐαν. P. vi. 46. χρυσὸς αὐγὰς ἀπάσας. N. iv. 134. ὥστε δεῖξαι. O. ix. 112. πατρὶ δεῖξον. O. xiii. 99. δείκνυσι κρίσιν. Fr. Thren. ii. 9. δείξαντος θεοῦ ἀρχάν. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. δεικνύναι χρὴ παντὶ λαῷ. Fr. Inc. cxii.

δεῖμα. δεῖμα παροιχόμενον. I. viii. 24. θυμῷ κλέπτων. P. iv. 172. περὶ δείματι φύγον κεῖνον. P. v. 77.

δεινός. δεινὸν πάθον. N. x. 121. δεινὰν στάσιν. N. ix. 31. δεινῶν πολέμων. P. ii. 116. δεινοτάτων ὀδόντων ἀκμάν. N. ix. 104. δεινοτάτους ἀναπέμπει κρουνοὺς Ἀφαίστοιο. N. i. 47.

δεῖπνον. δεῖπνον ἁρμόδιον κεκόσμηται. N. i. 32. δείπνου λήγοντος (mensis secundis. v. Not.) γλυκὺ τρωγάλιον. Fr. Inc. lxiv. δεῖπνα ἐπαγγέλλοντι ἐυεργέται ξίνοις. P. iv. 55. ἀμοιβαῖα θεοῖς παρέχων. O. i. 65. δείπνων τέρψιας. P. ix. 35. ἐν δείπνοισιν εὗρε τὸν βάρβιτον. Fr. Epinic. p. 7.

δειρά. δειρῶν ἀπὸ Ἀρκαδίας. O. iii. 48. ἐν δειραῖς Μαιναλίαισιν. O. ix. 88.

δειράς. δειράδα Ἰσθμοῦ. I. i. 11. Κορίνθου O. viii. 68.

δέκω. δέκονται Θεὸν σὺν βοᾷ καλάμοιο. N. v. 71. γέρας ἔδεκτο. O. ii. 88. υἱὸν νόῳ εὐμενεῖ. P. viii. 26. στέφανον. I. viii. 151. δέγμενος λόγοις μειλιχίοισιν. P. iv. 118. δέκευ κῶμον. O. iv. 14. δῶρα. O. v. 6. φίλτρον ἵππιον. O. xiii. 97. τιμὰν Πυθιόνικον. P. viii. 6. cf. Δέχομαι.

δελφίν. δελφῖνος ἁλίου ὑπόκρισιν. Fr. Inc. xlix. 1. δελφῖνι ἴσον εἴπαιμι Μελησίαν. N. vi. 109. δελφῖνα θαλασσαῖον παραμείβεται Θεός. P. ii. 94. δελφίνων ἑλαχυπτερύγων. P. iv. 29.

δελφίς. δελφὶς ἰθὺει τάχιστα παρὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 3.

δέμας. δέμας θαητόν. N. xi. 15. ἀκέντητον παρέχων. O. i. 33. περθόμενοι πυρί. P. iii. 87.

δέμνιον. δέμνιον Ἀρτέμιδος. N. i. 3. v. V. L.

δένδρεον. οὐ καλὰ δένδρεα ἔθαλλε χῶρος. O. iii. 40. θαύμανε δένδρεα. O. iii. 57. δένδρεα οὐκ ἐθέλει—φέρειν ἄνθος. N. xi. 51. v. Not. δενδρέων νόμων αὐξάνει Διόνυσος. Fr. Inc. xxxiii. ἀπὸ ἀγλαῶν δενδρέων ἄνθεμα. O. ii. 133.

δένδρον. ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν. Fr. Inc. cv. δένδρον αἴσσει ἱέρσαις χλωραῖς. N. viii. 69.

δεξιόγυιος. ἀνέρα δεξιόγυιον. O. ix. 165.

δεξιός. δεξιὸν χερσί. I. v. 77. δεξιτερῷ ἀμφὶ ποδί. P. iv. 170. v. Not. δεξιτερᾷ ἀναρπάξας. P. iv. 60. δεξιωτάταν ὁπαδὸν ἀρετᾶν. N. iii. 13. v. Not.

δέος. δέος ἄτλατον ἐκπλᾶξε γυναῖκας. N. i. 71. al. βέλος. v. V. L.

δέρκω. κλέος τηλόθεν δέδορκε. O. i. 152. σοὶ ἀπὸ Νεμέας φάος. N. iii. 148. παιδὶ τοῦτο φίγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. N. ix. 98. οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες ἐυφρόναν. N. vii. 44. δρακεῖσα ἀσφαλές. P. ii. 38. (alii δραμεῖσα. v. V. L.) δέρκομαι θμματι λαμπρόν. N. vii. 97. δέρκεται πότμος τύραννον. P. iii. 151. δρακεὶς ὅσσων ἀκτῖνας μαρμαριζοίσας. Fr. Scol. ii. 5.

δέρμα. δέρμα κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν. P. iv. 286. λαμπρόν. P. iv. 430. θηρὸς περιπλανᾶται. I. vi. 69.

δεσμός. δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. δεσμὸν ἔπραξε τετράκναμον. P. ii. 73. δεσμοῖς κατωκάρα δέδενται. Fr. Inc. cxix.

δέσποινα. Κόλχων. P. iv. 19. Κύπρου. Fr. Scol. i. 1. Οὐλυμπία ἀλαθείας. O. viii. 3. δέσποιναν χθονὸς νιν θῆκε. P. ix. 13.

δεσπόσυνος. δεσποσύναισιν κιόνεσσι. P. iv. 476.

δεσπότας. δεσπότας Ὀλύμπου. N. i. 17. δεσπότα κώμᾳ. O. vi. 31. δεσπότην παίδων κλεινοφίων. P. iv. 93. ναῶν. P. iv. 369. Συρακόσιον προσέμιξε κράτει. O. i. 35. Βελλεροφόνταν. I. vii. 65. δεσπότᾳ sc. Ἰσθμοῦ. I. vi. 7. δέσποτα ποντόμιδον. O. vi. 176. δέσποτα Ὀλύμπου Ἄμμων. Fr. Hymn. in Ammon. i. δεσπόται Ἰσθμοῦ. Fr. Scol. i. 13.

δεῦρο. δεῦρο ἀποστίμπτων Αἰακὸν ἵππους. O. viii. 67. ἴμεν. O. vi. 107. ἀνάγων. N. xi. 45.

δεῦτε. δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι. Fr. Dithyramb. iii. 1. ἐς ἄλβος τιόν. Fr. Scol. i. 2.

δεύτερος. ἥρως ἐξ Ὠκεανοῦ. P. ix. 27. δεύτερα μοῖρα εὖ ἀκούειν. P. i. 192. δευτέρου ἅμαρ. I. iv. 114. ἀοιδαῖς πορεύσαντες. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 41. κρατῆρα. I. vi. 2. δευτέραν ὁδόν. P. viii. 60.

δέχομαι. κέρδος ὕψιστον δέχεται. I. i. 74. δέχονται φάτναι ἀρχεῖαι Ζηνός. O. xiii. 132. οὐδέ μιν φόρμιγγες δέχονται. P. i. 190. δέξεται νύμφαν ἐν δώμασιν. P. ix. 97. ποινὰν παλαιοῦ πένθεος. Fr. Thren. iv. 3. εὔφρων. P. ix. 130. δέξατο ἐλθόντα. O. iii. 48. ποτὲ ὄρνιν. P. iv. 40. πολλὰ πτερὰ νικᾶν. P. ix. 220. τὶς ἀρχὰ ναυτιλίας δέξατο. P. iv. 124. δέξατο ἅμαρ ἀκτῖνας ἅλιον. P. iv. 454. νιν. I. i. 54. βώλακα δαιμονίαν. P. iv. 66. στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. vi. 44. ἵδνα. P. iii. 168. τὸν ἀμφ' ἀρετᾷ. P. i. 155. δέξαιτο κῶμον. O. vi. 166. ῥῆμα. N. iv. 18. δέξαι Ἀρισταγόραν ἐς τοὺν Θάλαμον. N. xi. 3. σὺν εὐμενίᾳ στεφάνωμα τόδε. P. xii. 9. κῶμος καὶ στεφαναφορίαν. O. viii. 14. δεξαμένῳ στεφάνους. I. iii. 18. δεξάμενον Θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν. N. i. 109. δεξαμένα Θεῶν φέρτατον. I. vii. 7. δεξάμενοι ἄωτον στεφάνων. I. vi. 6. δέξασθαι αἶδαν γῆρᾶς τε πολιόν. I. vi. 22. δέδεξαι κῶμον. P. v. 28. δέδεικται πρῶτον ἀνὴρ καταζολὰν νικαφορίας. N. ii. 6. vid. Δέκω.

δέω. δῆσεν κίνδυνος ἀδάμαντος ἄλοις κρατεροῖς. P. iv. 125. δήσαις ἀνάγκας ἔντεσιν βοέοις. P. iv. 417. δέδεται ἐν μελαμφύλλοις Αἴτνας κορυφαῖς. P. i. 53. σοφία κέρδει. P. iii. 96. γυῖα ἀναδεῖ ἐλπίδι. N. xi. 59. δέδενται ἀγρυξίᾳ ἄνδρες νικώμενοι. Fr. Inc. xxvi. 2. δεθεὶς χεῖρας ἰμάντι. N. vi. 60. δέδενται δεσμοῖς κατωκάρα. Fr. Inc. cxix.

δέομαι. δεόμεναι ὕμνων μεγάλαι ἀλκαί. N. vii. 19.

δή. δὴ τότε. O. iii. 45. δήποτε. I. viii. 139. O. ix. 14. x. 72. δὴ καί. N. i. 25. δή. P. iv. 487. ix. 162. N. viii. 32. 82. 86. x. 143. I. ii. 41. Fr. Epinic. ii. p. 1. Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. δ' an pro δή. P. iv. 98. V. L.

δηριάω. δηριώντων κάλλιον ἐνόστησε. N. xi. 32.

δηρίω. δηρίομαι πολίσιν περὶ πλήθει καλῶν. O. xiii. 63.

διά. δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς αὔξεται Μοῖσα. P. iv. 496. αἰθέρος. O. i. 10. ἅλμας. N. vi. 109. ἀμφοῖν ῥίψαις. P. iii. 102. ἀνθρώπων τετίμακε. I. iv. 64. Θαλάσσας. N. vi. 81. φρενῶν ἅπαξ ξίφος. N. vii. 38. διὰ δαίμονας κρίνεται. I. v. 13. v. V. L. δύναμιν. P. ii. 38. ὅμιλον ἀγεν. P. ix. 217. πόντον βέβακεν. I. iv. 70. Ὑπερβορέους. I. vi. 34. τιμὰν τιὰν, ὦ Ἄνασσα. I. v. 6. διὰ τὸν Ὅμηρον. N. vii. 31. δι' ὀστέων ἐρράισθη αἰών. Fr. Hyporch. iii. 5.

διαδίδω. περιφράξας ἐμαυτὸν διαδίδω; Fr. Inc. iv.

διαδολία. διαδολίᾳν ὑποφάτιες. P. ii. 140.

διάδολος. διάδολος ἄνθρωπος. Fr. Inc. cxxxvii. v. Not.

διαγγέλλω. διαγγέλλοισα. N. v. 6.

διάδοχος. διάδοχον τυραννίδος. Fr. Inc. clxxviii.

διαιθύσσω. διαιθύσσουσιν αὖραι ἄλλοτ' ἀλλοίαι. O. vii. 175.

δίαιτα. κινὰν παρὰ δίαιταν. O. ii. 116. ἀνδρῶν δίαιταν μανύει. P. i. 182.

διαιτάω. πόλιν ὤτασεν λεών τε διαιτᾷν. O. ix. 100. διαίτασεν κεῖνο ἅμαρ κεῖνος. P. ix. 121.

διακομπέω. βάζεις μοι χρήματα διακομπέων. Fr. Inc. clii.

διακρίνω. διέκρινεν ἐν καθαρῷ. O. x. 55. διακρίνειν ἔτυμον λόγον. P. i. 133. διακρίνειν ὀρθᾷ φρενὶ δυσπαλές. O. viii. 32. διακρῖναι σὺν ἀέθλοις ποδῶν. P. ix. 203. τὰ διακρῖναι πολλὸς χρόνος ἐν καιρῷ. Fr. Inc. lix. 5.

διαλλάσσω. διαλλάξαιντο ἦθος εὖτ'—οὔτε O. xi. 20.

διανέμω. διανέμειν ἄστυ Κυράνας. P. iv. 465. διανέμων πάνδοκον εὐκλέα ναὸν Πυθῶνος. P. viii. 89. 90.

διανίσσομαι. διανισσόμενον λεπτοῦ χαλκῷ. P. xii. 43.

διαντλέω. διαντλήσας οὐλομίναν νοῦσον. P. iv. 522.

διάπειρα. διάπειρα βροτῶν ἔλεγχος. O. iv. 29.

διαπετάω. διαπετάσατε χεῖρας. Fr. Scol. i. 3.

διαπλέκω. διαπλέκοις βίοτον εὐδαίμον' ἐόντα ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ. N. vii. 147. διαπλέκει ἄγαν (ἄταν) πάγχυ. P. ii. 153. διαπλίξαισα οὐλίου θρῆνον. P. xii. 14.

διαπρεπής. διαπρεπία νᾶσον Αἴγιναν. I. v. 56.

διαπρέπω. ἅτε σῦρ νυκτὶ διαπρέπει. O. i. 3.

διαπρύσιος. διαπρυσίᾳ Ἀτείρῳ. N. iv. 82.

διαρκέω. διαρκέσει ἐς δίκαν τρία ἔπια. N. vii. 71.

διασιγάω. διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον. O. xiii. 130.

διαστείβω. διαστείβων (al. διαστείχων. v. V. L.) ναῒ Ῥοᾷ ἅλιον. Fr. Inc. lxxxix. 3.

διασωπάω. διασωπάσομαι μόρον. O. xiii. 130. V. L.

διαυλοδρόμας. διαυλοδρομᾶν παιδῶν ὕπατον. P. x. 14.

δίαυλος. διαύλου σταδίου τιμὰν ἔχει. O. xiii. 50.

διαφαίνω. διαφαίνεται τέλος ἐν πείρᾳ. N. iii. 123. διέφαινε αὐτῷ πυρὰ καιομένα. P. iii. 77.

διαφέρω. διαφέρει χάρις Ἰόλαον Ἰφικλείδαν. P. xi. 91. διαφέρομεν ἕκαστος φυᾷ. P. vii. 79.

διδακτός. διδακταῖς ἀρεταῖς. O. iv. 154. ὅς διδακτὰ ἔχει. N. iii. 71. v. Not. V. L.

διδάσκω. δίδαξιν μαλακόχειρα νομὸν φαρμάκων. N. iii. 96. διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Fr. Scol. i. 17. διδάξαι ἰᾶσθαι νόσους. P. iii. 80. τὸ διδάξασθαι ῥαΐτερον. O. viii. 77.

διδασκαλία. διδασκαλίαν Χείρωνος οἶσιν. P. iv. 180.

δίδυμος. διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ. N. i. 55. διδύμᾳ χερί. P. ii. 16. δίδυμον ἄχθος νώτῳ μιθέντων. N. vi. 98. βασιλῆα οἰωνῶν θεῶν ἐν ναοῖς. O. xiii. 30. v. Not. θησαυρὸν μαντοσύνας. O. vi. 111. πηδάλιον στρέφοισα. Fr. Inc. xxxi. δίδυμοι γὰρ ἦσαν. P. iv. 371. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. viii. 38. διδύμων ἀέθλων μοῖρα. I. iii. 15. υἱῶν. P. ix. 149. σὺν διδύμοις παισὶ Λήδας. O. iii. 63. διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει. N. ix. 10. διδύμαισιν αἰχμαῖσιν. P. iv. 140. διδύμους υἱοὺς πέμπει. P. iv. 316. διδύμας χάριτας. P. iii. 127. διδύμους ἓξ βωμούς. O. v. 10.

δίδωμι. ἔδωκεν ἀρετὰν Πόντιος ἅναξ. N. iv. 68. θεὸς τὸν ἀγάλλων δίφρον χρύσεον. O. i. 140. ἀρόσαι Μοίσαισι. N. x. 49. Ζεὺς Φερσεφόνᾳ. N. i. 18. Ἀπόλλων. P. v. 80. Σῆρας φόβῳ. P. v. 80. κῦδος. P. ii. 164. δῶκεν συμπόταις ἁλίκεσσι νέκταρ ἀμβροσίαν τε. O. i. 100. δῶκεν ἀντίτομα. P. iv. 395. οὐκ ἔδωκαν καρπὸν μέλαιναι ἄρουραι. N. xi. 50. δῶκαν τράφην Χείρωνι. P. iv. 205. δώσει ἔμπαλιν γνώμας. P. xii. 56. δώσειν νιν φῶτι μόρον. N. i. 99. δίδωκέν νιν κόσμον Ἀθάναις. N. ii. 12. δίδωκε Ζάλος κοινὸν μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. I. vii. 34. (v. Not.) δίδοται ἰμοὶ ὀλίγον γᾶς. Fr. Inc. xliii. 3. ἔδοσαν βίον ἐπιτανὸν ἄρουραι ἄνδρεσσι. N. vi. 19. ἔδοσαν θεοὶ νίκαν. Fr. Parthen. p. 16. ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν. O. vi. 54. ἔργα ἐσλὰ δόμεν θέλοι. O. viii. 111. δόμεν νὺν τοῦτο γέρας. P. v. 167. δόμεν ἐς ἔλεγχον βασάνῳ νεαρά. N. vii. 34. ξένιον μάστευσε δοῦναι. P. iv. 62. δόντες αὐτῷ γυναῖκα. N. ix. 39. διδοῖ τέλος. I. iv. 55. διδοῖ ψᾶφον. P. iv. 472. διδοῖτε (αὐτῷ) ἔχειν δύνασιν. P. v. 160. ἐδίδου Λίβυς κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 207. δίδοι πλόον εὐθύν. O. vi. 178. δίδου φωνέν. N. v. 93. δίδοι (Ζεῦ) χάριν. O. vii. 164. δίδοι πρᾶξιν φίλαν. O. i. 163. Μοῖρα καιρὸν ὄλβου δίδωσι. N. vii. v. Not. δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ. P. v. 88. διδοὺς αἰδῶ. O. xiii. 164. καιρόν. P. i. 111. διδόντι ξείνια. P. iv. 38. διδόντων Τυνδαριδᾶν. O. iii. 70. δίδομεν ἀλκάν. N. vii. 143. φῶτα ἐσλὸν ὕμνοις θεᾶν. I. viii. 132.

διέπω. διέποντι μοῖραν. N. x. 99. διεῖπον στρατόν. Fr. Inc. xvii. τὰν διέπων σκάπτῳ καθαρᾷ. O. vi. 158.

διείργω. διείργει πᾶσα κεκριμένα δύναμις. N. vi. 4.

διερός. διερὸν θέρος. Carm. in def. Solis v. 20. p. 36.

διέρχομαι. διῆρχειτο κύκλον. O. ix. 140. διέρχονται τέλος θνατὸν βίου. I. iv. 8. λόγον ἅπαντα ἄπορα διελθεῖν. N. iv. 117.

διθύραμβος. διθυράμβῳ σὺν βοηλάτᾳ. O. xiii. 27. διθυράμβῳ πρὶν εἶρπε ἀοιδὰ σχοινοτενής. Fr. Dithyramb. vi. p. 44.

v. Not. διΘύραμβον ϑύσων ποιήσεσθαι. Fr. Inc. in Add. cf. Ind. Schol.

δίκα. δίκα ἀσφαλής. O. xiii. 7. δίκα κώμῳ παρίστακε. P. viii. 100. δίκας τεῖχος. Fr. Inc. iv. ἄωτος ἕπεται λόγῳ. N. iii. 50. δόλιον πρὸ δίκας. P. iv. 248. ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν πεπραγμένων. O. ii. 30. ἐν δίκᾳ φθέγξατο. O. vi. 19. συναντόμενος κόρος δίκᾳ. I. ii. 174. σὺν δίκᾳ γένωνται. N. ix. 105. v. Not. δίκα εὐθεία. N. x. 22. δίκᾳ ξεναρκεῖ. N. iv. 19. σὲ ἐν δίκᾳ ἐρχόμενον. P. v. 18. σὺν δίκᾳ αἰνεῖν. P. ix. 170. ἐν δίκᾳ μὴ κεκινδυνευμένον. N. v. 25. δίκαν καταπαύει πρίσσων ἀνήρ. N. ix. 35. Φιλοκτήτᾳ ἰφίτου. P. i. 96. δίκαν λύκοις ὑποθύσομαι. P. ii. 155. πὰρ δίκαν γλυκύ. I. vii. 68. εὐώνυμον ἐς δίκαν. N. vii. 70. δίκας εὔθυνε λαοῖς. P. iv. 272. ἐπείραινε δαιμόνεσσι. I. viii. 49.

δικάζω. δικάζει τὶς ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς. O. ii. 107.

δικαία. δικαίαν πραπίδων Δαμοφίλου. P. iv. 500.

δίκαιος. δικαίῳ πηδαλίῳ. P. i. 166. δίκαιον ξένον. O. ii. 11. δακαίων ἀνδρῶν περικηδόμενοι. N. x. 100. χρόνος σωτὴρ ἄριστος. Fr. Inc. ix. 2. ἐν δικαίοις ἀνδρῶν. N. viii. 70.

δικαιόπολις. δικαιόπολις νᾶσος (Ægina. v. Not.). P. viii. 31.

δικαιόω. νόμος ἄγει δικαιῶν. Fr. Inc. ii. p. 48.

δίκω. ἔδικε μᾶκος πέτρῳ. O. x. 86. πολλὰ φύλλα καὶ στεφάνους δίκον ἐπὶ αὐτόν. P. ix. 218.

δινάζω. μυχοὺς δινάσσατο (f. τινάξατο. v. Not.). Fr. Inc. xv. 5.

δινέω. ἐδινάθην κατὰ τρίοδον ἀμευσίπορον. P. xi. 95.

διορθόω. ξυνὸν λόγον διορθῶσαι. O. vii. 38.

δῖος. δῖον Αἰακόν. I. viii. 48. δίᾳ Πυθῶνι. P. vii. 10.

δώσδοτος. διόσδοτος αἴγλα. P. viii. 137. διόσδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. xcvi.

διπλόα. διπλόα Θάλλοισα ἀρετά. I. v. 21. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. I. iv. 118. βουλὰν οὐ θέτο γνώμᾳ. N. x. 167.

δίς. ἐστιφανώσατο δίς. O. vii. 148. xii. 26. P. x. 22. δὶς τόσους. N. iv. 49. δὶς δὴ δυοῖν. N. viii. 82. δὶς ἔσχεν λάθαν πόνων. N. x. 44. 63. δὶς πράθον πόλιν Τρώων. I. v. 46. μὴ δίς. I. viii. 92.

δισκέω. δισκήσαις μακρά. I. ii. 51.

δίσκος. δίσκοις λιθίνοις ἔβαν. I. i. 34.

δισσός. δισσῶν σταδίων. N. viii. 26. δισσαῖσι χερσίν. N. i. 67.

διφρηλασία. διφρηλασίας ῥιμφαρμάτου. O. iii. 67.

διφρηλάτας. διφρηλάται ἡρώων. I. i. 24. διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος. P. ix. 143.

δίφρος. δίφρῳ χρυσείῳ ἔνεγκε παρθένον. P. ix. 11. ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 121. v. Not. δίφρον καμπύλον παναγυρίων ἀτέλιχον. I. iv. 47. ἐς δίφρον Μοισᾶν. I. ii. 3. ξεστὸν δίφρον. P. ii. 20. δίφρον ὅλον κομίζαις. P. v. 66. χρύσιον. O. i. 140. δίφρους ἀελλόποδας νωμάσασισι ἀντὶ ἐρετμῶν. P. iv. 32.

δίχα. δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Fr. Inc. iv. 4. δίχα κεῖται. P. v. 126.

διχόβουλος. διχόβουλον Νίμεσιν. O. viii. 114.

διχόμηνις. διχόμηνις Μήνα. O. iii. 35. διχομηνίδεσσιν ἐν ἑσπέραις. I. viii. 93.

δίψα. δίψαν ἀκειόμενον ἀοιδᾶν. P. ix. 180.

διψάω. διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου. N. iii. 10.

διώκω. οὐ διώξω. O. iii. 81. δίωξει χὲρ ἄλλο βίλος κρίσσον κεραυνοῦ. I. viii. 73 μὴ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν. Fr. Scol. ii. p. 11. v. Not. διώκων ἦλθε. N. x. 123. καμπύλον μίλος διώκων. Fr. Hyporch. vi. διώκων φόρμιγγα χρυσέᾳ πλάκτρῳ Ἀπόλλων. I. v. 44. τέρπνον ἐφάμερον. I. vii. 57. μίτρα γνώμᾳ. I. vi. 103. διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς. I. iv. 5.

διώξιππος. διωξίππου Κυράνας. P. ix. 4.

δνοφερός. βλεφάροις δνοφερᾶς νυκτὸς πεσαμοί. Fr. Thren. i. (2). δνοφερὸν κᾶδος θνακάμενοι. P. iv. 200.

δοιοί. δοιοὶ ἀνέρες. P. iv. 306. δοιὰς ὥριας. N. i. 67.

δοκέω. δοκεῖ σοφὸς πολλοῖς. P. viii. 105. ἐν δοκέοντα καὶ ἀδόκητον πίσει. N. vii. 46. ἐδόκησε τελέσαις ἔργον πελώριον. P. vi. 40. ἐδόκησαν τίμεσιν τέλος μαχᾶν. O. xiii. 79. δεδόκηται τοῦτο ἐπαινῆσαι.

N. v. 36. δόξομεν σφόδρα καταβαίνειν ἐν φάει. N. iv. 61. ἔδοξε κᾶπος ὑπακουέμεν. O. iii. 42. ἀθανάτοις. I. viii. 130. τόσα εἰπεῖν. O. xiii. 102. σοφοὶ ἔδοξαν. O. v. 38.

δόκιμος. δόκιμον ὕμνων ἄρχε. N. iii. 18.

δόλιος. δόλιος αἰὼν κρίμναται ἐπ' ἀνδράσι. I. viii. 28. δόλιον ἀστόν. P. ii. 150. δόλιον κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας. P. iv. 248. δολίων ἐρκίων. N. iii. 89. δολίαις τέχναισι. N. iv. 94.

δολιχήρετμος. δολιχήρετμον Αἴγιναν. O. viii. 27.

δόλος. τὸν ἐκ δόλου δυσπενθέος τροφὸς ἄνελε. P. xi. 27. δόλῳ ὀξυρεπεῖ ἀπτῶτι δαμάσσας. O. ix. 139. δόλῳ πεδᾶσαι. N. v. 49. δόλον ἄθεμιν. P. iii. 56. δόλον αὐτῷ θέσαν. P. ii. 71.

δολοφραδής. δολοφραδὴς πάρφασις. N. viii. 56.

δολόω. μὴ δολωθῇς κέρδεσιν εὐτραπέλοις. P. i. 178.

δόμος. δόμον Ἀΐδα. P. iii. 18. αἰνήσειν δόμον σεμνόν. N. i. 112. δόμον ἔθεντο πρῶτον. O. ix. 68. ἐκόσμησαν τριπόδεσσι. I. i. 27. ἔχει ἐν τιμίνεσσι στοῖς. N. vii. 138. δόμον θανὸν ἔστευξαν. P. vii. 10. θεοῦ εὐστιχέα. N. vii. 67. Φερσεφόνας μελανστιχέα. O. xiv. 29. δόμοι οὐκ ἐντὶ ἀπείρατοι ἀλλοδαπῶν. N. i. 33. δόμοι οὐκ ἐντὶ ὑμῖν ἀγνῶτες. I. ii. 44. ἐκ δόμων. P. viii. 18. πρὸ δόμων. P. ii. 35. δόμοις Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. iii. 76. δόμοισιν χρυσείοις οὐρανοῦ. N. x. 165. δόμους Ἀνταίου. I. iv. 87. Βωττιδῶν. P. v. 38. ἔλυσεν ἀζόστατος. P. xi. 52. δόμους πατέρων φράσασθέ μοι. P. iv. 207.

δόναξ. δονάκων διανισσόμενον. P. xii. 44. δονάκων νομίων λησάμενος. Fr. Inc. cxlii.

δονέω. δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. P. iv. 390. Ὀρόου ὕμνων δόνει. N. vii. 119. δονεῖν μάλιστα θυμόν. N. vi. 96. δονέων παλάμᾳ. P. i. 85. λυρᾶν βοαὶ, καναχαί τε αὐλῶν δονέονται. P. x. 60. δοναθεῖσα φρήν. P. vi. 36.

δόξα. δόξα καὶ εὐφροσύνα ἐπιφλέγει. P. xi. 69. οὐ δόξας ἄνευθεν. I. i. 100. ἁπλόου. I. iv. 17. δόξας, αὔχημα ἐπιθόμβροτον. P. i. 179. ἐν δόξᾳ, pro σὺν δόξᾳ. O. x. 74. σὺν δόξᾳ τεράσαι τέλος. N. xi. 10. δόξᾳ τῶν προγόνων. P. ix. 182. v. V. L. δόξαν ἐμάν. N. xi. 30. ἀπείρονα. P. ii. 117. τινὰ ἐπὶ γλώσσᾳ ἔχω. O. vi. 140. τελίαν ἀπ' ἀρχᾶς ἔχει. P. viii. 34. ἐπήρατον δαίμων οἱ συμφυτεύσει. I. vi. 16. ἱμερτὰν ἀγαγόντα. P. ix. 132. παλαιὰν Κλεωνύμου ἅρμασι. I. iii. 25. φέρει. N. ix. 80. v. V. L. P. i. 70. εὐρίσκοντι. Fr. Inc. xcvii. 3. ποθεινοτάταν φέρειν. O. viii. 85.

δόρπος. δόρπου λύσιν. O. x. 57. v. Not.

δόρυ. δόρυ ἐνάλιον. P. iv. 47. ἐκ δούρατος. P. iv. 68. δουρὶ μάρναισθαι. O. vi. 29. δουρὶ τυπέντα. N. xi. 61. δορὶ ἐᾷ τρῶσιν. I. v. 53. δορὶ ἑκταμὼν ἵνας Τρωΐας. I. viii. 113. τὰ δούρατα ἐνῆκεν. Fr. Inc. ii. 2.

δορίκτυπος. δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων. N. iii. 104. δορικτύπων Αἰακιδᾶν. N. vii. 14.

δόσις. κούφα ἀνδρὶ σοφῷ. I. i. 62. δόσιν ἀρχαλέαν πενταέθλου. P. viii. 94. κτεάνων εὐθύνει χρόνος. P. i. 88. Μοισᾶν. O. vii. 12. πολέμοιο. O. x. 68. οὐκ ὀλίγαν τερπνῶν λαχόντες. P. x. 30.

δότειραν. δότειρα πενίας στάσιν. Fr. Inc. vii. 5.

δουλεία. δουλείας βαρείας ἰξίλικων. P. i. 147.

δουλοσύνα. δουλοσύναν ματρός. P. xii. 27.

δράκων. δράκοντος εἶχετο (vellus aureum. v. Schol.) λαοτόταν γενύων. P. iv. 434—437. δράκοντα ποικίλον ἐπὶ ἀσπίδος. P. viii. 65. δράκοντες γλαυκῶπες. O. vi. 78. γλαυκοὶ τρεῖς. O. viii. 48—52. v. Not. δρακόντων φόβαις ποικίλον κάρα. P. x. 73. δράκοντας πίμπτε. N. i. 60. 70.

δράμω. δραμέω. (quod τρέχω.) ἔδραμον ταχὺ ἀγοὶ Καδμείων. N. i. 78. δραμεῖν ποτὶ στάθμαν. N. vi. 13. (δραμεῖσα. v. V. L. P. ii. 38.)

δρανέτας. εὐδαιμόνων οὐκ ἔστιν ὄλβιος. Fr. Thren. v. 1. corruptum v. Not.

δράστας. (δράστης.) θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας, ὁπαδεῖ. P. iv. 411. v. Not.

δρέπω. τιμὰν οἵαν οὔτις δρέπει Ἑλλάνων. P. i. 95. δρέπων ἦλθαν ὑπέροπλον. P. vi. 48. δρέπειν καρπὸν σοφίας. Fr. Inc.

cxi. δραπὰν εὐζωᾶς ἄωτον ἀμίραις πέντε. P. vi. 231. δρέπεσθαι ἄωτον κάλλιστον Ἰσθμιάδων. N. ii. 13. χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι. Fr. Scol. ii. 3. p. 11.

δρόμος. δρόμου ἵππων τέρμα. O. iii. 59. ἐν δρόμῳ Πυθιάδος. P. i. 61. σὺν ποδῶν νικᾶσαι σθένει. N. x. 90. δρόμον δωδέκατον. O. vi. 127. δρόμον νικῶν ἐν ἕντεσι. O. iv. 35. πλαγᾶν εὐθυπορῆσαι Φυλακίδᾳ. I. v. 76. σταδίου νικῶν. O. xiii. 41. λαιψηρὸν φύγε. P. ix. 215. δρόμοις ἀσπιδοδούποις ὁπλίταις. I. i. 32. ἐν γναμπτοῖς. I. i. 82. ἐν δρόμοις Πέλοπος. O. i. 153. παρέχων δέμας. O. i. 33.

δρόσος. δρόσῳ ἀμπέλου φιάλαν καχλάζοισαν. O. viii. 4. μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν. P. v. 133. Χαρίτων καλλίστᾳ ἄρδοντι πάτραν. I. vi. 94.

δρῦς. ἐν στελέχει δρυός. N. x. 115. v. Not. μεγάλας ὄζους. P. iv. 469.

δύναμαι. δύνασαι ἀφελεῖν μᾶνιν χθονίων. P. iv. 283. διδόμεν ἀλκὰν βροτοῖσιν. N. vii. 141. οὐ δύνανται φέρειν. P. iii. 148. οὐδ' ἂν δύναιτο. O. ii. 32. τίς ἂν δύναιτο φράσαι. O. ii. 180. δύνασθαι ἐπικρατεῖν ἐρώτων ἀρετόνων. N. viii. 9. οὐκ ἐδυνάσθη καταπέψαι μέγαν ὄλβον. O. i. 85.

δύναμις. ἀμφιλαφής. O. ix. 122. θεῶν πληρεῖ κτίσιν. O. xiii. 116. πᾶσα κεκριμένα διίργει. N. vi. 5. δύναμιν κυριώτερον. O. i. 168. διὰ τεάν. P. ii. 38. Θεόδοτον. P. v. 17. υἱοῦ ἐκνόμιον εἶδε. N. i. 88.

δύνασις. δύνασιν ἀγασθείς. P. iv. 424. τελεῖ θεὸς πρόφρων. P. v. 158. μεγάλων γυναικός. P. ix. 52.

δυνατός. λῦσαι. O. x. 11. θρέψαι φῶτα. N. ii. 20. ἐν δυνατῷ. P. iv. 163. οὐ δυνατόν μοι ψυχὰν κομίξαι. N. viii. 77. δυνατὸν θεῷ ὄρσαι φάος ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. xcviii. 1. οὐ δυνατὸν ἐξελίγχειν μυρίον χαλκόν. N. x. 84. εἰ δυνατὸν — ἀναβάλλομαι. N. ix. 66. δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον. N. vi. 57. παῦροι βουλεῦσαι. N. ix. 92. δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἀλικίᾳ. P. xi. 77.

δύο. O. viii. 50. δύ' ἄγκυραι. O. vi. 173. δύο ἀμπλακίαι. P. ii. 55. δύο ἀπὸ Κίρρας. P. vii. 14. δύο δρέποντες. O. vi. 76. πλόκοι στιλίνων. O. xiii. 45. πήματα δύο δαίονται. P. iii. 146. δύ' ἐν Κορίνθῳ χώρμαι. O. ix. 128.

δύσβατος. δυσβάτων ἀμαχανιᾶν ἀλκάν. N. vii. 143.

δύσερις. δύσεριν τιν' ἄγαν. O. vi. 33.

δύσφρων. δυσφρόνων μόχθον ἀμφίπτει. P. iv. 478.

δύσφαμος. δύσφαμον κλέος. N. viii. 62.

δύσφορος. δυσφόρῳ θάμβει μιχθεῖς ἔστα. N. i. 85. δυσφόρων μεριμνῶν σχοινίον λύσαντι. Fr. Inc. xxv. 2.

δύσφρων. δυσφρόνων παραλύει. O. ii. 95.

δυωδεκαδρόμος. δυωδεκαδρόμων τιθρίππων. O. ii. 92.

δώδεκα. ἀμίρας. P. iv. 45. ἥρωας ἔλιν. N. iv. 45.

δωδέκατον δρόμον. O. vi. 126.

δωδεκάγναμπτος. δωδεκάγναμπτον τέρμα. O. iii. 59.

δωδεκαδρόμος. δωδεκαδρόμων ποδαρκείων. P. v. 44. v. V. L.

δωδεκάμηνος. δωδεκάμηνον τέλος περάσαι. N. xi. 11. v. Not.

δῶμα. ἐν δώματι πολυχρύσῳ. P. iv. 95. δῶμα ὕπατον Διός. O. i. 67. Ἥρας θεοτρεπτές. N. x. 5. Περσεφόνας μανύων. I. viii. 119. Χρομίου ὄλβιον. N. ix. 6. πρὸ δωμάτων. P. v. 129. ἐν δώμασι. P. iv. 201. ἐν ὀλβίοις. N. i. 109. ἐν χρυσέοις. P. ix. 98. δώματα ἱστιλθών. P. x. 51.

δωρέω. ἐδώρησαν θυσίαις Ἑρμᾶν εὐσεβέως. O. vi. 131. δωρήσεταί οἱ χθονὸς αἶσαν ἔννομον (sc. εἶναι). P. ix. 101. γαμβρῷ φιάλαν. O. vii. 4.

δῶρον. δῶρα φίλια Κυπρίας. O. i. 120. v.

Not. (cf. Not. ad N. viii. 11.) δώρων Κυπρίας ποιμένες. N. viii. 12. δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος. N. iv. 110. πλεῖσσα. Fr. Inc. clxvii. Ψαύμιος δέκευ. O. v. 7.

δωροφόρος. ἄνδρες δωροφόροι. P. v. 115.

E.

ἄαρ. ἔαρ εὔοδμον ἐπαΐωσιν φυτὰ νεκτάρεα. Fr. Dithyramb. iii. 17.

ἀαρόδρεπτος. ἀαρόδρεπτων στεφάνων ἰοδέτων λοισθάν. Fr. Dithyramb. iii. 7.

ἐάω. μὴν οὐκ εἴασεν ἄμπαλος Θέμεν. O. vii. 112. ἔα πόλεμον χωρὶς ἀϑανάτων. O. ix. 61. ἔα με (*sine me.* v. Not.). N. vii. 110. ἐᾶν (*valere jubere*) νομὸν Κρήτας. Fr. Inc. xliii. 2.

ἑός. ἑή, ἑόν, *suus.* ἑὰν ἀλάϑειαν. N. vii. 36.

ἑβδομος. ἑβδόμᾳ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ. P. iv. 16.

ἐγγενής. σφίσιν ἐγγενὲς, ἔμμεν ἀεϑλητὰῖς ἀγαϑοῖσι. N. x. 95.

ἐγγυαλίζω. μὴ ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν πίταλα νεικέων. I. viii. 92.

ἐγγυάω. μὴν ἐγγυάσομαι μὴ μισόξενον στρατόν. O. xi. 16.

ἐγγύς. ἐὰν ἐγγὺς Ἀχαιὸς ἀνήρ. N. vii. 94. Φέρης. P. iv. 221.

ἐγείρω. ἔγειρε σφὶν οἶμον ἐπίων. O. ix. 72. λύραν εὔχορδον. N. x. 39. νὺν ἀγλαΐαν τινα κάσσω. N. i. 16. ἐγείραι χρέος. P. ix. 181.

ἐγκαταδάκνω. ἐγκατίδα κροκωτὸν σπάργανον. N. i. 58.

ἐγκαϑίζω. ἐγκαϑίζων Θρόνῳ. P. iv. 272.

ἐγκίρνημι. ἐγκιρνάτω τίς μιν. N. ix. 119.

ἐγκονητί. κατέμαρψεν Θέτιν. N. iii. 61.

ἐγκρύπτω. ἐγκέκρυπτο σχοίνῳ. O. vi. 90.

ἐγκύρω. ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἅλῃ. P. i. 194. ἐγκύροαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. iv. 505.

ἐγκώμιος [Eustath. p. 1919, 19.] ἐγκώμιον μέλος ζεῦξαι. N. i. 10. τεϑμὸν στεφάνων. O. xiii. 39. ἀμφὶ τρόπον. O. x. 93. ἐγκωμίων μελέων συγγχανίμεν. O. ii. 86. ὕμνων ἄωτος. P. x. 82.

ἔγνων. vid. Γιγνώσκω.

ἐγρηγορέω. ἐγρηγορότων ἐνάντια. Fr. Inc. cxiii.

ἐγχείβρομος. κόρᾳ ἐγχειβρόμῳ. O. vii. 79. vid. Ἀϑάνα.

ἐγχεικέραυνος. ἐγχεικέραυνον Ζῆνα. P. iv. 345. ἐγχεικεραύνου Ζηνός. O. xiii. 109.

ἐγχεισφόρος. ἐγχεισφόροις Αἰϑιόπεσσιν. N. iii. 107.

ἔγχος. κραταιὸν ἔφεπε. P. vi. 34. χάλκεον. O. i. 123. ἄτερ ἐγχέων. P. ix. 47. ἐγχέων προοίμιον Ἀλαλά. Fr. Inc. xxxvi. 2. ἀκμὰν τραχεῖαν. P. i. 20. φοινικοστόλων πεῖραν. N. ix. 68.

ἐγχώριος. ἐγχωρίαν λίμναν. O. v. 25. ἐγχώριοι βασιλῆες. O. ix. 83.

ἐγώ. O. viii. 11. ix. 33. P. iv. 120. 264. οὗτος ἐγώ. O. iv. 37. ἐγὼν ἐϑέλω. P. iii. 137. ἔγωγε τάπομαι. Fr. Scol. ii. 15. ἐμοὶ ἄπορα εἰπεῖν. O. i. 82. ὑποκείσεται. O. i. 134. ἀπόριφόν μοι. O. ix. 55. iii. 8. P. x. 76. ἐμὲ ὀτρύνει. O. iii. 68. χρή. P. iv. 250. χρεών. P. ii. 96. ἔπεμψαν. O. iv. 3.

ἔδνον. κάλλιστον. O. ix. ib. ἕδνα δέξαντο. P. iii. 168.

ἔδος. λῦπυργον Αἰακιδᾶν. N. iv. 29. μένει ἀσφαλὲς οὐρανός. N. vi. 6. Ἀρτέμιδος. P. ii. 12. Ὀλύμπου. O. ii. 23. ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων. I. i. 43. Φερσεφόνας. P. xii. 3.

ἕδρα. ἕδραν νέμεσιν. O. v. 19. εὔκυκλον. N. iv. 107. Διῶν χαλκόπεδον. I. vii. 63. καλλίπωλον. O. xiv. 2. ἕδραι σφὶν κέκληνται. O. vii. 140. ἐν ἕδραις χρυσείαις. P. iii. 167. ἕδραισι Θεράπνας. P. xi. 95.

(ἑεινοώας ἦν πατήρ.) Fr. Inc. cxc.

ἕερσα. κιρναμένα ἀμφέπει πόμα ἀείδιμον. N. iii. 136. εἴερσας ποντίας. N. vii. 117. εἴερσαις χλωραῖς δένδρον αἴσσει. N. viii. 69.

ἕζω. ἕζετο αὐτίκα ὡς εἰπών. I. vi. 81. ἔσσαι δυσπαλὲς ἐπὶ χώρας. P. iv. 485.

ἔϑειρα. ἔϑειραν ἀνέδησαν. I. v. 11.

ἐϑέλω. ἐπεύξασϑαι ματρί. P. iii. 137. γεγωνεῖν. P. ix. 1. v. Not. ἁρμόξαι ὕμνῳ. I. i. 20. εἰ ἐϑέλεις Οὔλυμπον. N. x. 175. δένδρεα οὐκ ἐϑέλει φέρειν ἄνθος. N. xi. 51. v. Not. εὐτυχῶς ἐϑέλει γαίειν. N. vii. 132. ποιμαίνειν γλῶσσα.

O. xi. 9. ἰθίλοντι ἀλιξεῖν. O. xiii. 12. ἐθίλοντι μάλα. N. vii. 14. οἷς ἂν ἰθίλῃ. P. v. 88. ἤθελον ζώειν Χείρωνα. P. iii. 1. ἔθελον ἀποδρίψαι ἄνθος ἥβας. P. ix. 193. ἤθελον πειθέσθαι. N. viii. 17. ἤθελε πεδάσαι δόλῳ νιν. N. v. 50. ἐθέλων αἰίσατο. N. iv. 144. ἐθίλοντά με προσέλκει. O. vi. 142. ἐθέλοντα ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν. I. vii. 65. ἐθελοίσας Κλεοῦς. N. iii. 145. ἐθελήσω λόγον διορθῶσαι. O. vii. 36. ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν. P. i. 77. θέλοντι μένειν. P. i. 121. θέλοι δόμεν. O. viii. 111. θέλων λαλαγῆσαι. O. ii. 176. τὸ Καστόρειον θέλων ἄθρησον. P. ii. 129. θυμῷ θέλων. I. vi. 63. θέλων ἄλοχον ἐὰν ἔμεναι. I. viii. 62. θέλοντες ἀγαγεῖν. P. x. 9.

ἔθνος. βρότειον. P. x. 43. N. iii. 129. ἔθνει Λαμνιᾶν γυναικῶν. P. iv. 448. ἀνέρων ταχύποτμον. O. i. 109. Βοιώτιον. Fr. Dithyramb. iv. Λοκρῶν κλυτόν. O. x. 118. ὁμόσπορον. N. v. 80.

εἰ. εἰ δὲ—νῦν γε. O. iii. 75. 77. (*si*) O. i. 5. P. xi. 63. (*cum*) O. ix. 38. εἴ τις. O. ii. 103. v. 55. P. ii. 108. 110. iv. 259. 468. viii. 17. 103. xii. 49. I. iv. 69. ii. 49. iii. 1. 5. 17. 19. εἴ τινα. P. iii. 152. εἰ δέ τις. P. xii. 49. N. xi. 16. I. i. 96. εἰ μή. O. i. 174. xii. 23. P. iv. 488. εἰ δέ (*cum jam*). N. iii. 32. v. Not. (*cum vero*) O. vii. 5. (*quando*) O. xi. 4. (*si tamen*) P. iii. 111. (*cum autem*) P. iii. 141. 182. (*et cum*) P. iii. 195. (*nam cum*) N. iv. 129. v. 34. vii. 16. 127. 131. I. i. 58. εἰ δὲ δή. O. i. 85. εἰ δέ γε. P. ix. 88. εἰ δὲ ἐγώ. O. viii. 71. εἴ τι. O. i. 28. 120. P. i. 169. εἴ πέρ τι. P. i. 174. εἴπερ. N. ii. 10. εἰ γάρ. N. iv. 109. I. vi. 14. εἰ γάρ (pro εἴθε, *sit modo*. v. Not.) P. i. 87. N. vii. 144. εἰ δή (*sane*). O. vi. 129. εἰ δ' ἔτι. N. iv. 21. εἰ μήν. N. x. 155. 160. εἰ ἔχει (*an habeat*). O. viii. 6. P. iv. 291. N. vii. 101. εἰ δυνατόν. N. vi. 96. εἰ ἦν. N. vii. 109. 111. εἴ ποτε. P. iv. 473. I. vi. 61. εἰ σοφὸς, εἰ καλός (pro *ut*. v. Not.) O. xiv. 9. εἰ pro ὅτι. O. vi. 152.

εἰδέω. εἰδότι τοὶ ἐρέω. P. iv. 252. τὸ δ᾽ εἰδέναι ξασθαι εἰδότι ῥαίτερον. O. viii. 78. πολλὰ εἰδὼς φυᾷ ὁ σοφός. O. ii. 155. οὐκ εἰδυῖα. Fr. Inc. lxxxvii.

εἶδος. εἶδος οὐ κατελίχων ἔργῳ. O. viii. 25. εἶδος πρέπεν θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 69. εἶδος θαητόν. P. ix. 191. αἰσχύνοι. P. iv. 470.

εἶδω. εἶδον (παῖδα) κρατέοντα ἀλκᾷ χερός. O. x. 121. ἑκὰς ἐών. P. ii. 98. φίγγος πάμπρωτον. P. iv. 197. σὲ νικάσαντα. P. ix. 173. εἶδε ἑκνόμιον λᾶμα υἱοῦ. N. i. 86. εὖκυκλον ἔδραν. N. iv. 107. Ἀπόλλων μίν. I. ii. 26. ἴδω νεόγυιον παιδῶν ἐς ἥβαν. Fr. Scol. ii. 18. p. 11. ἴδον βασιλῆας ἐν ἕδραις χρυσείαις. P. iii. 166. ἴδε χθόνα κἀκείναν. O. iii. 55. πόλιν ἴζοισαν εἰς ἐχετόν. O. x. 46. Λυγκεὺς πεδαυγάζων. N. x. 115. ἴδετε μέ. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. et ἴδῃ νίὸν τυχέντα στεφάνων. P. x. 41. οὔτε ἰδεῖν εὔχοντο. O. vi. 88. μάσσονα ἢ ὡς ἰδέμεν. O. xiii. 162. ἰδεῖν οἶκον εὔχεται. P. iv. 523. τὸ συγγενές. N. vi. 15. ἀλάθειαν. N. vii. 36. νὶν λιτέ νευον. N. viii. 14. ἰδεῖν μορφάεις. I. vii. 31. εὑρόνθη ἥρως ἰδὼν θεῖον νίόν. O. ix. 94. ἰδὼν ὕβριν. P. i. 140. νίούς. P. viii. 56. ἰδὼν ἐνοσῖτὰν σαρκῶν. Fr. Inc. lix. 4. ἐνεῖνα. Fr. Inc. xcvi. ἰδοῖσα δ᾽ ἐξεῖα Ἐριννύς. O. ii. 73. ἰδοῖσα κῶμον. O. xiv. 22. ὄφρα ἰδοῖσα εἴπῃς. O. xiv. 31.

εἴδομαι. ἰδέσθαι ὀνοτός. I. iv. 85. εἰδομένῳ θεῷ ἀνέρι. P. iv. 37. τούτῳ ὄψιν ἰειδόμενος. N. x. 28. εὖ οἶδα. N. iv. 96. μανθάνων οἶσθα. P. iii. 144. οἶσθα τέλος πάντων. P. ix. 81. οἶδεν τὸ μέλλον. O. ii. 103. οἶδεν μὲν βίου τελευτὰν, οἶδεν δὲ διόδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. xcvi. 3. 4.

εἴδωλον. αἰῶνος ζῶν λείπεται. Fr. Thren. ii. 5. v. Not. et V. L.

εἴκοσι. ἐνιαυτοὺς ἐκτελέσαις. P. iv. 184.

εἴκω. τὰ ἔοικεν ἦδη πάροιθε λιλείχθαι. O. xiii. 145. ῥίζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε. N. iv. 52. ἄμμι ἔοικε κελαδῆσαι. I. i. 76. ἔοικε κρύπτειν σκότει. Fr. Inc. cxii. εἰκὼς τόλμᾳ λέοντων. I. iv. 77. ἐοικός ἐστιν ἀνδρί. O. i. 56. ἐοικότα κόμπον. I. v. 30. χρόνον ἀλικίας. O. iv. 42.

καιρόν. N. vii. 86. ἕρδων ἐοικότα μορφᾷ. N. iii. 33. ἐοικότα παθών. P. ii. 53. χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θνατοῖς φρεσί. P. iii. 107. ἐοικότα pro ἐοικός. P. i. 67.

εἰλαιοῦντο. Fr. Inc. cxxxvi.

εἴλεω. εἶλον. vid. Αἰρέω.

εἰλαπινάζω. εἰλαπινάζουσιν εὐφρόνως. P. x. 62.

εἶμα. κρόκεον Ἰάσων ἀπορίψαις. P. iv. 413.

εἰμί. ἄσχολος εἰμί. P. viii. 40. ξεῖνος. N. vii. 89. οὐ τραχύς. N. vii. 112. οὐκ ἀνδριαντοποιός. N. v. 3. ἀξάπτιστος. P. ii. 145. ἄγγελος ἐσσί. O. vi. 153. ἐσσί μοι υἱός. N. x. 150. μαθών. P. ii. 131. v. V. L. ἰατὴρ ἐπικαιρότατος. P. iv. 480. ὅτι ἐσσὶ βασιλεύς. P. v. 20. πολλῶν ταμίας ἐσσί. P. i. 172. ἐσσὶ γὰν ὧν σοφός. I. ii. 19. ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων πλείστα χρῆσις. O. xi. 1. ἐστὶν ἀνδρὶ ἐοικός. O. i. 55. οὔτις πόνων ἔστιν ἀπόκλαρος. P. v. 71. φῦλον ἔστι ματαιότατον. P. iii. 36. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος. I. vi. 34. ἔστιν αἰετὸς ὠκύς. N. iii. 138. ἔστι βαίνοισα. N. x. 33. ἐστὶ μοὶ κέλευθος ἥκατι θεῶν. I. iv. 1. οὐκ ἔστιν ἔστι. N. ix. 111. οὐκ ἔστιν ὅλβος δρασθεὶς εὐδαιμόνων. Fr. Thren. v. 1. σοφώτατον ἐστὶ νοῆσαι. N. v. 32. ἔστι βαρὺς ἀντιάσαι κόρος. N. x. 37. λόγος ἀνθρώπων. N. ix. 13. ἔστι σοι τούτων λαχος. N. x. 159. ἄκρον ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 13. ὁδὸς πιστοτάτα. Fr. Inc. xciii. 3. μέρος θανόντεσσιν. O. viii. 102. τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν. Fr. Thren. ii. 6. ἔστι χρῆσις. O. xi. 1. ἀφάνεια τύχας. I. iv. 52. ἔστιν ἐοικός. N. ii. 16. ἄθατον. O. iii. 80. Μοῖρα. I. iii. 15. ἰατὰ βροτοῖς. I. viii. 30. ὅσαι εἰσὶν ἔτοδοι. P. v. 155. ἐντὶ γὰρ ὁδοί. O. ix. 158. κρυπταὶ κλαῖδες. P. ix. 69. λαχόντις ἀΐδαν. P. v. 132. πολλὰ βέλη ἔνδον φαρέτρας. O. ii. 151. ἐντὶ θνατῶν φρένες ὠκύτεραι. P. iv. 247. οὐκ ἐντὶ δόμοι ἀπείρατοι. N. i. 34. εἰσὶν αὐτῶν προάστιον. Fr. Thren. i. 3. οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι. I. ii. 44

ἦν ἰσορᾷν καλός. O. viii. 24. ἦν ὅτε. Fr. Dithyramb. iv. 1. εἰ γὰρ ἦν. N. vii. 35 οὐκ ἔτι ἦν. I. i. 35. αἰδεῖος ἦν. I. ii. 54. ἦν οὗτος Τάνταλος. O. i. 37. ἦν θέσφατον. P. iv. 126. εὐμαρὲς λίαν συμβαλεῖν. N. xi. 43. τουτάκις βασιλεύς. P. ix. 25. ἄρμενος ξείνοις. Fr. Hymn. vi. πάροιθε φοιτά. Fr. Prosod. ii. 1. in Del. ἦν καὶ πάλαι ἐχθρὰ πάρφασις. N. viii. 54. v. Not. ἦν πάλαι ὕμνος ἐπικώμιος. N. viii. 35. ἦν βαθὺ κλέος. O. vii. 97. ἦν καλὸς ἰσορᾷν. O. viii. 23. εἰ πόνος ἦν. N. vii. 109. πεπρωμένον ἦν. I. vii. 69. ἔσσαν. O. ix. 79. ἔσαν οὐκ ἔτι ἀρχοὶ παῖδες Ταλαοῦ. N. ix. 33. ἔσαν γὰρ δίδυμοι. P. iv. 371. ἦσαν μέγιστοι Δαναῶν. N. ix. 40.

εἴην κενός. O. iii. 31. εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγείσθαι. O. ix. 120. εἴην μέλων εὐθυμίᾳ. Fr. Inc. lviii. 4. εἴη θεός. P. x. 33. εἴη μὴ ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος. N. viii. 59. εἴη καὶ ἐρᾷν. Fr. Scol. ii. 1. εἴη γλυκερὸν ἐν ξυνῷ. Fr. Scol. iii. 3. εἴη με ὁμιλεῖν. P. ii. 175. εἴη καταστένδειν. I. vi. 6. εἴη μιν φράζαι χεῖρα ἔρνεσι. I. i. 90. τὶν ἀνδάνειν εἴη, Ζεῦ. P. i. 56. εἴη θεὸς εὔφρων εὐχαῖς. O. iv. 22. εἴη φιλεῖν φίλον. P. ii. 153. εἴη Ὀλυμπιονίκας. O. vi. 6.

ἔσσομαι σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις. P. iii. 191. ἔσομαι τοῖος. P. iv. 279. ἔσσεται τοι παῖς. I. vi. 76. ἔσσεται οὐδὲν τερπνὸν ἴσον. O. viii. 70. τὶς λύσις ἔσσεται πενθέων. N. x. 143. τὶς ἔσται ποινὰ φωνᾶς δυσθρόου. P. iv. 112. ἔσεται ἀπόκλαρος οὔτις. P. v. 72. ἔσται χρόνος. P. xii. 54. ἐπόθεν ἔσσεται. P. ix. 87.

εἶναι τέθμιον σαφέστατον. I. vi. 28. ἔμμεν. O. v. 38. τέλος ἄκρον ἔμμεν. P. ix. 210. ἀγανώτατος ἔμμεν κατεκρίθη. Fr. Inc. xxxiv. ἰσώνυμον ἔμμεν. O. ix. 97. ὕσατος πρὸς ἀρετὰν ἔμεν. P. vi. 42. ἄπιστον ἔμμεν φαίνεται. P. x. 78. ἄλοχον Διὸς ἔμμεν. Fr. Inc. c. 5. ἄλοχον ἐὸν ἔμμεν θέλων. I. viii. 63. Ῥόδον φανερὰν ἐν πελάγει ἔμμεν. O. vii. 104. ὁδὸν σπυρωτὰν ἔμμεν. P. v. 123. ἀνιαρότατον ἔμμεν φαντί. P. iv. 512. ναξίαν ἔμμεν ἐν πέτραις ἄλλαις φαίης. I. vi. 106. πατρίδα ἔμμεν. P. iv. 174. ἔμμεναι πάτραν πρόπολον ἀοιδαῖς ἀκούομεν. N. iv.

129. ἔμμεναι ἀπὸ χρυσοῦ φάμεν. P. xii. 31. γείτονα τὶ φαῖμεν γείτονι ἔμμεναι. N. vii. 128. ἔμμεναι—φάτο. P. iv. 59. N. vii. 66. πάμπαν θεός. N. x. 108. τὸ ἄπιστον πιστὸν ἔμμεναι. O. i. 52.

γέρας ἔσσεσθαι ἐξοπίσω. O. vii. 124. ἔσσεσθαι μάντιν περὶ θνατῶν. O. vi. 84. ἔσσεσθαι κλυτὰν Αἴτνην. P. i. 71. ἐσσομένας πράξιος σύμβολον. O. xii. 10. ἐσσόμενον προϊδεῖν. N. i. 40. τὰ ἐσσόμενα. O. xiii. 146.

ἐὼν ξύγγονος. N. x. 73. καλός. N. iii. 32. θεὸς ἐπίστροπος. O. i. 171. εἷος. P. iii. 10. ἀκτιρομάχας. N. iv. 50. θεότιμος. I. vi. 19. παῖς. N. iii. 77. ὑπένερθεν γαίας. N. x. 164. ἄτολμος θυμός. N. xi. 42. οὐ φιλόνεικος. O. vi. 32. ἑκάς. P. ii. 98. ἐχθρὸς ποτὶ ἐχθρόν. P. ii. 154. παραστάτας Ἰόλαν. N. iii. 63. ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός. O. ix. 141. θαυμαστὸς ἐὼν φάνη στρατῷ. O. ix. 143. ἐοῖσα φθινόκαρπος. P. iv. 471. ὑμνητὸν ἐόντα. P. xi. 93. πλόον ἐόντα. P. iv. 303. πρόφαντον σοφία. O. i. 187. ἐκτὸς καμάτων. O. vi. 173. εὐδαίμονα. N. vii. 147. ἑοῦσαν Θήβαν πολύκλειτον. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ἑόντων φύλλα ὥπασε. I. iv. 46. ἑόντων. N. i. 46.

Εἰν. εἰν (pro ἐν) γουνοῖς. I. iv. 42. εἰν ἀέθλοις. O. xiii. 20. vid. Ἐν.

Εἰνάλιος. εἰναλίᾳ Ἐλευσῖς. O. ix. 150. εἰναλίου Ποσειδάωνος. P. iv. 364. εἰναλίᾳ Σερίφῳ. P. xii. 21. v. Schol. εἰνάλιον δόρυ. P. iv. 47. πόνον. P. ii. 144. εἰναλίαν ἄκατον. P. xi. 62.

εἶνεκεν. εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν. I. viii. 69.

εἰράνα. 1) ἐν εἰράνᾳ σχεῖν ἀσυχίαν. O. i. 105. εἰράναν πολλὰν καὶ ἀσύχιον παρέχοισα. P. ix. 41. 2) vid. Ind. Nom. Propr.

εἴργω. εἴργει πότμω ζυγὸν ἕτερον (τὰ) ἕτερα. N. vii. 8. v. Not.

εἰρεσία. ὑπεχώρησεν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος. P. iv. 359.

εἰρέω. εἰρήσεται ἐν βραχίστοις. I. vi. 87.

εἴρω (necto). εἴρειν στεφάνους. N. vii. 113.

εἷς. εἷς (δράκων) ἐσόρουσε. O. viii. 52. μία νίκα. P. vii. 13. μιλέτα. O. ix. 161. ἐν μιᾷ μοίρᾳ. O. vii. 174. ἐνὶ ἀμφ' ἀλίᾳ. O. xiii. 51. μίαν ἀμέραν. O. ix. 127. ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος, ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν μητρὸς ἀμφότεροι. N. vi. 1.

εἰς. εἰς ἀάταν. P. ii. 52. v. V. L. ἐναυτόν. P. x. 93. Ἀΐδα δόμον. P. iii. 18. ὀχετόν. O. x. 46. Ἔφυραν. N. vii. 55. ἱερὰν Ταίναρον. P. iv. 78. σταθμόν. O. x. 110. τρίς. P. iv. 108. εἰς αἰθέρα. N. v. 20. v. V. L. εἰς σοφίας λόγον. Fr. Inc. lxxxiii.

εἰσαῖσα. εἰσάϊεν τόσσα βασιλεὺς ναοῦ. P. iii. 48.

εἰσάλλομαι. δράκοντες νέον πῦργον ἐσαλλόμενοι. O. viii. 49.

εἰσείδω. εἰσιδέτω υἱὸν ἐν πολέμῳ θανόντα. I. viii. 80.

εἴσοδος. εἴσοδον ἵππιον. P. vi. 51.

εἰσοράω. ἐσοφᾷ καλὸς ἦν. O. viii. 24.

εἰσορούω. ἐσόρουσε (δράκων) εἷς βαάσας. O. viii. 52.

ἐκ et ἐξ. βελέων ἀθέων. P. iv. 288. βελέων Πάριος δαϊχθείς. P. vi. 33. ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν. O. ix. 102. ἐξ ἀδύτου. O. vii. 58. ἄλλων. O. vi. 124. γᾶς. P. iv. 24. γενύων χριμφθέντα. P. xii. 36. γλεφάρων. P. iv. 215. Δαναῶν. P. iii. 182. δούρατος κατακλυσθεῖσαν. P. iv. 68. δόμων. P. viii. 18. τὸν ἐκ δόλου ἄνελε. P. xi. 27. Διός. O. vii. 41. N. xi. 55. θανάτου. P. iii. 99. Σαλάμων ἐλθόντα. O. vii. 53. Διὸς. O. xi. 10. θεῶν. P. x. 31. Fr. Thren. ii. 6. ἱερᾶς Σικυῶνος. N. ix. 27. κόλπων. P. ix. 7. Κρόνου. N. v. 12. λεχέων. I. iv. 37. P. ix. 63. λόχου. N. iv. 97. καμάτων μιταμειψάμενοι. P. iii. 169. μελαίνας νυκτός. Fr. Inc. xcviii. 1. μεγάρων. P. ix. 48. μεγάλων πενθέων. I. viii. 12. μάχας ῥύοντο. I. viii. 114. Μελανίππειο κεκραμένον αἷμα. N. xi. 47. μιᾶς μητρὸς πνέομεν. N. vi. 1. Μεσσάνας. P. iv. 213. ναὸς ἀπισκίμφθαι. O. vi. 172. νεφέων. P. iv. 350. παλαμᾶν ταχειᾶν. P. iv. 360. πατέρων λῆμα. P. viii. 63. Περσέως. Fr. Inc. lvii. Πελλάνας. N. x. 82. περικτιόνων. N. xi. 24. ποδός. N. vii. 98. πόντου. P. iv. 287. πόνων. P. xii. 31. N. ix. 104. προοιμίου ἄρχονται. N. ii. 3. προ-

τίρων καμάτων. P. iii. 169. Πίσας. O. xiii. 41. Πυθῶνος. O. vi. 80. xii. 26. P. xii. 10. Πύλου. P. iv. 309. στρατοῦ Δαναῶν. P. viii. 74. φρενός. O. ii. 162. χειμῶνος. I. vii. 53. Διὸς σαφίς. N. xi. 55. σίθεν, Ζεῦ. I iii. 7. ἐκ Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 309.

ἑκάεργος. Ἀπόλλων. P. ix. 47.

ἕκαθεν. ἐπελθὼν χρόνος. O. x. 9.

ἕκαλος. ἀγεμὼν μίχθη ἐν δειρᾶϊς. O. ix. 17. ἵπεσιμι γῆρας. I. vii. 58.

ἑκάς. ἑών. P. ii. 98. Χαρίτων. P. viii. 30.

ἕκαστος. ὀρούει. P. x. 95. ἔλπεται φάσθαι. N. iv. 149. διαφέρομεν φυᾷ. N. vii. 79. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. O. xiii. 67. ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. I. i. 35. χρῆμα ἕκαστον τεκμαίρει. O. vi. 124. οὐ σκαιότερον χρῆμα ἕκαστον. O. ix. 157. ἀμφὶ ἕκαστον. P. viii. 98. ἕκαστον μέρος. N. iii. 129. ἕκαστον πρὸς ἔργον. N. viii. 7. ὡς ἑκάστα ἄφωνοι παρθενικαὶ πόσιν εὔχοντο. P. ix. 175. ἑκάστοις κεῖται. Fr. Inc. li.

ἑκάτερος. θέλων ἄλοχον ἐὰν ἔμμεν. I. viii. 63.

ἑκατίρωθι. μείναντες. O. ii. 124.

ἑκαταβόλος. ἑκαταβόλε. P. viii. 88. vid. Ἀπόλλων. ἀπὸ τόξων Μοισᾶν ἑκαταβόλων. O. ix. 8.

ἕκατι. Αἰγίνας. N. iv. 36. Διός. I. v. 37. Θεῶν. I. iv. 1. κηρός. Fr. Scol. ii. 16. Κάστορος. P. v. 10. Μναμοσύνα. N. vii. 22. ποδῶν. N. viii. 81. σέο. I. v. 2. σεῦ. O. xiv. 28. στεφάνων. P. x. 89. Χαρίτων. O. iv. 14. Fr. Inc. cxxviii. p. 91.

ἑκατόγγυιος. ἑκατόγγυιον ἀγέλαν κορᾶν ἐπήγαγε. Fr. Scol. i. 3.

ἑκατογκεφάλας. ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. O. iv. 11.

ἑκατόγκρανος. Κίλιξ Τυφώς. P. viii. 20. Fr. Epinic. v. p. 8.

ἑκατόμβη. ἑκατόμβας κλειτὰς ὄνων. P. x. 51. v. V. L. et Schol.

ἑκατόμπεδος. ἑκατόμπεδοι κέλευθοι ἔργων καλῶν. I. vi. 32.

ἑκατόν. ἑκατὸν γι ἐτέων. O. ii. 168. πάντα θύειν ἑκατόν. Fr. Inc. xi.

ἑκατονταέτης. ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. iv. 503.

ἑκατοντακάρανος. Τυφώς. P. i. 31.

ἑκατοντόργυιος. ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα. Fr. Inc. xc.

ἑκβάλλω. ἑκβαλεῖν ἔπος κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς. P. ii. 148.

ἔκγονος. ἔκγονοι σίθεν. I. vii. 21. Παμφύλου καὶ Ἡρακλειδᾶν. P. i. 122. ἐκγόνων τιῶν, Αἴγινα, Διός τε. N. vii. 73. ἐκγόνους ἀλκᾶντας Ἡρακλέος Αἰγιμιοῦ τε. P. v. 96.

ἐκδιδασκέω. ἐκδιδάσκησεν Αἰσονίδαν λιτὰς Κυπρογένεια. P. iv. 386.

ἐκδίδωμι. ἐκδώσομεν Διῒ τοῦτο πράσσειν. O. xiii. 149. ἐκδόσθαι θυμὸν πρὸς ἥβαν. P. iv. 525.

ἐκκαλέω. ἐκκάλεσιν Τειρεσίαν. N. i. 90.

ἐκκυλίω. τρόπος ὅστις νιν ἐξεκυλίσθη. Fr. Epinic. ii.

ἐκεῖνος. vid. Κεῖνος.

ἐκλείπω. ἐκλείψειν γενεάν. O. vi. 86.

ἐκμανθάνω. ἐκμαθὼν γενεὰν Κλεονίκου. I. v. 72.

ἐκνεύω. ἐκνεῦσαι ποσίν. O. xiii. 163.

ἐκνόμιος. ἐκνόμιον λῆμα υἱοῦ εἶδε. N. i. 87.

ἔκπαγλος. ἔκπαγλος αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνήρ. P. iv. 140. σθένει. I. vii. 30. ἔκπαγλον μέγαν πολεμιστὰν Ἀλκυονῆ. N. iv. 44. ἐν πόνοις λαῶν Αἴαντα. I. vi. 79.

ἐκπέμπω. ἐξέπεμψας παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. N. vii. 106.

ἐκπλήσσω. ἐκπλᾶξι δέος γυναῖκας. N. I. 71. v. V. L.

ἐκπονέω. ἐξεπόνησε μίτρον ἀνήρ. P. iv. 421.

ἐκπρεπής. μία (νίκα). P. vii. 13.

ἐκπτύω. ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι, corr. Fr. Hyporch. iii. 1. p. 24.

ἐκτανύω. τὸ δέρμα ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι. P. iv. 431.

ἐκτέμνω. δορὶ ἑκταμὼν ἴνας Τροΐας. I. viii. 113.

ἐκτελέω. ἐκτελέσαις εἴκοσι ἐνιαυτούς. P. iv. 184.

ἐκτελευτάω. κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει. P. iv. 33. ἐκτελευτάσει νιν σάμερον Δαίμων. P. xii. 51.

ἐκτός. καμάτων. O. vi. 178. ἐκτὸς ἔχειν πόδα. P. iv. 514.

ἐκφαίνω. Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν (ἐξέφαναν, ἐξέφανον. v. Schol. V. L.) σὺν Διθυράμβῳ χάριτες. O. xiii. 25. ἐξέφαναν κράτος καὶ δῶρα ἐς γένος. N. iv. 111.

ἐκφέρω. ἔκφερεν Διόθεν μόρσιμον πετραμένον. N. iv. 100.

ἐκφεύγω. ἐκφυγεῖν κινηθμὸν πετρᾶν. P. iv. 371. οὐκ ἐξέφυγε θάνατον. O. x. 50.

ἐκχράω. ἅτε οἱ ἔκχρων φρένες. O. vii. 170. (ἔκων, pro εἴκων. V. L. O. xiii. 136. vid Εἴκω.)

ἑκών. ἑκὼν πράσσοιτο μισθόν. O. x. 35. ἔδαν ἑκόντος. O. xiii. 136. οὕτις ἐθέλοντος ἔρραισε κακόν. Fr. Inc. lxxxvii. εἷλκεν ἄεθλον τοῦτον. P. iv. 293. ἔντυνεν. P. iv. 321. ἑκόντος ἐκ δόμων. P. viii. 18. ἑκόντι νόῳ. P. viii. 96. ἑκόντι νόῳ πρέπει. P. v. 57. ἑκόντι νώτῳ. N. x. 97. ἑκόντες πείθεσθαι ἤθελον. N. viii. 18.

ἐλαία. ἐλαίας γλαυκόχροα κόσμον. O. iii. 23. σκληρᾶς σκάπτῳ. O. vii. 51. χρυσέας. O. xi. 13. καρπός. N. x. 65. ὃς ἐλαίᾳ Πισάτιδι στεφανωθείς. O. iv. 19. ἐλαιᾶν Ὀλυμπιάδων φύλλοις χρυσέοις. N. i. 26.

ἔλαιον. ἐλαίῳ φαρμακώσασα ἀντίτομα ὀδυνᾶν. P. iv. 393.

ἐλασίβροντος. παῖ Ῥέας ἐλασίβροντε. Fr. Inc. cliii.

ἐλάσιππος. ἐλάσιππον ἔθνος. P. v. 113.

ἐλάτη (ἡ). χλωρᾷς ἐλάτῃσι συντιὶς Καινεὺς ᾤχετο. Fragm. Inc. cxlviii.

ἐλατήρ. βροντᾶς — Διΐ. O. iv. 1. ἐλατῆρες ἵππων θοᾶν. Fr. Prosod. v. 4.

ἐλαύνω. ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος. Carm. in def. Solis v. 8. ἐλαύνει οὖρος πάντας ἀνθρώπους. I. iv. 10. ἦλαυν' ἐντανύσαις αὖλακας. P. iv. 406. ἐλαύνων στρατὸν ἦκε. O. x. 77. ἐς Ἴστρον ἐλαύνων. O. viii. 65. βασιλεὺς ἐλαύνων ἵκετο. O. vi. 80. ἐλαυνόντεσσιν (sc. ἵππους). O. vi. 127.

ἔλαφος. ἐλάφῳ. Fr. Hyporch. vi. ἔλαφον θήλειαν. O. iii. 52. (v. Schol.) ἐλάφους κτείνοντ' ἄνευ κυνῶν. N. iii. 88.

ἐλαφρός. ἐλαφρὸν εἶρειν στεφάνους. N. vii. 113. Κυπάρισσον φιλέειν. Fr. Inc. xliii. ὁρμὰν γονάτων ἴσχω. N. v. 38. ἐλαφρῶς φέρειν ζυγόν. P. ii. 171.

ἐλαχυπτέρυξ. ἐλαχυπτερύγων διελφίνων. P. iv. 29.

ἐλάω. ἐλᾷ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς αἰών. N. iii. 129. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν. I. v. 48. ἔλασε ἄκοντι σκοπὸν Φράστωρ. O. x. 85. τὶς δαίμων ἔλασεν ἀτοινώσαις. N. v. 29. v. V. L. ἔλασεν ἀνὴρ μαχαίρᾳ. N. vii. 62. ἤλασε χαλκὸν ἐν πλευραῖς. N. x. 131.

ἔλδομαι. εἰ ἔλδεαι γαρύειν. O. i. 6.

ἔλεγχος. 1) ἐλεγχίεσσιν οὐκ ἐμίανε. N. iii. 24. (κατελέγχειν de probro. ib. Not.) 2) διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος. O. vi. 30. v. Not. ἐς ἔλεγχον δόμεν βασάνῳ καρπόν. N. viii. 35.

ἐλέγχω. ἤλεγξαν ὠκύπαται Ἑλλανίδα στρατιάν. P. xi. 75.

ἐλεινός. ἐλεινᾶν μελισσᾶν. Fr. Scol. p. 13.

ἐλελίζω. ἐλελίξαις ἀστεροπὰν Κρονίων. N. ix. 45. ἐλελίζων φόρμιγγ' ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 20. ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμνε. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

ἐλελίχθων. στεροπᾶς ἐλελίχθονος. P. ii. 8.

ἐλευθερία. ἐλευθερίας φαεννὰν κρηπῖδα. Fr. Inc. xl. 2. σὺν ἐλευθερίᾳ. I. viii. 31. θεοδμάτῳ. P. i. 119.

ἐλευθέριος. Ζηνὸς ἐλευθερίου. O. xii. 1.

ἐλεύθερος. ἐλευθέρῳ στόλῳ. P. viii. 141. ἐλευθέρᾳ φρενὶ πετορεῖν. P. ii. 105.

ἐλεύθω. vide sub Ἔρχομαι.

ἐλέφας. ἐλέφαντι κεκαδμένον ὦμον φαίδιμον. O. i. 41. v. Not. ἐλέφαντα λευκόν. N. vii. 115.

ἐλικάμπυξ. ἐλικάμπυκα Σεμέλαν ἀχεῖτε χοροί. Fr. Dithyramb. iii. 24.

ἐλικοβλέφαρος. ἐλικοβλεφάρου Ἀλκμήνας. P. iv. 305. Ἀφροδίτας. Fr. Schol. ii. 11.

ἑλικῶπις. ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας. P. vi. 1.

ἑλινύω. ἑλινύσσοντα ἀγάλματα. N. v. 2. v. V. L. ἑλινύσσοντας ὕμνους. I. ii. 67.

ἑλίσσω. ἑλίσσων πόρον βιότου. I. viii. 29. τὸ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον. N. vi. 94. ἑλισσομένην ψᾶφον. O. x. 12. ἑλισσόμεναι ὧραι. O. iv. 5. σὺν πόνοις μέριμναι νέων. Fragm. Inc. xcvii. 2.

ἕλκος. ὀδυναρὸν ἐνέπαξεν. P. ii. 168. ἕλκεος τρώμαν ἀμφιπολεῖν. P. iv. 483. ἕλκει τειρόμενον. P. i. 100. ἕλκια ἀνό-

μοια ῥῆξαν. N. viii. 50. πολλὰ ἔμβαλεν πλευραῖς ῥόπαλον. Fr. Hyporch. iii. 2. ἑλκέων αὐτοφύτων ξυνάονες. P. iii. 84.

ἕλκω. ἕλκει ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ. N. iv. 154. ἕλκων χειρὸς ὀπίσω. N. xi. 42. ἕλκομαι ἦτορ ἴυγγι. N. iv. 56. ἑλκόμενος στάθμας περισσᾶς. P. ii. 167.

ἑλκύω. ἑλκύσαι ἔπεσσι Νεοπτόλεμον. N. vii. 152.

ἑλλανοδίκας. ἀτρεκής. O. iii. 21.

ἐλπίς. γλυκεῖα, ἀτιτάλλοισα καρδίαν, γηροτρόφος. Fr. Inc. iii. 1. κουροτρόφος. Fr. Inc. in Add. ἐξ ἐλπίδος. P. viii. 128. ἐλπίδι ἀναιδεῖ δίδεται γυῖα. N. xi. 59. παρὰ ἐλπίδα. O. xiii. 117. ἐλπίδα ἔχω. P. iii. 196. ἀγαθὰν χρὴ μένειν ἀνδρί. I. viii. 32. αἴγε ἀνδρῶν ἐλπίδες πολλαὶ ἄνω, ταὶ δ' αὖ κ τω, κυλίνδονται. O. xii. 6. ὀκνηρότεραι. N. xi. 28. ἐνύπνια ἐγρηγορότων. Fr. Inc. cxiii. κοιναὶ ἀνδρῶν. N. i. 48. φθονεραὶ ἀμφικρέμανται φρένας θνατῶν. I. ii. 64. ἐλπίδων κενεῶν τέλος χαῦνον. N. viii. 77. δαπάναι. I. v. 74. ἐλπίσιν ἀκράντοις μεταμώνια θηρεύων. P. iii. 40. ἰσχάταις. I. vii. 50. ἐπὶ ἐλπίδεσσι. P. ii. 87. ἐλπίδας ἀδύτου ἐνίπτων. P. iv. 338.

ἕλπομαι. κλείῃσιν. O. i. 175. νῦν. O. xiii. 147. βαλεῖν. P. i. 83. θησέμεν. P. x. 85. μέγα εἰπὼν τύχεν ἄντα σκοποῦ. N. vi. 45. ἕλπεται εἴ τις λασίμεν θεόν. O. i. 104. τὶ ἕλπεται ἀνὴρ ἔχειν. Fr. Inc. xcix. (3.) ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι. N. iv. 148. ἤλπετο πράξασθαι. P. iv. 432.

ἕλον. ἕλω. vid. Αἱρέω.

ἐμβαίνω. ἐμβαίνομεν μεγαλανορίας. N. xi. 57. ἐμβῆσαν ἴχνεσιν πατρὸς τὸ συγγενές. P. x. 19.

ἐμβάλλω. ἐνέβαλεν ἀρετὰν καὶ χάρματα. O. vii. 79. αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 17. ἔμβαλεν Τήλεφος Δαναοὺς πρύμναις. O. ix. 122. ἕλκια πολλὰ ῥόπαλον. Fr. Hyporch. iii. 2. ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος πίτρον. N. x. 126. v. Not. ἐνέβαλον καρδίαις πολλὰ σοφίσματα. O. xiii. 21. ἐμβαλεῖν κώπαισι κάρυξι τερασκόπος. P. iv. 357. ἐμβάλλων (Ἰάσων) κέντρον αἰακὲς φυᾷ. P. iv. 420. ἐνεβάλετο πόντῳ ἁλικίαν. P. i. 145.

ἐμβασιλεύω. ἐμβασίλευεν Μολοσσίᾳ. N. vii. 56.

ἔμβολος. ἐμβόλου κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν. P. iv. 341.

ἐμμίσγω. ἐμμίσγεται αἱματοκουρίαις. O. i. 147. ἐνέμιγεν πελάγεσσι. P. iv. 447.

ἐμός. ἐμᾶς στρατιᾶς. O. vi. 27. φρενός. O. x. 3. ἐμᾷ ἀμφὶ μαχανᾷ. P. viii. 47. τὸ ἐμόν. I. viii. 34. v. V. L. ἐμὸν κλέος. P. v. 9. πρόθυρον. P. viii. 138. ἐμὰν χάριν. P. x. 101. ὅπα. P. x. 37. μαχανάν. P. iii. 194. ἀράν. I. vi. 62. ἐμῶν κτεάνων φύλαξ. P. viii. 83. ὕμνων. O. vi. 180.

ἔμπα. ἔμπα ἀντίτεινε ἐπιβουλίᾳ. N. iv. 58.

ἔμπαλιν. τέρψιος. O. xii. 15. γνώμας. P. xii. 56.

ἔμπαν. ἐμβαίνομεν. N. xi. 57. παρδίδωμι. N. x. 154. προσφέρομεν. N. vi. 8. v. V. L.

ἔμπας. ὀπιζομένων. P. iv. 153. τὰ καὶ τὰ νέμων. P. v. 74. v. V. L. Schol. τὶ προσφέρομεν ἔμπας. v. V. L. N. vi. 8.

ἐμπήγνυμι (ab ἐμπήγω). ἐμπάζαιτο χεῖρας φρενί. N. iii. 108. v. Not.

ἐμπεδόμοχθος. ἐμπεδόμοχθον πόνον. O. i. 96.

ἔμπεδος. ἔμπεδον χαίρει. P. x. 53. δουλοσύναν. P. xii. 26. τέλος. N. vii. 84.

ἐμπεδοσθενής. ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις. N. vii. 145.

ἔμπειρος. ἐμπείρων τις ταρβεῖ. Fr. Hyporch. ii. 2. ἐνέπαξεν ἔλκος. P. ii. 168. v. Not.

ἐμπίπτω. ἔμπεσέ σφιν νεῖκος. N. vi. 86. ἐνέπεσεν ὕπνῳ. I. iv. 39. πρὸν ἐμπεσεῖν. N. vii. 108. ἐμπεσὼν γυιοπέδαις. P. ii. 76. ἔμπεσε. P. viii. 117. [πέσεν ἐν. N. vii. 45. I. iv. 39. viii. 14. *Ex Schedis.*] [ἐμπεσεῖν. N. v. 76. *Ex Schedis.*]

ἐμπνέω. ἐνέπνευσεν μένος πατρὸς πατρί. O. viii. 93. ἐμπνεύσαις οὖρος. I. ii. 59.

ἐμπολά. κατὰ ἐμπολὰν Φοίνισσαν πέμπεται. P. ii. 125.

ἔμπρακτος. ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν. P. iii. 110.

ἐμπρέπω. ἐμπρέπει ἐν ἀνδράσιν. P. viii. 39

ἔμπυρος. ἔμπυρα ὀκτὼ θανόντων αὔξομεν. I. iv. 106.

ἐμφανής. ἐμφανὲς ἄλγος. Fr. Inc. xxxix.
ἔμφλέγω. ἔσπερον ἐνέφλεξε σελάνας φάος. O. x. 90.
ἔμφρων. ἔμφρονι δεῖξαι. O. ix. 112.
ἐμφυής. ἐμφυὲς ἦθος. O. xi. 20.
ἐμφύλιος. ἐμφύλιον αἷμα ἐπέμιξε θνατοῖς. P. ii. 59.
ἐν. ἐν ἀγαθοῖς. P. ii. 149. x. 111. ἀγορᾷ. P. iv. 150. ἀεθληταῖς. I. vi. 106. ἀέθλοις. O. ii. 78. P. viii. 36. N. xi. 18. I. v. 9. αἵματι. Fr. Hyporch. iii. 1. αἱμακουρίαις. O. i. 146. Ἀθάναις. O. vii. 151. ix. 133. xiii. 53. N. viii. 19. Ἀδραστίοις ἀέθλοις. I. iv. 44. ἀλαθείᾳ. O. vii. 126. ἄλγεσιν. Fr. Thren. iii. 2. ἀλικίᾳ. P. xi. 77. ἀλικίᾳ πρώτᾳ. N. ix. 100. ἅλλαις πέτραις. I. vi. 107. ἄλσει Διός. N. ii. 7. ἀμέρᾳ. O. i. 9. Carmen in def. Solis v. 3. ἀμίλλαις. I. v. 7. Ἀμύκλαις. P. xi. 48. ἀμείδοντι. N. xi. 53. ἀμέραις. P. x. 27. ἀμαχανίᾳ. P. ii. 98. ἀνθρώποις. P. iii. 36. xii. 49. O. viii. 70. ἀνδράσι. O. iv. 40. P. ii. 80. viii. 39. N. iii. 126. P. ii. 119. ἀνιόχοις. P. v. 64. ἅλιξι. P. x. 90. Ἀργείᾳ Νεμέᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 14. ἀρμένοις. N. iii. 99. Ἀρίμοις. Fr. Epinic. v. 3. in Hieron. Ἄργει. P. v. 93. I. v. 41. Ἄρει. O. ix. 116. P. v. 113. I. v. 60. ἅρμασι. P. xi. 70. I. v. 5. ἀρότρῳ βοῦς. Fr. Inc. xxxvii. 2. ἀρχᾷ. O. ii. 107. Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. ἀρούραις. P. iv. 452. xi. 23. ἄστροις ἄλλοις. I. iv. 41. ἀλλάλοισι μίξαι γάμον. P. iv. 397. ἀσκίοις. Fr. Inc. exc. ἀοιδαῖς ἱμεραῖς. O. vi. 11. ἀοιδᾷ. P. v. 139. ἅπαντι κράτει. O. x. 97. ἀφνειᾷ Κορίνθῳ. Fr. Scol. i. 2. αὐλοῖς ἀπύων. O. v. 45. ἀκάτῳ. N. v. 5. Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. vi. 7. ἀκροπόλει. O. vii. 89. ἀλκᾷ. O. xiii. 78. ἐν ἅρματα. P. ii. 21. αὐλῶν ἔντεσιν. O. vii. 22. ἀώτῳ ἀγλαΐζεται. O. i. 23. πόλιμον ἐν ἀριστᾶις ἡρωΐαις. O. xiii. 71. N. iii. 56. Ἀχαιοῖς. I. i. 42. βάσσαις. O. iii. 41. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. iii. 17. βίνθεσιν ἁλμυροῖς. O. vii. 105. βίᾳ τέρψιν. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. βουλαῖς. O. ii 137. P. iv. 503. βραχίστοις. I. vi. 87. βάματι. P. iii. 75. βασάνῳ πρέπει χρυσός. P. x. 106. γοναῖς. P. iv. 255. γυάλοις. P. iii. 90. γυάλοις Θερσάπνας. N. x. 106. γυιοδάμαις. I. v. 75. γυιοπέδαις. P. ii. 75. γυίοις. O. viii. 90. γούνασιν. I. ii. 39. δαμόσαις. N. vii. 96. δείπνοις. Fr. Epinic. iv. 2. in Hieron. δειραῖς. O. ix. 88. Δελφοῖσι. O. xiii. 61. δίκᾳ. O. vi. 18. P. v. 18. N. v. 25. δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 121. δόμοις. N. iii. 76. δικαίοις. N. viii. 70. δρόμοις. O. i. 33. δρόμοις Πέλοπος. O. i. 153. δόξᾳ. O. x. 74. δυνατᾷ. P. iv. 163. δυσμαῖσιν αὐγαῖν. I. iv. 110. δώμασι. P. iv. 201. N. i. 109. ἕδραις. P. iii. 167. εἰράνᾳ. N. i. 105. ἑκάστῳ ἕπεται μέτρον. O. xiii. 67. ἐν ἕκαστον πρᾶγος (pro ἐν ἑκάστῳ πράγματι). Fr. Hyporch. i. 3. v. Not. ἕκτᾳ. P. iv. 234. Ἑλλάδι. P. x. 29. ἔντεσι. O. iv. 34. ἔντεσιν αὐλῶν. O vii. 22. ἐντεσσιν ἱπατείοις. O. xiii. 28. Ἐπιδαύρῳ. I. viii. 150. ἐπιχωρίοις. P. ix. 178. ἑπταπύλοις Θήβαις. P. viii. 56. I. viii. 35. ἑρατεινῷ μέλιτι. I. v. 68. ἔργμασιν. Fr. Inc. lxxxii. 1. ἔργῳ. N. viii. 83. ἕρκεσιν ἀγγείων. N. x. 67. ἔρκεσιν. N. xi. 36. ἑσπέραις. I. viii. 93. εὐδία καταθείς. Fr. Inc. vii. 1. εὐθείαις ἑδοῖς. N. i. 37. εὐτυχίᾳ. N. i. 13. Εὐξίνῳ πελάγει. N. iv. 79. Θαλάμῳ. P. iii. 19. Θαλάμοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. Θαλάσσᾳ. P. ix. 84. Θεοῖς. P. ix. 71. Θερμᾷ χροΐ. N. viii. 49. Θήβαις. P. iii. 160. I. v. 40. Θυμῷ. O. vi. 61. Θυσίαισιν Αἰτωλῶν. I. v. 38. Θυρέτροις. I. vii. 9. Ἰσθμῷ. O. vii. 148. I. v. 21. Ἰσθμοῖ. O. ii. 90. Ἰσθμιάδεσσι. O. xiii. 46. ἱεραῖς Ἀθάναις. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. ἱερομηνίᾳ. N. iii. 3. καθαρᾷ κελεύθῳ. O. vi. 39. καθαρῷ. O. x. 55. φάει καθαρῷ. P. vi. 14. καιρῷ. Fr. Inc. lix. 5. καλλίστων pro εἰς. P. iv. 459. καρδίαις. O. xiii. 21. κορυφαῖς. N. i. 50. v. Not. κοίλῳ νάπᾳ. I. iii. 19. κονίᾳ χέρσῳ. N. ix. 102. κρανααῖς Ἀθάναις. O. vii. 151. κύκλῳ. P. iv. 382. λέχεσιν. P. iv. 90. λόγῳ τούτῳ. P. iv. 105. N. iv. 154. λόγοις ἀγαθοῖς. N. xi. 22. λόφῳ. P. ix. 161. μακροῖς. P. ix. 134. μαστῷ. P. iv. 14. Μαραθῶνι. O. ix.

134. μάχαις. O. ii. 79. μάχαις στολιστῆρσι. O. viii. 46. P. viii. 38. μεγάρῳ. N. i. 44. Μεγάροις. O. vii. 157. μεγάλοις μέγας ἴσσομαι. P. iii. 191. μέσαις. N. v. 42. μέσσοις. P. iv. 298. ix. 211. μέσοισι. I. viii. 68. μηλοδόκῳ Πυθῶνι. P. iii. 46. μηνί. O. vi. 52. μιᾷ ἁμέρᾳ. I. iv. 25. μικρῷ χρόνῳ. O. xii. 18. Μοίρᾳ μιᾷ. O. vii. 174. Μοίσαις. P. v. 152. μυχῷ. P. viii. 113. μυχοῖς Κορίνθου. N. x. 78. νάσῳ. P. iv. 74. ναυσί. O. vi. 15. P. iii. 120. I. vi. 44. νάσος (ἰς νάσος. v. V. L.) Θεσσῦ. P. v. 50. νεφέλᾳ ταύτᾳ. I. vii. 38. Νάξῳ. P. iv. 156. Νεμέᾳ. O. viii. 20. N. ii. 35. I. vi. 71. νείκει. N. viii. 42. νομοῖς. P. ii. 81. ἐν πάντα νομόν (pro εἰς). P. ii. 157. νυκτί. O. vi. 171. I. iv. 60. νύκτεσσι. O. ii. 109. ξυνῷ. P. ix. 166. Fr. Scol. iii. 3. Οἰνώνᾳ. I. v. 44. οἴκῳ. O. vi. 81. Ὀλύμπῳ. O. xiii. 131. Fr. Prosod. i. 5. in Del. Ὀλυμπίοις ἀέθλοις. P. ix. 177. Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ. O. x. 71. Ὀλυμπίᾳ. O. vi. 43. etc. ὀλίγῳ. P. viii. 131. ὄμμασι. N. viii. 74. ὄμβρῳ Διός. I. v. 64. ὀνείροις πολλοῖς. Fr. Thren. ii. 8. ὁμοκλαῖς αὐλῶν. I. v. 34. ἐν ὀργᾷ παρμένων. P. i. 173. ὄρει. P. iii. 159. οὔρεσι. P. vi. 20. ὀρφανίᾳ. I. viii. 14. ὄρφνᾳ. O. i. 115. ὅπλοισι. P. x. 22. ὄρνιξιν. P. v. 149. παγκρατίῳ. O. viii. 77. παλαιτέροις. N. iii. 127. P. x. 91. πελάγεσι. O. vii. 103. N. iii. 41. Fr. Inc. lxi. 3. xlix. 3. πεδίλῳ. O. vi. 12. πεζομάχαις. P. ii. 120. παισὶ νέοισι. N. iii. 125. πείρᾳ. N. iii. 123. παισί. P. iv. 501. περισθενεῖ. N. iii. 26. πετανοῖς. N. iii. 139. Πίσᾳ. O. vi. 8. x. 51. etc. πνοαῖσιν αὐλῶν. N. iii. 137. πλευραῖσι Δυγκέος. N. x. 131. πεδίῳ. I. viii. 115. πολέμῳ. P. iii. 179. N. ix. 85. x. 111. I. viii. 81. πόνῳ. N. x. 147. I. iv. 79. πόντῳ. O. xii. 4. I. v. 5. πόντοισ' πύλαις. N. x. 50. ποσί. P. viii. 44. πόνοις λαῶν. I. vi. 79. πτεροῖς. O. i. 140. πτυχαῖς. P. vi. 18. ix. 27. N. ii. 33. προχοαῖς. P. iv. 36. πρώτῳ βάματι. P. iii. 75. πρύμνᾳ. P. iv. 344. πύλαις Κορίνθου. O. ix. 128. P. viii. 67. Πυθῶνι. O. ii. 71. P. ix. 126. N. xi. 29. Πυθιάδι. P. viii. 20. Πυθίοισι. N. ii. 14. Σικελίᾳ. O. i. 20. Σκύθαις. Fr. Epinic. v. σκότῳ. O. i. 132. σοφοῖς. P. iv. 526. σταργάνοις. P. iv. 203. στελέχει δρυός. N. x. 115. v. Not. στήθεσιν. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. σφυροῖς. P. ii. 84. σχερῷ. N. xi. 50. I. vi. 32. σχοίνῳ ἀτειράτῳ O. vi. 90. τιθμοῖς. O. xiii. 57. τείχει. P. iii. 68. Τενέδῳ. Fr. Scol. ii. 19. τελευτῷ. O. vii. 48. τελεστᾷ ταύτᾳ. O. x. 63. τελεταῖς. P. ix. 173. N. x. 63. τείχισιν. P. iv. 478. τεμένει. P. xii. 47. τεμένεσσι. N. vii. 138. τίν. N. vii. 132. τραπέζαις ἀεννάοις. N. xi. 10. Τροΐᾳ. N. ii. 21. Τίρυνθι. O. vii. 52. ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. ὕπνῳ. I. iv. 39. Φθίᾳ. P. iii. 179. φοναῖς. P. xi. 57. φορμίγγεσσι. I. v. 34. φρεσὶ καιομέναν. P. iv. 389. φυλακᾷ μεγάλῳ. P. iv. 134. χείλεσσι. P. ix. 109. χερί. N. i. 79. χερσί. P. iii. 98. χέρνῳ. O. xii. 5. N. i. 95. χορόν. Fr. Dithyramb. iii. 1. χρόνῳ. Fr. Inc. xcv. P. iv. 519. P. viii. 19. χορδαῖς. P. ii. 127. χόροτοις. O. xiii. 62. ψάφοις. N. viii. 44. ὥρᾳ. O. vi. 47. φάει. P. vi. 14. N. iv. 62. χειμῶνι. I. ii. 62. ὠδῖσιν. P. ix. 149. ἐν avulsum a suo verbo. O. i. 146. x. 90. P. i. 52. 145. ii. 75. iii. 113. ix. 109. N. iii. 108. I. ii. 39. 43. καὶ ἐν, καὶν. P. i. 68. [ἐν pro εἰς. Eustath. p. 1390, 48. cum Accus. Eustath. p. 1839, 55.] [Plura Fiorillo ad Herod. p. 78. *Ex Schedis.*]

ἐναγώνιος. Ἑρμᾶς. P. ii. 18. παῖς. N. vi. 23.

ἐναίρω. ἔναιρε κάπρους. N. iii. 82. ἔναρεν Τηλεβόας ἐν χαλκέοις ὅπλοις. N. x. 27.

ἐναλίγκιος. ἐναλίγκιον γέρας Ἀρηΐ. I. viii. 82.

ἐνάλιος. ἐναλίᾳ σὺν ἅλμᾳ βᾶμεν. P. iv. 69.

ἐναλλάξ. μεταμειβόμενοι. N. x. 103.

ἔναντα. τοὶ δὲ ἔναντα στάθεν. N. x. 123. τίναξεν. O. ix. 42. (ἀντία.)

ἐναντίος. τὸ ἐναντίον ἔσκεν. N. v. 56.

ἐναντίον φίλων ἐλθεῖν. Fr. Inc. xxvii. 2. ἐναντίῳ στρατῷ λοιγὸν ἀμύνων. I. vii. 41. ἐναντίας χεῖρας. Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst.

ἐναρίζω. ἐνάριξεν υἱὸν Ἀόος αἰχμᾷ. N. vi. 88.

ἐναργής. ἐναργέα βωμόν. O. vii. 76.

ἐναρίμβροτος. ἐναρίμβρότου μάχας. I. viii. 114. ἐναρίμβροτον στράταρχον Μέμνονα. P. vi. 30.

ἐναρμόζω. φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ Δωρίῳ. O. iii. 9. ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ Καστορείῳ. I. i. 21.

ἔνατος. ἐνάτῳ ἔτει. Fr. Thren. iv. 4.

ἐνδαίω. ἔνδαιεν Ἥρα ἠμιθέοισιν πόθον ναός. P. iv. 328.

ἐνδείκνω. (ἐνδείκνυμι.) οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου. O. vii. 106.

ἔνδικος. ἔνδικον χάριν. P. v. 137.

ἐνδομάχας. ἄτε ἀλέκτωρ. O. xii. 20.

ἔνδον. ἔνδον καχλάζοισαν φιάλαν. O. vii. 3. ἄλσει. N. vii. 65. μὶν ἔκνιξεν χάρις. I. vi. 74. νέμει πλοῦτον. I. i. 96. τράφε. N. iii. 93. Θαλάσσας. O. vii. 113. Ὀλύμπου. P. xi. 96. φαρέτρας. O. ii. 150.

ἔνδοθεν. τέρπεται θυμόν. P. ii. 137.

ἐνδυκίως. δέκονται. P. v. 114.

ἐνέγκω. χαλινὸν ἤνεγκε. O. xiii. 39. ἔνεγκε δίφρῳ παρθένον. P. ix. 10. ἐνεγκὼν ἐς ναῦσον Οἰνοπίαν. I. viii. 45.

ἐνείκω. ἔνεικε μάτηρ Ἀχιλλέα. O. ii. 143. ἀπὸ ταγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. Λοκρῷ. O. ix. 89. ἐνεῖκαι ποτὶ κᾶπον Διός. P. ix. 91.

ἕνεκα et ἕνεκεν. ἕνεκεν ἀέθλων. O. i. 159. ἕνεκα τετραορίας. O. ii. 9. ἕνεκεν λήματος. N. iii. 146. ἐργμάτων. N. vi. 50. ἔργων. N. x. 5. πυγμαχίας. O. xi. 12.

ἐνελάω. ἐνελάσῃ καρδίᾳ κότον. P. viii. 12.

ἐνέπω. ἐνέπει φρονεῖν τὸ παρκείμενον. N. iii. 131. ἐνέποισιν ἱερούς. N. vi. 102. ὣς ἔννεπεν. O. i. 137. ἔννεπεν υἱὸς Ἀελίου. P. iv. 430. Ἀπόλλων. O. viii. 53. πεφύρεσθαι κόμαν φαιδίμαν. N. i. 104. ὣς ἔννεπε. N. x. 149. ἔνεσπέ τις κρυφᾷ. O. i. 75. ἔνεπον. Fr. Dithyramb. iv. 1. ἐνέποι κόσμον λιπαρόν. O. viii. 107. ἐννέπων ὄαρον. N. vii. 102. ἐννέποισα θιὰ ὡς φάτο. I. viii. 98.

ἐνέρχομαι. ἐνήλυθον ἐς Φᾶσιν. P. iv. 377.

ἐνέχω. νῦν ἥρως ἀγγελίᾳ ὄρνιχος ἐνίχεται ἀρίστου. P. viii. 70.

ἔνερθε. ἔνερθε ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142.

ἔνθα. ἔνθα ἀσκεῖται. O. viii. 28. ἀπάρχει. N. iv. 76. βουλαὶ γερόντων. Fr. Inc. xxi. 2. ἀνεφάνατο. I. iv. 117. δέξατο. O. iii. 46. ἔσσαντο. P. iv. 362. ἐπόνατο. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. ἐκτάνυσαν. P. iv. 430. ἔχρησεν πότε. P. iv. 6. ἐπεδείξαντο κρίσιν. P. iv. 450. ἦλθε. O. i. 69. Θήσεις. P. ix. 92. κεκόσμηται. N. i. 32. καλεῖ. P. xi. 12. κεῖτο. P. ix. 145. μίξαν. P. iv. 377. νενίκανται. N. ix. 4. νικάσαις. P. ix. 129. N. x. 44. περιπένουσιν. O. ii. 128. πείραν ἔχοντες. N. iv. 123. τέκες. I. viii. 46. τέκεν. O. vii. 131. συγκωμάξατε Μοῖσαι. O. xi. 16. τραφεῖσα. O. vi. 57. φύγε. P. ix. 214. ὤπασε. O. vi. 111.

ἐνθάδε. τὰν ἐς νύκτα. Fr. Thren. i. 2. p. 17.

ἔνθεν. ἔνθεν ἔπορον. P. iv. 461. ἁρπάξαντες. N. x. 125. v. Not. ἰρεύγονται σκότον. Fr. Thren. i.

ἐνθόρω, vel ἐω. ἐνθορὼν πῦρ. P. iii. 67.

ἐνιαυτός. ἐνιαυτὸν ἀτίκμαρτον. P. x. 98. ἐνιαυτοὺς ἑπτελέσαις εἴκοσι. P. iv. 184.

ἐνιπά. ἐνιπὰν ἀλιτόξενεν ψευδέων. O. x. 7.

ἐνίπτω. ἐνίπτων ἐλπίδας ἀδείας. P. iv. 358.

ἔννομος. ἔννομοι ἀγῶνες. O. vii. 155. ἔννομον αἶσαν χθονός. P. ix. 102.

ἐννύχιος. ἐννύχιοι κοῖται. P. xi. 39. v. V. L. ἐννύχιαι κοῦραι μέλπονται Θεόν. P. ii'. 140.

ἐνόπλιος. ἐνόπλια ἔπαιζεν. O. xiii. 124.

ἐνόρκιος. ἐνόρκιον λόγον αὐδάσομαι. O. ii. 166.

ἐντανύω. πᾶσαν εὐφροσύναν ἐντάνυσεν. P. iv. 230. v. Not. V. L. ἐντανύσαις αὔλακας ἀρθάς. P. iv. 405.

ἐντέλλω. ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος. O. vii. 74.

ἐντίθημι. ἐνέθηκε φίλων παρεόντων. O. vii. 9. v. Not. εἴ τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ ὕμνῳ τίθεν. P. iii. 113.

ἐντελά. ἐντολὰς Χείρωνος. Fr. Inc. cxc.
ἔντεα (τὰ) ναὸς ἀπότρεπε. N. iv. 115. ἐντέων σθένος. P. v. 46. χαλκοῖς ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον. O. iv. 34. ἐν ἔντεσιν αὐλῶν παμφώνοις. O. vii. 22. ἐν ἔντεσσιν ἱππίοις. O. xiii. 28. ἔντεσιν βοέοις δήσαις. P. iv. 418. σὺν ἔντεσι. P. xii. 37. ἱππείοις σὺν ἔντεσιν. N. ix. 52. [ἔντεα, τὰ ἅρματα. Eustath. p. 1350, 31.]
ἐντύνω. ἔντυνεν Ζήταν Κάλαΐν τε. P. iv. 322.
ἐντύω. ἔντυέ μιν ἀνάγκα. O. iii. 51. ἔντυε γάμου κραίνειν τελευτάν. P. ix. 119. ἔντυε βασιλεὺς ἀνέμων. P. iv. 327. v. V. L. ἔντυε θυμὸν θεός. N. ix. 86.
ἐνύπνιον. ἐνυπνίῳ πιθέσθαι. O. xiii. 111. ἐνύπνια ἐγρηγορότων. Fr. Inc. cxiii.
ἐξ. ἓξ ἀγαθὼν ἔβαλον. N. xi. 39. v. Not. ἀγωνείων. O. viii. 71. ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. ἀδύτου. O. vii. 59. ἀδάμαντος. Fr. Scol. ii. 8. αἰθλων. O. viii. 84. I. i. 12. ἀγλαῶν. P. v. 69. αἰθλων ἦλθε. N. vi. 22. αἰθλων νίκας ἐκόμιξαν. N. ii. 30. Αἰακοῦ. O. viii. 40. Αἰολιδᾶν ἀγαυῶν θανέμεν. P. iv. 127. ἀλαλᾶς. I. vii. 14. ἄλλων. O. vi. 124. ἄλλαν. O. vi. 41. ἀλὸς ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἁλός. I. i. 53. ἀλόχου. O. x. 102. Ἀμφιτρυόνων ἔτορεν. P. iv. 117. Ἀπόλλωνος ἔμολεν. P. iv. 313. ἀρχᾶς. P. iv. 235. O. vii. 36. ἀρχᾶς θήσεις. Carm. in def. Solis v. 22. p. 36. ἀτιμίας. O. iv. 33. (αὐτοῦ) ἐγένοντο. P. ii. 85. αὐτοῦ γλεφάρων πομφόλυξαν. P. iv. 215. αὐτῶν ἀναστήσῃ κακόν. P. iv. 275. ἐλπίδος. P. viii. 128. ἑπίων πελαδεννῶν. P. ii. 200. Ἐριβοίας παῖδα τελέσαι. I. vi. 65. ἑνὸς πατρός. P. x. 3. ἑνὸς σπέρματος πῦρ. P. iii. 66. ἀργυρίων κεράτων. Fr. Inc. lx. 5. οἴκου. Fr. Inc. clxxx. ὀνείρου ἦν ὕπαρ. O. xiii. 94. Ὀπόεντος. O. ix. 22. οὗ. O. vi. 120. ix. 115. ὑπερῴου. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. οὐρανοῦ. N. v. 63. φαρέτρας. P. iv. 161. ὠκεανοῦ. P. iv. 45. ix. 26.
ἓξ. διδύμους βωμούς. O. v. 10. υἱοὺς τέκε. O. i. 145.
ἐξάγω. λύσας ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν. P. iii. 90.
ἐξαίρετος. ἐξαίρετον ἀγῶνα Ἡρακλέος. O. x. 28. καμάτων μεγάλων ποινάν. N. i. 108. γόνον. P. iv. 219. κᾶπον Χαρίτων. O. ix. 39. μόχθον. P. ii. 54. ἐξαιρέτοις ἔρνεσι. I. i. 93.
ἐξαίρω. ἐξάραντο ἔθνον κάλλιστον. O. ix. 15.
ἐξαίφνας. O. ix. 78.
ἐξάκις. νικῶντα. O. vii. 156.
ἐξαλλάσσω. ἐξάλλαξεν αἰὼν ἄλλ' ἄλλοτ'. I. iii. 30.
ἐξανίημι. τίς—ἀνθρώπων σε ἐξανῆκεν. P. iv. 176.
ἐξανίστημι. ἐξανίστανται μεγάλας Λακεδαίμονος. P. iv. 86.
ἐξαπίνας. P. iv. 488.
ἐξαπατάω. δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι μῦθοι ἐξαπατῶντι. O. i. 47.
ἐξαρκέω. ἐξαρκέων κτιάτεσσι. O. v. 55. φίλοις. N. i. 47.
ἐξάρχω. ἐξάρχετε φωνᾷ ἀδυμελεῖ. N. ii. 40.
ἐξαυδάω. ἐξαύδασεν ἔπος. N. x. 150.
ἐξελέγχω. ἐξελέγχειν μυρίον χαλκὸν οὐ δυνατόν. N. x. 85. ἐξελέγχων Ἀλάθειαν. O. x. 65.
(ἐξέλω.) ἔξελεν λέβητος. O. i. 40. ἐξέλοι φρενὸς βαθείας. N. iv. 13.
ἑξέλκω. ἑξέλκων δουλίας Ἑλλάδα. P. i. 146.
ἐξενέπω. ἐξένισε. O. viii. 26. ἐξενέπειν μακρά. N. iv. 53.
ἐξεριθίζω. ἐξεριθίζων παρ' αἶσαν. P. viii. 16.
ἐξερίπω. εἴ τις ἐξερίψαι ἕζους δρυός. P. iv. 468.
ἐξερωτάω. γενεὰν ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα. P. ix. 79.
ἐξέτης. τὸ πρῶτον κόμιζεν σώματα. N. iii. 85.
ἐξευρίσκω. ἐξεῦρε κράτος ἀέθλων. I. viii. 8. ἐξεύρωμεν ὕμνον. P. i. 116. ἐξευρὼν σέναρ ἁλός. I. iv. 97. ἐξεύροντα νεαρά. N. viii. 34. χρὴ ἐξευρεῖν νύνα τλάθυμον. Fr. Inc. xxxvii. 5.
ἐξεύχομαι. τοῖσι μὰν ἐξύχετο. O. xiii. 85.
ἑξηκοντάκι. O. xiii. 141. v. Not.

ἐξίημι. ἐξίει ἱστίον. P. i. 176.

ἐξίκομαι. (ἐξικνέομαι.) κίνῳ φάος ἐξικόμαν κε. P. iii. 136. ἐξικίσθαν ἄφαρ πόδεσσιν λαιψηροῖς. N. x. 119. ἐξίκηται πῦρ χειμέριον. P. iv. 474. σοφίας ἄωτον ἄκρον. I. vii. 26. ἐξίκετο νέφ κεφαλᾷ Στρόφιον ξένον. P. ix. 53. ἐξικίσθαι βραχὺς χαλκόπεδον ἕδραν θεῶν. I. vii. 61. v. Not.

ἐξοπίσω. ἔσσεσθαι γίρας. O. vii. 124.

ἔξορκος. ἀλαθὴς ἔξορκός μοι ἐπίσσειται. O. xiii. 140. Sed v. V. L. et D. P.

ἔξοχος. ἔξοχος κᾶπον Διός. P. ix. 90. μάντιν. O. vi. 83. προφάταν Διὸς ἐκκάλεσεν. N. i. 91. αἶσαν. N. vi. 79. ἔξοχοι βουβόται. N. iv. 85. ἔξοχα πλούτου. O. i. 4. ἀνθρώπων. O. viii. 30. ἑταίρων. P. v. 34. ἐξοχώτερος γίνηται παῖς ἐν παισί. N. iii. 124. ἐξοχώτατοι ἀμφὶ ἀίθλοις. N. ii. 28. ἐξοχωτάτας αἶγας Σκυρίας. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron. p. 6. ἐξοχώτατα φάσθαι ἕκαστος ἕλπεται. N. iv. 150.

ἐξόχως. O. ix. 104.

ἐξυφαίνω. ἐξύφαινε φόρμιγξ μέλος πεφιλημένον. N. iv. 71. ἐξυφαίνονται χάριτες. P. iv. 489.

ἕξω. ἀγῶνος βαλεῖν. P. i. 85. πλόου ἄνεμός με ἔβαλεν. P. xi. 61. φρενῶν. I. vi. 105. παρίλκει. O. vii. 85. τρίψαντες τὰ καλά. P. iii. 149.

ἔξωθεν. στηθίων ἔξωθεν οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2.

ἑοικός. vid. Εἴκω.

ἑορτά. ἐς ἑορτάν. O. iii. 61. ἑορτὰν πατρὸς κτίσῃ πλειστόμβροτον. O. vi. 116. θυγατρὸς (Δάματρος). O. vi. 161. πενταετηρίδα ἔστασεν. O. x. 70. πενταετηρίδα Ἡρακλέος κωμάσαι. N. xi. 34. ἑορταῖς μεγίσταις θεῶν. O. v. 11. ἑορταῖς νέαισι. N. ix. 26. σὺν ἑορταῖς. P. viii. 94.

ἑός. ἐὸν κᾶδος. O. vii. 9. ὄλεθρον. P. ii. 75. χῶρον. P. iv. 479. ἑᾷ δορί. I. vii. 58. ἑᾶς ἀρενᾶς. P. iv. 332. ἑᾷ κεφαλᾷ. O. vi. 103. vii. 123. καρδίᾳ. P. ii. 169. ἐὰν ἀλάθειαν. N. vii. 36. πόλιν. O. x. 46. ψυχάν. P. iv. 283. μῆτιν. P. ix. 67. ἄλοχον. I. viii. 63. ἑαῖς χερσίν. N. i. 68.

ἐπάγω. σὺν ὅλῳ ἐπί τι καὶ πῆμα ἄγει. O. ii. 68. v. Not. ἐπάγαγες δόσιν ἀρταλίαν. P. viii. 94. ἐπάγαγεν ἀγίλαν κορᾶν. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

ἐπαγγέλλω. ἐπαγγέλλοντι δεῖπνα ξένοις. P. iv. 55.

ἐπαείρω. ἐπαείροντι κλυτὰν Λοκρῶν ματέρα. O. ix. 31.

ἐπαινέω. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί. P. v. 144. ἐπαινήσομεν ἀδελφεοὺς ἐσλούς. P. x. 107. ἐπαινήσαις πάντας. P. iv. 336. ἐπαινήσαντες σύνθεσιν. P. iv. 299. ἐπαινῆσαι πόλεμον σιδαρίταν. N. v. 35. ἐπαινέων οἶκον τρισολυμπιονίκαν. O. xiii. 1. ἐπαινεῖν λόγον. P. ii. 123.

ἔπαινος. μῶμον κίρναται. Fr. Inc. clxxx.

ἐπαΐσσω. ἐπαΐσσων οὖρος. I. iv. 10.

ἐπαΐω. ἐπαΐωσιν φυτὰ ἴαρ εὐόδμων. Fr. Dithyramb. iii. 17. pag. 41.

ἐπάκοος. ἐπάκοοι νῦν. O. xiv. 21.

ἐπακτός. ἐπακτὸς χειμέριος ὄμβρος. P. vi. 10. ἐπακτὸν ποιμένα ἀλλόστριον. O. x. 107.

ἔπαλπνος. ἔπαλπνος νόστος. P. viii. 120.

ἐπάμερος. ἐπάμεροι τί ἐσμεν. P. viii. 135.

ἐπαναστέλλω. ἐπαντέλλων χρόνος. O. viii. 37.

ἐπάξιος. ἐπάξιον πάντων χάρμα. N. vii. 131. παγκρατίου στεφάνωμα. I. iv. 76.

ἐπαοιδά. ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. P. iii. 92. ἐπαοιδὰς λιτάς. P. iv. 385.

ἐπαρκέω. ἐπάρκεισ πλειτᾷ γενεᾷ. N. vi. 104.

ἐπασκέω. ἐπασκήσω ἥρωα κλυταῖς τιμαῖς. N. ix. 23. v. Not. ἐπασκήσει ἀγυιὰς θεῶν. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἐπαυρέω. ἐπαῦρον πολλοὶ γειτόνων. P. iii. 65. ἐπαύρετο ἀμοιβὰν μόχθων. N. v. 89.

ἐπαυχένιος. ἐπαυχένιον ζυγὸν φέρειν. P. ii. 171.

ἐπεί. ἐπεί (quoniam.) O. iv. 22. vii. 166. x. 106. P. iv. 217. I. ii. 66. (postquam.) O. vi. 44. P. ii. 67. v. 122. ix. 140. N. vii. 62. Fr. Inc. lx. 2. (siquidem.) O. i. 127. N. x. 26. I. viii. 148. (num.) O. ii. 178. xiv. 6. P. vii. 4. N. vi. 38. ἐπεί (ex quo.) O. i. 40. etenim. O. ix. 43.

ἐπείγω. ἐπειγόμεναι ὧραι. N. iv. 55.

ἐπειγομένων Θεῶν πρᾶξις ὠκεῖα. P. ix. 119. ἐπειγομένους γιγνώσκω. P. iv. 59. Πάνδιον ἤπειγεν Ἀπόλλων. O. viii. 62.

ἔπειμι. γῆρας ἔκαλος. I. vii. 58. σεμνόν τι ψευδέεσσιν. N. vii. 33. ἐπίσσεται μοι ὅρκος ἀληθής. O. xiii. 140. ἔπεστι φέγγος ἀνδρῶν. P. viii. 138.

ἔπειμι. ἐπῆσι γᾶν καὶ θάλασσαν. Fr. corr. Inc. xv. p. 54.

ἔπειτα. N. iii. 94. x 151. N. x. 169. I. vii. 27. O. ix. 129. P. v. 129. N. iii. 95. O. viii. 76. P. iv. 377.

ἐπέρχομαι. ἐπερχόμενος πάτρωϊ. P. vi. 46. ἐπῆλθε δαίμων οἰσπόλος. P. iv. 50. ἐπελθὼν χρόνος. O. x. 9.

ἐπέτης. ἐπέταν πολύφιλον. P. v. 5.

ἔπετος. ἐπέτειος. Fr. Inc. cxxiv.

ἐπεύχομαι. ἐπεύξασθαι ἰθέλω πατρί. P. iii. 137.

ἐπέχω. ἔσεχε σκοπῷ τόξον. O. ii. 160.

ἐπηετανός. ἐπηετανὸν βίον. N. vi. 19.

ἐπήρατος. ἐπήρατον δόξαν. I. vi. 17. κλέος. P. v. 98. v. V. L.

ἐπί. cum genit. ἐπὶ ἀξιότατος. P. viii. 127. ἀσπίδος. P. viii. 66. ἁρμάτων. O. i. 124. βαθμίδος. N. v. 3. ὁλκάδος. N. v. 4. χώρας. P. iv. 485. cum dat. Ἀκράγαντι. O. ii. 164. ἀκταῖσιν θορών. P. iv. 64. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. i. 2. ἄλλοισι. O. i. 180. Ἀλφεῷ. O. viii. 13. ἀνδράσι κεῖται. P. viii. 107. κρίμαται. I. viii. 28. ἀοιδαῖς. N. viii. 83. ἀρεταῖς. O. ii. 21. αὐχένι. Fr. Hyporch. vi. βωμῷ. O. vi. 118. βωμοῖς θεῶν. Fr. Thren. i. 14. γλιφάροις. P. ix. 43. Βάττου γένει. P. v. 168. ubi em. ἔτι. γλώσσᾳ. O. vi. 140. ἔκοσι πέμπτον. N. vi. 100. ἐλπίδισσι. P. ii. 89. ἔργματι. I. i. 36. εὐχῇ. P. ix. 156. δένδρῳ λειπτῷ. Fr. Inc. cv. ἔργμασιν. I. i. 65. ἔργοισιν. P. v. 160. ἐσλοῖσιν. P. i. 163. εὐναῖς. P. ix. 19. Εὐρίπῳ. P. ii. 35. εὐφροσύναις. Fr. Parthen. iv. 4. Θανάτῳ. P. iv. 331. θύραις ἔστην. N. i. 29. Ἴδᾳ. N. x. 132. Καστα λίᾳ. P. iv. 290. Ὀκρισί. Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. κράνᾳ. P. iv. 523. κρημνοῖς. O. iii. 39. σεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. ὁδῷ. O. x. 38. οἱ ἔκλαγξε βροντάν. P. iv. 40. οἱ πρατὶ κατέχευας. P. i. 14. νίκαις. Fr. Inc. in Add. ὀρρῷ Παρνασσίᾳ. O. xiii. 159. ὄχθαις. P. xii. 4. N. ix. 53. ῥείθροις. N. ix. 21. I. v. 43. O. xiii. 48. ῥηγμῖνι. N. v. 24. στεφάνῳ. O. xi. 13. συντυχίαις. P. i. 70. σφυρῷ ἔστασας. I. vii. 19. τρόποις ἀποδαμεῖ. P. x. 58. τύχᾳ. O. xiv. 23. ὕδατι Ἀσωπίᾳ. N. iii. 6. c. accus. ἐπ' Ἀλκμάναν μολών. N. x. 19. ἀμφότερα. O. xiii. 80. ἀνθρώπους. I. iv. 15. O. iii. 18. ἀσυχίαν τράποι. P. i. 136. ἴσα. N. vii. 7. Ἰσθμόν. O. viii. 64. κορυφάν. N. ix. 19. κράναν. P. iii. 122. θεὸν κισσοδίταν. Fr. Dithyramb. iii. 10. λαὸν ἀγείρας. P. ix. 93. μὲν δίκον φύλλα. P. ix. 119. ξενίαν ἐλθόντος. N. x. 91. πόνον πέμπε. P. iv. 317. σκοπὸν τοῦτον. N. vi. 48. v. Not. στάδιον. P. xi 73. οἶδμα. Fragm. Inc. lxxxix. 3. στόμα. P. iv. 361. χθόνα βέβακεν. I. iv. 70. πέταται. N. vi. 81. ῥιπὸς πλέοις. Fr. Inc. xxxv. χέρσον. Fr. Dithyramb. iii. 20. χρέος. O. i. 71. ἄλλον. O. viii. 16. ἄλλοτ' ἄλλον λόγον. P. x. 83.

ἐπαείνω. βάω. βῆμι. ἐπαίνησι νέφος λάθας. O. vii. 82. πότμος αὐτὸν ἐπέβασεν εὐαμερίας. I. i. 55. ἐπέβαν Σικυωνόθε. N. x. 81. ἐπέβαν πολλῶν καιρόν. N. i. 28. v. V. L. ἐπέβα ὑπερτάταις ἀνορέαις. N. iii. 34. ἐπέβασεν θείαις ὀδύναισι. Fr. Prosod. ii. 3. in Del.

ἐπαείλω. ἐπὶ στέφανον βαλών. P. xi. 22, ἐπὶ εὐναῖς βάλεν αἰδῶ. P. ix. 20.

ἐπαίδω. πρὸς τραχεῖαν ἐπαίδων. P. iv. 249. v. Not.

ἐπαιδουλία. ἐπαιδουλίᾳ ἀντίτεινε. N. iv. 60.

ἐπαερίζω. ἐπαερίσας ὄλεθος ἔπηται. P. iii. 190.

ἐπαγείνομαι. ἐπαγεινομένων παιδῶν. P. iv. 83.

ἐπαγουνίδιος. ἐπαγουνίδιον βρίφος κατθηκάμεναι. P. ix. 107.

ἐπαιδεικνύω. ἐπέδειξιν βίαν. N. xi. 19. ἐπαιδείξαντο κρίσιν ἀέθλοις γυίων. P. iv. 451. μουσικὰν ὀρθὰν ἐπαιδεικνυμένου. Fr. pag. 31.

ἐπιδέξιος. ἐπιδέξια χειρὸς σχέθων νιν ἄγεις. P. xi. 29. v. Not.

[ἐπιδίκω. P. ix. 219. *Ex Schedis.*]

ἐπίδοξος. κῦδος ἐπίδοξον ἄρηται. N. ix. 110.

ἐπιεσσάμενος. ἐπιεσσόμενος. vid. Ἐφέω.

ἐπιζεύγνυμι. ἐπιζευχθέντες στέφανοι χαίταις. O. iii. 11.

ἐπιθορέω. ἐπὶ ἀκταῖσι θορών. P. iv. 64.

ἐπίκαιρος. ἐπικαιρότατος ἰατὴρ ἐσσί. P. iv. 480.

ἐπικλάζω. ἐπέκλαγξε βροντὰν αἴσιον Ζεὺς πατήρ. P. iv. 41.

ἐπίκοπος. ἐπίκοπον στάσιν. Fr. Inc. vii. 4.

ἐπίκουρος. Ὀλιγαιθίδαισι. O. xiii. 137. ἐπίκουρον ὁδόν. O. i. 177.

ἐπίκρανον. ἐπικράνοις. Fr. Prosod. ii. p. 27.

ἐπικρατέω. ἐπικρατεῖν δύνασθαι ἐρώτων ἀρειόνων. N. viii. 3. v. Not.

ἐπίκρυφος. ἐπίκρυφον οἶμον. O. viii. 92.

ἐπικύρω. ἐπικύρσας ἀστῶν ἐν ἀοιδαῖς. O. vi. 10. μὴ ἐπικύρσαιεν μετατροπίαις φθονεραῖς. P. x. 32.

ἐπικώμιος. ὕμνος ἦν πάλαι. N. viii. 85. ἐπικωμίαν κλυτὰν ὄπα. P. x. 9. ἐπικώμια ἴδια ναυστολέοντες. N. vi. 56.

ἐπιλανθάνω ex λήθω. ἐπιλέλαθα ὀφιλων. O. x. 4. ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον θνάσκει. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3.

ἐπίλασις. ἐπίλασιν καμάτων παράσχοι χρόνος. P. i. 89.

ἐπίλοιπος. ἐπίλοιποι ἀμῖραι. O. i. 53.

ἐπιμίγνυμι a μίγω. ἐμφύλιον αἷμα ἐπέμιξε θνατοῖς. P. ii. 59. ἀγλαΐαις ἐπιμίξαι λαόν. N. ix. 74. ἐπιμίξαις Λιθιόπισσι χεῖρας. N. iii. 107.

ἐπιμομφά. ἐπιμομφὰν ὀξεῖαν ἀνδρῶν λῦσαι. O. x. 11.

ἐπινέμω. ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 11.

ἐπινεύω. ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν. I. viii. 99.

ἐπίνικος et -ιος. ἄωτον ἐπίνικον φράσαι. O. viii. 99. ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς. N. iv. 128.

ἐπίνομος. ἐπίνομον στρατὸν ἡρωΐδων. P. xi. 13. v. Not.

ἐπιπέμπω. Θεοὶ ἐπιπέμπετε χάριν κλυτάν. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41.

ἐπίπερθεν. ἐπίπερθεν γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. v. 1. pro ἐφύπερθεν.

ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπει παισὶν λῆμα γενναῖον. P. viii. 63.

ἐπίσκοπος. ἐπίσκοποι Μινυᾶν. O. xiv. 5.

ἐπισκότιος. ἐπισκότιον ἀτραπὸν ἐσσυμένα. In def. Solis p. 37. [ἐπίσκοτον.]

ἐπισπείρω. ἐπισπείρων μομφὰν ἀλιτροῖς. N. viii. 67.

ἐπισπέομαι. (ἐφέπομαι.) οἱ δὲ ἐπίσποντο. P. iv. 237.

ἐπίσταμαι. εἰ ἐπίστα συνέμεν. P. iii. 143. ἐπίστανται ἀγεμονεῦσαι ὁδόν. O. vi. 43. ἐπίστασαι ἔρξαι καὶ παθεῖν. P. viii. 8.

ἐπιστατέω. ἐπιστατεῖ. N. vii. 72.

ἐπιστείχω. πάνδε νᾶσον ἐπιστείχοντα. I. vi. 29.

ἐπιστεφανόω. νικῶν ἐπιστεφάνωσε βωμόν. O. ix. 168.

ἐπίτακτός. ἐπίτακτὸν μίτρον ἐξεπόνησεν. P. iv. 421.

ἐπιτανύω. ἐπιτανύσας (τόξον) Ἀκράγαντι. O. ii. 165.

ἐπιτέλλω. ἐπίτειλον θάνατον καὶ ἐμοί, ἄναξ. N. x. 145. ἀγητὴς υἱῷ ἐπιτελλόμενος. P. i. 135.

ἐπιτέρπομαι. ἐπιτερπόμενον ἵπποις. O. v. 51.

ἐπιτίθημι. ἐπιτίθησι κόσμον. P. ii. 16. 19.

ἐπιτύχω. στέφανον ἐπιτεῦξαι Ἰλίῳ. O. viii. 43.

ἐπιτόσσω. (ὁ Ζεὺς) ἐπέτοσσε. P. iv. 43. v. Not. V. L. ἐπιτόσσαις Διῒ βέζοντας ἑκατόμβας. P. x. 52.

ἐπιτρέπω. ἐπιτρέψοντί οἱ Μοῖσαι. O. vi. 36. ἐπέτραπε τοῖς. O. iii. 64.

ἐπίτροπος. Θεὸς ἐών. O. i. 171.

ἐπιφανής. ἐπιφανέστερον οἶκον. P. viii. 7.

ἐπιφέρω. ἐπιφέρουσα τιμάν. O. i. 50.

ἐπιφλέγω. ἐπιφλέγει δόξα καὶ εὐθρόσυνα. P. xi. 69. ἐπιφλέγων πόλιν ἀοιδαῖς. O. ix. 34.

ἐπιχέω. ἐπὶ θρῆνον ἔχευαν. I. viii. 128. ἐπέχευεν ἀλλότρια θωραχθείς. V. L. Fr. Dithyramb. i. p. 40.

ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίων ἀνθρώπων γένος. Fr. Inc. iv. 3. τίς ἐπιχθονίων εὗρεν σύμβολον θεόθεν. O. xii. 12. πάντων. N. x. 116. κυδνότατον. I. viii. 48. κρατεῖν. O. vii. 93. ἐπιχθονίοις ἔσεσθαι μάντιν ἔξοχον. O. vi. 85.

ἐπιχώριος. παῖς Αἴσονος. P. iv. 209. ἐσθὰς Μαγνήτων. P. iv. 141. μείς. N. v. 82. ἐπιχώριον ἀγῶνα Ἥρας. P. viii. 114. χάρμα. N. iii. 116. μάντιν. O. xiii. 104. ἐπιχωρίων καλῶν. I. vii. 2. ἔσοδοι. P. v. 156. ἐπιχωρίοις πάντεσσι. P. ix. 178. ἐπιχώρια αἰσχύνων. P. iii. 38.

ἐπιψαύω. ἐπιψαύειν τῶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων. P. iv. 164. ἐπίψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος. I. iv. 17.

ἔποικος. ἐποίκων. O. ix. 105.

ἐποίχομαι. ἐποίχονται αὐτοὺς ξενίαις τραπέζαις. O. iii. 72.

ἐπόπτομαι. ἐπόψατο ἔνθα γίνναν εὐδαίμονα. Fr. Prosod. ii. 6. 7. p. 26. ἐποψόμενος δαῖτα. O. viii. 69.

ἐποπτεύω. ἐποπτεύει ἄλλοτ' ἄλλον χάρις. O. vii. 19.

ἐπόπτης. Πυθῶνος ἐπόπτας. N. ix. 12.

ἔπος. ἔπος, μηδὲν ἄγαν, σοφοὶ αἴνησαν. Fr. Inc. xxix. ἔτος εἶπεν ἐν Θήβαις. O. vi. 25. ἀκίνδυνον. P. ii. 121. εἰπόντα ἀγαθόν. I. i. 63. εὐτράπελον εἰπών. P. iv. 186. Θήρωιον Μηδείας ἀγκολίσαισ'. P. iv. 15. κοινὸν εὔξασθαι. P. iii. 5. κραταιὸν ἐκβαλεῖν. P. ii. 148. τοῦτο πρότερον λεγόμενον. N. iii. 92. τὸ τοιοῦτον αὔδασεν. I. vi. 61. ἐξαύδασε. N. x. 150. Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ. I. vi. 99. χαμαιπετὶς οὐκ ἀπέριψεν. P. vi. 37. ἔπει παύρῳ. O. xiii. 138. ἔπεα τρία διαρκίσει. N. vii. 71. ἐπέων θεσπεσίων ῥάβδον. I. iv. 67. γλυκὺν ὕμνον πράσσετε. N. ix. 7. καρπὸς οὐ κατέφθινε. I. viii. 101. οἶμον λιγύν. O. ix. 72. σοφῶν βάλλειτο κρηπῖδα. P. iv. 245. ἀμβροσίων παγάν. P. iv. 532. φιλίων ἄρχετο. P. iv. 52. ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν γιγώσκομεν. P. iii. 200. ἐπέων θέσιν. O. iii. 14. ῥοαῖσι κλυταῖς. I. vii. 26. Μηδείας στίχες. P. iv. 99. ἀοιδὰ θεσπεσία. N. ix. 16. ῥαπτῶν Ὁμηρίδαι ἄρχονται. N. ii. 2. v. Not. οὖρον. N. vi. 49. ἔπεσσιν ἐφάψατο οὐδὲ ἀκεράντοις. O. i. 138. ἀτρόποισιν ἑλκύσαι. N. vii. 102. ἀφθόνατος γένοιο, Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35.

ἐπουράνιος. ἐπουράνιοι. Fr. Thren. iii. 4. p. 21.

ἑπτά. O. vii. 132. N. ii. 35.

ἑπτάγλωσσος. ἑπτάγλωσσον φόρμιγγα. N. v. 43.

ἑπτάκις. O. xiii. 56.

ἑπτάκτυπος. ἑπτακτύπου φόρμιγγος. P. ii. 130.

ἑπτάπυλος. ἑπτάπυλοι Θῆβαι. P. ix. 139. ἑπταπύλοις Θήβαις. P. iii. 160. viii. 56. N. iv. 31. ἑπταπύλοισι Θήβαις. P. xi. 19. I. viii. 35. ἑπταπύλους Θήβας. N. ix. 42. v. Not. V. L.

ἔπω. τῷ μὲν εἶπε. O. i. 119. ἔπος εἶπεν. O. vi. 25. εἶπε στέλλειν πλόον. O. vii. 60. εἶπεν ἐρᾶν γαῖαν. O. vii. 113. εἶπεν οὕτως. P. iv. 19. ὧδε. P. viii. 61. ἐν μέσσοις. P. ix. 211. εἶπεν φωνάσαις ἅτε μάντις ἀνήρ. I. vi. 75. Θέμις. I. viii. 68. ἔειπεν. O. iv. 35. Ἀστόλλων. P. iii. 71. ὥς. P. iv. 277. ὧδε. P. iv. 408. ὄφρα εἴπῃς. O. xiv. 32. εἴ τις εὖ εἴπῃ τι. I. iv. 69. εἴποιμι Μελησίαν ἴσον δελφῖνι. N. vi. 109. εἶποι ἐκεῖνος κεῖνα ἔργα. O. viii. 31. εἰπὲ γένναν. P. iv. 178. εἰπεῖν τινα μακάρων γαστρίμαργον. O. i. 82. μίγα εἰπεῖν αἰδέομαι. N. v. 25. τόδε Θρασύ μοι. N. vii. 74. v. V. L. εἰπεῖν μίγα. N. vii. 84. v. Not. εἰπεῖν ἀτρέκειαν δίχα μοι νόος. Fr. Inc. iv. p. 51. εἰπὼν ἔπος εὐτράπελον. P. iv. 187. μίχα. N. vi. 45. ὥς ἄρα εἰπών. P. ix. 117. I. vi. 81. εἰπόντα ἔπος. I. i. 63. ἄπιστον ἔειπα. N. ix. 78. εἶπεν (*præcipe*). O. vi. 156. v. Not. ὡς σάφα εἴπας. O. viii. 61.

ἔπω. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. O. xiii. 67. μῶρος. P. i. 160. ὁ λόγος κούραις. O. ii. 39. αἰεὶ ψιθύροις παλάμαις. P. ii. 138. σῶμα πάντων θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. σοὶ μοῖρα εὐδαιμονίας. P. iii. 150. ὄλβος παλαιός. P. v. 73. ἑσόμενον προϊδεῖν. N. i. 41. λόγῳ δίκας ἄωτος. N. iii. 49. γένος τιμά. N. x. 69. [v. Herm. ad Ol. vi. 122.] ἐκ Διὸς σαφὶς τέκμαρ ἀνθρώποις. N. xi. 56.

Ζεῦ, μεγάλαι ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν. I. iii. 6. εὖτε ἂν ἕπηται. P. iii. 190. ἕπετό οἱ μετ' ἀλκὰν Ἀμαζόνων. N. iii. 66. εἵπετο νέφος πλούτου. Fr. Inc. clxvii. θυμὸς δ' ἑπίσθω. I. vi. 71. ἑπόμενοι νῦν ἀρχαῖς προτέραις. O. x. 94. ἕψονται τέρψιες μακρότεραι. O. xiii. 59.

ἕψω. τίς ἕψοι μάταν γῆρας καθήμενος ἐν σκότῳ; O. i. 133. ἑψόμενος χρυσός. N. iv. 132.

ἐπωνύμιος. ἐπωνυμίαν χάριν νίκας. O. x. 95. ἐπωνυμίαν τοῦ (ὄρους Αἴτνας) πόλιν. P. i. 58.

ἐπώνυμος. ὄρνιχος φανέντος ἐπώνυμον Αἴαντα. I. vi. 78. ἐπώνυμε ζαθέων ἱερῶν. Fr. Epinic. v. in Hieron.

ἔρανος. ἐς ἔρανον εὐνομώτατον ἐκάλεσε πατήρ. O. i. 62. ἔρανον λυγρὸν Πολυδέκτᾳ θῆκε. P. xii. 28.

ἐρασιπλόκαμος. ἐρασιπλοκάμου Τυρσῦς γενεά. P. iv. 242.

ἐρατεινός. ἐρατεινὸν ὕδωρ. O. vi. 146. ἐρατεινῷ μέλιτι. I. v. 68. ἐρατειναῖς εὐναῖς ἀποδρέπεσθαι ὥρας καρπόν. Fr. Scol. i. 9. 10.

ἐρατός. ἐρατὸν φάος σελάνας εὐώπιδος. O. x. 91. παῖδα. O. x. 120. χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 95. χῶρον. Fr. Thren. i. 11. μέλος αὐλῶν. Fr. Inc. xlix. 3. ἐρατᾶς ὠδῖνος. O. vi. 74. ἐρατὰν ἐπέβαλεν αἰδῶ. P. ix. 20. ἐρατῶν ἀέθλων. N. vi. 22. κώμων. I. ii. 45. ἐρατᾶν ἀοιδᾶν ὄχημα. Fr. Scol. iii. 1. ἐρατὰ ἴων φόβα. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41.

ἔραμαι. οὐκ ἔραμαι ἔχειν πολὺν πλοῦτον. N. i. 44. ὧν ἔραται. P. i. 115. N. x. 153. ἥρατο ἀστέόντων. P. iii. 34. ἐραίμαν καλῶν θιάσων. P. xi. 76. ὄφρα ἔραταί τις (pro ἔρηται). P. iv. 164.

ἐράω. ἄνδρας ἐρῶντας. O. i. 128. ἐράσσατο Ποσειδᾶν. [Heynius adscripsit: "ad ἔραμαι."] O. i. 39. Ἥρας (Ἰξίων). P. ii. 50. ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. p. 11. εἴη ἐρᾷν. Fr. Scol. ii. 1.

ἐργάζομαι. ἐργάζεσθαι ἀγάλματα ἐλινύσσοντα. N. v. 3. οὐκ ἐλινύσσοντας αὐτὰς εἰργασάμην. I. ii. 67.

ἐργασία. ἀμφὶ ἐργασίαις χερός. O. viii. 56.

ἔργμα, ἔργματι ἐπὶ ἑκάστῳ. I. i. 36. ἐργμάτων ῥῆμα χρονιώτερον βιοτεύει. N. iv. 10. ἐργμάτων ἀγαθῶν ὕμνος. N. iv. 136. ἀγερώχων ἕνεκεν. N. vi. 58. καλῶν ἀκτὶς βέβακεν διὰ πόντου. I. iv. 71. ἔργμασιν νικαφόροις ζεύξαι μέλος. N. i. 10. ἔργμασιν οὐ ψεύδει ὁ μάρτυς ἐπίστατεῖ. N. vii. 72. ἔργμασιν ἐπ' ἄλλοις ἄλλος μισθός. I. i. 65. ἐν ἔργμασι νικᾷ τύχα. Fr. Inc. lxxxii. 2.

ἔργον. οὔτε ἔργον οὔτε ἔπος εὐθράπτελον εἰπών. P. iv. 186. καλόν. Fr. Epinic. ii. 6. in Alex. Amynt. p. 3. μέγα ἐμήσαντο ὠκέως. N. x. 120. πιλώριον τελέσαις. P. vi. 41. ἅπαν τοῦ εὐρόντος. O. xiii. 23. πρὸς ἔργον κεκαλυμμένον. O. v. 36. ἔργον κράτησαν. O. ix. 127. φάος πρὸ πάντων. O. x. 27. ἰσχύος. I. iv. 116. ἕκαστον. N. viii. 7. κορύσσοντα ἐν πεδίῳ. I. viii. 115. τοῦτο ἐμοὶ τελέσας. P. iv. 408. φιλόξενον παθόντες. I. ii. 37. ἔργου ἀρχομένους. O. vi. 4. εἶχετο Ἰάσων πίσυνος θεᾷ. P. iv. 414. ἔργῳ δάμασσας. P. viii. 116. φυγὼν σιγαλὸν ἁμαχανίαν. P. ix. 163. πράσσει σθένος. N. i. 39. καθελὼν εὖχος. O. x. 75. οὐκ ἐλέγχων. O. viii. 25. ἐν ἔργῳ ἰεὶς κόμπον πρόσφορον. N. viii. 33. ἔργῳ παντὶ ἀνάπαυσις. N. vii. 77. ἔργα ἐσλὰ ἐπ' ἐσλοῖς. O. viii. 110. καλά. P. vii. 20. μεγάλα ἄθυρσεν χερσί. N. iii. 78. ἔργα λαμπευθέντα (λαμπετόωντα. v. V. L.) λάμπει μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. 3. τρία κάλλιστα θῆκεν ἀμφὶ κόμαις. O. xiii. 54. πολλὰ μενοινῶντες. N. xi. 58. πεῖνα ἔργα ἐκείνος εἶπεν. O. viii. 82. ὁμοῖα ἔργα ζωσῖσιν. O. vii. 95. τὰ ἔργα ἐν Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. v. Schol. ἔργων τέλος. O. ii. 33. ἔργων εὐκλείων φάμαν ἀνάγει. I. iv. 38. Στεδότων κέλευθον. I. v. 29. Θρασέων ἕνεκεν. N. x. 5. εὐκλείων ἄποινα. I. iii. 11. καλῶν μυρίαι κέλευθοι. I vi. 31. περὶ πάντων ἔργων κρίνει πότμος. N. v. 74. ἔργων τέλος πᾶν ἐν τίν. N. x. 55. πάντων ἔργων ταμίαι, χάριτες. O. xiv. 14. χάρις ποίνιμος ἀντὶ ἔργων. P. ii. 33. ἔργοις κακοῖς. O. ii. 177. καλοῖς

ἔσοπτρον. N. vii. 20. ὀπάζων μελέταν. I. vi. 97. οὔτε βουλαῖς οὐ κλίπτει Ἀπόλλωνα. P. iii. 54. καὶ μορφᾷ ὑπέρφατον ἄνδρα. O. ix. 99. ἐπ' ἔργοισιν δύνασιν ἔχειν. P. v. 160. Ἡρακλίος τεκμαίρομαι. Fr. Inc. ii. 5.

ἔργω. vid. Εἴργω.

ἔρδω. ἔρδω. καλὰ ἔρξαις. O. x. 109. ἔρξαι μαλθακόν. P. viii. 7. ἔρδων ἀνήρ. O. i. 104. ἔρδων φίλος. Fr. Inc. lviii. 1. ἐοικότα μορφᾷ. N. iii. 33. εἰ δὲ τύχα τις ἔρδων. N. vii. 16. μαρνάσθω τὶς ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοις. I. v. 71. πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι ἐχθρόν. I. iv. 82. μίρος καννόμον ἐρδόμενον. O. viii. 104.

ἐρεθίζω. ἐρεθίζεσθαι. Fr. Inc. xlix.

ἐρείδω. ἤρεισδέ μιν Ποσειδᾶν. O. ix. 47. Φοῖβος. 48. ἔρεισον ἄγκυραν χθονί. P. x. 80. ἐρειδομένα ὀρθαῖς κίονεσσι. P. iv. 476. ἐρειδομένον νιν ναυαγίαις. I. i. 52.

ἐρίπτω. ἐριπόντι αὐτῷ. O. ii. 77.

ἔρισμα. Ἀκράγαντος. O. ii. 12. Ἑλλάδος. Fr. Dithyramb. x. 2. v. Not. p. 45.

ἐρέπτω. vid. Ἐρέφω.

ἐρετμός. ἀντ' ἐρετμῶν. P. iv. 31.

ἐρεύγω. ἐρεύγονται παγαὶ πυρὸς ἐκ μυχῶν. P. i. 40. v. Schol. τὸν ἄπειρον σκότον ποταμοί. Fr. Thren. i. p. 18.

ἐρευνάω. ἐρινῶν εὑρήσεις. O. xiii. 161. ἐρεύνασεν ἰδία ῥοὰς τεναγέων. N. iii. 43. ἐρευνασάτω ἱερὸν φάος ἀσυχίας. Fr. Inc. vii. 3. ἐρευνῶσαι βροτέᾳ φρενὶ βουλεύματα θεῶν. Fragm. Inc. xcix. 3.

ἐρίφω. λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔριφον. O. i. 110. βοτάνα λέοντος ἔρεφέ νιν. N. vi. 73. v. Schol. δύο αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων. O. xiii. 45. ἐρέφοντα κρανίοις ναόν. I. iv. 93. ἔρεπτόν μιν στεφάνοις ποίας. P. iv. 427. v. V. L.

ἐρίω. ἐρίω, εἰ χρὴ ἀντιφερίζαι. P. ix. 89. ταύταν χάριν Νεμέᾳ. O. viii. 75. τοῦτο. Fr. Inc. cxii. λεγόμενον. P. v. 145. τοὶ εἰδότι. P. iv. 252. μάχαν ἐν Σπάρτᾳ. P. i. 149. μαθών τις ἂν ἐρίῃ. N. vii. 100.

ἔρημος. ἐρήμας δ' αἰθέρος. O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. v. Not. ἐρήμου ἀπὸ κόλπων αἰθέρος. O. xiii. 126. ἔρημοι ἀμᾷ ναίοντο. N. x. 134. ὑπὲρ ἐρήμων νώτων γαίας. P. iv. 46.

ἐρημόω. ἐρήμωσεν ἑστίαν μάκαιραν ἀνδρῶν τεσσάρων. I. iv. 27. Κάδμον ἐρήμωσαν Φύγατρες εὐφροσύνας μέρος. P. iii. 174. ἐρημώσασα ἐὸν χῶρον. P. iv. 479. ἀκτὶς Ἀελίου ἐρημωθεῖσα—ὀμμάτων. Carm. in def. Solis. 2. p. 37. emend.

ἐριβρεμέτης. ἐριβρεμετᾶν Ζηρῶν λεόντων. I. iv. 78.

ἐρίβρομος. ἐριβρόμου νεφέλας στρατός. P. iv. 11. ἐριβρόμου χθονὸς ὀμφαλόν. P. vi. 3. v. Not. ἐρίβρομοι λέοντες. O. xi. 22.

ἐρίζω. οὐκ ἐρίξει χειρόνεσσιν ὁ φθόνος. N. viii. 38. σθένει γυίων ἐρίζοντι. N. v. 72. οὐκ ἐρίζειν χρὴ πρὸς θεόν. P. ii. 162. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. iv. 507. ἐρίσας ἀμφὶ γάμῳ Θέτιος. I. viii. 59. ἐρίζεται ταχυτὰς ποδῶν. O. i. 155. ἐριζόμενοι Πανελλάνεσσι. I. iv. 49. ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ. I. v. 4.

ἐρικλάγκτας. ἐρικλάγκταν γόον ὄφρα μιμήσαιτο. P. xii. 39.

ἐρίπλευρος. ἐριπλεύρῳ φυᾷ ἐμβάλλων κέντρον. P. iv. 420.

ἔρις. χαλεπὰ ἐμιλεῖν κρεσσόνων. N. x. 135. ἔριν Ἀδράστου καὶ Καδμείων. N. viii. 87. ἔριδα στρέφοι. N. iv. 152. v. V. L.

ἐρισφάραγος. Eustath. p. 1636. 8.

ἐρίφος. ἐρίφων μιθοπήριον. v. Not. Fr. Hymn. v. p. 30.

ἐρίτιμος. ἐρίτιμοι ἀοιδαί. O. xiii. 60.

ἔρκος. ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. P. ii. 147. οἷον ἕρκος. P. v. 151. ἑρκέων δολίων. N. iii. 89. ἕρκισιν παμποικίλοις ἀγγέων. N. x. 68. v. Not.

ἔρνος. φοίνικος οὐ λανθάνει μάντιν. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41. ἔρνος ἱμεροέσταtον παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. ἔρνει Τελεσιάδᾳ. I. iv. 77. ἔρνεσιν Λατοῦς ἀδών. N. vi. 64. ἔρνεσιν ἀνδησάμενοι χαίτας. I. i. 38. προφυρέοις κόμαν ἀνδησάμενος. N. xi. 37. Ὀλυμπιάδων Ἀλφεοῦ φράξας χεῖρα. I. i. 94. ἔρνεα ἀπ' Ἀλφειοῦ στιφανωσάμενος. N. vi. 32.

ἐρπιστόν. πυκινώτατον. Fr. Epinic. ii. 2.

in Hieron. Ἀφαίστοιο ἀναπέμπει κρουνούς. P. i. 47.

ἔρπω. ἔρπει τοῦτο ἀθάνατον φωνᾶεν. I. iv. 68. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι. N. xiii. 148. πρὶν εἶρπε ἀοιδὰ σχοινοτενὴς διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. ἕρπων χρόνος. N. iv. 70. ἕρποι χρόνος λοιπὸς εὐφρων. N. vii. 100. τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίδδαν. P. iv. 249. ἔργα ὁμοῖα ἑρπόντεσσι ζωοῖσιν. O. vii. 96.

Ἐρυθρός. ἐρυθρῷ πόντῳ. P. iv. 448.

Ἐρύκω. ἐρύκει τιθμὸς τὰ μακρὰ ἰξενέπειν. N. iv. 53. ἐρύκειτον χερὶ ἐνιπάν. O. x. 7.

Ἐρύω. ἐρύσαις πάντα βίαια ἐκ ποδός. N. viii. 99. ἐρυσάμενοι (ἐρυσσ.) νόστον γλυκύν. N. ix. 54. v. V. L.

Ἔρχομαι. ἱκέτας. O. v. 44. πὰρ μέλος. N. vii. 101. φέρων μέλος. P. ii. 7. ἔρχεται ὄλβος ἀνδρῶν οὐκ ἐς μακρόν. P. iii. 189. ὕπατον βροτῷ. O. i. 161. ἔρχονται ἐς ὀδὸν φανερὰν. O. vi. 123. κοιναὶ ἐλπίδες. N. i. 48. ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ. P. v. 18. ἐρχομένοις ἐς πλόον. P. i. 66. ἦλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Ζεύς. P. iii. 176. φέρων θάνατον. P. x. 74. Ζεὺς ἀντίος οἱ. N. x. 149. ἦλυθον κασίγνητοι ἀμφότεροι. P. iv. 220. πεμπόμενοι ἐπ' Ἀξείνου στόμα. P. iv. 362. δευτέραν ὁδὸν ἀπ' Ἄργεος. P. viii. 59. ex emendat. V. L. I. vi. 84. ἦλθες Λιβύας πεδίον. P. v. 68. ἔνθα ἦλθε Γανυμήδης. O. i. 70. ὑπὸ σπλάγχνων ἐς φάος. O. iv. 73. v. Not. θυμῷ μάντευμα. P. iv. 129. ἐξ ἀέθλων. N. vi. 21. ἀνὴρ προσπαλαίσων. I. iv. 90. αὐτίκα παῖς Λήδας. N. x. 122. ἦλθον μέγαρον Πελίᾳ. P. iv. 239. v. V. L. τάχα. P. iv. 305. λαμπραὶ ἀκτῖνες στειροπᾶς. P. iv. 362. γαμβροί. P. ix. 206. πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς. N. vi. 40. ταμίας κώμων. I. vi. 84. v. V. L. ἀρετᾷ. O. ix. 124. ὅταν ξένον ἐμὸν ἔλθῃς. I. ii. 69. ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ. P. viii. 137. αὐτῷ ἐλθεῖν κῦδος. O. iii. 69. δεῖ σάμερον ἐλθεῖν. O. vi. 47. πομπαῖον οὖρον. P. i. 69. μεταλλάσοντας. P. i. 102. οὐκ ἔμεινε τράπεζαν νυμφίαν. P. iii. 28. ἐναντίον φίλων. Fr. Inc. xxvi. 2. ἐς σταθμοὺς οὐρανοῦ ἐθέλοντα. I. vii. 66. ἐλθὼν ἄγχι ἁλός. O. i. 115. παρὰ Κρόνιον. O. i. 178. ἐς θεὸν μαντεύσατο. O. vii. 57. ὄμβρος. P. vi. 10. κόρος. P. viii. 44. φίλος φίλοισι. N. iv. 37. εἰς ἱερὰν Ταίναρον. P. iv. 79. Ἡρακλέης. O. vi. 114. ἐλθόντος ἀπ' Ἀρκαδίας ξένου. P. iii. 43. ἐπὶ ξενίαν Κάστορος. N. x. 91. ἐλθόντα ἀπὸ δειρᾶν Ἀρκαδίας. O. iii. 48. ἐκ Θαλάμων Μιδέας. O. vii. 52. ἐκ Λυκίας. O. xiii. 83. ἐλθόντες νᾶσον. P. iv. 92. ἐλθόντεσσι ξένοις. P. iv. 53. ἐλθόντας πρὸς Θαλάμους. P. iv. 285. ἅλικας. N. iv. 83.

Ἔρομαι. εἴρετο πάντας παῖδα. O. vi. 81.

Ἔρως. ἔρως ἐτέρων ἔκνιξε φρένας. P. x. 94. ἔρως ἔσχεν. I. viii. 64. ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. ἔρωτες εὐπρόσωποι παρήϊξαν. Fr. Inc. xlvii. 1. ἀλλοτρίων κρίσσονες. N. iii. 51. ἐρώτων ἀριδόνων. N. viii. 3. ἀπροσίκτων ὀξύτεραι μανίαι. N. xi. 63. ἀφροδισίων χάριτας. Fr. Scol. iv. 1. p. 14. ματέρας. Fr. Scol. i. 4. pag. 8. δρέπεσθαι κατὰ καιρόν. Fr. Scol. ii. 4. pag. 13.

Ἐς. ἐς ἄδυτον. P. xi. 7. αἰθέρα πεμφθεῖσαν. O. vii. 122. Αἴτναν. N. ix. 3. ἅλιον. Fr. Thren. iv. 3. Ἄλλυ. O. i. 126. ἅλσος τέον. Fr. Scol. i. 2. ἐς ἄμειλιξιν γάλακτος. Fr. Epinic. ii. 3. in Hieron. ἀνθρακιὰν θερμάν. Fr. Inc. lix. 1. Ἄργος. I. vii. 17. ἅρμα ἀναβικίνων. N. ix. 8, δίφρον. I. ii. 3. γαῖαν. O. iii. 45. δῶμα. N. ix. 6. Θάλαμον δέξαι. N. xi. 3. Θήβας. N. ix. 41. Λακέρειαν. P. iii. 59. λέχος. P. iii. 177. Ἰωλκὸν κατέβα. P. iv. 334. μυχόν. N. i. 62. μυχούς. P. vi. 12. ναόν. P. vi. 4. νᾶσον ἐνεγκών. I. viii. 45. πόλιν. I. v. 28. Τροΐαν ἄγε. I. vi. 41. σταθμούς. I. vii. 65. χθόνα μόλῃ. P. iv. 136. χώραν. O. vi. 108. Φᾶσιν ἐνήλυθον. P. iv. 376. Ἴστρον. O. viii. 63. ἀγῶνα ὁδόν. P. x. 47. ἀδελφιόν. O. ii. 89. Αἰθίοπας. N. vi. 83. ἄνδρα ἄγων. N. vii. 91. ἄνδρας. O. ii. 64. Ἀμφιάραον. O. vi. 20. θεὸν ἐλθών. O. vii. 57. ἦβαν νεόγυιον. Fr. Scol. ii. 19. αἶγλαν μόλιν. N. i. 54. αἰῶνα μόρσιμον. I.

vii. 58. μακρόν. P. iii. 189. ἀάταν. N. ix. 49. κακόστατα. P. ii. 65. ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 5. σκότον αἰπύν. Fr. Inc. xlvi. ὄλβον ἀπήμονα. Carm. in def. Solis v. 11. μέσον. Fr. Inc. cxii. κακόν. P. iii. 63. κίνδυνον ἱέμενοι. P. iv. 368. γενεάν. N. x. 25. γένος. N. iv. 111. δίκαν. N. vii. 70. ἔλεγχον. N. viii. 85. Θησαυρὸν ἵτε. P. xi. 7. ἑορτάν. O. iii. 61. ἔρανον. O. i. 62. P. v. 103. ἑστίαν. O. i. 16. ὅμιλον. P. x. 70. πλόον. P. i. 66. I. vi. 52. πόλεμον ἄγε. I. vi. 39. νομόν. O. vii. 61. πραπίδας. P. v. 90. τελευτάν. O. v. 52. φάος. O. v. 32. vi. 75. I. vi. 91. χάριν. O. i. 121. x. 16. τὸ πᾶν. O. ii. 152. τρίς. O. ii. 123. Θήβας. N. ix. 41. ἄντρον. I. viii. 89. πόλιν. I. v. 28.

Ἐσαεί. ἀνθεῖ ἀνήρ. O. xi. 10. v. Not.

Ἐσέρχομαι. ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν. N. x. 29. ἐσελθὼν ἱερὰν Ταίναρον. P. iv. 79. v. Not. δώματα. P. x. 51. ἐσελθόντα (v. V. L.) ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός. P. iv. 213. ἐσερχομένοις πλόον. P. i. 66. v. V. L.

Ἑσθής. ἀμφότερόν μιν ἔχειν. P. iv. 140. ἀμφὶς ἑσθῆτος. P. iv. 451.

ἑσθλός. (ἐσθλὸς et ἑσλὸς in Pindaro inconstanter scribitur.) ἀπονέστερον ἑσθλοὶ νίμονται βίοτον. O. ii. 112. ἑσθλῶν κρύφον. O. ii. 177.

ἑσλός. ἑσλοῦ κάρυκος. O. xiii. 143. Πίλοπος. N. ii. 33. ἑσλὸν παράμερον. O. i. 160. βαθύ. O. xii. 17. παῤ ἓν ἑσλόν. P. iii. 145. κλέος. P. iv. 311. τὶ παθών. P. ix. 157. τετιλεσμένον. N. ix. 14. τὸν ἑσλὸν χρὴ ὑμνῆσαι. I. iii. 13. ἄγγελον. P. iv. 494. λόγον. I. v. 17. Τήλεφον. I. v. 52. φῶτα. I. viii. 131. ἑσλοί. O. iv. 9. ὑπὸ ἑσλῶν χαρμάτων. O. ii. 35. ἑσλῶν ἀεὶ ἅπτεται sc. ὁ φθόνος. N. viii. 37. v. Not. V. L. ἑσλῶν μοῖραν. N. x. 37. ἑσλοῖς ἀνδράσι. P. iii. 116. πρέπει ἑσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. ἑσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. P. i. 163. περὶ ἑσλοῖσι μάρναται. N. v. 86. ἑσλὸς (Dorice pro ἐσθλός. v. V. L.) λέλογχε φέρειν ἀντίον. N. i. 35. ἑσλὸς (ἐσθλὸς) αἰνεῖν. N. iii. 50. v. Not. ἑσλοὺς ἀδελφιοὺς ἑταινήσομεν. P. x. 107. ἑσλὰ ἔργα ἐπ' ἑσλοῖς. O. viii. 110. ἑσλὰ πέπαται. P. viii. 103. ἑσθλοῖς. N. iv. 155.

ἔσοδος vel εἴσοδος. εὔσοδον ἵππιον εὗρεις. P. vi. 50. ἔσοδοι καλῶν ἐπιχωρίων. P. v. 156.

ἔσοπτρον. ἔργοις καλοῖς ἔσοπτρον. N. vii. 20.

ἐσπέριος. χαρίτων ὁμάδῳ φλέγευ. N. vi. 66. ἑσπερίαις ὑπὸ κυρίζεσθαι ἀοιδαῖς. P. iii. 33.

ἔσπερος. ἑσπέρας. P. iv. 70. ἑσπέρᾳ σὺν ἄκρᾳ. P. xi. 18. ἑσπέραις διχομηνίδεσσι. I. viii. 94. ἔσπερον σελάνας φάος. O. x. 90.

ἕσπομαι. ὄλβος ἅμα ἕσπετο. O. vi. 122. ἕσπετο τόλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. ix. 123. ἕσπετο μοῖρα. P. x. 26. ᾧτινι σὺν ὕβρει ἕσπηται. O. viii. 15. ἑσπόμενοι Ἡρακλῆι. I. v. 47. ἕσπεσθαι ἰφιτμαῖς. I. vi. 25.

ἑστία. ἑστίᾳ παρὰ συγγόνῳ. O. xii. 21. ἑστίαν ἐς μάκαιραν Ἰέρωνος. O. i. 17. ἑστίαν μάκαιραν ἐρήμωσεν ἀνδρῶν τεσσάρων. I. iv. 28. πατρῴαν. P. xi. 21. κατὰν Θανάτου. P. xi. ἑσχατιά. πρὸς ἑσ 86. πρὸς ἑσχατιαῖς ὄλεσσε ἐξάλλετο ἄγκυραν. I. vi. 17. πρὸς ἑσχατιὰν ἱκάνων. O. iii. 78.

ἔσχατος. ἔσχατον πρὸς πλόον. P. x. 45. τὸ ἔσχατον κορυφοῦται. O. i. 182. Θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. περὶ ἐσχάτων ἀέθλων. N. x. 58. ἐσχάτας ναυτιλίας μάρτυρας. N. iii. 39. ἐσχάταις ἐλπίσιν. I. vii. 50. ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν Ἡρακλείαις. I. iv. 19.

ἑταῖρα. ἑταῖραι παρθένοι. P. iii. 52. ἑταιρᾶν οἰκορίᾶν δίπτυων. P. ix. 36. v. V. L.

ἑταῖρος et ἕταρος. ἑταῖρον φθόνον ἀνδρῶν κενεοφρόνων. Fr. Inc. xxvii. ἑταῖροι ὤρινον χεῖρας. P. iv. 425. ἔζοχα ἑταίρων φιλεῖν. P. v. 34. ἑτάρων μυρίων ὀρφανόν. I. vii. 17. κωμάζουσι φίλοις σὺν ἑταίροις. O. ix. 6. ἑταίρους ὄτρυνον. O. vi. 148. εὖ δίζαι ἐς Θάλαμον. N. xi. 4.

ἕτιος. ἑτείων ἀέθλων τέρμα. I. iv. 115.

ἕτερος. ἕτερος δαίμων. P. iii. 62. ἑτέρᾳ

ἔργει ἕτερον in V. L. N. vii. 9. ἑτέρῳ λέχει. P. xi. 38. ἑτέρας σπειρᾶς βαθὺ ὀχοίσας. P. ii. 145. ἕτερον οἶκον. N. vi. 42. τίνα. P. ii. 110. λόγον οὐκ ἔχει. O. vii. 158. ἕτερον ἑτέραις χερσὶ βαστάζεις. N. viii. 5. ἕτεροι εὔχονται πεδίον. N. viii. 63. ἕτεροι βασιλέες ἱεροί. P. v. 230. ἕτεραι τέχναι ἑτέρων. N. i. 36. ἕτερα ἕτερον ἔργει. N. vii. 9. ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιξε φρένας. P. x. 93. ἑτέροις ἔδωκεν κῦδος μέγα. P. ii. 164. παρέδωκε. P. ii. 95. ἑτέροισιν πολλοῖσιν ἄγημαι. P. iv. 442.

ἑτήτυμος. ἑτήτυμον ἀλάθειαν μόνος ἐξελέγχων χρόνος. O. x. 65. ἑτήτυμον ἄγων κλέος. N. vii. 92.

ἔτι, ἔτι. O. i. 175. ii. 27. P. iii. 112. οὐκ ἔτι τλάσομαι. P. iii. 72. P. x. 39. 87. ἔτι ὀφείλει. N. ii. 9. v. V. L.

ἔτος. ἔτει ἐνάτῳ. Fr. Then. iv. 4. ἑκατὸν ἐτέων. O. ii. 169. πάσαις περιόδοις ἐτέων. N. xi. 51.

ἑτοῖμος. ἑτοῖμος θησαυρὸς ὕμνων. P. vi. 7. κάρυξ ἀέθλων. N. iv. 120. αἶνος. O. vi. 18. ἕτοιμον γάμον. O. i. 111. πάρεδρον. O. ii. 138. τροφαῖς ἕπεται. O. iv. 24.

ἔτυμος. ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων διακρίνειν. P. i. 133.

ἐτύμως. O. vi. 129.

εὖ. εὖ ἀγορηθείς. I. i. 73. ἀκούειν. P. i. 192. δέξαι. N. iii. 3. εἶπε. I. iv. 69. πράσσει σὺν πόνῳ. O. xi. 4. οἶδα. N. iv. 69. ἔχοντες. O. v. 37. πασχέμεν. P. iii. 186. ubi v. Not. νὺν ἔγνωκεν. P. iv. 510. πάσχων. I. v. 17. εὖ μὲν, εὖ δέ. N. xi. 3. εὖ μή. P. ix. 166. παθεῖν. N. i. 46. πέπραγεν Ῥαδάμανθυς. P. ii. 133. καθορᾷς. P. ix. 87. πρασσόντων ξείναν. O. iv. 7.

εὐαγκής. εὐαγκεῖ λόφῳ Νίσου. N. v. 84.

εὐάγων. εὐάγων τιμά. N. x. 71. v. V. L.

εὐαγορία. εὐαγορίας ἔπορον. Fr. Scol. i. 6. p. 8.

εὐαθλος. εὐάθλου Λάμπωνος παῖς. I. vi. 3.

εὐαίνητος. Ὀρφεύς. P. iv. 315.

εὐαμερία. εὐαμερίας ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος νιν. I. i. 56.

εὐάνδρος. εὔανδρον ματρόπολιν. N. v. 17.

εὐάνθεμος. πρὸς εὐάνθεμον φυάν. O. i. 109.

εὐανθής. Μιτώπα. O. vi. 144. ὄλβος. Fr. Then. i. 10. εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ. I. v. 15. ὀργᾷ πεπρμένων. P. i. 73. εὐανθέα ἀλικίαν ἀπέπνευσας. I. vii. 48. στέφανον πόρε. I. vii. 71. στόλον ἀναβάσομαι. P. ii. 113.

εὐανορία. πόλιν κλυταῖς εὐανορίαις δαιδάλλειν. O. v. 46.

εὐάνωρ. εὐάνορι παρ' ἀτοιχίᾳ. O. i. 37. εὐάνορα Ἀρκαδίαν. O. vi. 135. λαὸν Ἥρας. N. x. 66. πόλιν. O. x. 119. εὐάνορες Ἀχάρναι. N. ii. 26. v. Schol.

εὐάρματος. Ἱερὸν. P. ii. 9. εὐάρματον ἄνδρα. I. ii. 24. πόλιν κτίσσειεν. P. iv. 13. v. Κυράνα. εὐάρματι Θήβᾳ. Fr. Inc. clxxiv.

εὐαχής. εὐαχέα ὕμνον. P. ii. 25.

εὐβουλος. Θέμις εἶπε. I. viii. 68. εὐβούλου Θέμιτος. O. xiii. 11. Νηρέος. P. iii. 163. εὐβούλεν οὐρανίαν Θέμιν. Fr. Inc. lxvii. et c. 1.

εὐδαιμονία. εὐδαιμονίας μοῖρα ἕπεται. P. iii. 150. εὐδαιμονίαν Θάλλοισαν. P. vii. 22. ἅπασαν τυχεῖν. N. vii. 83.

εὐδαίμων. ἀνὴρ γίνεται. P. x. 33. εὐδαίμονος Κυράνας. P. iv. 491. γαμβροῦ Θεῶν. I. vii. 37. εὐδαίμονι σὺν πότμῳ. O. ii. 34. εὐδαίμονα ἐόντα βίοτον. N. vii. 147. γένναν. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος. Fr. Then. v. 1. p. 22. v. Not.

εὐδείελος. εὐδείελον Κρόνιον. O. i. 178. χθόνα Ἰωλκοῦ. P. iv. 136.

εὔδενδρος. εὐδένδροιο ματέρος. P. iv. 131. ἄλσος εὐδένδρου Πίσας. O. viii. 12. εὐδένδρῳ ὄχθῳ. N. xi. 31.

εὐδία. εὐδίαν ἑστίαν. P. v. 12. v. V. L. εὐδίαν μελιτόεσσαν ἔχει. O. i. 158. ὄπασσεν εὐδίαν ἐκ χειμῶνος. I. vii. 53. [Fr. Inc. vii. p. 52. *Ex Schedis.*]

εὐδιανός. εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν ψυχρᾶν. O. xi. 146.

εὔδματος. εὔδματον Κολώναν. P. xii. 5.

εὐδοξία. σὺν εὐδοξίᾳ Κάστορος. P. v. 9. εὐδοξίᾳ συγγενεῖ μίγα βρίθει. N. iii. 70.

εὔδοξος. εὔδοξος Σωγένης. N. vii. 11. εὐδόξοιο παρὰ κόλποις Πίσας. O. xiv.

33. εὐδόξῳ Μίδᾳ. P. xii. 10. εὔδοξον Ἱπποδάμειαν. O. i. 112. v. Schol. νίκαν ἅρμασι. P. vi. 17. λύτρον. I. viii. 2.

εὔδω. εὕδεις βασιλεῦ; O. xiii. 95. εὕδει ἀνὰ σνάκτῳ Διὸς αἰετός. P. i. 9. μελέων θρασσόντων. Fr. Thren. ii. 7. p. 19. χάρις παλαιά. I. vii. 24. εὐδόντεσσιν ἐν ὀνείροις. Fr. Thren. ii. 8.

εὐειδής. εὐειδέα ἄλοχον. I. viii. 62.

εὐεργεσία. εὐεργεσίαις ξένων ἀγαπᾶται. I. vi. 102.

εὐεργέτης. ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν θραπίσι. O. ii. 171. τὸν εὐεργέταν τίνεσθαι. P. ii. 43. ἑκόντι θρέπει νόῳ ὑπαντιάσαι. P. v. 59. ὁρμάτων. I. i. 77. εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι θρῶτον ξείνοις. P. iv. 54.

εὐερκής. εὐερκὲς ἄλσος. O. xiii. 156.

εὐζωά. εὐζωᾶς ἱερὸν ἄθων δρακῶν. P. iv. 233.

εὐήρατος. εὐήρατον ῥίζαν. P. ix. 15. εὐηράτων παρὰ σταθμῶν. O. v. 21. εὐηράτοις σὺν φιλοφροσύναις. O. vi. 165.

εὐθαλής. vid. Εὐθηλής.

εὐθηλής. εὐθαλεῖ τύχᾳ. P. ix. 128. v. V. L.

εὔθρονος. εὐθρόνου Ἀφροδίτας. I. ii. 8. Κλειοῦς. N. iii. 145. εὐθρόνοις κούραις Κάδμοιο. O. ii. 39. Ὥραις. P. ix. 105.

εὐθύγλωσσος. ἀνὴρ νομὸν προφέρει. P. ii. 158.

εὐθύδρομος. εὐθύδρομον στάδιον. V. L. O. x. 76.

εὐθυμάχας. εὐθυμάχαν πτελώριον ἄνδρα. O. vii. 27. (v. Schol. V. et R.) V. L.

εὔθυμος. εὔθυμον γῆρας. O. v. 51.

εὐθυμία. εὐθυμίαν μείζω φέρει. I. i. 88. μετὰ εὐθυμίᾶν. O. ii. 63.

εὐθύνω. εὔθυνε δίκας λαοῖς ἱππόταις. P. iv. 272. εὔθυνε οὖρον δαίμονος Ξεινοφῶντος. O. xiii. 38. εὐθύνει ὄλεον. P. i. 88.

εὐθύπνοος. εὐθυπνόου Ζεφύροιο. N. vii. 48.

εὐθύπομπος. αἰών. N. ii. 11. v. V. L.

εὐθυπορέω. εὐθυπορεῖ ὁδὸν ἐχθρᾴν. O. vii. 167. εὐθυπορῆσαι δρόμον πλαγᾶν. I. v. 76.

εὐθύς. O. xiii. 115. N. i. 23. ὁρμαίνων. O. viii. 54. ἀμείψετο. P. ix. 67. ἀπανάνασσ. N. v. 60. ἀναξᾶς. O. xiii. 123. ἀναπράξας. P. iv. 60. ἰών. P. iv. 143. ἰόντων ἐς ἄντρον. I. viii. 39. εὐθεῖα κέλευθος ἀρετᾶν ἐλεῖν. Fr. Hyporch. i. 3. τόλμα ὀρνύει γλῶσσαν. O. xiii. 14. εὐθεῖα δίκᾳ συνάρμοξεν καρπὸν φρενῶν. N. x. 22. εὐθὺν εὗρον. N. vi. 48. πλόον. O. vi. 177. δόμῳον. O. xiii. 133. εὐθείαις ὁδοῖς. N. i. 37. εὐθυστάτῳ κοινῶνι. P. iii. 50.

εὐθύτονος. εὐθύτονον στάδιον. O. x. 76. et in V. L. P. v. 120. cf. Schol.

εὐθύτομος. εὐθύτομον πεδιάδα. P. v. 120. v. V. L. Schol.

εὔϊππος. εὐΐππου Φλειοῦντος. P. iii. 14. Κυράνας. P. iv. 2. εὐΐππου στρατόν. em. Fr. Inc. xvii. εὐΐππων Τυνδαριδᾶν. O. iii. 70. εὐΐππους Ἀμαζόνας. O. viii. 62.

εὔκαρπος. εὐκάρπου χθονός. N. i. 20. εὐκάρποιο γαίας μέτωπον. P. i. 57.

εὐκλής. εὐκλεῖ παρὰ Δίρκᾳ. O. x. 101. εὐκλεῖ σὺν νόστῳ. N. ii. 39. εὐκλεῖ λόγῳ. N. iii. 120. εὐκλέα μορφάν. O. vi. 128. ναὸν διανέμων. P. viii. 89. μναστῆρα ἀγώνων. P. xii. 42. νύμφαν. P. ix. 97. νᾶσον. N. v. 27. N. vi. 77. οὖρον. N. vi. 49. ἀγορᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41. εὐκλέων ἔργων. I. iii. 11. φάμαν. I. iv. 38. εὐκλείας ὀϊστούς. O. ii. 163.

εὐκλείζω. εὐκλείζειν τρὶς πόλιν. P. ix. 162.

εὐκτήμων. εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιὰν προγόνων. N. vii. 136.

εὔκυκλος. εὔκυκλον ἕδραν εἶδεν. N. iv. 107. v. Not.

εὐλογία. εὐλογία συνάορος φέρμιγγι. N. iv. 8. εὐλογίαν προστιθείς. O. v. 56. εὐλογίαις ῥαινέμεν τάνδε νᾶσον. I. vi. 30. ἀστῶν μεμίχθαι. I. iii. 5.

εὔμαλλος. εὔμαλλον μίτραν φέρει. I. v. 79.

εὔμαλος. εὐμάλοιο Ἀρκαδίας. O. vi. 169.

εὐμαχανία. εὐμαχανίαν ἔφανας. I. iv. 4.

εὐμαρής. εὐμαρὲς περᾶν ἀβάταν ἅλα. N. iii. 37. ἦν συμβαλεῖν λίαν. N. xi. 43. πράξασθαι. P. iii. 205.

εὐμενέω. εὐμενέοντες ἀνεψιόν. P. iv. 225. v. V. L.

εὐμενής. ἐπὶ εὐμενεῖ τύχᾳ. O. xiv. 23. εὐμενεῖ νόῳ. P. viii. 25. εὐμενέσσι παρὰ Κρονίδαις. P. ii. 46.

εὐμενία. δίξαι σὺν εὐμενίᾳ. P. xii. 8.

εὐνά. ἅτερ εὐνᾶς. O. ix. 69. εὐνᾶς ἀδείας τυχεῖν. P. ix. 74. v. Not. ὁμόφρονος. O. vii. 11. νυμφείας ἐπείρα. N. v. 56. εὐνὰν οὐ τέλεσαν πραπίδες Θεῶν. I. viii. 68. εὐναῖς ἑρατειναῖς. Fr. Scol. i. 10. γλυκεραῖς. P. ix. 19.

εὐνάζω. εὐνάσθη ξίνου ἐλθόντος λέκτροις. P. iii. 44.

εὐνομία. 1) v. Ind. Nom. Propr. 2) εὐνομίαν ἀπόλιμον ἀγαγών. P. v. 90.

εὔνομος. εὔνομον μοῖραν. N. ix. 70. εὔνομον ἐς πόλιν. I. v. 28. ἐς ἔρανον εὐνομώτατον. O. i. 61.

εὔοδμος. εὐόδμων ἔαρ ἐπαΐωσιν φυτά. Fr. Dithyramb. iii. 17. pag. 41.

εὐορκία. εὐορκίαις ἔκαιρον. O. ii. 119.

εὐπάραος. εὐπαράου Μεδοίσας. P. xii. 28.

εὐπραγία. εὐπραγίᾳ νέᾳ χαίρω. P. vii. 17.

εὐπραξία. πολλαὶ ὁδοὶ εὐπραξίας. O. viii. 18.

εὔπροσωπος. εὐπρόσωποι ἔρωτες παρήϊξαν. Fr. Inc. xlvii. 2.

εὔπυργος. εὔπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. iv. 19.

εὑρίσκω. εὑρίσκοντι δόξαν. Fr. Inc. cxvii. 3. εὑρίσκων ἀνὰ πόλιν ὄλβῳ τὰ μέσα. P. xi. 78. ὃς εὗρις ἵππιον εἴσοδον. P. vi. 50. εὗρεν οὕτω τις σύμβολον πράξιος ἐσομένας. O. xii. 12. ἐπιχώριον μάντιν. O. xiii. 104. παγὰν ἐπίων. P. iv. 532. γάμον. P. ix. 197. Θεός. P. xii. 39. Τέρπανδρος Λύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 1. in Hieron. εὗρον ὁδὸν ἁμαξιτὸν παλαιότεροι. N. vi. 92. εὗρεν ὁδὸν ἐς ἀγῶνα. P. x. 47. εὕρατο οὖτις κακὸν ἑκών. Fr. Inc. lxxxvii. 1. εὑρέτω γλῶσσαν ἐμὰν κελαδήτιν. N. iv. 140. εὑρήσεις ἐρευνῶν. O. xiii. 161. εὑρήσει κριτὸν γένος. P. iv. 89. εὑρὼν ὁδὸν λόγων. O. i. 177. Φλέγραισιν Ἀλκυονῆ. I. vi. 48. εὑρόντος ἅπαν ἔργον. O. xiii. 23. εὑρόντι μοι τρόπον νεοσίγαλον. O. iii. 8. εὑρόντα ἀρετάν. O. vii. 163. εὑρόντεσσι (ἀρετάν). I. i. 60. εὑρῆσα. P. xii. 41. εὑρόμενον ἀρχὰν μελίφρονα σκολίου. Fr. Scol. i. 15. ἁμάχανον τοῦτο εὑρεῖν. O. vii. 46. δόξαν ἀπείρονα. P. ii. 118. εὑρίσκοντο τιμὰν παλάμαις Θεῶν. P. i. 94. εὗρε τις ἄποινα μόχθων. N. vii. 23. v. V. L. εὑρέσθαι κλέος ἐλπίδα ἔχω. P. iii. 196. εὑρέσθαι φάρμακον κάλλιστον σὺν ἄλλοις. P. iv. 333.

εὑρησιεπής. O. ix. 120.

εὐρυαίχμης. εὐρυαίχμαν στρατὸν Σύριον. Fr. Inc. xvii. v. Not.

εὐρυβίας. εὐρυβίᾳ κούρᾳ Τυφέος. P. ix. 23. εὐρυβίαν Ποσειδᾶνα. O. vi. 98. Αἴαντα. I. vi. 78. Περικλύμενε εὐρυβία. P. iv. 312.

εὐρύκολπος. εὐρυκόλπου χθονὸς ὀμφαλόν. N. vii. 49.

εὐρυλείμων. Λιβύα. P. ix. 95.

εὐρυμέδων. Ποσειδᾶν. O. viii. 41. εὐρυμέδοντα Κρόνου γόνον, Χείρωνα. P. iii. 5.

εὐρύς. εὐρείας χθονὸς ἀκίνητον τέρας. Fr. Prosod. i. 3. in Del. εὐρὺ κλέος ἔχοντι κόραι Διός. O. x. 115. εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας Ζεῦ. O. xiii. 34. εὐρὺ ῥέοντα Ἀλφεόν. O. v. 42. εὐρεῖαν ἄπειρον λάβε. P. iv. 85. εὐρὺν θαλάμου μυχόν. N. i. 62.

εὐρυσθενής. Ἀπόλλων. I. ii. 26. Πυθέας. N. v. 8. Τελαμών. N. iii. 62. ὁ πλοῦτος. P. v. 1. v. V. L. εὐρυσθενεῖ γενεᾷ Ἀλκμανιδᾶν. P. vii. 3. v. V. L. γέννα Ἡρακλέος. O. vii. 40. εὐρυσθενεῖ Ἰμέρᾳ. O. xii. 1. εὐρυσθενέων ἀρετᾶν φάος. O. iv. 17.

εὐρύτιμος. εὐρυτίμου Διός. O. i. 67.

εὐρυφαρέτρας. Ἀπόλλων. P. ix. 46. εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον ὀρχηστά. Fr. Inc. liv. 2.

εὐρυχαίτας. εὐρυχαίταν πάρεδρον Δαμάτερος Διόνυσον. I. vii. 4.

εὐρύχορος. εὐρυχόρου Ἀσίας. O. vii. 33. Λιβύας σπέρμα. P. iv. 75. v. V. L. Σπάρτας. N. x. 97. εὐρυχόρους ἀγυιὰς Αἴαντος. P. viii. 77.

εὐσεβής. εὐσεβεῖ γνώμᾳ. O. iii. 73. εὐσεβέων ἀνδρῶν. O. viii. 11. εὐσεβέων (ψυχαί). Fr. Thren. iii. 4. p. 21. εὐσεβέστατον. I. viii. 87.

εὐσεβέως. O. vi. 133.

εὔσπιος. εὐσπίου ἀκτὰν Ἀχέροντος. P. xi. 33.

εὐστέφανος. εὐστεφάνων ἀγυιᾶν κύριε. P. ii. 107.

εὖτε. O. iii. 50. vi. 113. P. iii. 191. v. Not. iv. 135. N. vi. 88.

εὐτειχής. εὐτειχεῖ προθύρῳ. O. vi. 2. εὐτειχέα δόμον θεοῦ. N. vii. 67. εὐτειχέσιν πὰρ πύλαις Κάδμου. I. vi. 111.

εὐτερπής. ἄνθος ὕμνων εὐτερπές. O. vi. 180.

εὐτράπελος. εὐτράπελον ἔπος εἰπών. P. iv. 186. εὐτραπέλοις κέρδεσσι μὴ δολωθῇς. P. i. 178.

εὐτριαίνας. εὐτρίαιναν βαρύκτυπον. O. i. 116.

εὐτυχίαι. τετράκις εὐτυχίων κλεινᾷ ἐν Ἰσθμῷ. O. vii. 149. εὐτυχήσαις ἀνδρῶν τις. I. iii. 1.

εὐτυχία. ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 13. κραίνει σέθεν εὐτυχίαν. O. vi. 139.

εὐτυχῶς. ναίειν. N. vii. 133.

εὔϋδρος. εὔϋδρον ἀκτάν. P. i. 152.

εὐφαμία. εὐφαμίαις χαίρει Ἀπόλλων. P. x. 54.

εὔφορος. εὐφόρων πόνων λάθαν. N. x. 46.

εὐφραίνω. εὐφραίνουσί τινα ἵππων σιμαί. Fr. Inc. lxxxix. 1. εὔφρανας θυμὸν πάτρας. I. viii. 3. εὐφράνθη ἥρως ἰδὼν υἱόν. O. ix. 94. εὐφρανθεῖσα Ναΐς λέχει. P. ix. 29.

εὐφρόνα. μέλαιναν εὐφρόναν δρακέντες. N. vii. 4.

εὐφρόνως. P. x. 63.

εὐφροσύνα. καὶ δόξα ἐπιφλέγει. P. xi. 69. ἄριστος ἰατρὸς πόνων. N. iv. 1. εὐφροσύνας ἀλᾶται. O. i. 94. μέρος. P. iii. 174. πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν ἐντάνυσεν. P. iv. 230. πρὸς εὐφροσύναν γλυκεῖαν τρέψαι ἦτορ. I. iii. 16. εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος. Fr. Parthen. p. 16.

εὔφρων. κόμισον ἄρουραν. O. ii. 27. Διὸς εἴη εὐχαῖς. O. iv. 21. Κυράνα δίξεται. P. ix. 130. ἔρποι λοιπὸς χρόνος. N. vii. 99. ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον. O. ii. 66. γαῖαν μάλοις. O. vii. 116. εὔφρονες ἵλαι. N. vii. 70. εὔφρονα ἄματα. P. iv. 348.

εὔφυλλος. ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας. I. iv. 89.

εὔφρωνος. εὐφράνων Πιερίδων πτερύγισσιν. I. i. 90.

εὐχά. ἐπὶ εὐχᾷ. P. ix. 156. εὐχαῖς λοιπαῖς θεὸς εὔφρων εἴη. O. iv. 22. εὐχαῖς ἀπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι. I. vi. 64.

εὔχειρ. ἀνέρα εὔχειρα. O. ix. 165.

εὔχομαι. O. iii. 3. ἐπεὶ εὔχομαι. O. xiv. 6. μὴ θέμεν. O. viii. 113. νόῳ ἐκόντι βλέπειν. P. viii. 96. πελαδῆσαι ταύταν ἀρετάν. N. ix. 126. νὺν δόμεν. P. v. 166. ποίαν γαῖαν εὔχεται πατρίδα ἔμμεν. P. iv. 173. εὔχεται δέξασθαι. I. vi. 20. ἰδεῖν οἶκον. P. iv. 522. εὔχονται χρυσόν. N. viii. 63. τὸ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται. O. vii. 41. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν εὔχοντο. O. vi. 88. παρθενικαὶ ἑκάστα πόσιν ἢ υἱὸν σὲ ἔμμεν εὔχοντο. P. ix. 176. εὔξασθαι κοινὸν ἔπος ἀπὸ γλώσσας. P. iii. 5.

εὔχορδος. εὔχορδον λύραν ἔγειρε. N. x. 39.

εὖχος. ἀγώνιον. O. x. 75. ἑλών. P. v. 26. ἀπὸ ἀγώνων γαρύων. N. vi. 101.

εὐχωλά. εὐχωλαῖς τελείαις ἰανθείς. Fr. Schol. i. 4.

εὐώδης. εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. O. vii. 58. εὐῶδες ἄνθος. N. xi. 52.

εὐώλενος. εὐώλενον Κυράναν. P. ix. 31.

εὐώνυμος. εὐωνύμῳ πάτρᾳ. N. vii. 125. εὐώνυμον πάτραν. N. xi. 25. χάριν κτεάνων. P. xi. 89. Θεμίσκοπον. N. vii. 70. εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν. N. iv. 39. cf. Fragm. p. 45. εὐωνύμων πατέρων. O. ii. 13. ποδῶν. N. viii. 81.

εὐῶπις. εὐώπιδος σελάνας φάος ἐρατόν. O. x. 90.

ἐφάπτω. innecto. πότμον ἐφάψας. O. ix. 91. ἐφαπτοίμαν κιλεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς. N. viii. 61. ἐφάψατο οὐκ ἀκράντοις ἔπεσσι. O. i. 138.

ἐφάπτομαι. attingo. ἐφαπτομένα χειρὶ κοῦφα. P. ix. 18. ἐφάψατο μαντευμάτων. P. viii. 86. οὔ τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ. O. ix. 19. ἐφάψασθαι ποδοῖν σκοπιᾶς ἄλλας. N. ix. 113.

ἐφαμέριος. ἐφαμερίων φροντίς. Fr. Inc. lxxxvii. 2. ἐφαμερίαν στάθμαν. N. vi. 10.

ἐφάμιμος. ἐφάμιμε πάλας. Fr. Inc. cliii.

ἐφάμιλλον τιμὴν διώκων. I. vii. 57. cf. ἐπάμιλλος.
ἔφιδρος. τραχὺς παλιγκότοις. N. iv. 156.
ἐφίζω. τᾶς ἕδρας ἐφιζόμενοι. N. iv. 109.
ἐφίεμαι. ἐφίεμαι ὄρος. P. i. 57. αἰὼν ἔφιπτος μόρσιμος. O. ii. 19. ἔγχος κραταιόν. P. vi. 34. ἐφίεμαι συμφοσίας. P. iv. 524. δίκαν Φιλοκτήτᾳ. P. i. 97.
ἐφίημι. μὴ θραύσοι χρόνος ὅλβον ἐφίεμαι. O. vi. 164. ἐφίεντουσαν κρίσιν χαλκᾶν τερπνῶν. Fr. Thren. ii. 9.
ἐφιτμή. ἐφίτμαῖς θεῶν. P. ii. 39. κλυτοῖς ἀνδρὸς φίλου ἕσπεσθαι. I. vi. 26. ξείνας. P. iv. 415. ἐφιτμὰς κραίνων. O. iii. 19.
ἐφευρίσκω. ἐφεῦρ' ποτε Παλλὰς τέχναν. P. xii. 13. ἐφευρομένοις μῆτιν ὀρθόβουλον. P. iv. 466.
ἐφίημι. ἐφέννυμι. ἐπεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖς κρόκαις. N. x. 82. ἐπεσσόμενος γᾶν τελευτὰν ἁπάντων. N. xi. 21.
ἐφημοσύνα. ἐφημοσύναν ὀρθὰν ἄγεις. P. vi. 20.
ἐφίζω. ἐφίζοισα βλεφάροις παίδων. N. viii. 3. v. Not. V. L.
ἐφίημι. ἐφίητι φυλάξαι. I. ii. 15.
ἐφίκομαι. (ἐφικνέομαι) ἐφίκοιτό σε μοῖρα καλῶν. I. v. 19.
ἐφορμάω. ἐφορμαθείς. N. x. 130.
ἐχέτης. ὁ πλούσιος. Fr. Inc. cxxv.
ἔχθος. ἔχθεσιν βαρυλόγοις πιαινόμενον. P. ii. 100.
ἔχθιστος. ἔχθιστον νόστον. O. viii. 91. ἀμπλάκιον νέαις ἀλόχοις. P. xi. 41. ἐχθίστοις ψεύδεσι μὴ καταμιάναις. P. iv. 176. v. V. L.
ἔχθρα. εἴ τις πέλει ὁμογόνοις. P. iv. 259.
ἐχθρός. ἰὼν ποτὶ ἐχθρόν. P. ii. 154. ἐχθρὸν αἰνεῖν. P. ix. 169. ἐχθρὸν πᾶν ἔρδοντα χρὴ ἀμαυρῶσαι. I. iv. 82. ἐχθρῶν ἀπάοροι. P. viii. 124. ἐχθρὰ σοφία. O. ix. 57. ἐχθρὰ φάτις. P. i. 187. πάρφασις ἥν καὶ πάλαι. N. viii. 54. v. Not. ἐχθρᾷ ἀνάγκᾳ δικάζει. O. ii. 108. ἐχθρὰν δότειραν πενίας. Fr. Inc. vii. 5. ὁδὸν ὕβριος εὐθυτορεῖ. O. vii. 167. ἐχθρότατον μόρον δώσειν. N. i. 98.
ἔχιδνα. Fr. Inc. xlii. v. Not.
ἔχω. ἔχω δόξαν. O. vi. 140. εἰπεῖν. N. vii. 83. φράσαι καλά. O. xiii. 14. ἐλπίδα. P. iii. 196. λεγόμενον τοῦτο ἔπος προτέρων. N. iii. 92. ὁρμὰν γονάτων. N. v. 38. ἔχεις Αἴτναν. O. iv. 10. γέρας. P. viii. 112. μναμήϊον. P. v. 61. νὺν σάφα. P. ii. 104. πάντα. I. v. 18. ἔχει εὐδίαν. O. ii. 66. ἀγῶνας Ἑρμᾶς. O. vi. 134. βίον ἀπάλαμον. O. i. 95. γέρας. P. v. 21. γλῶσσά μοι πολλὰ τοξεύματα πελαδῆσαι. I. v. 59. διδακτά. N. iii. 71. δόμον ἐν τεμένεσσι σοῖς. N. vii. 138. δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. P. viii. 34. εὐδίαν. O. i. 158. ἦτορ τυφλόν. N. vii. 34. θαλίας. O. vii. 172. καιρὸς βραχὺ μέτρον πρὸς ἀνθρώπων. P. iv. 509. καιρὸς κορυφᾶν παντός. P. ix. 136. κευθμῶνας ὀρέων. P. ix. 60. κόρον. N. vii. 77. μίσσον ἄλμα ποντιάς. N. iv. 58. μομφὰν παῖδεσσιν. I. iv. 61. πάρεδρον. O. ii. 138. πατρῴαν Σαλαμῖνα Αἴας. N. iv. 78. πότμον μοῖρα. O. ii. 66. τέμενος μοῖραν ἐσλῶν. N. x. 36. τιμὰν Πυθοῖ. O. xiii. 50. τόσσα μέλαθρον. P. v. 51. Ῥόδον πατήρ. O. vii. 128. λόγον. O. vii. 159. ἔχομεν οἷον ἕκαστον μέρος. N. iii. 129. ἔχοντι εὐρὺ κλέος Κόραι Διός. O. x. 116. ἔχοντι σκότον ἀλκαὶ ὕμνων διόμεναι. N. vii. 19. τὰν (Κυράναν) Τρῶες. P. v. 108. ἔχειν ἐκτὸς πόδα. P. iv. 514. νὺν εὑροῖσα ἀνδράσι ξυνετοῖς ἔχειν. P. xii. 41. πλοῦτον κατακρύψαις. N. i. 45. ἀμφὶ βουλαῖς. P. v. 160. ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ ἀνδρός. Fr. Inc. xcix. 3. ψυχὰν ἀπ' ἀδίκων. O. ii. 125. ἔχων κῆδος. O. i. 173. μιλέταν. N. vi. 93. μέτρον βραχὺ ὕμνος. I. i. 87. ὄλβον. N. xi. 16. πόδα ἐν πεδίλῳ. O. vi. 13. πέτραν ὑψικέρατα. Fr. Inc. cxxvi. τέρψιν. P. viii. 130. τύμβον παρὰ βωμῷ. O. i. 150. ἔχουσα ἦτορ. P. ix. 56. κλαῖδας βουλᾶν Ἀσυχία. P. viii. 4. ἑχοίσας θρόνον Ῥέας ὑπέρτατον. O. ii. 141. ἔχοντα νόον φίλον. P. iii. 9. ῥίζαν σπέρματος. O. ii. 82. ἔχοντα Πυθωνόθεν μέλος χαρίεν. P. v. 141. ἔχοντες ἄλιον. O. ii. 110. εὖ ἔχοντις. O. v. 37. πεῖραν ἔχοντες. N. iv. 132. ψυχὰς κρέσσονας. N. ix. 77. ἴσχειν μιν ἐσθάς. P. iv. 140. v. V.

L. ἔχε σπέρμα. O. ix. 92. ἔχειν ἔρως. I. viii. 64. οὐδὲ ἔχε Ἀΐδας ῥᾴδιον ἀκινήταν. O. ix. 51. εἶχεν καλὸς ὀπώραν. I. ii. 8. ἔχον ἀπάτερϑε ἀστίων μοῖραν. O. vii. 137. ἂν ἔχοι ϑεός. N. vii. 131. ἔχοισιν αἰεὶ γέρας. N. vii. 148. ἔξει πόνον. N. iii. 20. εἶχετο ἔργου. P. iv. 414. γενύων δρᾰκόντος. P. iv. 435. vid. Σχέω.

ἐωσφόρος. λάμπει. I. iv. 43. vid. Ἀωσφόρος.

Z.

ζάϑεος. ἐν ζαϑέῳ χώρῳ δίξαι. Fr. Inc. lxxxvi. 3. ζαϑέᾳ Ἰσϑμῷ. I. i. 45. Πύλῳ. P. v. 94. ζάϑεον ἄλσος. O. x. 53. ζαϑέαν ἀγυιὰν προγόνων. N. vii. 136. ζαϑέων ἱερῶν ἐπώνυμε. Fr. Epinic. v. in Hieron. ἐπὶ ζαϑέοις κρημνοῖς Ἀλφειοῦ. O. iii. 39.

ζάκοτος. ζακότοιο ἔγχεος αἰχμᾷ. N. vi. 90. νότιον ϑέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν. Carmen in def. Solis. 19. p. 36.

ζάλη. ζάλαις ἀντικύρσαντες. O. xii. 16.

ζαλωτός. ζαλωτὸν εὐνᾶς ϑῆκε. O. vii. 10.

ζαμενής. Κένταυρος. P. ix. 65. v. Not. et Schol. Μέμνων. N. iii. 111. παῖς Αἰήτα. P. iv. 17. Σιληνός. Fr. Inc. lxxiii. 1. σόλμα. Fr. Inc. clxxxi. ζαμενεῖ ἀλίᾳ ἐϑάλπετο. P. iv. 21.

ζεύγλα. ζεύγλᾳ πέλασσε (βόας) μοῦνος ἀγαγών. P. iv. 404.

ζεύγω. ζεύξω τέλος χαρίτων σὺν ϑεοῖς. I. i. 7. ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων. P. x. 102. ζεῦξόν μοι σϑένος ἡμιόνων. O. vi. 37. ζεῦξαι πάγασον. O. xiii. 91. ζεῦξαι μέλος ἔργμασιν. N. i. 10. ζεύξασα ἐν κύκλῳ ἴϋγγα Κυπρογένεια. P. iv. 383. v. V. L. ζυγὲν ῥοαῖσι κλυταῖς ἐπέων. I. vii. 26.

ζόφος. ζόφον Γαδείρων. N. iv. 112. ζόφου χειμέριον μηνῶν ποικίλων. I. iv. 30.

ζυγός. ζυγὸν ἕτερον πότμῳ εἴργει ἕτερα. N. vii. 8. v. V. L. (Not. et D. P.) ζυγὸν ἐπαυχένιον λαβόντα. P. ii. 173. πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 94. ζυγοῖς ἁρμάτων τετραόροις. N. vii. 187.

ζωϑάλμιος. χάρις. O. vii. 19.

ζώνη. ζώναν φοινικόκροκον κατα϶ηκαμένα. O. vi. 66.

ζωή. ζωᾶς ἁπλόαις καλεύϑοις. N. viii. 61. περὶ ζωᾶς καὶ ϑανάτου πεῖραν. N. iv. 68. ζωᾶς ἄωτον ποιμαίνοντι. I. v. 14.

ζωός. ζωοῖσιν ἐρπόντεσσιν ὁμοῖα ἔργα. O. vii. 95. ζωαὶ ἔσαν δίδυμοι. P. iv. 372. ζῶον εἴδωλον αἰῶνος λείπεται. Fr. Thren. ii. 5. in Not. p. 19.

ζώω. ζώει ἐν Ὀλυμπίοις. O. ii. 44. ζώει ἄλκος μάσσων. I. iii. 7. ζώειν Χείρωνα ἤϑελον. P. iii. 4. ζώων καὶ ἀποϑανών. I. vii. 43. ζώων ἔτι—ἴδῃ υἱόν. P. x. 39. ζῶν εἴδωλον. Fr. Thren. ii. 4. p. 19.

H.

ἤ. ἦ. P. xi. 60. μείζονα ἢ ὡς ἰδεῖν. O. xiii. 162. N. vii. 30. πότερον—ἤ. P. xi. 38. 34. 67. ἤ, ἦ. N. x. 108. Fr. Scol. ii. 8. Fr. Prosod. v. 2. in Aphæam. ἦ, ἤτοι. N. vi. 8. ἦ pro δή. P. vi. 1, 2. ἦ quinquies repetitum in Carm. in def. Solis v. 16-20. et in Encom. Fr. i.

ἦ. ἦ, certe, sane, utique. O. i. 43. xiii. 90. N. viii. 41. P. ix. 40. ἦ μάν. P. iv. 71. N. viii. 43. I. i. 88. ἦ ῥα. P. ix. 63. I. vii. 3. ἦ μάλα. P. iv. 113. ἦ κεν. P. i. 91. ἦ μήν. Fr. Scol. i. 5.

ἦϐη. ἥϐας ἄνϑος κυμαίνει. P. iv. 281. χρυσοστεφάνοιο καρπόν. O. vi. 96. P. ix. 192. ἥϐᾳ ϑάλλοντα τέκνα. Fr. Inc. clxvi. ἥϐᾳ λιταρῷ τε γήρᾳ βίοτον ἁρμόσαις. N. vii. 146. ἥϐᾳ κεχλάδοντας. P. iv. 319. πρὸς ἥϐαν ϑυμὸν ἐκδόσϑαι. P. iv. 525. ἥϐαν ἄδικον ὑπέρσπλον δρέπων. P. vi. 48. v. V. L. ἄπειρον καλῶν. I. viii. 153. ἐς ἥϐαν νεόγυιον παιδῶν. Fr. Scol. ii. 19. Ἥϐη, dea. v. Ind. Nom. Propr.

ἥδη. ἤδη. O. iii. 33. vi. 37. viii. 100. x. 104. xiii. 144. P. ii. 109. iii. 100. iv. 112. 279. 301. 374. v. 26. 68. ix. 119. N. ii. 34. I. vi. 18.

ἡϑαῖος. ἡϑαῖον ξεῖνον. I. ii. 69.

ἦϑος. τοιοῦτον μή ποτέ μοι εἴη. N. viii. 60. ἐμφυὲς διαλλάξαιντο. O. xi. 22. συγγενὲς κρύψαι. O. xiii. 16. ἤϑεσιν ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων μιχϑέντες. P. iv. 459.

ἧκω. ἧκει ὀχέων Ψαύμιος. O. iv. 18. ἧκεν Μιδέαθεν. O. x. 78. ταχέως. P. iv. 224. ἥκοντι πατρὶ νεότατι (νεότατος). O. x. 103.

Ἅλιος. vid. Ἄλιος.

Ἁλικία. vid. Ἀλικία.

ἧμαι. ἄμενον. O. x. 41. N. x. 116.

ἡμίθεος. ἡμιθέων πλόος. P. iv. 375. ἡμιθέοισιν. P. iv. 327. ἡμιθέοις ναύταις Ἰάσονος. P. iv. 20.

ἡμίονος. σθένος ἡμιόνων. O. vi. 38. ἀνὰ ἡμιόνοις ξεστῷ τε ἀπήνᾳ. P. iv. 167. ἵπποις, ἡμιόνοις τε. O. v. 15.

ἧμισυς. ἥμισυ μὲν, ἥμισυ δέ. N. x. 163. 165.

ἠνεμόεις. ἠνεμόεσσαν ἵππον. I. iv. 11. vid. Ἀνεμόεις.

ἤπειρος. vid. Ἄπειρος.

ἦρ. ἦρος φοινικανθέμου ἀκμᾷ. P. iv. 114.

ἠρινός. ἠρινὰ φύλλα ἀναπέμπει χθών. P. ix. 82.

ἡρῷος. ἡρῳαῖς ἐν ἀρεταῖς. O. xii. 71. ἡρῳαῖς πομπαῖς πολυθύτοις. N. vii. 68.

ἡρῳΐς. ἡρῳΐδων στρατὸν ἐπίνομον. P. xi. 14. v. Not.

Ἥρως. Ἀτρεΐδας Θάνεν. P. xi. 47. δεύτερος γένος ἐξ Ὠκεανοῦ. P. ix. 27. λαοσεβὴς. P. v. 128. πρώτιστος. P. ii. 57. πόσις. N. x. 153. Θεός (Hercules). N. iii. 38. Euphemus. P. iv. 64. Λοκρός. O. ix. 94. Λυδὸς Πέλοψ. O. ix. 15. ἥρωος Πηλέος. I. vi. 37. ἡρῳϊ Εἰλατίδᾳ. O. vi. 54. ὑφ' ἥρωι λύοι χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 96. ἥρωα ἐπασκήσω τιμαῖς. N. ix. 24. Ἀσκλαπιόν. P. iii. 13. τίνα; O. ii. 2. ἥρως, Æacus. O. viii. 56. ἥρωες ἀγνοί. Fr. Thren. iv. 9. ἀντίθεοι. P. iv. 102. Argonautæ. P. iv. 356. ἡρώων περιναιεταόντων ἄωτοι. N. viii. 15. διφρηλάται κράτιστοι. I. i. 23. ἡρώων λόγον. I. v. 23. τις. P. ix. 205. ἥρωσι μόχθον, Τρωΐαν. I. vi. 42. ἥρωας αἰχματάς. N. v. 23. ἀντιθέους. P. i. 103. ἱπποδάμους. N. iv. 47. ὑπερτάτῳ ἐν μάχαις. P. viii. 37.

ἡσυχία. vid. Ἀσυχία.

ἦτοι. O. ii. 4. 55. xii. 20. xiii. 118. P. xii. 52. N. vi. 9. v. 78.

ἦτορ. ἄλκιμον. N. viii. 41. ἴυγγι ἕλκομαι. N. iv. 57. ἔχοισα καθύπερθε μόχθου. P. ix. 56. Ζηνὸς ἔπεισε. O. ii. 144. ἴσον ταχυτᾶτι. O. iv. 38. τρέψαι γλυκεῖαν πρὸς εὐφροσύναν. I. iii. 17. τυφλὸν ἔχει. N. vii. 35. φίλον, ἔλδεαι. O. i. 6.

ἠϋκόμοις. ἠϋκόμοι Χάριτες. P. v. 60. ἠϋκόμων Μοισᾶν. O. vi. 154.

ἠΰπυργος. ἠΰπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. iv. 18.

Θ.

Θαίομαι. Θαίομαι. P. viii. 65. v. Not. cf. V. L. ad I. i. 3.

Θαητός. Ἀωσφόρος. I. iv. 40. Θαητὸν ἀγῶνα. O. iii. 65. δόμον. P. vii. 11. (τὸ) δέμας. N. xi. 15. μέγαρον. O. vi. 3. εἶδος. P. ix. 191. εἴδεσι αἰσχύνοι. P. iv. 470. ἐν ἅλικι Θησέμεν. P. x. 90. Θαητὰν ἐς αἴγλαν. N. i. 54. Θαητοῖσι γυίοις ἁρμόζοισα. P. iv. 142.

Θάλαμος. Θαλάμου προθύρῳ. O. vi. 2. Ὡρᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. μυχὸν εὐρύν. N. i. 61. Θαλάμῳ πολυχρύσῳ Λιβύας. P. ix. 122. ἐν δαμεῖσα. P. iii. 19. Θάλαμον ἐς τεόν. N. xi. 3. Θαλάμων ἄλσος. O. v. 30. ἐκ Μιδέας. O. vii. 53. Θαλάμοις μεγαλοκευθέεσσιν. P. ii. 61. ἐν πολυχρύσοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. πρὸς Θαλάμους Αἰήτα. P. iv. 285.

Θάλασσα. Θαλάσσας πολιᾶς ἔνδον. O. vii. 114. v. Schol. διὰ πίσταται ὄνυμα αὐτῶν. N. vi. 81. κρημνὸν Θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. ἐν Θαλάσσᾳ. O. ii. 51. ἐν Θ. ψάμαθοι. P. ix. 84. Θάλασσαν ἐπῄει κινηθείς. Fr. Inc. xv. 1. Ἰονίαν. P. iii. 120.

Θαλασσαῖος. Θαλασσαῖον δελφῖνα. P. ii. 93.

Θαλάσσιος. Θαλασσίαις ῥιπαῖσιν ἀνέμων. N. iii. 101.

Θάλεια. Θάλειαν μοῖραν ἀγώνων. N. x. 99. v. V. L.

Θαλία. Θαλίας ἔχει πόλις. O. vii. 173. Θαλίαις τερπναῖς. O. x. 93. σὺν εὐφώνοις. P. i. 73. Θαλίαις εὐθαμίαις τε. P. x. 53.

Θαλερός. Θαλερὰν Ἥβαν. N. i. 110.

Θαλέω. Θάλησε σελίνοις. N. iv. 143. v. V. L. Θάλησεν ἄστυ νικαφορίαις. N. x. 77. v. V. L. vid. Θάλλω.

Θάλλω. Θάλλει ἀρεταῖς. O. ix. 27. μέρος ὄγδοον. P. iv. 116. ἔθαλλε χῶρος δένδρεα. O. iii. 40. Θάλλων οὐ (κατὰ) πάντα χρόνον ἄλβος. I. iii. 10. χρυσέᾳ κόμᾳ. I. vii. 69. Θάλλοντος συμποσίου ἀνδρῶν. I. vi. 1. Θάλλοντες ἀρεταῖς αἰεὶ σὺν Θεῷ. I. vi. 6. Θάλλοισαν εὐδαιμονίαν. P. vii. 22. δίσποιναν. P. ix. 15. Θάλλοισα ἀρετά. I. v. 21. τὰ μέσα ὄλβῳ μακροτέρῳ τεθαλότα. P. xi. 81. [τέθηλεν ὄλβος. Fr. ex Thren. p. 17. Θάλλοντα ἥβᾳ. Fr. Inc. clxvi. p. 100. *Ex Schedis.*]

Θάλος. Θάλος ἀρωγὸν Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81. σεμνὸν Ἀλκαϊδᾶν. O. vi. 114. κοινόν. I. vii. 34. Συρακοσσᾶν. N. i. 2.

Θαλπνός. Θαλπνότερον ἄστρον. O. i. 9.

Θάλπω. ἐθάλπετο ἁλίῳ πατήρ. N. iv. 23.

Θαμά. O. i. 25. φύονται. O. iv. 40. διδόμεν. N. vii. 143. μέλπονται. P. iii. 40. iv. 71. N. i. 25. 33. ii. 13. κιθαρίζων. N. iv. 25. N. v. 69. ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπιζαν. Fragm. Inc. xliv. 3.

Θαμάκις. N. x. 72. I. i. 37.

Θαμέω. ἐθάμεσεν (αὐτὸν) Ἄρτεμίς τε καὶ Ἀθάνα. N. iii. 86.

Θάμβος. Θάμβει δυσφόρῳ τερπνᾷ τε μιχθείς. N. i. 85.

Θαμινά. O. i. 85. N. iii. 78.

Θάνατος. πεῖρας θανάτου οὔτι κέκριται. O. ii. 57. ἐκ θανάτου κομίσαι ἄνδρα. P. iii. 99. μέλανος καλλίονα ἐσχατιάν. P. xi. 87. παρὰ σᾶμα νέονται πενιχρὸς ἀφνέος τε. N. vii. 27. v. Not. περὶ καὶ ζωᾶς. N. ix. 68. θανάτοιο πρίατο κομιδὰν πατρός. P. vi. 39. θανάτοιο κῆρας. Fr. Hyporch. vi. 42. θανάτῳ πόρεν Κύκνον. O. ii. 147. οἰκτροτάτῳ. P. iii. 73. περισθενεῖ ἔπεσαι σῶμα πάντων. Fr. Thren. ii. 4. p. 19. ἐπὶ θανάτῳ. P. iv. 332. θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. O. x. 49. λίθινον. P. x. 75. οἱ φύτευεν. N. iv. 96. μοι ἐπίτειλον. N. x. 144. φυγών. N. x. 155.

Θάνω. vid. Θνήσκω.

Θαρσαλέος. Θαρσαλέα φωνά. N. ix. 117.

Θαρσέω. Θαρσήσαις λόγοις ἀγαθοῖς. P. iv. 179. ὄρθιον ὦρσαι Θαρσέων. O. ix. 163.

Θάρσος. Θάρσος αἰετὸς ἔπλετο. P. v. 148.

Θάσσον. ἀγάνορος ἵππου. O. ix. 35. ἔντυεν. P. iv. 322.

Θαῦμα. ἀκοῦσαι. P. i. 50. οὐ Θαῦμα. N. x. 94. Θαύματα πολλά. O. i. 43. v. V. L.

Θαυμάζω. Fr. Scol. i. 12. p. 10. Θαυμάσαι. P. x. 76. Θαύμασον δύναμιν μεγάλαν. P. ix. 53.

Θαυμαίνω. Θαύμαινε τόθι δένδρεα. O. iii. 57.

Θαυμάσιος. Θαυμάσιον τέρας. P. i. 49.

Θαυμαστός. Θαυμαστὸν ἐὼν φάνη. O. ix. 144. στρατός. P. ii. 86. πατήρ. P. iii. 126. ὄνειρος. P. iv. 289. υἱὸς Ἀελίου. P. iv. 429. Θαυμαστὸν ὄλβον λαχών. N. ix. 108. ὕμνον πορὼν γνησῷ. I. iv. 36. Θαυμασταὶ ὁδόν. P. x. 48. Θαυμασταὶ πέλονται. I. v. 8. Θαυμαστά. O. i. 43. in V. L.

Θάω. Θάομαι. v. V. L. ad I. i. 3.

Θεά. I. viii. 98. Θεᾶς ἀνὰ βωμῷ. O. xiii. 107. Νίκας. N. v. 75. Θεῇ (Ἀθανᾷ). O. vii. 75. Θεᾶν ὕμνοις. I. viii. 132.

Θεάω. μή σε Θεῶμ' ἄτερ ὀμμάτων. Carm. in def. Solis p. 36. v. V. L. et V. L. ad P. viii. 64.

Θεῖος. Θεῖος ἀνήρ. P. vi. 38. φήρ. P. iv. 211. cf. Schol. Θεῖον ἄστυ Κυράνας. P. iv. 465. Θεῖον ὄρνιχα. O. ii. 159. Θείαις ὀδύναισι ἐπέβαινεν. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.

Θέλγω. Θέλγει φρένας δαιμόνων. P. i. 22. Θέλξαν νιν ἀοιδαί. N. iv. 5. v. V. L.

Θέλω. vid. Ἐθέλω.

Θέμιθλον. ἐν Θεμέθλοις Διὸς Ἄμμωνος. P. iv. 28. Θέμιθλα Παγγαίου. P. iv. 320.

Θέμις. ξενίου Διὸς ἀσκεῖται. N. ix. 9. v. Not. Θέμιδες Διός. O. x. 29. Θέμισσιν. Φοῖβος ἀμνυέτω τὸν μέν. P. iv. 96. dea. v. Ind. N. P.

Θεμισκόπος. Θεμίσκοπον εὐώνυμον οἰκεῖν. N. vii. 68.

Θεμίπλεκτος. Θεμιπλέκτοις ἅμα στεφάνοις. N. ix. 125.

ἧκω. ἧκει ὀχέων Ψαύμιος. O. iv. 18. ἧκεν Μιδέαθεν. O. x. 78. ταχέως. P. iv. 224. ἥκοντι πατρὶ νεάτατι (νεότατος). O. x. 103.

ἥλιος. vid. Ἅλιος.

ἡλικία. vid. Ἀλικία.

ἧμαι. ἄμενον. O. x. 41. N. x. 116.

ἡμίθεος. ἡμιθέων πλόος. P. iv. 375. ἡμιθέοισιν. P. iv. 327. ἡμιθέοις ναύταις Ἰάσονος. P. iv. 20.

ἡμίονος. σθένος ἡμιόνων. O. vi. 38. ἀνὰ ἡμιόνοις ξεστῷ τε ἀπήνᾳ. P. iv. 167. ἵπποις, ἡμιόνοις τε. O. v. 15.

ἧμισυς. ἥμισυ μὲν, ἥμισυ δέ. N. x. 163. 165.

ἠνεμόεις. ἠνεμόεσσαν ἵππον. I. iv. 11. vid. Ἀνεμόεις.

ἤπειρος. vid. Ἄπειρος.

ἦρ. ἦρος φοινικανθέμου ἀκμᾷ. P. iv. 114.

ἠρινός. ἠρινὰ φύλλα ἀναπέμπει χθών. P. ix. 82.

ἠρῷϊος. ἠρῳαῖαις ἐν ἀρεταῖς. O. xii. 71. ἠρῳαίαις πομπαῖς πολυθύτοις. N. vii. 68.

ἠρῷς. ἠρῴδων στρατὸν ἐπίνομον. P. xi. 14. v. Not.

ἥρως. Ἀτρεΐδας θάνεν. P. xi. 47. δεύτερος γένος ἐξ Ὠκεανοῦ. P. ix. 27. λαοσεβὴς. P. v. 128. πρώτιστος. P. ii. 57. πόσις. N. x. 153. Θεὸς (Hercules). N. iii. 38. Euphemus. P. iv. 64. Λοκρός. O. ix. 94. Λυδὸς Πέλοψ. O. ix. 15. ἥρωος Πηλέος. I. vi. 37. ἥρωϊ Εἰλατίδᾳ. O. vi. 54. ὑφ' ἥρωι λύσι χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 96. ἥρωα ἐπασκήσω τιμαῖς. N. ix. 24. Ἀσκλαπιόν. P. iii. 13. τίνα; O. ii. 2. ἥρως, Æacus. O. viii. 56. ἥρωες ἀγνοί. Fr. Thren. iv. 9. ἀντίθεοι. P. iv. 102. Argonautæ. P. iv. 356. ἡρώων περιναιεταόντων ἄωτοι. N. viii. 15. διφρηλάται κράτιστοι. I. i. 23. ἡρώων λόγον. I. v. 23. τις. P. ix. 205. ἥρωσι μόχθον, Τρόϊαν. I. vi. 42. ἥρωας αἰχματάς. N. v. 23. ἀντιθέους. P. i. 103. ἱπποδάμους. N. iv. 47. ὑπερτάτους ἐν μάχαις. P. viii. 37.

ἡσυχία. vid. Ἀσυχία.

ἦτοι. O. ii. 4. 55. xii. 20. xiii. 118. P. xii. 52. N. vi. 9. v. 78.

ἦτορ. ἄλκιμον. N. viii. 41. ἴυγγι ἕλκομαι. N. iv. 57. ἔχοισα καθύπερθε μόχθου. P. ix. 56. Ζηνὸς ἔπεισε. O. ii. 144. ἴσον ταχυτᾶτι. O. iv. 38. τρέψαι γλυκεῖαν πρὸς εὐφροσύναν. I. iii. 17. τυφλὸν ἔχει. N. vii. 35. φίλον, ἔλδεαι. O. i. 6.

ἠΰκομος. ἠΰκομοι Χάριτες. P. v. 60. ἠϋκόμων Μοισᾶν. O. vi. 154.

ἠΰπυργος. ἠΰπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. iv. 18.

Θ.

θαέομαι. θαίομαι. P. viii. 65. v. Not. cf. V. L. ad I. i. 3.

θαητός. Ἀωσφόρος. I. iv. 40. θαητὸν ἀγῶνα. O. iii. 65. δόμον. P. vii. 11. (τὸ) δέμας. N. xi. 15. μέγαρον. O. vi. 3. εἶδος. P. ix. 191. εἴδος αἰσχύνοι. P. iv. 470. ἐν ἅλιξι θησέμεν. P. x. 90. θαητὰν ἐς αὖγλαν. N. i. 54. θαητοῖσι γυίοις ἁρμόζουσα. P. iv. 142.

θάλαμος. θαλάμου προθύρῳ. O. vi. 2. Ὥρᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. μυχὸν εὐρύν. N. i. 61. θαλάμῳ πολυχρύσῳ Λιβύας. P. ix. 122. ἐν δαμείσα. P. iii. 19. θάλαμον ἐς τέον. N. xi. 3. θαλάμων ἄλσος. O. v. 30. ἐκ Μιδέας. O. vii. 53. θαλάμοις μεγαλοκευθέεσσιν. P. ii. 61. ἐν πολυχρύσοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. πρὸς θαλάμους Αἰήτα. P. iv. 285.

θάλασσα. θαλάσσας πολιᾶς ἔνδον. O. vii. 114. v. Schol. διὰ πέταται ὄνυμα αὐτῶν. N. vi. 81. κρημνὸν θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. ἐν θαλάσσᾳ. O. ii. 51. ἐν θ. ψάμαθοι. P. ix. 84. θάλασσαν ἐπῆλθε πινθεύς. Fr. Inc. xv. 1. Ἰονίαν. P. iii. 120.

θαλασσαῖος. θαλασσαῖον δελφῖνα. P. ii. 93.

θαλάσσιος. θαλασσ'αις ῥιπαῖσιν ἀνέμων. N. iii. 101.

θάλεια. θάλειαν μοῖραν ἀγώνων. N. x. 99. v. V. L.

θαλία. θαλίας ἔχει πόλις. O. vii. 173. θαλίαις τερπναῖς. O. x. 93. σὺν εὐφώνοις. P. i. 73. θαλίαις εὐφαμίαις τε. P. x. 53.

Θαλερός. Θαλερὰν Ἥβαν. N. i. 110.

Θαλέω. Θάλησε σελίνοις. N. iv. 143. v. V. L. Θάλησεν ἄστυ νικαφορίαις. N. x. 77. v. V. L. vid. Θάλλω.

Θάλλω. Θάλλει ἀρεταῖς. O. ix. 27. μέρος ὄγδοον. P. iv. 116. ἔθαλλε χῶρος δένδρεα. O. iii. 40. Θάλλων οὐ (κατὰ) πάντα χρόνον ἄλκιμος. I. iii. 10. χρυσίᾳ κόμᾳ. I. vii. 69. Θάλλοντος συμποσίου ἀνδρῶν. I. vi. 1. Θάλλοντες ἀρεταῖς αἰεὶ σὺν Θεῷ. I. vi. 6. Θάλλοισαν εὐδαιμονίαν. P. vii. 22. δίσποιναν. P. ix. 15. Θάλλοισα ἀρετά. I. v. 21. τὰ μέσα ἄλκῳ μακροτέρῳ τεθαλότα. P. xi. 81. [τέθηλεν ἄλκιμος. Fr. ex Thren. p. 17. Θάλλοντα ἥβᾳ. Fr. Inc. clxvi. p. 100. *Ex Schedis.*]

Θάλος. Θάλος ἀρωγὸν Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81. σεμνὸν Ἀλκαϊδᾶν. O. vi. 114. κοινόν. I. vii. 34. Συρακοσσᾶν. N. i. 2.

Θαλπνός. Θαλπνότερον ἄστρον. O. i. 9.

Θάλπω. ἐθάλπετο ἁλίᾳ πατήρ. N. iv. 23.

Θαμά. O. i. 25. φύονται. O. iv. 40. διδόμεν. N. vii. 143. μέλπονται. P. iii. 40. iv. 71. N. i. 25. 33. ii. 13. κιθαρίζων. N. iv. 25. N. v. 69. ἰμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν. Fragm. Inc. xliv. 3.

Θαμάκις. N. x. 72. I. i. 37.

Θαμίζω. ἐθάμιξεν (αὐτὸν) Ἄρτεμίς τε καὶ Ἀθάνα. N. iii. 86.

Θάμβος. Θάμβει δυσφόρῳ τεραπνῷ τε μιχθείς. N. i. 85.

Θαμινά. O. i. 85. N. iii. 78.

Θάνατος. πεῖρας Θανάτου οὔτι κέκριται. O. ii. 57. ἐκ Θανάτου κομίσαι ἄνδρα. P. iii. 99. μέλανος καλλίονα ἐσχατιάν. P. xi. 87. παρὰ σᾶμα νέονται πενιχρὸς ἀφνεός τε. N. vii. 27. v. Not. περὶ καὶ ζωᾶς. N. ix. 68. Θανάτοιο πρίατο κομιδὰν πατρός. P. vi. 39. Θανάτοιο κῆρας. Fr. Hyporch. vi. 42. Θανάτῳ πόρεν Κύκνον. O. ii. 147. οἰκτροτάτῳ. P. iii. 73. περισθενεῖ ἕπεται σῶμα πάντων. Fr. Thren. ii. 4. p. 19. ἐπὶ Θανάτῳ. P. iv. 332. Θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. O. x. 49. λίθινον. P. x. 75. οἱ φύτευεν. N. iv. 96. μοι ἐπίστειλον. N. x. 144. φυγών. N. x. 155.

Θάνω. vid. Θνήσκω.

Θαρσαλέος. Θαρσαλέα φωνά. N. ix. 117.

Θαρσέω. Θαρσήσαις λόγοις ἀγαναῖς. P. iv. 179. ὄρθιον ὦρυσαι Θαρσέων. O. ix. 163.

Θάρσος. Θάρσος αἰετὸς ἔπλετο. P. v. 148.

Θᾶσσον. ἀγάνορος ἵππου. O. ix. 35. ἔντυεν. P. iv. 322.

Θαῦμα. ἀκοῦσαι. P. i. 50. οὐ Θαῦμα. N. x. 94. Θαύματα πολλά. O. i. 43. v. V. L.

Θαυμάζω. Fr. Scol. i. 12. p. 10. Θαυμάσαι. P. x. 76. Θαύμασον δύναμιν μεγάλαν. P. ix. 53.

Θαυμαίνω. Θαύμαινε τόθι δένδρεα. O. iii. 57.

Θαυμάσιος. Θαυμάσιον τέρας. P. i. 49.

Θαυμαστός. Θαυμαστὸν ἰὼν φάνη. O. ix. 144. στρατός. P. ii. 86. πατήρ. P. iii. 126. ὄνειρος. P. iv. 289. υἱὸς Ἀελίου. P. iv. 429. Θαυμαστὸν ὄλβον λαχών. N. ix. 108. ὕμνον πορὼν γενεᾷ. I. iv. 36. Θαυμαστὰν ὁδόν. P. x. 48. Θαυμασταὶ πέλονται. I. v. 8. Θαυμαστά. O. i. 43. in V. L.

Θάω, Θάομαι. v. V. L. ad I. i. 3.

Θεά. I. viii. 98. Θεᾶς ἀνὰ βωμῷ. O. xiii. 107. Νίκας. N. v. 75. Θεᾷ (Ἀθανᾷ). O. vii. 75. Θεᾶν ὕμνοις. I. viii. 132.

Θεάω. μή σε Θεῷμ' ἄτερ ὀμμάτων. Carm. in def. Solis p. 36. v. V. L. et V. L. ad P. viii. 64.

Θεῖος. Θεῖος ἀνήρ. P. vi. 38. φήρ. P. iv. 211. cf. Schol. Θεῖον ἄστυ Κυράνας. P. iv. 465. Θεῖον ὄρνιχα. O. ii. 159. Θείαις ὀδύναισι ἐτέξαινεν. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.

Θέλγω. Θέλγει φρένας δαιμόνων. P. i. 22. Θέλξαν νὶν ἀοιδαί. N. iv. 5. v. V. L.

Θέλω. vid. ἐθέλω.

Θεμιθλον. ἐν Θεμιθλοις Διὸς Ἀμμωνος. P. iv. 28. Θεμεθλα Παγγαίου. P. iv. 320.

Θέμις. ξενίου Διὸς ἀσκεῖται. N. ix. 9. v. Not. Θέμιδες Διός. O. x. 29. Θέμισσιν. Φοῖβος ἀμνάσει τὸν μέν. P. iv. 96. dea. v. Ind. N. P.

Θεμίσκοπος. Θεμίσκοπον εὐώνυμον οἰκεῖν. N. vii. 63.

Θεμίπλεκτος. Θεμιπλέκτοις ἅμα στεφάνοις. N. ix. 125.

Θεμισκρέων. Θεμισκρεόντων Battiadæ. P. v. 38. v. V. L.

Θεμίζω. Θεμισσαμένους ὀργὰς ἐμὲ καὶ σέ. P. iv. 250.

Θεμιστός. Θεμιστῶν ὕμνων μάντις Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii.

Θεμιστεῖος. Θεμιστεῖον σκᾶπτον ἀμφέπει. O. i. 18.

Θεμιτός. σὲ, ὃν οὐ Θεμιτὸν Θιγεῖν ψεύδει. P. ix. 75.

Θέναρ. νεόκτιστον βωμοῖο. P. iv. 367. ἁλός. I. iv. 97.

Θένω. Θένον σκάπτῳ ἐλαίας Δικύμνιον. O. vii. 50.

Θεόδματος. Θεοδμάτας Δάλου. O. vi. 101. Θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ. P. i. 118. Θεόδματον χρέος. O. iii. 12. ὦ Θεοδμάτα. Fr. Prosod. i. 1. in Del. p. 25. Θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα. P. ix. 17. νόμων. Fr. Inc. cxc. 5. p. 105. Θεοδμάτους ἀρετάς. I. vi. 15.

Θεύθεν. O. xii. 12. P. xi. 76.

Θεόμοιρος. Θεόμοιρ' Ἀρκεσίλα. P. v. 6. v. V. L. Θεόμοιρον γέρας γάμου. I. viii. 84.

Θεόπομπος. Θεόπομποι τιμαί. P. iv. 123.

Θεοπριπής. Θεοπριπὲς δῶμα Ἥρας. N. x. 3.

Θεοπροπέω. Θεοπροπέων ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι μάντις. P. iv. 339.

Θέορτος. Θεόρτῳ σὺν ὅλῳ. O. ii. 67.

Θεός. τί Θεός; τί τὸ πᾶν; Fr. Inc. xcix. 1. ἀγάλλων ἔδωκε δίφρον. O. i. 139. ἀγεμόνεσσι κυδεραται ἐγένηται. P. iv. 488. ἅπαν ἀνύεται. P. ii. 89. 91. αὔξει ἄδρὸν λόγον. N. vii. 47. γενέσθαι μὴ ματεύσῃ. O. v. 57. ἔμμεναι πάμπαν. N. x. 108. ἐπίτροπος. O. i. 171. εὗρεν. P. xii. 39. εὔφρων. O. iv. 21. εἰ ἔχοι ἄν τοῦτο. N. vii. 131. ἥρως. N. iii. 38. εἰ ἀρέξαι πλοῦτον. P. iii. 195. ὀρθωτὴρ πέλοι Ἰέρωνι. P. i. 109. οὐ Θεὸς, οὐ βροτός. P. iii. 54. παρέχοι. O. vi. 173. πέμψεν αἰστόν. I. vi. 73. πρόφρων. P. v. 157. σάφα εἰπὰς. O. viii. 61. τὶς τὸν λίθον ἄμμι παρέτρεψε. I. viii. 22. κείνη Θυμὸν ἔντυνεν. N. ix. 86. φυτεύει χάριν ἀοιδᾷ. Fragm. Incert. in Add. ἄνευ Θεοῦ. O. ix. 156. Θεοῦ δείξαντος ἀρχάν. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. δόμον. N. vii. 67. μοῖρα. O. ii. 37. νάπος κοιλόπεδον. P. v. 51. σὺν παλάμᾳ. O. x. 25. σπέρμα καθαρὸν φέροισα. P. iii. 27. τύχᾳ. N. vi. 41. σάματι. P. iv. 355. Θέλοντος πλέοις. Fr. Inc. xxxv. τᾶς Θεοῦ. N. v. 23. v. V. L. Θεοῦ μεγάλας κύνα (Pana). Fr. Parthen. ii. p. 15. Θεοῖο γόνον κλέπτοισα. O. vi. 10. ὥσπερ Θεῷ. O. vii. 144. Θεῷ εἰδομένῳ ἀνέρι. P. iv. 37. γνωτὰ ἀείδω. N. x. 57. σὺν Θεῷ ὄλβος φυτευθείς. N. viii. 28. Θεῷ πίσυνος Ἰάσων. P. iv. 413. μιχθέντι κούρᾳ. P. ix. 21. ἐν Θεῷ τέλος. O. xiii. 147. Θεῷ ῥίζοντας ἑκατόμβας. P. x. 52. σὺν Θεῷ. I. iv. 7. Θεῷ Λυδίῳ (Λυσίᾳ, Λυαίᾳ. v. V. L.). Fr. Inc. xxv. 1. Θεῷ δυνατὸν ὄρσαι φάος. Fragm. Inc. xcviii. 1. οὐ χρὴ ἐρίζειν πρὸς Θεόν. P. ii. 161. Θεὸν ἀγνὸν (Ἅλιον). O. vii. 109. αἴτιον. P. vii. 33. Ἀπόλλωνα. O. vii. 57. ἄμβροτον. N. x. 13. δέκονται σὺν βοᾷ. N. v. 71. τίνα; O. ii. 2. ἀριστοτέχναν. Fr. Inc. xix. ὀρσοτρίαιναν. P. ii. 23. λασέμεν εἴ τις ἔλπεται. P. i. 103. Σίσυφον ὡς Θεόν. O. xiii. 74. σεμνὰν Ῥέαν μέλπονται. P. iii. 141. ποντίαν. I. viii. 71. πρὸς Θεὸν ᾤχετο. N. vii. 58. Θεὸν Κρονίδαν. P. vi. 26. Θεὸν κισσοδέταν. (Bacchum.) Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41. Θεοὶ κοιρανέοντι χορούς. O. xiv. 11. δαίσαντο. P. iii. 165. Γιγάντεσσιν ἀντιάζωσιν μάχαν. N. i. 100. Θεοὶ, ἐπιπέμπετε χάριν κλυτάν. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41. Θεοὶ νίκαν ἔδοσαν. Fr. Parthen. v. 6. p. 16. Θεῶν ἅλσια. P. v. 120. ἀνάκτων δώδεκα. O. x. 59. ἄστρ. P. v. 102. βασιλεὺς ὁ μέγας, Ζεύς. O. vii. 13. βασιλῆα. N. vii. 120. βασίλεια. N. i. 59. v. V. L. γαμβροῦ εὐδαίμονος. I. vi. 37. γένος ἕν. N. vi. 1. γένος πιστόν. N. x. 102. δαῖτα. I. ii. 57. δύναμις. O. xiii. 116. ἕδραν χαλκόπεδον. I. vii. 63. ἕκατι. I. iv. 1. ἐπιγομένων πραξις ὠκεῖα. P. ix. 119. ἰφιτμαῖς. P. ii. 39. καλλίστα Ἥβα. N. x. 34. κάρυκα Ἑρμᾶν. O. vi. 132. κρατίστου. O. xiv. 20. ναοῖσιν. O. xiii. 29. νόμοις. P. ii. 81. ὅσιν ἄφθιτον. P. viii. 101. v. V. L. ὄρκον. O. vii. 119.

N. vii. 119. Θρόον (emend.) μὴ ἀναῤῥῆξαι. Fr. Inc. xciii. 3.

Θρώσκω. Θρώσκω γνώμᾳ. Fr. Inc. cxv. v. Not.

Θυγάτηρ. Διὸς Ἀλάθεια. O. x. 5. Θέμιδος Εὐνομία. O. ix. 24. Τιτυοῦ Εὐρώτα. P. iv. 81. Φλεγύα. P. iii. 14. πολέμου Ἀλαλά. Fr. Inc. xxxvi. 2. Νηρέως (Θέτις.) I. viii. 91. Γαίας. P. ix. 31. Θυγατρὸς (Δάματρος) λευκίππου. O. vi. 161. Ἑρμᾶ Ἀγγελίας. O. viii. 106. γάμον. O. i. 128. Θυγατέρι ὑπεροχωτάτᾳ οὐρανίᾳ Κρόνου. P. ii. 71. Θυγατέρα Ἐπιμαθέος Πρόφασιν. P. v. 36. Θυγατέρες σοφαὶ ἀοιδαὶ Μοισᾶν. N. iv. 4. Θύγατερ Ὠκεανοῦ. O. v. 4. Θύγατερ ἄρχε ὕμνου. (Musa.) N. iii. 17. μεγιστόπολι. P. viii. 3. Λατοῦς. O. iii. 46. πόντου Θύγατερ. Fr. Prosod. i. 3. in Pel. p. 26. Θυγατρὶ φυτεύων γάμον. P. ix. 194. Θύγατρα ἀγλαόκαρπον Νηρέος. N. iii. 98. Θύγατρες τρεῖς Κάδμου. P. iii. 172. δίδυμαι γένοντο. I. viii. 38.

Θύματα. μιγνύντων πυρὶ σαντεῖα. Fr. Thren. i. 13. p. 19.

Θυμιᾷν. Θυμιᾶτε. Fr. Scol. i. p. 10.

Θυμός. ἄτολμος ἰών. N. xi. 42. ὀτρύνει. O. iii. 68. ὥρμαιν'. O. iii. 45. ἐπέσθω. I. vi. 71. Θυμῷ γελανεῖ. P. iv. 322. δεῖπνα κλέπτων. P. iv. 172. ἐν Θυμῷ φίλτρον τίθεν ὕμνοι. P. iii. 113. Θυμῷ θέλων. I. vi. 63. πολλὰ καμόντες. O. ii. 15. λαβεῖν ἀρετάν. O. viii. 8. παντὶ αἰνεῖν. P. ix. 170. παντὶ παρφαμένα λιτάνευεν. N. v. 57. σπερχθεῖσα. N. i. 60. πυκινῷ ἦλθε μάντευμα. P. iv. 130. ἐν Θυμῷ πιέσας. O. vi. 61. Θυμὸν αἰχματάν. N. ix. 81. ἀμφέπειν σύματειρον ἀγωνίᾳ. N. vii. 15. ἀταλὸν ἀμφέπων. N. vii. 135. κρύφιον βαρύνει. P. i. 162. γυναικὸς Θαύμασον. P. ix. 57. εἰκὼς τόλμᾳ λεόντων. I. iv. 78. ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν. P. iv. 525. μαχατὰν αἰσχυνθῆμεν. N. ix. 63. καίπερ ἀχνύμενος ἐγώ. I. viii. 10. πινυτοὶ ἐγένοντο. I. viii. 57. μάλιστα δονεῖν. N. vi. 97. πάντα αὔξων ἁρμένοισι. N. iii. 100. τὸν εὐφρανας. I. vii. 3. ἀπάταισι τέρπεται. P. ii. 136. ἰάναιεν πατρί. O. vii. 78. Θυμὲ, ἄγε. O. ii. 161. Θυμὲ, πρὸς τίνα ἄκραν πλόον παραμείβῃ; N. iii. 45. Θυμὲ, χρὴν δρέπεσθαι ἐρώτων. Fr. Scol. ii. 2. p. 11.

Θύνω. Θύνει ἐπ' ἄλλον λόγον. P. x. 84.

Θύρα. Θύραι ἀναπεπταμέναι νενίκανται ξείνων. N. ix. 5. ἔσταν ἐπὶ Θύραις αὐλείαις ἀνδρὸς φιλοξείνου. N. i. 30.

Θύρετρον. ἐν Θυρέτροις Ἀμφιτρύωνος. I. vii. 9.

Θύσανος. Θυσάνῳ χρυσέῳ αἰγλᾶεν κῶας. P. iv. 411.

Θυσία. ποτὶ Θυσίαν Ἥρας. N. x. 42. σεμνὰν Θυσίαν. O. vii. 76. Θυσίαις λιταῖς ἱδρύσαν. O. vi. 132. Θυσίαισι δέχοντο. P. v. 115. φαεναῖς Αἰτωλῶν. I. v. 38.

Θύω, insanio, concitor. Θύοισαν μένει ἀμαιμακέτᾳ. P. iii. 87.

Θύω. ἔθυε διελὼν ἀκρόθινα πολέμοιο. O. x. 69. Θύων ταῦρον. O. xiii. 98. Θύσων ποιήσεσθαι διθύραμβον. Fr. Inc. in Add. Θύειν πάντα ἑκατόν. Fr. Inc. xi.

Θυέεις. ἄστεος ὀμφαλὸν θυέεντα. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.

Θωρήσσω. Θωραχθεὶς ἐπέχεεν ἀλλόστρια. Fr. Dithyramb. i. 1. p. 40. v. V. L.

I.

Ἰαίνω. Ἰαίνει καρδίαν κώματι. P. i. 21. νόον. P. ii. 166. ἰάναιεν Θυμὸν πατρί. O. vii. 78. ἰανθεὶς ἀοιδαῖς. O. ii. 26. εὐχωλαῖς. τελείας. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

Ἰάομαι. Ἰᾶσθαι νόσους. P. iii. 82.

Ἰατήρ. ἐπικαιρότατος ἐσσί. P. iv. 480. Ἰατῆρα παρασχεῖν νόσων. P. iii. 114.

Ἰατρός. ἄριστος πόνων, εὐφροσύνα. N. iv. 3.

Ἰατός. Ἰατά ἐστι βροτοῖς καὶ τά. I. viii. 30.

Ἰαχή. Ἰαχὰν ὑμεναίων. P. iii. 29.

Ἰάχω. Ἰάχει βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων. Fr. emend. ap. Herodian. Diatrib. t. ii. Anecd. Villois. p. 95. in Add.

Ἰδέα. Ἰδέᾳ καλόν. O. x. 123.

Ἰδεῖν, ἰδέμεν. vid. Εἶδω. Ἰδέ. O. ix. 103.

Ἴδιος ἐγὼ ἐν κοινῷ σταλείς. O. xiii. 69.

ἰδίᾳ ἰριύνασε ῥοὰς τεναγέων. N. iii. 42. ἴδια ἐπικάμια ναυστολέοντες. N. vi. 55.

ἕδρις. ἕδριν καλῶν. O. i. 167.

ἱερομηνία. ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι. N. iii. 4.

ἱερεύς. ἱερῆα κτίλον Ἀφροδίτας. P. ii. 31.

ἱέρεια. ἱέρεια πάρεδρος χρυσέων ὀρνίχων Διός. P. iv. 9.

ἱερός. ἱερᾶς Σικυῶνος. N. ix. 127. ἱερᾷ γενεᾷ. P. x. 65. ἱερὸν ἄωτον εὐζωΐας. P. iv. 233. γένος Σπαρτῶν. Fr. Encom. i. 2. p. 39. οἴκημα ποταμοῦ. O. ii. 16. πόρον ὑπερτόντιον. Fr. Inc. clv. φάος ἀσυχίας. Fr. Inc. vii. 3. ἱερὰν Θέμιν. P. xi. 15. νᾶσον. P. iv. 11. Ταίναρον. P. iv. 78. ἱερὰν ἔγραψε. O. iii. 54. ἱερὸ βασιλέες. P. v. 131. ἱερῶν ἀγώνων καταβολάν. N. ii. 5. ἐξ ἱερῶν ἀέθλων. O. viii. 84. ἱερῶν ζαθέων ὁμώνυμε πάτερ. Fr. Epinic. v. 4. in Hieron. p. 4. ἱεραῖν φιλοτάτων κλαΐδες. P. ix. 70. ἱεροῖς εἰν ἀέθλοις. O. xiii. 20. ἀπύροις. O. vii. 88. κλάροισι. P. iv. 339. ἱεραῖς Μελίσσαις. Fr. Inc. clxxv. v. Schol. ad P. iv. 106. ἐν ἱεραῖς Ἀθάναις οἰχνεῖτε. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. ἱερῆσιν ἀοιδῆς κευρόσηται κρηπίς. Fr. Inc. lxxxvi. 1. ἱεροὺς ἐνέπουσιν ἀγῶνας. N. vi. 102. ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα. Fr. Inc. clxxiv.

ἵημι. ἴει ὀϊστόν. O. ix. 17. ἰεὶς κόμπον πρόσφορον ἐν ἔργῳ. N. viii. 83. ἀπὸ τόξου. N. vi. 47. ἵεντα ῥόμβον εὐθὺν ἀκόντων. O. xiii. 135. ἵεντες ὀϊστούς. O. ii. 164. ἵεμενοι ἐς κίνδυνον. P. iv. 368. οἷα ἵεν χερσίν. I. i. 34.

ἰθύω. ἐθύει δελφὶς τάχιστα παρὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 2.

ἴκελος. ἴκελοι ὀργαῖς ἀλωπέκων. P. ii. 141.

ἰκάνω. ἰκάνων ὥρᾳς ἐσχατιάν. O. iii. 78.

ἱκετεύω. πρὸς Διός σε. Carm. in def. Solis 9. p. 36, 37.

ἱκέτας. σοῦ ἔρχομαι. O. v. 44. γουνάτων ἅπτομαι. N. viii. 21.

ἵκω. εἰ ἵκεις ὥστ' ἀσίδειν Θεμίστιον. N. v. 91. ἱκὼν παρὰ σταθμῶν. O. v. 20. χρόνῳ. P. xi. 47. ἱκόμαν οἴκαδε. P. iv. 187. οὐχ ἱκόμαν γαῖαν. P. iv. 210. Ἴκεο φάνδε βᾶσσαν. P. ix. 90. νᾶσον. N. iii. 4. ἵκετο ἰλαύνων ἐκ Πυθῶνος. O. vi. 80. Ἀμφιτρύων τυπείς. N. i. 81. ἐς γενεάν. N. x. 24. Πειλίας στεύδων. P. iv. 167. χρόνῳ. P. iv. 139. Ἵκοντο εἰς Ἔφυραν. N. vii. 55. Θήρανδε φῶτες. P. v. 100. πέτραν Κρονίου. O. vi. 109. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. vi. 40. ὅταν ἵκηται ἀνὴρ εἰς Ἀΐδα σταθμόν. O. x. 111. ἱκίσθαι στεῦδεν ὅμιλος ἐς ἄταν. N. ix. 50. τέλος ἄκρον. I. iv. 54. ἱκόμενοι ἐς ἑστίαν Ἱέρωνος. O. i. 17. v. V. L. it. ad P. ii. 67.

ἵλη. ἔνθα ἵλαι εὔφρονες δέκονται. N. v. 70.

ἵλαος. ἵλαος νίσσεται. O. iii. 62. δέξαι στεφάνωμα τόδε. P. xii. 6.

ἱλάσκομαι. O. vii. 15.

ἱμάς. ἱμάντι δεθεὶς χεῖρας. N. vi. 60.

ἵμερος. ἵμερος γλυκύς μιν ἔσχεν. O. iii. 58. ἱμέρῳ δαμέντα φρένας. O. i. 60.

ἱμερόεις. ἱμεροέστατον ἔρνος παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. p. 26.

ἱμερτός. ἱμερτὸν λέχος. P. iii. 77. ἱμερτὰν δόξαν. P. ix. 132. ἱμερταῖς ἐν ὠιδαῖς. O. vi. 11.

ἴν. P. iv. 63. N. i. 99.

ἵνα. ἵνα pro ἔνθα. O. i. 155. viii. 3. ix. 64. P. iv. 182. ix. 99. 124. N. iii. 22. vii. 60. ἵνα θάλησε (quando). N. iv. 143.

ἴναες. vid. Ἶς.

ἰοβλέφαρος. ἰοβλέφαρον Ἀφροδίτην. Fr. Inc. lxxvi. v. Not.

ἰοδόστρυχος. ἰοδόστρυχον παῖδα. O. vi. 50. ἰοδοστεύχοισι Μοίσαις. I. vii. 83.

ἴόδετος. ἰοδέτων στεφάνων λοιβὰν λάβετε. Fr. Dithyramb. iii. 6. pag. 41.

ἴον. ἴων ἀκτῖσι. O. vi. 91. ἴων ἐρατὰ φόβα. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41.

ἰοπλόκαμος. ἰοπλοκάμων Μοισᾶν. P. i. 2.

ἰός. ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσῶν. O. vi. 79.

ἰοστέφανος. ἰοστέφανοι καὶ λιπαραὶ Ἀθῆναι. Fr. Dithyramb. x. p. 45. v. Not.

ἰοχέαιρα. παῖδος. P. ii. 16.

ἶπος. ἶπον ἠνεμόσσαν. O. iv. 11.

ἵππαιχμος. ἵππαιχμον λαὸν πολέμου. N. i. 25.

ἵππαρχος. ἱππάρχου Ποσειδάωνος. P. iv. 30. v. V. L.

ἵππειος. ἱππεία Ἀθάνᾳ. O. xiii. 114.

(ἱππίᾳ.) Ἵππειον φίλτρον. O. xiii. 97. Ἱππείων (ἱππίων) ἄθλων κορυφάν. N. ix. 20. Ἱππείοις ἕντεσιν. O. xiii. 82. N. ix. 52. γυμνασίοις τέρπονται. Fr. Thren. i. 7. p. 17.

ἱππευτής. ἱππευτᾶν Νομάδων ὅμιλον. P. ix. 217.

ἱππικός. ἱππικῷ νόμῳ. O. i. 163. (ἱππίῳ.)

Ἵππιος. Ἵππιον Ἄργος. I. vii. 17. εἴσοδον εὗρες. P. vi. 50. σθένος. P. ii. 22.

ἱππόδαμος. ἱπποδάμων Δαναῶν. Fr. Inc. xvi. ἱπποδάμους ἥρωας. N. ix. 48.

ἱπποδρομία. ἱπποδρομίας κῦδος ἔπορεν. P. iv. 119. ἱπποδρομίᾳ κρατέων. I. iii. 21.

ἱπποδρόμιος. ἱπποδρόμιον εὐεργέταν ἁρμάτων. I. i. 78.

ἱππόκροτος. ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν. P. v. 123.

ἱππόμητις. ἱππόμητιν Ἰόλαον. I. vii. 12.

Ἵππος. δαΐχθεὶς ἐπίδα ἅρμα. P. vi. 32. ὑφ' ἅρμασι. Fr. Inc. xxxvii. 1. Ἵππου ἀγάνορος θᾶσσον. O. ix. 35. Ἵππον στερρόεντα. O. xiii. 122. νεκρὸν, κτάμενον ἐν φάσι. (v. Not.) Fr. Inc. xcii. 2. Θεσσαλόν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. Ἵπποι ἐν ἅρμασιν (ἰριζόμεναι). I. v. 5. κτησάμεναι φιάλαις. N. ix. 123. Ἵππων ἀελλοποδῶν αἶνον μέγαν. N. i. 6. τιμαί. Fragm. Incert. lxxxix. 1. ἀκαμαντοπόδων ἄωτον ὕμνου. O. iii. 3. δασπάνᾳ χαῖρον. I. iv. 50. τέρμα δρόμου Ἵππων. O. iii. 60. σιδαροχαρμᾶν. P. ii. 4. ἀρχὸς πῦρ πνεόντων. O. vii. 130. τροφαῖς. O. iv. 24. Ῥοᾶν ἐλατῆρας. Fr. Prosod. v. 4. p. 28. παρὰ Ἵπποις. N. ix. 82. Ἵπποις ἡμιόνοις τε. O. v. 15. Ἵπποις ἐλὰν εὔχος. P. v. 27. σὺν Ἵπποις ἀκτῖνα ἔχον ἀγώνων. P. xi. 72. Ἵπποις νίκαν Ἰσθμίαν. I. ii. 20. ἅμ' Ἵπποις. N. ix. 60. Ἵπποις Ποσειδανίοις. O. v. 50. χρυσέαις. O. viii. 67. στεφάνοισί τε. P. i. 71. χρυσέαις. O. i. 66. Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτο. P. ii. 83. βαλίσθαι κρηπῖδα ἀοιδᾶν. P. vii. 4. χρυσέαισιν ἄγον. Fr. Inc. c. 2. στόρασεν. O. x. 83. Ἵππως θοὰς τράπειο Θήβαις. Carm. in def. Solis v. 10. p. 36. Ἵππους ἀκάμαντας. O. i. 141. Ῥοάς. P. iv. 30. φαιδίμας. O. vi. 22.

ἱπποσόα. Θυγάτηρ Λατοῦς. O. iii. 47.

ἱπποσόας. Ἰόλαος. I. v. 40. ἱπποσόαισιν ἀνδράσιν μαρνάμενον. P. ii. 119.

ἱππότας. ἱππόταις λαοῖς εὐθυνε δίκας. P. iv. 272.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας νομίζων. I. ii. 55.

ἱπποτρόφος. ἱπποτρόφον ἄστυ Πρόιτοιο. N. x. 76. ἱπποτρόφοι ἐγένοντο. I. iv. 23.

ἱπποχάρμης. ἱπποχάρμαν βασιλῆα. O. i. 36.

Ἱς. Ἴνας Τριτίας ἑκταμὼν δορί. I. viii. 113.

Ἴσαμι. βραχὺν οἶμον. P. iv. 441. Ἴσαμεν ἔσοπτρον καλοῖς ἔργοις. N. vii. 21. Ἴστε Αἰάντος ἀλκάν. I. iv. 58. δόξαν Κλεωνύμου. I. iii. 24. κεφάλαια λόγων. P. iv. 206. Ἰσθι νῦν. O. xi. 11. Ἴσθι. N. v. 87. Ἴστω. O. vi. 12. λαχὼν ὄλβον. N. ix. 107. v. Not. σαφές. I. vii. 37. Ἴσαντι πάντα νόῳ. P. iii. 52.

ἰσοδαίμων. ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν φῶτα τεύχει ὕμνος. N. iv. 137.

ἰσόδενδρος. ἰσοδένδρου αἰῶνος τέκμαρ λαχοῦσαι. Fr. Inc. cl.

Ἶσος et ἴσος. Ἴσον τερπνὸν οὐδὲν ἔσσεται ἐν ἀνθρώποις. O. viii. 70. Ἴσον ἀνέμοις. N. iii. 30. Ἴσον καί. O. ix. 27. Ἴσον δελφῖνι. N. vi. 109. οὔρει Ἀλκυονῆ. I. vi. 48. (οὔρει.) πάντων ἀποδάσσασθαι. N. x. 162. πλούτῳ ἄνθος φέρειν. N. xi. 52. ἦτορ. O. iv. 38. Ἴσον δὲ—Ἴσα δέ. O. ii. 109. ἐπὶ Ἴσα ἓκ ἀναπνέομεν ἅπαντες. N. vii. 7. v. V. L. Ἴσα πάντες νέομεν. Fr. Inc. lxi. 4.

Ἵστημι. ἕσταν ἐπ' αὐλίαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου. N. i. 29. ἕστα μόνος σὺν Ἀχιλλεῖ. O. ix. 109. ὕπερ ἕστα μεγάλαις σκοπιαῖς ὀρέων. Fr. Inc. xv. 4. θάμβει δυσφόρῳ μιχθείς. N. i. 85. ἕσταν παρὰ τάφον παρθένοι. I. viii. 127. στάντα ἐν ῥινῷ λέοντος. I. vi. 54. στάντες παρὰ βωμόν. N. v. 20. στάμεν παρὰ ἀνδρί. P. iv. 2. ἑσταότα ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἀγάλματα. N. v. 4. Ἵσταμαι ποσσὶ κούφοις. N. viii. 32. λύστρον Ἵσταται Τλαπολέμῳ. O. vii. 143. vid. Στάω.

ἱστίον. ἀνεμοδύν ἐξίει. P. i. 176. οὖρος ὑπέστειλε. I. ii. 60. ἱστία ἀνατεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 93. ἱστίων μεταβολαί. P. iv. 521.

ἰστός. ἱστῶν παλιμβάμους ὁδούς. P. ix. 33.

ἰσχύς. ἰσχύος ἀκμαὶ θρασύτονοι. O. i. 156. ἀνίοχον. N. vi. 110. ἀνδρῶν ἀμίλλαις. N. ix. 27. ἔργον. I. iv. 116. ἰσχὺν ἄγαν καταμεμφθέντα. N. xi. 41.

ἴσχω. ἴσχει ὄλβος φθόνον μείονα. P. xi. 45. ῥόμβον αἰστοῦ. I. iv. 81.

ἰσώνυμος. ἰσώνυμον ἐκάλεσσε μάτρωος. O. ix. 97.

ἴυγξ. ἴυγγα ποικίλων ζεύξασα κύκλῳ Κυπρογένεια. P. iv. 380. v. Schol. ἴυγγι ἕλκομαι ἦτορ. N. iv. 55, 56. v. Not.

ἰύζω. ἴυξεν ἄχει ἀφωνήτῳ. P. iv. 422.

ἰχθύς. ἰχθὺν παιδοφάγον. Fr. Inc. cxxxix.

ἰχνεύω. ἰχνεύων (ἰχνέων. v. Not. V. L.) ματραδελφιοὺς παλαισμάτεσσι. P. viii. 48. ἰχνεύων πιζὸς παρὰ Λύδιον ἅρμα. Fr. Inc. xxiv. 2. (ἰχνεύειν et οἰχνεύειν sæpius permutantur. v. Not. ib.)

ἴχνος. ἴχνος ὕπτιον. Fr. emend. Inc. iv. p. 51. ἐν ἴχνεσιν Πραξιδάμαντος. N. vi. 27. ἐν ἴχνεσιν πατρὸς ἐμβέβακεν. P. x. 20.

ἰώ. ἰὼ Πὰν—ἰὼ Πάν. Fr. Parthen. v. i. 3. p. 16.

Κ.

καβαίς. vid. Καταβαίνω.

κᾶδος. κᾶδος ἐὸν τιμάσαις. O. vii. 8. ἀμφ' ἀλλότριον ἀπήμων. N. i. 84. δυσφερέν. P. iv. 200. κάδεα μὴ θεράπευε. I. viii. 16.

κάζω. κεκαδμένον φαίδιμον ὤμον ἐλέφαντι. O. i. 42.

καθαρός. καθαρᾶ λέξητος. O. i. 40. καθαρᾷ βασάνῳ διδάξαμεν χρυσόν. Fr. Scol. i. 17. p. 10, 11. γνώμᾳ. O. iv. 27. ἀριστᾷ. P. v. 3. κελεύθῳ. O. vi. 39. ἐν καθαρῷ διέκρινε. O. x. 55. καθαρῷ σκάπτῳ διέπων. O. vi. 158. ἐν καθαρῷ φάει. P. vi. 14. καθαρὸν φίγγος Χαρίτων. P. ix. 159. σπέρμα Διὸς φέρουσα. P. iii. 27. σίλας ἀμέρας καλύψαι σκότει. Fragm. Inc. xcviii. 4. καθαρὰν κέλευθον. I. v. 29

καθίλω. ἀμπνοὰν στέρνων κάθελεν. P. iii. 103. μὴ καθίλοι μιν αἰών. O. ix. 90. καθελὼν εὔχος ἔργῳ. O. x. 75.

καθίζω. ὃν (ἀνδριάντα) Κρῆτες καθίσσαντο. P. v. 55.

κάθημαι. καθήμενος ἐν σκότῳ. O. i. 133.

καθοράω. τί μέλλει, εὖ καθορᾷς P. ix. 87.

καθύπερθε. καθύπερθε μάχθου. P. ix. 55. λευκᾶς γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1.

Καί. postponitur, σοφοὶ καί. O. vi. 41. P. iv. 155. καὶ, etiam. P. iv. 391. viii. 39. ἐς τόν. P. ii. 67. ἐς ἐγώ. O. vii. 12. ἐς γάρ. O. vii. 49. P. iv. 321. N. i. 100. καὶ γὰρ αὐτή. N. i. 74. καὶ γὰρ ὁμῶς. O. viii. 74. καὶ, καί. P. x. 105. καί (vi explicandi, nempe). P. ix. 182. καί περ. N. vi. 10. I. viii. 9. καί κε. P. iii. 120. iv. 530. καί νυν. P. iii. 116. καὶ μάν, vere. P. iv. 514. I. iv. 21. καί μοι. N. x. 144. καὶ πού τε καί. O. i. 44. καὶ, τὶ, τέ. P. iv. 345. καὶ σοφοί. O. v. 37. καὶ, etsi. P. iv. 471. sic. N. ii. 4. καί τοι γάρ. O. vii. 86. καὶ, vel. O. vii. 98. xiii. 116. 118. etc.

Καιρός. ἄριστος νοῆσαι. O. xiii. 67. βραχὺ μέτρον ἔχει. P. iv. 509. παντὸς ἔχει κορυφάν. P. ix. 135. καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον. N. viii. 6. καιρῷ ἀτρεκεῖ. P. viii. 9. ἐν καιρῷ πολλὸς χρόνος. Fr. Inc. lix. 5. μὴ κατὰ καιρόν. O. viii. 32. τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν. O. ix. 58. παρὰ καιρὸν κομπέω. P. x. 5. κατὰ καιρόν. I. ii. 32. καιρὸν βαλὼν ψεύδει. N. i. 28. v. V. L. καιρὸν δίδωσιν ὅλεθρου ἐοικότα. N. vii. 86. v. Not. καιρὸν διδοὺς θεός. P. i. 111. φέρει. O. ii. 99. εἰ φθέγξαιο. P. i. 157. κατὰ καιρόν. Fr. Scol. ii. 1. p. 11. 13.

Καίω. ἀμᾷ καίοντο ἔρημοι. N. x. 134. v. V. L. καιόμενος πυρί. P. iii. 181. καιομένοισι πυρὸς φλόγα. P. iv. 401. καιομένα πυρά. P. iii. 77. καιομένην ἐν φρεσί. P. iv. 389.

Κακηγορία. κακαγορίαν, δάκος ἀδινὸν, φεύγειν. P. ii. 97.

Κακήγορος. κακαγόρως λέλογχεν ἀκίδεια. O. i. 85.

κακολόγος. *κακολόγοι πολῖται.* P. xi. 44.
κακοποιός. *κακοποιὸν ὄνειδος.* N. viii. 56.
κακός. *κακὸν οὔτις εὕρατο ἐκών.* Fr. Inc. clxxvii. 2. *κακὸν ἄμαχον.* P. ii. 139. *μὴ κακὸν νεώτερον ἀναστήσῃ.* P. iv. 276. *ἐς κακὸν τρέψαις.* P. iii. 63. *κακῶν παυσάμενοι ἀτρήκτων.* I. viii. 17. *κακὰ φρονέων.* P. viii. 119.
κακόφρων. *κακόφρονα πραπίδων καρπόν.* Fr. Inc. xli. v. Not.
κάλαμος. *καλάμοιο βοᾷ.* N. v. 71. v. Not. *πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μολπά.* O. x. 99.
καλέω. *καλεῖ στρατὸν ἡρωΐδων συνίμεν.* P. xi. 14. *μὲ χορεῦσαι ἀ Μουσαγέτας.* Fr. Inc. lxv. *κισσοδέταν Θεόν.* Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41. *καλέουσιν ἄλσος Διός.* I. ii. 41. *ἄνθρωποι Ἀρείας πόρον.* N. ix. 98. (Pana.) *κύνα μεγάλας Θεοῦ καλέουσιν Ὀλύμπιοι.* Fr. Parthen. ii. 2. p. 15. *ἐκάλει Ζῆνα ῥιπὰς κυμάτων.* P. iv. 346. *ἐκάλεσεν ἐς ἔρανον.* O. i. 60. *μὴν ἰσώνυμον μάτρως.* O. ix. 96. *Ποσειδᾶνα.* O. vi. 98. *καλεῖν Ἀρισταῖον.* P. ix. 116. v. Not. *καλέσαι Μοῖσαν αἰτέομαι.* I. viii. 11. *καλέων ἐς πλόον Αἰακίδαν.* I. vi. 15. *Θεόν.* P. ii. 23. *καλεῖσθαί μιν ὄνυμα.* O. vi. 93. *καλέσαντο συνεργὸν τείχεος.* O. viii. 43. *κέκληταί σφιν ἕδραι.* O. vii. 140. *κεκλημένον Λατοΐδα.* P. iii. 199. *ἥρωες ἀγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.* Fr. Thren. iv. 9. pag. 21.
καλλιγύναιξ. *καλλιγύναικι πάτρᾳ.* P. ix. 130.
καλλίκομος. *καλλίκομον κούραν.* P. ix. 186. *καλλικόμοισιν γυναιξίν.* N. x. 17.
καλλίνικος. *καλλίνικος ὁ τριπλόος.* O. ix. 3. v. Not. et Schol. *καλλινίκου Ἱέρωνος ἅρμασιν.* P. i. 64. *καλλίνικον ὕμνον.* N. iv. 26. *καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν.* P. v. 142. *κῦδος πατρίδι.* I. i. 13. *φέρει ἄπος πλειόνων.* N. iii. 31. *χάριν ἀγαπάζοντι.* I. v. 69.
καλλίκρηνος. *ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας.* Fr. Inc. lvi. 2. v. Not.
καλλίπαλος. *καλλιπάλου Κορωνίδος.* P. iii. 43.
καλλιπλόκαμος. *Ἑλένᾳ καλλιπλοκάμῳ.* O. iii. 2.
καλλίπλουτος. *καλλίπλουτοι πόλιες.* O. xiii. 159.
καλλίπωλος. *καλλίπωλον ἕδραν ναίετε.* O. xiv. 2.
καλλίροος. *καλλιρόῳ Δίρκᾳ.* I. viii. 42. *καλλιρόοισιν πνοαῖς.* O. vi. 142.
καλλίχορος. *καλλιχόρῳ πόλει Χαρίτων.* P. xii. 45.
καλός. *ἦν ἰσορᾷν.* O. viii. 24. *καὶ ὡραῖος.* O. ix. 141. *εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς ἀνήρ.* O. xiv. 9. *καλὸς πίδων αἰεὶ καλὸς παρὰ πωσίν.* P. ii. 132. v. V. L. *καλὸς ἐών.* N. iii. 32. I. ii. 7. *ἰδέᾳ καλόν.* O. x. 122. *καλὸν νέον λαχών.* P. viii. 126. *ξυνὸν ὀρθῶσαι.* I. i. 64. *πῆμα.* P. ii. 72. *ποναθῇ.* O. vi. 17. *καλὸν ἔργον.* Fr. Epinic. ii. 6. p. 3. *καλὸν ἀποδέπεσθαι καρπόν.* Fr. Scol. i. 10. p. 9. *καλῷ Ἀγάθωνι.* Fr. Scol. iv. 3. p. 14. *καλὰ γινώσκοντα.* P. iv. 513. *δένδρεα.* O. iii. 40. *ἔργα.* P. vii. 20. N. vi. 51. *ἔρξαις ἀνήρ.* O. x. 109. *μελπόμενος.* N. i. 30. *μὴ παρίει.* P. i. 165. *ῥέζοντα.* P. ix. 171. *τρέψαντες ἔξω.* P. iii. 149. *φάμεν ἀμφὶ δαιμόνων.* O. i. 57. *ἔχω φρώσαι.* O. xiii. 14. *ἀκτὶς καλῶν ἐργμάτων βέβακεν.* I. iv. 72. *καλῶν ἁπάντων ἄμμορος.* O. i. 134. *ἀπείρατον στρατόν.* O. xi. 18. *ἄπειρον ἦεαν.* I. viii. 154. *ἐπιχωρίων.* I. vii. 2. *ἐπιχωρίων ἔσοδοι.* P. v. 156. *ἐραίμαν Θεόθεν.* P. xi. 76. *ἔργων μυρίαι κέλευθοι.* I. vi. 31. *ἴδριν.* O. i. 167. *μοίρᾳ.* O. viii. 113. *νεώτατον.* P. viii. 46. *οἰκείων παρίσφαλεν.* N. xi. 41. *περὶ πλήθει δηρίσομαι.* O. xiii. 64. *τερπνῶν μοῖραν.* Fr. Inc. cxii. *τόλμαν.* N. vii. 87. v. Not. *τούτων μοῖρά σε ἐφίκοιτο.* I. v. 19. *καλοῖς ἔργοις ἔσσπτρον.* N. vii. 20.
καλλίων. *κάλλιον δύραμιν φίνοντι σοφοί.* P. v. 16. *κάλλιον ἐνόστησε.* N. xi. 32. *καλλίονες στελευταί.* Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. *τί κάλλιον — ἀείσαι.* Fr. Prosod. v. 4. p. 28. *καλλίονα ἰσχατιάν.* P. xi. 87.
κάλλιστος. *χορὸς Μοισᾶν.* N. v. 41. *καλλίστα Θεῶν Ἥβα.* N. x. 34. *πολίων.* P. xii. 2. *καλλίστᾳ Χαρίτων δρόσῳ ἄρδοντι.* I. vi. 94. *κάλλιστον ἀνδρῶν γόνον ἰδών.* P. iv. 219. *ἄωτον*

Ἰσθμιάδων. N. ii. 14. ὅλβον ἀμφέπων. I. iv. 99. καλλίσταν πόλιν. P. ix. 124. κάλλιστον ἴας ἀρετᾶς φάρμακον. P. iv. 332. ἔδνον. O. ix. 15. μνᾶμα ἄθλων. O. iii. 27. προοίμιον. P. vii. 1. κάλλιστα ῥέξαις. O. ix. 142. ἔργα. O. xiii. 58. καλλίσταις ἀοιδαῖς ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3.

κάλπις. κάλπιδα ἀργυρέαν. O. vi. 68.

καλύπτω. Μοῖραι ἀφίστανται αἰδῶ καλύψαι. P. iv. 260. v. Not. καλύψαι ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. P. xi. 42. τετελεσμένον ἴσλον χαμαὶ σιγᾷ. N. ix. 15. v. Not. σκότει ἀμέρας σίλας. Fr. Inc. xcviii. 3. καλύψαιμι γυῖα χθονί. N. viii. 65. ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον. O. v. 36.

κάματος. ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται ὄλβος. P. xii. 51. καμάτου μεταλαμβάνειν πιστοί. N. x. 148. καμάτῳ δυσπενθεῖ. P. xii. 18. κάματον μέγαν. P. v. 62. νώδυνον θῆκεν ἐπ' ἀοιδαῖς. N. viii. 84. καμάτων ἀμαχάνων πολεμίων. P. ii. 37. ἐκ προτέρων. P. iii. 169. ἐκτὸς ἐόντα. O. vi. 177. ἐπίλασιν παράσχοι χρόνος. P. i. 89. λύτρον κῶμων. I. viii. 2. μεγάλων ποινὰν λαχόντα. N. i. 107. πολεμίων. P. ii. 37.

καματώδης. καματώδεες οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2. καματωδέων πλαγᾶν. N. iii. 27.

κάμνω. μὴ κάμνε λίαν δαπάναις. P. i. 175. κάμον Μήδοι. P. i. 151. μὴ κάμοι χρόνος. O. viii. 38. καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ. P. viii. 68. καμόντες πολλὰ θυμῷ. O. ii. 15. καμόντων ἀνδρῶν πολεμίων. P. i. 156.

κάμπτω. ἔκαμψέ τινα ὑψιφρόνων βροτῶν. P. ii. 94.

καμπύλος. καμπύλον δίφρον παναγυρίων ἀπεῖχον. I. iv. 47. μέλος διώκων. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

καναχή. καναχαὶ αὐλῶν δονέονται. P. x. 60.

καναχηδά. καναχηδὰ πεποικιλμένην μίτραν. N. viii. 25. v. Not.

καπνός. καπνοῦ ῥόον προκέοντι. P. i. 43. καπνῷ κνισᾶντι αἰθέρα λακτίζουσα φλόξ. I. iv. 114. καπνῷ ὕδωρ ἴσλων φέρειν. N. i. 35. καπνὸν λάθρον ἀμπνεῦσαι. O. viii. 47. ἐπίαναν σώμασι λευκανθέα. N. ix. 55.

καπνόω. καπνωθεῖσαν πάτραν. P. v. 111.

κᾶπος. γυμνὸς (δενδρέων). O. iii. 43. γλυκὺν κᾶπον Ἀφροδίτας. P. v. 32. Χαρίτων νέμομαι ἐξαίρετον. O. ix. 40. Διὸς ἔξοχον ὑπὲρ πόντου. P. ix. 91.

καπναύει. vid. Καταπαύω.

κάπρος. κάπρῳ φόνον βουλεύοντα. Fr. Inc. xxxvii. 4. p. 63. ποιμένες κάπρων λεόντων τε. Fr. Inc. clxxi. p. 101. v. Not. κάπρους ἔναιρε. N. iii. 82.

κάρα. κάρα ἐρᾷδον ἄντεινεν. N. i. 64. μύρτοις λευκωθείς. I. iv. 117. ποικίλον φόβαισι δρακόντων φέρων. P. x. 73.

καρδία. καρδίᾳ ἀμόχθῳ. N. x. 55. γελανεῖ. O. v. 5. ἓᾧ ἐνέπαξεν ἔλκος. P. ii. 169. ἐνελάσᾳ κότον. P. viii. 11. θρασείᾳ πνέων. P. x. 68. νὺν ταρβεῖ περισσῶς. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23. καρδίαν ἰαίνει κώμασι Ἄρης. P. i. 20. ὀρδὰν ἔστασαν. P. iii. 171. μίλαιναν κεχάλκευσαι φλογί. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. ἀτιτάλλωσα ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 1. καρδίαις ἀνδρῶν ἀρχαῖα σοφίσματα ἐνέβαλον Ὧραι. O. xiii. 22.

καρπάλιμος. καρπαλίμων γενύων. P. xii. 35.

καρπός. ἐλαίας. N. x. 65. ἐπέων οὐ κατίφθινε. I. viii. 101. καρποῦ φθίσιν. Carm. in def. Solis v. 15. p. 36, 37. καρπῷ Διωνύσοιο. Fr. Scol. iii. 4. p. 14. καρπὸν ἀμώμητον φρενῶν ἔλαχε. P. ii. 135. φρενῶν συνάρμοξε. N. x. 22. ἥβας λάβε. O. vi. 97. ἥβας ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι. P. ix. 193. πρακτίδων κακόφρονα. Fr. Inc. xli. (καρπὸς φρενῶν, prudentia. Not. ib.) γλυκὺν φρενός. O. vii. 14. ἔδωκαν μέλαινα ἄρουραι. N. xi. 50. σοφίας δρέπειν ἀτελῆ. Fr. Inc. cxi. μαλθακὸν ἀποδρέπεσθαι ὥρας. Fr. Scol. i. 10. p. 10.

καρποφόρος. καρποφόρου Λιβύας. P. iv. 11. καρποφόροις ἀρούραις. N. vi. 16.

καρταίπους. καρταίποδα sc. ταῦρον. O. xiii. 114. v. Not.

καρτεραίχμης. καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν. I. vi. 55.

καρτεροθρόντης. καρτεροθρόντα Κρονίδα. Fr. Inc. lviii. 2.

καρτερός Αἴας. N. vii. 38. Βελλεροφόντας. O. xiii. 118. Τελαμών. N. iv.

41. ὄρκος. P. iv. 296. καρτερᾶς ἀλαλᾶς. I. vii. 14. καρτερὸν ἄνδρα. P. iv. 425. λίθον. O. i. 91. καρτερὰν μέριμναν ἔπαυσε. I. viii. 25. καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ. O. i. 180.

καρτύνω. καρτύνειν βίλεα χερσῖν. O. xiii. 135.

κάρυξ. κάρυξ ἀγγέλλων ἀνέσιπτ. P. i. 61. Ἀφροδίτας φιλοτάτων ἀμβροσιᾶν. N. viii. 2. ἕτοιμος ἦεν ἀείδλων. N. iv. 120. κάρυκος ἐσλοῦ βοά. O. xiii. 143. κάρυκα θεῶν. O. vi. 132. κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων. I. ii. 34. κάρυκας ὄρνυεν Ἰάσων. P. iv. 302.

καρύσσω. ἐκήρυξε πατὴρ' καὶ ἔδραν. O. v. 18. κήρυξεν αὐτοῖς τερασκόπος. P. iv. 356. Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων. I. iii. 20. πάντων δαιυμένων. I. vi. 52. καρύξαισα νικᾶν. I. iv. 43. v. Not.

καρχάσιον. ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 94.

κασίγνητος. κασιγνήτου Πολυδεύκεος. N. x. 93. περὶ μάρναται. N. x. 160. σὺν κασιγνήτῳ διδύμῳ. N. i. 55. κασίγνητον νέον Ἀλκμήνας. O. vii. 49. κασίγνητοι ἀμφότεροι. P. iv. 220.

κασιγνήτα. κασιγνήτα Δάλου. N. i. 4. Ζηνός. N. xi. 2. κασιγνήταν πέμψεν. P. iii. 57. κασιγνητᾶν μέρος τρίτον. P. xii. 20. κασιγνήτας Μοίρας. I. vi. 24. κασίγνηται, Δίκα καὶ Εἰράνα, Εὐνομίας. O. xiii. 6.

κατά. κατὰ γᾶς. O. ii. 107. κατ' αἶσαν. P. x. 40. N. iii. 25. αἶσαν. P. iv. 190. ἄκραν κορυφάν. O. vii. 67. ἀμαξιτόν. P. iv. 439. ἁρμονίαν ὅσα νέομαι. P. viii. 97. γᾶν καὶ πόντον. P. i. 28. δαίμον'. O. ix. 42. Ἑλλάδα. O. xiii. 160. ἐμὰν μαχανάν. P. iii. 193. καιρόν. I. ii. 32. κλέος ἄλυθον P. iv. 221. κόλπον. O. ix. 131. λαύρας. P. viii. 123. μέλη. O. i. 79. οἶκον. P. i. 138. Ὄλυμπον. N. x. 31. ὁδόν. N. ix. 43. καθ' ὁδόν. N. ii. 10. κατὰ ῥάδδον ἔφρασεν. I. iv. 66. τέλος. I. iv. 18. τρίοδον. P. xi. 58. Φοίνισσαν ἐμπολάν. P. ii. 125. χρόνον. O. x. 122. χῶρον ἑρατόν. Fr. Thren. i. 12. p. 18. καιρόν. Fr. Scol. ii. 3. 11. κατ' ἴχνος ὕστιον. Fr. Inc. iv. v. Not. καννόμον pro κατὰ νόμον. O. viii. 103. ἀνθρώπων ἁγυιάς. Fr. Inc. lxxxvi. 4. p. 79.

καταβαίνω. καταβαίνει ἄλλον ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ. P. viii. 111. ὅπα πόμπιμον κατέβαινε τέλος νόστου. N. iii. 44. καταβαίνειν ἐν φάει. N. iv. 63. κατέβα εἰς δόμον Ἀΐδα. P. iii. 19. ἄωτος ναυσᾶν εἰς Ἰωλκόν. P. iv. 335. ποδὶ ἀτρεκεῖ. N. iii. 72. κατέβαν ἐς Ῥόδον. O. vii. 24. εἰ κατέβαν. P. iii. 128. καταβὰς Ἀλφεῷ. O. vi. 97. πρώραθεν. P. iv. 39. καββαὶς χαμαὶ ἀφ' ἁρμάτων. N. vi. 37. ματαβάντα ναόν. P. iv. 97. καταβάντι Παρνασσοῦ. O. ix. 67. καταβάντες ἐπὶ στάδιον. P. xi. 74.

καταβολά. καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων δίδεκται ἀνήρ. N. ii. 5.

Κατεβέρεχω. κατέβρεχε σιγᾷ καύχημα. I. v. 65. καταβρέχων πόλιν μέλιτι. O. x. 119.

κατάγω. κατάγει Ἀΐδας σώματα. O. ix. 52.

καταδραμέω. (κατατρέχω.) ξένιον (εἰς) ἄστυ κατέδραμεν. N. iv. 38.

κατὰ — ἐλίγχων εἶδος. O. viii. 25.

καταζευγνύω. καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον ἐν ἅρματα. P. ii. 22.

καταιθύσσω. καταιθύσσει ἱστίαν μάκαιραν. P. v. 14. v. Not. V. L. καταίθυσσον (πλόκαμοι) ἅπαν νῶτον. P. iv. 147.

καταινέω. καταίνησαν γάμον μίξαι. P. iv. 395.

κατάκειμαι. κατάκειται ἀριστὰ ὀργάν. I. i. 58. κατάκεινται πρῶνες βουσὶ βόσκοι. N. iv. 85.

κατακλάω. οὐδὲν σθένος ἐντίων κατέκλασε. P. v. 46.

κατακλύζω. κατακλύσσει κῦμα ῥέον, ψᾶφον. O. x. 15. λέγοντι χθόνα κατακλύσαι σθένης ὕδατος. O. ix. 76. κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος. P. iv. 68. γαῖαν θήσεις κατακλύσασα. Carm. in def. Solis. v. 21. p. 36.

κατακρίνω. κατικρίθη Ἑνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Fragm. Inc. xxxiv. v. V. L.

κατακρύπτω. κατακρύπτει κόνις. O. viii. 114. κατακρύψαις ἔχειν πλοῦτον οὐκ ἔραμαι. N. i. 45.

καταμάρπτω. κατέμαρψεν ἰγκονητὶ Θέτιν.

N. iii. 60. *κατέμαρψεν αὐτὸν γαῖα.* O. vi. 22. *καταμάρψαισα τέχνα ἔσφαλλεν.* I. iv. 57.

καταμέμφομαι. καταμεμφθέντα ἄγαν ἰσχύν. N. xi. 40.

καταμιαίνω. μὴ καταμιάναις ψεύδεσι. P. iv. 177. v. V. L.

κατανεύω. Ζεὺς κατένευσέν οἱ χαίταις. N. i. 19. *κατένευσεν Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ.* N. v. 62.

καταπαύω. καπαύει δίκαν ἀνὴρ κρέσσων. N. ix. 35. *τί κάλλιον—καταπαυομένοισιν ἀεῖσαι.* Fr. Prosod. v. 2. p. 28.

καταπέπτω. κατεπέψαι ὄλβον μέγαν. O. i. 87.

(*κατατίμπρασθαι.* Fr. Inc. cxiv. v. Not.)

καταπίπτω. κάπιτον δύο δράκοντες. O. viii. 50.

καταπνοά. καταπνοὰ ἀνέμων φθινοπωρὶς χειμερία δαμαλίζοι. P. v. 162.

καταρέω. σιγᾷ κατερρύη. Fr. Inc. cxc. p. 104.

κατάρχω. σοὶ κατάρχει, μᾶτερ. Fr. Dithyramb. vi. i. p. 43. (*σοὶ καταρχαὶ, μᾶτερ.* v. V. L. *σοὶ καταχεῖ, μᾶτερ.* V. L. ib. et D. P.)

κατασπένδω. κατασπένδειν Αἴγιναν ἀοιδαῖς. I. vi. 12.

κατασχέω. κατασχοῖσα ξίφος μονόψαφον ἐν κολεῷ. N. x. 11. *κατασχόμενος ῥιπαῖσι.* P. i. 18. (Wakefield ad Georg. iv. 123. conj. *καταρδόμενος*, quia somnus *irrigat artus.*)

κατατίμνω. μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη. O. i. 79.

κατατίθημι. κατίθηκεν εὐθύτομον ψιδιάδα ἔμμεν. P. v. 120. *καταθηκαμένα ζώναν.* O. vi. 67. *κατθηκάμεναι βρέφος ἐπιγουνίδιον.* P. ix. 118. *ἐν εὐδίᾳ κατατεθείς.* Fr. Inc. vii. 1.

καταφημίζω. κατεφάμιξε μάτηρ αὐτὸν καλεῖσθαι τοῦτο ὄνομα. O. vi. 93.

καταφθίνω. οὐ κατέφθινε καρπὸς ἐπέων. I. viii. 102.

ταταφαίνω. τοῦτον κατίφανε λόγον. N. x. 20.

καταφράζω. κατέφρασεν σαφανὶς ἰὼν πόρσω ὁ Χρόνος. O. x. 68.

καταφυλλορρόω. κατεφυλλορρόησε τιμὰ ποδῶν. O. xii. 20.

καταχέω. σοὶ καταχεῖ, μᾶτερ. em. Fr. Dithyramb. vi. 1. pag. 43.

καταχεύω. κατέχευας νεφέλαν ἐπὶ κεφαλᾷ. P. i. 16.

κατελέγχω. οὐ κατελέγχεις Θεόγνητον. P. viii. 50. *οὐ κατελέγχει σύμφυτον ἀνδρῶν ἀρετάν.* I. iii. 23. *τὸν μὲν οὐ κατελέγχει γενεὰ κριτοῦ πατραδελφεοῦ.* I. viii. 142. *ἔργῳ οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων.* O. viii. 25.

κατέχω. κατέχει λάθα λυγρᾷ ἐν νείκει. N. viii. 42. v. Not. *πάντᾶ ἐχθρὰ φάτις Φάλαριν.* P. i. 187. *φρασὶν κόρον.* I. iii. 3. *φᾶμαι ἀγαθαὶ κατέχοντι.* O. vii. 18. *κατέχων μέτρα.* I. vi. 104.

κατοικίζω. κατῴκισθεν ἄστη καλάμαις Ἐπάφου. N. x. 8. *ἀν' Ῥόδον.* Fr. Inc. clxvii.

Κάτω. *πολλὰ ἄνω, τὰ δὲ αὖ κάτω.* O. xii. 7. *κάτω πατρόθεν.* P. ii. 87. *ἐνθάδε κάτω.* Fr. Thren. i. 2. p. 17. *κατωκάρα δεσμοῖς δίδενται.* Fr. Inc. cxix. v. Not.

καυτήρ. καυτῆρα Φάλαριν χαλκέῳ ταύρῳ. P. i. 183.

καύχα. καύχας ἐπέων ἀοιδὰ πρόσφορος. N. ix. 17. v. V. L. Schol.

καύχημα. καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ. I. v. 65.

καυχάομαι. τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν. O. ix. 58.

καύω. (*καίω.*) *καυθείσᾳ πυρὶ γαίᾳ.* N. x. 65.

καχλάζω. φιάλαν ἔνδον δρόσῳ καχλάζουσαν. O. vii. 3. *καχλάδων κρόταλα.* corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 43. emend. cf. Add. vid. Κεχλάδω et V. L. P. iv. 318, 319.

κέαρ. κέαρ ἀπήμων. P. x. 33. *ἐμὸν οὐ γεύεται ἄτερ ὕμνων.* I. v. 24. *ἐμὸν φάσει.* N. vii. 150.

κεδνός. κεδνὰν παρθένον. P. ix. 216. *χάριν συγγόνων.* O. viii. 105. *κεδνοὶ πολῖται.* P. iv. 208. *κεδναὶ κυβερνάσιες πολίων.* P. x. 111. *κεδνῶν τοκέων.* I. i. 5. *κεδνότατον ἐπιχθονίων.* I. viii. 48.

κεῖθι. κεῖθι βασιλεύων. N. ix. 26.

κεῖμαι. λέων ξανθός. Fr. Inc. lxxxv. 1.

κεῖται ἐν Ταρτάρῳ Τυφώς. P. i. 29. ἐπὶ πρυμνοῖς ἀγορᾶς θανών. P. v. 126. τὰ δὲ σὺν ἐπὶ ἀνδράσι. P. viii. 107. ἐν δαπέδοις Πυθίοις Νεοπτόλεμος. N. vii. 50. ἐν Ἰσθμῷ ἀρετὰ θάλλοισά τιν κεῖται. I. v. 22. ἀρετὰ κεῖται κατὰ πᾶσαν ὀργάν. I. i. 58. σφέτερα ἑκάστοις. Fr. Inc. li. κεῖνται κυδερνάσιες πολίων ἐν ἀγαθοῖς. P. x. 110. κεῖτο λόχμᾳ (δέρμα). P. iv. 434. ἔνθα οἱ κεῖτο. de sepulto. P. ix. 146. κεῖτο τέλος ἔργματι ἑκάστῳ. I. i. 36.

κεινὸς (κενὸς) εἶην. O. iii. 81. κεινὰν παρὰ δίαιταν. O. ii. 11.

κεῖνος et ἐκεῖνος. ἐκεῖνος. O. ii. 179. κεῖνος. P. iv. 501. κεῖνος ἀνήρ. O. vi. 10. 137. ὄρνις. P. iv. 33. πλόος. P. iv. 374. Ἄτλας. P. iv. 515. ἔννεπεν. P. ix. 169. N. iv. 138. φθόνος. N. viii. 39. ἰὼν Ὀλυμπιόνικος. N. vi. 30. ἑσπέρα. N. v. 55. κείνου ἀνδρός. N. i. 12. κείνου βελέων. N. i. 103. ἀξίαις. N. viii. 17. ὄμμα. N. x. 116. κατὰ κλέος. P. iv. 221. ἐς κείνου γενεάν. N. x. 25. κείνῳ pro αὐτῷ. P. iii. 136. κεῖνον sc. Ἱέρωνα. O. i. 163. κατὰ χρόνον. O. x. 122. ἄνδρα. P. i. 82. γε. P. iv. 433. P. v. 76. κείνων ἔσσαν οἱ πρόγονοι. O. ix. 79. ψυχάν. Fr. Thren. iv. 4. p. 21. τὰ κείνων. P. ii. 163. iv. 256. κείνοις εἰτών. P. iv. 187. κείνα θεός. N. ix. 86. κείνας χερσίν. P. ii. 13. κείναν πόλιν. P. i. 117. κεῖναι scil. ἡμίονοι. O. vi. 41. κεῖνο. P. i. 47. ἅμαρ διαίτασε. P. ix. 121. κεῖνα ἔργα δὲ ἐκεῖνος ἂν εἴποι. O. viii. 81. κἀκείναν χθόνα. O. iii. 55. κἀκείνοις. N. v. 40. κἀκεῖνος. O. x. 48.

κείρω. ἐκ λιχίων κεῖρεν μελιηδέα ποιάν. P. ix. 64. v. Not. κερθέντες πλόκαμοι. P. iv. 145.

κέκλυθι, κέκλυτε. vid. Κλῦμι.

κέκραται etc. vid. Κεράω.

κελαδεννός. ἐξ ἑπτέων κελαδεννῶν. P. iii. 200. κελαδεννᾶς ὕδριος. I. iv. 14. κελαδεννᾶν Χαρίτων. P. ix. 158.

κελαδητής. γλῶσσαν κελαδητὴν. N. iv. 140.

κελαδέω. ὄφρα Θέμιν κελαδῆτε σὺν ἑσπέρᾳ ἄκρᾳ. P. xi. 17. τίνα κελαδήσομεν. O. ii. 3. κόσμον ἀδυμελῆ κελαδήσω. O. xi. 14. κελαδῆσαι Ἥραν Παρθενίαν. O. vi. 150. παρ᾽ Δεινομένει ποιναὶ ἵππων. P. i. 112. μνᾶμα Νικοκλέους. I. viii. 135. χρὴ ἱπποδρόμιον ἁρμάτων. I. i. 78. ἀρετὰν ταύταν εὔχομαι. N. ix. 128. περὶ κείνων ἔχει γλῶσσα τοξεύματα πολλά. I. v. 59. κελάδησεν ὕμνων καλλίνικον. N. iv. 26. κελαδεῖν παῖδα Κρόνου. O. i. 16. κελαδέοντι φᾶμαι Κυπρίων ἀμφὶ Κινύραν. P. ii. 27. κελαδέων ἀμφ᾽ ἀρετᾷ. P. ii. 115. χάρμ᾽ ἐπιχώριον. N. iii. 116. κελαδησόμεθα χάριν νίκας. O. x. 95.

κέλαδος. κελάδῳ αὐτομάτῳ. P. iv. 107. ἀκούοντες κέλαδον νόμων θεοδμήτων. Fr. Inc. cxc. 5. p. 104.

κελαινεγχής. κελαινεγχεῖ Ἄρει. N. x. 158.

κελαινεφής. κελαινεφεῖ σκότει καλύψαι ἀμέρας σέλας. Fr. Inc. xcviii. 3. κελαινεφέων πεδίων διεκπόταν. P. iv. 93.

κελαινῶπις. κελαινῶπιν νεφέλαν. P. i. 13.

κελαινώψ. κελαινώπεσσι Κόλχοισι. P. iv. 377, 378. v. Schol.

κέλευθος. ἐστί μοι μυρία. I. iv. 2. γίνεσαι προσάντης. I. ii. 47. οὐθεῖα ἀρετὰν ἐλεῖν. Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. κελεύθου φείσασθαι. N. ix. 49. κελεύθῳ καθαρᾷ. O. vi. 39. κέλευθον ἄλλος βαθεῖαν ἀνοίγων. P. v. 118. καθαράν. I. v. 29. ὀρθὰν ἰών. P. xi. 60. Δωρίαν ὕμνων. Fr. Inc. em. clxxii. κέλευθοι φέρον ἔργα ὁμοῖα ζωοῖσιν. O. vii. 96. μυρίαι ἑκατόμπεδοι ἔργων καλῶν τέτμηνται ἐν σχερῷ. I. vi. 32. κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν. N. viii. 60. κελεύθους πάσας οἶσθα. P. ix. 81. πόντου ἐκέλευ. P. iv. 347.

κελεύω. εἰ κελεύεις με. N. iv. 130. ἐκέλευσεν ἥρωϊ δόμεν βρέφος. O. vi. 119. αὐτίκα ἀντεῖναι χεῖρας. O. vii. 116. διακρῖναι. P. ix. 203.

κέλομαι. κέλεται Φρίξος κομίζαι ψυχὰν ἰάν. P. iv. 283. ἐνυπνίῳ πιθέσθαι μιν κελήσατο. O. xiii. 113. στάντα μιν σπουδαῖς ἄρξαι. I. vi. 54.

κενεός. κενεᾷ πρακτίδι. P. ii. 112. (κενεά.) κενεὰν γνώμαν σκότῳ κυλίνδει. N. iv.

66. κενεᾶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος. N. viii. 77. κενεὰ πνεύσαις. O. x. 112.

κενεόφρων. κενεόφρονες αὔχαι βροτῶν. N. xi. 38. v. Not. κενεοφρόνων ἀνδρῶν φθόνον ἑταῖρον. Fr. Inc. xxvii.

κενέωσις. ἢ πόντου κενέωσιν — φέρεις — ἀνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36.

κεντέω. κεντεῖ νῶτον ἄπαν στρωμνά. P. i. 55.

κέντρον, κέντρον αἰανὲς φυᾷ ἐρίπλευρον ἐμβάλλων. P. iv. 420. αἰχμᾶς. Fr. Inc. xciii. 4. γλυκερόν. Fr. Scol. iii. 5. p. 13, 14. ποτὶ κέντρον λακτιζέμεν. P. ii. 174.

κεραΐζω. κεραΐζειν θῆρας φασγάνῳ. P. ix. 39. κεραΐζες Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7.

κέρας. κέρως Νείλου. Fr. Inc. lxxxiv. ἐξ ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. lx. 6.

κεραυνός. κεραυνὸς αἴθων ἐνέσκηψε. P. iii. 104. κεραυνοῦ βρόμῳ ἀποθανοῖσα. O. ii. 45. κεραυνοῦ κρέσσον βέλος. I. viii. 72. ἅττε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἠμένη. Fr. Inc. lxxviii. κεραυνῷ δμᾶθεν. P. viii. 23. παμβίᾳ σχίσεν χθόνα Ζεύς. N. ix. 58. κεραυνὸν αἴθωνα ἀραρότα. O. x. 98. αἰχματὰν πυρὸς σθεννύεις. P. i. 8. ἐπ' Ἴδᾳ ψολόεντα πυρφόρου πλᾶξε. N. x. 133. κεραυνῶν πρύτανιν. P. vi. 24.

κεραυνόω. γαῖα κεραυνωθεῖσα βέλεσι Διός. N. x. 15.

κεράω. γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. P. x. 65. ὥρᾳ κεκραμένον. O. x. 123. πλοῦτον ἀρετᾷ κεκραμένον. P. v. 2. αἷμα κεκραμένον ἐκ Μελανίππου. N. xi. 46. ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι. Fr. Hyporch. iii. 1. p. 24. φίλτατον. P. viii. 17.

κερδαίνω. λόγον ἐκέρδαναν. I. v. 33.

κερδίων. οὗτοι κερδίων ἅπασα ἀλάθεια. N. v. 30.

κέρδος. δόλιον αἰνῆσαι πρὸ δίκας. P. iv. 248. ὕψιστον δέχεται. I. i. 73. κέρδει τι τελέθει; P. ii. 142. ὑπὸ κέρδει βάλον. N. vii. 26. κέρδει σοφίᾳ δέδεται. P. iii. 96. αἴδως κλέπτεται. N. ix. 79. v. V. L. κερδέων μέτρον χρὴ θηρεύεμεν N. xi. 62. κέρδεσιν εὐτραπέλοις μὴ δολωθῇς. P. i. 178.

κερδαλέος. κερδαλέον τὶ μάλα τελέθει. P. ii. 143.

κευθμών. κευθμῶνας ὀρέων σκιοέντων. P. ix. 60.

κεῦθος. ὑπὸ κεύθεσι γαίας. N. x. 105.

κεφαλή. κεφαλᾶς βαλεῖν. O. i. 93. ὑπὲρ κεφαλᾶς Ταντάλου λίθον, μόχθον. I. viii. 20. κεφαλᾷ ἀταρβεῖ ἄγει νεῖκος. P. ix. 54. κεφαλᾷ ἑᾷ τιμὰν αἰτέων. O. vi. 102. κεφαλᾷ ἑᾷ ἔσσισθαι γέρας. O. vii. 123. νέᾳ ἐξίκετο. P. xi. 53. κεφαλὰν Εὐρυσθῆος ἔπραθεν. P. ix. 140. κεφαλᾶν πολλῶν νόμεν. P. xii. 41. κεφαλαῖς ἁπλάνοις ὀφίων. P. xii. 16. κεφαλὰς ἠδὲ πόδας ἀναδέρουσι κρύφα. Fr. Inc. xcii. 5.

κεφάλαιον. κεφάλαια λόγων. P. iv. 206.

κεχλάδω. κεχλάδοντας ἤβᾳ. P. iv. 318. v. V. L. et ad O. ix. 3.

κῆδος. κῆδος ἔχων. O. i. 173. vid. Κᾶδος.

κήδω. καδόμενοι. O. vi. 79.

κῆλον. κῆλα δαιμόνων θέλγει φρένας. P. i. 21.

κήρ. κῆρες θανάτοιο. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

κηρίων μελισσοτεύκτων ἁμὰ γλυκύτερος ὀμφά. Fr. Inc. cxxix. v. Not.

κηρὶς μελισσᾶν. Fr. Scol. ii. 12. p. 12.

κήρυξ. vid. Κάρυξ. et Κηρύσσω. vid. Καρύσσω.

κίσδαλος. τὸ Σὰν κίσδαλον (v. Not.) ἀπὸ στομάτων. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 44.

κίδναμαι. ἀεὶ κίδνανται κατὰ χῶρον ἐρατὸν ὁδμά. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

κιθαρίζω. κιθαρίζων θαμὰ ποικίλον ὕμνον. N. iv. 23.

κίθαρις. κίθαριν πόρεν. P. v. 87.

κικλήσκω. κικλήσκων προσηύδα με Ἰάσονα. P. iv. 212.

κινδυνεύω. μὴ κεκινδυνευμένον ἐν δίκᾳ. N. v. 25.

κίνδυνος. κίνδυνος ἅπας. N. viii. 35. μέγας. O. i. 139. τὶς δῆσεν ἀδάμαντος ἄλοις κρατεροῖς. P. iv. 125. κινδύνῳ πεκαλυμμένον ἔργον. O. v. 36. κίνδυνον ὀξείας ἀϋτῆς ἔκρινας. N. ix. 83. βαθύν. P. iv. 368.

κινέω. ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος αὐλῶν. Fr.

Inc. xcix. 3. κινηθεὶς ἐπῆρει γᾶν. (al. κινηθεῖσαν.) Fr. Inc. xv. 1.

κινηθμός. κινηθμὸν πετρᾶν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν. P. iv. 370.

κινητήρ. γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων. I. iv. 33.

κιρνάω, κίρνημι. κόμπον ἀοιδᾷ κιρνάμεν. I. v. 31. κιρναμένα ἱέρσα ἀμφίπτει πόμα ἀοίδιμον. N. iii. 136. κίρναμεν μελέων κρατῆρα δεύτερον. I. vi. 3. κίρνανται ἔπαινος ποτὶ μῶμον. Fr. Inc. clxxx.

κισσοδίτης. κισσοδίταν Διὸν Βρόμιον. Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41.

κισσοφόρος. παῖς. O. ii. 50.

κιχίω. (κιχάνω.) κίχεν ἀετὸν πτερόεντα. P. ii. 91. νίν. P. ix. 45. ἄσθματι φρίσσοντα ἀναπνοάς. N. x. 140. κιχὰν παῖδα. P. iii. 76.

κίων. κίων οὐρανία νιφόεσσα Αἴτνα. P. i. 36. κίονα δαιμονίαν ὑπέστασε. O. viii. 36. κίονα Τροίας, Ἕκτορα. O. ii. 146. κίονες ἀδαμαντοπέδιλοι σχίζον ἐπὶ πέτρᾳ. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. p. 26. 27. ὑπὲρ κιόνων Ἡρακλέος. N. iii. 36. v. Schol. κιόνεσσι δεσποσύναισιν ὀρθαῖς, P. iv. 475. κίονας χρυσέας. O. vi. 3.

κλαΐς. κλαΐδος ναΐας ἔρωτες. Fr. Inc. xlvii. 4. p. 67. κλαΐδες Πειθοῦς φιλοτάτων κρυπταί. P. ix. 69. κλαΐδας ὑπερτάτας ἔχοισα βουλᾶν καὶ πολέμων Ἀσυχίᾳ. P. viii. 4.

κλαῖστρον. ἀδὺ βλεφάρων. P. i. 16.

κλᾶρος. προπετὴς ἐνόσφισεν ἄνδρα. N. vi. 107. κλᾶρον βαθύν. O. xiii. 88. κλάροις θεοπροπέων ἱεροῖς. P. iv. 339.

κλαρόω. κλάρωσεν ὕμμε πότμος. O. viii. 19.

κλεεννός. κλεεννᾶς Πιθιάδος. P. v. 25. Ἀρκαδίας μεδέων. Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. κλεεννᾳῖς ἐν πτυχαῖς Πίνδου. P. ix. 27. κλεεννότατον Βάττου μέγαρον. P. iv. 498.

κλεΐζειν. κλεΐξεῖν. O. i. 176.

κλεινός. οἰκιστήρ. P. i. 59. κλεινᾶς Ὀπόεντος. O. ix. 22. κλεινᾷ Ἰσθμῷ. O. vii. 148. κλεινὰν Ἀκράγαντα. O. iii. 3. πόλιν ἀέθλοις. P. ix. 125. κλειναὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. κλεινᾶν Συρακοσσᾶν. O. vi. 8. N. i. 2. κλειναῖς ἀοιδαῖς. P. iii. 203. ἀρεταῖς Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. χαρίτεσσιν Ἐρεχθειδᾶν. I. ii. 28. κλεινότερον γάμον φυτεύων. P. ix. 195.

κλειτός. κλειτᾶς Ἰωλκοῦ. P. iv. 137. κλειτᾷ γενεᾷ. N. vi. 104. κλειτὰν Ἰσθμόν. N. v. 18. κλειτὰς ἑκατόμβας ὄνων. P. x. 51.

κλέος. αἰχμᾶς ἄνθησεν. P. i. 128. βαθύ. O. vii. 97. λάμπει. O. i. 37. μέγα. O. viii. 14. Ὀλυμπιάδων. O. i. 151. ἀνθῆσαι Ἕκτορι. N. ix. 93. ἀρεταῖς ἐλέσθαι. O. ix. 155. δύσφαμον μὴ προσάψω παισί. N. viii. 62. ἑτήρατον γαρύειν. P. v. 69. ἐτήτυμον ἄγων ἐς ἄνδρα. N. vii. 92. εὐρὺ ἔχοντι Κόραι Διός. O. x. 115. ὑψηλὸν ἐρείσθαι ἐλπίδα ἔχω. P. iii. 197. πείνου. P. iv. 220. μέγιστον αὔξων γένεᾷ. I. vii. 42. πελώριον. O. x. 24. Πηλέος αὐτει. I. vi. 37. ποθεινὸν ἔταρξεν. I. v. 10. ἴσλον ἐκράνθη. P. iv. 310. κλεὸς pro κλέος. Fr. Inc. cxxviii. κλεὸς ἕκατι. Fr. Inc. ibid.

κλέπτω. κλέπτει σοφία παράγοισα μύθοις. N. vii. 34. (Ἀπόλλωνα) οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις. P. iii. 54. ἄστρον —ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον. Carm. in def. Solis 3. p. 36, 37. γλυκὺ μέλημα Κύπριδος. Fr. Inc. ci. κλέπτων θυμῷ δείμα. P. iv. 171. κλέπτοισα θεοῖο γόνον. O. vi. 60. κλέψεν Μήδειαν σὺν αὐτᾷ. P. iv. 445. κλέψας νέκταρ ἀμβροσίαν τε. O. i. 98. κλέπτεται ὑπόκρυφα αἰδὼς κέρδει. N. ix. 79. v. V. L.

κλέω. κλέονται ἐν φορμίγγεσσιν. I. v. 33.

κλίμαξ. ποτὶ κλίμακα σεμνὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 3.

κλίνω. κλιθεὶς θαμὰ τᾷδε μίλει. N. iv. 25. v. Not. κλιθεὶς πόρῳ Ἀλφειοῦ. O. i. 148.

κλισία. ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο. P. iv. 237.

κλονέω. κλονέων χερὶ ἀφύκτῳ. I. viii. 140. κλονέονται ῥιπαῖς ἀνέμων. P. viii. 85.

κλόνος. σὺν κλόνῳ ῥιψαύχενι. Fr. Inc. xxxvi. v. Not.

κλύω. κλύειν ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰὲ φιλεῖς. P. i. 175. πυκινὰν μῆτιν κλύοντες. P. iv. 103.

κλῦμι et Κίκλυμι. κλῦτε ὦ Χάριτες. O. xiv. 6. κέκλυτε παῖδες. P. iv. 22. κλῦθ' Ἀλαλὰ, πολέμου θυγάτηρ. Fr. Inc. xxxvi. 2.

κλυτόμαντις. κλυτόμαντι χρυσέα Πυθοῖ. Fr. Inc. lxxxvi. 3

κλυτόκαρπος. κλυτοκάρπων στεφάνων. N. iv. 124.

κλυτός. Ἑρμᾶς. P. ix. 104. κλυτὰ Λατοῖ. Fr. Inc. lxvi. κλυτᾶς αἰῶνος. P. v. 7. κλυτᾷ φόρμιγγι. I. ii. 4. κλυτὰν ἀγγελίαν. O. xiv. 30. αἶσαν παρέχοι. Διός. O. vi. 174. ἔσσισθαι (Αἴτναν) ἵππιος στεφάνοισί τε. P. i. 72. ματέρ' ἀγλαόδενδρον. O. ix. 31. ναυσὶν (Αἴγιναν) θέσαντο. N. v. 18. ὄπα. P. x. 10. παῖδα Νηρέος Θέτιν. P. iii. 164. χέρα. P. ix. 62. χάριν ἐπιστέμπετε. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41. δαῖτα ἑπόψόμενος. O. viii. 69. κλυτὸν ἄλσος. I. i. 80. ἔθνος. O. x. 118. κλυταῖς Ἀμύκλαις. P. xi. 48. ἀοιδαῖς ἐπίων. N. vii. 24. ἐπίων ῥοαῖς. I. vii. 26. εὐανορίαις. O. v. 47. τιμαῖς ἐπασκήσω ἥρωα. N. xi. 23. v. Not. πτυχαῖς ὕμνων. O. i. 170. ἐφετμαῖς. I. vi. 25. κίονας μάρτυρας κλυτάς. N. iii. 40.

κνήμων ἄγιε λιπαρὰν Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45. (em. ἀγχίκρημνον e Schol. ad P. ii. 1.)

κνίζω. κνίζον ὀργὰν λόγοι αἰπεινοί. N. v. 59. ἔκνισεν ὄρσαι χόλον. P. xi. 37. ὅσσιν. I. v. 74. μὴ κνίσσῃ (κνίσῃ) κόρος ἐλθών. P. viii. 44. ἔκνιξέ γε φρένας ἵερος. P. x. 95. (ὑπέκνιξε φ.) ἔκνιξέν μιν ἔνδον χάρις ἀδεῖα. I. vi. 74. κνιζομένα. O. vi. 75.

κνίσα et Κνίσσα. ἀγαζόμενοι κνίσσᾳ. N. xi. 8.

κνισσάεις. κνισσάεσσα πομπὰ μάλων. O. vii. 145. κνισᾶντι (κνισσᾶντι) καπνῷ. I. iv. 113.

κνώδαλον. κνωδάλων (ὀφίων) Ἔριν. N. i. 76. κνωδάλων ὀρσιᾶν ὕδριν. P. x. 56.

κνώσσω. κνώσσων ἀϊτός. P. i. 16. κνώσσοντί οἱ. O. xiii. 100.

κοιλόπεδος. κοιλόπεδον νάπος θεοῦ. P. v. 50.

κοῖλος. κοίλᾳ νάπᾳ λίοντος. I. iii. 19. κοίλαν πρὸς ἀγυιάν. O. ix. 53. ὑπὸ κοίλαις χθόνα. Fr. Inc. xcvi. ἐν ναυσὶ κοίλαις. O. vi. 15. Κωπαΐς, κοιλότατον χωρίον. Fr. Inc. xiv.

κοιμάω. κοιμᾶτο. I. viii. 46.

κοινάω. κοινάσαντες νυκτὶ ὁδόν. P. iv. 204. v. V. L. ibid. et ad 236.

κοινός. κοινὸν γάμον. P. iv. 396. λόγον. O. x. 15. (τὸ) κοινὸν θάλος. I. vii. 34. ἔπος. P. iii. 3. σπέρμα. O. vii. 170. φέγγος. N. iv. 20. τὸ κοινόν. Fr. Inc. vii. 1. p. 52. ἐν κοινῷ σταλείς. O. xiii. 69. κοινὰν νίκαν. P. vi. 15. χάριν. P. v. 138. κοιναὶ Χάριτες. O. ii. 90. ἐλπίδες. N. i. 48.

κοινόω. κοινώσομαι αὐτὸν ἀέθλοις λύρᾳ τε. N. iii. 19.

κοινών. κοινῶνι παρὰ εὐθυτάτῳ. P. iii. 50.

κοινωνία. κοινωνίαν μαλθακάν. P. i. 189.

κοιρανέω. κοιρανέοντι οὔτε χορὸς θεοῖ ἄτερ χαρίτων. O. xiv. 11.

κοίρανος. ζαμενὴς Μέμνων. N. iii. 109.

κοίτη. κοίταν ξεινίαν. P. iii. 56. κοῖται ἐννύχιοι παράγον. P. xi. 39.

κοιτάζω. ὡς κοιτάζατο ἀνὰ βωμῷ. O. xiii. 109.

κολεός. κατασχοῖσα ἐν κολεῷ ξίφος. N. x. 11. κολεοῦ γυμνὸν φάσγανον. N. i. 80.

κολλάω. κολλᾷ ὑψίγυιον ἄλσος σταδίων θαλάμων. O. v. 29. Μοῖσά σοι χρυσόν. N. viii. 115.

κολοιός. κολοιοὶ κραγέται. N. iii. 143.

κόλπος. κόλπου Ἀργείου. P. iv. 86. κόλπον Νεμέας. O. ix. 131. ἀπὸ κόλπων ἱερήμου αἰθέρος. O. xiii. 125. Παλίου ἀνεμοσφαράγων. P. ix. 7. κρύψε κόλποις. O. vi. 51. παρὰ κόλποις Πίσας. O. xiv. 33.

κολώνη. κολώναν ἐΰδματον. P. xii. 6. ἀργίλοφον Ζεφύριο. Fr. Inc. clxix.

κόμη. κόμᾳ χρυσέᾳ θάλλων. I. vii. 69. κόμαν ἀνδησάμενος πορφυρέοις ἕρνεσι. N. xi. 36. φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρεσθαι. N. i. 104. ἀναδεῖσθαι σελίνων. I. ii. 22. κομᾶν πλόκαμοι ἀγλαοί. P. iv. 145. ἀμφὶ κόμαις ἔργα κάλλιστα θῆκεν ἀμέρα. O. xiii. 55. κόσμον κόμαις ἀμφιβάλοι. O. iii. 23. κόμαις τιαῖς ἀμφέβαλε γέρας. P. v. 42. ἴων φόβα ῥόδα τε κόμαισι

μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. κόμας ἀναδήσαντες δάφνᾳ. P. x. 61.

κομιδή. κομιδᾶν πατρός. P. vi. 39.

κομίζω. κόμιζε πόλιν τάνδε στόλῳ. P. viii. 143. κόμιζεν σώματα ἀσθμαίνοντα παρὰ Κίνταυρον. N. iii. 84. κομίζοντες Ἑλίναν. O. xiii. 82. ἐκόμισαν λόγιοι καὶ ἀοιδοὶ τὰ καλά σφιν ἔργα. N. vi. 52. κόμισον εὔφρων ἄρουραν. O. ii. 28. κόμισαι ἄνδρα ἐκ θανάτου. P. iii. 99. δάμαρτα Μενέλα. N. vii. 41. ἐκόμιξαν νίκας τέσσαρας ἐξ ἀέθλων. N. ii. 31. κομίζει ψυχὰν ἑάν. P. iv. 284. v. Not. αὖτις ψυχάν. N. viii. 76. κομίζεις ὅλον δίφρον. P. v. 66. κομίζων ἀρχαίαν πατρός. P. iv. 188.

κομτέω. παρὰ καιρόν. P. x. 5.

κόμπος. κόμπον ἀγάνορα φέρειν. I. i. 60. ἰεὶς πρόσφορον ἐν ἔργῳ. N. viii. 83. τὸν ἰοικότα κιρνάμεν ἀοιδᾷ. I. v. 30.

κονία. κονίᾳ χέρσῳ. N. ix. 102.

κόνις. οὐ κατακρύπτει χάριν. O. viii. 104.

κόρα. κόρᾳ ἐγχειβρόμῳ, Ἀθάνᾳ. O. vii. 79. ἐδίδου νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 207. κόραν γλαυκώπιδα. N. vii. 141. Ἐπάφοιο. P. iv. 25. μάντιν ὄλεσσε. P. xi. 49. Πριάμου. P. xi. 29. κόραι Διὸς Πιερίδες. O. x. 116. Κάδμου. P. xi. 1. βαθύζωνοι Μναμοσύνας. I. vi. 110. κορᾶν ἁγλαοθώκων. N. x. 2. (f. ἁγλαοθρόνων.) φερτάτων Κρονιδᾶν. O. ix. 83. (em. φερτάτω.) φορβάδων ἀγέλαν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. p. 8. v. Not. κόραις ἀλίαις Νηρῆος. O. ii. 52. v. Κούρα.

κόραξ. κόρακες. O. ii. 157. v. Schol.

κόρος. αἰανὴς ἀπαμβλύνει ἀπάδις ταχείας. P. i. 160. ἀνδρῶπαν βαρύς. N. x. 37. ἐλθὼν πνίσῃ. P. viii. 43. οὐ δίκᾳ συναντόμενος. O. ii. 173. κόρου ματέρα Ὕβριν. O. xiii. 13. v. Not. κόρῳ πλαγίῳ ἀνδρῶν στείχοντα. N. i. 98. ἔλεν ἄταν. O. i. 89. κόρον αἰανῆ κατέχει φρεσίν. I. iii. 4. ἔχει μέλι. N. vii. 77.

κορύσσω. κορυσσέμεν βίον μαχαναῖς. P. viii. 106. κορύσσοντά μιν ἔργον ἐν πεδίῳ. I. viii. 115.

κορυφή. κορυφὰν ἔχει καιρός. P. ix. 136. ἀέθλων. N. ix. 20. νίμων. O. ii. 24. ἄκραν. O. vii. 67. ὀρθὰν λόγων. P. iii. 141. στεφάνων. O. vii. 7. κορυφαὶ λόγων. O. vii. 125. ἐν κορυφαῖς μεγάλαις ἀρεταῖν. N. i. 51. v. Not. κορυφαῖς μιλαμφύλλοις Αἴτνας. P. i. 53. πολίων ἀφνεαῖς. N. i. 22. κορυφαῖς ἐσχάτων ἀέθλων ἁμιλλᾶται. N. x. 59. κορυφὰς ἀρετᾶν πασᾶν ἀποδρέπων. O. i. 21.

κορυφόω. κορυφοῦται ἔσχατον βασιλεῦσι. O. i. 182.

κοσμέω. κοσμεῖν νᾶσον. N. vi. 77. ἐκόσμησαν δόμον τριπόδεσσι. I. i. 27. ᾗσιν κοσμήσαις αὐτάν. P. ix. 209. κεκόσμηταί μοι δεῖπνον. N. i. 32.

κόσμος. κόσμῳ φέρειν πήματα. P. iii. 148. κόσμον ἐλαίας ἀδυμελῆ κελαδήσω. P. xi. 12. αἰγλᾶντα ἐπιτίθησι. P. ii. 19. γλαυκόχροα ἐλαίας. O. iii. 23. v. Schol. δέδωκέν νιν Ἀθάναις μεγάλαις. N. ii. 12. λιταρὸν Ὀλυμπίᾳ. O. viii. 108. ξυνὸν ἄστει προσάγων. I. vi. 101. ποικίλον αὐδάσετ λόγων πειχίζομεν. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ποτίφορον ἔλαιες. N. iii. 54. v. Not.

κότος. κότον ἀμείλιχον ἐνελάσω καρδίᾳ. P. viii. 11.

κόττασσε. κόττασσον Ἀγάθωνι καλῷ. Fr. Scol. iv. 2. p. 14.

κούρα. κούρα Παλλάς. O. xiii. 92. κούρας γενεάν. P. ix. 78. κούρᾳ Τψίος. P. ix. 23. κούραν καλλίκομον ἀγακλέα Ἀνταίου. P. ix. 187. Κορωνίδα. P. iii. 69. κοῦραι ἐννύχιαι τὰν θεὸν μέλπονται. P. iii. 138. ἀγναί. P. iv. 183. κούραις Κάδμοιο εὐθρόνοις. O. ii. 39.

κοῦρος. κοῦρον θεόφρονα. O. vi. 70. κοῦροι φύλας κορᾶν τε. O. ix. 82.

κουρίζεσθαι ὑπὸ—ἀοιδαῖς. P. iii. 33.

κουροτρόφος. ἐλπίς. Fragm. Inc. in Add. στάσιν ἐχθρὰν κουροτρόφον. Fr. Inc. vii. 5. p. 52.

κοῦφος. κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ. I. i. 62. κοῦφα (κώφᾳ) χερὶ ἁφαπτομένα. P. ix. 18. κοῦφα βιβῶντα. O. xiv. 24. κούφαν κτίσιν. O. xiii. 117. κούφοις ποσσὶν ἵσταμαι. N. viii. 32. κούφοισιν ἐπνεῦσαι ποσίν. O. xiii. 163. κουφότεραι φρένες. O. viii. 80.

κραγέτης. κραγέται κολοιοί. N. iii. 143.

κραδία. κραδία ἀπήμων ἀμφὶ κᾶδες ἀλ-

λόστριον. N. i. 84. v. Not. κραδίᾳ ἀτρώτῳ περάσαι τέλος. N. xi. 12.

κραίνω. κραίνει σίθεν εὐτυχίαν. O. vi. 139. κραίνειν τερπνὰν γάμου τελευτάν. P. ix. 118. κραίνων ἐφετμάς. O. iii. 19. ἐκράνθη κλέος. P. iv. 311.

κραιπνός. κραιπνοὶ σθένει βασιλῆες. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. κραιπνότεραι [πέτραι] κυλινδέσκοντο. P. iv. 372.

κράνα. κράνᾳ Ἀπόλλωνος. P. iv. 524. κράναν Ἀρέθουσαν. P. iii. 123. Κασταλίαν φιλέων. P. i. 75. Ὑπερηΐδα (Ὑπερῆδα) λιπών. P. iv. 222.

κρανάος. κρανὰὶ Δᾶλος. I. i. 3. ἐπὶ κρανᾷ πέτρα. Fr. Prosod. ii. 5. in Del. p. 26, 27. κρανααῖς ἐν Ἀθάναις. O. vii. 150. O. xiii. 53. N. viii. 19.

κρανίον. κρανίοις ξένων. I. iv. 92.

κράς. κρατὶ ἐπὶ ἀγκύλῳ. P. i. 15. κρατὶ δυσμενέων. P. viii. 13. κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας. P. xii. 28. κρᾶτα τρία. Fr. Epinic. iii. p. 8. v. Not.

κραταιός. κραταιὸν ἔπος. P. ii. 149. ἔγχος. P. vi. 34.

κρατέω. Θέτις κρατεῖ (ἐν) Φθίᾳ. N. iv. 81. ἅλικας κράτει ἐν λόφῳ Νίσου. N. v. 84. κράτει μάκει πάχει τε (δράκων) ναῶν πεντηκόντορον. P. iv. 437. κράτεσκεν ποσσί. N. iii. 90. κράτησεν ἐν Πυθῶνι. N. vi. 61. ἐκράτησε στέφανον. N. x. 46. ἀμφότεροι κράτησαν ἔργον. O. ix. 126. πᾶσαν τέχναν κρατεῖν ἐπιχθονίων χερσί. O. vii. 94. κρατέων Ἱέρων. P. ii. 10. ἱπποδρομίᾳ κάρυξε Θήβαν. I. iii. 21. πάλᾳ. O. viii. 26. κρατέοντα ἀλκᾷ. O. x. 121. κρατήσας ἀρετᾷ ποδῶν ἢ χερσίν. P. x. 36.

κρατιστεύω. κρατιστεύων λόγος. Fr. Inc. xciii. 5.

κρατερός. ὁ Αἴας. N. vii. 38. κρατεροὶ Οἰνεΐδαι. I. v. 39. κρατερᾶν ὑπὸ χειρῶν. P. xi. 26. κρατεροῖς ἅλλοις ἀδάμαντος δῆσιν. P. iv. 125.

κρατήρ. κρατῆρα δεύτερον μελέων. I. vi. 2. cf. Κρητήρ.

κρατησίμαχος. κρατησίμαχον σθένος υἱῶν διδύμων. P. ix. 150.

κρατήσιππος. κρατήσιππον ἐς ἅρμα ἀναβαίνων. N. ix. 8.

κρατησίπους. κρατησίποδα Φρικίαν. P. x. 25.

κράτιστος. κρατίστου θεῶν παῖδες. O. xiv. 20. κράτιστον. N. vii. 39. κράτιστον φυᾷ. O. ix. 152. κράτιστοι διφρηλάται. I. i. 25.

κράτος. κράτος ἀέθλων ἐξεῦρε. I. viii. 7. καὶ δῶρα ἐξέφαναν ἐς γένος. N. iv. 110. Ζηνὸς Αἰτναίου. O. vi. 162. κράτει τρασίμιξε δεσπόταν. O. i. 34. Διὸς ἐν ἅπαντι κράτει. O. x. 97. κράτει ὑπαντιάξαισα. P. viii. 14.

κρέας. κρεῶν δεύτατα. O. i. 80. v. V. L. κρεῶν ὕπερ. N. vii. 61. v. Not.

κρέκω. κρέκει φόρμιγξ ἡδύτερα. Fr. Inc. cxxix.

κρέμημι. κρέμαται μῶμος τοῖς. O. vi. 24. ἀλλὰ κρέμαται. P. v. 46. κρέμαται αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι. I. viii. 28. ἀμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων ἀμπλακίαι κρέμανται. O. vii. 24. κρέμασαν ἀγκύρας ἐμβόλου ὕπερθεν. P. iv. 341.

κρέσσων. ἀνήρ. N. ix. 35. φθόνος οἰκτιρμῶν. P. i. 164. κρέσσονα ἔσφαλε. I. iv. 56. κρέσσονα ἀλικίας νόον. P. v. 146. πλούτου μέριμναν. P. viii. 136. v. V. L. κρέσσον κραυνοῦ ἄλλο βέλος. I. viii. 72. κρέσσονες ἔρωτες. N. iii. 52. κρισσόνων νείκος. O. x. 47. ἔρις χαλεπὰ ἐμπλεῖν. N. x. 136. κρισσόνων ἀγαθῶν. O. ii. 43. κρέσσονας κτιάνων ψυχάς. N. ix. 77.

Κρέων. κρέοντος Φώκου. N. v. 22. σὺν κρέοντι Αἰακῷ. P. viii. 143. κρέοντι οὐρανῶ ὕμνων ἄρχε. N. iii. 17. κρεόντων Αἰακιδᾶν. N. vii. 66.

κρήμνημι. κρημνάντων ναὶ ἄγκυραν. P. iv. 43. v. V. L.

κρημνός. Fr. Inc. cxlv. v. Not. παρὰ κρημνὸν ἔσχατον θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. O. iii. 39. Βοιβιάδος. P. iii. 61.

κρηπίς. κρηπὶς χρυσία κεκρότηται ἀοιδῆς ἱερῆσιν. Fr. Inc. lxxxvi. 1. κρηπῖδα ἀοιδᾶν βαλέσθαι. P. vii. 3. ἐπέων σοφῶν βάλλετο. P. iv. 245. φασιναν ἐλευθερίας. Fr. Inc. xl. 2. κρηπῖδας ἀλσέων δινάσσατο (τινάξατο. v. V. L.) Fr. Inc. xv. 5.

κρητήρ. κρητὴρ γλυκὺς ἀοιδᾶν. O. vi. 155.

παρὰ κρηπῖδα θαρσαλέα γίνεται φωνά. N. ix. 118. (deb. κρατήρ.)

κρίνω. κρίνει περὶ ἔργων πότμους. N. v. 73. ἔκρινας κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς. N. ix. 83. κρίνεται διὰ δαίμονας ἀλκὰ ἀνδρῶν. I. v. 13. κέκριται πεῖρας θανάτου. O. ii. 56. κεκριμένων πόνων ἰατρός. N. iv. 2. κεκριμένα δύναμις. N. vi. 4. κρίθη νόστος ἐν Πυθιάδι. P. viii. 121. v. V. L. κρίθεν οἱ. P. iv. 300. κριθεὶς ἀρετᾷ. N. vii. 10.

κριός. κριοῦ δέρμα βαθύμαλλον. P. iv. 186. νάκος πάγχρυσον. P. iv. 121.

κρίσις. ἀμφὶ ἀέθλοις. O. vii. 146. κρίσιν ἀγνὰν αἰθλων. O. iii. 37. γυίων ἐπεδείξαντο ἀέθλοις. P. iv. 451. αἰθλων. N. x. 43. τερπνῶν χαλεπῶν. Fr. Thren. ii. 10. p. 19.

κριτός. κριτὸν γένος. P. iv. 89. κριτοῦ πατραδελφεοῦ γενεά. I. viii. 143.

κρόκα. κρόκαις μαλακαῖσι νῶτον ἐπιεσσάμενοι. N. x. 83.

κρόκειος. κρόκειον εἶμα. P. iv. 412.

κροκωτός. κροκωτὸν σπάργανον. N. i. 58.

κρόταλον. κρόταλα καχλάδων. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 43. v. Καχλάδων.

κροτέω. κεκρότηται κρηπὶς χρυσέα. Fr. Inc. lxxxvi. 1.

κρουνός. ἀμφὶ κρουνοῖς. O. xiii. 90. κρουνοὺς Ἀφαίστοιο. P. i. 48.

κρύβδα. πίμπον. P. iv. 203.

κρύβδαν. κρύβδαν πατρός. P. iii. 28.

κρυόεις. κρυόεν μάντευμα. P. iv. 129. κρυοέσσᾳ συντυχίᾳ. I. i. 53.

κρύπτω. μὴ κρύπτε σπέρμα. O. vii. 170. τὸ σὺ πεπονημένον μὴ κρυπτέτω. P. ix. 167. sq. μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων. N. x. 75. κρύψε παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις. O. vi. 51. κρύψεν αὐτὸν ἅμα ἵπποις. N. ix. 60. κρύψαν ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142. κρύπτειν σκότει. Fr. Inc. cxii. κρύψαι ἦθος ἄμαχον. O. xiii. 16. κεκρύφθαι νᾶσον ἐν βένθεσιν ἁλμυροῖς. O. vii. 105.

κρυπτός. κρυπταὶ κλαῖδες. P. ix. 68.

κρύφα. Fr. Inc. xcii. 4.

κρυφᾷ. κρυφᾷ τις ἔννεπε. O. i. 75.

κρυφαῖος. κρυφαῖον πλοῦτον νέμει. I. i. 97.

κρύφιος. κρύφιον θυμὸν βαρύνει. P. i. 162. κρυφίαις ἐν ψάφοις. N. viii. 44.

κρύφος. κρύφον θέμεν ἰσθλῶν. O. ii. 177.

κτέανον. σύνδικον Μοισᾶν. P. i. 3. ἀπὸ κτεάνων. P. iv. 517. κτεάνων δόσιν εὐθύνοι χρόνος. P. i. 88. αἰδοιέσσατον χρυσός. O. iii. 75. χάριν κρατίσταν. P. xi. 89. ψυχὰς κρίσσονας. N. ix. 76. κορυφάν. O. vii. 6. καὶ φίλων λειφθείς. I. ii. 18. ἰμᾶν φύλαξ. P. viii. 83. ἅμα κτεάνοις πολλοῖς. N. ix. 109.

κτάω. κτάομαι. κτησάμενοι ἵπποι φιάλας. N. x. 124.

κτίαρ. κτίατ' ἀνάγων. N. vii. 59. κτιάτεσσι. P. ii. 109. ἐξαρκέων. O. v. 55.

κτείνω. κτείνοντα ἐλάφους ἄνευ κυνῶν. N. iii. 88. κτεῖνέ ποτ' ἐν Νεμέᾳ (Θῆρα). I. vi. 71. κτεῖναν ὄφιν τέχναις. P. iv. 443. ἔκτεινε Λάϊον υἱός. O. ii. 70. ἔκτανε Λικύμνιον σκάπτῳ ἐλαίας. O. vii. 51. κτανὼν ἐκ χέρσῳ Θῆρας. N. i. 95.

κτῆμι. κτάμενον ἵππον. Fr. Inc. xcii. 3.

κτίζω. ἔκτισσε πόλιν ἐν νόμοις στάθμας Ἑλλίδος. P. i. 121. κτίσιν ἄλσια. P. v. 119. κτίσῃ ἑορτάν. O. vi. 116. κτίσσειεν πόλιν. P. iv. 13. κτίσαιεν βωμόν. O. vii. 75. ἐκτίσσατο ἀγῶνα. O. x. 31. κτισάσθαν γόνον. O. ix. 70. ἐπεὶ κτίσθη τεῖχος. O. viii. 48.

κτιλεύω. ἔνθα πωμένες κτιλεύονται κάπρων τε λεόντων τε. Fr. Inc. clxxi. p. 101.

κτίλος. ἱερὲν κτίλον Ἀφροδίτας. P. ii. 31.

κτίσις. κτίσιν κούφαν. O. xiii. 117.

κτίστωρ. πάτερ, κτίστορ Αἴτνας. Fr. Epinic. v. 3. p. 4.

κυαναυγής. παρθένος. O. xiii. 100.

κυανάμπυξ. κυανάμπυκα Θήβαν. Fr. Encom. i. 3. p. 39.

κυάνεος. κυανέας ὑπὸ λόχμας. O. vi. 69. χθονὸς ἄστρον σηλίφατον. Fr. Prosod. i. 6. in. Del. p. 26.

κυβιερνάω. κυβερνᾷ νόος Διὸς δαίμων' ἀνδρῶν. P. v. 164. γνώμαν πολύστροφον θνατῶν. Fr. Inc. iii. 4. κυβερνῶνται νᾶες θοαὶ ἐν πόντῳ. O. xii. 4.

κυβιερνάτας ἀνήρ. P. i. 176.

κυβιερνατήρ. γέγηται θεὸς ἀγεμόνεσσι. P. iv. 488. κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμᾳ πειθών. I. iv. 120.

κυδαίνω. κυδαίνων πάλᾳ Τίγιαν. O. x. 78. πόλιν ἄμφαινε. N. ix. 29. ἐκύδανεν πόλιν. P. i. 59.

κύδιμος. *κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι.* O. xiv. 34.

κῦδος. *ἀβρόν.* O. v. 16. *ἄρηται.* I. i. 72. *ἀνδρῶν.* O. ix. 132. *ἀγήραον παρίδωκε.* P. ii. 96. *ἀνέδραμον.* O. viii. 72. *ἀφάντων ἀντείνει σαθρόν.* N. viii. 58. v. Not. *ἐλθεῖν.* O. iii. 69. *ἐπίδοξον ἄρηται.* N. ix. 111. *ἱπποδρομίας ἔπορεν Ἀπόλλων.* P. iv. 117. *καλλίνικον πατρίδι.* I. i. 13. *Καμαρίνᾳ ὄρσαι.* O. iv. 20. *μέγα ἔδωκεν.* P. ii. 165.

κύκλος. *κύκλῳ ἀλύτῳ ζεύξασα.* P. iv. 383. v. Not. V. L. Schol. *κύκλῳ κίδνη.* O. x. 56. *κύκλον ὅσσα βοᾷ διήρχετο.* O. ix. 140.

κυκλόω. *κυκλώσαις χέρα ὑπὲρ ἅπαντας.* O. x. 87.

κυλίνδω. *κυλίνδει σκότῳ γνώμαν πενεάν.* N. iv. 65. *κυλίνδονται ἐλπίδες ἀνδρῶν πολλὰ ἄνω, καὶ δ' αὖ κάτω.* O. xii. 7. *κυλινδίσκοντο πέτραι.* P. iv. 372. *λυλινδόμενον Ἰξίονα ἐν τροχῷ.* P. ii. 42. *κυλινδομένα φλοξ φέρει πέτρας.* P. i. 45. *κυλινδομέναις ἁμέραις.* I. iii. 29.

κύλιξ. *κυλίκεσσιν Ἀθαναίοισι.* Fr. Scol. iii. 5. p. 13.

κῦμα. *κατακλύσσει ψᾶφον ἑλισσομέναν.* O. x. 14. *κοινὸν Ἀΐδα ἔρχεται.* N. vii. 45. *κύματα πόντου.* Fr. Inc. lxxix. *κυμάτων μάλιστα.* N. vi. 95. *κυμάτων ῥιπὰς ὠκυπόρους.* P. iv. 346. *κύμασιν κλονέονται.* P. ix. 85. *Δᾶλος κυμάτεσσι φορητά.* Fr. Prosod. ii. 2. in Del. p. 26.

κυμαίνω. *κυμαίνει ἄρτι ἄνθος ἥβας.* P. iv. 282. *ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται.* Fr. Scol. ii. 4. p. 11.

κύμβαλον. *κυμβάλων μεγαλοι ῥόμβοι.* Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. *μεγαλοβόμβων κατάγημα.* emend. in Add.

κυναγέτας. *οὐκ ἄμοιρος ἀμφὶ πάλᾳ πέφανται.* N. vi. 26.

κυπαρίσσινος. *κυπαρίσσινον μέλαθρον.* P. v. 52.

κύριος. *Ζεὺς ὁ πάντων κύριος.* I. v. 67. *κυρίῳ ἐν μηνί.* O. vi. 52. *κύριον τέλος.* P. ix. 80. *κύριε πολλᾶν ἀγυιᾶν.* P. ii. 106. *κυρίαν ὁδὸν λόγων.* N. vii. 75. v. V. L. *τινὰ κυριώτερον δύναμιν.* O. i. 168. *κυριώτερον λόγον.* Fr. Inc. lxxxiii.

κύων. *κύνα Ἀμυκλαίαν.* Fr. Hyporchem. vi. p. 25. *παντοδαπὸν μεγάλας Θεοῦ.* (Pana.) Fr. Parthen. i. p. 15. *Λάκαιναν πυκινώτατον ἑρπετὸν ἐπὶ θηρσὶ τρέχειν.* Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. p. 6. *πλάθυμον χρὴ ἐξευρεῖν.* Fr. Inc. xxxvii. 5. *τὸν κύνες Θρασεῖαι Γηρύονα φρίξαν.* I. i. 15. v. Schol. *ἄνευ κυνῶν ἐλάφους κτείνοντα.* N. iii. 88.

κῶας, τό. *κῶας αἰγλᾶεν θυσάνῳ χρυσέῳ.* P. iv. 411.

κωκυτός. *μετὰ κωκυτῶ γυναικῶν.* P. iv. 202.

κωλύω. *κώλυεν μεῖναι πρόφασις νόστου.* P. iv. 57.

κῶμα. *ἰαίνει Ἄρης καρδίαν κώματι.* P. i. 21.

κωμάζω. *κώμαζε αὐτῷ ἄδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ.* I. vii. 27. *κωμάζοντι σὺν ἑταίροις.* O. ix. 6. *σὺν Ἀρκεσίλᾳ.* P. iv. 3. *χρὴ κωμάζοντα ἀγαναῖς χαρίτεσσι βαστάσαι.* I. iii. 13. *κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε ἐς Αἴτναν.* N. ix. 1. sq. *κώμασόν μιν ὁμφαὶ ἀδεῖαι.* N. x. 64. *κωμάσαις ἑορτάν.* N. xi. 36. *κωμάζατε τὸν, ὦ πολῖται.* N. ii. 38. *κωμάζομαί νιν.* I. iv. 124. *κωμάσομαι τὶ παθὼν ἐπ' εὐχᾷ.* P. ix. 157.

κῶμος. *κώμου δεσπότᾳ.* O. vi. 30. *προφάταν γλυκύν.* N. ix. 120. *κώμῳ ἁδυμελεῖ.* P. viii. 99. *Δωριεῖ.* P. viii. 29. v. Not. *κῶμον ἀγειρέτω.* I. viii. 5. *Ἀγησία.* O. vi. 166. *ἀέθλων.* P. iii. 130. *ἀνέρων δίδιξαι.* P. v. 28. *δίξαι.* O. viii. 12. *ἰδοῖσα.* O. xiv. 23. *Ὀλυμπιονίκαν.* O. iv. 15. *κώμων μελιγαρύων τέκτονες.* N. iii. 7. *ταμίας.* I. vi. 85. *κώμων ἐρατῶν.* I. ii. 45.

κώπα. *κώπαν σχάσον.* P. x. 79. *κώπαισιν ἐμβαλεῖν.* P. iv. 357.

κωφός. *ἀνὴρ τις.* P. ix. 151.

Λ.

Λάβρος. *στρατός.* P. ii. 160. *λάβρον καπνὸν ἀμπνεῦσαι.* O. viii. 47. *λίθοι Μοισαῖον.* N. viii. 79. v. Not. *σέλας Ἀφαίστου.* P. iii. 70. *λάβρει παγγλωσσίᾳ.* O. ii. 156. *λαβροστατᾶν γενύων δράκοντος.* P. iv. 435.

λάβε, λαβὼν κ. τ. λ. vide Λαμβάνω.

λαγίτας. Περσεύς. P. x. 50. λαγέτα Αἰόλῳ. P. iv. 191. λαγέταν τύραννον. P. iii. 151. λαγέτας ἐξ ἀρεταῖσι μεμαλότας. O. i. 144. v. Schol.

λαγχάνω. λάχειν οἰκεῖν. O. vi. 56. στέφανον. O. x. 72. ἔλαχε καρπὸν ἀμωμήτων φρενῶν. P. ii. 134. φύσιν Ὠαριωνείαν. I. iv. 84. v. V. L. στέφανον ἀπὸ Δωρίων σελίνων. I. viii. 137. ἐλάχομεν ἥβαν. N. vii. 5. τὰν Διὸς λάχον εὐναί. P. ii. 51. εὐκ ἔλαχον πενθέων. Fr. Inc. xliii. v. Not. p. 65. λαχὼν πλοῦτος ποιμένα. O. x. 106. ὁ καλόν τι νέον λαχών. P. viii. 126. λαχὼν τρὶς ἐν πόντοιο πύλαις. N. x. 50. ὄλβον θαυμαστόν. N. ix. 107. v. Not. ἅτε θεὸς πλέον τι λαχών. Fr. Inc. lxxvii. pag. 76. λαχόντα ποινὰν καμάτων. N. i. 108. λαχόντες Ἀΐδαν. P. v. 130. οὐκ ὀλίγαν δόσιν τερπνῶν. P. x. 30. ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι. N. vii. 80. λαχοῖσαι ἕδραν. O. xiv. 1. λαχοῦσαι τέκμαρ ἰσοδένδρου αἰῶνος. Fr. Inc. cl. λίλογχας Πρυτανεῖα, Ἑστία. N. xi. 1. λίλογχε Θέμις Ὀσίοντα. O. ix. 25. λίλογχεν ἑσλὸς (ἐσθλούς. N. i. 34. v. Not. καπαγόρως. O. i. 84.

λάθα. λάθα γένοιτο ἄν. O. ii. 34. κατέχει τόν. N. viii. 42. v. Not. λάθας νίφος ἐπιβαίνει. O. vii. 83. λάθαν πόνων ἔχειν. N. x. 46. Σωκλείδα ἔπαυσε. N. vi. 35.

λαιψηρός. λαιψηρὸν δρόμον. P. ix. 215. λαιψηροὶ πόλεμοι. O. xii. 5. λαιψηροῖς πόδεσσιν. N. x. 118.

λακτίζω. λακτιζίμεν ποτὶ κέντρον. P. ii. 174. λακτίζοισα καπνῷ αἰθέρα φλόξ. I. iv. 113.

λαλαγέω. λαλαγῆσαι. O. ii. 175. μὴ νῦν λαλάγει τοιαῦτα. O. ix. 60.

λαμβάνω. ἔλαβες νόσμον ποτίφορον. N. iii. 55. v. V. L. ἔλαβεν ἵππον. O. xiii. 119. λάβεν αἶψα ἄγραν ποσίν. N. iii. 140. λάβεν καρπὸν ἥβας. O. vi. 96. λάβεν ἄπειρον. P. iv. 84. ἔλαβον παῦροι χάρμα ἄπονον. O. x. 26. λάβε φροντίδα παλαισμάτων. N. x. 41. λάβετε λοιδὰν στεφάνων ἰοδέτων. Fr. Dithyramb. iii. 6. p. 41. λαβὼν χείρεσσι φιάλαν. P. iv. 343. λαβόντα ζυγόν. P. ii. 172. λαβεῖν ἀρετὰν θυμῷ. O. viii. 8. οὐ λαμβάνει κίνδυνος μέγας ἄναλκιν φῶτα. O. i. 131. λάμβανε στέφανον. I. v. 78. λάμβανε ἀπὸ πασσάλου φόρμιγγα. O. i. 28.

λαμπιτάω. λαμπιτόωντα ἔργα. Fr. Inc. xcvii. v. Not. pag. 83.

λαμπρός. λαμπρὸν βιᾶται πάρφασις. N. viii. 56. λαμπρὸν δέρμα. P. iv. 430. φέγγος. P. viii. 138. λαμπρὸν δέρκομαι ὄμματι. N. vii. 97. λαμπραὶ ἀκτῖνες στεροπᾶς. P. iv. 352.

λάμπω. λάμπει κλέος. O. i. 36. ἀρετά. I. i. 30. χρῶτα. I. iv. 39. λάμπει χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. λάμπει τοῖσι μένος ἀέλιον. Fr. Thren. i. 1. p. 17.

λανθάνω. μάντιν οὐ λανθάνει φοίνικος ἔρνος. Fr. Dithyramb. iii. 14. p. 41. vid. Λήθω.

λαός. λαῷ Δωριεῖ. O. viii. 39. παντὶ δεικνύται. Fr. Inc. cxii. λαὸν ἵππαιχμον μναστῆρα πολέμου. N. i. 25. νασιώταν ἐπαγείραις. P. ix. 93. ἐπιμίξαι ἀγλαΐαισιν ἀστυνόμοις. N. ix. 74. εὐάνορα. N. x. 67. νέμων ἀβλαβῆ. O. xiii. 37. λαοὶ ἀνόμασθεν. O. ix. 71. ἐν πόνοις λαῶν. I. vi. 79. λαοῖς ἱππόταις εὐθυνε δίκας. P. iv. 272. λαοῖς μοῖραν ἄγων. P. xii. 22.

λαοσθενής. ἥρως. P. v. 129.

λαοσσόος. λαοσσόων ἀγώνων μναστῆρα. P. xii. 42.

λαοστρόφος. λαοστρόφον πόλιν. O. v. 9. τιμάν. O. vi. 103.

λάτριος. λάτριον μισθὸν O. x. 34. λατρίαν Ἰαωλκόν. N. iv. 89.

λαῦρα. κατὰ λαύρας. P. viii. 124.

λάχε, Λάχον etc. vid. Λαγχάνω.

λάχνη. λάχναι ἔρεφόν νιν μίλαν γένειον. O. i. 110.

λαχνήεις. λαχνάεντα στέρνα [Τυφῶνος]. P. i. 36.

λάχος. Ἀελίου. O. vii. 107. τούτων ἐστί σοι. N. x. 159.

λέβης. λέβητος καθαροῦ. O. i. 40. λεβήτεσσιν ἐκόσμησαν δόμον. I. i. 28.

λέγω. ξύνις ὅ τι λέγω. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 5. λέγει μοι τὸ φάσμα.

O. viii. 57. λίγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα. P. ii. 110. λέγοντι Ἰνοῦ βίον ἄφθιτον τιτάχθαι. O. ii. 51. Αἰακὸν φυτεῦσαι. N. vii. 124. χθόνα κατακλύσαι. O. ix. 75. λέγε. I. v. 49. λέγειν ὀρνύσι γλῶσσαν. O. xiii. 15. ἀριθμὸν ψάφων. O. xiii. 65. βροτοῖς. P. ii. 41. τί με λέξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται. Fr. Scol. i. 12. p. 9. λέξας ὀστέα υἱοῦ θανόντος. P. viii. 74. λέγεται. O. vi. 49. μάλιστα δονεῖν. N. vi. 95. ἀνθῆσαι κλέος Ἕκτορι. N. ix. 93. λέγονται ἀρχᾶθεν τιμήεντες. I. iv. 12. λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. P. iv. 336. λέλεκται πολλά. N. viii. 33. λελίχθαι πάροιθε. O. xiii. 145. λεγόμενον τοῦτο πρότερον ἔπος. N. iii. 91. λεγόμενον ἐρέω. P. v. 145.

λεία. λείαν πᾶσαν ἕλσας. O. x. 52.

λείβω, λειβόμενον ἄϊε. P. xii. 17.

λειμών. λειμῶνες φοινικορόδιαι. Fr. Thren. i. 4. p. 17.

λείπω. λεῖπε χαμαί. O. vi. 76. κώμων λείποντα ματέρ' Ἀρκαδίας. O. vi. 169. πῶς λίπον νᾶσον. N. v. 27. θεόν. O. vii. 109. εἰ μὴ λίποι. O. i. 174. μή με λίποι φέγγος Χαρίτων. P. ix. 159. λιπὼν νᾶσον. P. iv. 12. κράναν Ὑπερηίδα. P. iv. 222. ἄνευθεν ἀκμάν. P. i. 19. ἔλιπον βιοτὰν φιλάνορα. Fr. Inc. cxli. οὔτε θανόντα (Ἀχιλλέα) ἀοιδαί. I. viii. 125. ζῶν λείπεται αἰῶνος εἴδωλον. Fr. Thren. ii. 5. p. 19, 20. μή τινα λειπόμενον μένειν. P. iv. 329. λείφθη Θέρσανδρος. O. ii. 76. λειφθεὶς ἅμα πτεάνων καὶ φίλων. I. ii. 18. v. V. L.

λείριος. λείριον ἄνθεμον ποντίας ἵερσας. N. vii. 116.

λίκτρον. λίκτρον Αἰγίνας ἀμφιπόλησαν ἔρωτες. N. viii. 10. ἐνάσθη λέκτροισι ξένου ἀπ' Ἀρκαδίας. P. iii. 45. ἐν λέκτροις εὐνᾶς νυμφείας. N. v. 55.

λεοντοδάμας. Fr. Dithyramb. v. p. 43.

λεπτός. λεπτοῦ χαλκοῦ. P. xii. 43. ἐπὶ λεπτῷ δίνδρῳ βαίνειν. Fr. Inc. cv. p. 86.

λευκανθής. λευκανθέα καπνὸν ἐπίαναν σώμασι. N. ix. 55.

λεύκιππος. λευκίππου θυγατρός. O. vi. 160. λευκίππων πατέρων. P. iv. 207. Μυκηναίων προφᾶται. Fr. Inc. clxxvi. λευκίπποισιν ἀγυιαῖς Καδμείων. P. ix. 147.

λευκόπωλος. λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν. P. i. 126.

λευκός. λευκᾶς γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1. λευκῷ γάλακτι μεμιγμένον. N. iii. 134. λευκὸν γάλα χερσὶν ὦθιον ἀπὸ τραπέζᾶν. Fr. Inc. lx. 3. λευκὸν ἐλέφανθ'. N. vii. 115. λευκαῖς φρεσίν. P. iv. 194. v. Not. λευκοτέραν λίθου Παρίου στάλαν. N. iv. 132.

Λευκόθεα. λευκωθεὶς κάρα μύρτοις. I. iv. 117.

Λευκώλενος. λευκωλίνου Ἁρμονίας γάμον. Fr. Encom. i. 6. pag. 39. λευκωλένῳ Θυώνᾳ. P. iii. 176.

λευρός. λευρὸν ξίφος ἔπαξε διὰ φρενῶν. N. vii. 39.

λεύσσω. λεύσσομεν χρύσεον σθένος ἀελίου. P. iv. 287.

λέχος. λέχος ἀναγκαῖον. P. xii. 27. ἱμερτόν. P. iii. 177. λέχει Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι. N. i. 73. λέχει ἑτέρῳ δαμαλιζομέναν. P. xi. 38. Πηνειοῦ εὐφραν θεῖσα. P. ix. 30. ἐκ λεχέων. P. ix. 63. ἀνάγει φάμαν. I. iv. 37. λεχέων βροτέων τυχοῦσα. I. viii. 79. ἐν λέχεσιν γυναικῶν ἀλλοδαπᾶν. P. iv. 90.

λίαν. ξανθός. Fr. Inc. lxxxv. λέοντος βαθυστέρνου κοίλᾳ νάκᾳ. I. iii. 19. βοτάνᾳ. N. vi. 72. ἐν ῥινῷ στάντα. I. vi. 53. ἐν χόρτοις. O. xiii. 62. λέοντι ὀμβρίμῳ παλαίοισαν. P. ix. 46. λέοντες βαρύκομποι περὶ δίματι φύγον. P. v. 77. ἐρίθρομοι. O. xi. 22. λεόντων βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι ἰάκχει. Fr. Inc. ap. Herodian. de Schem. ap. Villois. Anecd. Græc. t. ii. p. 95. ἐριθρεμιστᾶν θηρῶν λεόντων τόλμᾳ εἰκὼς θυμόν. I. iv. 78. θρασεομαχᾶν ὄνυχας. N. iv. 102. λεόντων τε κάπρων τε ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται. Fr. Inc. clxxi. λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον. N. iii. 80.

λεώς. λεὼν διαιτᾶν. O. ix. 100. σὺν λεῷ ἀβλαβεῖ. P. viii. 76. cf. λαός.

λήγω. λήγοντος δείπνου γλυκὺ τρωγάλιον.

Fr. Inc. lxiv. λήξαντος οὔρου. P. iv. 520.

λῆμα. λῆμα Κορωνίδος. P. iii. 43. γενναῖον ἐκ πατέρων ἐπιτρέπει. P. viii. 64. λήματος ἔνεκεν ἀεθλοφόρου. N. iii. 146. λῆμά τε ἐκνόμιον καὶ δύναμιν εἶδεν υἱοῦ. N. i. 87.

λίαν. συμβαλεῖν εὐμαρὲς ἦν. N. xi. 43. μὴ κάμνε λίαν δαπάναις. P. i. 175.

λίβανος. λιβάνου ξανθὰ δάκρυα. Fr. Scol. i. 3. p. 8. λιβάνῳ σκιερόν. Fr. Thren. i. 5. p. 17.

λιγυρός. ἀκόνας λιγυρᾶς. O. vi. 141.

λιγύς. λιγὺν οἶμον ἐπέων ἔγειρε. O. ix. 73.

λίθινος. λίθινον γόνον O. ix. 70. v. Schol. θάνατον φέρων. P. x. 75. λιθίνῳ τέγει. N. iii. 93. λιθίνα ψᾶφος. O. vii. 158. λιθίνοις δίσκοις. I. i. 34.

λίθος. λίθου Παρίου λευκοτέραν στάλαν. N. iv. 131. λίθῳ τραχεῖ φθόνος μή με βαλέτω. O. viii. 73. λίθον καρτερόν. O. i. 92. ὑπὲρ κεφαλᾶς Ταντάλου, μόχθον. I. viii. 21. Μοισαῖον λάβρον ὑπερεῖσαι πάτραᾳ. N. viii. 80. v. Not. νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ. P. vi. 367.

λίμνη. ἐν προχοαῖς λίμνας Τριτωνίδος. P. iv. 37. λίμναν ἐγχωρίαν. O. v. 26.

λιμός. λιμὸν αἰανῆ γαστρὶ ἀμύνων. I. i. 70. v. Not.

λιπαροπλόκαμος. λιπαροπλοκάμου παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. in Del. i. 1. p. 25.

λιπαρός. λιπαρὰ Μαραθών. O. xiii. 157. λιπαρᾶς Ὀρχομενοῦ. O. xiv. 3. λιπαρῷ γήρᾳ ἁρμόσαις βίοτον. N. vii. 146. ἄστει Σμυρναίων. Fr. Dithyramb. ix. 1. p. 45. λιπαρᾷ ἐν Νάξῳ. P. iv. 157. λιπαρὸν κόσμον. O. viii. 108. λιπαρὰν Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. ὀδὸν Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 4. λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι κλιναὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. sq. λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. 1. p. 45. sq. λιπαρᾶν ἀπὸ Ἀθανᾶν. N. iv. 30. Θηβᾶν. P. ii. 6. λιπαρᾶν Θηβᾶν μέγαν σκόπελον. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. conf. Not. ad Fr. Dithyramb. x. p. 45. sq. λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις. I. ii. 30.

λίσσομαι. Κρονίων. P. i. 137. ὦ πότνια Μοῖσα. N. iii. 21. Χαρίτεσσι σὺν Ἀφροδίτᾳ. Fr. Inc. lxxxvi. 3. σώτειρα Τύχα, ἀμφὶ πόλει. O. xii. 1. δισσόταν ναῶν. P. iv. 369. σὲ ὑπὸ εὐχαῖς θεσπεσίαις, τελίσαι. I. vi. 65. (v. Not. O. vi. 132.)

λιτός. λιταῖς θυσίαις. O. vi. 132. v. V. L. Not. ἄνυται πρὸν χάριν ἀνδρῶν εὐσεβέων λιταῖς. O. viii. 11. λιτοῖς ἔπεσιν ἦτορ Ζηνός. O. ii. 144. λιτὰς ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν Αἰσονίδαν Κυπρογένεια. P. iv. 385.

λιτανεύω. λιτάνευεν παρφαμένα θυμῷ παντί. N. v. 58. λιτάνευον πολλοί νιν ἰδεῖν. N. viii. 14.

λόγιος. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι (v. Not.) ἔργα καλὰ ἐκόμισαν. N. vi. 51. λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. P. i. 183. λογίοισι πρόσοδοι ἐντί. N. vi. 75.

λόγος. ἀρχαίων. Fr. Inc. xciii. 2. ἀστῶν ὁμιλεῖ πάσαις πολίεσι. P. vii. 8. τίς ἐστιν ἀνθρώπων. N. ix. 13. ἔπεται κούραις Κάδμου. O. ii. 39. κρατιστεύων. Fr. Inc. xciii. 5. φέρει δόξαν. P. i. 70. λόγῳ ἕπεται δίκας ἄωτος. N. iii. 50. ἐν λόγῳ ἔλκει ἀπάλαιστος. N. iv. 154. λόγῳ εὐκλεΐ νᾶσον προσέθηκε. N. iii. 120. λόγῳ συγγένεσιν ἴσαται. Fr. Inc. xcii. 3. v. V. L. p. 82. λόγῳ τούτῳ. P. iv. 105. λόγον ἀνθρώπων ἔτυμον διακρίνειν. P. i. 133. ἀρχαῖον ὀτρύνων. N. i. 52. ἔχει. O. viii. 6. ξυνισίς. N. iv. 51. σπουδαῖον πάντα θέμενος παρεκοινᾶτο. P. iv. 234. τὸ καὶ νῦν φέρει. I. viii. 133. ἄκρον αὔξει. N. vii. 47. ψεύσταν κοινὸν συνέπαξε. N. v. 53. Ὀδυσσέος. N. vii. 30. κοινόν. O. x. 15. κυριώτερον. Fr. Inc. lxxxiii. ἑσλὸν ἀκούῃ. I. v. 17. τοῦτον παρφάμεν. P. ix. 77. ἐκέρδαναν. I. v. 33. ἁλίοιο γέροντος. P. ix. 167. οὐχ ἕτερον ἔχει. O. vii. 159. τοῦτον κατέφανε. N. x. 20. ἐπ' ἄλλον ἄλλοτε θύνει. P. x. 84. Αἰακοῦ παίδων ἅπαντα διελθεῖν. N. iv. 116. ἅπαντα. P. ii. 123. οὐ ψεύδεϊ στέγῳ. O. iv. 28. ἐνόρκιον αὐδάσομαι. O. ii. 166. φράσαις. O. ii. 108. ξυνὸν διορθῶσαι. O. vii. 38. ἀληθῆ. O. i. 45.

λόγοι αἰπεινοὶ κνίζον ὀργάν. N. v. 59. λόγων κεφάλαια ἴστε. P. iv. 205. κορυφὰν ὀρθάν. P. iii. 141. κορυφαί. O. vii. 125. ἑδόν. O. i. 177. κυρίαν οἴκοθεν. N. vii. 75. v. V. L. ὑστέρων ἀρχαί. O. xi. 5. φερτάτων μναμήϊον. P. v. 63. χαμαιπετέων. O. ix. 18. κόσμον αὐδάεντα. Fr. Inc. lxxxvi. 3. λόγοις ἀγανοῖσι τὸν ἀμείφθη. P. iv. 179. ἀλαθέσιν. O. vi. 152. ἀστῶν ἀγαθοῖς. N. xi. 22. μειλιχίοις ἀγαπάζοντο. P. iv. 427. δέγμενος. P. iv. 227. τιμαλφεῖν νίκαν. N. ix. 130. θνατῶν. P. vi. 16.

λόγχη. λόγχας χαλκέας αἰχμᾷ ἔτρωσεν. N. x. 113. ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. N. viii. 51. λόγχας ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο. Fr. Inc. lii.

λοιβή. λαβέτε λοιβὰν στεφάνων. Fr. Dithyramb. iii. 6. p. 41. λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν Θεῶν. N. xi. 7.

λοιγός. λοιγὸν ἀμύνων στρατῷ ἐναντίῳ. I. vii. 41. Ἐνυαλίου ἀμύνειν. N. ix. 88.

λοιδορέω. λοιδορῆσαι Ζεύς. O. ix. 56.

λοιπός. χρόνος εὔφρων ἔρποι. N. vii. 99. λοιπῷ γένει. O. ii. 29. λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον. O. i. 157. λοιπὸν γένος. P. iv. 456. ἐς τὸ λοιπόν. P. v. 139. ἐς λοιπὸν χρόνον. Fr. Thren. iv. 8. p. 21. λοιπὸν ὅλεον ὑφαίνειν. P. iv. 251. τὸ λοιπόν. N. vii. 67. λοιπὸν ἔσσεσθαι. P. i. 71. λοιποῖς ἀθύρειν ἔφρασεν. I. iv. 67. λοιπαῖς εὐχαῖς. O. iv. 22.

λοίσθιος. λοίσθιον χειμέριον πῦρ. P. iv. 474.

λοξίας. Ἀπόλλων. P. iii. 50.

λουτρόν. λουτρὰ Νυμφᾶν θερμά. O. xii. 27.

λόφος. λόφῳ Νίσου. P. ix. 161. εὐαγκεῖ. N. v. 84. Κρόνου. O. viii. 22. Κρόνιον ναίων. O. v. 40. λόφον Κρισαῖον ἄμειψε. P. v. 49.

λόχμα. ὑπὸ λόχμας κυανέας. O. vi. 69. λόχμᾳ κεῖτο. P. iv. 434. λόχμαισι δοκεύσας. O. x. 36.

λόχος. ἐκ λέχου. N. iv. 97. λόχον βαρυπάλαμον ὄρσαι. P. xi. 37.

λύη. λύᾳ βιασθέντες. N. ix. 34.

λυγρός. λυγρῷ νείκει. N. viii. 42. λυγρὸν ἔρανον θῆκε Πολυδίκτᾳ. P. xii. 25.

λυθίραμβος et Διθύραμβος. Fr. Dithyramb. i. p. 40.

λύκος. λύκοιο δίκαν. P. ii. 155.

λύμφη. βρομίαις λύμφαις. Fr. Parthen. iv. 2. p. 16.

λύρα. ἀδυεπὴς ἀναπάσσει τὴν χάριν. O. x. 113. λύρα καὶ ἀοιδὰ βρέμεται. N. xi. 8. λύρᾳ ἀναθέμεν μακραγορίαν P. viii. 42. λύρᾳ ἁάροις τε κοινώσομαι. N. iii. 19. λύραν εὔχορδον ἔγειρε. N. x. 39. λύραι ἀδύλογοι. O. vi. 163. λυρᾶν βραί. P. x. 60. λυρᾶν τυγχανέμεν. O. ii. 86.

λυσίπονος. λυσίπονον . . . τελευτάν. Fr. Thren. ii. 1. p. 19, 20. λυσιπόνοις θεραπόντεσσι. P. iv. 71.

λύσις. τὶς ἔσσεται πενθέων. N. x. 143. λύσιν δόρπου ἔθηκε. O. x. 57.

λυτήριος. λυτήριον καλλίνικον δαπανᾶν. P. v. 142.

λύτρον. λύτρον εὐδόξων καμάτων κῶμον ἀγειρέτω. I. viii. 1. συμφορᾶς οἰκτρᾶς. O. vii. 141.

λύω. λύει ὑφ' ἥρωϊ χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 96. ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας. O. iv. 35. λῦσι Ζεὺς Τιτᾶνας. P. iv. 518. ἔλυσε δόμους. P. xi. 52. λῦσαι ἐπιμομφὰν ἀνδρῶν. O. x. 11. λῦσον ἄμμι σκᾶπτον μόναρχον. P. iv. 275. λύσαις ἄλλον ἀχέων. P. iii. 88. ἐλύσατο Ἑλέναν. I. viii. 112. λύοντι σχοινίον τὸ τῶν δυσφόρων καὶ μεριμνῶν. Fr. Inc. xxv. 2. λυθέντες ἐκ μεγάλων πενθέων. I. viii. 13. λυθέντων κείνων. Fr. Inc. lxii.

M.

μά. ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον. N. xi. 30.

μαινάς. μαινάδα ὄρνιν. P. iv. 384. vid. Ἰυγξ.

μαίνομαι. μαινομέναις φρεσίν. P. ii. 49.

μαίομαι. μαιόμενος δυνατὰ ἐν ἀλικίᾳ. P. xi. 77. μαιόμενοι πολλὰ φῶτες. O. i. 73. σέθεν ἔπα. N. iii. 9. μαιομένων ἀνθρώπων. O. viii. 7.

μάκαρ. μάκαρ ἐσσί. P. v. 25. μάκαρ μετὰ ἀνδρῶν ἔναιεν. P. v. 127. ὦ μάκαρ. N. vii. 139. υἱέ. P. iv. 104. μάκαρες Κρονίδαι. P. v. 159. μάκαρες ἐν Ὀλύμπῳ. Fr. Prosod. i. 5. in Del. p. 26. τινὰ μακάρων γαστρίμαργον εἰπεῖν,

ἄπορα. O. i. 82. μακάρων νᾶσον. O. ii. 128. τελετὰς φυλάσσοντες. O. iii. 74. πρὸς μακάρων συγχάνοντα. P. iii. 185. v. Not. ἀγοραί. I. viii. 58. πάντων ἄνακτα. Fr. Inc. l. ἀνδρῶν ἐς ὅμιλον. P. x. 72. μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. p. 21.

μάκαιρα. μάκαιρα Θεσσαλία. P. x. 2. Θήβα. I. vii. 1. μάκαιραν ἑστίαν. O. i. 17. P. v. 14. I. iv. 28.

μακαρίζω. ἄνδρα. N. xi. 13.

μακάριος. P. v. 61.

μᾶκος. (μῆκος.) μᾶκος ἴδικε Ἐνικεὺς πέτρῳ. O. x. 86. μάκει καὶ πάχει ναῦν πεντηκόντορον κράτει [ὁ δράκων]. P. iv. 436.

μακραγορία. μακραγορίαν πᾶσαν ἀναθέμεν λύρᾳ. P. viii. 41.

μακρός. αἰών. N. iii. 130. μόχθος. I. v. 72. μακρῷ σὺν πόνῳ (χρόνῳ). P. viii. 104. μακρὸν ὅλεον. P. ii. 47. ἐς μακρὸν οὐκ ἔρχεται. P. iii. 189. μακρὸν ἐμοὶ πάσας ἀρετὰς ἀγήσασθαι. I. vi. 82. ἐν μακροῖς βαιὰ ποικίλλειν. P. ix. 134. μακρὰ ἅλματα. N. v. 36. μοὶ νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. P. iv. 439. μακρὰ ῥίψαις. P. i. 86. δισκήσαις. I. ii. 51. τὰ μακρὰ ἐξενέπειν. N. iv. 53. μακρὰ μὲν τά. N. x. 6. τὰ μακρὰ εἴ τις παπταίνει. I. vii. 60.

μακρότερος. μακροτέρῳ ὅλῳ εὑρίσκων τὰ μέσα πεδαλότα. P. xi. 79. μακροτέρας σχολᾶς. N. x. 86. μακροτέραν ἀρετὰν στεύδειν. I. iv. 21. μακρότεραι ἀοιδαί. O. xiii. 58.

μακύνω. μακύνων τέλος. P. iv. 508.

μάλα. φιλεῖ. O. ii. 49. ἕτοιμον. O. iv. 23. πολλοί. P. ix. 188. περικαδόμενοι. N. x. 100. τιμᾷ. I. vi. 99. ἰθέλοντι. N. vii. 14. ἦ μάλα δή. P. iv. 113. μάλα δέ. O. x. 104. τί μάλα τοῦτο τελέθει; P. ii. 141. (μάλ' ἀδόντι νόῳ. P. vi. 51. v. V. L.)

μᾶλλον. τινὰ μᾶλλον εὐεργέταν. O. ii. 170. ἔτι μᾶλλον. P. x. 88. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

μάλιστα. P. i. 163. P. vi. 45. N. vi. 96. σίδεσθαι. P. vi. 24. χαίρει. P. x. 55. φιλεῖ. N. iii. 11. εὔφρανας. I. vii. 2. κυδιερνᾷ. Fr. Inc. iii. 3. προσφέρων. Fr. Inc. xlviii. 3.

μαλακός. μαλακὰν χέρα. P. iv. 482. μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. P. iii. 91. κρόκαις νῶτον ἐπιεσσάμενοι. N. x. 83. μαλακὰ φρονέων. N. iv. 155.

μαλακόχειρ. μαλακόχειρα νομὸν φαρμάκων διδαξεν. N. iii. 96.

μαλάσσω. μαλαχθεὶς ἐν στόλῳ παγκρατίου. N. iii. 26. v. Not.

μαλερός. μαλεραῖς ἀοιδαῖς ἐπιφλέγων. O. ix. 34.

μαλθακός. ἐκ μαλθακᾶς φρενός. O. ii. 162. μαλθακῷ φθέγματι. P. viii. 42. μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων. P. iv. 243. μαλθακᾷ σὺν ἀοιδᾷ. N. ix. 117. μαλθακᾷ δρόσῳ. P. v. 133. μαλθακὸν ἕρξαι. P. viii. 7. μαλθακὸν ὥρας καρπόν. Fr. Scol. i. 10. p. 10. μαλθακὰν κοινωνίαν. P. i. 190. μαλθακὰ τεύχει γυῖα. N. iv. 6. v. V. L. μαλθακὰ φρονέων. N. iv. 155.

μαλοβότης. μαλοβότου ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. xii. 5. μαλοβότᾳ μισθὸς γλυκύς. I. i. 67.

μᾶλον. μᾶλα καὶ βοῶν ἀγέλας ἀφίημί τοι. P. iv. 263. μάλων ὀπάονα. P. ix. 114. μάλων πομπὰ κνισσάεσσα. O. vii. 145. μάλοις γαῖαν εὔφρονα. O. vii. 115.

μάν. O. ii. 96. N. i. 105. N. viii. 48. 85. ix. 93. x. 102. I. i. 88. iii. 23. 31. iv. 58. καὶ μάν, quin etiam. N. ii. 18. 21. P. vi. 6. etc. νῦν γε μάν. P. ii. 33. καὶ μάν. P. iv. 515.

μανθάνω. μανθάνων προτέρων. P. iii. 141. ἔμαθε σαφές. P. ii. 45. μισεῖν ὑβρίζοντα. P. iv. 506. μάθεν Ἱερφυρίων. P. viii. 16. ἔμαθον σοφοὶ ἄνεμον τριταῖον. N. vii. 26. v. Not. V. L. γένοιο, οἷός ἐσσι μαθών. P. ii. 131. v. V. L. μαθών τις ἂν ἐρεῖ. N. vii. 100. μαθόντες. O. ii. 156. μαθεῖν νόον. O. ix. 113.

μανία. μανίαι τε ἀλαλαί τε. Fr. Inc. xxxvi. (V. L. p. 99. Add.) μανίαι ἐξώτεραι ἐρώτων ἀπροσίκτων. N. xi. 63. μανίαις ὑποκρέκει. O. ix. 59.

μᾶνις. (μῆνις.) μᾶνιν χθονίων δύνασαι ἀφελεῖν. P. iv. 283.

μαντεῖος. μαντείῳ βωμῷ. O. vi. 7. μαντεῖον θῶκον ἀλαθέα. P. xi. 11.

μάντευμα. ἦλθέν οἱ κρυόεν. P. iv. 130. μαντευμάτων ἐφάψατο. P. viii. 86. μαν-

τεύμασι Πυθίοις. I. vii. 22. μὴ ἀτιλὴς γένοιτο. P. v. 84.

μαντεύομαι. μαντεύσατο. O. vii. 56. μεμάντευμαι ἐπὶ Κασταλίᾳ. P. iv. 290. μαντευσόμενος ᾤχετο. O. vi. 64. μαντεύεο Μοῖσα. Fr. Inc. cxxxv. clx.

μαντήϊος. μαντήϊον μυχὸν ἀμφέπει. P. v. 92.

μάντις. πρόφρων Μόψος. P. iv. 338. ἅτε μάντις ἀνὴρ φωνήσαις εἶπεν. I. vi. 75. μάντιν κόραν (Cassandram). P. xi. 49. μάντιν ἀγαθόν. O. vi. 28. ἐπιχθονίοις ἔξοχον. O. vi. 85. ἐπιχώριον. O. xiii. 104. Οἰκλείδαν. N. x. 16. Ἀμφιάραον. O. vi. 19. οὐ λανθάνει. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. μάντιες ἄνδρες. O. viii. 3. μάντιες ὕμνων Θεμιστῶν, Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii.

μαντοσύνη. μαντοσύνας δίδυμον θησαυρόν. O. vi. 112—119.

μανύω. (μηνύω.) μανύει αὐδὰν ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν. N. ix. 10. δίαιταν λογίοις καὶ ἀοιδαῖς. P. i. 183. ὣς ἄρα μάνυε. O. vi. 87. μανύων Ἀχιλεὺς δῶμα Περσεφόνας. I. viii. 119.

μαργόομαι. μαργουμένους τείχειν ἐπώτρυνε. N. ix. 46.

μάργος. μάργων ὑπ' ἀνδρῶν. O. ii. 175.

μάρη. (χείρ.) Fr. Inc. clxiii.

μαρμαρίζω. Θεοξένου ἀκτῖνας ὅσσων μαρμαριζούσας δρακείς. Fr. Scol. ii. 3, 4. p. 11.

μάρναμαι. πόνος δαπάνα τε μάρναται ἀμφὶ ἀρεταῖς. O. v. 35. ἰσλοῖς πᾶσα πόλις. N. v. 86. μαρνάσθω τις ἕρδων ἀμφὶ ἀέθλοις. I. v. 71. μαρνάμενον ἐν πεζομάχαις. P. ii. 120. ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμᾶν. Fr. Prosod. iii. in Delph. i. p. 27. μαρναμένα φασγάνῳ. P. ix. 38. μαρναμένων φυᾷ. P. viii. 61. ἀφάνεια τύχας ἔστιν. I. iv. 53. μάρνασθαι δουρί. O. vi. 29. μάρνασαι περὶ κασιγνήτου. N. x. 160.

μάπτω. ἔμαρψαν σθένος. N. vi. 21. μάρψαις. χερσὶν ὄφιας (δι') αὐχένων. N. i. 68.

μαρτυρέω. μαρτυρήσω αὐτῷ τοῦτο. O. vi. 35. μαρτυρήσει βωμὸς ἀναξ. O. viii. 154. μαρτυρήσαι κεν ἐν ἄρει πόλις. I. v. 61.

μάρτυς. μάρτυς ἔστω Ζεὺς ἄμμιν ὅρκος. P. iv. 297. οὐ ψεῦδις ἐπιστατεῖ. N. vii. 72. μάρτυρα ἀέθλων. O. iv. 6. μάρτυρες σοφώτατοι ἀμέραι ἐπίλοιποι. O. i. 53. πιστοί. P. i. 172. xii. 48. μάρτυρας κλυτὰς ναυτιλίας ἐσχάτας ἤθηκεν. N. iii. 40.

μαρτύριον, μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν. I. iv. 16.

μάσσων. ὄλβος ζώει, I. iii. 7. μάσσονα ἀριθμῶ. N. ii. 36. ἢ ὡς ἰδέμεν. O. xiii. 162.

μαστεύω. μαστεύει τέρψις. N. viii. 73. μάστευσε δοῦναι. P. iv. 62. μαστευέμεν πὰρ δαιμόνων τὰ ἑοικότα. P. iii. 107.

μάστιξ. μάστιγι Πειθοῦς. P. iv. 390.

μαστός. μαστῷ ἀργινόεντι. P. iv. 14.

μάταιος. ματαιότατον ἔστι φῦλον ἐν ἀνθρώποις. P. iii. 37.

ματεύω. μάτευε οἶκοθεν. N. iii. 53. μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. I. v. 18. μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. O. v. 56. ματεύειν δαίδαλον ἔχνημα Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6.

μάτηρ. Γαῖα. O. vii. 70. Κρηθεῖ καὶ Σαλμωνεῖ μία βοῦς. P. iv. 253. v. Not. (Θέτις) ἕνεκ' Ἀχιλλέα. O. ii. 143. μᾶτερ φίλα. P. viii. 141. ἐμά. I. i. 1. πολυώνυμε Θεία. I. v. 1. ἀέθλων Ὀλυμπία. O. viii. 1. ἀμετέρα Μοῖσα πότνια. N. iii. 2. [ματρὶ, Cybelæ. P. iii. 138. Ex Schedis.] μᾶτερ (Cybele), σοὶ κατάρχει πάρα κ. τ. λ. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43. ματέρος εὐδένδρεον ὀμφαλὸν μέσον. P. iv. 132. P. ix. 100. ὕπο σπλάγχνων. N. i. 53. ματρὸς ἐκ μιᾶς πνέομεν. N. vi. 2. σὺν πάθᾳ βαρείᾳ. P. iii. 74. δουλοσύναν. P. xii. 26. ἀπὸ θνατᾶς ἔφυ. Fr. Inc. xcix. σὺν ματέρι ἀριστογόνῳ. P. xi. 6. ματέρι αὐδὰν μανύει. N. ix. 9. παρὰ ματέρι τελείᾳ. N. x. 33. v. Not. παρὰ ματρί. P. iv. 330. οὐδὲ ματρὶ ἄγαγον. O. i. 73. ματρὶ τεᾷ τελάσαις. N. x. 152. ματέρα ἀγλαόδενδρον κλυτὰν Λοκρῶν Ὀπουντα. O. ix. 31. ματέρα Κόρευ, Ὑδρίαν. O. xiii. 13. v. Not. τέρσειαν οἰνάνθας ὀπώραν. N. v. 11. v. V. L. μολόντων παρὰ ματέρα. P. viii. 122.

πέφνεν. P. xi. 56. Ἀρκαδίας. O. vi. 169. ματέρες ἐρώτων. Fr. Scol. em. i. 4. p. 8.

ματραδελφεός. ματραδελφεοὺς ἰχνεύων παλαισμάτεσσι. P. viii. 49.

ματρόδοκος. ματροδόκοις ὑπὸ γοναῖς. N. vii. 124.

ματρόθεν. I. iii. 26. P. ii. 87. τὸ μ. O. viii. 43.

ματρομάτωρ. ἐμὰ Στυμφαλὶς Μετώπα. O. vi. 143. v. Schol.

ματρόπολις. ματρόπολιν ἐγέραρεν. N. v. 16. v. Not. μεγάλαν πολίων. P. iv. 34.

ματροστόλος. ματροστόλῳ σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. iii. 15.

ματρυιά. ἐκ ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. P. iv. 288.

μάτρως. τεὸς ἀγάλλει. N. v. 79. μάτρως ἰσώνυμον ἔμμεν. O. ix. 96. Μελανίππειο. N. xi. 47. μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. I. vii. 34. Καλλικλεῖ. N. iv. 130. μάτρωες ἄνδρες. O. vi. 130. καὶ παῖδες ἀγλαοί. I. vi. 90. ματρῴων πολύγνωτον γένος. N. x. 70. v. V. L.

μάχα. Κυκνεία. O. x. 20. μάχας ἀντιτυχόντα. N. vii. 61. ἐναριμβρότου. I. viii. 114. πειρᾶτο πρῶτον. N. i. 66. κέντρον. Fr. Inc. xciii. 4. v. Not. μάχᾳ λιόντεσσι φόνον ἔπρασσεν. N. iii. 80. μάχᾳ κράτιστος. N. vii. 40. πᾶσαν μάχαν πόλεμόν τε ἀθανάτων. O. ix. 61. πρὸ Κιθαιρῶνος. P. i. 150. ἀνδρῶν ἐν παγκρατίῳ. O. viii. 76. ὅσαν μάχαν Θεοὶ ἀντιάζωσιν γιγάντεσσι. N. i. 101. ἄτερ μαχᾶν. P. x. 66. μαχᾶν τέλος τέμνειν. O. xiii. 80. μάχαις Θοαῖς. P. viii. 38. σὺν μάχαις. I. v. 45. οἵαις ἐν πολέμοισι παρέμεινε. P. i. 92. ἐν μάχαις ναῶν. N. ix. 82. πολέμου. O. ii. 79. πτολιπόρθοις. O. viii. 46.

μάχαιρα. μαχαίρᾳ Δαιδάλου φύτευέν οἱ θάνατον. N. iv. 95. v. Not. ἔλασέν νιν. N. vii. 62. τάμον μέλη. O. i. 79. μάχαιραι Φρίξου ἐκτάνυσαν [δέρμα]. P. iv. 431.

μαχανά, μαχανᾷ ποτανᾷ. N. vii. 33. v. Not. ἀμφ' ἐμᾷ. P. viii. 47. μαχανὰν κατ' ἐμάν. P. iii. 194. ἄντλει ἔμπρακτον. P. iii. 110. μαχαναὶ πᾶσαι. P. i. 79. μαχαναῖς ὀρθοβούλοις κορυσσέμεν βίον. P. viii. 107.

μαχατής. μαχατὰν φῶτα. N. ii. 20. Μελέαγρον. I. vii. 44. Θυμόν. N. ix. 62.

μαψιλάκης. μαψιλάκας τέκνωσιν. N. vii. 155. v. Not. ad Fr. Inc. xxxviii. p. 64.

μαψυλάκτης. μαψυλάκταν γλῶσσαν. Fr. Inc. xxxviii. v. Not.

μάω. μεμαῶτες ἀμφελίξασθαι γνάθους. N. i. 63.

μεγαλανορία. μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν. N. xi. 57.

μεγαλάνωρ. τὶς φίλον μιν ἔσανεν. P. i. 99. μεγαλάνορος ἀσυχίας ἱερὸν φάος. Fr. Inc. vii. 3.

μεγάλαυχος. μεγάλαυχον ἔσφαλεν βίᾳ. P. viii. 19.

μεγαλήτωρ. μεγαλήτορες ὀργαὶ Αἰακοῦ. I. v. 44.

μεγαλόδομος. μεγαλοδόμων κυμβάλων πατάγημα. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. ex emend. in Add.

μεγαλόδοξος. Εὐνομία. O. ix. 25.

μεγαλοκευθής. μεγαλοκευθέσσιν ἐν Θαλάμοις. P. ii. 60.

μεγαλόπολις. μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι. P. vii. 7. Συράκοσαι. P. ii. 1.

μεγαλοσθενής. μεγαλοσθενέος Ἥρας παῖ. N. vii. 2. μεγαλοσθενεῖ Πηλείδᾳ. P. vi. 22.

μεγάνωρ. μεγάνορος πλούτου. O. i. 4.

μέγας. μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι. P. iii. 191. βασιλεὺς Θεῶν, Ζεύς. O. vii. 63. κίνδυνος ἄναλκιν φῶτα οὐ λαμβάνει. O. i. 129. νόος Διός. P. v. 164. τόπος δέρκεται τύραννον. P. iii. 152. μέγα κῦδος. P ii. 165. κλέος. O. viii. 14. ἔργον. N. x. 120. μεγάλας ἐξ ἐλπίδος. P. viii. 128. v. V. L. δρυός. P. iv. 469. Λακεδαίμονος. P. iv. 85. Θεοῦ κύνα. Fr. Parthen. ii. 1. p. 15. ἀρετᾶς ἀρχά. Fr. Inc. xxiii. 1. μεγάλᾳ ἐν φυλακᾷ. P. iv. 134. μεγάλαν ἀρετὰν Θυμῷ λαβεῖν. O. viii. 8. P. v. 132. ἀάταν. P. iii. 42. δύνασιν γυναικός. P. ix. 52. τιμὰν προγόνων. P. iv. 262. μέγαν αἰετόν. I. vi. 73. αἶνον ἵππων. N. i. 6. Θόρυβος.

O. x. 89. *κάματον*. P. v. 62. *νόον*. N. vi. 8. *ὁμφαλὸν εὐρυκόλπου χθονός*. N. vii. 49. *ὄρκον*. O. vi. 54. *Θεῶν*. O. vii. 120. *πολεμιστὰν Ἀλκυονῆ*. N. iv. 43. *ὄλβον*. O. i. 88. *σκόπελον Θηβαῖν λιπαρᾶν*. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. v. Not. *μέγαν μάκαρα ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις*. Fr. Thren. iii. 5. p. 21. *μεγάλοι ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις*. O. i. 181. *ῥόμβοι κυμβάλων*. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. *μεγάλαι ἀλκαί*. N. vii. 18. *ἀρεταί*. P. ix. 133. I. iii. 6. *μεγάλων ἀέθλων*. O. iii. 37. N. i. 14. *καμάτων*. N. i. 108. *πενθέων*. I. viii. 12. *μεγάλαν πολίων βασιλεύς*. P. v. 20. *πολίων ματρόπολιν*. P. iv. 34. *μεγάλαις Ἀθάναις*. N. ii. 11. *ἀρεταῖς*. O. xi. 6. *κορυφαῖς ἀρετᾶν*. N. i. 53. v. Not. *σκοπιαῖς ὀρίων*. Fr. Inc. xv. 3. *μεγάλας ἀρετάς*. N. vi. 80. *μεγάλα ἔργα*. N. iii. 78. *μέγα εἰπεῖν αἰδέομαι*. N. v. 25. *βρίθει*. N. iii. 70. *εἰπών*. N. vi. 45. *φέρεται*. P. i. 170.

μέγιστος. μέγιστον γέρας. N. viii. 42. *μεγίστῳ πατρί*. O. x. 54. *μέγιστον τεθμὸν ἀέθλων*. O. vi. 117. *σπέρμα*. O. ix. 93. *κλέος αὔξων γενεᾷ*. I. vii. 42. *χαρμάτων*. P. viii. 91. *μεγίσταν τιμάν*. P. iv. 496. *μέγιστοι ἦσαν Δαναῶν*. N. ix. 41. *μέγιστα ἀέθλων ἕλῃ*. P. x. 37. *μεγίσταις βουθυσίαις*. O. v. 12.

μεγασθενής. Ποσειδᾶν. O. i. 38. *μεγασθενῆ χρυσόν*. I. v. 2. *μεγάσθενες Δωδωναῖε*. Fr. Inc. xix.

μεγαυχής. μεγαυχεῖ παγκρατίῳ. N. xi. 27.

μέγαρον. Βάττου κλεεννότατον. P. iv. 489. *ἐν μεγάρῳ πολὺν πλοῦτον ἔχειν*. N. i. 44. *μέγαρον*. O. xiii. 88. *Θαητόν*. O. vi. 3. *Πελία ἦλθεν*. P. iv. 239. v. V. L. *ἐκ μεγάρων*. P. ix. 48.

μεγιστόπολις. μεγιστόπολι Θύγατερ Δίκας. P. viii. 2.

μεδέω, μέδω. μεδέων νώτοισιν Ἀταβυρίου. O. vii. 161. *ἰὼ Πὰν, μεδέων Ἀρκαδίας*. Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. (*μέδων*. V. L. ib.)

μεθέπω. μεθέπων ἄχθος νώτῳ. N. vi. 98. *Διόθεν αἶσαν*. N. vi. 24. *πάν*. O. iii. 55. *ψεῦδος γλυκύ*. P. ii. 68.

μεθύω. μεθύων. Fr. Scol. iv. 1. p. 14.

μείζων. σοφία ἄδολος τελέθει. O. vii. 99. *μείζω εὐθυμίαν*. I. i. 89. *μείζονα ἄλσεα*. P. v. 119.

μείλιχος. αἰών. P. viii. 139. *ὀργά*. P. ix. 76. *μείλιχα τεύχει βροτοῖς χάρις*. O. i. 49.

μειλίχιος. μειλιχίοις λόγοις ἀγαπάζοντο. P. iv. 427. *αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος*. P. iv. 227.

μείς. μὶς ἐπιχώριος. N. v. 82.

μείων. αἰτία. O. i. 58. *μῶμος*. P. i. 160. *οὐ μείονα φθόνον*. P. xi. 45.

μίλαθρον. κυπαρίσσινον. P. v. 53.

μελάμφυλλος. ἐν μελαμφύλλοις Αἴτνας κορυφαῖς. P. i. 52.

μελαντειχής. μελαντειχέα δόμον Φερσεφόνας. O. xiv. 29.

μέλας. μέλανος Θανάτου ἐσχατιὰν παλλίονα. P. xi. 86. *ἐκ μελαίνας νυκτός*. Fr. Inc. xcviii. 2. *μέλανι φόνῳ βαίνων*. I. viii. 109. *μέλαιναν εὐφρόναν δρακέντες*. N. vii. 4. *χθόνα*. O. ix. 76. *καρδίαν*. Fr. Scol. ii. 6. p. 11. *μέλαν γένειον ἔρεφον λάχναι*. O. i. 110. *μέλαιναι ἄορυραι*. N. xi. 50.

μελέτη. μία μελέτα οὐχ ἅπαντες θρέψει. O. ix. 161. *ὀξείᾳ μελέτᾳ*. O. vi. 63. *μελέταν ἔχων*. N. vi. 93. *σοφισταῖς πρόσβαλον*. I. v. 36. *ἔργοις ὑπάζων*. I. vi. 97. *ἐν μελέταις*. O. xiv. 26.

μέλει. μέλει σφίσι Καλλιόπα. O. x. 18. *μέλειν ἀνδρὶ ἐλπίδ' ἀγαθάν*. I. viii. 33. *μεμαλότας ἀρεταῖς ἐξ υἱούς*. O. i. 145.

μέλημα. παρθένοισι. P. x. 92. *γλυκὺ Κύπριδος κλεπτόμενον* Fr. Inc. ci.

μελησίμβροτος. μελησίμβροτον ῥίζαν ἀστέων. P. iv. 27.

μέλι. κόρον ἔχει. N. vii. 78. V. L. *μέλιτι καταβρέχων πόλιν*. O. x. 119. *ἐρατεινῷ*. I. v. 68 *μέλι μεμιγμένον σὺν γάλακτι*. N. iii. 134.

μελιγαθής. μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ. Fr. Inc. lvi. 1.

μελίγαρυς. μελιγάρυες ὕμνοι. P. iii. 113. O. xi. 4. *μελιγαρύων κώμων τέκτονες*. N. iii. 7. *μελιγάρυας ὕμνους*. I. ii. 6.

μελίγδουπος. μελιγδούποισιν ἀοιδαῖς. N xi. 23.

μελίζω. μελιζέμεν ἀοιδαῖς. N. xi. 24.

μελιηδής. μελιηδέες οἶνου ῥιπὰν ἀνδροδάμαν.

Fr. Inc. lx. 2. μελιηδέα ποίαν. P. ix. 64.

μελίκομπος. μελικόμπων ἀοιδῶν. I. ii. 46.

μελίκρατος. μελικράτων μελισσᾶν. Fr. Scol. ii. 14. p. 11.

μέλισσα. ὡς μέλισσα θύνει. P. x. 48. μελίσσας Δελφίδος χρησμὸς ὤρθωσε. P. iv. 106. v. Schol. μελισσᾶν πόνον τρητόν. P. vi. 54. ἰᾷ ἀμεμφεῖ. O. vi. 79. μελικράτων. Fr. Scol. ii. 14. p. 11.

μελισσοτεύκτων κηρίων. Fr. Inc. cxxix.

μελιτόεις. μελιτόεσσαν εὐδίαν ἔχει. O. i. 158.

μελίφθογγος, μελίφθογγοι ἀοιδαί. I. ii. 12. Μοῖσαι. O. vi. 36. μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς Αἴγιναν κατασπένδειν. I. vi. 23.

μελίφρων. μελίφρονα αἰτίαν ἐνέβαλε ῥοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 16. ἀρχὰν σκολίου. Fr. Scol. i. 14. p. 10.

μέλλω. μέλλεις ἐνίκαι. P. ix. 90. χᾷ τι μέλλει. P. ix. 86. μέλλεν θέμεν. O. vii. 110. μέλλων χρόνος. O. x. τὸ μέλλον οἶδε. O. ii. 103. μέλλον χρέος. O. vii. 73. μέλλοντα ἄνεμον τριταῖον. N. vii. 25. v. Not. V. L. φέρειν μέλλοντες ἐπιστεῦξαι στέφανον Ἰλίῳ. O. viii. 42. μελλόντων φράδαι. O. xii. 13.

μέλος. Ἀρχιλόχου. O. ix. 1. v. Schol. γλυκὺ ὀφείλων αὐτῷ. O. x. 4. φέρων ἔρχομαι. P. ii. 7. ὑπὲρ ἁλὸς πέμπεται. P. ii. 125. Καστόρειον ἐν χορδαῖς Αἰολίδεσσι. P. ii. 127. v. Schol. χαρίεν. P. v. 143. αὐλῶν πάμφωνον τεῦχε. P. xii. 34. ἐγκώμιον ζεῦξαι. N. i. 10. v. Not. πεφιλημένον ἐξύφαινεν ἁρμονίᾳ Λυδίᾳ. N. iv. 74. παρὰ ἔρχομαι. N. vii. 101. καμπύλον διώκων. Fr. Hyporch. vi. p. 25. τὸ σαυτοῦ γλάζεις. Fr. Parthen. i. p. 15. τροχόν. Fr. Inc. cxc. p. 105. ἐρατὸν αὐλῶν ἐκίνησεν. Fragm. Inc. xlix. 3. τῷδε μέλει. N. iv. 25. μελίων ἐγκωμίων συγκανέμεν. O. ii. 85. μολπὰ χλιδῶσα. O. x. 100. μοισαίων κρατῆρα. I. vi. 2. μελέων ὁμῷ ἀχεῖτε. Fr. Dithyramb. iii. 23. μελέων ὁμφαὶ ἀχεῖται. Fr. Inc. liii. 1. τὸ μέλος, membrum. τάμον κατὰ μέλη. O. i. 79. μέλη τετρωμένοι χαλκῷ. P. iii. 85. θνατὰ περιστέλλων. N. xi. 20. μελέων ἀφάτων ἀπέπνευσεν ψυχάς. N. i. 70. πρασσόντων. f. βρασσόντων. Fr. Thren. ii. 7. p. 19.

μέλπω. μέλπονται θεὸν σεμνὰν κοῦραι ἐννύχιαι. P. iii. 139. μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν. P. iii. 159. μελπόμενος καλὰ ἔσταν. N. i. 30. μέλπωμεν γόνον ὑπάτων πατέρων. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41.

μεμναίατο. Fragm. Inc. cxxx. p. 92. a μέμνων l. μέμνημαι. μεμνᾶσθαι a μνάομαι. [μέμνανται. O. vi. 16, 17. *Ex Schedis.*]

μέμφομαι. αἶσαν τυραννίδων. P. xi. 81. οὐ μέμψηταί με ἀνὴρ Ἀχαιός. N. vii. 94. οὐκ ἐμέμφθη χεῖρα. I. ii. 30. μεμφομένοις. N. i. 34.

μεμπτόν. Fr. Inc. xlv. p. 66.

μενοινάω. μενοινῶν αἰεί. O. i. 93. αἰνῆσαι κεῖνον ἄνδρα. P. i. 83. τίς πολλὰ ἔργα. N. xi. 59.

μένος. πατρὶ ἐνέπνευσεν νήμερος ἀντίπαλον. O. viii. 93. ἀελίου λάμπει. Fr. Thren. i. 1. p. 17. μένει ἀμαιμακέτῳ θύσισα. P. iii. 57.

μένω. μένει αἰεὶ ἕδος ἀσφαλὲς οὐρανός. N. vi. 6. τὸ πὰρ δίκαν γλυκὺ τελευτὰ πικροτάτα. I. vii. 68. μένοντ' ἐπ'' Ασωπίῳ ὕδατι νεανίαι. N. iii. 6. v. V. L. μένειν ἀγῶνα πρεσβυτέρων. O. ix. 136. μένειν αἰεὶ ἐν τεθμοῖς. P. i. 124. παρὰ ματρί. P. iv. 330. μένων θεοῖς ἀνήρ. P. vi. 38. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. iii. 76. οὐκ ἔμεινεν ἐλθεῖν. P. iii. 28. μεῖναι κώλυεν πρόφασις γλυκιεροῦ νόστου. P. iv. 57. μείναντες ἑκατέρωθι. O. ii. 124.

μέριμνα. μέριμναν βαθεῖαν ἀγροτέραν ὑπέχων. O. ii. 100. κρέσσονα πλούτου. P. viii. 131. καρτερὰν ἔπαυσε. I. viii. 25. μέριμναι καματώδεες. Fr. Inc. lxi. 2. νέων. xcvii. μεριμνῶν δυσφόρων σχοινίον λύσαντι. Fr. Inc. xxv. 2. em. p. 58. μερίμναις μήδεται θεός. O. i. 172. ἀγλαΐαισι. N. iii. 122.

μέρος. μέρος γηραιὸν ἁλικίας. P. iv. 280. ἔγδουν Ἀρκεσίλας θάλλει. P. iv. 116. κανόνομον Σαόντεσσιν ἑρδόμενον. O. viii. 102. τρίτον ἐν παλαιτέροις. N. iii. 128. εὐφροσύνας ἐρήμωσαν. P. iii. 175. τρίτον κασιγνητᾶν. P. xii. 20. οἷον μέρος ἐχόμεν. N. iii. 128.

Μεσονύκτιος. μεσονύκτιον δεξαμένα. I. vii. 6.

Μέσος. μέσον παρὰ ὀμφαλόν. P. iv. 131. ἅμαρ. P. ix. 199. μέσον ἔχει. N. iv. 60. μέσσῳ Ἀλφειῷ καταβάς. O. ix. 79. ἐν μίσσοις. P. iv. 399. εἶτε δὲ ἐν μέσ-σοις. P. ix. 211. ἐν μέσαις Μοίσαις Ἀπόλλων. N. v. 42. τῶν ἀνὰ πόλιν τὰ μέσα μακροτέρῳ ὅλῳ τεθαλότα. P. xi. 79. ἐς μέσον χρὴ δεικνύναι. Fr. Inc. cxii. ἐν μέσοισιν εἶπε Θέμις. I. viii. 68.

Μετά. μετ' ἀνάκτων θεῶν. O. x. 59. εὐθυμίαν καὶ πόνων. O. ii. 63. τριῶν τέταρτον. O. i. 97. μεθ' ἑταιρᾶν. P. ix. 36. μετὰ κόραις. O. ii. 52. μετὰ κωκυτῶ (κωκυτῷ). P. iv. 201. παισί. P. iv. 113. πενταέθλοις. N. vii. 12. μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. 3. μετ' ἀλκὰν ἔπετο. N. iii. 65. ζόφον. I. iv. 29. κεῖνο νάκος κριοῦ. P. iv. 121. ὄμ-φερον. P. v. 12. τὸ ἔθνος. O. i. 107. κούραν. P. ix. 187. νύκτας. N. vi. 11. πόνον. I. viii. 19. στέφανον. O. iv. 36. μεθ' ὁμάγυριν ἐλθεῖν. I. vii. 66. μετὰ Πληϊόναν τρεχέτω (Ὠρίων). Fr. Di-thyramb. viii. p. 45.

Μεταβαίνω. μεταβᾶσαι ποτὶ δῶμα Διός. O. i. 68.

Μεταβολή. μεταβολαὶ ἱστίων ἐν χρόνῳ. P. iv. 520.

Μεταδόρπιον. ἀοιδᾶν. Fr. Scol. iii. 2. p. 13.

Μεταΐσσω. μεταΐξαντα ἀγάλλει. N. v. 78. v. V. L.

μεταλάζω. μεταλλάσοντας ἥρωας. P. i. 101. v. V. L.

μεταλαμβάνω. μεταλαμβάνειν καμάτου πιστοί. N. x. 148.

μεταλλάω. μετάλλασέν μιν. O. vi. 106. v. V. L. ad P. i. 101.

μετάλλατος. εἰ μετάλλατόν τι. P. iv. 291. v. Not. οὔτε μεταλλάτων (με-τάλλακτον). Fr. Inc. xlv.

μεταμαίομαι. μεταμαιόμενος τηλόθι αἰε-τός. N. iii. 141.

μεταμείβω. μεταμειβόμενοι ἐναλλάξ. N. x. 103. μεταμειψάμενοι χάριν Διός. P. iii. 107.

μεταμώνιος. μεταμώνια ψεύδη. O. xii. 9. μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσι. P. iii. 40.

μετανίσσομαι. μετανίσσεται σὺν εὐδοξίᾳ. P. v. 10.

μετατρέπω. μετατραπεῖν ἔθηκεν μοῖραν. Fr. Inc. exc. 1. p. 104.

μετατροπία. μετατροπίαις φθονεραῖς ἐκ θεῶν ἐπικύρσαισεν. P. x. 32.

μετέχω. οὐ μετέχω θράσεος. P. ii. 153.

μετέρχομαι. μετῆλθεν ἄλοχον γοναῖς Ἡρακλείοις. I. vii. 10.

μετοικέω. μετοικήσας ἀγυιαῖς Καδμείων. P. ix. 147.

μέτρον. ἔπεται ἐν ἑκάστῳ. O. xiii. 67. μέ-τρῳ. P. viii. 110. μέτρον βραχὺ καιρός. P. iv. 509. μέτρον βραχὺ ἔχων ὕμνος. I. i. 87. ἱστακτὸν ἐξεπόνησεν ἀνήρ. P. iv. 422. θηρευέμεν κερδέων χρή. N. xi. 62. παντὸς ὁρᾶν. P. ii. 64. μέτρα διώκων γνώμᾳ. I. vi. 103. ἱππείοις ἐν ἔν-τεσσι. O. xiii. 28. κατίσχων. I. vi. 104.

μέτωπον. γαίας εὐκάρποιο. P. i. 58.

μή. cum optat. καθέλοι. O. ix. 90. δαμα-λίζοι. P. v. 161. etc. sequente accusativo cum infinitivo. P. iv. 329. O. xi. 19. cum imperativo. P. i. 175. ix. 167. Fr. Scol. ii. 2. μή τι ἀναστήσῃ. v. V. L. P. iv. 276. μηδὲ αὐδάσομεν post μηκέτι σκόπει. O. i. 11. μὴ, μηδέ. O. xi. 18. etc. μὴ, μήτε—μηδέ (deb. μήτε). I. ii. 63—66.

μήδομαι. μήδεται Διὸς μερίμναις. O. i. 172. τὸν ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμε-ναι. O. i. 51. ἐμήσαντο μέγα ἔργον ὠκέως. N. x. 120. μηδόμενος ἄρτια. O. vi. 159.

μῆδος. μήδεσιν ἀμοῖς. P. iv. 48. τεοῖς. P. x. 18.

μηκέτι. O. i. 192. N. v. 92. I. iv. 21. μηκέθ'. O. i. 7.

μηλοδόκος. μηλοδόκῳ Πυθῶνι. P. iii. 47.

μῆλον. μήλων χρυσῶν φύλαξ. Fr. Inc. civ. p. 86. vid. Μᾶλον.

μήν. μηνὸς τωὐτοῦ. O. xiii. 52. ἐν μηνὶ κυ-ρίῳ. O. vi. 52. μηνῶν ποικίλων ζόφον χειμέριον. I. iv. 30.

μήνη. μήνα διχόμηνις. O. iii. 36.

μῆτις. ἀπὸ μήτιος ἀμᾶς. N. iii. 15. μῆτιν ἀλώπηξ. I. iv. 79. παλαιγόνων. O. xiii. 70. ἰὰν ἀμείβετο. P. ix. 67. ὀρθό-

βουλοι. P. iv. 466. πυκιναὶ κλύοντες. P. iv. 105. μητίεσσι σοφῶν ἀμφιβάλλεται. O. i. 15. v. V. L. Not. in Add.

μητρομήτωρ. Fr. Inc. lxxxviii. vid. Ματρομάτωρ.

μηχανάομαι. μηχανῶνται φρεντίδι τυχεῖν. P. ii. 170.

μία. vid. Εἷς.

μιαίνω. ἐμίανεν ἐλεγχέεσσιν ἀγοράν. N. iii. 25.

μιγνύω. Μίγνυμι. ἐμίγνυόν νιν ἄνθεσι. N. iv. 34. ἐμίγνυτο ἵπποις. P. ii. 84. γέρας μιγνύμενον φρενί. P. v. 23. ἐμίγνυντο ἥρωες ἀμφὶ αἰδοίαν τράπεζαν. Fr. Inc. xliv. 1. μίγνυται ῥόδα κόμαις. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. Θύματα μιγνύντων πυρί. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

μιμέομαι. ὄφρα μιμήσαιτο γόον. P. xii. 38. μίμειο ποδὶ ἑλελιζόμενος. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

μίν. pro αὐτὸν sæpius. O. xi. 17. xiii. 98. P. iii. 115. N. vii. 124. pro αὐτήν. O. ii. 48. P. iv. 193.—[O. iii. 81.]

μίσγω. Μίγω. ᾧ πότμον Ἄρης ἔμιξε. I. vii. 36. μίξαν βίαν Κόλχοις. P. iv. 379. μίξαι ἐν ἀλλάλοις γάμον. P. iv. 397. μισγομέναν Διΐ. I. viii. 75. μέμικται ἐν αἱμακουρίαις. O. i. 147. μεμίχθαι εὐλογίαις ἀστῶν ἄξιος. I. iii. 5. μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι. N. iii. 134. ἕκαλος μίχθη. O. ix. 88. ἔμιχθεν στεφάνοις Πέλοπος. N. ii. 34. μιχθεὶς Ῥόδῳ. O. vii. 132. Θάμβει τερπνῷ τε. N. i. 86. μιχθεῖσα Ποσειδάωνι. O. vi. 49. Φοίβῳ. P. iii. 26. Θεῷ τε γάμον μιχθέντι κύρᾳ τε (μιχθέντα. v. Schol.) P. ix. 22. μιχθέντα φύλλοις Ὀλυμπιάδων. N. i. 27. μιχθέντες ἤθεσιν ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων. P. iv. 458. μίγεν ἐν Σαλάμῳ. P. ix. 121. ἔθνει γυναικῶν Λαμνιᾶν. P. iv. 448. μιγεῖσα Ζηνί. P. ix. 148. μίσγονται γυναιξὶ τράγοι αἰγιβάται· Fr. Inc. lxxxiv. v. Not. [Μίγνυσθαι ἔργῳ, νίκῃ. Eustath. p. 382, 38. 406, 5. 482, 14. 532, 10. 616, 7. 1428, 33.]

μισθός. γλυκύς. I. i. 65. ποτίφορος ἀγαθοῖς. N. vii. 93. v. Not. μισθῷ ἀγάνορι. P. iii. 97. μισθῷ συνέθευ. P. xi. 64. μισθὸν ὑπέρβιον. O. x. 35. v. Not. χάριν Ἀθηναίων. P. i. 149.

μισέω. μισεῖν ὑβρίζοντα. P. iv. 506.

μίτρα. εὔμαλλον μίτραν φέρει. I. v. 79. Λυδίαν πεποικιλμένην καναχηδά. N. viii. 25. μίτραις Ἰσθμίαις. O. ix. 125.

μνᾶμα. μνᾶμα Νικοκλέους πυγμάχου κελαδῆσαι. I. viii. 135. κάλλιστον ἀέθλων. O. iii. 27.

μναμήϊον. μναμήϊον (μναμῆον) λόγων φερτάτων ἔχεις. P. v. 64.

μναμοσύνα. μναμοσύναν ἀνεγείροντα. O viii. 97.

μνάμων. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45.

μνάω. ἔμνασεν ἑστίαν πατρῴαν ἐν ἀγῶνι. P. xi. 21.

μνάομαι. μέμναται ἀεὶ ὑδάτων Δίρκαίων. P. ix. 154. μέμνανται πολλοί. O. vi. 16. ἐμέμναντο ἀγοραὶ μακάρων. I. viii. 59. μεμνάσθω περιξέλλων θνατὰ μέλη. N. xi. 20. μεμνᾶσθαι Συρακουσᾶν. O. vi. 156. ἀέθλων φιλεῖ Μοῖσα. N. i. 15. μεμναμένος Διὸς ἀμφὶ Νεμέᾳ. N. vii. 118. μνασθείς. N. ix. 22. v. Not. μνασθέντι. O. vii. 110.

μνάστειρα. μνάστειραν ἀδίσταν Ἀφροδίτας, ὀπώραν. I. ii. 8.

μναστήρ. μναστῆρα εὐκλέα λαοσσόον ἀγώνων. P. xii. 42. πολέμου λαῶν. N. i. 24. v. Not. μναστῆρες ἔβαν μετὰ κοῦραν. P. ix. 187.

μοῖρα. ἃ ἔχει πατρῴων πότμον. O. ii. 65. μοῖρά τις ἄγεν (εἰς) ἔρανον. P. v. 102. δευτέρα εὖ ἀκούειν. P. i. 192. ἔσποιτο. P. x. 26. ἔστι Μελίσσῳ διδύμων ἀέθλων. I. iii. 16. εὐδαιμονίας τὶν ἔπεται. P. iii. 150. Θεοῦ μοῖρα πέμπῃ ὄλβον. O. ii. 37. καλῶν ἐφίκετο. I. v. 19. ἄγει θνατὸν σθένος. N. xi. 55. τίνι τέλος ἔμπεδον μοῖρα ὥρξε. N. vii. 84. μοίρᾳ δαιτός. P. iv. 226. καλῶν. O. viii. 114. ἐν μιᾷ χρόνου. O. vii. 174. μοῖραν ἄγων λαοῖσι. P. xii. 22. ἀγώνων Θάλειαν διέπουσι. N. x. 98. ἀέθλων τιμᾷ. O. vi. 134. ἐσλῶν ἔχει. N. x. 37. εὔνομον ὁπάζειν. N. ix. 70. οἵαν ὕμνων ἀνάγαγον ἐν φάος. I. vi. 91. φιλίαν νόστοιο ἐπάλει. P. iv. 349. καλῶν τερπνῶν. Fr. Inc. cxii. ἀνδροφθόρον πεπρωμένην. Fr. Inc. exc. p. 104.

μοιρίαν περὶ τιμάν. Fr. Prosod. iii. 2. in Delph. p. 27.

μοιρίδιος. μοιρίδιον ἦν. P. i. 108. μοιρίδιον ἅμαρ. P. iv. 454. μοιριδίᾳ σὺν παλάμᾳ. O. ix. 38. μοιρίδιον τελέσαι παῖδα ἀνδρὶ τῷδε. I. vi. 67.

μολέω. μόλον ἐν ναυσί. P. iii. 120. μόλον ἀείδων. O. xiv. 26. ὅσσοι μόλον. P. iii. 83. μόλον σὺν Ἑλένᾳ. P. v. 111. ἔμολον σὺν χάρισιν. I. v. 26. ἔμολεν Ὀρφεύς. P. iv. 315. ὁμφαλὸν χθονός. N. vii. 50. λαόν. N. x. 66. μόλεν ἐς αἴγλαν ὑπὸ σπλάγχνων. N. i. 56. ἐς ὅμιλον. P. x. 70. εὖτ' ἂν—μόλῃ ἐς χθόνα εὐδείελον. P. iv. 137. ὅπως μὴ μόλοι ὀπίσω πάλιν οἴκαδε Μέμνων. N. iii. 111. μολὼν Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν. N. x. 19. παρ' ὄχθῳ. N. xi. 31. ποτὶ στρατόν. N. x. 47. πεδίον Τεύθραντος ἅμ' Ἀτρείδαις. O. ix. 108. μολόντων πὰρ ματέρ'. P. viii. 121.

μολπή. χλιδῶσα ἀντιάξει πρὸς κάλαμον. O. x. 99. μολπᾶ Αἰολῇδι. O. i. 164. μολπαὶ γινώσκοντί μιν. O. vi. 163. μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. p. 21.

μομφή. μομφὰν ἐπιστείρων ἁλιτροῖς. N. viii. 66. ἔχει παίδεσσιν Ἑλλάνων. I. iv. 61.

μοναμπυκία. μοναμπυκίᾳ. O. v. 15.

μοναρχέω. μοναρχεῖν χ' βασιλευόμεν προήσειν. P. iv. 295.

μόναρχος. μόναρχον σκᾶπτον. P. iv. 270.

μονόδροπος. μονόδροπον φυτόν. P. v. 56.

μονόκρηπις. μονοκρήπιδα. P. iv. 133.

μόνος. εἷλεν Ἰωλκὸν Πηλεὺς ἄνευ στρατιᾶς. N. iii. 59. σὺν Ἀχιλλεῖ ἕστα. O. ix. 110. μόνος χρόνος. O. x. 65. μόνα τέκε γόνον καὶ μόνον. P. ii. 80. μόνον ἀμφὶ ποδὶ δεξιτερῷ πίδιλον. P. iv. 170. μόνον τίκτεν Θέτις. P. iii. 178. τὸ (εἴδωλον) ἐστὶν ἐκ θεῶν. Fr. Thren. ii. 6. p. 19. τοῦτο μόνον ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει ῥηθέν. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3. μόναις ὠδῖσιν. P. ix. 149.

μονόψαφος. μονόψαφον ξίφος. N. x. 11.

μόρος. μόρον αὐτῷ διασιγάσομαι. O. xiii. 130. ἐνέσκηψεν αἴθων κεραυνός. P. iii. 105. ἐχθρότατον δώσειν. N. i. 99.

μόριμος. υἱός. O. ii. 70.

μόρσιμος. αἰών. O. ii. 19. γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα. I. vii. 59. τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν. N. vii. 64. Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν. N. iv. 99. οὐ παρφυκτόν. P. xii. 53.

μορφή. μορφᾷ ἐοικότα ἔρδων. N. iii. 33. ἄλλων παραμεύσεται. N. xi. 17. ὑπέρφατον. O. ix. 98. μορφὰν βραχύς. I. iv. 88. εὐκλέα. O. vi. 128.

μορφάεις ἰδεῖν. I. vii. 31.

μοῦνος. μοῦνος ἀγαγὼν τοὺς [βόας]. P. iv. 404. ἐκ στρατοῦ. P. viii. 73. μοῦνα δύο πειμαίνοντι ἄωτον ζωᾶς. I. v. 15.

μουσική. μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ. O. i. 22. v. Schol. μουσικὰν ὀρθὰν Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. vi. p. 31.

μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv.

μοχθίζω. περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως. Fr. Scol. ii. 8. p. 11.

μόχθος. μακρὸς ἀνδρῶν τετύφλωται. I. v. 72. φέρεται ἄμμιν. Fr. Inc. cxii. μόχθου καθύπερθε ἦτορ. P. ix. 55. μόχθῳ ἔπορέ τι τερπνόν. O. x. 112. μόχθον, ἀτόλματον Ἑλλάδι. I. viii. 23. δύστανον ἀμφέπει. P. iv. 477. ἕλεν ἐξαίρετον. P. ii. 54. ἥρωσι, Τροίαν. I. vi. 42. μόχθων ἀμοιβάν. N. v. 88. ἀμπνοὰν λαθεῖν. O. viii. 9. ἄποινα. N. vii. 23. παντοδαπῶν. I. i. 63.

μυθέομαι. μυθήσαιτο. P. iv. 531.

μῦθος. μῦθοι διδαιδαλμένοι ποικίλοις ψεύδεσι. O. i. 47. μύθων αἰμύλων δμόφοιτος. N. viii. 55. μύθοις παράγοισα σοφία. N. vii. 34.

μυρίος. μυρία παντᾶ κέλευθος. I. iv. 2. μυρίον χρόνον. I. v. 36. χαλκόν. N. x. 84. μυρίαι ἔργων καλῶν κέλευθοι. I. vi. 31. ἑτάρων ὀρφανόν. I. vii. 17. μυριᾶν ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. N. iii. 74. μυρίαις ἀρεταῖς φλέγεται. N. x. 5. v. V. L.

μυρσίνη. μυρσίναις ἀβρὸν στέφανον πλεκέτω. I. viii. 147.

μύρτον. μύρτοις κάρα λευκωθείς. I. iv. 117.

μυχός. Παρνάσσιος. P. x. 12. μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. N. vi. 45. Μαραθῶνος. P. viii. 113. μυχὸν εὐρὺν Θαλάμου. N. i. 62. μαντηΐων ἀμφέπει. P. v. 91. Μινύα. I. i. 79. ἐκ μυχῶν (Αἴτνας) ἐρεύγονται

παγαὶ πυρός. P. i. 43. ἀπὸ Ἀρκαδίας πολυγνάμπτων μυχῶν. O. iii. 49. μυχοῖς Ἄλιδος. O. x. 41. ἐν μυχοῖς Κορίνθου. N. x. 78. Πιερίδων. P. vi. 49. ἐς μυχοὺς ἁλός. P. vi. 12. μυχοὺς κρηπῖδας ἁλσίων. Fr. Inc. xv. p. 54.

μῶμος. μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται τοῖς— O. vi. 124. ἀνθρώπων μείων ἵπταται. P. i. 160. ἔπαινος ποτὶ μῶμον κίρναται. Fr. Inc. clxxx.

N.

ναί. ναὶ μὰ ὅρκον. N. xi. 30.

νάϊος. (pro νήϊος.) ναΐας κλαΐδος ἔρωτες. Fr. Inc. xlvii. 3.

ναιετάω. ναιετάων ἀμφ' Ἀχέροντι. N. iv. 139. ναιετάοντες ὑπὸ ὄρος. O. vi. 131. ἀμφὶ Παγγαίου Θρῃξθλα. P. iv. 321.

ναίω. ναίεις κολώναν ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. xii. 5. ναίει Εὐνομία (ἐν πόλει). O. xiii. 6. παρ' Αἰγιόχῳ. I. iv. 99. ἐν Τενέδῳ Πειθὼ καὶ Χάρις. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. 13. ναίετε ἕδραν. O. xiv. 2. ναίοισι παρὰ πόλει (δόναξες. v. Schol.). P. xii. 45. ναίουσι πόλιν Θεοφιλῆ. I. vi. 95. μάκαρ ἀνδρῶν μέτα ἕναιεν. P. v. 128. ἄντρον Χείρων. P. iii. 111. ναίων λόφον Κρόνιον. O. v. 40. πόλιν. O. x. 82. τίνα ναίοντα ὀνυμάξομαι. P. vii. 6. πόδα Παρνασσοῦ. P. xi. 54. ναίοντας τρίπολιν νᾶσον. O. vii. 35. ναίοντες ὑπὸ Ταϋγέτου ὄχθαις. P. i. 123. ναίειν εὐτυχῶς. N. vii. 134. εὐσεβέων (ψυχαὶ) ἐπουράνιοι ναίοισι. Fr. Thren. iii. 5. ex em. p. 21.

νάκος. πάγχρυσον κριοῦ. P. iv. 121.

ναός. ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας. P. iii. 49. ναὸν πάνδοκον Πυθῶνος εὐκλέα. P. viii. 89. Ποσειδάωνος ἐρίφοντα κρανίοις ξένων. I. iv. 93. Πύθιον καταβάντα. P. iv. 97. ναοῖς θεῶν ἐνέθηκ' ἀέτωμα. O. xiii. 29.

νάπη. νάπᾳ κοίλᾳ λέοντος. I. iii. 19. Ἀπολλωνίᾳ πολυχρύσῳ. P. vi. 9.

νάπος. Διοῦ κοιλόπεδον. P. v. 51.

νασιώτας. νασιώταν λαὸν ἀγείραις. P. ix. 94. νασιώταις ἦλυθε φέρων θάνατον. P. x. 75.

νᾶσος. νᾶσος βλάστεν ἐξ ἁλός. O. vii. 128. (Αἴγινα) δικαιόπολις. P. viii. 33. ἐν νάσῳ. P. iv. 74. νάσῳ ἔγκιρε ἀγλαΐαν. N. i. 16. νᾶσον. P. iv. 92. ἱλθόντες διαπρεπέα Αἴγιναν. I. v. 56. Δωρίδα πολυξέναν, Αἴγιναν. N. iii. 5. εὐκλέα. N. v. 27. εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν. N. vi. 77. ἱεράν. P. iv. 12. Καλλίστην. P. iv. 460. μακάρων. O. ii. 129. (νᾶσος V. L.) (Ῥόδον) κεκρύφθαι ἐν βένθεσι. O. vii. 105. τρίπολιν (Ῥόδον) ναίοντας. O. vii. 34. τάνδε ἐπιστείχοντα. I. vi. 29. τάνδε προσέθηκε λόγῳ. N. iii. 119. φασνάν. N. iv. 81. ἐς ν. Οἰνοπίαν. I. viii. 45.

ναυαγία. ναυαγίαις ἐρειδόμενον. I. i. 52.

ναῦς. ναὸς Ἀργοῦς πόθον. P. iv. 329. ἔντεα ἀπόστειπε. N. iv. 115. Θοᾶς. O. vi. 137. ναὸς ὅστις βασιλεὺς ἄρχει. P. iv. 409. ποδί. N. vi. 94. ὑποστέρου θάσσον. O. ix. 36. ἄγκυραν ποτὶ ναῒ κρημνάντων. P. iv. 43. ναῒ Ἀργοῦ. O. xiii. 76. τεύχειν πομπάν. P. iv. 292. ναῦν πεντηκόντορον κράτει (ὁ δράκων). P. iv. 437. παρὰ ναῦν ἰθὺς δελφίς. Fr. Inc. xxxiii. 2. ναῦς ἐριζόμεναι ἐν πόντῳ. I. v. 5. θοαὶ κυβερνῶνται ἐν πόντῳ. O. xii. 4. ναῶν διεσπόταν λίσσοντο. P. iv. 369. ναῶν ἐν μάχαις. N. ix. 82. πλόον. O. vii. 59. ἀπὸ ὠκυπόρων. P. i. 144. νάεσσι ἀγαγὲν πολεῖς. P. iv. 98. vid. Not. ναυσὶν ἰών. P. x. 46. θοαῖς. P. v. 115. κλυτὰν ματρόπολιν θίσσαντο. N. v. 17. ἐν ναυσὶ μόλον. P. iii. 120. ἄγε. I. vi. 44. θοαῖς πόρευσαν. N. vii. 42. κοίλαις. O. vi. 15.

ναυσίστονος. ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν Φοίνιξ. P. i. 140.

ναυσιφόρητος. ναυσιφορήτοις ἀνδράσι. P. i. 64.

ναυστολέω. ναυστολέοντες ἐπικώμια ἴδια. N. vi. 55.

ναυτιλία. τίς ἀρχὰ ναυτιλίας δίξατο; P. iv. 124. ναυτιλίας ἰσχάτας μάρτυρας κλυτάς. N. iii. 39. ναυτιλίαις πορθμὸν ἀμειρώσαις. I. iv. 98.

ναύτης. ναυτᾶν ἄωτος κατίβα ἐς Ἰωλκόν. P. iv. 335. ναύταις ἡμιθέοις Ἰάσονος. P. iv. 21. ναύταις ὀρθωθεῖσα πόλις. I. v. 62.

νάω. νάουσαι corr. Fr. Thren. iii. p. 21.

νεανίας. νεανίᾳ γαμβρῷ. O. vii. 5. νεανίαι κώμων τέκτονες. N. iii. 8.

νεᾶνις. μόχθου καθύπερθε ἦτορ ἔχοισα. P. ix. 55. νεάνιδες πολύξενοι. Fr. Scol. i. 1. p. 8. et 10.

νεαρός. νεαρὸν οἰνόν. P. x. 39. νεαρὰ δόμεν βασάνῳ εἰς ἔλεγχον. N. viii. 34.

νεῖκος. οἷον ἄγει κεφαλᾷ. P. ix. 53. κρεσσόνων. O. x. 47. πολέμοιο ἔσχον ἄριστοι. I. vii. 50. βαρὺ ἔμπεσε. N. vi. 86. ἐν λυγρῷ νείκεϊ. N. viii. 42. νεικέων πέταλα. I. viii. 92.

νεκρός. ἐκ νεκροῦ. P. iii. 76. νεκρὸν ἵππον. Fr. Inc. xcii. 2. ἑπτὰ πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων. O. vi. 23.

νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν. O. vii. 12. ἀμβροσίαν τε κλέψας. O. i. 100. αὐτόχυτον. em. αὐτόχυτον. Fr. Inc. lxxx. ἐν χείλεσσι. P. ix. 109.

νεκτάρεος. νεκτάρια φυτά. Fr. Dithyramb. iii. 18. p. 41. νεκταρέαις σπονδαῖς ἄρξαι. I. vi. 54.

νέμω. νέμει ἄνδρεσσι νόσων βαρειᾶν ἀκέσματα. P. v. 87. πόλιν. O. x. 17. ἄνδυα κάλλιστον κρυφαῖον. I. i. 96. Συρακόσσαισι. P. iii. 124. Ζεὺς τὰ καὶ τά. I. v. 66. νέμων ἕδος Ὀλύμπου. O. ii. 23. λαὸν ἀβλαβῆ. O. xiii. 37. πόδα ἑὸν ἐν ἴχνεσι, κυναγέτας. N. vi. 28. ὄλβος τὰ καὶ τά. P. v. 74. νέμειν ἀγῶνα. O. iii. 65. ἄλλοθεν ἄλλοις νέμειν. Fr. Inc. civ. νέμομαι κᾶπον Χαρίτων. O. ix. 40. νέμεαι ἀγρούς πάντας. P. iv. 267. νέμονται βίοτον. O. ii. 112. αἰῶνα. O. ii. 121. ταπεινὰ κολοιοὶ κραγέται. N. iii. 144. ἁμέραν παρὰ πατρί. N. x. 104. νεμόμενος ἄσυχα ἀπέφυγεν ὕβριν. P. xi. 86.

νεόγυιος. νεόγυιον ἐς ἥβαν. Fr. Scol. ii. 14. p. 11. νεογυίους φῶτας δαίσαντο πυραί. N. ix. 57.

νεόδματος. νεόδματα στεφανώματα βωμῶν. I. iv. 106.

νεοθαλής. νικαφορία. N. ix. 115.

νέοικος. νέοικον ἕδραν. O. v. 19.

νεόκτιστος. νεοκτίστων Αἴτναν. N. ix. 3. νεόκτιστον θέναρ βωμοῖο. P. iv. 367.

νεόκτονος. νεοκτόνῳ ἀμφ' Ἀχιλεῖ. N. viii. 52.

νέω. νέομαι. νέομεν πάντες πρὸς ἀκτάν. Fr. Inc. lxi. 4. ἄνθρωθε πὰρ Χαριπλοῖς νέομαι. P. iv. 181. οὐ νέονται οἶκαδε ἄνευ στεφάνων. N. iv. 123. νέονται παρὰ σᾶμα θανάτου ἀφνεὸς πενιχρός τε. N. vii. 29. νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. P. iv. 439. τηλόθεν Πηλειάδων. N. ii. 18.

νέος. ἐν παισί. P. iv. 501. νίᾳ εὐπραγίᾳ. P. vii. 17. κεφαλᾷ. P. xi. 53. νέον πτερόεντα ὕμνον. I. v. 80. πύργον. O. viii. 49. νέαν χαίταν. O. xiv. 32. ἀρετάν. I. viii. 105. νέον καλόν τι λαχών. P. viii. 126. ὦ νέοι. I. viii. 2. νέων ὀπὶ κελαδέων. N. iii. 116. ἀοιδά. P. v. 139. ἀνδρῶν. O. xiii. 32. γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 23. p. 36. αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 2. νέων μέριμναι. Fr. Inc. xcvii. 1. νέοις ἐν ἀνδράσι. O. iv. 40. ἐν νέοις παισὶ παῖς. N. iii. 125. ἐν νέοις αἰθλοις. O. ii. 78. νέαις ἀλόχοις. P. xi. 40. ἑορταῖς. N. ix. 26. παρθένοις. P. x. 92. νεώτερον κακόν. P. iv. 275. τὶ ἐλαύνεις. def. Sol. 8. p. 36. νεωτέρων ὕμνων ἄνθεα. O. ix. 75. νεώτατον καλῶν. P. viii. 46.

νεοσίγαλος. τρόπον νεοσίγαλον. O. iii. 8.

νεότας. νεότατι ἥκοντι πατρὶ τὸ πάλιν. O. x. 103. (νεότατος.) νεότατι ἀρήγει Θράσος. P. ii. 115. σὺν νεότατι. N. ix. 104. v. Not.

νευρά. νευρᾶς βαρυρθόγγοιο οὐ φείσατο χερσίν. I. vi. 50.

νεύω. νεῦσεν Κρονίων. P. i. 137.

νεφέλη. νεφέλας ἐριβρόμου στρατός. P. vi. 11. νεφέλας παίδων, ὀμβρίων ὑδάτων. O. xi. 3. νεφέλᾳ παρελέξατο. P. ii. 67. νεφέλᾳ ταύτᾳ. I. vii. 38. νεφέλαν κελαινῶπιν ἐπὶ (αἰετοῦ) κρατὶ κατέχευας. P. i. 14. φόνου παρτοδίου πρέψαι. N. ix. 90. ξανθὰν, χρυσόν. O. vii. 90.

νέφος. λάθας ἐπιβαίνει. O. vii. 83. πολέμοιο. N. x. 16. (Amphiaraus). πλούτου ἀενάου. Fr. Inc. clxvii. ἐκ νεφέων ἀνταύσει. P. iv. 350.

νηλής. γυνά. P. xi. 34. νηλέα νόον Φάλαριν. P. i. 186.

νήπιος. νήπιε. Fr. Inc. clii. νήπιοι οὐ δύνανται. φέρειν κόσμῳ τά. P. iii. 148.

νήποινος. νήποινον φυτῶν αἶσαν. P. ix. 103.

νίκη. νίκας ἀριγώχου ἐπωνυμίαν κιλαδησόμεθα. O. x. 95. *Ἰσθμιάδος ἄτοινα, κῶμον.* I. viii. 6. *νίκαν ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποις.* I. ii. 20. *διπλόαν ἀνεφάνατο.* I. iv. 119. *εὐδοξον ἅρματι.* P. vi. 17. *Θρασύγυιον.* P. viii. 51. *λόγοις τιμαλφεῖν.* N. ix. 131. *παγκρατίου φέρει.* I. vii. 28. *τριακοστὰν ἑλών.* O. viii. 87. *ἕδοσαν θεοί.* Fr. Parthen. v. 6. p. 16. *νῖκαι ἀγλααὶ ἐκκαίδεκα πάλᾳ ἐστεφάνωσαν Ἀρισταγόραν πάτραν τε.* N. xi. 25. *πέντε Ἰσθμοῖ ἄγοντί με.* P. vii. 13. *νικᾶν πτερὰ πολλὰ δέξατο.* P. ix. 220. *νίκαις τρίταις.* P. viii. 115. *ἐπὶ νίκαις προσφωνεῖτε.* Fr. Inc. in Add. *νίκας τρεῖς ἄραντο ἀπὸ παγκρατίου.* I. vi. 88. *τέσσαρας ἐκόμιξαν ἐξ ἀέθλων.* N. ii. 31.

νικαφορία. νικαφορία νεοθαλὴς αὔξεται ἀοιδᾷ. N. ix. 116. *πατέρος χάρμα οὐκ ἀλλότριον.* P. i. 114. *νικαφορίας ἀγώνων καταβολὰν δέδεκται.* N. ii. 6. *ὅσαις νικαφορίαις Θάλησεν ἄστυ Πρόϊσιον.* N. x. 76. *ἐν νικαφορίαις.* O. x. 71.

νικαφόρος. νικαφόρου τετραορίας. O. ii. 9. *νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ.* N. iii. 117. *νικαφόρων ἀγλαΐαν.* O. xiii. 17. *νικαφόρων στεφάνων.* I. i. 29. *νικαφόροις ἀέθλοις.* P. viii. 36. *ἔργμασιν ζεῦξαι μέλος.* N. i. 9. *ὁμιλεῖν.* O. i. 186.

νικάω. ὁ νικῶν – ἔχει εὐδίαν μελιτόεσσαν. O. i. 157. *νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.* O. ix. 167. *πύκτας ἐν Ὀλυμπιάδι.* O. x. 21. *δρόμον.* O. iv. 34. xiii. 41. *ἐν ἀρούραις Πυλάδα.* P. xi. 23. *νικῶντος Φυλακίδα.* I. vi. 10. *νικῶντι χάριν ἀνέκραγον.* N. vii. 110. *νικῶνθ' ἑξάκις.* O. vii. 157. *ἐμεῖν.* N. v. 97. *νικώμενοι ἄνδρες ἀγρυπνίᾳ δέδενται.* Fr. Inc. xxvi. 1. *νικώντεσσιν ἀνδράσιν Οὐλυμπίᾳ.* O. vii. 16. *νικᾷν ἐν Πυθίοις.* N. ii. 15. *ἅρμα καρύξαισα.* I. iv. 43. (*νικῇ στέφανον.* N. v. 9. a *Νίκημι.* v. V. L.) *νικᾷ ἐν ἔργμασι τύχα, οὐ σθένος.* Fragm. Inc. lxxxii. *ἐνίκασε περικτίονας ἄνδρας.* I. viii. 139. *ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεθα.* Fr. Parthen. v. 1. p. 16. *νικάσας* (leg. — *αις*) *ἀνίθηκε κῦδός σοι.* O. v. 17. *νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν.* P. ix. 129. *λάθαν εὔφρονα ἔσχε πόνων.* N. x. 44. *νικάσαντα πλεῖστα τελεταῖς Παλλάδος.* P. ix. 172. *τέχνᾳ Ἑλλάδα.* P. xii. 4. *νὺν ἔρεψε βοτάνᾳ.* N. vi. 73. *χερσὶ στέφανοι ἀνέδησαν ἔθειραν.* I. v. 11. *νικᾶσαι σθένει ποδῶν χερῶν τε.* N. x. 90. *νενίκανται ξείνων θύραι ἀναπεπταμέναι.* N. ix. 5. v. Not.

νίν. νὶν i. e. *αὐτόν.* O. i. 40. iii. 46. vi. 21. P. i. 61. ii. 52. iv. 414. 510. v. 7. 166. vi. 19. etc. Nem. i. 99. v. Not. pro *αὐτὴν* est: P. iii. 63. iv. 63. ubi v. Not. 71. 77. ix. 11. 45. 58. xi. 35. N. iv. 5. 126. *νὶν* pro *αὐτό.* O. viii. 44. P. ii. 104. P. iv. 430. N. x. 128. I. i. 60. pro *αὐτούς.* Fr. Epinic. ii. p. 3.

νίσσομαι. νίσσεται θαμὰ ποτὶ Ἰσθμὸν Ποσειδᾶνι. N. v. 69. *Ἴλαος ἐς ἑορτάν.* O. iii. 62. *νίσσονται ἐπὶ ἀνθρώπους ἀοιδαί.* O. iii. 18.

νιφάς. τραχεῖς πολέμοιο ἐρήμωσεν. I. iv. 26. *νιφάδι πολλᾷ βρέχετο.* O. x. 62. *νιφάδεσσι πόλιν βρέχε.* O. vii. 64.

νιφετός. νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 36.

νιφόεις. νιφόεσσα Αἴτνα. P. i. 38.

νίφω. νίφοντα χρυσῷ. I. vii. 6.

νοέω. νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον πάντων. N. x. 161. *νοῆσαι καιρὸς ἄριστος.* O. xiii. 67. *τὸ σιγᾷν ἐστι σοφώτατον ἀνθρώπων νοῆσαι.* N. v. 33.

νόημα. τοῦτο φέρων. P. vi. 29. *νοήματι ἁπτάμενοι ποττὰν Ἀφροδίταν,* Fr. Scol. i. 5. *νοήματα σοφώτατα.* O. vii. 154.

νόθος. κασίγνητον νόθον Ἀλκμήνας. O. vii. 49.

νομίζω. νόμισαν χρυσὸν μεγασθενῆ. I. v. 2. *νομίζων ἱπποτροφίας.* I. ii. 55.

νόμιμα. Fr. Inc. li.

νόμιος. νομίων δονάκων. Fr. Inc. cxlii.

νόμος. ὁ πάντων βασιλεύς. Fr. Inc. i. v. Not. sq. *νόμῳ ἱππικῷ.* O. i. 163. *Πανελλάνων.* I. ii. 56. *Ἀδραστείᾳ.* N. x. 52. *νόμον Θεσσαλῶν.* P. x. 109. *πολλῶν κεφαλᾶν.* P. xii. 41. *καννόμων.* O. viii. 103. *νόμων θεοδμήτων.* Fr. Inc. cxc. *παντοίων ἀγεῖτο.* N. v. 45.

ἐν νόμοις στάθμας Τλλίδος. P. i. 121. νόμοις θεῶν. P. ii. 81.

νομός. ἐς ἀμφιθάλασσαν νομόν. O. vii. 61. φαρμάκων μαλακόχειρα δίδαξεν. N. iii. 96. δενδρέων αὐξάνει Διόνυσος. Fr. Inc. xxxiii. προφέρει. P. ii. 158. Κρήτας περιδαΐου. ἐξῆν. Fr. Inc. xliii. 2. p. 55. v. Not.

νόος. μέγας Διὸς κυβερνᾷ. P. v. 164. ὀρθός. P. x. 106. δίχα μοι ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Fr. Inc. iv. 4. νόῳ ἀλαθεῖ. O. ii. 167. ἀντίπαλον. I. v. 77. ἀτελεῖ γεύεται ἀρετᾶν. N. iii. 74. ἐκόντι. P. v. 58. viii. 96. εὐμενεῖ. P. viii. 25. ἔχει ὁδὸν ἀληθείας. P. iii. 183. μάλα ἀδόντι. P. vi. 51. πλοῦτον ἄγει. P. vi. 47. πάντα ἴσαντι κοινῶνι. P. iii. 57. τιθέμεν. P. i. 77. φέρει προμάθειαν. I. i. 56. φιλήσαντα ἀτενεῖ. N. vii. 129. νόον βιατάν. O. ix. 115. ἔθηκεν ὑπὸ φροντίσιν. O. i. 30. θερμαίνει φιλόστασι. O. x. 105. μέγαν προσφέρομέν τι ἀθανάτοις. N. vi. 8. νηλία Φάλαριν. P. i. 186. φέρβεται κρέσσονα ἀλικίας. P. v. 147. φίλον. P. iii. 9. φθονερῶν οὐδὲ ἰαίνει. P. ii. 166. προσφέρων. Fr. Inc. xlviii. 3.

νόσος νοῦσον οὐλομέναν διαντλήσαις. P. iv. 522. νόσοι. P. x. 64. νόσων βαρειᾶν ἀκέσματα. P. v. 85. θερμᾶν παρασχεῖν ἰατῆρα. P. iii. 117. νούσων παντοδαπᾶν. P. iii. 13. νόσους ἰᾶσθαι. P. iii. 82. ὀξείας ἀπαλάλων. O. viii. 112.

νοστέω. ἐνόστησε κάλλιον ἀντιπάλων. N. xi. 33.

νόστος. νόστος ἔπαλπνος. P. viii. 120. νόστου γλυκεροῦ πρόφασις. P. iv. 56. τέλος πόμπιμον. N. iii. 44. φερτέρου τυχεῖν. P. i. 69. νόστοις φιλίαν μοῖραν. P. iv. 349. νόστῳ εὐκλεΐ. N. ii. 39. νόστον ἔχθιστον ἀπεθήκατο ἐν γυίοις. O. viii. 91. γεφύρωσεν Ἀτρεΐδαισι. I. viii. 111. γλυκὺν ἐρυσάμενοι. N. ix. 54.

νοσφίζω. ἐνόσφισέ σε καὶ Τιμῖδαν κλᾶρος ἄνθεα. N. vi. 107.

νότιος. νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν. Carm. in def. Solis 19. p. 36. et 37.

νουμηνία. νουμηνίᾳ θιγέμεν. N. iv. 57.

νύμφη. νύμφαν ἀπανάνατο εὐθύς. N. v. 60. νύμφαν εὐκλέα. P. ix. 79. Ind. Nom. Propr. h. v.

νυμφεῖος. νυμφείας εὐνᾶς. N. v. 54. v. Not.

νυμφίος. νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 208. νυμφίαν τράπιζαν. P. iii. 28.

νυμφεύω. νύμφευσεν αὖθις θύγατρα Νηρέος. N. iii. 97.

νύν. in composito τοίνυν, certe, sane. O. vi. 44. P. v. 57. καί νυν, igitur. P. iii. 116. ix. 126. xi. 13. μή νυν. I. ii. 63.

νῦν. O. i. 146. in opposito ad τότε etc. I. ii. 15. coll. 10. νῦν γε μάν, præcedente ποτέ. P. i. 33. 96. iv. 88. νῦν δὲ αὖτις. I. i. 55. αὖτε. I. vi. 7. αὖ. I. iv. 29. νῦν καί. O. x. 94. P. iv. 74. 113. v. 25. I. viii. 133. νῦν δὲ μέν. O. xiii. 147. νῦν, jam, ad alia transiturus. P. iv. 467. 516. νῦν γε, nunc sane. τό γε νῦν. P. v. 158. τῶν γε νῦν (ὄντων). O. i. 109. τῶν δὲ νῦν. P. vi. 44. viii. 69. ix. 95. νῦν σε, νῦν. I. vi. 64. ἀλλὰ νῦν. I. vii. 51. τό περ νῦν. N. vii. 149.

νύξ. νυκτός. O. vi. 104. ἐκ νυκτὸς μελαίνας ὄρσαι φάος. Fr. Inc. xcviii. 2. νυκτὸς δνοφερᾶς ποταμοὶ βληχροὶ ἐρεύγονται σκότον. Fr. Thren. i. 2. p. 17. πῦρ νυκτὶ διατρέπει. O. i. 4. νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν. P. iv. 204. ὀψία. I. iv. 60. χειμερίᾳ, O. vi. 171. κοιτάξατο νύκτα. O. xiii. 107. τὰν ἐνθένδε νύκτα κάτω. Fr. Thren. i. 1. p. 17. μετὰ νύκτας. N. vi. 12. νύκτας ἐκάλει. P. iv. 347. μοιρίδιον ἦμαρ ἢ νύκτες. P. iv. 455. ἐν νύκτεσσι. O. ii. 109. νύκτεσσιν ἀθρόαις πέντε ἔν θ' ἁμέραις. P. iv. 232.

νώδυνος. νώδυνον κάματον ἐπ' ἀοιδαῖς ἀνὴρ θῆκεν. N. viii. 84.

νῶιν οὐ πρέπει. P. iv. 261.

νωμάω. νώμα στρατὸν πεδαλίῳ δικαίῳ. P. i. 166. νωμάσοισι δίφρους ἀντὶ ἡνιῶν. P. iv. 32. v. Not. νωμάσαντα ἑνία χερσί. I. i. 20. νωμάτω παῖδα ἀμπέλου φιάλαις. N. ix. 122. νωμῶντα ἐπ' ἀσπίδος. P. viii. 66. νώμ' (v. V. L.) ἀνίαις ἀπάσαις. I. ii. 33.

νώνυμος πρόσθε πάγος. O. x. 61.
νῶτον (vulgo ὁ νῶτος). νώτῳ ἑκόντι. N. vi. 98. νῶτον ἐπισσάμενοι κρόκαις μαλακαῖς. N. x. 83. ὅταν ποτικεκλιμένον κεντεῖ στρωμνά. P. i. 55. καταίθυσσον πλόκαμοι. P. iv. 147. νῶτον γᾶς σχίζεν ὀργυιὰν ἀναβωλακίας. P. iv. 407. ὑγρὸν αἰωρεῖ. P. i. 17. v. Not. νώτων ἐρήμων γαίας. P. iv. 46. νῶτα ἀστεροειδέα. Fr. Inc. cxvi. v. Not. πτερύγοντας πτεροῖς (Βορέου παῖδας.) P. iv. 325. τυπέντα δουρί. N. ix. 62. νώτοισιν Ἀταβυρίου μελδέων Ζηὶ πάτερ. O. vii. 160.

Ξ.

ξανθός. Ἀχιλεύς. N. iii. 75. λέων. Fr. Inc. lxxxv. ξανθὰ Γλαυκῶπις. N. x. 13. ξανθῷ Μενέλα. N. vii. 41. ξανθὰν νεφέλαν ἀγαγών. O. vii. 90. Ἀθάναν. Fr. Inc. lxviii. ξανθὰ δάκρυα λιθώνου. Fr. Scol. i. 3. p. 8. ξανθᾶν ἀπὸ γενύων φλόγα πνέων. P. iv. 401. ξανθαῖς ἀκτῖσιν ἴων. O. vi. 91. Χάρισσιν. N. v. 99. ὑπὸ πεύκαις αἰθομένα δαΐς. Fr. Dithyramb. vi. 4. pag. 43. (em. vide p. 43. et in Add.) ξανθὰς ἀγέλας βοῶν. P. iv. 264.
ξανθοκόμας. ξανθοκομᾶν Δαναῶν. N. ix. 40.
ξεινοδοκέω. ξεινοδόκησεν δαίμων. Fr. Inc. x.
ξεναγέτας. ξεναγέται Δελφοί N. vii. 63.
ξεναπάτας. Ἐπειῶν βασιλεύς. O. x. 43.
ξεναρκής. ξεναρκεῖ δίκᾳ δέξαιτο φέγγος. N. iv. 20. v. Not.
ξενία et ξεινία. ξενίᾳ προσανεῖ. P. x. 99. ἐπὶ ξενίαν ἐλθόντες. N. x. 92. ξενίαις πανδόκοις χαίροντα. O. iv. 42.
ξείνιος et ξένιος. ξεινίου Διός. O. viii. 28. πατρός. N. v. 61. ξενίου Διὸς Θέμις. N. xi. 9. ξένιον προτυχόν. P. iv. 62. ξένιον ἄστυ. N. iv. 38. ξεινίαν κοίταν. P. iii. 56. τράπεζαν. I. ii. 58. ξενίαις τραπέζαις. O. iii. 72. ξείνια διδόντι. P. iv. 38. ἁρμόζοντα τεύχων. P. iv. 229.
ξένος et ξεῖνος. ξένος πατροπάτωρ. P. ix. 145. ξεῖνος αἴτ' ὢν ἀστός. P. iv. 138. εἰμί. N. vii. 89. ξένου Λάκωνος, Ὀρέστα. P. xi. 24. λίκτρεισιν. P. iii. 44. ξείνας παμφαρμάκου ἰφετμαῖς. P. iv. 415. ξένον δαιδαλωσέμεν. O. i. 165. Αἰτναῖον. P. iii. 123. γέροντα Στρόφιον. P. xi. 53. δίκαιον. O. ii. 11. ξεῖνον ἀμόν. I. vi. 66. Δάλιον. P. ix. 17. ἠθαῖον. I. ii. 69. προπρεῶνα. N. vii. 127. ξείναν γαῖαν. P. iv. 210. ὦ ξεῖνε. P. iv. 173. ξένοι. O. ix. 101. χαλκοχάρμαι. P. v. 109. πολιατᾶν καὶ ξένων. I. i. 75. ξένων κρανίοις ἐρέφοντα ναόν. I. iv. 92. φίλαν ἄρουραν. N. v. 16. v. Not. εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται. I. vi. 102. εὖ πρασσόντων. O. iv. 7. νενίκανται Θύραι. N. ix. 5. πολλοί. P. ix. 191. ποτὶ ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. O. vii. 165. ξένοις παντοδαποῖσιν. O. viii. 35. φαεινότατον ὄμμα. P. v. 76. Θεράποντα. O. xiii. 3. ξείνοις ἐλθόντεσσι. P. iv. 53. πατὴρ θαυμαστός. P. iii. 126. ἦν ἄρμενος. Fr. Hymn. vi. p. 31.
ξενόω. ξενωθεὶς Θήβᾳ. P. iv. 533. ὕδατι Κασταλίας. P. v. 41.
ξεστός. ξεστᾷ ἀπήνᾳ. P. iv. 167. ξεστὸν δίφρον. P. ii. 20. πεστόν. N. x. 126.
ξίφος. ξίφος μονόψαφον ἐν κολεῷ κατασχοῖσα. N. x. 11. λευρὸν ἔπαξε διὰ φρενῶν. N. vii. 39. ξίφεσι χαλκεστόροις δάσασθαι τιμὰν προγόνων. P. iv. 261.
ξύγγονος. ἐών. N. x. 74. ξύγγονον ἀτρεμίαν. N. xi. 15.
ξύλινος. ξυλίνῳ τείχει. P. iii. 68.
ξύλον. παρὰ ξύλῳ ποτικολλῶν. Fr. Inc. lv.
ξύν. ξὺν πόνῳ. P. viii. 104. vid. Σύν.
ξυνάων. ξυνάοντες αὐτοφύτων ἐλκείων. P. iii. 84. ξυνᾶνα Μαγνήτων. N. v. 50. V. L.
ξυνεύνα. v. V. L. N. v. 50.
ξυνόρορος. ξυνόρορον ξυναῖς γυναιξίν. Fr. Scol. i. 14. p. 11, 12.
ξυνίημι. λόγον μὴ ξυνιείς. N. iv. 51. ξύνες, ὅ τι λέγω. Fr. Epinic. v. 8. p. 4. vid. Συνίημι.
ξυνός. ξυνᾶς ἀνίας ἄνευ λῦσον ἄμμι. P. iv. 274. ἐν ξυνῷ. P. ix. 156. εἰν γλυκερόν. Fr. Scol. iii. 3. p. 13. ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανον ἀρετᾶς. O. iii. 32. ἄστει κόσμον προσάγων. I. vi. 101. γάμον θεῷ

κούρᾳ θ' Ὑψέος ἁρμόσαισα. P. ix. 21. καλὸν ὀρθῶσαι. I. i. 64. λόγον διορθῶσαι. O. vii. 38. ξυνᾶν παναγυρίων. I. iv. 47. ξυναῖσιν ἀρεταῖς τέταμαι. P. xi. 82. γυναιξὶν ξυνάορον. Fr. Scol. i. 14. p. 9, 10.

O.

ὁ. De usu articuli ὁ D. P. ad O. i. 61. τὰ δὲ D. P. ad O. xii. 7. Sic O. i. 13. 129. ix. 3. xiii. 4. P. i. 152. τὰ καὶ τά. D. P. ad P. vii. 21.

ὄαρος. ὄαρον ψέγιον ἐννέπων. N. vii. 102. πραΰν ποτιστάζων φωνᾷ μαλθακᾷ. P. iv. 244. ὀάροισι παίδων δέχονται. P. i. 190. ὀάροις λύρᾳ τε κοινώσομαι. N. iii. 19.

ὄβριμος. ὀβρίμου Τυφῶνος. O. iv. 12.

ὄγδοος. ὄγδοον μέρος Θάλλει. P. iv. 115.

ὄγε. P. ii. 75. αἴγε. O. ii. 6, 7. τόγε νῦν. P. xi. 78. τόγε. O. ix. 56. 58.

ὅδε. τόνδε κῶμον. P. v. 28. τῶνδε. O. ii. 66. in genere neutro. I. iv. 55. τοῖσδε. P. ix. 116. τάδε καὶ τά. I. v. 66.

ὁδμή. ὁδμὰ κίδναται κατὰ χῶρον. Fr. Thren. i. 11. p. 18.

ὁδός. πιστοτάτα σιγᾶς. Fr. Inc. xciii. 3. ἐφ' ὁδῶ. O. x. 37. ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι. O. vi. 45. ἀληθείας. P. iii. 184. ἁμαξιτὸν εὗρον παλαιότεροι. N. vi. 92. δευτέραν ἦλυθον. P. viii. 60. Διός. O. ii. 126. ἐπίκουρον λόγων. O. i. 178. θαυμαστὰν εὕροις. P. x. 48. κοινάσαντες νυκτί. P. iv. 204. κυρίαν ἀρεταῖς. N. vii. 75. v. V. L. οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδὸν αἰσιᾶν. N. ix. 45. ὀρθὰν πραγμάτων. O. vii. 85. πατρίαν. N. ii. 11. σκυρωτὰν ἱππόκροτον. P. v. 124. φανερὰν. O. vi. 123. λιπαρὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 4. πᾶσαν θεραπεύων. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. σοφίας. In def. Solis p. 36. ὁδοὶ βραχεῖαι θεῶν. P. ix. 120. ὁδοὶ ὁδῶν περαίτεραι. O. ix. 159. πολλαὶ εὐπραξίας. O. viii. 7. ὁδοῖς εὐθείαις στείχοντα. N. i. 38. σκολιαῖς. P. ii. 156. ὁδοὺς παλιμβάμους ἱστῶν. P. ix. 34.

ὁδούς. ὀδόντων δεινοτάτων ἀκμὰν σχάσαις. N. iv. 104.

ὀδύνη. ὀδυνᾶν στερεᾶν ἀντίτομα. P. iv. 394. ὀδύναισι θείαις ἐπέβαινεν. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.

ὀδυναρός. ὀδυναρὸν ἕλκος. P. ii. 169.

ὄζος. ὄζους μεγάλας δρυὸς ἐξερείψαι. P. iv. 468.

ὄθεν. O. i. 13. ii. 83. ix. 30. P. ii. 116. v. 99. ὄθεν περ. N. ii. 1. Fr. Inc. xliii. 3.

ὅθι. ὅθι—μίσγονται. Fr. Inc. lxxxiv.

οἴγω. οἰχθέντος θαλάμου Ὥρᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. οἰχθεισᾶν πυλᾶν. N. i. 61.

οἴδμα. Fr. Inc. lxxxix. p. 81.

οἰακοστρόφος. οἰακοστρόφου κυβερνατῆρος γνώμᾳ πεπιθών. I. iv. 121.

οἴκαδε. P. iv. 188. N. iii. 110. iv. 123.

οἰκέω. οἰκεῖ πόλιν. N. vii. 13. οἰκέοισι πόνων ἄτερ καὶ μαχᾶν. P. x. 67. ᾤκει παρθένος παρὰ κρημνοῖς. P. iii. 61. ᾤκησαν Μυρμιδόνες. N. iii. 23. οἰκέων ὑπὲρ ἅλὸς Ἰονίας. N. vii. 95. ἕδος ὑψίπεδον Θεράπνας. I. i. 43. Ὀγχηστόν. I. iv. 33. οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου. P. xi. 96. οἰκεῖν Ἀλφεόν. O. vi. 56. οὐρανῷ. N. x. 109. θεμίσκοπον ἑόντα πομπαῖς. N. vii. 68. ῥίζαν ἀτείρου θῆκε. P. ix. 15.

οἴκημα. ἱερὸν ἔσχον ποταμοῦ. O. ii. 16.

οἰκίζω. τὰν μὲν ᾤκισσεν ἀγεμόνα πόλιος. I. viii. 44.

οἰκιστήρ. κλεινὸς ἐκύδανεν πόλιν. P. i. 59. χθονός. O. vii. 54. v. Schol.

οἰκεῖος. τὸ γὰρ οἰκεῖον πίζει πάντα ὁμῶς. N. i. 82. οἰκείων καλῶν παρίσφαλεν. N. xi. 41. οἰκείαις παρ' ἀρούραις ὁμιλέων. O. xii. 28.

οἴκοθεν. O. iii. 79. οἴκοθεν οἴκαδε. O. vi. 167. ἄπτονθ' Ἡρακλείαις στάλαισιν. I. iv. 19. μάτευε. N. iii. 53. ὁδὸν κυρίαν. N. vii. 76. v. V. L.

οἶκοι. P. iv. 76. viii. 92. N. ii. 35. N. v. 83.

οἶκος. ἐξ οἴκου. Fr. Inc. clxxx. ἅπαντας ἐν οἴκῳ. O. vi. 81. οἶκον ναίοντα. P. vii. 5. ἄμερον. P. i. 138. ἁμαξοφόρητον. (v. V. L.) Fr. Epinic. v. 3. p. 5. Θεμιστίου ὀρθώσαντες. I. vi. 96. οὔ τινα ἕτερον ἀπεφάνατο. N. vi. 42. τὸν ταῦτα πορσύνοντα. P. iv. 268. v.

Not. τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων. O. xiii. 1. οἶκον ἰδεῖν εὔχεται. P. iv. 523. οἴκων ἀπὸ πασρίων. N. ix. 32. χρυσέων ἄναξ. I. iv. 103.

οἰκόριος. οἰκορίᾱν μεθ' ἑταιρᾶν. P. ix. 53. v. V. L.

οἰκτιρμός. οἰκτιρμῶν φθόνος κρέσσων. P. i. 164.

οἰκτρός. οἰκτρᾶς συμφορᾶς. O. vii. 142. οἰκτροτάτῳ θανάτῳ. P. iii. 73.

οἶμος. οἶμος ὀλισθηρός. P. ii. 175. οἶμον βραχὺν ἵσαμι. P. iv. 441. ἐπίκρυφον. O. viii. 92. λιγὺν ἐπίων ἔγειρε σφίν. O. ix. 72.

οἰνάνθη. οἰνάνθας τέρειναν ὀπώραν. N. v. 11. v. V. L.

οἰνηρός. σὺν οἰνηραῖς φιάλαις. N. x. 80.

οἰνοδόκος. οἰνοδόκον φιάλαν ἄνδωκε Τελαμών. I. vi. 57.

οἶνος. οἶνον παλαιόν. O. ix. 75. οἴνου μελιηδέος ῥιπὰν ἀνδροδάμαν. Fr. Inc. lx. 2.

οἰοπόλος. δαίμων ἐπῆλθεν. P. iv. 49.

οἷος. οἷον. P. i. 181.

οἷος. οἷος ἐσσί. P. ii. 131. οἷον ἀγῶνα. O. ix. 134. γάμον. P. ix. 197. οἷον αἰνέων ἔριδα στρέφοι. N. iv. 151. ὅρκος. P. v. 151. μέρος ἔχομεν. N. iii. 128. νεῖκος. P. ix. 53. οἷας αἴσας. P. iii. 108. οἷαν (τιμὰν) δρέπει. P. i. 95. οἷαν μοῖραν ὕμνων ἐς φάος ἀνάγαγον. I. vi. 91. οἷον. P. i. 52. οἷα παίζομεν. O. i. 24. v. Not. οἷα ἔσεται αἰεί. P. ii. 138. οἷα φιλέοισιν ὑποκουρίζεσθαι παρθένοι. P. iii. 31. ad 35. 201. χερσὶν ἵεν. I. i. 33. στιχίζομεν. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

οἶσθα. v. Εἴδομαι.

ὄϊστός. ὄϊστὸν γλυκὺν πτερόεντα. O. ix. 18. ὄϊστοὺς ἵεντες ἐυκλείας. O. ii. 163.

οἰχνέω. οἰχνεῖτε ἐν ἱεραῖς Ἀθάναις. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41.

οἴχομαι. οἴχεται τιμὰ φίλων. N. x. 146. οἴχονται μέριμναι καματώδεις. Fr. Inc. lxi. 2. ᾤχετο ἰών. O. vi. 63. ᾤχετο πρὸς Ζεύν. N. vii. 58. ᾤχετο. Fr. Inc. cxlviii. οὐ κερθέντες οἴχοντο πλόκαμοι ἀγλαοί. P. iv. 146.

οἶω. οἴσει Ὥραισιν Ἑρμᾶς. P. ix. 107. οἴσειν διδασκαλίαν Χείρωνος. P. iv. 181.

οἰωνός. οἰωνῶν βασιλῆα δίδυμον. O. xiii. 29. ἀρχός. P. i. 13. ἀρχὸν μέγαν αἰετὸν πέμψεν Ζεύς. I. vi. 73.

ὀκχίω. ὀκχίοντι. O. ii. 122.

ὁ ὄκχος. ὄφρα βάσομεν ὄκχον. O. vi. 40. cf. Ὄχος.

ὀκνηρός. ὀκνηρότεραι ἐλπίδες γονέων. N. xi. 28.

ὄλβιος. ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντι ἀγαθαί. O. vii. 17. οὐκ ἐστὶ δραπέτας εὐδαιμόνων. Fr. Thren. v. 1. p. 22. ὅστις ἰδών. Fr. Inc. xcvi. ὀλβίᾳ Λακεδαῖμον. P. x. 1. ὀλβίᾳ αἴσᾳ. Fr. Thren. ii. 1. pag. 19. ὄλβιον ἄνδρα. P. ix. 4. ὄλβιον δῶμα Χρομίου. N. ix. 6. ὀλβίαν πρὸς αὐλὰν Ἡρακλέος. N. iv. 40. Κόρινθον. O. xiii. 4. ὄλβιοι ἔσχον Ἀμύκλας. P. i. 125. ὀλβίων Δαρδανιδᾶν ὁμώνυμε. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3. ὀλβίοις ἐν δώμασιν. N. i. 109. ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις. P. vi. 5.

ὄλβος. ὄλβος Βάττου ἕπεται. P. v. 74. ἐν ἀνθρώποισιν. P. xii. 49. ἔρχεται οὐκ ἐς μακρόν. P. iii. 189. ἕστητο. O. vi. 122. ἴσχει φθόνον. P. xi. 45. ὀπιζομένων ζώει μάσσων. I. iii. 8. πολὺς ἀμφινέμεται. P. v. 18. φυτευθεὶς σὺν θεῷ. N. viii. 29. ἅπας στέθηλεν παρὰ σφισιν. Fr. Thren. i. 10. p. 17. ὄλβου ἀκτῖνας ὑμετέρας δέξατο ἅμαρ. P. iv. 454. καιρὸν ἐοικότα. N. vii. 86. πρὸς ἰσχατιαῖς βάλλειτ' ἄγκυραν. I. vi. 18. ὄλβῳ εὐανθεῖ. I. v. 16. Ζεύς. O. ii. 67. μακροτέρῳ. P. xi. 80. φέρτατος. N. x. 24. ὄλβου ἀκούοντι. P. v. 136. ἐπαινῆσαι. N. v. 34. εὐθύνοι χρόνος. P. i. 87. ἔχων. N. xi. 16. θαυμαστὸν λαχὼν πρὸς δαιμόνων. N. ix. 108. θραύσοι χρόνος. O. vi. 164. κάλλιστον παρ' Αἰγιόχῳ ἀμφίπνων. I. iv. 99. καταπέψαι. O. i. 88. λοιπὸν ὑφαίνευεν. P. iv. 251. μακρόν. P. ii. 48. ὑγίεντα. O. v. 54. ὑπέρτατον οἳ σχεῖν λέγονται. P. iii. 157. ὑψηλὸν πέμπῃ. O. ii. 38. ἐς ὄλβον ἀπήμονα τράποιο Θήβαις. Carm. in def. Solis 11. p. 36.

ὄλεθρος. ὄλεθρον ἐόν. P. ii. 74.

ὀλίγος. ὀλίγων χρόνων. N. vii. 56. ὀλίγαν δόσιν. P. x. 30. ὀλίγον σοφίας ἔχειν. Fr. Inc. xcix. 3. γᾶς ἐμοὶ δίδοται. Fr. Inc. xliii. 3.

ὀλισθηρός. οἶμος τελέθει. P. ii. 174.
ὁλκάς. πᾶσας ὁλκάδος. N. v. 5.
ὄλος. ὅλον δίφρον. P. v. 66. στρατόν. O. x. 51. χρόνον. O. ii. 55. N. iii. 85. ὀφθαλμὸν ἐστέρας. O. iii. 35.
ὀλοφυδνός. ὀλοφυδνὸν γένος ἀνδρῶν. Carm. in def. Solis 23. p. 36.
ὅλω. et ὀλίω. ὄλεσσε μάντιν κόραν. P. xi. 49. ὀλίσσαις ἄνδρας. O. i. 127. ὀλίσσαι γένος. P. iii. 72. οὐλομέναν νοῦσον. P. iv. 521. οὐλόμενον γῆρας. P. x. 64.
ὁμάγυρις. μεθ' ὁμάγυριν Ζηνός. I. vii. 67.
ὅμαδος. παρὰ ὁμάδῳ Χαρίτων φλέγεν. N. vi. 66. ὅμαδον στονόεντα χάλκεον ἀμφέπειν ἀνορίᾳ. I. viii. 55.
ὁμαίμιος. ὁμαιμίου πατροπάτορος. N. vi. 29.
ὅμβριμος. ὁμβρίμῳ λέοντι. P. ix. 46.
ὄμβριος. ὁμβρίων ὑδάτων οὐρανίων παίδων νεφέλας. O. xi. 2.
ὄμβρος. ὄμβρος χειμέριος ἐπακτός. P. iv. 10. ὄμβρῳ Διὸς πολυφθόρῳ. I. v. 63. ὄμβρον χειμέριον. P. v. 13. ὄμβρους φρίσσοντας στέγετο. P. iv. 144.
ὁμηγυρής. ὁμηγυρέα στρατόν. P. xi. 14.
ὁμήριος. ἱρίφων μεθ' ὁμήρεον. e corr. Fr. Hymn. v. pag. 30.
ὁμιλέω. αὐχ ὁμιλεῖ ὄλβος θάλλων φρένεσσι πλαγίαις. I. iii. 10. ὁμιλεῖ λόγος πάσαισα πολίεσσι. P. vii. 9. Fr. Inc. xlviii. 4. ὁμιλήσει σύχαις. N. i. 94. ὁμιλεῖν ἀγαθοῖς ἀδόντα. P. ii. 176. ὁμιλεῖν αἰδοῖος ἦν ἀστοῖς. I. ii. 54. νικαφόροις. O. i. 186. συμπότοισι. P. vi. 53. ἔρις χαλεπὰ ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων. N. x. 136. ὁμιλέων παρ' ἀρούραις. O. xii. 28.
ὅμιλος. ἀνδρῶν πλεῖστος. N. vii. 35. σπεῦδεν ἰκέσθαι. N. ix. 50. ὅμιλον Νομάδων ἱππευτᾶν. P. ix. 217. ἀνδρῶν μακάρων. P. x. 71. θρασὺν Δολόπων ἄγαγε. Fr. Inc. xvi. προμάχων. I. vii. 49.
ὅμμα. ὀξύτατον πάντων ἐπιχθονίων. N. x. 118. φασὶν ὁτατον ξένειος. P. v. 75. χρύσειον Δίκας. Fr. Inc. lxiii. 3. ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. N. vii. 97. ὀμμάτων φάος κρύπτειν. N. x. 75. μή σε θελῷμ' ἄτερ ὀμμάτων. Carm. in def. Solis. 2. p. 36. ἐν ὄμμασι θέσθαι πίστιν. N. viii. 74.
ὀμνυμι. προήσειν μοναρχεῖν. P. iv. 296.
ὁμόγονος. ὁμογόνοις ἔχθρα πέλει. P. iv. 260. v. Not.
ὁμόδαμος. ἰὼν γένει Σπαρτῶν. I. i. 40. γόνον ὁμόδαμον. O. ix. 69.
ὁμοθάλαμος. ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων ποντιᾶν. P. xi. 4.
ὁμόθρονος. ὁμοθρόνου Ἥρας. N. xi. 2.
ὁμοῖος. ὁμοῖον πότμον. N. x. 107. ὁμοῖοι τοκεῦσι στρατός. P. ii. 86. ὁμοῖα ἔργα ζωοῖσι. O. vii. 96.
ὁμοίως. P. ix. 136.
ὁμοκλή. ὁμοκλαῖς παμφώνοις αὐλῶν. I. v. 35.
ὁμόκλαρος. ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν. O. ii. 89. ὁμοκλάροις ἑπόσπαις. N. ix. 12.
ὁμόσπορος. ὁμόσπορον ἔθνος. N. v. 80.
ὁμότροπος. Εἰράνα. O. xiii. 8.
ὁμόφωνος. αἱμύλων μύθων πάρφασις. N. viii. 55.
ὁμόφρων. ὁμόφρονος εὐνᾶς. O. vii. 11.
ὁμόω. ὁμόσας ὅρκον. O. vi. 34.
ὀμφή. ὀμφᾷ μελέων ἀχεῖτε Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 41. ὀμφαὶ ἀδεῖαι Ἀθαναίων κώμασάν μιν. N. x. 63. ὀμφαὶ μελέων ἀχεῖται. Fr. Inc. liii.
ὀμφαλός. ὀμφαλὸν γᾶς ἀοίδιμον. P. viii. 85. γᾶς ὀρθοδίκαν. P. xi. 16. v. Not. μέγαν χθονὸς εὐρυκόλπου. N. vii. 49. μέσον πατέρος εὐδένδρεο. P. iv. 131. χθονὸς ἱριβρόμου. P. vi. 3. ἄστιος παλύβατον. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμῳ μάτρωϊ δέδωκε Θάλος. I. vii. 34. ὁμώνυμε ὀλβίων Δαρδανιδᾶν. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3. πάτερ. Fr. Epinic. v. V. V. L. p. 5.
ὅμως. O. x. ii. P. i. 164. iv. 249. Not. N. x. 39. Fr. Inc. lxxxvi. 2.
ὁμῶς. O. viii. 74. P. viii. 119. v. V. L. ix. 73. N. i. 75, 83. I. iii. 10. vii. 59.
ὄναρ. ὄναρ σκιᾶς ἄνθρωποι. P. viii. 136.
ὀνειδος. ἀρχαῖον. O. vi. 151. κακοποιόν. N. viii. 56.
ὀνειρος. Θαυμαστὸς ἰὼν μοι φωνεῖ ταῦτα. P. iv. 289. ἐξ ὀνείρου. O. xiii. 95. ἐν ὀνείροις πολλοῖς. Fr. Thren. ii. 8. p. 19.

ὄνομα. v. "Ονυμα.

ὀνομάζω. ὠνόμασεν (f. ὠνύμασεν) νόμον πολλῶν κεφαλῶν. P. xii. 41. ὀνόμασθεν (f. ὀνύμασθεν) λαοί. O. ix. 71. τίνα ὀνυμάξομαι. P. vii. 5. ὀνύμαξε Κίνναυρον. P. ii. 82. ὀνύμαξεν Ἰσμήνιον. P. xi. 10.

ὀνομαστός. ὀνομαστὰν σὺν Θαλίαις. P. i. 73.

ὄνος. ὄνων κλειτὰς ἑκατόμβας. P. x. 51. v. V. L.

ὀνοτός. ἰδίσθαι. I. iv. 85.

ὄνυμα. ὄνυμα ἀθάνατον. O. vi. 95. αὐτῶν πίσταται διὰ Θαλάσσας. N. vi. 82.

ὄνυξ. ὄνυχας ὀξυτάτους λεόντων σχάσαις. N. iv. 103.

ὀξυρικής. ὀξυρικεῖ δόλῳ. O. ix. 139.

ὀξυτόμος. ὀξυτόμῳ πελέκει. P. iv. 468.

ὀξύς. ὀξεῖα Ἐρινὺς ἰδοῖσα. O. ii. 73. v. Schol. ὀξείας αὐτᾶς κίνδυνον. N. ix. 83. χιόνος. P. i. 39. ὀξείᾳ μελέτᾳ. O. vi. 62. ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν ἀνδρῶν λῦσαι. O. x. 11. ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. N. i. 81. αὐγαῖς ἁλίου. O. iii. 44. πάθαις. P. iii. 173. ὀξείας νόσους. O. viii. 112. ὀξύτεραι μανίαι ἐρώτων. N. xi. 63. ὀξύτατον ὄμμα πάντων ἐπιχθονίων. N. x. 107. ὀξυτάτων βιλέων πότνια Κυπρογένεια. P. iv. 380. ὀξυτάτους ὄνυχας λεόντων. N. iv. 103.

ὀπαδέω. Θεράπων οἱ οὐ δράστας ὀπαδεῖ. P. iv. 511. ὄπαδε λύμφαις (Νύμφαις) βρομίαις. (Pan.) Fr. Parthen. iv. 2. pag. 16.

ὀπαδός. ὀπαδὸν δεξιωτάταν ἀρετᾶν. N. iii. 13.

ὀπάζω. ὀπάζων ἔργοις μελέταν. I. vi. 98. ὀπάζειν Αἰτναίων παισὶν δαρὸν μοῖραν. N. ix. 72. ὄπαζε ἀφθονίαν μήτιος. N. iii. 14. ὤπασας μίγιστον χαρμάτων. P. viii. 92. ὤπαζε Θησαυρὸν μαντοσύνας. O. vi. 111. διαιτᾶν. O. ix. 100. ἐξ στεφάνους Κάδμου στρατῷ. I. i. 11. κόσμον Ζεὺς γένει. O. viii. 109. σφίσιν τέχναν. O. vii. 92. Ζεὺς ἀρχαίαν τιμὰν Αἰόλῳ. P. iv. 191. οἱ Κρονίων λαὸν Ὕπαιχμον. N. i. 23. φύλλ' ἀοιδᾶν. I. iv. 46. ὄπασσεν γαιάοχος εὐδίαν ἐκ χειμῶνος. I. vii. 53. ὤπασαν Ὧραι νικαφόρον ἀγλαΐαν. O. xiii. 19. ubi V. L. Χάριτες τὰ τεράτα. O. ix. 40. ὀπάσαι γέρας γάμου Πηλεΐ. I. viii. 85. ὀπάσαις νίκαν Ξενοκράτει. I. ii. 21.

ὀπάων. ὀπάονα μάλων. P. ix. 114.

ὄπη, ὅπα. N. iii. 43. O. x. 14. 68.

ὀπί κ. τ. λ. v. ὄψ.

ὀπίζομαι. ὀπιζομένα τινὸς χάρις ἀντὶ ἔργων φίλων. P. ii. 34. ὀπιζομένων τις εἶπεν καὶ τόδε. P. iv. 152. ὀπιζομένων (Διὸς) μάσσων ἄλεος ζώει. I. iii 8.

ὄπιθεν. ὄπισθεν. ὄπιθεν πνοαῖς Βορέα. O. iii. 55. ὄπιθεν οὐ πολλόν. O. x. 44. ἄρειον ὄπιθεν. N. vii. 149. ὄπισθεν φάμας. O. vi. 108. ἀλωπέκων κεῖμαι. Fr. Inc. lxxxv. 1.

ὀπιθόμβροτος. ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας. P. i. 179.

ὅπις. ὅπιν ἄφθιτον θεῶν αἰτίω. P. viii. 101. ἔκνισεν ὅπιν. I. v. 74.

ὀπίσω. ὀπίσω πάλιν οἶπαδε μόλοι. N. iii. 109. ὀπίσσω ἕλκων χειρός. N. xi. 42.

ὁπλή. ὁπλαῖς χαλκέαις. P. iv. 402.

ὁπλίτης. ὁπλίταις ἀσπιδοδούποις δρόμοις. I. i. 32.

ὅπλον. ὅπλα ἀπ' Ἄργεος. Fr. Epinic. ii. 5. in Hier. p. 6. ὅπλων χρυσίων στερηθείς Αἴας. N. viii. 47. ὅπλων χολωθείς. N. vii. 37. ὅπλοις χαλκέοις. N. ix. 51. I. i. 78. ὅπλοισι πολεμαδόκοις Ἄρεος. P. x. 22. ἐν χαλκέοις. N. x. 26.

ὁπλοτέροισιν γενεᾷ. P. vi. 40. ὁπλοτάτου Φυλακίδα νικῶντος. I. vi. 10. ὁπλόταται Ἀσπίδων. I. viii. 40.

ὁπόθι. P. iii. 161. κούρας γενεὰν ἐξερωτᾷς. P. ix. 79.

ὁπόταν. χὠπόταν. P. ii. 159.

ὁπότε. O. i. 60. ii. 59. ix. 146. ὁπόθ'. P. xi. 29. xii. 19. I. i. 34. I. vii. 9. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41.

ὀπυίω. ὀπυίει. Ἥβαν. I. iv. 102.

ὀπώρα. ὀπώρας ἀγνὸν φέγγος. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ὀπώραν τέρειναν οἰνάνθαν. N. v. 11. ἀδίσταν μνάστειραν Ἀφροδίτας. I. ii. 8.

ὅπως. O. x. 70. xiii. 108. N. iii. 109.

ὁράω. ὁρᾷν μέτρον παντὸς καθ' αὑτόν. P. ii. 64. γαῖάν τιν' ἔνδον Θαλάσσας. O. vii. 113. ὁρᾶν ὕδριν γελᾷ. P. x. 55. ὁρᾶντ' ἀλκάν. O. ix. 165.

ὀργή. ὀργὰ μείλιχος ἕστατέ σε παρφάμεν. P. ix. 76. ὀργᾶς σκιδναμένας ἐν στήθεσιν. corr. Fr. Inc. xxxiii. ὀρθᾷ ἰθυνθεῖ. P. i. 173. ὀργὰν κνίζον λόγοι αἰτιανοί. N. v. 59. γλυκεῖαν ἔσχεν. I. ii. 52. κατὰ πᾶσαν κεῖται ἀρετά. I. i. 53. ὀργαὶ μεγαλήτορες Αἰακοῦ. I. v. 45. ὀργαῖς ἴκελοι ἀλωπέκων. P. ii. 141. τοίαισιν ἀντιάσαις. I. vi. 20. ὀργαῖς εὖρες εἴσοδον. P. vi. 50. v. V. L. ὀργὰς θεμισσαμένους ἐμὲ καὶ σέ. P. iv. 250. v. Not. [Æschyl. Prom. 376. *Ex Schedis.*]

ὀργυιά. ὀργυιὰν ἀναβωλακίας. P. iv. 460.

ὀρέγω. ὄρεγον χεῖρας πρὸς ἄνδρα. P. iv. 426. ὤρεξεν ἔμπεδον σοῦτο τέλος Μοῖρα. N. vii. 85. εἰ ὀρέξαι μοι πλοῦτον θεός. P. iii. 195.

ὄρθιος. ὄρθιον φώναε. N. x. 142. ὄρθιον ὤρυσαι. O. ix. 163. ὀρθιᾶν κωδάλων ὕδριν. P. x. 56.

ὀρθόβουλος. ὀρθόβουλον μῆτιν. P. iv. 466. ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. P. viii. 106.

ὀρθοδίκας. ὀρθοδίκαν ὀμφαλὸν γᾶς. P. xi. 16.

ὀρθόμαντις. ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. N. i. 92.

ὀρθόπολις. ὀρθόπολιν. Theronem. O. ii. 14.

ὀρθός. ἄγγελος ἐσσί. O. vi. 153. νόος πρέπει. P. x. 106. ὀρθᾶς ἀγγελίας. P. iv. 497. ὀρθᾷ ποδὶ ἀνέπαλτο. O. xiii. 102. σχίσας γᾶν. Fr. Encom. ii. p. 40. Fr. Inc. cxlviii. σφυρᾷ. I. vii. 18. ὀρθᾷ φρενί. O. viii. 32. χερί. O. x. 7. ὀρθὰν ἔστασαν καρδίαν. P. iii. 171. ἐφημοσύναν. P. vi. 19. κέλευθον ἰών. P. xi. 60. κορυφὰν λόγων. P. iii. 143. ὁδὸν πραγμάτων. O. vii. 48. φυλάσσοισι Τένεδον. N. xi. 5. μουσικὰν Ἀπόλλωνος ἀκοῦσαι. Fr. Hymn. vi. p. 31. ὀρθὸν κάρα ἄντεινεν. N. i. 64. ὀρθαὶ φρένες πατέρων. O. vii. 169. τέσσαρες κίονες πρέμνων χθονίων ἀπώρεσαν. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. pag. 26. ὀρθαῖς βουλαῖς. O. ii. 137. κιόνεσσι. P. iv. 475. ὀρθοὺς ἔστασεν τιμαῖς. P. iii. 95. ὀρθὰς αὔλακας ἐντανύσαις. P. iv. 404.

ὀρθόω. ὤρθωσέν σε ἐν λόγῳ χρησμός. P. iv. 105. ὀρθῶσαι καλὸν ξυνόν. I. i. 64. ὀρθώσειν Σικελίαν. N. i. 21. ὀρθώσαις ἅπαντον ἵππον. O. iii. 5. ἀρετὰν πᾶσαν αὐτοῦ. I. iv. 65. ὀρθώσαντες οἶκον. I. vi. 96. ὀρθωθεῖσα ναύταις πόλις Αἴαντος. I. v. 62.

ὀρθωτήρ. Ζεύς. P. i. 109.

ὀρικτίτου συός. Fr. Inc. clix.

ὀρίνω. ὀρινομένων μανίαι τε ἀλαλαί τε. Fr. Inc. xxxvi. corruptum. v. Not. et Add.

ὅρκιον. πιστὸν τέλλεται. O. xi. 6. πιστὸν δόντες. N. ix. 39.

ὅρκος. ὅρκον μέγαν θεῶν. O. vii. 119. μέγαν ὀμόσσας. O. vi. 34. ναὶ μὰ ὅρκον. N. xi. 30. τὸν παρ' ὅρκον κτίσιν. O. xiii. 116. ὅρκος παρτερὸς ἔστω ἄμμι μάρτυς Ζεύς. P. iv. 296.

ὁρμή. ἔχω ἐλαφρὰν ὁρμὰν γονάτων. N. v. 38.

ὁρμαίνω. ὁρμαίνων ἔλαβε. O. xiii. 119. τέρας Ἀπόλλων. O. viii. 53. ὥρμαινε θυμός. O. iii. 45.

ὁρμάω. ὥρμασεν ἀνὴρ ποτὶ κλέος. O. x. 42. ὁρμᾶται αἶνον σίθεν θέμεν ὕμνος. N. i. 5.

ὅρμος. ὅρμον στιφάνων πέμψαντα. N. iv. 28. ἐν ὅρμοις ἀναπλέκοντι χέρας. O. ii. 135.

ὄρνις. ὄρνις ἐκτελευτάσει. P. iv. 33. ὄρνιχος ἀρίσιος ἀγγελία. P. viii. 70. φανέντος. I. vi. 77. ὄρνιν μαινάδα ἴυγγα φέρει Κυπρογένεια. P. iv. 384. ὄρνιχα θεῖον Διός. O. ii. 159. ὀρνίχων χρυσέων Διὸς πάρεδρος. P. iv. 7. ὀρνίχων αἰσιᾶν ὁδόν. N. ix. 44. ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων. P. iv. 388. ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς τανύπτερος. P. v. 149.

ὀρνιχολόχος. ὀρνιχολόχῳ. I. i. 67.

ὀρνύω et ὄρνυμι. ὀρνύει γλῶσσαν λέγειν. O. xiii. 15. ὄρνυσιν κάρυκας Ἰάσων. P. iv. 302. ὀρνύντος δαίμονος. P. x. 17. ὀρνύμενοι Πυθόθεν. P. i. 126. ὀρνύμενον βίλος ἐκ φαρέτρας. P. iv. 162. ὀρνυμένων πολέμων. O. viii. 45.

ὄρειος. ὀρείᾳ Πελειάδων. N. ii. 17.

ὄρος, ὄρεος, οὔρος, οὐρῷ, ὄρα. v. V. L. N. ii. 17.

ὄρος. τῶτο ἐφέπεις. P. i. 57. ὑπὸ ὄρος (ὄρεις) Κυλλάνας. O. vi. 129. ἐν ὄρει sc. Πηλίῳ. P. iii. 159. ὄρει ἐνθορόν. P. iii. 66. οὔρεϊ ἴσον Ἀλκυονῆ. I. vi. 47. ὀρέων σκιαέντων κευθμῶνας. P. ix. 60. μεγάλαις σκοπιαῖς ὕπερ ἕστα. Fr. Inc. xv. 3. ἐκ

ὄρισι. P. vi. 20. ὑπ' ὄρισιν ἀσκίοις ὠγυγίοις Φλιοῦντος. N. vi. 74.

ὀρούω. τῶν ἕκαστος ὀρούει. P. x. 95. ὀρούσασα ποσσὶν ἄπειτλος ἀπὸ στρωμνᾶς. N. i. 74. πολλοὶ ἀνθρώπων ὤρουσαν ἐλίσσεσθαι κλίος. O. ix. 155.

ὀρσίκτυπος. ὀρσικτύπου Διός. O. x. 97.

ὀρσινεφὴς Ζεύς. N. v. 63.

ὄρσομαι. ὄρσο, τέκνον. O. vi. 107.

ὀρσοτριαίνης. O. viii. 64. P. ii. 23.

ὀρφανία. μὴ ἐν ὀρφανίᾳ στεφάνων πέσωμεν. I. viii. 13.

ὀρφανίζω. ὀρφανίζει κακὰν γλῶσσαν ὀπός. P. iv. 504.

ὀρφανός. ὀρφανὸν γενεᾶς. O. ix. 92. ἑτάρων ἄματεμψας Ἄδραστον ἐξ ἁλαλᾶς. I. vi. 16. ὀρφανοὶ ὕβριος κελαδεννᾶς. I. iv. 14.

ὄρφνη. ἐν ὄρφνᾳ. O. xiii. 102. ἐν ὄρφνᾳ ἐλθών. O. i. 115. ἐν ὄρφναισιν φέρει φλόξ. P. i. 44.

ὀρχηστής. ὀρχηστά. (Pan.) Fr. Parthen. iv. 2. p. 16. Ἀπολλον. Fr. Inc. liv. 1.

ὄρω. ὤρσεν ὕβρις νιν εἰς ἀάταν ὑπεράφανον. P. ii. 53. γόον ἐκ Δαναῶν. P. iii. 181. χάριν γέλως. P. viii. 123. ὦρσαν ἀεῖσαι. O. x. 29. ὄρσαι κῦδος. O. iv. 20. χέλον. P. xi. 37. γλῶσσαν θοάν. N. vii. 106. φάος ἀμίαντον ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. xcviii. 2. γίρας τηλίφαντον παιδί. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. ὄρσομεν φόρμιγγα βρομίαν ἀνὰ πορυφὰν ἄθλων. N. ix. 19. ὦρτο ἀπὸ κλισιᾶς. P. iv. 238.

ὅσιος. ὁσία προσενεγκεῖν χέρα οἱ. P. ix. 61.

ὅσσα. ὅσσα πατρία ἀρτιεπής. O. vi. 105.

ὅσσος. ὅσσων ἀκτῖνας μαρμαριζούσας. Fr. Scol. ii. 3. p. 11.

ὅσος. ὅσον sc. κατά. I. ii. 62. ὅσοι Τρῶνδ' ἔβαν. I. iv. 62. μόλον. P. iii. 83. γαμβροί. P. ix. 206. ὅσαι ἔσοδοι. P. v. 155. γυναῖκας, ὅσαι. N. i. 72. ὅσων ἐσλῶν. N. x. 36. ὅσους θῆρας. N. i. 95. ὅσσα. P. i. 25. O. xiii. 151. 60. P. ii. 170. N. ii. 26. Fr. Inc. xlv.

ὀστέον. ὀστέα υἱοῦ θανόντος λέξας. P. viii. 74. δι' ὀστέων αἰὼν ἐῤῥαίσθη. Fr. Hyporchem. iii. 5. p. 24. ὀστέων σεναγμὸν βαρύνθην. Fr. Inc. lix. 4.

ὄστις. ὅστις τρόπος. Fr. Epinic. ii, p. 1. ὅστις ἐν ἀνθρώποις. P. iii. 38.

ὅταν. ὅταν ἔλθῃς. I. ii. 69. ἔλθῃ. P. viii. 137. ἵκηται. O. x. 109. καταζευγνύῃ. P. ii. 20. ἰρύῃ. O. xiii. 113. πέμπῃ. O. ii. 37. N. i. 100.

ὅτέ. ἐστὶν ὁτὲ—ἐστὶ δὲ—. O. xi. 1.

ὅτι. O. i. 78. 98. ii. 104. vii. 47. xiv. 32. P. ii. 57. 60. 134. v. 19. 25. viii. 82. x. 109. N. iv. 69. v. 7.

ὀτρύνω. ὀτρύνει ἅρμα ζιῦξαι μέλος. N. i. 8. δᾶμον ποτὶ θυσίαν. N. x. 42. μετεύχειν. P. iv. 292. φάμεν θυμός. O. iii. 68. ὄτρυνον θερατόντεσσιν φυλάξαι νιν. P. iv. 71. ὄτρυνον ἑταίρους. O. vii. 148. ὀτρύνων λόγον ἀρχαῖον. N. i. 53.

οὐ. οὐ. N. i. 28. etc. in fine. O. vii. 87.

οὐδέ. O. i. 73. P. iv. 63.

οὐκ. N. xi. 51.

οὔλιος. οὐλίῳ ἄρει. O. ix. 116. οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισα Ἀθάνα. P. xii. 15. οὐλίαις αἰχμαῖσιν. O. xiii. 33.

οὐλόμενος. vide Ὅλω et Ὀλέω.

οὐράνιος. οὐρανία κίων νιφόεσσα Αἴτνα. P. i. 37. οὐρανίου ἀστέρος φάος. P. iii. 137. οὐρανίᾳ θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 70. οὐρανίαν εὔβουλον Θέμιν. Fr. Inc. lxvii. et c. 1. οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων. O. xi. 2. οὐρανίαν ποτὰν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 5. p. 8.

οὐρανός. ἔφριξε. O. vii. 70. χάλκειος αἰεὶ μένει ἕδος ἀσφαλές. N. vi. 7. χάλκεος οὔπω ἀμβατός. P. x. 42. οὐρανοῦ βασιλῆες. N. iv. 108. ἐξ οὐρανοῦ κατένευσεν Ζεύς. N. v. 63. οὐρανοῦ δόμοισι χρυσέοις. N. x. 165. ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν. I. vii. 66. οὐρανοῦ ὕπερ ἀστρονομοῦσα Fr. Inc. v. οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρίοντι. N. iii. 17. ἐν οὐρανῷ πάντων ἔργων ταμίαι Χάριτες. O. xiv. 14. οὐρανῷ χεῖρας ἀνατείνας. I. vi. 60. οὐρανῷ οἰκεῖν. N. x. 109. κεῖνος Ἄτλας προσπαλαίει. P. iv. 515.

οὖρος. v. Ὅρος.

οὖρος. οὖρος Αἰακιδᾶν Ἀχιλεύς. I. viii. 120. ἀλλοῖος ἄλλοτε ἐπαΐσσων ἐλαύνει. I. iv. 9. ἐμπνεύσας. I. ii. 59. οὖρου λήξαντος. P. iv. 520. οἶρον δαίμονος Ξενοφῶντος. O. xiii. 38. πομπαῖον ἐλθεῖν. P. i. 67. ἑπτέων εὐθὺν εὐκλέα ἄγει. N. vi. 49. ὕμνων αὔξης. P. iv. 5.

ὀφείλω. ὀφείλει δὲ ἔτι δρέπεσθαι ἄωτον. N. ii. 9. v. V. L. Not. (ὀφέλλει.) ὀφείλων. O. x. 4. ὀφειλόμενον οὖρον ὕμνων Λατοίδαις. P. iv. 4.

ὀφέλλω. ὀφέλλειν πεδίον Λιβύας σὺν τιμαῖς θεῶν. P. iv. 463.

ὀφθαλμός. Σικελίας. O. ii. 18. συγγενὴς ἔχει γέρας. P. v. 22. ὀφθαλμὸν ἀνέλυσεν. N. x. 169. ὅλον ἐσπέρας. O. iii. 35. στρατιᾶς. O. vi. 27. v. Schol. ὀφθαλμοὶ πατρὸς ἔγνον ἐσιλθόντα. P. iv. 214.

ὄφις. ὄφιν ποικιλόνωτον γλαυκῶπα. P. iv. 444. ὀφίων πεφαλαῖς. P. xii. 16. ὄφιας δοιοὺς αὐχένων μάρψαις χερσίν. N. i. 68.

ὀφιώδης. ὀφιώδεος Γοργόνος υἱόν. O. xiii. 98.

ὄφρα. O. v. 39. vii. 28. P. i. 138. iv. 3. 163. 387. P. v. 82. P. xi. 15. P. xii. 38. N. iii. 101. I. iv. 92.

ὀφρύς. ὀφρύϊ ἀγαυᾷ γελάξαις. P. ix. 67. ὀφρύϊ Παρνασσίᾳ. O. xiii. 150.

ὀχετός. εἰς βαθὺν ὀχετὸν ἄτας. O. x. 46. ὀχετοὺς σεμνούς. O. v. 27.

ὀχέω. ὀχοίσας σκευᾶς ἑτέρας. P. ii. 145. ὀχέοντι. O. ii. 122.

τὸ ὄχος. ὀχέων θεοδμάτων ἐφαπτομένα. P. ix. 17. Ψαύμιδος ἐπὶ ὀχέων. O. iv. 18.

ἔχημα. ὄχημα δαίδαλον Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. p. 6. ἀοιδᾶν ἑρατᾶν. Fr. Scol. iii. 1. p. 13.

ὄχθη. ὄχθαι ἁλιερκέες ὑπὲρ Κύμας. P. i. 34. παρ' ὄχθαις Καφισοῦ. P. iv. 82. Καΐκου. I. v. 54. ἐπὶ ὄχθαισιν Ἰσμηνοῦ. N. ix. 33. ἔχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες. P. i. 122. ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. xii. 4.

ὄχθος. παρ' ὄχθῳ εὐδένδρῳ Κρόνου μολών. N. xi. 31. Κρόνιον παρ' ὄχθον. O. ix. 5. ἐς ὄχθον ἀμφίπεδον. P. ix. 94.

ὄχλος. ὄχλου πλήθοντος ἐν ἀγορᾷ. P. iv. 151.

ὄψ. ὀπὸς φαινᾶς γλῶσσαν ὀρφανίζει. P. iv. 515. ὀπὶ γεγωνητέον. O. ii. 10. Θευμερᾷ γαρύεμεν. N. vii. 123. νέων κελαδέων (ἀγῶνα) ὕμνος. N. iii. 116. ὅπα ἀνδρῶν ἐπικωμίων κλυτὰν ἀγαγεῖν Ἱπποκλέα. P. x. 10. ἁμὰν γλυκείαν προχεόντων. P. x. 86. σέθεν μαιόμενοι. N. iii. 9.

ὀψέ. ὀψὲ πέρ. N. iii. 138.

ὄψιος. ὀψίᾳ νυκτί. I. iv. 59.

ὀψίνοος. ὀψινόου Ἐπιμαθέος. P. v. 36. v. V. L. et ad O. vii. 81.

ὄψις. ὄψιν ἐειδόμενος. N. x. 23.

ὄψον. φθονεροῖσι. N. viii. 36.

Π.

παγά. (πηγή.) παγὰν ἑπείων εὗρε. P. iv. 532. παγαὶ ἀγνόταται πυρὸς ἱερύγονται ἐκ μυχῶν τᾶς (Αἴτνας). P. i. 42. παγᾶν Νείλοιο πέραν. I. vi. 33. ἀπὸ σκιαρᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. v. Schol. παρὰ παγαῖς Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. c. 2.

παγγλωσσία. λάθροι παγγλωσσίᾳ. O. ii. 157.

πάγκαρπος. πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα. I. iv. 70. παγκάρπων φυτῶν. P. ix. 102.

πάγκοινος. πάγκοινον ἐς χώραν. O. vi. 108. πάγκοινον πέρας. Carm. in def. Solis 13. pag. 36. φθέγμα ἔγνωκας. Fragm. Inc. xviii.

παγκρατής. παγκρατὲς πῦρ. N. iv. 101.

παγκράτιον. παγκρατίου νίκαν φέρει Ἰσθμοῖ. I. vii. 29. στεφάνωμα ἑπάξιον. I. iv. 75. ἀλκά σε ἀέξει. N. ii. 24. στόλῳ περισθενεῖ. N. iii. 27. ἐλεῖν ἀρετὰν διπλόαν. N. v. 95. στέφανον. N. v. 9. ἀμφὶ παγκρατίου. I. viii. 146. v. 23. ἀπὸ π. ἄραντο νίκας. I. vi. 88. ἐν παγκρατίῳ. O. viii. 77. μεγαυχεῖ ἱστεφάνωσαν πάτραν. N. xi. 27.

πάγος. οὐ πάγος οὐδὲ κέλευθος προσάντης γίνεται. I. ii. 47. πάγον Κρόνου. O. x. 60.

πάγχρυσος. πάγχρυσον φιάλαν. O. vii. 6. νάκος κριοῦ. P. iv. 121.

πάγχυ. πάγχυ ἄγαν διαπλίκει. P. ii. 151.

παθεῖν etc. vide Πάσχω.

πάθη. περὶ πάθας ἀτλάτου. O. vi. 65. πάθᾳ σὺν βαρείᾳ. P. iii. 74. προτέρᾳ καμόν. P. viii. 68. πάθαις ὀξείαισι. P. iii. 174.

παίδειος. παιδείους ὕμνους. I. ii. 5.

παιδοφάγον ἰχθῦν. Fr. Inc. cxxxix.

παίζω. παίζομεν ἀμφὶ τράπεζαν. O. i. 24. ἔπαιζεν ἐνόπλια. O. xiii. 123.

παῖς. ἐναγώνιος. N. vi. 23. κισσοφόρος. O. ii. 50. Μενοιτίου. O. ix. 107. Πηλέως. P. iii. 178. ἰὼν Ἀχιλεύς. N. iii. 77. ἔσχεθε κῦδος ἐν Ἀθάναις. O. ix. 133. τοι ἔσσεται. I. vi. 76. αὐτὰ Ζηνός. O.

xiii. 110. Ἀοῦς. O. ii. 148. Ἀριστοφάνευς. N. iii. 35. Αἰνησιδάμου. O. iii. 15. Αἴσονος. P. iv. 209. Αἰήτα ζαμενής. P. iv. 18. Ζηνός. O. xiii. 110. Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθείς. N. vii. 10. γαιάοχου. P. iv. 58. Πελίαο. N. iv. 97. Λήδας. N. x. 123. Δανάας. P. x. 70. Λατοῦς. O. viii. 40. παιδὸς βίαν ἔσχον πειρᾶσθαι ἀέθλων. N. xi. 29. Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. p. 26. παιδὶ Ἀγησιδάμου. N. ix. 99. φθιμένῳ. Fr. Epinic. i. 3. p. 1. σὺν π. Κρόνου. O. vii. 121. παῖδα Ἀλίου (ἁμέραν). O. ii. 59. Ἀοῦς Αἰθίοπα. O. ii. 148. Κλυμένοιο. O. iv. 31. Κρόνου. O. i. 16. πιχώ. P. iii. 76. Θρασὺν ἐξ Ἐριθοίας. I. vi. 65. ἁμαπέλου βιατὰν νωμάτω φιάλαισι. N. ix. 123. ἰσόστρυχον Εὐάδναν. O. vi. 50. Νηρέος κλυτὰν Θέτιν. P. iii. 164. Ὀποῦντος Πρωτογένειαν. O. ix. 86. ἀδιάμαντον. I. i. 15. ὀλυμπιονίκαν Ἀρχεστράτου. O. x. 1. ποντίαν Ἀφροδίτας. O. vii. 25. κλυτάν. P. iii. 164. Τιμονόου. N. ii. 16. ἐρατόν. O. x. 120. παῖ Ἀρχεστράτου. O. xi. 11. Ζηνὸς Ἐλευθερίου. O. xii. 1. Σωστράτου. O. vi. 137. Κρόνου. O. iv. 10. Ἥρας. N. vii. 1. ἑλασίβροντε. Fr. Inc. cliii. Ἀγησιδάμου. I. vii. 43. Διοδότοιο. N. i. 42. Ῥέας. N. xi. 1. O. ii. 22. Ποσειδᾶνος. P. iv. 246. Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. ὦ παῖ. P. viii. 45. N. iv. 146. vi. 106. Fr. Inc. xlviii. 1. παῖδες Αἰνησιδάμου. I. ii. 43. Ἀλάτα Κορίνθιοι. O. xiii. 17. v. Schol. Θεῶν ἄτρωτοι. I. iii. 31. φεύγοντι ἐν φύβοις δαιμονίοισι. N. ix. 65. καὶ μάτρωες ἀγλαοί. I. vi. 90. παίδων. N. vii. 147. υἱέων ἀρηΐφιλοι. I. viii. 53. χρύσεαι Θέμιτος. O. xiii. 11. κρατίστου Θεῶν. O. xiv. 20. Ἁρμονίας. P. xi. 12. Θεῶν καὶ φωτῶν. P. iv. 22. Ἀθηναίων. Fr. Inc. xl. 1. ὦ παῖδες. Fr. Scol. i. 7. p. 9. παίδων Αἰακοῦ λόγον. N. iv. 117. Διός. P. iii. 22. νεφέλας. O. xi. 3. γυίοις. O. viii. 90. ὀάρισι. P. i. 190. τρίσαν νίκαν. I. iv. 119. ὀργαὶ μεγαλήτορες. I. v. 45. οὐκ ἄτερ. O. viii. 59. διαυλοδρομᾶν ὕπατον. P. x. 14. νεόγυιον ἐς ἥβαν. Fr. Schol. ii. 14. pag. 11. ἐπιγεινομένων. P. iv. 83. βλεφάροις ἐφίζοισα. N. viii. 3. παίδεσσι. P. i. 153. διδύμοις. N. ix. 10. Ἑλλάνων μομφὰν ἔχει. I. iv. 62. παισὶν φίλοις. O. vii. 74. σὺν διδύμοις Λήδας. O. iii. 63. παρὰ παισὶν αἰεὶ καλὸς πίθων. P. ii. 132. ἐν παισὶ νέοισι. N. iii. 125. παισὶν Αἰτναίων. N. ix. 71. μετὰ τούτου. P. iv. 115. Ῥοδίοις. O. vii. 74. παισὶν ἐπιτρέπει λῆμα ἐκ πατέρων. P. viii. 63. παῖδας Ἰφιμεδείας. P. iv. 158. ἑπτὰ τέκεν. O. vii. 135. Κρόνου. P. iii. 166. I. i. 79.

πάλαι. N. x. 18. xi. 43. I. ii. 1. v. 56. ἦν. N. viii. 86. τῶν. P. vi. 40. N. viii. 55.

πάλη. ἀμφὶ πάλᾳ οὐκ ἄμοιρος πέφανται. N. vi. 26. πάλᾳ κρατέων. O. viii. 27. κυδαίνων. O. x. 78. νίκαι ἐστεφάνωσαν πάτραν. N. xi. 26. Νεμέᾳ Τιμασάρχου. N. iv. 16.

παλαίγονος. παλαιγόνων μῆτιν. O. xiii. 70. Μινυᾶν ἐπίσκοποι. O. xiv. 5.

παλαιμονέω. παλαιμονεῖ χαύνᾳ πραπίδι. P. ii. 112.

παλαιός. ὄλβος Βάττου ἕπεται. P. v. 73. παλαιὰ χάρις. I. vii. 23. παλαιὸν οἶνον αἶνει. O. ix. 73. παλαιοῦ πένθεος ποινάν. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. παλαιὸν δόξαν Κλεωνύμου. I. iii. 25. προγόνων ἐῶν. P. ix. 182. φάμαν ἐκ λιχείων ἀνάγει. I. iv. 37. παλαιαὶ ῥήσιες ἀνθρώτων. O. vii. 100. παλαιαίσιν ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεύς. N. iii. 56. παλαιότεροι εὗρον ὁδόν. N. vi. 90. ἐν παλαιστέροις. P. x. 91. τρίτον. N. iii. 127. ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ. N. vii. 65.

πάλαισμα. παλαισμάτων φροντίδα. N. x. 40. αὐχένα ἐξίσπεμψας. N. vii. 106. (iv) παλαισμάτεσσι. P. viii. 48. ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 21.

παλαίφατος. γενεά. N. vi. 54. παλαίφατον ἀγοράν. N. iii. 24. v. Not. χρησθέν. O. ii. 72. παλαίφατον Ἀχαΐδαι εὐάνορες. N. ii. 25. v. Schol. V. L.

παλάμη. παλάμᾳ δονέων. P. i. 85. σὺν μοιριδίῳ. O. ix. 38. σὺν π. Θεοῦ. O. x. 25. παλάμαι Ζηνός. P. ii. 71. παλαμᾶν

τραχειᾶν. P. iv. 360. παλάμαις Διὸς δεινὸν πάθον. N. x. 121. Θεῶν τιμὰν εὑρίσκοντο. P. i. 94. Ἐπάφου κατοίκισθεν ἄστη. N. x. 9. πυκνότατον. O. xiii. 73. βροτῶν ψιθύρων. P. ii. 138.

παλίγγλωσσος. πόλις. I. vi. 35. παλίγγλωσσόν οἱ ῥῆσιν ἀγγίλων ἀθάνατοι θέσαν. N. i. 88.

παλίγκοτος. παλίγκοτον πῆμα. O. ii. 36. παλιγκότοις ἔφεδρος τραχύς. N. iv. 156.

παλίμβαμος. παλιμβάμους ὁδοὺς ἱστᾶν. P. ix. 33.

πάλιν. O. i. 107. x. 103. N. iii. 109. x. 138. Fr. Thren. iv. 5. p. 22.

παλιναίρετος. Fr. Dithyramb. vii. p. 72.

παλιντράπελος. παλιντράπελον πῆμα. O. ii. 69.

παλλακός. παλλακῶν κρόταλα. e corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. pag. 43.

πάλλω. πάλλων ἄκοντα βραχυσίδαρον χερσί. N. iii. 79. πάλλονται αἰετοὶ καὶ πέραν πόντοιο. N. v. 39. v. Not.

παμβίας. παμβίᾳ πειρανῷ σχίσιν Ζεὺς χθόνα. N. ix. 58.

μάμπαν. O. ii. 125. xiii. 82. N. x. 108. Fr. Inc. ii. 7.

παμπειθής. παμπειθῆ γλυκὺν πόθον. P. iv. 327.

παμποίκιλος. ἐν παμποικίλοις ἔρκεσιν ἀγυιέων. N. x. 68.

παμπόρφυρος. παμπορφύροις ἀκτῖσι. O. vi. 91.

πάμπρωτος. πάμπρωτον ἀίθλων (θῆρα) κτεῖνα. I. vi. 70. φέγγος εἶδον. P. iv. 415.

παμφάρμακος. παμφαρμάκου ξείνας (Μηδείας). P. iv. 415.

παμφόρος. παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενον. P. vi. 13.

πάμφωνος. πάμφωνον μέλος αὐλῶν. P. xii. 34. παμφώνων ὑμεναίων ἰαχάν. P. iii. 29. παμφώνοις ὁμοκλαῖς αὐλῶν. I. v. 35. παμφώνοισιν ἔντεσιν αὐλῶν. O. vii. 22.

πανάγυρις. ἀμφὶ πανάγυριν Ζηνὸς Λυκαίου. O. ix. 145. πανηγυρίων ξυνᾶν ἀπείχον δίφρον. I. iv. 47.

πανδαίδαλος. πανδαίδαλον ἐυκλέα ἀγοράν. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41.

πανδόκος. πανδόκῳ ἄλσει Διός. O. iii. 30. πάνδοκον ναὸν Πυθῶνος. P. viii. 89. πανδόκοις ξεινίαις. O. iv. 25.

πανδοξία. πανδοξίας ἄκρον ἐστὶν ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 14.

πανέτης. πάνετες τιθήνα χιόνος Αἴτνα. P. i. 38.

πανυχίζω. πανυχίζει φλόξ. I. iv. 112.

παντοδαπός. παντοδαπὸν νύκα θεοῦ μιγάλως. Fr. Parthen. ii. p. 15. παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖσι. Fr. Prosod. ii. 2. in Del. p. 26. μόχθων. I. i. 63. παντοδαπᾶν νούσων. P. iii. 13. παντοδαποῖσιν ξένοις. O. viii. 35.

παντᾶ. O. i. 188. ubi v. V. L. P. i. 187. ii. 42. x. 58. I. iv. 2. P. iv. 303. P. i. 187.

πάντοθεν. N. vi. 75. περιάπτων φάρμακα γυίοις. P. iii. 95.

παντοῖος. παντοῖαι χρεῖαι φίλων ἀνδρῶν. N. viii. 71. παντοίων νόμων ἀγεῖτο. N. v. 45. παντοῖα θύματα. Fr. Thren. i. 14. p. 18.

πάντολμος. πάντολμον σθένος Ἡρακλέος. Fr. Encom. i. 4. p. 39.

πάντως. σχεθέμεν πάντως ἐν φυλακᾷ. P. iv. 133.

πάομαι. εἴ τις πέπαται ἰσλά. P. viii. 103.

παπταίνω. παπταίνει τὰ πόρσω. P. iii. 39. εἴ τις τὰ μακρά. I. vii. 61. πάπταινε πόρσιον. O. i. 183. παπτήναις πέδιλον τάφε. P. iv. 168.

παρά. παρ' Ἀπόλλωνος. N. ix. 1. πατρός. O. i. 112. Πυθιάδος. P. v. 26. Παν-δρόσου. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. δαιμόνων μαστευόμεν. P. iii. 107. Διὸς (βωμᾷ). N. x. 89. ποδός. P. iii. 108. x. 97. Σαλαμῖνος. P. i. 148. σθένει φέρεται. P. i. 171. σταθμῶν ἰκών. O. v. 21. Χαρικλοῖς νέομαι. P. iv. 132. Διΐ παρ' ἢ ἀδελφοῖσιν μισγομέναν (pro παραμισγομένην). I. viii. 76. Αἰγιόχῳ ναίει. I. iv. 99. Αἰήτᾳ. P. iv. 379. v. V. L. Ἀλφεῷ σύτο. O. i. 32. Ἀλφεῷ στεφανωσάμενον. O. vii. 28. ἀμφοτέροις δαίσαντο. P. iii. 165. Πέλοπος ἀποικίᾳ. O. i. 37. ἀνδρὶ φίλῳ στάμεν. P. iv. 1. ἀνδράσιν. O. vi. 15. οἰκείοις

ἀρούραις. O. xii. 28. βωμῷ τύμβον ἔχων. O. i. 150. Δίρκᾳ τὰ φάνεν. O. x. 101. I. viii. 42. συγγόνῳ ἑστίᾳ. O. xii. 21. Εὐρώτᾳ πέλας. I. i 39. Κάδμῳ οὐκ ἐγένετο (pro παρεγένετο). P. iii. 155. Κασταλίᾳ στεφανωσάμενον. O. vii. 31. N. vi. 65. Κασταλίᾳ καὶ ὄχθῳ μολάν. N. xi. 30, 31. κοινῶνι εἰσάΐην. P. iii. 50 κόλποισι Πίσας. O. xiv. 33. Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ὤκει. P. iii. 60. Κρονίδαις ἑλὼν βίοτον. P. ii. 46. ματέρι βαίνουσά ἐστι (pro παραβαίνουσα). N. x. 33. ματρὶ μίνειν. P. iv. 330. οἷς ἐδαίσατο. P. x. 44. ὄχθαις Καφισοῦ τίκτε. P. iv. 82. Καΐκου ὄχθαις τρῶσεν. I. v. 54. παισίν. P. ii. 132. πατρὶ νέμονται. N. x. 104. πεζοξόαις. N. ix. 81. Πηλεῖ οὐκ ἐγένετο (pro παρεγένετο). P. iii. 154. πόλει Χαρίτων (pro παραναίουσι). P. xii. 45. Κάδμου πύλαις ἀνέτειλαν. I. vi. 111. τιμίοις Θεῶν νέμονται αἰῶνα. O. ii. 117. πυραννίδι. P. ii. 159. ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. lv. σφίσιν τέθηλεν ὄλβος. Fr. Thren. i. 9. p. 17. παγαῖς ὤκεανοῦ. Fr. Inc. c. 2. πὰρ Δειναμένει. P. i. 112. Δι᾽ γάμον δαίσαντα. N. i. 111 Κρόνου λόφῳ. O. viii. 22. Παμφάῃ ἐλθόντες ξενίαν. N. x. 92. ποδί. N. iv. 88. vi. 94. ποσί. O. i. 118. σώματι. O. x. 30. τεμένει. N. vi. 105. παρ᾽ αἶσαν. P. viii. 16. ἀκτὰν Ἰμέρα. P. i. 152. Ἀχέροντος. P. xi. 33. ἅμαρ. P. xi. 95. Ἀπόλλωνα. O. iv. 16. ἅρμα Λύδιον. Fr. Inc. xxiv. 1. βωμόν. O. x. 121. γνώμαν. O. xii. 14. δίαιταν. O. ii. 116. δίκαν. O. ii. 30. δόμον. N. vii. 67. ἐλπίδα. O. xiii. 117. ἓν ἰσλόν. P. iii. 145. εὐδαιμονίαν. P. vii. 21. καιρόν. O. viii. 32. ix. 58. P. x. 5. κρηπῆρα. N. ix. 117. κρημνὸν θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. Κρονίδαν. N. iii. 83. Κρόνιον. O. i 178. ξένον. P. iii. 123. ὁμφαλόν. P. viii. 85. ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 2. ὅρκον. O. xiii. 116. ὄχθον Κρόνιον. O. ix. 4. Πελίαν. P. xi. 6. πόρον. O. vi. 46. πρόθυρον. P. iii. 138. I. viii. 4. πυράν. I. viii. 126. ῥέεθρον Ἀλφειοῦ. O. ix. 29. ῥοὰν κεκραμένον. N. xi. 46. σκοπόν. O. xiii. 134. σᾶμα. N. vii. 28. τύμβον. N. ix. 33. τύρσιν. O. ii. 127. ὕδωρ. P. i. 131. υἱὸν Ἀγησιλάου. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. βωμόν. N. v. 18. δίκαν. I. vii. 67. ματέρα. P. viii. 122. μίλος. N. vii. 101. μέσον ὁμφαλόν. P. iv. 131. σοφὸν ἀντιφερίξαι. P. ix. 88. στόμα. P. iv. 77. χρόνον. O. iv. 41.

πάρα. σοὶ, pro πάριστι. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43.

παραβάλλω. παραβάλλει στόμα Ἡρακλεῖ. P. ix. 152.

παράγω. παράγον κοῖται ἐννύχιοι. P. xi. 39. σοφία κλέπτει παράγοισα μύθοις. N. vii. 34.

παραγορίω. παραγορεῖτό μιν. O. ix. 117.

παραδίδωμι. παρέδωκε κῦδος. P. ii. 96. Ἰαωλκὸν λατρίᾳ Αἰμόνεσσι. N. iv. 91. παραδόντος πότμου. P. v. 4.

παραιθύσσω. παραιθύσσει εἴ τι καὶ φλαῦρον. P. i. 169. παραίθυξε θόρυβον μέγαν συμμαχίᾳ. O. x. 89.

παραινέω. παραινεῖ φράζων υἱοῖς ἔπος Ἡσιόδου. I. vi. 100. παραινεῖν ἐφημοσύναν Πηλεΐδᾳ. P. vi. 23.

παραΐσσω. παρήϊξαν ἔρωτες. Fr. Inc. xlvii. 2.

παραιτέω. παραιτεῖται χάριν. N. x. 56.

παράκειμαι. παρκείμενον συλλαβὼν τέρας. O. xiii. 103. φρονεῖν τὸ παρκείμενον. N. iii. 131.

παρακοινάω. παρκοινᾶτο λόγον συγγενίσιν. P. iv. 236. v. Not.

παραλίγομαι. παρελίξατο νεφέλᾳ. P. ii. 67.

παραλύω. παραλύει δυσφρόνων. O. ii. 95.

παραμείβω. νίνα πρὸς ἄκραν πλόον ἐμὸν παραμείβῃ. N. iii. 47. παραμείβεται Διὸς δελφῖνα. P. ii. 93.

παραμένω. παρέμεινε μάχαις. P. i. 93. παρμένων ἐν ὀργᾷ. P. i. 173. παρμένοντας υἱοὺς αἰχμᾷ. P. viii. 58.

παράμερος. τὸ ἀεὶ παράμερον ἰσλόν. O. i. 160.

παραμόνιμος. παρμονίμαν εὐδαιμονίαν θάλλοισαν. P. vii. 21.

παράμονος. ὄλβος ἀνθρώποις παρμονώτερος. N. viii. 29.

παραπειράομαι. παραπειρῶνται Διὸς μάντις. O. viii. 4.

παραπλάζω. παρέπλαγξαν σοφόν. O. vii. 56. οὐ παρεπλάγχθη Ὑπερμνήστρα. N. x. 10.

παραστάτης. Τελαμὼν παραστάτας ἐὼν Ἰόλᾳ. N. iii. 63.

παρασφάλλω. οἰκείων καλῶν παρέσφαλεν. N. xi. 41.

παρασχέω. παράσχοι χρόνος ἐπίλασιν καμάτων. P. i. 90. παρασχεῖν ἀνδράσιν ἰατῆρα. P. iii. 116.

παράτροπος. εὐναὶ παράτροποι. P. ii. 65.

παράφημι. μὴ παρφάμεν ὅρκον. O. vii. 120. παρφάμεν τοῦτον λόγον. P. ix. 77. πολλὰ παρφαμένα λιτάνευεν. N. v. 58.

παράφασις. πάρφασις ἐχθρὰ ἦν καὶ πάλαι. N. viii. 54.

παρδαλέα. ἀμφὶ παρδαλέᾳ στέγειτο ὄμβρους φρίσσοντας. P. iv. 144. (παρδαλέᾳ. Not.)

πάρεδρος. ἵερια ὀρνίχων Διός. P. iv. 7. Θέμις Διὸς ξενίου. O. viii. 29. Μοιρᾶν Ἐλεΐθυια. N. vii. 1. πάρεδρον Δαμάτερος Διόνυσον ἄντειλας. I. vii. 3. Ῥαδάμανθυν ἔχει Κρόνος ἕτοιμον. O. ii. 139.

πάρειμι. νῦν πάρστι. O. vi. 31. φίλων παρεόντων. O. vii. 10.

παρέλκω. παρέλκει ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν. O. vii. 84.

παρέχω. αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει. I. viii. 152. λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι. P. ii. 132. Ζεὺς τῶνδε αἶσαν παρέχοι. O. vi. 174. παρέχων δίμας ἀκίνητον ἐν δρόμοις. O. i. 33. παρέχων δεῖπνα ἀμοιβαῖα θεοῖς. O. i. 63. παρέχοισα ἱεράναν βουσίν. P. ix. 41. παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον. P. xi. 64. πολὺν ὕμνον π. δυνατοί. N. vi. 57.

παρήκω. τὰ μὲν παρήκει. P. vi. 43.

παρθενία. παρθενίας χαλινόν. I. viii. 95.

παρθενικός. παρθενικαὶ ἄφωνοι εὔχοντο πόσιν ἢ υἱόν. P. ix. 175.

παρθένιος. παρθενίαν ὠδῖνα. O. vi. 51. παρθενίοις καὶ παίδων βλεφάροις ἐφίζουσα. N. viii. 3. v. Not. V. L. ἁπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς. P. xii. 15. Παρθενία Ἥρα. O. vi. 150. v. Schol.

παρθένος. κυαναιγίς. Minerva. O. xiii. 99. v. Schol. ἰοχέαιρα. Diana. P. ii. 16. Κορωνίς. P. iii. 61. Λοκρίς. P. ii. 36. τεῦχε μέλος αὐλῶν. P. xii. 34. παρθένου (Sphingis) αἴνιγμα ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. παρθένον ἀγροτέραν (v. Not.) ἄρπασεν καὶ ἤνεγκε. P. ix. 10. κεδνάν. P. ix. 216. σύνευνον. O. i. 143. παρθένοι ἅλικες, ἑταῖραι. P. iii. 31. Ἑλικώνιαι. I. viii. 126. παρθένων χορεί. P. x. 59. Δαναοῦ. Fr. Inc. clxxviii. ἀγέλα. Fr. Hyporch. iv. 1. p. 24. παρθένοις νέοις μέλημα. P. x. 92. οἷον γάμον εὗρεν. P. ix. 198.

παρίημι. μὴ παρίει. P. i. 165.

παρίστημι. παρέστα Μοῖσα. O. iii. 7. παρέστην σχεδὸν Μοῖραι. O. x. 64. παρέστακε Δίκα κώμῳ. P. viii. 100. παρισταμένων υἱῶν. O. v. 53.

παρίσχω. παρίσχει δαίμων. P. viii. 108.

πάροιθεν. O. xiii. 145. P. ii. 111. Fr. Prosod. ii. 1. in Del. p. 26.

παροίχομαι. παροιχομένων ἀνέρων. N. vi. 50. παροιχομένων δείμα. I. viii. 24.

πάρος. I. vii. 1. Carm. in def. Solis v. 8. p. 36.

παρπόδιος. φόνου παρποδίου. N. ix. 90.

παρφυτός. παρφυκτὸν οὐ τὸ μόρσιμον. P. xii. 53.

πᾶς. πᾶς τις. I. i. 69. πᾶσα κεκριμένα δύναμις. N. vi. 4. πόλις. N. v. 86. πᾶν τέλος ἔργων. N. x. 54. χρῆμα τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεί. I. viii. 27. πάσας ὁλκάδος. N. v. 4. παντὸς κορυφάν. P. ix. 136. μέτρον. P. ii. 64. παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν. P. v. 33. ἔργῳ. N. vii. 77. θυμῷ. P. ix. 170. N. v. 57. θυμὸν δονεῖν. N. vi. 96. στρατῷ. N. i. 93. χρόνῳ. O. vi. 59. λαῷ χρὴ δεικνύναι. Fr. Inc. cxii. πάντα θυμὸν αὔξων. N. iii. 100. χρόνον. I. iii. 9. λόγον θέμενος. P. iv. 234. ὁμῶς πιέζει οἰκεῖον. N. i. 83. πᾶσαν ἀρετὰν αὐτοῦ. I. iv. 65. εὐφροσύναν. P. iv. 230. μακαραγορίαν. P. viii. 41. τελευτὰν πράγματος. O. xiii. 105. ὁδὸν θεραπεύων. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. πᾶν ἔρδοντα χρὴ ἐχθρὸν ἀμαυρῶσαι. I. iv. 81. ἐς τὸ πᾶν. O. ii. 153. πάντων δαιυμένων κάρυξ. I. vi. 52. ἐπιχθονίων. N. x. 117. κύριος Ζεύς. I. v. 67. ἴσον ἀποδάσασθαι. N. x. 161. ἐπάξιον χάρμα.

N. vii. 130. ἔργων, N. v. 75. πάντων βασιλεὺς Νόμος. Fr. Inc. i. 1. μακάρων ἄνακτα. Fr. Inc. l. σῶμα ἕπεται θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. p. 19. πάσαις ἐτέων περιόδοις. N. xi. 51. v. Not. νάμ' ἀπάσαις ἀνίαις. I. ii. 33. πολίεσσιν ὁμίλει. Fr. Inc. xlviii. 4. πάντεσσ' ἐπιχωρίοις ἀέθλοις. P. ix. 178. πάντας ἀνθρώπους. I. iv. 9. ἐπαινήσαις λέξατο. P. iv. 336. πάσας ἀρετὰς ἀγήσασθαι μακρὸν ἐμοί. I. vi. 82. γαίας. I. iv. 95. δαῖτας θεῶν. I. ii. 58. πάντα ἀναγήσασθαι. N. x. 35. v. Not. ἔχεις. I. v. 18. ἴσαντι νόῳ. P. iii. 52. ὅσα. I. i. 85. τεύχων βροτοῖς. Fr. Inc. c. 2. θύειν. Fr. Inc. xi.

πάντα pro πανταχοῦ. O. ix. 36. v. V. L. ad O. i. 188.

πάσσαλος. ἀπὸ πασσάλου λάμβανε φόρμιγγα. O. i. 27.

πάσχω. εὖ πασχέμεν. P. iii. 186. ubi v. Not. εὖ πάσχων. I. v. 17. ἔπαθεν πολλά. O. xiii. 91. πλέον λόγον γενέσθαι, ἢ πάθεν. N. vii. 30. ἔπαθον μεγάλα. O. ii. 40. πάθον δεινόν. N. x. 121. οἷα δαμασθέντες. P. i. 143. οἷα καὶ πολλοὶ πάθον. P. iii. 35. παθεῖν ἔοικεν. N. iv. 57. ἐπίστασαι. P. viii. 8. εὖ παθεῖν τὸ πρῶτον ἄθλων. P. i. 191. εὖ παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. N. i. 46. παθὼν ἐοικότα. P. ii. 53. τὶ ἐσλόν. P. ix. 157. παθόντες φιλόξενον ἔργον. I. ii. 36. πάντων μέτα τείσομαι. In def. Solis v. 21. p. 37.

πατάγημα. κυμβάλων. Fr. corr. Dithyramb. vi. p. 43. in Add.

πάταγος. πατάγῳ. P. i. 46.

πατήρ. ἀοιδᾶν φορμικτάς. P. iv. 314. v. Orpheus et Schol. Βορέας. P. iv. 324. Ζεύς. O. i. 91. ii. 48. P. iii. 176. Κρόνος. O. ii. 138. Κρονίων Ζεύς. P. iv. 40. πάντων ὁ χρόνος. O. ii. 32. Ξαυμαστὸς ξείνοις. P. iii. 126. (τοῦ Πέλοπος) Tantalus. O. i. 60. γενέθλιος ἀκτίνων ὄξειᾶν. O. vii. 129. φυτεύων γάμον. P. ix. 194. εἰ πατὴρ ἐθάλπετο ἀλίῳ ζαμενεῖ. N. iv. 22. πατὴρ ἦν ἐεινοώας. Fr. Inc. exc. corr. πάτερ Ζεῦ. O. xiii. 34. πάτερος Διός. O. vii. 67. κεκλημένον. P. iii. 119. νικαφορία, χάρμα οὐκ ἀλλότριον. P. i. 115. πατρὸς ἀντία. O. xiii. 75. ἑορτάν. O. vi. 116. κλέος. I. vi. 39. κρύβδαν. P. iii. 25. τοῦ Ξενοφῶντος, Θεσσαλοῦ. O. xiii. 48. ξεινίου χόλον δείσαις. N. v. 61. ὀφθαλμοὶ ἔγνον ἐσελθόντα. P. iv. 114. Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον. I. viii. 3. φέρτερον γόνον τεκεῖν. I. viii. 70. Φοίβου. O. vi. 84. Ἀσωποδώρου αἶσαν. I. i. 50. αἴγλα ποδῶν. O. xiii. 48. Ὀλυμπίοιο τιμάν. O. xix. 17. ἐμοῦ ἀρχαίαν κομίζων. P. iv. 188. ἀρχάν. O. xiii. 87. ἴχνεσιν ἐμβέβακεν. P. x. 20. v. Not. κομιδὰν πρίατο θανάτοιο. P. vi. 39. Μέγα ἄγαλμα. N. viii. 27. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. viii. 31. ὕπερθε. P. ii. 88. φονευσαμένου. P. xi. 25. πατρί. N. vii. 134. βαρυγδούπῳ. O. vi. 138. βαρυσφαράγῳ τέκες Αἰακόν. I. viii. 47. αὐτῷ, Διΐ. O. iii. 34. ἰαίνειν θυμόν. O. vii. 78. Δαμαίῳ Ποσειδῶνι. O. xiii. 99. Θεσσαλοῦ, Πσειοδώρῳ. O. xiii. 58. πατρὶ πατρός. O. viii. 91. ποθεινός. O. x. 102. μεγίστῳ. O. x. 54. ἑορτάν. O. iv. 116. φίλῳ. N. x. 104. τεῷ. P. vi. 15. Πυθιονίκᾳ. P. xi. 67. Ἀδράστοιο. N. x. 21. πατέρα Οὐρανιδᾶν Ζῆνα ἐκάλει ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ. P. iv. 344. πατέρα Ἄπρωνα. O. v. 18. Δαμάγητον. O. vii. 32. πάτερ Ζεῦ, ὕπατε, εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας. O. xiii. 34—36. N. viii. 60. ix. 73. 127. x. 53. xi. 14. I. vi. 62. Κρονίων. N. x. 142. Ζεῦ. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. ὁμώνυμε ἱερῶν ζαθέων. Fr. Epinic. v. p. 4. V. L. πάτερ ἀριστοτέχνα. Fr. Inc. xix. πατέρες ἐμοί. P. v. 101. ἐξ ἀγαθῶν πατέρων. O. vii. 169. εὐωνύμων. O. ii. 13. ὑπάτων γένον μίλπωμεν. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41. λευκίππων. P. iv. 207. ἐκ πατέρων. P. viii. 63. πατέρων ὀρθαὶ φρένες. O. vii. 168.

πάτρα. πάτρας Κνωσίας. O. xii. 24. ταύτας. N. vi. 62. φίλας. I. vii. 40. πάτρᾳ καλλιγύναικι δόξαν ἀγαγόντα. P. ix. 131. ἐμᾷ εὐωνύμῳ πολίαρχον. N. vii. 125. λάβρον λίθον Μοισαῖον ὑπερῖσαι. N. viii. 79. πάτραν Αἴγιναν. O. viii. 27. εὐώνυμον ἑστεφάνωσαν

νῖκαι. N. xi. 25. καπνωθεῖσαν. P. v. 112. τειὰν πρόπολιν ἀοιδαῖς ἔμμεν ἀκούσμεν. N. iv. 126. Μιδυλιδᾶν αὔξων. P. viii. 53. τίνα πάτραν. P. vii. 5. πάτραν στόμα προφέρει. I. v. 55. Ψαλυχιαδᾶν ἄρδοντι Χαρίτων δρόσῳ. I. vi. 93. πάτραθε. N. vii. 103.

πατραδελφεός. πατραδελφιοῦ κριτοῦ γενεὰ οὐ κατελέγχει (αὐτόν.) I. viii. 143.

πάτριος. πατρίων οἴκων. N. ix. 32. πατρία ὅσσα. O. vi. 106. πατρίαν ἄρουραν. O. ii. 27. καθ' ὁδόν. N. ii. 9.

πατρίς. πατρίδι κῦδος καλλίνικον. I. i. 13. πατρίδα πολυκτέανον. O. x. 44. ποίαν γαῖαν εὔχεαι πατρίδ' ἔμμεν. P. iv. 174.

πατρόθεν. ἀνάγκα. O. iii. 51. τὸ πατρόθεν. O. vii. 40.

πατρῴϊος. πατρῴϊον εὔφρονα πότμον. O. ii. 65. πατρῳῶν αἰθλων. P. iv. 391. πατρῴας ἀπὸ γᾶς. P. iv. 517. πατρῳᾶν μοῖραν. O. vii. 139. πόλιν, Κυράναν. P. v. 70. πατρῴαν πρὸς στάθμαν. P. vi. 45. Σαλαμῖνα. N. iv. 78. ἄρουραν. I. i. 51. ἀρετάν. I. ii. 66. πατρῴϊαι κιδναὶ πολίων κυβερνάσιες. P. x. 111. πατρῴαις βρυσὶν εἰράναν παρέχοισα. P. ix. 42.

πατροπάτωρ. ξένος Σπαρτῶν. P. ix. 144. πατροπάτορος ὁμαιμίου. N. vi. 29.

πάτρως. πάτρωί τ' ἐπιχώμενος. P. vi. 46. (πάτρῳ.) v. V. L. ad I. vii. 34.

παῦρος. παύρῳ ἔπει. O. xiii. 138. παῦρον ὕπνον γλυκύν. P. ix. 42. παῦρος βροτῶν πίσται ἐν πόνῳ. N. x. 147. δυνατοὶ βασιλεῦσαι. N. ix. 39. παῦροί τινες ἔλαιον χώρμα ἄπονον. O. x. 26. παύροις πράξασθ' εὐμαρές. P. iii. 205.

παύω. ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν φῶς ἀνδροδάμας. N. iii. 67. λάθαν Σωκλείδα, Ὀλυμπιόνικος. N. vi. 35. μέριμναν καρτερόν. I. viii. 25. τὰ μὲν παύσατε. I. viii. 77. παυσάμενοι κακῶν. I. viii. 17.

πᾶχυς. πάχει μάκει τε ναῦν πεντηκόντορον κράτει (ὁ δράκων). P. iv. 436.

πεδά. (μετά.) πεδὰ μέγαν κάματον. P. v. 62. πολλοῖς πεδαφρόνων. v. V. L. ad P. viii. 106. καὶ πίδα. Fr. Inc. lxiv. p. 73. ubi Not.

πεδαμείβω. ἐσλὸν βαθὺ πήματος πεδάμειψαν. O. xii. 18.

πεδαυγάζω. πεδαυγάζων ἀπὸ Ταϋγέτου. N. x. 115.

πεδάφρων. πολλοῖς πεδαφρόνων. P. viii. 105. conf. V. L.

πεδάω. ἵππος ἅρμ' ἐπίδα. P. vi. 32. πέδασον ἔγχος χάλκειον Οἰνομάου. O. i. 123. πεδᾶται δόλῳ. N. v. 49. αὐτὸς πεδάθη. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. Fr. Inc. clxvi.

πεδέρχομαι. πεδέρχεται πλέον τὸ τερπνόν. N. vii. 109.

πεδιάς. πεδιάδα κατέθηκεν εὐθύτομον εἶναι. P. v. 122.

πέδιλον. πεδίλῳ Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι. O. iii. 9. ἐν τούτῳ τόδα ἔχειν. O. vi. 13. πέδιλον ἀρίγνωτον παπτήναις. P. iv. 169.

πεδίον. ἐν πεδίῳ ἔργον κορύσσοντα. I. viii. 116. ἐν πεδίῳ Φλέγυας. N. i. 101. πεδίον Δώτιον ἀνθεμόεν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. ἀπέραντον. N. viii. 13. ὃν φασιν εὐσεβέστατον Ἰαωλκοῦ πεδίον τράφειν. I. viii. 83. Λιβύας ὀφέλλειν. P. iv. 462. v. Not. Μύσιον ἀμπελόεν. I. viii. 110. Τεύθραντος. O. ix. 108. πεδίον βίον ἐπήετανὸν ἕδοσαν. N. vi. 19. κελαινεφέων δεσπόταν. P. iv. 93. ἄγει σὺν θμὸν ἐγκώμιον πεδίων ἐκ Πίσας. O. xiii. 40.

πεδόθεν. γαῖαν αὐξομέναν. Θ. vii. 114.

πέδον. πέδῳ Αἴτνας. P. i. 54. πέδον κύκλῳ. O. x. 57. πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36.

πεζός. πεζὸς ἰών. P. x. 46. ἰχνεύων παρὰ Λύδιον ἅρμα. Fr. Inc. xxiv. 2.

πεζοβόας. παρὰ πεζοβόαις. N. ix. 31.

πεζομάχης. πεζομάχαισι. P. ii. 121.

πείθω. πιθέμεν Ἥραν πόσιν τε. N. vii. 140. ἐπὶ Ζηνὸς ἦτορ ἔπεισε. O. ii. 144. πείσαις δᾶμον Ὑπερβορέων. O. iii. 28. Ποσειδάωνα γαμβρόν. N. v. 68. πείσαισα ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασι. N. v. 52. πίθον μὶν ἰατῆρα παρασχεῖν. P. iii. 115. πιθὼν γνώμαν. P. iii. 51. πεπιθὼν γνώμᾳ κυβερνατῆρος. I. iv. 122. πίθονται ἀοιδοὶ σάμασιν. P. i. 5.

πείθό μοι, Μοῖσα, πελαδῆσαι. P. i. 113. πείθεσθαι ἀξίαις κείνου ἥθελον. N. viii. 17. πιθέσθαι ἐνυπνίῳ. O. xiii. 113. πιθόμενοι Διὸς σάμασιν ἥρωες. P. iv. 356. πέποιθα. O. i. 165. ξενίᾳ. P. x. 99. προξενίᾳ. N. vii. 69. πιθήσαντα φρεσὶν λευκαῖς. P. iv. 194. v. Not.

πεῖρα. ἐν πείρᾳ. N. iii. 122. πεῖραν ἔχοντες. N. iv. 123. ἀγάνορα φοινικοστόλων ἐγχείων περὶ θανάτου καὶ ζωᾶς. N. ix. 67.

πειράω. ἐπείρα εὐνᾶς νυμφίας. N. i. 54. πειρῶντι πρέπει χρυσὸς ἐν βασάνῳ. P. x. 105. ἐπειρᾶτο ἄκοιτιν Διός. P. ii. 62. πειρᾶτο μάχας πρῶτον. N. i. 66. πειρᾶσθαι ἐν Πυθῶνι ἀέθλων ἔσχον. N. xi. 29. πειρώμενος γνώμας σφετέρας ἀπαρξάτοιο. P. iv. 150. πειρώμενον ἀγωνίας. O. ii. 94. (πειράω. ἅπαξ, τὸ συγγενεύω. ὡς παρὰ Πινδάρῳ. est ap. Tho. Magistrum: forte ex deperditis.)

πεῖρας. θανάτου. O. ii. 57. πείρατα πολλῶν συντανύσαις. P. i. 151. ἀέθλων δείκνυεν. P. iv. 391.

πέλαγος. ἐν πελάγεῖ δάμασε θῆρας. N. iii. 42. πελάγει εὐξείνῳ. N. iv. 79. ποντίῳ. O. vii. 103. ὑγρῷ. P. iv. 70. ἐν πελάγει πόντου ἀκύμονος. Fr. Inc. xlix. 3. πολυχρύσοιο πλούτου. Fr. Inc. lxi. 3. ἐν πελάγεσσιν ὠκεανοῦ. P. iv. 447.

πελάζω. πέλασσε ζεύγλᾳ (βόας) ἀγαγών. P. iv. 404. πέλασον κράτει ἐμέ. O. i. 126. πελάσσαις ματρὶ τιᾷ. N. x. 152.

πέλας. Ἐμβόλῳ ναίοντες. O. vii. 35. ἀγλαῷ σκάπτῳ. N. xi. 4. παρὰ Εὐρώτα ῥείθροις πέλας. I. i. 39.

πέλεκυς. χαλκιλάτῳ πελέκει. O. vii. 66. v. Schol. ὀξυτόμῳ. P. iv. 468. ἀγνῷ συτείᾳ τίκτετο Ἀθάναν. Fr. Inc. lxviii.

πέλω, πέλομαι. εἴ τις ἐχθρὸς πέλει ὁμογόνοις. P. iv. 258. ἀγαθαὶ τέλονται δύ' ἄγκυραι. O. vi. 170. πέλοι ὀρθωτὴρ Διὸς Ἱερωνι. P. i. 109, ὡς ἔπελεν ἄφαντος. O. i. 72. ἔπλετο αἰετὸς ταυύπτερος ἐν ὄρνισιν. P. v. 150. εἶδος θανόντ. P. ix. 191. πέλονται νᾶες θαυμασταί. I. v. 7.

πελώριος. πελώριον ἄνδρα. O. vii. 28. κλέος. O. x. 24. ἔργον. P. vi. 40.

πεμπταῖος. πεμπταῖον παῖδα. O. vi. 89.

πεμπτάμερος. πεμπταμέρεις ἀμίλλαις. O. v. 13.

πέμπω. τόδε τοὶ μεμιγμένον μέλι σὺν γάλακτι. N. iii. 134. τοῦτο μεταδόρπιον ὄχημ' ἀοιδᾶν ἑτοῖμον. Fr. Scol. iii. 2. p. 13. ὅταν Διὸς μοῖρα πέμπῃ ὄλβον. O. ii. 37. πέμπων νέκταρ χυτὸν ἀνδράσιν. O. vii. 14. πέμποισα ἀμφιπόλους. O. vi. 52. πέμπειν δράκοντας. N. i. 60. στεφάνωμα σελίνων, κόμαν ἀναδεῖσθαι. I. ii. 23. διδύμους υἱοὺς ἐπὶ πόνον. P. iv. 316. πέμψω ἀγγελίαν. O. ix. 37. πέμψεν ἐς Δακέρειαν κασιγνήταν. P. iii. 57. Διὸς ἀρχὸν οἰωνῶν. I. vi. 73. ἔπεμψαν ἐμὲ τεαὶ ὧραι. O. iv. 5. πέμψαν φιάλας. N. ix. 125. πέμψαντα ὅρμον στεφάνων. N. iv. 29. v. V. L. πέπεται μέλος ὑπὲρ ἁλός. P. ii. 126. πεμπόμενοι σὺν Νότου αὔραις. P. iv. 362. ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς ὑπὸ Τροΐαν. N. iii. 102. πεμφθεῖσαν ἐς αἰθέρα (νᾶσον.) O. vii. 123. φάσμα πεμφθὲν Διός. O. viii. 55.

πένθος. βαρὺ πίτνεῖ. O. ii. 41. οὐ φατὸν ἔτλαν. I. vii. 51. ποινὰν πένθεος παλαιοῦ. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. ἐν μεγάλων πενθέων λυθέντες. I. viii. 13. τίς λύσις ἔσσεται πενθέων. N. x. 144. ἄδρυς πενθέων. Fr. Inc. xliii. 4. v. V. L.

πενία. στάσιν, πενίας δόσιεραν. Fr. Inc. vii. 5.

πενιχρός. ἀφνεός τε νέονται παρὰ σᾶμα θανάτου. N. vii. 27. v. Not.

πέντἀθλον, πεντάεθλον et πενταέθλιον. πενταεθλίου δόσιν. P. viii. 94. μετὰ πενταέθλοις ἀείδεται. N. vii. 12. πένταθλον. I. i. 35. πενταέθλῳ. O. xiii. 41.

πενταετηρίς. πενταετηρίδ' ἔθηκε. O. iii. 38. ἑορτάν. O. x. 70. N. xi. 34.

πεντάκις. Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος. N. vi. 33.

πέντε. P. iv. 231. vii. 12.

πεντήκοντα. Νηρεΐδεσσι. I. vi. 8. κορᾶν ἀγλαοθώκων. N. x. 2.

πεντηκοντακέφαλον Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 2. in Hieron. pag. 7.

πεντηκόντορος. ναῦν πεντηκόντορον. P. iv. 436.

πεπαίρω. πεπαρεῖν ἔχεις. V. L. P. ii. 105.

πέπλος. ἀμφὶ πέπλοις. P. ix. 213.

πεπρωμένον βασιλῆα. P. iv. 110. βίον γονέων. P. vi. 27. πεπρωμένον ἦν. O. viii. 44. N. iv. 99. I. viii. 69. πεπρωμέναν ἀρετὰν τελέσει ἕρπων χρόνος. N. iv. 70. μοῖραν. Fr. Inc. exc. τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ—σχήσει. Fr. Inc. xxii.

περαίνω. περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον. P. x. 45. δίκας δαιμόνεσσι ἐπείρανε. I. viii. 49.

περαίτερος. ἄλλαι ἑδοὶ περαίτεραι. O. ix. 160. περαίτερον ἄλλων. O. viii. 82.

πέραν. παγᾶν Νείλοιο. I. vi. 33. πόντοιο. N. v. 39. v. Not.

περατός. πρὸς ζόφον Γαδείρων οὐ περατόν. N. iv. 113.

περάω. περᾶν ἄλα ὑπὲρ κιόνων Ἡρακλέος οὐκέτι εὐμαρές. N. iii. 37. ἑπέρα πρὸς Φᾶσιν. I. ii. 61. περάσαις πόντον. P. iii. 136. περάσαι τέλος δυωδεκάμηνον σὺν δόξᾳ. N. xi. 12. v. Not.

πέρθω. πέρσε πόλιν Πριάμοιο. P. i. 105. ἔπερσεν Λαομέδοντα Τελαμών. N. iii. 36. ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν. O. x. 40. ἔπραθεν κεφαλὰν φασγάνῳ. P. ix. 141. Πριάμοιο πόλιν. N. vii. 52. πράθον πόλιν. I. v. 46. περθόμενοι πυρὶ δέμας. P. iii. 87.

περὶ ἀρίτᾱς. O. iii. 66. αὐτᾶς ψᾶφον διδοῖ. P. iv. 472. ἀνθρώπων. O. viii. 16. ἔργων κρίνει. N. v. 74. θανάτου πείραν. N. ix. 68. θνατῶν. O. vi. 84. κασιγνήτου μάρναισθαι. N. x. 160. κείνων. I. v. 59. πάθας. O. vi. 65.

περὶ δείματι. P. v. 77. ἰσλαῖσι μάρναται. N. v. 87. κορυφαῖς ἀμιλλᾶται. N. x. 58. ᾧ φασγάνῳ ταμών. I. iv. 60. πλήθει δηρίομαι. O. xiii. 64. τιμᾷ. P. ii. 109. χρήμασι. Fr. Scol. ii. 8. p. 11.

περὶ δρόμον. O. vi. 126. τιμάν. Fr. Prosod. iii. 2. in Delph. p. 27. τέρμα φυτεῦσαι. O. iii. 59. ψυχὰν ἂν γάθησεν. P. iv. 217. v. Not.

περίαλλος. περίαλλα ἐτίμασε Λοξίας. P. xi. 8.

περιάπτω. περιάπτων πάντοθεν γυίοις φάρμακα. P. iii. 95. (προσάπτων.)

περίγλωσσος. περίγλωσσοι ἔφυν. P. i. 81.

περικάδομαι. περικαδόμενοι μάλα ἀνδρῶν δικαίων. N. x. 101.

περίκειμαι. περίκειται οἷς στέφανος ἀπ' ἀγώνων. O. viii. 100.

περικτίων. ἐκ περικτιόνων. N. xi. 24. περικτίονας ἄνδρας. I. viii. 138.

περιναιετάω. περιναιεταόντων ἡρώων. N. viii. 16.

περίοδος. περιόδοις πάσαις ἐτέων. N. xi. 51.

περιπλανάομαι. περιπλανᾶταί μι νῦν τόδε δέρμα. I. vi. 69.

περιπνέω. περιπνέουσιν αὖραι νᾶσον. O. ii. 130.

περισθενής. περισθενεῖ στόλῳ παγκρατίου. N. iii. 26. v. Not. θανάτῳ ἕπεται σῶμα πάντων. Fr. Thren. ii. 4. p. 19.

περισσός. περισσᾶς στάθμας. P. ii. 167. περισσὰ βάρυνθεν Διὰ Πυθοί. N. vii. 63.

περισσῶς. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23. σοφοὶ αἴνησαν ἔπος. Fr. Inc. xxix.

περιστέλλω. ἐγὼ περιστέλλων Ποσειδάωνι ἀοιδάν. I. i. 44. θνατὰ μέλη μεμνάσθω. N. xi. 20.

περιφεύγω. ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν. O. ii. 178.

περιώσιος. περιώσιον ἄλλων μεγασθενῆ χρυσόν. I. v. 3.

πέσσω. πέσσοντα αἰῶνα ἀκίνδυνον. P. iv. 331.

πεσσός. πεσσοῖς τέρπονται. Fr. Thren. i. 8. p. 17.

πέταλον. πέταλα νεικέων. I. viii. 92. ὠκιανοῦ. Fr. Inc. lxx.

πέταμαι. πέταται ἀνορέαις ὑποπτέροις ἐξ ἐλπίδος. P. viii. 128. ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας ὄνυμα αὐτῶν. N. vi. 81. ἀνὰ πεδίον τε Δώτιον. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

πέτρα. πέτρας χοιρόδους ἄλκαρ. P. x. 87. ἐπὶ πέτρᾳ κραναᾷ σχέθον κίονες. Fr. Prosod. ii. in Del. p. 26, 27. πέτραν ἁλίβατον Κρονίου. O. vi. 110. βαθυλείμωνα. P. x. 25. πέτραις ἐν ἄλλαις Ναξίαν ἀκόναν. I. vi. 107. πετρᾶν συνδρόμων ἐκφυγεῖν κινηθμόν. P. iv. 372. πέτρας φέρει φλοξ σὺν πατάγῳ. P. i. 41.

πετραῖος. Ποσειδᾶνος πετραίου. P. iv. 246. πετραίου ποντίου Θηρός. Fr. Inc. xlviii. 2.

πετράεις. πετραίσσας ἐκ Πυθῶνος. O. vi. 80.

πέτρος. πέτρῳ ἔδικε. O. x. 86. τετραορίας ἥρωάς τε ἔλεν. N. iv. 46. πέτρον ξεστόν. N. x. 126. v. Not.

πεύθομαι. πεύθομαι Πελίαν ἀποσυλᾶσαι. P. iv. 193. αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν. P. iv. 67. πυθέσθαι οἶκον ἐπιφανέστερον ἐν Ἑλλάδι. P. vii. 7.

πεύκη. αἰθομένα δαῒς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 43. ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας. Emend. in Add.

πέφνω. πέφνε βίᾳ Ἡρακλέης Εὐρυτον. O. x. 34. Κτέατον. O. x. 35. Ἐρινύς ἑοῖ γένος. O. ii. 74. σὺν Ἄρει ματέρα. P. xi. 56. ἔΦνεα Μερόπων. I. vi. 46. ἔπιφνεν Γοργόνα. P. x. 72. Χίμαιραν. O. xiii. 129. τέκνα φίλα ἥξα Θάλλοντα. Fr. Inc. clxvi. τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. πέφνον Ἕκτορα. I. v. 49.

πηδάλιον. πηδαλίῳ δικαίῳ νώμα στρατόν. P. i. 166. πηδάλιον δίδυμον στρέφοισα. Fr. Inc. xxxi.

πηκτίς. πηκτίδος ὑψηλᾶς. Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron. p. 7.

πῆμα. πήματος ἰσλὸν πεδάμειψαν. O. xii. 17. πῆμα παλίγκοτον θνάσκει. O. ii. 36. ἄγει παλιντράπελον. O. ii. 68. καλόν. P. ii. 73. μήτε πορών τινι. P. iv. 529. πήματα σύνδυο. P. iii. 145.

πιαίνω. πιαίνων πλοῦτον. P. iv. 267. ἐπίανεν καπνὸν σώμασιν. N. ix. 55. πιαινόμενον ἔχθεσιν Ἀρχίλοχον. P. ii. 101.

πίεζω. πιέζει πάνθ' ὁμῶς τὸ οἰκεῖον. N. i. 82. αὐτοῦ Σικελία στέρνα. P. i. 35. πιέζεις πυθμένα Ταρτάρου. Fr. Inc. xxviii. 2. πιέσας ἐν θυμῷ χόλον. O. vi. 61.

πίειρα. πίειραν Σικελίαν. N. i. 21.

πιθών. vid. Πείθω.

πίθων. παρὰ παισὶ αἰεὶ καλὸς πίθων. P. ii. 131. v. V. L.

πικρός. πικροτάτα μένει τιλευτὰ γλυκὺ πὰρ δίκαν. I. vii. 68.

πινυτός. πινυτοὶ ἐγίνοντο θυμόν, I. viii. 57.

πίνω. πίνοντες ἐξ ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. lx. 7. πίνοντας φάρμακα. P. iii. 93. vid. Πίω.

πίπτω. ἔπεσεν ἀνθρώποις πολλὰ παρὰ γνώμαν. O. xii. 14. οὐ χαρίτων ἑκάς. P. viii. 30. πέρσεν ἐν (pro ἐνέπεσεν) ἀδόκητον καὶ δοκέοντα. N. vii. 45. πέσεν ἐν ὕμνῳ φάμα. I. iv. 39. μὴ πέσωμεν ἐν ὀρφανίᾳ στεφάνων. I. viii. 14. πεσοῖσαι κορυφαὶ λόγων ἐν ἀλαθείᾳ. O. vii. 126. πεσόντεσσιν ἀνιόχοις. P. v. 65. χαμαὶ πεσοῖσαν. N. iv. 66.

πίστις. πίστιν θέσθαι ἐν ὅρκοις μαστεύει. N. viii. 74.

πιστός. ἄπιστον πιστὸν ἔμμεναι. O. i. 51. ἀπίστοις οὐδέν. Fr. Inc. cii. γένος θεῶν. N. x. 102. ὅρκιον. O. xi. 6. N. ix. 38. σύμβολον. O. xii. 11. πιστοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πολλοί. P. i. 172. πιστοὶ βροτῶν πατῆρ ἐν πόνῳ καταλαμβάνειν. N. x. 147. χορευτᾶν μάρτυρες, δόνακες. P. xii. 48. πιστὰ φρονέων. O. iii. 30. πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Fr. Inc. xciii. 3. v. Not.

πίσυνος. θεῷ Ἰάσων εἶχετ' ἔργου. P. iv. 413.

πιτνάω, πίτνημι. (v. V. L. ad. N. v. 20.) πιτνέω, πιτνεῖ πένθος βαρύ. O. ii. 41. πίτνεῖ χαμαί. P. viii. 133. πίτναν ἐς αἰθέρα χεῖρας. N. v. 20. V. L. πιτνῶν ἐν (pro ἐμπιτνῶν) ἀγκώνεσσι Νίκας θεᾶς. N. v. 76. πιτνῶντα ἐν γούνασιν Νίκας. I. ii. 39.

πίω. πίσω σφε Δίρκας ὕδωρ. I. vi. 138.

πλαγά. (πληγή.) πλαγαὶ σιδάρου τέλεσαν (ναῦν). P. iv. 438. πλαγᾶν καματωδέων ἄκος φέρει. N. iii. 28. δρόμον εὐθυπορῆσαι. I. v. 76. πλαγαῖς σιδάρου. O. x. 45.

πλάγιος. σὺν κόρῳ ἀνδρῶν πλαγίῳ. N. i. 97. v. Not. πλαγίαις φρένησιν. I. iii. 8.

πλάζω. πίνοντες ἐπλάζοντο. Fr. Inc. lx. 7. p. 71. πλαχθέντες ἵκοντο εἰς Ἔφυραν. N. vii. 55.

πλᾶκτρον. πλάκτρῳ χρυσέῳ διώκων φόρμίγγα Ἀπόλλων. N. v. 44.

πλανάω. μὴ πλαναθέντα καιροῦ. N. viii. 6.

πλάξ. πλάκα πόντου βαθεῖαν. P. i. 46.

πλάξιππος. πλαξίππου φωτός. I. ii. 31. Θήβαν πλάξιππον. O. vi. 145.

πλάσσω. (πλήσσω.) πλᾶξε πεφαυνὸν πυρφόρον. N. x. 132.

πλέκω. πλεκέτω στέφανον μυρσίνας Κλεάνδρῳ. I. viii. 47. πλέκων ποικίλον ὕμνον. O. vi. 148. ῥήματα. N. iv. 153.

πλευρά. ἐν πλευραῖς Λυγκέος. N. v. 121. πολλὰ ἔλκεα πλευραῖς ἔμβαλεν. Fr. corr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

πλέων, πλείων. πλέονα λόγον. N. vii. 29. πλέον τὸ τερπνόν. N. vii. 109. πλέον τι λαχών. Fr. Inc. lxxvii. πλεόνων στεφάνων. N. vi. 44. πλεῖστος ὅμιλος ἀνδρῶν. N. vii. 55. πλείστων ἀγώνων. I. i. 26. πλείστα χρῆσις. O. xi. 1. πλείσταις τραπέζαις. O. iii. 71. πλεῖστα διδοῖτι. P. v. 159. νικάσαντά σε. P. ix. 172. δῶρα. Fr. Inc. clxvii.

πλειστόμβροτος. ἑορτὰν πλειστόμβροτον. O. vi. 116.

πλέω. πλέοις ἐπὶ ῥιπὸς Θεοῦ θέλοντος. Fr. Inc. xxxv. πλέων πρὸς ἀκτάς. I. ii. 62. πλευσάντων μετὰ κεῖνο Μινυᾶν. P. iv. 122.

πλῆθος. πλήθει καλῶν. O. xiii. 64.

πλήθω. ἐν ἀγορᾷ πλῆθοντος ὄχλου. P. iv. 151.

πλόκαμος. οὐδὲ πλόκαμοι κομᾶν κερθέντες οἴχονθ' ἁγλαοί. P. iv. 145.

πλόκος. δύο πλόκοι σελίνων αὐτὸν ἔρεψαν. O. xiii. 45.

πλόος. κεῖνος ἡμιθέων ἄγαγεν (πέτραις) τελευτάν. P. iv. 375. ἔξω πλόου ἔβαλέν με ἄνεμος. P. xi. 62. ἐς πλόον. P. i. 62. I. vi. 52. ἐμὸν παραμείβῃ τίνα πρὸς ἀκραν. N. iii. 47. ἑόντα φαινέμεν παντῷ. P. iv. 302. εὐθὺν δίδου. O. vi. 177. ἔσχατον. P. x. 46. ναῶν στέλλεν. O. vii. 59.

πλουτίω. αὖ πλουτέοντες ἀέξονται. Fr. Inc. lxi. 6. πλουτεῖν σὺν τύχᾳ ἄριστον. P. ii. 101.

πλοῦτος. πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος. O. ii. 96. εὐρυσθενής. P. v. 1. λαχὼν ποιμένα. O. x. 106. πλούτου σύνομοι διέστιχον. I. iii. 27. μεγάνορος. O. i. 4. σθένει. I. iii. 3. στεφάνωμα ἀγέρωχον. P. i. 96. ταμίαι. O. xiii. 10. κρίσσονα μέριμναν. P. viii. 131. ἐπαίνου νέφος εἵπετο. Fr. Inc. clxvii. πλούτῳ ἔδρισε. N. viii. 31. ἦσαν ἀνδρὸς. N. xi. 52. πλοῦτον ἀγάνορα ἀνθεῖν σφίσιν. P. x. 28. ἄγει νόῳ. P. vi. 47. ἄγων. O. ii. 19. ἀξρόν. P. iii. 195. κρυφαῖον νέμει ἔνδον. I. i. 97. πολὺν κατακρύψαις ἐν μεγάρῳ ἔχειν. N. i. 44. πιαίναν. P. iv. 267.

πνέω. πνέομεν ἐκ μιᾶς ματρός. N. vi. 2. πνέον οἱ (βόες) φλόγα πυρὸς ἀπὸ γενύων. P. iv. 401. πνέοις ἥμισυ ἐὼν ὑπένερθεν γαίας. N. x. 163. πνέων ἄλλοτ' ἄλλα. N. iii. 72. καρδίᾳ θρασείᾳ. P. x. 69. χαμηλά. P. xi. 46. πῦρ πνέοντος κεραυνοῦ. Fr. Inc. lxxviii. p. 77. πνέοισαν πῦρ Χίμαιραν. O. xiii. 128. πνεύσαις πενεά. O. x. 112.

πνοή. πνοιᾶς Βορέα. O. iii. 56. πνοαὶ ἄλλοτε ἀλλοῖαι εἰσὶν ἀνέμων ὑψιπετᾶν. P. iii. 187. πνοαῖς καλλιρόοισι. O. vi. 143. πνοαῖσιν αὐλῶν Αἰολίσιν. N. iii. 137. πνοαὶς βάλον δύο δράκοντες. O. viii. 51.

πόα. πόᾳ Παρνασσίᾳ. P. viii. 28.

ποδάρκης. ἀμέρα. O. xiii. 54. ποδαρκέων δώδεκα δρόμων. P. v. 44. v. Not.

ποδατὸν ἰσχὺν ἀνδράσιν ἔθηκας (ex corr.) Carm. in def. Solis v. 5. p. 36.

ποδεινός. πατρὶ παῖς ἐξ ἀλόχου. O. x. 103. ποθεινὰ Ἕλλας αὐτὰν δονέοις μάστιγι Πειθοῦς. P. iv. 388. ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν. I. v. 9. ποθεινοτάταν δόξαν. O. viii. 85.

πόθεν. O. xiii. 25.

ποθέω. ποθέω ὀφθαλμὸν στρατιᾶς. O. vi. 26. ποθέων ζεῦξαι πάγασον. O. xiii. 91.

πόθος. ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται. Fr. Scol. ii. 7. p. 11. πόθον Ἀργοῦς γλυκὺν παμπειθῆ ἔνδαιεν Ἥρα. P. iv. 327.

ποί. O. iii. 7.

ποιά. ποιᾶς στεφάνοισι ἕρεπτόν μιν. P. iv. 427. ποίαν μελιηδέα κεῖρεν ἐκ λειμῶνος. P. ix. 64.

ποιάεις. ἄνθεα ποιάεντα φέρειν. N. v. 98.

ποιέω. ποιήσεσθαι θύσιν διθύραμβον. Fr. Inc. in Add.

ποικτός. ποικτὸν λόγον. N. v. 53.

ποικιλόγαρυς. φόρμιγγα ποικιλόγαρυν. O. iii. 13.

ποικιλόνωτος. ποικιλόνωτον ὄφιν. P. iv. 444.

ποικιλοφόρμιγξ. ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς. O. iv. 4.

ποικίλος. ποικίλον δράκοντα δαίομαι. P. viii. 65. v. Not. Schol. ὕμνον πλέκων. O. vi. 148. κόσμον αὐδάεντα λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ἄνδημα ὑφαίνω. Fr. Hymn. ix. 2. p. 32. ποικίλαν ἴυγγα. P. iv. 381. v. Schol. ποικίλον κιθαρίζων. N. iv. 23. φόβαισιν δρακόντων κάρα. P. x. 73. ποικίλων μηνῶν. I. iv. 30. ὕμνων. N. v. 77. ποικίλοις βουλεύμασι. N. v. 52. ψεύδεσι δεδαιδαλμένοι μῦθοι. O. i. 46.

ποικιλάνιος. ποικιλανίους πώλους. P. ii. 14.

ποικίλλω. ποικίλλων βαιὰ ἐν μακροῖσιν, ἀποὰ σοφοῖς. P. ix. 134. πεποικιλμέναν καναχηδὰ Λυδίαν μίτραν. N. viii. 26. v. Not.

ποιμαίνω. ποιμαίνοντι ἄωτον ζωᾶς δύο μᾶνα. I. v. 15. τὰ μὲν ποιμαίνειν ἐθέλει γλῶσσα ἐμά. O. xi. 9.

ποιμήν. ποιμένα λαχὼν πλοῦτος. O. x. 107. ποιμένες δώρων Κυπρίων ἔρωτες. N. viii. 11. ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται κάπρων τε λεόντων τε. Fr. Inc. clxxi. 2. v. Not.

ποινή. ποινὰ τίς ἔσται φωνᾶς δυσθρόου. P. iv. 112. ποιναὶ ἐξαίρετον καμάτων μεγάλων λαχόντα. N. i. 108. τεθρίππων κελαδῆσαι. P. i. 113. παλαιοῦ πένθεος δέξεται Φερσεφόνα. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. ποινὰς ἔτισαν. O. ii. 106. [Eustath. pag. 416, 2. 546. 25. 1102, 56.]

ποῖος. ποίας φύτλας ἀποσπασθεῖσα (ἀποσπαρθεῖσα). P. ix. 60. ποίαν γαῖαν πατρίδα ἔμμεν εὔχεαι. P. iv. 174. ποίαις ὁμιλήσει τύχαις. N. i. 94.

ποινύω. ποινύων χάριν ἐμᾶν. P. x. 101.

πολεμαδόκος. ἐν πολεμαδόκοις ὅπλοισιν Ἄρεος. P. x. 22.

πολεμίζω. πολεμίζων ἄρηται κῦδος. I. i. 71. ἀργυρέῳ τόξῳ Φοῖβος. O. ix. 49. πολεμιζόμενοι ῥῆξαν ἕλκεα. N. viii. 50.

πολέμιος. θεῶν Τυφώς. P. i. 30. πολεμίᾳ χερί. N. iv. 90. πολεμίων ἀνδρῶν. P. i. 156. καμάτων. P. ii. 37.

πολεμιστήρ. πολεμιστὰν μίγαν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ. N. iv. 43. πολεμισταὶ ἀγαθοὶ ἡρώων. I. v. 32.

πόλεμος. γλυκὺ ἀπείροισι. Fr. Hyporchem. ii. 1. p. 23. πολέμου ἀκρόθινα. O. ii. 7. μάχαις. O. ii. 79. μαστῆρα χαλκεντέος. N. i. 24. τινὸς σᾶμα φέρεις. Carm. in def. Solis 14. p. 36, 37. πολέμοιο δόσιν. O. x. 68. νέφος, μάντιν. N. x. 16. νεῖκος ἔσχον. I. vii. 50. νιφάς. I. iv. 26. ἐν πολέμῳ θανόντα υἱόν. I. viii. 81. φθιμένου Κάστορος. N. x. 111. ἀπὸ ψυχᾶν λιπῶν. P. iii. 179. ἔντυεν Αἰδᾶς θυμόν. N. ix. 85. πόλεμον μάχαν τε ἀθανάτων. O. ix. 61. ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖς, γαρύων. O. xiii. 71. σιδαρίταν ἐπαινῆσαι. N. v. 36. ἐς χαλκοχάρμαν ἄγυς. I. vi. 39. πόλεμοι λαιψηροί. O. xii. 5. πολέμων δεινῶν θρασὺς. P. ii. 116. κλαῖδας ἔχοισα Ἀσυχία. P. viii. 3. Not. ὀρνυμένων. O. viii. 45. οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις. P. i. 92.

πολιάοχος. πολιάοχε Παλλάς. O. v. 22.

πολίαρχος. πολίαρχον πάτραν. N. vii. 152.

πολιάτης. πολιατᾶν γλώσσας ἄωτον. I. i. 75.

πολιός. πολιᾶς ἁλός. O. i. 115. P. ii. 126. I. iv. 96. γαστρός. P. iv. 175. θαλάσσας. O. vii. 112. πολιῷ χαλκῷ. P. iii. 84. xi. 30. πολιὸν γῆρας. I. vi. 22. πολιαὶ (τρίχες) φύονται. O. iv. 40.

πόλις. πόλις Αἰάντος. I. v. 61. ἕως βάρβαρος οὔτε παλίγλωσσος. I. vi. 35. πᾶσα μάρναται. N. v. 86. Ῥοδίων. O. vii. 173. πόλιος φίλας. N. viii. 23. φιλαρμάτου ἀγυιόνα. I. viii. 48. πόλει εὐρυσθενεῖ Ἰμέρᾳ. O. xiii. 3. Χαρίτων καλλιχόρῳ. P. xii. 46. βρέχε πόλιν. O. vii. 64. P. xi. 78. ἀέξοι. O. viii. 116. Δαναοῦ. N. x. 1. v. Not. ἐπωνυμίαν (Αἴτνας) γείτονα ἐκύδανεν. P. i. 59. εὐάνορα καταβρέχων μίλιτι. O. x. 119. εὐανορίαισι δαιδάλλειν. O. v. 46. εὔνομον. I. v. 28. ἴζοισαν εἰς ὀχετὸν ἄστας. O. x. 46. Ἴλιον. N. vii. 44. Πριάμου πράθειν. N. vii. 51. Πριάμοιο πέρσεν.

P. i. 105. Τρώων πράθον. I. v. 46. Ἴρασσαν. P. ix. 185. καλλίσταν ἀμφέπει. P. ix. 124. κόμιζε στόλῳ. P. viii. 142. ἔκτισσεν Ἱέρων. P. i. 118. κτίσειεν. P. iv. 14. κυδαίνων. N. ix. 29. Κυράνας ἀγακτιμέναν. P. v. 108. Λοκρῶν νέμει. O. x. 17. πατρωΐαν. P. v. 70. σεῖσαι ῥᾴδιον. P. iv. 434. ὅταν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. P. ii. 160. τεκεῖν ἄνδρα. O. ii. 169. Τίρυνθα. O. x. 82. τρὶς εὐκλεΐξαι. P. ix. 162. τάνδε θεοφιλῆ ναίουσι. I. vi. 96. φίλαν, Ὀποῦντα. O. ix. 33. ὑψηλὰν ἀμφινέμονται. Fr. Inc. clxvii. φιλόμολπον Αἰακιδᾶν οἰκεῖ. N. vii. 13. πόλιες ὑπ' Αἴτνας καλλίπλουτοι. O. xiii. 159. ὑψίβατοι Ἀχαιῶν. N. x. 88. πολίων βάθρον, Δίκα. O. iii. 7. βροτεᾶν καλλίστα. P. xii. 1. κορυφαῖς ἀφνειαῖς. N. i. 22. κυβερνάσιες. P. x. 111. μεγάλαν βασιλεύς. P. v. 20. μεγάλαν ματρόπολιν. P. iv. 34. πολίεσι πάσαισι ὁμιλεῖ λόγος. P. vii. 8. πολίεσσι πάσαις ὁμίλει. Fragm. Inc. xlviii. 3. p. 67.

πολίτης. πολῖται εἰσὶ κακαλόγοι. P. xi. 44. ὦ πολῖται κωμάζατε. N. ii. 38. πολῖται κιδνοί. P. iv. 208. πολίταις. O. v. 38.

πολλᾶ. πολλᾶ ῥίσει. O. viii. 31.

πολλάκις. O. i. 52. P. ii. 28. iv. 525. N. v. 32. I. i. 88. Fr. Scol. i. 4.

πολλός. πολλὸν ἔπιθεν. O. x. 44. πολλοὶ ἀνθρώπων. O. ix. 153. ἀριστῆες. P. ix. 188. γειτόνων. P. iii. 65. μάρτυρες. P. i. 172. μέμναντσι. O. vi. 16. ξείνων. P. ix. 190. πολλῶν ταμίας ἐσσί. P. i. 171. πολλῶν κεφαλᾶν νόμον. P. xii. 41. νικῶν. N. ix. 130. ἐπέβαν. N. i. 27. πείρατα συντανύσαις. P. i. 157. πολλοῖς πεδαφρόνων. P. viii. 104. v. V. L. πτιάνοις. N. ix. 109. P. iv. 442. νικαφόροις. ἀέθλοις. P. viii. 35. πολλᾷ νιφάδι. O. x. 62. πολλὰν καὶ ἐσύχιον ἱεράναν. P. ix. 40. ὕλαν. P. iii. 66. πολλαὶ ὁδοί. O. viii. 17. πολλᾶν ἀγυιᾶν. P. ii. 106. πολλαῖσι θυσίαις. O. vii. 133. πολλά. O. xii. 14. λέλεκται. N. viii. 33. ἄστη. N. x. 8. πολλὰ μὲν—πολλὰ δέ. N. xi. 7, 8. πολλὰ μὲν—τὰ δέ. N. xi. 102. ἔπαθεν. O. xiii. 90. εἰδώς. O. ii. 154. ἔργα μενοινῶντες. N. xi. 54. μαιόμενοι. O. i. 73. πολλοὶ λιτάνευον. N. viii. 14. τοξεύματα. I. v. 58. φύλλα. P. ix. 218. 220. ψεύδη. O. xii. 7. πολλὰ καμόντες θυμῷ. O. ii. 15. πολλὰ δὴ πολλοῖς. O. vi. 133. τὰ πολλὰ ἐν ἀμαχανίᾳ. P. ii. 98. τὰ πολλὰ ἄρχονται. N. ii. 2. πολλὰ λιτάνευεν. N. v. 57. πολλὰ πολλᾷ λέλεκται. N. viii. 23.

πολυάνθεμος. πολυάνθεμοι Ὧραι. O. xiii. 23.

πολύβατος. πολύβατον ὀμφαλὸν ἔστιος. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.

πολύβοσκος. πολύβοσκον γαῖαν. O. vii. 114.

πολύβουλος. πολυβούλῳ κυβερνατῆρος. I. iv. 123.

πολυγαθής. Διόνυσος. Fr. Inc. xxxvii. i. Not. πολυγαθέα τιμὰν Διωνύσου. Fr. Encom. i. 5. pag. 39. πολυγαθέϊς εὐναὶ Διός. P. ii. 51.

πολύγναμπτος. πολυγνάπτων μυχῶν Ἀρκαδίας. O. iii. 49.

πολύγνωτος. πολύγνωτον γένος ματρῴων. N. x. 70. v. V. L.

πολύθυτος. πολύθυτον ἔρανον. P. v. 103. πολυθύτοις. πομπαῖς. N. vii. 68.

πολύκαρπος. πολυκαρποτάτας χθονός. P. ix. 12.

πολύκλειτος. πολύκλειτον γένος Ἰαμιδᾶν. O. vi. 120. πολύκλειτον Θήβαν. Fr. Inc. lxxxvi.

πολύκοινος. πολύκοινον ἀγγελίαν. P. ii. 77.

πολυκτίανος. πολυκτίανον πατρίδα. O. x. 44.

πολύμαλος. πολυμάλῳ Σικελίᾳ. O. i. 19. πολυμάλου χθονός. P. ix. 11.

πολύμνθος. πολύμνθοί (εἰσιν) ἀρεταί. P. ix. 133.

πολυνεφέλας. πολυνεφέλα οὐρανῷ. N. iii. 17.

πολύξενος. πολυξένᾳν νᾶσον Αἴγιναν. N. iii. 3. πολύξενοι νεάνιδες. Fr. Scol. i. pag. 8. πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ. O. i. 150.

πολυπάμων. πολυπάμονας νόσους ἰάσασθαι. P. iii. 81.

πολύπονος. πολυπόνων ἀνδρῶν ἐλπίδες. N. i. 49. v. N. V. L.

πολύς. πολὺς ὄλβος ἵκηται ἐπιδερίσας. P. iii. 190. ὄλβος ἀμφινέμηται. P. v. 18. πολὺν πλοῦτον. N. i. 44. σκότον. N. vii. 19. ὕμνον παρέχειν. N. vi. 57. τὸ πολύ. O. viii. 31. πολὺ φέρτατον. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. p. 6. πολὺν ὕσε χρύσον. O. vii. 91.

πολύσκοπος. πολύσκοπε ἀκτὶς ἀελίου. Carm. in def. Solis 1. p. 36, 37.

πολύστροφος. πολύστροφον γνώμαν θνατῶν κυδιόωσι. Fr. Inc. iii. 3. p. 50.

πολυΰμνητος. πολυΰμνήτῳ ἄλσει Διός. N. ii. 8.

πολύφαμος. πολύφαμον θρῆνον. I. viii. 128.

πολύφατος. ὕμνος. O. i. 13. πολύφατον θρόον ὕμνων. N. vii. 118. πολυφάτων ἀγώνων ἀκτῖνα. P. xi. 71.

πολυφθόρος. πολυφθόρῳ ὅμβρῳ Διός. I. v. 62. πολυφθόροισιν ἐν ἀμέραις. N. viii. 53.

πολύφιλος. πολύφιλον ἑπίταν. P. v. 5. v. Not.

πολύχρυσος. πολυχρύσῳ Λιδύας θαλάμῳ. P. ix. 123. πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. vi. 8. δώμασι. P. iv. 94. ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις. Fr. Inc. lxxxix. 2.

πολυώνυμος. πολυώνυμον ἄντρον Κιλίκιον. P. i. 32. πολυώνυμε Θεία. I. v. 1.

πόμα. ἀοίδιμον ἀμφέπει. N. iii. 137.

πομπή. πομπὰ κινασάσσα μάλων. O. vii. 145. πομπὰν ναΐ τεύχειν. P. iv. 292. πομπαὶ Ζεφύρου εὐθυπνόου πόρευσαν πρὸς πόλιν. N. vii. 43. πομπαῖς Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις. P. v. 122. ἡρωΐαις πολυθύτοις. N. vii. 68.

πομπαῖος. πομπαῖον οὖρον. P. i. 67.

πόμπιμος. πόμπιμον τέλος νόστου. N. iii. 44.

πομφολύζω. πομφόλυξαν (v. V. L.) δάκρυα ἐκ γλεφάρων. P. iv. 215.

πονέω. οὐ πονεῖ με τὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν. P. iv. 267. v. Not. πόνησαν τᾷ (Τροίᾳ) Δαναοί. N. vii. 53. ὁ πονήσαις φίρει νόῳ προμάθειον. I. i. 57.

πεπείραται. εἴ τι καλὸν πονηθῇ. O. vi. 17.

πόνος. μόρσιμος πρὸς ἔργον. O. v. 34. ἐν πόνῳ. N. x. 147. I. iv. 79. σὺν. O. xi. 4. πόνῳ σὺν μακρῷ. P. viii. 104. (χρόνῳ.) χαρείς. I. vi. 15. πόνον ἄτρυτον. P. iv. 317. εἰνάλιον. P. ii. 144. ἕξει χαρίεντα. N. iii. 20. μετὰ πόνον. I. viii. 19. μετὰ τριῶν τέταρτον. O. i. 98. οἱ πράξασθαι. P. iv. 433. ὀκχέοντι ἀπρόσορατον. O. ii. 122. τρητὸν μελισσᾶν. P. vi. 54. πόνων ἐρρύσατο ἄνδρα. P. xii. 32. ἐκ πόνων τελέσθεισι αἰῶν ἀμέρα. N. ix. 104. ἀντὶ πόνων. I. v. 31. ἀπόκλαρος. P. v. 71. ἄτερ. P. x. 65. ἄπειροι. Fr. Inc. xxx. 2. ἐγεύσαντο. N. vi. 40. κεκριμένων ἰατρὸς εὐφροσύνα. N. iv. 2. λάθαν ἔσχεν. N. x. 45. μετὰ εὐθυμίᾶν πόνων τε. O. ii. 64. ἀμφὶ πόνοις. N. viii. 72. δαπάναις τε πόνοις τε. I. i. 59. λαῶν Ἐνυαλίου ἐν πόνοις ἔκπαγλον. I. vi. 79. τετραορίᾶν πόνοις. I. iii. 28. σὺν πόνοις ἑλισσόμενοι μέριμναι νέων. Fr. Inc. xcvii. 2.

ποντιάς. ἅλμα βαθεῖα. N. iv. 59. ποντιάδα γέφυραν. I. iv. 34.

πόντιος. ποντίας ἕδρας λείριον ἄνθεμον. N. vii. 116. ποντίᾳ Κύπρῳ. N. vii. 31. ποντίου θηρὸς πιτραίου. Fr. Inc. xlviii. 2. ποντίῳ πελάγει. O. vii. 104. ποντίαν θεόν. I. viii. 71. Θέτιν. N. iii. 60. Ἰσθμόν. O. viii. 64. παῖδ' Ἀφροδίτας. O. vii. 24. v. Schol. ἄκοιτιν Νηρεΐδων. N. v. 65. ποντίᾶν Νηρηΐδων ὁμοθάλαμε. P. xi. 3. ποντίων ψάφων ἀριθμόν. O. xiii. 66. σὺν ποντίοις ἀνδράσιν. I. i. 10.

πόντος. πρέφει. I. i. 68. ὑπὲρ πόντου. P. ix. 90. ἐκ πόντου σαώθη. P. iv. 287. πόντου βασιλῆες. N. iv. 109. γέφυρα. N. vi. 67. κιλεύθους. P. iv. 347. πλάκα. P. i. 46. ῥηγμῖνι. N. v. 24. ῥιπαί. Fr. Inc. xlv. κύματα. Fr. Inc. lxxix. ἀκύμονος πιλάγει. Fr. Inc. xlix. 2. δαιμονίαν ἐς ὕδριν. Fr. Inc. xlvii. 4. θυγάτηρ. Fr. Prosod. i. 3. in Del. p. 26. κινέωσιν ἀνὰ πίδον. Carm. in. def. Solis 18. p. 37. πόντοιο πίραν πάλλοντ' αἰετοί. N. v. 39. v. Not. πτύλαισι. N. x. 50. ἐν πόντῳ. O. xii. 4. P. i. 145. θῆρας ἁϊδροδίκας. N. i. 96. ἱριζόμεναι νᾶες. I. v. 5.

πόποι. ὦ πόποι. Fr. Inc. lxxxvii. 2.

πορθέω. πόρθησι Τρωΐαν καὶ Μίρσπας. N. iv. 42.

πορεύω. πόρευε Κασσάνδραν Ἀχέροντος παρ' ἀκτὰν χαλκῷ. P. xi. 31. πορεύεν ἐς γαῖαν Ἰστρίαν. O. iii. 46. πόρευσαν πομπαὶ ἐν ναυσί. N. vii. 42. πόρευσον ἐμὲ ἐπὶ ἁρμάτων ταχυτάτων. O. i. 125. πορεύσαντες δεύτερον. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 41. (πορευθέντ'.)

πορθμός. πορθμὸν ἀμειρόσαις ναυτιλίαις. I. iv. 98. βαρυβόαν Ἀχέροντος. Fr. Inc. xxx. 3.

πόρος. πόρῳ Ἀλφειοῦ κλιθείς. O. i. 148. πόρον Ἀλφειοῦ. O. ii. 24. x. 58. παρὰ Εὐρώτα πόρον. O. vi. 48. πρὸς πόρον Ἰόνιον. N. iv. 87. πόρον Ἀρείας. N. ix. 97. V. L. βιότου ἐλίσσων. I. viii. 29.

πόρσω. τὸ πόρσω. O. iii. 79. πόρσω ἰών. O. x. 67. τὰ πόρσω. P. iii. 39. N. ix. 111. πόρσιον. O. i. 183. πορσίστα. N. ix. 69.

πορσαίνω. πορσαίνειν βρέφος. O. vi. 54. πορσαίνοντας τρίτον (κρατῆρα) σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. vi. 11.

πορσύνω. πόρσυνε συνθέμενος ῥῆμα τόδε Ὁμήρου. P. iv. 494. πορσύνοντα ἄγαν ταῦτα τιὸν οἶκον. P. iv. 269. πορσύναντες ἀστοὶ δαῖτα. I. iv. 105.

πορφύρεος. πορφυρέοις ἔρνεσιν κόμαν ἀνθεμίζομενος. N. xi. 36. πτεροῖσι περιφρίκοντας νῶτα. P. iv. 326. σπαργάνοις. P. iv. 203.

πόρω. ἔπορεν κῦδος Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ ἐξ Ἀμφικτυόνων. P. iv. 118. ὅσα Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἵπποις. I. i. 86. Παλλὰς οἱ δαμασίφρονα. O. xiii. 110. ὕμμι πιδίον Λιβύας ὀφέλλειν. P. iv. 462. ἔπορε μόχθῳ τὸ τερπνόν. O. x. 112. πόρεν Κύκνου θανάτῳ. O. ii. 147. κίθαριν Ἀπόλλων. P. v. 87. ἀγλαΐαν Ἀπόλλων. I. ii. 27. Κενταύρῳ διδάξαι. P. iii. 80. στέφανον ἄμμι. I. vii. 70. ἀπαγορίας. Fr. Scol. i. 6. p. 8. ἔπορόν σφιν ἴδμεν αἶσαν Αἰακίδαι. N. vi. 79. πορὼν γενεᾷ ὕμνον. I. iv. 36. τινὶ πῆμα. P. iv. 529. χάριν. P. xi. 91. [πεπορεῖν. P. ii. 105. *Ex Schedis.*]

πόσις. πόσις ἥρως. N. x. 151. Ἀμφιτρίτας. O. vi. 179. χαλκάρματος Ἀφροδίτας. P. iv. 155. ἵκεο ταύτα. P. ix. 89. Ῥίας, Κρόνος. O. ii. 140. Ἥραν πόσιν τε. N. vii. 140. εὐχοντό σε ἕμμεν. P. ix. 175.

ποταίνιος. ποταίνιον στέφανον. O. x. 73. ἰσχὺν ἔθηκας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 5. p. 36.

ποτάμιος. ποταμίας Ἀρτέμιδος. P. ii. 12. ποταμίᾳ Ἀκραγαντι. P. vi. 6.

ποταμός. ποταμοῦ ἱερὸν οἴκημα. O. ii. 16. ποταμὸν Ὠκεανον. O. v. 25. ποταμοὶ (πυρὸς) προχέοντι καπνοῦ ῥόον. P. i. 42. ποταμοὶ βληχροὶ νυκτός. Fr. Thren. i. extr. p. 19. ποταμοὶ καὶ ἄστρα καὶ κύματα πόντου. Fr. Inc. lxxix. ἐν ποταμοῖς ὁπόσαι ψάμαθοι. P. ix. 84.

ποταγός. ἐν Μοίσαισι. P. v. 152. v. V. L. et Not. ad P. viii. 46. N. iii. 139. ποταιᾷ μαχανᾷ. N. vii. 35. v. Not. ποταινὸν ἀμφὶ μαχανᾷ ἐμᾷ. P. vii. 47. v. Not.

ποτέ. O. iii. 24. vi. 20. 126. vii. 54. 63. x. 39. xiii. 78. 124. sequente νῦν. P. i. 31. P. iv. 6. 17. 25. 35. 459. 522. tandem, denique. P. ix. 8. 27. 45. x. 78. N. v. 17. I. ii. 65. viii. 114. Fr. Epinic. iv. 1. v. 3.

πότερος. πότερον — ἤ. P. xi. 34—38. Fr. Inc. iv.

ποτάομαι. ποτῶνται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. iii. 2. p. 20.

ποτί. ποτὶ Τερψιχόρας. I. ii. 12. γραμμᾷ. P. ix. 208. ποτὶ ἀγγελίαν. O. iv. 9. δόμους. I. iv. 87. δῶμα. O. i. 68. ἰχθρόν. P. ii. 154. θυσίαν ὀτρύνει. N. x. 42. ἵκοντα. P. ii. 66. Ἰσθμόν. N. v. 68. κᾶπον ἐνεῖκαι. P. ix. 91. κίνυτρον λακτιζέμεν. P. ii. 173. πλέος. O. x. 32. κλίμακα σεμνάν. Fr. Inc. c. 3. λόγον. P. ii. 123. πάντας. P. ii. 151. στάθμαν δραμεῖν. N. vi. 15. στίχας τρέψαι. N. ix. 91. στρατὸν μολών. N. x. 46. Φᾶσιν. I. ii. 61. χέρσον ἀκότρεπτε ἔντεα ναός. N. iv. 114. ποτὶ ἄγκυραν ναῒ κρημνάντων. P. iv. 42. ποτὶ χρόνος ἔρποι. N. vii. 100.

ποτικέκλιμαι. ποτικεκλιμένον νῶτον. P. i. 55.

ποτικολλάω. ποτικολλῶν ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. lv.

ποτινίσσομαι. ποτινισσόμενον ἀπὸ τειχίων. O. vi. 168.

ποτιστάζω. τοῖς ποτιστάξει χάρις εὐκλέα μορφών. O. vi. 127. ποτιστάζων ὄαρον φωνᾷ. P. iv. 244.

ποτίφορος. μισθὸς ἀγαθοῖς. N. vii. 93. ποτίφορον κόσμον ἔλαβες. O. iii. 54. v. V. L.

ποτιψαύει μόνον ῥηθὲν τιμαῖσιν ἀθανάτοις. Fr. Epinic. ii. 4. p. 3.

πότμος. πότμος ἄναξ ἀρετὰν ἔδωκεν ἐμοί. N. iv. 68. ἄντιν' ἔγραψεν ἄμμε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν. N. vi. 12. ὕμμε κλάρωσε Ζηνί. O. viii. 19. μέγας δέρκεται τύραννον. P. iii. 153. συγγενὴς ἐπέβασεν εὐμαρείας I. i. 53. συγγενὴς κρίνει ἔργων περὶ πάντων. N. v. 73. σὺν τύχᾳ πότμου. P. ii. 102. πότμου παραδόντος. P. v. 4. πότμῳ εἴργει ζυγὸν ἕτερον ἑτέρα. N. vii. 8. v. Not. V. L. πότμῳ εὐδαίμονι. O. ii. 34. πότμον ἐφάψας, mortem. O. ix. 91. πότμον ἀναιδέα ἄλαλκες Γανυμήδει. O. x. 124. ᾧ ἔμιξεν Ἄρης. I. vii. 35. ἔχει εὔφρονα. O. ii. 66. ὁμοῖον ἀμπιπλάντες. N. x. 107.

πότνιος. πότνια Ἀγλαΐα. O. xiv. 19. ἐξυτάτων βελέων Κυπρογένεια. P. iv. 330. Λιβύα. P. ix. 96. Μοῖσα. N. iii. 1. Ὥρα. N. viii. 1. ὦ πότνια. Carm. in def. Solis 13. p. 86.

ποτὰν (ποτὶ τὰν) οὐρανίαν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 6. p. 8.

ποῦς. τὸ παρ' ποδός. P. iii. 108. φροντίδα τὰν πὰρ ποδός. P. x. 97. ἐκ ποδός. N. vii. 97. τὸ πρὸ ποδὸς χρῆμα. I. viii. 26. ποδὶ ἁρπεκτὶ κατέβα. N. iii. 73. δίξιτερῷ. P. iv. 171. πὰρ ποδὶ ναός. N. vi. 94. ὀρθῷ. O. xiii. 102. ὀρθᾷ γᾶν σχίσας. Fr. Encom. ii. p. 40. Fr. Inc. cxlviii. ἀγωνίῳ. Fr. Hyporc. pag. 25. ἑλιελιζόμενος μίτρᾳ. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. Παλίου. N. iv. 88. πόδα ἐκτὸς ἔχειν. P. iv. 514. ἓν νέμων ἐν ἴχνεσιν Πραξιδάμαντος. N. vi. 28. δαιμόνιον. O. vi. 13. Παρνασσοῦ ναίοντα. P. xi. 54. ποδοῖν σκοπιᾶς ἐφάψασθαι. N. ix. 113. ποδῶν ἀΐθλοις. P. ix. 204. αἴγλα. O. viii. 49. ἀκμὰν ἐναλίγκιον στεραπαῖσι. I. viii. 83. ἀρετᾷ κρατήσαις. P. x. 36. δρόμῳ. N. x. 90. εὐωνύμων. N. viii. 8. ταχυτάς. O. i. 155. ταχυτᾶτι. I. v. 12. τιμά. O. xii. 22. πόδεσσιν λαιψηροῖς. N. x. 118. τὸ ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον. P. viii. 44. χείρεσι ποσίν τε. O. x. 73. ἔλαβεν ἄγραν. N. iii. 142. ποσσὶ κούφοις ἵσταμαι. N. viii. 32. πράτισκεν. N. iii. 90. τρέχων. O. x. 77. ἀμύνειν. N. i. 74. πόδας ἠὲ κεφαλὰς ἀναδίρουσι κρύφα. Fr. Inc. xcii. 5.

πρᾶγμα. πράγματος πᾶσαν τελευτάν. O. xiii. 106. πράγματι παντὶ φέρειν τιμάν. P. iv. 495. πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι. I. i. 2. πραγμάτων ὁδὸν ὀρθάν. O. vii. 84.

πρᾶγος. πρᾶγος ἄλλου διῳῆ. N. iii. 10. ἐν πρᾶγος ἕκαστον. Fr. Hyporchem. i. 2. p. 23.

πρᾶξις. πρᾶξις ὠκεῖα. P. ix. 120. πράξιος ἰσσομένας. O. xii. 11. πρᾶξιν φίλαν εἰδοι. O. i. 136. πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ. Fr. Schol. ii. 2. v. Not. p. 11.

πρατίς. πρατίδι χαύνᾳ. P. ii. 112. πρατίδες θεῶν ἄμβροτοι. I. viii. 66. πρατίδων Δεμοφίλου δικαίων ἐπέγνω. P. iv. 500. καρπὸν πολύφρονα. Fr. Inc. xli. ἀπὸ πρωπίδων ἀνέμων (leg. ἀντλῶν) στάσιν. Fr. Inc. vii. 4. πρατίδεσσιν σοφοῖς ἀνὴρ ἀνθεῖ. O. xi. 10. πρατίσιν φίλοις. O. ii. 171. ἐκ πρατίδας ἀγαγὼν εὐνομίαν. P. v. 90.

πράσσω. πράσσει με χρέος ἐγείραι. P. xi. 131. ἀρετὰς θεοδμήτους. I. vi. 15. ἔργῳ σθένος. N. i. 39. πράσσετε γλυκὺν ὕμνον ἐπίων. N. ix. 7. πρώσσοντί με χρέος. O. iii. 12. πρασσόντων μελίων. Fr. Thren. ii. 7. p. 19. πράξει ἀντία οἴκοθεν. P. viii. 17. ἔπραξαν φόνον λεόντεσσι. N. iii. 81. ἔπραξεν δεσμὸν τετράκναμον. P. ii. 74. κλέος ποθεινόν. I. v. 10. τοῦτο μήδεσι τεοῖσι. P. x. 19. πράσσοι εὖ σὺν πόνῳ. O. xi. 4. πράσσειν τοῦτο ἐκδώσομεν. O. xiii. 149. πράξειν ἄκοιτίν τινα Νηρηΐδων. N. v. 66. πράσσων ὁ χρόνος μὴ κάμοι. O. viii. 38. πρασσόντων εὖ. O. iv. 7. πράξαις ἄρμενα. O. viii. 96. πέπραγεν εὖ. P. iii. 134. πρώσσοιτο Αὐγέαν μισθόν. O. x. 36. πράξασθαι πόνον οἱ ἤλπετο. P. iv. 433. πανύροις εὐμαρές. P. iii. 205. πεπραγμένον ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν. O. ii. 29.

πραΰς. ἀστοῖς βασιλεύς. P. iii. 125.

πραΰν ὄαρον ποτιστάζων. P. iv. 243. πραΰ τείνων. O. xiii. 121.

πραΰμητις. πραΰμητιν Ἐλευθώ. O. vi. 71.

πρέπω. πρέπει βοὰ σὺν νικαφόρῳ. N. iii. 118. πρέπει γαρυέμεν. N. vii. 121. θνατοῖς θνατά. I. v. 20. νᾶιν. P. iv. 261. τὸν μελίων λυρᾶν τε τυγχανέμεν. O. ii. 83. χρυσὸς ἐν βασάνῳ πειρῶντι. P. x. 106. ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν. P. v. 57. ἀοιδᾷ νέων ἀπύειν. P. v. 139. ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι ἀοιδαῖς. Fr. Epinic. ii. 1. p. 3. πρέπεν εἶδος θυγατρὶ Κρόνου. P. ii. 70.

πρεπόντως. O. iii. 16.

πρέσβυς. ἐν βουλαῖς. P. iv. 502. πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ πρῶξιν. Fr. Scol. ii. 2. p. 11. v. Not. πρεσβύτεραι βουλαί. P. ii. 121. πρεσβυτέρων ἀγῶνα. O. ix. 136. πρεσβύτατον ἔτεκεν Ἰάλυσον. O. vii. 136. v. Schol.

πρίαμαι. πρίατο θανάτοιο κομιδὰν πατρός. P. vi. 38.

πρίν. ἔλεν. N. iv. 45. ἔδικτο. I. viii. 151. εἶρπε. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43. πρὶν γενέσθαι ἔριν. N. viii. 86. ἐμπεσεῖν. N. vii. 108. ἰκέσθαι τέλος. I. iv. 54. μέσον ἅμαρ ἐλεῖν. P. ix. 199. νῶτα τυπέντα δουρὶ αἰσχυνθῆμεν. N. ix. 61. τὶ φάμεν. N. viii. 33. τυχεῖν. P. ii. 170. ὥρας κέχυται. P. iv. 76. τὸ πρίν. P. xi. 60.

πρό. πρὸ δίκας κέρδος αἰνῆσαι ὠκύτεραι φρένες. P. iv. 248. Κιθαιρῶνος. P. i. 150. Κύμας. P. i. 141. πεδὸς χεῆμα. I. vii. 26. δόμων. P. ii. 35. δωμάτων. P. v. 129. τειχέων. I. iv. 35. τειχέων Δαρδάνου. O. xiii. 78. πάντων ἔργων. O. x. 27.

προβάω. τίς τρόπος προβάσει ἄνδρα. O. viii. 83.

πρόβημι. τέρμα προβάς. N. vii. 104.

πρόβατον. πρόβατα. (equi Diomedis.) Fr. Inc. cxxxviii.

πρόγονος. πρόγονον (Ποσειδᾶνα) ἐκάλεσσε. O. vi. 66. πρόγονοι χαλκάσπιδες. O. ix. 80. προγόνων τίνα. P. vii. 16. ζαθέαν ἀγυιάν. N. vii. 135. ἑῶν. P. ix. 183. μεγάλαν τιμάν. P. iv. 262.

προείδω. προϊδεῖν τὸ ἐσσόμενον. N. i. 40.

πρόθυρον. προθύρῳ θαλάμου εὐτειχεῖ. O. vi. 2. παρὰ πρόθυρον ἐμόν. P. iii. 138. παρ' ἀγλαὸν ἰών. I. viii. 4. Ποτειδᾶνος, Κόρινθον. O. xiii. 5. προθύροισιν Αἰακοῦ φέρειν στεφανώματα. N. v. 97.

προκώμιος. προκώμιος ὕμνος. N. iv. 17.

προλέγομαι. προλέγονται Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι ἀμφ' ἀέθλοις. N. ii. 28.

προλείπω. προλιπὼν ἄντρον. P. ix. 51.

προμάθεια. ἀπόκεινται προμαθίας ῥοαί. N. xi. 61. νόῳ φέρει προμάθειαν ὁ πονήσαις. I. i. 57.

πρόμαχος. προμάχων ἀν' ὅμιλον. I. vii. 49.

προνέμω. προνέμειν ἄωτον Χαρίτων Αἰγίνᾳ. I. viii. 37.

προνοέω. προνοῆσαι τὰ εἰς ἑαυτὸν ἀτέκμαρτον. P. x. 98.

προξενία. προξενίᾳ ἦλθον τιμάορος. O. ix. 123. προξενίᾳ πέποιθα. N. vii. 96.

πρόξενος. πρόξενοι Ἀμφικτυόνων. I. iv. 13.

προοίμιον. κάλλιστον. P. vii. 2. ἐγχείων, ἀλαλά. Fragm. Inc. xxxvi. 2. προοιμίου Διός. N. ii. 3.

προπάτωρ. γεραιός. N. iv. 145.

προπετής. κλᾶρος. N. vi. 107.

προπίνω. προπίνων (οἶνον) γαμβρῷ. O. vii. 5.

πρόπολος. πρόπολον ἀοιδαῖς πάτραν. N. iv. 129. προπόλοις (τῆς Ἀργοῦς) O. xiii. 77.

προστριών. προστρεῶνα ξεῖνον. N. vii. 126.

πρός. πρὸς ἀγαθῶν κρισσόνων πίτνει πένθος. O. ii. 43. ἀθανάτων φίλος τετίμαται. I. iv. 101. δαιμόνων ὅλβον λαχών. N. ix. 107. θεῶν ποινὰ τίς ἔσται; P. iv. 112. μακάρων τυγχάνοντα. P. iii. 185. ἀνδρῶν θάλησιν νικαφορίαις. N. x. 79. ἀνθρώπων pro παρὰ—οις. P. iv. 509. Fr. Thren. iv. 9. p. 21. ἀστῶν ἀπαθής. P. iv. 530. πάτρας ἀμύνεται χάλαζαν αἵματος. I. vii. 39. Διὸς, per Jovem. Carm. in def. Solis. 9. p. 36. Fr. Inc. lxxxvi. 8. Ἀφροδίτας. Fr. Scol. ii. 7. p. 11.

πρὸς ἄκμονι χάλκευε. P. i. 167. ἰσχατιαῖς ὅλεου βάλλει' ἄγκυραν. I. vi. 18.

πρὸς ἀγυιάν. O. ix. 53. αἰθέρα ἀερθεῖσαι. N. viii. 71. ἀκτάν. Fr. Inc. lxi. 4.

ἄκραν παραμείβῃ. N. iii. 46. ἄκρον ἦλθον. N. vi. 39. ἀκτάς. I. ii. 62. ἄνδρα ἄρσιγον χεῖρας. P. iv. 425. ἀρετάν. P. xi. 42. αὐλάν. N. iv. 39. ἀῶ. P. ix. 44. γένος. O. vi. 40. γῆρας στιλίῃσι. N. ix. 160. ἐπίδαν ἐρατόντων. P. iv. 249. ἔργον μάρναται. O. v. 35. ἔργον. N. viii. 7. ἰσχατιὰν ἱκάνων. O. iii. 77. εὐφροσύναν τρέψαι ἦτορ. I. iii. 16. ζόφον. N. iv. 112. ζυγόν. N. v. 94. ἥβαν ἱκοδόσθαι θυμόν. P. iv. 525. ἀσυχίαν. O. iv. 26. θεὸν ἐρίζειν. P. ii. 162. θεὸν ᾤκιστο. N. vii. 58. θαλάμους. P. iv. 285. κάλαμον. O. x. 99. ὄρνιχα. O. ii. 159. Πιτάναν. O. vi. 46. πλόον. P. x. 45. πόλιν ἔδαν. P. ix. 185. πόριυσαν. N. vii. 44. πόρον. N. iv. 86. στάθμαν ἔσα. P. vi. 45. τίμιος ἀγαγέν. P. iv. 99. φυάν. O. i. 109. χάριν. O. viii. 10.

προσάγω. προσάγων κόσμον ἄστιϊ ξυνόν. I. vi. 101.

προσαιτέων. Fr. Inc. cxc.

προσανής. προσανεῖ ξενίᾳ. P. x. 99. προσανέα φάρμακα. P. iii. 93.

προσάπτω. προσάψω παισὶ κλέος δύσφαμον. N. viii. 63. προσάπτων. P. iii. 95.

προσαυδάω. προσηύδα κικλήσκων Ἰάσονα. P. iv. 211.

προσβάλλω. πρόσβαλον μελίταν σοφισταῖς. I. v. 37.

προσείδω. προσιδέσθαι τέρας θαυμάσιον. P. i. 50.

προσέλκω. προσέλκει ἰθέλοντα ῥοαῖς. O. vi. 142.

προσενέγκω. προσενεγκεῖν οἱ χέρα. P. ix. 62.

προσενίπω. προσεννέπω κασιγνήτας Μοίρας. I. vi. 24. προσέννεπε. P. iv. 173. φωνᾷ Χείρωνα ἐκ μεγάρων. P. ix. 49.

προσίκω. προσικτὶν παῖδας. I. i. 79, 80.

προσίρτω. προσίρπουσα χρόνον. P. i. 110.

προσίχω. προσέχεται νόῳ ἀδόντι. P. vi. 51. v. V. L.

πρόσθε. O. x. 39. 60. P. ii. 169.

πρόσθεν. P. iii. 26. viii. 93. iv. 120. N. ix. 36.

πρόσκοπος. σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν. Fr. Inc. clxxxi.

προσμένω. προσμένοι ἀλαλάν. N. iii. 105.

προσμίσγω. προσμιξε δισσόταν κράτει. O. i. 34.

πρόσοδος. πρόσοδοι πλατεῖαι ἐντὶ λογίοισιν. N. vi. 76.

προσοίχομαι. προσοιχόμενοι ἐς ναόν. P. vi. 3. v. V. L.

προσπαλαίω. προσπαλαίει Ἄτλας οὐρανῷ. P. iv. 516. προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ. I. iv. 90.

προσπτύσσω. προσέπτυκτο δαῖτας θεῶν. I. ii. 57.

προστίθημι. προσθήκε λόγῳ νᾶσον. N. iii. 120. προστιθεὶς εὐλογίαν. O. v. 56.

προστρέπω. προστραπὼν πολεμίᾳ χερί. N. iv. 90.

προστυχίω. προστύχῃ ἄθλησις θεόδοτος. Fr. Inc. cxii.

πρόσφατος. πρόσφατον ξενωθείς. P. iv. 533.

προσφέρω. προσφέρομέν τι ἢ νόον ἢ φύσιν ἀθανάτοις. N. vi. 7. v. Not. προσφέρων ἄθλον. O. ix. 162. τόλμαν καρδίᾳ. N. x. 56. νόον ἥρως πετραίου χρωτί. Fr. Inc. xlviii. 4.

προσφθέγγομαι. προσεφθέγξατο πάγον Κρόνου. O. x. 60.

πρόσφορος. ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 121. ναύχας ἀοιδά. N. ix. 17. πρόσφορον κόμπον ἰεὶς ἐν ἔργῳ. N. viii. 82. βέλεσι Δαναῶν. Fr. Inc. xvi. 2.

προσφωνέω. προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις. Fr. Inc. in Add.

πρόσω. P. iii. 197. N. iii. 35. v. Schol.

πρόσωπον. φάει ἐν καθαρῷ. P. vi. 14. χρύσιον Δικαιοσύνας. Fr. Inc. lxiii. v. V. L. τηλαυγές. O. vi. 4. φαίνοισα ἀλάθεια. N. v. 31. πρόσωπα ἀργυροθεῖσαι ἀοιδαί. I. ii. 13.

προστροπάδαν. ἵκετο σπεύδων. P. iv. 167.

προτυχὸν ξένιον. P. iv. 61.

προφαίνω. πρόφαινεν Ἀχιλεὺς Αἴγιναν ῥίζαν τε σφετέραν. I. viii. 122. μὴ προφαίνειν ἀλλοτρίοις. Fr. Inc. cxii.

πρόφαντος. πρόφαντον σοφίᾳ. O. i. 187.

πρόφασις. νόστου. P. iv. 56. ἔβαλεν ἀρετὰν ἐς σκότον. Fr. Inc. xlvi.

προφάτας. προφάταν Διὸς ἔξοχον. N. i. 91. κώμου γλυκύν. N. ix. 120. ἀοίδιμον Πιερίδων. Fr. Inc. lxxvi. 3. προ-

φᾶται Μυκηναίων λευκίππων. Fr. Inc. clxxvi.
προφατεύω ἐγώ. Fr. Inc. cxxxv.
πρόφατος. πρόφατον ἐν Νεμέᾳ. O. viii. 21.
προφέρω. προφέρει νομὸν ἀνὴρ εὐθύγλωσσος. P. ii. 159. στόμα Αἴγιναν τοῖσι. I. v. 55.
πρόφρων. ἄμβασε στρατὸν Μόψος. P. iv. 341. δέξεται νύμφαν Λιβύα. P. ix. 99. χορὸς Μοισᾶν ἄειδε. N. v. 40. Θεὸς τελεῖ δύνασιν. P. v. 157. πρόφρονα σύμμαχον ἄγε ἐς Τροΐαν. I. vi. 40. προφρόνων Μοισᾶν. I. iv. 73.
προφρόνως. ἄγων ἄγοντα. P. x. 104. προφρόνως ἀντέχομαι Ἡρακλέος. N. i. 50. ἐφίλασι. P. ii. 29.
προχέω. προχέοντι ῥόον καπνοῦ πολαμοί. P. i. 43. προχεόντων ὅτ' ἐμὰν Ἐφυραίων. P. x. 87.
προχοή. ἐν προχοαῖς λίμνας Τριτωνίδος. P. iv. 36.
πρύμνα. ἐν πρύμνᾳ. P. iv. 344. πρύμναις ἁλίαις. O. ix. 112.
πρύτανις. πρύτανι. P. ii. 106. πρύτανιν στεροπᾶν κεραυνῶν τε. P. vi. 24.
πρών. πρῶνες βουσόται ἔξοχοι. N. iv. 84.
πρώραθι. ἄγκυραν ἔρεισον. P. x. 81. καταβάς. P. iv. 59.
πρωτόγονος. πρωτογόνῳ τελετᾷ. O. x. 63.
πρῶτος. Θορὼν ψαύσεις. P. ix. 212. Ὀλυμπιόνικος Αἰακίδαις. N. vi. 31. εὗρε. Fr. Epinic. iv. 1. p. 7. πρώτα χάρις. P. i. 65. πρώτῳ ἁλικίᾳ. N. ix. 101. Ὀλυμπιάδι. O. x. 71. πρώτῳ βάματι. P. iii. 76. πρώταν θεῶν. N. xi. 7. πρῶτον. O. vi. 58. 126. 149. P. iv. 55. 385. viii. 66. N. i. 66. ii. 6. I. vi. 5. Fr. Inc. c. 1. πρώτοις καὶ τετράτοις ἅμα. O. viii. 60. πρώτιστος ἥρως. P. ii. 57. πρώτιστον. N. vi. 46.
πταίω. μὴ πταίσῃς σύνθεσιν ἐμὰν ποτὶ ψεύδει. Fr. Inc. xxiii. 3.
πτάμαι, a πτῆμι, volo. πτάμεναι νοήματι. Fr. Schol. i. 5. pag. 8. 10.
πτερόεις. Πάγασος. I. vii. 64. πτερόεντι τροχῷ. P. ii. 41. πτερόεντα αἰετόν. P. ii. 91. ἵππον. O. xiii. 122. ὀϊστὸν ἴει. O. ix. 17. νέον ὕμνον. I. v. 80.
πτερόν. ἐν πτεροῖσιν ἵππους. O. i. 140. πτεροῖσιν ἀέθλων ἐστεφάνωσε χαίταν. O. xiv. 35. πορφυρέοις νῶτα πεφρίκοντας. P. iv. 325. πτερὰ πολλὰ νικᾶν. P. ix. 220.
πτέρυξ. πτέρυγ' ὠκείαν ἀμφοτέρωθεν χαλάξεις. P. i. 11. πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Πιερίδων. I. i. 90.
πτολίπορθος. πτολιπόρθοις ἐν μάχαις. O. viii. 47.
πτυχή. πτυχαῖς κλεινναῖς Πίνδου. P. ix. 28. Κρισαίαισιν. P. vi. 18. Πίλοπος. N. ii. 33. ὕμνων κλυταῖς. O. i. 170.
πτώσσω. πτώσσοντι ἀπάροι ἐχθρῶν. P. viii. 123.
πυγμή. πυγμαῖς ἄπειρα. O. vii. 30. τέλος. O. x. 81.
πυγμαχία. πυγμαχίᾳ ἀπεφάνατο οἶκον ταμίαν στεφάνων. N. vi. 43. πυγμαχίας ἕνεκεν. O. xi. 12.
πύγμαχος. πυγμάχου Νικοκλέους μνᾶμα. I. viii. 135.
πυθμήν. πυθμένα Ταρτάρου πιέζεις. Fr. Inc. xxviii. 5.
πυκινός. πυκινῷ. θυμῷ. P. iv. 129. πυκινὰν μῆτιν. P. iv. 103. πυκινώτατον ἐρετόν. Fr. Epinic. ii. 2. p. 6.
πυκνός. πυκναῖς βουλαῖς Τιρισίαο. I. vii. 11. πυκνότατον καλάμαις Σίσυφον. O. xiii. 73.
πύκτης. πύκταν νιν ἐλεῖν ἀρετάν. N. v. 95. πύκτας νικῶν. O. x. 20.
πύλα. πυλᾶν οἰχθεισᾶν. N. i. 61. πύλαις Κάδμου. P. viii. 67. Κάδμου εὐστιχίσι. I. vi. 111. Κορίνθου. O. ix. 129. ἐν π. πόντιο. N. x. 50. πύλας ὕμνων. O. vi. 44. Γαδειρίδας. Fr. Inc. xii. v. Not.
πύξ. ἀρετὰν εὑρόντα. O. vii. 163.
πῦρ. αἰθόμενον ἄτε διαπρέπει. O. i. 2. ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν. P. iii. 66. νὶν οὐκ αἰόλει. P. iv. 414. πνεόντων ἵππων. O. vii. 130. πνέοισαν Χίμαιραν. O. xiii. 128. οὐ πῦρ σχήσει τὸ πεπρωμένον. Fr. Inc. xxii. πῦρ πνέοντος. Fr. Inc. lxxviii. χειμέριον. P. iv. 473. πυρὸς ἀενάου κεραυνόν. P. i. 9. ἁπλάτου φαγαί. P. i. 41. καιομένοιο φλόγα πνέων. P. iv. 401. πυρὶ ζείοισαν.

Ο. i. 77. στερινῷ. P. iii. 87. στερεῷ. Ο. x. 45. καιόμενος. P. iii. 181. καυθείσᾳ γαίᾳ. N. x. 65. τηλεφανεῖ παντοῖα σύμματα μιγνύντων. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

πυρά. πυρὰ καιομένα διέφαινε. P. iii. 77. πυρὰν τάφου Ϝ'. I. viii. 126. πυραὶ ἁπτὰ δαίσαντο φῶτας. N. ix. 56. πυρᾶν ἁπτά. Ο. vi. 23.

πύργος. πύργος ἔστεος. P. v. 75. τετείχισται ἀρεταῖς ἀναβαίνειν. I. v. 57. πύργος νέον ἐσαλλόμενοι δράκοντες. Ο. viii. 49.

πυριπνέω. πυριπνέοντα σώματα βοῶν. Fr. Inc. lix. 2.

πυροφόρον Λιβύαν. I. iv. 91.

πυρόω. πυρωθέντων Τρώων ἀμφὶ Ἑλένᾳ. P. xi. 51.

πυρπάλαμον βέλος. Ο. x. 96.

πυρσός. πυρσὸν ὕμνων ἆψαι. I. iv. 74.

πυρφόρον κεραυνὸν πλᾶξε. N. x. 132.

πῶλος. πώλους ποικιλανίους ἰδάμασσε. P. ii. 15.

P.

ῥά. καί ῥα. P. iii. 79. Ο. vii. 108.

ῥάδδος. ῥάδδον ἀκινήταν ἔχειν Ἀΐδας. Ο. ix. 51. κατὰ ῥάδδον ἐπίων. P. ii. 133.

ῥᾴδιος. ῥᾴδιον πόλιν σῶσαι καὶ ἀφαυροτέρους. P. iv. 484. ῥᾴτερον εἰδότι. Ο. viii. 78.

ῥαίνω. αὐτὸν ὕμνῳ. P. viii. 81. ῥαινέμεν εὐλογίαις νᾶσον. I. vi. 30. ῥαίνων φόνῳ πεδίον. I. viii. 109. ῥανθεῖσαν δρόσῳ ἀρετάν. P. v. 134.

ῥαίω. αἰὼν ἐῤῥαίσθη δι' ὀστέων. Fr. Hyporchem. iii. 6. p. 24.

ῥαπτός. ῥαπτῶν ἐπέων. N. ii. 2. v. Not.

ῥείθρον. Ἀλφειοῦ. Ο. ix. 29. ῥείθροις Ἀσωποῦ. N. ix. 22. Εὐρώτα. I. v. 43. ῥείθροισιν Ἀλφειοῦ. Ο. xiii. 49. Δίρκας. I. i. 38.

ῥέζω. ῥέζοντα καλά. P. ix. 171. ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. N. iv. 52. ῥέζοντας ἑκατόμβας Διΐ. P. x. 53. ῥέξας κάλλιστα. Ο. ix. 142.

ῥέπω. ῥέπει πολλᾷ. Ο. viii. 31. ῥέποντα πρὸς ἀῶ. P. ix. 44.

ῥέω. ῥέον κῦμα. Ο. x. 15. ῥέοντα εὐρὺ Ἀλφεόν. Ο. v. 42.

ῥηγμίν. ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου. N. v. 24.

ῥηθὲν μάντευμα. P. iv. 132. ῥηθὲν πρότι. ψαύει ἀθανάτοις τιμαῖσι. Fr. Epinic. ii. 5. p. 3.

ῥῆμα. ἐργμάτων χρεωιώτερον βιοτεύει. N. iv. 10. τοῦ Ἀργείου φυλάξαι. I. ii. 16. τῶν Ὁμήρου πόρσυνε συνθέμενος. P. iv. 494. ῥήματα πλέκων. N. iv. 153.

ῥῆσις. ῥῆσιν παλίγγλωσσον ἀγγίλων θέσαν. N. i. 90. ῥήσιες ἀνθρώπων παλαιαὶ φαντί. Ο. vii. 101.

ῥιγέω. μηκέτι ῥίγει. N. v. 92.

ῥίζα. ῥίζαν ἀστέων μελησίμβροτον. P. iv. 26. σπέρματός. Ο. ii. 82. σφετέραν πρόφαινε. I. viii. 122. τρίταν θάλλουσαν εὐήρατον. P. ix. 14.

ῥινός. ῥινῷ λέοντος. I. vi. 53.

ῥίμφα. ἐτόξευον. I. ii. 5.

ῥιμφαρμάτου. ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας. Ο. iii. 66.

ῥιπά. ῥιπὰν ἀνδροδάμαν οἴνου μελιηδέος. Fr. Inc. lx. 2. ῥιπαὶ πόντου. Fr. Inc. xlv. ῥιπαῖς ἀνέμων πλουέοντας. P. ix. 85. παντοδαπῶν. Fr. Prosod. ii. 3. p. 27. θαλασσίαις πιμφθείς. N. iii. 102. βελέων. N. i. 103. κατασχόμενος αἰετός. P. i. 18. ῥιπὰς ὠκυπόρους ἀνέμων. P. iv. 346.

ῥίπτω. ῥίψαις μακρά. P. i. 86. χερσὶ δ' ἀμφοῖν. P. iii. 102. ἔῤῥιψε Πάγασος δεσπόσαν. I. vii. 64. ἔριπτον ex em. P. iv. 427.

ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Fr. Inc. xxxv.

ῥιψαύχην. ῥιψαύχενι σὺν πλόῳ. V. L: Fr. Inc. xxxvi.

ῥοά. ῥοαὶ ἄλλοτ' ἄλλαι. Ο. ii. 62. προμαθείας ἀπόκεινται. N. xi. 61. ῥοαῖσιν ἐπίων κλυταῖς. I. vii. 26. Μοισᾶν ἰνίζαλιν αἰτίαν μιλίφρονα. N. vii. 17. ῥοὰς τεναγέων ἱερύνασε. N. iii. 43. ὕδατος. N. vii. 91.

ῥόδον. ῥόδα κόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. ἅτε χθὼν ῥόδοις φοινικίοισιν, ἄνθησαν. I. iv. 31.

ῥόμβος. αἰετοῦ ῥόμβου ἴσχει ἀναπτυσσόμενα. I. iv. 80. ἀκόντων εὐθύν. Ο. xiii. 134. ῥόμβοι μεγάλοι κυμβάλων. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43.

ῥόος. ῥόον καπνοῦ. P. i. 43.

ῥόπαλον. ῥόπαλον τραχύ. Fr. Hyporchem. iii. 3. p. 24.

ῥυσίδιφρος. ῥυσίδιφρον χεῖρα φωτὸς πλαξίππου. I. ii. 31.

ῥύω. ῥύοντό μιν κορύσσοντα ἔργον. I. viii. 114. ἐῤῥύσατο φίλον ἄνδρα ἐκ πόνων. P. xii. 33.

Σ.

σαθρός. σαθρὸν κῦδος ἀφάντων. N. viii. 58.

σαίνω. ἔσασέν μιν φίλον καί τις μεγαλάνωρ. P. i. 100. ἔσαναν ποτὶ ἀγγελίαν ἐσθλοί. O. iv. 7. σαίνων ποτὶ πάντας. P. ii. 151.

σᾶμα. παρὰ σᾶμα θανάτου νέονται ἀφνεὸς πενιχρός τε. N. vii. 28. Not. ἢ σᾶμα φέρεις πολέμου τινός. Carm. in def. Solis 14. p. 36. σάματι παρ' ἀρχαίῳ Πέλοπος. O. x. 31. διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος κρύψαν. P. ix. 144. σάματι Διὸς πιθόμενοι ἥρωες. P. iv. 355. σάμασιν ἀοιδοὶ πείθονται. P. i. 5.

σάμερον. O. vi. 47. χρὴ παραστάμεν. P. iv. 1. xii. 52.

σὰν, τὸ, κίσδαλον. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. v. Not.

σάρξ. σαρκῶν ἐνοπάν. Fr. Inc. lix. 3.

σάφα. εἶπας. O. viii. 61. ἔχεις. P. ii. 104.

σαφανής. σαφανὲς κατέφρασεν. O. x. 67.

σαφής. ἀρετά. I. i. 30. σαφὲς τέκμαρ ἐκ Διός. N. xi. 56. ἔμαθε. P. ii. 45. Σαίσομαι Ἀλκμᾶνα. P. viii. 65. ἴστω. I. vii. 37. λέγειν. O. xiii. 64. φαίην ἐσσόμενα. O. xiii. 146.

σαφέως. O. vi. 35. φράσσατε. P. iv. 208. Σαφέστατόν μοι τέθμιον. I. vi. 28.

σαόω vel σαώζω. σαώθη ἐκ πόντου. P. iv. 287. ἐσάωσεν τόλμα ζαμενής. Fr. Inc. clxxxi.

σβεννύω. σβεννύεις κεραυνὸν πυρός. P. i. 8.

σβίζω. σβίζομεν πόλιν. P. v. 106. σβιζόμενοι πρόσβαλλον. I. v. 37.

σέβω. σέβοντι τιμάν. O. xiv. 7. σέβεσθαι μάλιστα Κρονίδαν Θεῶν. P. vi. 25.

σέθεν pro σέο vel σοῦ. O. i. 81. v. 44. vi. 139. P. i. 171. N. i. 4. vii. 3. I. i. 39. iii. 7. I. i. 79. N. iii. 8. O. viii. 59.

σεισίχθων. σεισίχθονα υἱὸν Κρόνου. I. i. 76.

σείω. σείσαι πόλιν. P. iv. 484. σεσεισμένον γνώμᾳ ἀποτρόπῳ. P. viii. 134.

σελάνα. σελάνας εὐώπιδος φάος ἐρατόν. O. x. 90.

σέλας. ἀμέρας καθαρὸν καλύψαι σκότει. Fr. Inc. xcviii. 4. λάβεν Ἀφαίστου. P. iii. 69.

σέλινον. σελίνων Δωρίων στεφάνωμα ἀναδεῖσθαι κόμαν. I. ii. 23. ἀπὸ Δωρίων ἔλαχεν (στέφανον) Ἴσθμιον. I. viii. 137. δύο πλόκοι αὐτὸν ἔρεψαν. O. xiii. 46. σελίνοις Κρισθίοις Σάλπαι. N. iv. 143.

σεμνός. σεμνὰν Θιόν. P. iii. 140. Θέτιν. N. v. 47. Θυσίαν. O. vii. 77. σεμνὸν αἰνήσειν δόμον. N. i. 112. σεμνὸν ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 11. ἄμπνευμα Ἀλφιοῦ. N. i. 1. ἄντρον. P. ix. 50. Ἰδαῖον. O. v. 43. Θάλος Ἀλκαϊδᾶν. O. vi. 114. Θεάριον. N. iii. 121. v. Schol. σεμνὸν ἔπεστί τι ψευδέεσσιν. N. vii. 33. σεμνᾶν Χαρίτων. O. xiv. 11. σεμνῶν Αἰακοῦ γουνάτων. N. viii. 22. σεμνοῖς δαπέδοις. N. x. 51. σεμνοὺς ὀχετούς. O. v. 27.

σθένος. σθένος πράσσει ἔργῳ. N. i. 89. σθένει καὶ τόλμᾳ. P. x. 38. σθένει ἔκπαγλος. I. vii. 29. Θρασεῖ γυίων ἐρίζοντι. N. v. 72. πλούτου. I. iii. 3. χερῶν. N. x. 90. κραιπνοί. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. σθένος ἀγωνίας οἷον ἔρπος. P. v. 151. ἀδίαντον ἐξέπεμψας παλαισμάτων. N. vii. 107. ἀελίου χρύσεον. P. iv. 257. ἀμφέροντι ἀρεταί. N. xi. 49. ἔμαρψεν. N. vi. 20. ἐντέων. P. v. 46. ἡμιόνων ζεῦξον. O. vi. 38. Θνατὸν ἄγει Μοῖρα. N. xi. 54. ἵππιον καταζευγνύῃ. P. ii. 22. κρατησίμαχον υἱῶν. P. ix. 150. ὕδατος. O. ix. 77. νιφετοῦ ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 36. τὸ πάντολμον Ἡρακλέος. Fr. Encom. i. 4. V. L. p. 39. ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος. Fr. Inc. lxxxii. p. 78.

σιγά. σιγᾶς πιστοτάτας (al. πιστοτάτα) ὁδός. Fr. Inc. xciii. p. 82.

σιγαλός. σιγαλὸν ἀμαχανίαν φυγών. P. ix. 163.

σίγημι (al. σιγῶμι) πάμπαν. Fr. Inc. ii. p. 49. med.

σιγάω. σιγᾷ οἱ στόμα. N. x. 53. σιγάτω ἀρετὰν πατρῴαν. I. ii. 66. τὸ σιγᾶν ἐστὶ σοφώτατον νοῆσαι. N. v. 32. ἕκαστον σεσιγαμένον. O. ix. 156.

[τὸ σίγμα. v. σάν. *Ex Schedis.*]

σιδαρίτας. σιδαρίταν πόλεμον. N. v. 35.

σιδάρεος. σιδάρεον τέκος Ἀλκμάνας. Fr. Epinic. iii. p. 3.

σίδαρος. σιδάρου πλαγαί. P. iv. 438. πλαγαῖς. O. x. 46. σιδηροῦν (corr. σιδαροῦν) σχήσει τεῖχος. Fr. Inc. xxii. p. 57.

σιδαροχάρμας. σιδαροχαρμᾶν ἀνδρῶν ἵππων τε. P. ii. 4.

σιωπά. σιωπᾷ ἔπταξαν ἀκίνητοι. P. iv. 101. σιωπαὶ τῶν ἀπειράτων ἄγνωστοι. I. iv. 51.

σκαιός. σκαιότερον χρῆμα. O. ix. 57.

σκᾶπτον. μόναρχον. P. iv. 270. σκάπτῳ ἀγλαᾷ πέλας. N. xi. 4. ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς εὖδει αἰετός. P. i. 10. σκάπτῳ καθαρῷ. O. vi. 158. ἐλαίας. O. vii. 50.

σκευά. σκευᾶς ἑτέρας ὀχοίσας βαθύ. P. ii. 145.

σκιά. σκιᾶς ὄναρ — ἄνθρωποι. P. viii. 136.

σκιαρός. σκιαρᾶν ἀπὸ παγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. σκιαρὸν φύτευμα. O. iii. 31.

σκιερός. σκιερὸν λιβάνῳ. Fr. Thren. i. 5. p. 17.

σκίμπτω. σκίμψατο ἄροτρον ἐν μέσσοις. P. iv. 399.

σκιόεις. σκιοέντων ὀρέων ἔχει κευθμῶνας. P. ix. 61.

σκληρός. σκληρᾶς ἐλαίας σκάπτῳ. O. vii. 50.

σκόλιον, τό. σκολίου ἀρχὰν μελίφρονα. Fr. Scol. i. 15. p. 10.

σκολιός. σκολιᾶς ἀπάτας τεῖχος. Fr. Inc. iv. (σκολιαῖς ἀπάταις. v. V. L.) σκολιαῖς ὁδοῖς. P. ii. 156. σκολιοῖς (V. L. σκολιοὺς) γένυσι. Fr. Inc. xcii. 4.

σκόπελος. σκόπελον μέγαν Θηβᾶν λιπαρᾶν. Fr. Dithyramb. ix. 4. p. 45.

σκοπέω. σκόπει ἄστρον. O. i. 7.

σκοπιά. σκοπιᾶς ἐφίψασθαι. N. ix. 112. σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἕστα. Fr. Inc. xv. 3.

σκοπός. ἄντα σκοποῦ. N. vi. 46. σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν. N. ix. 131. σκοπῷ ἔπεχε. O. ii. 160. παρὰ σκοπόν. O. xiii. 134. σκοπὸν Δάλου. O. vi. 101. Μαγνήτων. N. v. 51. ἔλασεν ἄκοντι. O. x. 85. οὐκ ἔλαθε. P. iii. 46. σκοποὶ Ὀλύμπου. O. i. 86.

σκοτεινός. σκοτεινὸν ψόγον ἀπέχων. N. vii. 89.

[σκότιος erat in P. Schol. B. ad Iliad. ξ. 24. *Ex Schedis.*]

σκότος. σκότῳ κυλίνδει κευεὰν γνώμαν. N. iv. 65. ἐν σκότῳ καθήμενος. O. i. 13. σκότει κελαινεφεῖ παλύφαι ἀμέρας σέλας. Fr. Inc. xcviii. 3. κρύπτειν ἔοικε. Fr. Inc. cxii. ἐς σκότον αἰπὺν ἔβαλε. Fr. Inc. xlvi. σκότον ἄπειρον ἐρεύγοντι ποταμοὶ βλῆχροὶ νυκτός. Fr. Thren. i. p. 18. σκότον πολὺν ἔχοντι ἀλκαί. N. vii. 19.

σκυρωτός. σκυρωτὰν ὁδόν. P. v. 124.

σκύταλον. Ἡρακλέης χερσὶν τίναξε. O. ix. 45. Σκυτάλα Μοισᾶν. O. vi. 154.

σμικρός. ἐν σμικροῖς σμικρὸς ἔσσομαι. P. iii. 191.

σοφία. O. vii. 98. ἐχθρά. O. ix. 57. παράγοισα κλέπτει. N. vii. 33. σοφία (Ἀσκλαπιοῦ). P. iii. 96. σοφίας ὁδὸν ἔθηκας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 6. p. 36, 37. λόγον κυριώτερον. Fr. Inc. lxxxiii. p. 78. ὀλίγον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν. Fragm. Inc. xcix. 3. p. 84. καρτὸν ἀτελῆ δρέπειν. Fr. Inc. cxi. p. 87. σοφίᾳ ἄνδρες μίγιστοι. Fr. Thren. iv. 6. p. 21.

σοφός. ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ. O. ii. 154. xiv. 9. ἁρμαρκλάται πέφανται. P. v. 154. δοκεῖ πολλοῖς πεδαφρόνων. P. viii. 104. v. V. L. εἰ σοφός. I. ii. 19. σοφᾶς Πειθοῦς. P. ix. 69. σοφῷ ἀνδρί. I. i. 62. v. Not. σοφὸν Αἰσονίδαν. P. iv. 386. παρίπλαξαν. O. ii. 56. σοφοί. O. v. 37. N. vii. 25. ἔφυν. P. i. 81. κάλλιον φέροντι. P. v. 15. κατὰ δαίμονα. O. ix. 42. τέκτονες ἐπέων. P. iii.

201. αἴνησαν ἔπος. Fr. Inc. xxix. σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες. N. iv. 3. σοφῶν ἐπέων κρηπῖδα βάλλετο. P. iv. 245. μητίεσσι ἀμφιβάλλεται ὕμνος. O. i. 15. v. Not. et Addend. στόματα. I. viii. 105. σοφοῖς ἀνδρῶν. N. viii. 70. ἄθατον. O. iii. 80. ἀκοά. P. ix. 135. γίνεται εὐδαίμων. P. x. 35. πολίταις. P. iv. 526. σοφώτατόν ἐστιν ἀνθρώπων νοῆσαι. N. v. 35. σοφώτατοι μάρτυρες. O. i. 54.

σόφισμα. σοφίσματ' ἀρχαῖα ἐνέβαλον καρδίαις. O. xiii. 24.

σοφιστής. σοφισταῖς μελέταν πρόσβαλλον. I. v. 36.

σπαράσσω. σπάραξε πλευράς. Fr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

σπάω. σπασσάμενος ἄροτρον. P. iv. 416.

σπίω, σπέομαι. σπίεσθαι ἐφετμαῖς. I. vi. 25. σπομένων πελάγει. P. iv. 70.

σπέρμα. ἀδείμαντον Ἡρακλέος φέρων. N. x. 30. θεοῦ καθαρὸν φέρεσα. P. iii. 27. θνατῶν ἔσταξε. N. x. 152. μέγιστον ἔχει. O. ix. 93. φλογὸς οὐκ ἔχοντες. O. vii. 87.

σπέρχω. σπερχθεῖσα θυμῷ βασίλεια. N. i. 60.

σπεύδω. σπεύδει ὄρσαι. O. iv. 21. σπεῦδεν ὅμιλος. N. ix. 50. μὴ σπεῦδε βίον. P. iii. 110. σπεύδειν ἀρετάν. I. iv. 22. σπεύδων ἵκετο πρωτοτρόπαδαν. P. iv. 168.

σπλάγχνον. ὑπὸ σπλάγχνων. O. vi. 73. ὑπὸ πατέρος. N. i. 53.

σποδέω. σποδέων χεράδει. Fr. Inc. cxxxi.

σπονδά. σπονδαῖσιν νεκταρέαις ἄρξαι. I. vi. 55.

σπονδοφόρος. σπονδοφόροι κήρυκες. I. ii. 35.

σπουδά. σπουδᾷ συνεφαπτόμενος. O. x. 117.

σπουδαῖος. σπουδαῖον λόγον. P. iv. 232.

στάδιος. σταδίων θαλάμων. O. v. 29.

στάδιος, ὁ, et τὸ στάδιον. σταδίου δρόμον. O. xiii. 42. ἐπὶ στάδιον γυμνόν. P. xi. 74. εὐθύτονον ἀρίστευσεν. O. x. 76. σταδίων δισσῶν. N. viii. 26. σταδίοις γυμνοῖς. I. i. 31.

στάζω. ἔσταξε σπέρμα θνατὸν ἥρως. N. x. 153.

στάθμη. στάθμας Ἑλλίδα ἐν νόμοις. P. i. 120. στάθμας περισσᾶς. P. ii. 166. στάθμαν πατρῴαν. P. vi. 45. ἄντινα ἐφαμερίαν. N. vi. 13.

σταθμάω. σταθμᾶτο ἄλσος πατρί. O. x. 53. [V. de voce *Monthl. Rev.* April. 1799. p. 429. *Ex Schedis.*]

σταθμός. σταθμὸν Ἀΐδα. O. x. 110. σταθμῶν αἰπεινῶν. P. iv. 136. παρὰ σταθμῶν Οἰνομάου καὶ Πέλοπος εὐηράτων. O. v. 22. ἐς σταθμοὺς οὐρανοῦ. I. vii. 66.

στάλα. στάλαν θέμεν Καλλικλεῖ λευκοτέραν Παρίου λίθου. N. iv. 131. v. Not. στηλᾶν (leg. σταλᾶν) Ἡρακλέος. O. iii. 79. στάλαισιν ἄπτονθ' Ἡρακλείαις ἐσχάταισιν οἴκοθεν. I. iv. 19.

στάσις. ἀντιάνειρα. O. xii. 23. στάσιν δεινάν. N. ix. 31. οὐλομένην. Carm. in def. Solis 17. p. 36. ἐπίκοτον ἀπὸ πρατήδων ἀνέμων (leg. ἀνελῶν). Fr. Inc. vii. 4. στασίων. Fr. Inc. xliii. 4. p. 65.

στάω. (ἵστημι.) ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ ὀρθῷ Δωρίδα ἀποικίαν. I. vii. 19. στᾶσεν αὐτὰν ποτὶ γραμμᾷ. P. ix. 209. ἔστασεν ἑορτὰν πενταετηρίδα. O. x. 70. ὀρθούς. P. iii. 95. ἅπαντα χορόν. P. ix. 200. Ὀλυμπιάδα. O. ii. 6. ἔσταθαν καρδίαν ὀρθάν. P. iii. 170. ἀναπνοάν. P. iv. 354. στάσομαι. N. v. 29. ἱστάθη. P. iv. 148. στάθεν ἔναντα σχεδὸν τύμβῳ. N. x. 124. σταθεὶς θαύμαινε δένδρεα. O. iii. 57. ἀμφὶ Πύλον. O. ix. 46. ἐν θυρέτροις Ἀμφιτρύωνος. I. vii. 10. cf. ἵστημι.

στέγω. στέγετο παρδαλέα (— ἑᾳ) ὄμβρους φρίσσοντας. P. iv. 144. v. Not. V. L.

στείχω. στεῖχε ἐπὶ ὁλκάδος ἔνθ' ἀκάτῳ ἀπ' Αἰγίνας διαγγέλλουσα. N. v. 6. στείχειν μαργουμένους ἐπώτρυνε. N. ix. 47. στείχοντα ἐν ὁδοῖς εὐθείαις. N. i. 38. σὺν κόρῳ. N. i. 98.

στέλεχος. ἐν στελέχει δρυός. N. x. 115. cf. Not.

στέλλω. στέλλειν πλόον. O. vii. 61. ἴδιος ἐγὼ ἐν κοινῷ σταλείς. O. xiii. 69.

στεναγμός. ὀστέων στεναγμὸν βαρύνθην ἰδών. Fr. Inc. lix. 4. p. 71.

στιερός. στιερῷ πυρί. O. x. 45. στιερᾶν ἐδυνᾶν ἀντίτομα. P. iv. 394.

στερίω. στιρηθεὶς ὅπλων Αἴας. N. viii. 46.

στέρνον. στέρνῳ Πολυδεύκεος ἔμβαλον. N. x. 127. στέρνων ἀμπνοάν. P. iii. 103. στέρνα λαχνάεντα πιέζει. P. i. 36.

στεροπή. στεροπᾶς ἀκτῖνες ἀποπηγνύμεναι. P. iv. 354. στεροπᾶν πρύτανιν Κρονίδαν. P. vi. 26. στεροπαῖσι ἐναλίγκιον ἀκμᾶν ποδῶν. I. viii. 83.

στιφαναφορία. στεφαναφορίαν δίξαι. O. viii. 14.

στέφανος. περίκειται. O. viii. 100. στεφάνῳ ἐλαίας. O. xi. 13. μετὰ στέφανον ἰών. O. iv. 36. ἄβρὸν μυρσίνας ἁλίκων τις πλεκίτω Κλεάνδρῳ (ἐπὶ τῷ. I. viii. 148. ἀριστᾶς. O. iii. 32. Μοίσαισιν ἕδωκ' ἀρόσαι. N. x. 48. τρίτον ἐπισβαλών. P. xi. 22. εὐανθέα πόρε. I. vii. 72. λάμβανέ οἱ. I. v. 78. παγκρατίου ὅτι νικῇ. N. v. 9. ποταίνιον ἔλαχε. O. x. 72. (στιχίων) Ἰλίῳ ἐπιστεῦξαι. O. viii. 42. ὕψιστον δέδεκται. P. i. 195. στέφανοι ἀθρόοι ἀνέδησαν νικάσαντα (κατ') ἴδιαν. I. v. 10. ζευχθέντες ἔπι χαίταισι. O. iii. 11. καὶ τιμαὶ ἵππων εὐφραίνουσίν τινα. Fr. Inc. lxxxix. 2. στεφάνων ἄωτον. O. v. 2. δεξάμενοι. I. vi. 6. ἄωτοι. O. ix. 30. ἕκατι. P. x. 89. κλυτοκάρπων ἄτερ οὐ νέονται. N. iv. 125. νικαφόρων γενόμενοι. I. i. 29. ὀπαδὸν ἀοιδάν. N. iii. 12. ὅρμων πέσωμεν. N. iv. 28. μὴ ἐν ἐρφανίᾳ πέσωμεν. I. viii. 15. πλεόνων ταμίαν. N. vi. 44. Πυθίων τυχόντα. P. x. 41. πεθμὸν ἐγκώμιον. O. xiii. 39. ἰαδέτων λοιδὸν λάβεσε. Fr. Dithyramb. iii. 6. στεφάνοις χέρας ἐνιπλέκοντι. O. ii. 136. αἴγλαν ἀέθλων. P. iii. 131. ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν. P. ii. 11. ἔμιχθεν. N. ii. 34. Λατοΐδα θεμιπλέκτοις. N. ix. 126. στεφάνοισι βάλλω. P. viii. 80. ἵπποις τε κλυτὰν ἔσσεσθαι. P. i. 71. ποίας ἔρεπτόν μιν. P. iv. 426. v. V. L. χαῖταν ἁρμόζων. I. vii. 54. στεφάνους δίξαντο. O vi. 43. δεξαμένῳ. I. iii. 18. εἴρειν ἐλαφρόν. N. vii. 113. ὥπασε. I. i. 11. δίκον ἐπί μιν. P. ix. 119.

στεφανόω. ἐστιφάνωσέ οἱ χαίταν πτεροῖσι ἀέθλων. O. xiv. 38. ἐστεφάνωσαν νίκαι Ἀριστα γόραν πάτραν τε. N. xi. 26. στεφανῶσαι νόμῳ ἱππικῷ. O. i. 163. στεφανωσάμενος Ὀλυμπίᾳ. O. xii. 25. ἔργεσι. πρῶτος ἀπ' Ἀλφειοῦ. N. vi. 34. παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον ἄνδρα. O. vii. 29. στεφανωθεὶς ἐλαίᾳ Πισάτιδι. O. iv. 24. ἐστεφανωμένον ποίᾳ Παρνασίᾳ. P. viii. 27.

στιφάνωμα. ἀγέρωχον πλεύτου. P. i. 96. δέξαι Μίδᾳ. P. xii. 9. σελίνων Δωρίων. I. ii. 22. Κυράνας. P. ix. 5. παγκρατίου ἐπάξιον. I. iv. 76. στεφανώματα βωμῶν νεόδματα. I. iv. 106. φέρειν, ποιάεντα ἄνθεα. N. v. 98.

στήθος. σκιδναμένης ὀργῆς ἐν στήθεσιν. Fr. Inc. xxxviii. στηθέων ἔξωθεν οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2.

στήλη. vid. Στάλα.

στιβαρός. στιβαρᾶς πλευράς. Fr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

στίξ. στίγες ἀνέμων βαρυγδούπων. P. iv. 373. ἐπίων Μηδείας. P. iv. 100. στίχας ἀνδρῶν. N. ix. 91.

στόλος. στόλῳ ἐλευθέρῳ. P. viii. 141. παγκρατίου περισθενεῖ. N. iii. 27. στόλον εὐανθέα ἀναβάσομαι. P. ii. 114.

στόμα. βραχύ μοι ἐστὶν ἀναγήσασθαι. N. x. 35. v. Not. οἱ σιγῷ. N. x. 54. προφέρει Αἴγιναν πάτραν τοῖσι. I. v. 55. στόματος ἀθανάτου ἀπέπνευσε. P. iv. 18. στόμα Ἅιδα χθόνιον. P. iv. 78. Ἀξείνου. P. iv. 362. παραβάλλει Ἡρακλεῖ. P. ix. 152. ἀπό μοι λόγον στόμα ῥίψον. O. ix. 55. στόματα σοφῶν ἀνέδειξαν ἀπείροις ἀρετὰν Ἀχιλλέος. I. viii. 106. ἀπὸ στομάτων τὸ Σὰν κίβδαλον εἶρε. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 44.

στοναχά. στοναχαῖς δάκρυα τέγγων. N. x. 141.

στονόεις. στονόεντα χάλκεον ὅμαδον. I. viii. 54.

στράταρχος. στράταρχον ἐναρίμβροτον Αἰθιόπων. P. vi. 31. ἄφοβον Αἰθιόπων. I. v. 50.

στρατιά. ἄνευ στρατιᾶς εἷλεν Ἰωλκόν. N. iii. 59. στρατιᾶς ἐμᾶς ὀφθαλμόν. O. vi. 26. στρατιὰν Αἰολέων ἀνάγων. N. xi. 45. Ἑλλανίδα ἤλεγξαν ὠκύτατι. P. xi. 75.

στρατεύομαι. ἐστρατεύθη δίκαν Φιλοκτήταο ἐφέπων. P. i. 98.

στρατός. λάξερος. P. ii. 160. Θαυμαστὸς ἐγένοντο. P. ii. 83. νεφέλας ἀμείλιχος. P. vi. 11. στρατοῦ κύριε. P. ii. 108. Λαναῶν. P. viii. 73. στρατῷ Ἀμφικτυόνων. P. x. 12. ἐναντίῳ λοιγὸν ἀμύνων. I. vii. 41. v. V. L. Κάδμου ὤπασεν ἔξ στεφάνους. I. i. 12. παντὶ φράζε. N. i. 93. Παῤῥασίῳ. O. ix. 143. στρατὸν ἄμβασε Μόψος μάντις. P. iv. 340. ἀνδρῶν ἄγαγον ἐς Θήβας, N. ix. 43. γυναικεῖον Ἀμαζονίδων. O. xiii. 127. ἐλαύνων ἦκε. O. x. 77. ἔλσας ὅλον ἐν Πίσᾳ. O. x. 51. Ἕλλανα. N. x. 46. ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον. N. viii. 20. ἐπίνομον ἠρῴδων ὁμηγυρέα καλεῖ. P. xi. 14. v. Not. νώμα δικαίᾳ. πηδαλίῳ. P. i. 166. Τιρύνθιον. O. x. 40. φυγόξενον. O. xi. 17. ἄρδει Ἰσθμιὰς. O. v. 28. ἀκρόσοφον καὶ αἰχματάν. O. xi. 19. Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον. Fr. Inc. xvii. p. 55.

στρέφω. στρέψαν (al. στρέψιν) ἐς ἀνθρακιὰν βοῶν σώματα. Fr. Inc. lix. 2. p. 71. στρέφοι ἴριδα. N. iv. 152. στρέφοισαν κάρα ἑτέρωθε. Fr. Hyporch. vi. p. 25. δίδυμον πηδάλιον στρέφουσα (leg. στρέφοισα) Τύχα. Fr. Inc. xxxi. p. 61.

στρωμνά. χαράσσοισα κεντεῖ νῶτον. P. i. 54. ἀπὸ στρωμνᾶς ἄπιπλον ὀρούσαισα. N. i. 75. στρωμνὰν ἄφθιτον ἀγέσθω. P. iv. 410.

στυγέω. Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέουσι λόγῳ. Fr. Inc. xcii. 2. p. 81.

στυγερός. στυγερώτατος πλοῦτος θνάσκοντι. O. x. 108.

συγγενής. ὀφθαλμός. P. v. 21. πότμος. I. i. 56. κρίνει. N. v. 74. συγγενὲς ἦθος κρύψαι ἄμαχον. O. xiii. 16. (τὸ) ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός. P. x. 20. v. Not. (τὸ) ἰδεῖν. N. vi. 15. προϊδεῖν ἐσσόμενον. N. i. 41. συγγενεῖ εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει. N. iii. 69.

σύγγονος. ἐὼν Ἀντία. V. L. N. x. 74. συγγόνῳ ἑστίᾳ. O. xii. 21. σύγγονοι. P. iii. 69. ix. 90. συγγόνων χάριν. O. viii. 105. συγγόνοις τίχναις. P. viii. 87. vid. Ξύγγονος.

σύγκοιτος. σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον. P. ix. 42.

συγκωμάζω. συγκωμάζατε ἔνθα. O. xi. 16.

συλάω. συλάσαις κρᾶτα Μεδούσας. P. xii. 28. συλαθεὶς ἀγωνίων. O. ix. 135.

συλλαμβάνω. συλλαβὼν τέρας παρκείμενον. O. xiii. 103.

συμβάλλω. συμβαλεῖν τὸ αἷμα λίαν εὐμαρὲς ἦν. N. xi. 43. συμβάλλομαι τέμενος ἐν Φυλάκᾳ. I. i. 84.

σύμβολον. πιστόν. O. xii. 10.

συμμαχία. συμμαχίᾳ Θήρυδον μέγαν παραίθυξε. O. x. 88.

σύμμαχος. σύμμαχον πρόφρονα ἄγε. I. vi. 41.

σύμμετρος. ὥραις. Fr. Inc. xc.

συμμίσγω. συμμίξαι βοὰν αὐλῶν. O. iii. 16. συνέμιξε τύχᾳ πόλιν. P. ix. 128.

συμπαρίστημι. συμπαρίστασεν Ἐλευθὼ καὶ Μοίρας. O. vi. 72.

σύμπειρος. σύμπειρον θυμὸν ἀγωνίᾳ ἀμφέπειν. N. vii. 15.

συμπέμπω. σύμπεμψον νέον πτερόεντα ὕμνον. I. v. 81.

συμπίπτω. συμπεσεῖν αἰχμᾷ (corr. ἀκμᾷ) βαρύς. I. iv. 86.

συμποσία. συμποσίας ἐφέπαν. P. iv. 524.

συμπόσιον. ἀσυχίαν φιλεῖ. N. ix. 114. συμποσίου ἀνδρῶν θάλλοντες. I. vi. 1. συμποσίου χάριν. O. vii. 8.

συμπότας. κλέπτων νέκταρ, συμπόταις ἀλίκεσσι δῶκεν. O. i. 99. ὁμιλεῖν. P. vi. 53. γλυκερὸν μεταδόρπιον. Fr. Scol. iii. 4. p. 13.

συμφορά. συμφορᾷ δεδαϊγμένοι. P. viii. 125. συμφορᾶς οἰκτρᾶς λύτρον γλυκύ. O. vii. 141.

συμφυτεύω. συμφυτεύει οἱ δαίμων δόξαν. I. vi. 16.

σύμφυτος. σύμφυτον ἀρετὰν ἀνδρῶν. I. iii. 23.

σύμφωνος. σύμφανον ἐφ' ἀσυχίαν. P. i. 136.

σύν. sæpe pro ἐν, διὰ c. gen. σὺν ἀγαθῷ. O. ii. 60. ἀγλαΐᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. ἀέθλοις. I. iii. 2. ἀέθλοις διακρῖναι. P. ix. 203. αἰχμᾷ. O. vii. 35. ἀλικίᾳ. Fr. Scol. ii. 4. ἅλμᾳ. P. iv. 69. ἅλιξιν. P. iv. 333.

ἀνάγκᾳ. Fr. Scol. i. 11. ἀνδράσιν. I. i. 9. ἀλλαλοφονίᾳ. O. ii. 74. ἀοιδᾷ αὔξεται. N. ix. 116. ἀοιδαῖς. P. x. 88. ἁρμονίᾳ ἐξύφαινε. N. iv. 73. ἀνάγκᾳ. P. i. 98. ἀρεταῖς βέβληνται. N. i. 12. ἅρματι. O. i. 176. αὖραις πεμπόμενοι. P. iv. 361. αὐτᾷ. P. iv. 445. Ἀθαναίᾳ. N. ix. 138. Αἰακῷ. P. viii. 143. Ἄρει. P. xi. 55. Ἀριστοκλείδᾳ. N. iii. 118. Ἀρκεσίλᾳ. P. iv. 3. Ἀτρείδαις. I. v. 48. Ἀχιλεῖ. O. ix. 109. P. viii. 145. Ἀφροδίτα. Fr. Inc. lxxxvi. 3. αὐλοῖς. Fr. Dithyramb. iii. 23. Ὀρσίᾳ κωμάζομαί νιν. I. iv. 123. βοᾷ δέκονται. N. v. 71. γάλακτι μεμιγμένον μέλι. N. iii. 135. γένει, O. xiii. 81. γενεᾷ. N. iv. 16. Δαναοῖς. P. iv. 84. Διαγόρᾳ. O. vii. 24. Διθυράμβῳ ἐξέφαναν. O. xiii. 26. δίκᾳ. P. ix. 170. N. ix. 105. δόξᾳ. N. xi. 10. δρόμῳ. N. x. 90. ἐκείνῳ. O. xiii. 124. ἐλαίᾳ. P. iv. 393. Ἐλευθυίᾳ. P. iii. 15. Ἑλένᾳ. P. v. 110. ἐλευθερίᾳ. P. i. 119. I. viii. 31. ἕντεσι. P. xii. 37. N. ix. 52. ἑορταῖς. P. viii. 94. ἑστέρᾳ. P. xi. 18. ἑταίροις. O. ix. 7. εὐδοξίᾳ. P. v. 9. εὐμενίᾳ. P. xii. 8. Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ. N. x. 98. Θαλίαις ὀνομαστάν. P. i. 73. Θεῷ. N. viii. 28. I. iv. 7. Πανί. P. iii. 139. παλάμᾳ Διοῦ. O. viii. 18. I. i. 7. ἵπποις. P. xi. 72. καιρῷ. P. viii. 9. καμάτῳ. P. xii. 18. πόνῳ εὖ πράσσοι. O. xi. 4. κασιγνήτῳ. N. i. 56. κείνῳ πέφνεν. I. vi. 46. κείνοισιν ὦρτο. P. iv. 238. κιόνεσσι. P. iv. 475. κλόνῳ ῥιψαύχενι. Fragm. Inc. xxxvi. v. Not. κόρᾳ στείχοντα. N. i. 97. κραδίᾳ. N. xi. 12. Κυπρογενεῖ. O. x. 125. λεῷ. P. viii. 76. μάχαις. I. v. 45. νεότατι. N. ix. 104. νόστῳ κωμάζατε τόν. N. ii. 38. ὅπλοις ἔδραμον. N. i. 78. ὄλβᾳ. O. ii. 67. P. xi. 79. I. v. 16. πόνοις ἐλισσόμεναι. Fr. Inc. xcvii. 2. πότμᾳ. O. ii. 34. Τύχᾳ. N. v. 83. P. ii. 102. N. iv. 12. I. viii. 139. τύχᾳ Διοῦ. N. vi. 41. ματρί. P. xi. 5. πατρί. O. vi. 138. O. xiii. 58. παιδί. O. vii. 121. πάθᾳ. P. iii. 74. πατάγῳ. P. i. 46. τιμᾷ. P. iv. 91. τιμαῖς Θεῶν. P. iv. 463. τίν. N. vii. 9. τοι τίν νεν. P. i. 134. τῷδε. N. x. 144. Τιρυνθίοισι σύμμαχον. I. vi. 40. τρόπῳ. N. vii. 21. ὕμνῳ. I. vii. 27. ὑμῖν. O. xiv. 7. φιάλαις. N. x. 81. φιλοφροσύναις. O. vi. 165. Χαρίτεσσιν. N. ix. 129. P. ix. 2. χάρισιν. I. v. 26. χάρισσιν. N. v. 99. χειμάρῳ μεθύων. Fr. Scol. iv. 2. v. Not. ψυχᾷ. P. xi. 39. P. iii. 145. Schol. σύνδυο. v. V. L.

συναλίγω. συναλίγειν γάμεν. I. viii. 102.

συνάντομαι. ἔπτεινε Λάΐον συναντόμενος. O. ii. 72. δίκᾳ συναντόμενος. O. ii. 174. συναντόμενοι φόρμιγγι. I. ii. 4.

συνάορος. φόρμιγγι εὐλογίᾳ. N. iv. 9.

συνάπτω. συνάπτει ὥρᾳ. P. iv. 440.

συναρμόζω. συνάρμοξεν καρπὸν φρενῶν Λυγκεῖ. N. x. 22.

σύνδικος. σύνδικον Μοισᾶν κτέανον. P. i. 3. σύνδικος αὐτῷ τύμβος Ἰολάου. O. ix. 149.

σύνδρομος. συνδρόμων πετρᾶν κιννᾴμόν. P. iv. 370.

σύνδυο. P. iii. 145.

σύνειμι. συνίμεν καλεῖ στρατὸν ἡρωΐδων. P. xi. 14.

συνεργός. συνεργὸν τείχεος. O. viii. 43.

σύνεσις. πρόσκοπος ἐσάωσεν. Fr. Inc. clxxxi. φρενῶν οὐκ ἀποβλέπει. N. vii. 88.

συνετός. συνετοὶ ἐπαινέοντι ἄνδρα. P. v. 144. συνετοῖσιν φωνᾶντα. O. ii. 154.

συνευνάζομαι. συνεύνασθεν. P. iv. 452.

σύνευνος. σύνευνον παρθένον. O. i. 143.

συνεφάπτομαι. συνεφαπτόμενος σπουδᾷ. O. x. 117.

συνεχής. συνεχὲς ἀνατελλομένα φλόξ. I. iv. 111.

συνέχω. συνέχει Αἴτνα. P. i. 37.

σύνθεσις. σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες. P. iv. 299. ἐμὰν μὴ πταίσῃς ψεύδει. Fr. Inc. xxiii. 3.

συνίημι. συνέμεν λόγων κορυφάν. P. iii. 141.

σύννομος. σύννομοι Λακεδαίμοσι πλούτου. I. iii. 27.

συνοικιστήρ. Συρακουσᾶν. O. vi. 8.

συντανύω. συντανύσαις πολλῶν πείρατα. P. i. 158.

συντελέθω. συντελέθειν ἔννομον. P. ix. 101.

συντίθημι. συνθέμενος. N. iv. 122. πόρσυνε τόδε ῥῆμα. P. iv. 493.

συντυχία. συντυχίᾳ κρυοέσσᾳ. I. i. 54. συντυχίαις. P. i. 70.

σῦς. συὸς ὀρικτίτου. Fr. Inc. clxv.

σύω. σύτο παρ' Ἀλφεῷ. O. i. 32. ἔσσυται ἅρμα. I. viii. 134. ἐσσυμένα. In def. Solis 7. p. 36. ἐσσύμενοι. P. iv. 239.

σφαγή. σφαγὰς Δαναοῦ παρθένων φυγών. Fr. Inc. clxxviii.

σφάζω. σφαχθεῖσα Ἰφιγένεια. P. ix. 36.

σφάλλω. ἔσφαλλε κρίσσονα τέχνα ἀνδρῶν χειρόνων. I. iv. 57. ὃς Ἕκτορα ἔσφαλε. O. ii. 145. βίᾳ μεγάλαυχον. P. viii. 19.

σφενδονάω. σφενδονᾶσαι ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον. Fr. Inc. xvi.

σπόδρα. N. iv. 61.

σφυρηλάτοις ἀνάγκαις πιέζεις. Fr. Inc. xxvii. 3.

σφυρόν. σφυρῷ ὀρθῷ Λακεδαιμονίων. I. vii. 19. σφυροῖς Παλίου. P. ii. 85.

σχάζω. σχάσαις ἀκμὰν ὀδόντων δεινοτάτων. N. iv. 104. cf. V. L. et Not. σχᾶσον κώπαν. P. x. 79.

σχεδόν. O. i. 118. P. v. 53. παρέσταν. O. x. 65. τύμβῳ. N. x. 124.

σχίθω. σχίθοι φροντίδα. P. x. 97. v. V. L. ναὸν Ποσειδάωνος. I. iv. 93. σχίθημεν Ἱπποδάμειαν παρὰ πατρός. O. i. 113. πάντως ἐν φυλακῇ μεγάλᾳ. P. iv. 134. σχίθον κίονες—ἐπὶ πέτρᾳ. Fr. Prosod. ii. 6. p. 26. σχίθων νιν ἐπιδίξια χειρός. P. vi. 19.

σχερός. ἐν σχερῷ. N. xi. 32. I. vi. 32.

σχέω. ἔσχεν μιν ἵμερος γλυκύς. O. iii. 38. ἀάταν. P. iii. 42. ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου. P. xi. 87. λάθαν πόνων. N. x. 45. Πίσα τεθμόν. N. x. 60. γλυκεῖαν ὀργάν. I. ii. 54. ἔρως. I. viii. 64. ἔσχαν οἴκημα. O. ii. 16. Ἀμύκλας. P. i. 125. ἀκτῖνα ἀγώνων. P. xi. 71. πειρᾶσθαι. N. xi. 29. σχεῖν ὅλεθον. P. iii. 157. ἀσυχίαν. N. i. 106. σὺ σχήσει τὸ πεπρωμένον πῦρ. Fr. Inc. xxii. ἄντινα σχήσοι. P. ix. 205.

σχίζω. σχίζε νῶτον γᾶς. P. iv. 407. σχίσας γᾶν ὀρθῷ ποδί. Fr. Encom. ii. Fragm. Inc. cxlviii. σχίσειν κεραυνῷ χθόνα. N. ix. 58.

σχοινίον λύοντι μεριμνῶν δυσφόρων. Fr. Inc. xxv. 2.

σχοῖνος. σχοίνῳ ἐν ἀπειράτῳ ἐγκέκρυπτο. O. vi. 90.

σχοινοτενής. ἀοιδὰ εἶρπε διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not.

σχολά. σχολᾶς μακροτέρας. N. x. 86.

σῶμα. ἀζρόν. O. vi. 91. πάντων ἕπεται θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. σώματα βοῶν πυριτνέοντα. Fr. Inc. lix. 3. ἀσθμαίνοντα κόμιζεν. N. iii. 83. βρότεα κατάγει πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. O. ix. 52. λευκανθέα ἐπίανεν κατπόν. N. ix. 55. σωμάτεσσι τέτρασιν. P. viii. 118.

σωπάω pro σιωπάω. τὸ σεσωπαμένον φέρει μείζω εὐθυμίαν. I. i. 89. V. L. et Not.

σῶς διαστείλων ναὶ θοᾷ ἅλιον. Fr. Inc. lxxxix. 3.

σώτειρα. Εὐνομία. O. ix. 25. Θέμις. O. viii. 28. σώτειραν Ἀργοῦ. O. xiii. 76. σωτείρας ἀγαθὰς Ὥρας. Fr. Inc. c. 7.

σωτήρ. ὑψινεφὲς Ζεῦ. O. v. 39. σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. vi. 11. σωτῆρος Διὸς ἄλοχον. Fr. Inc. c. 5. σωτὴρ ἄριστος. Fr. Inc. ix. 2.

σώφρων. Χείρων. P. iii. 11. σώφρονες ἐγένοντο. I. viii. 56.

Τ.

τάκομαι. Fr. Schol. ii. 13. pag. 11.

τάλας ἰφάμερος. Fr. Inc. cli. p. 97.

ταμίας. Διός. O. vi. 7. ἦλθον κώμων Φυλακίδᾳ. I. vi. 84. πολλῶν ἐσσί. P. i. 171. ταμίᾳ Κυράνας. P. v. 32. ταμίαν στεφάνων ἀπεφάνατο οἶκον. N. vi. 44. ταμίαι ἀνδράσι πλούτου. O. xiii. 9. ἔργων. O. xiv. 14. Σπάρτας. N. x. 97.

ταμιεύω. ταμιευομέναν λαῷ χώραν. O. viii. 39.

τάμνω. vid. Τέμνω.

ταννίθειρα. Σεμέλα. O. ii. 46.

ταννύπτερος. αἰετὸς ἐν ὄρνιξιν. P. v. 149.

τανύω. τάνυεν ἅρμα. O. viii. 65. πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν. P. iv. 230. τανύσαις ἐπ' Ἀκράγαντι. O. ii. 165.

ταξιόω. ταξιοῦσθαι ἐν ἄρει. O. ix. 118.

ταπεινός. ταπεινὰ νέμονται πολλοὶ πραγέται. N. iii. 143.

ταράσσω. ταρασσέμεν χρὴ ἄλλοτ' ἄλλα πατρί. P. xi. 66. ταράσσοντες χθόνα. O. ii. 113.

ταραχή. ταραχαὶ φρενῶν. O. vii. 56.

ταρβεῖ πρεσβύοντα νιν. Fr. Hyporch. ii. 3.

τάσσω. βίοτον ἄφθιτον τετάχθαι αὐτῇ. O. ii. 54.

τατάω. φίλων φωτὶ τατωμένῳ. N. x. 147.

ταῦρος. ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα Φάλαριν. P. i. 185. ταῦρον ἀργόν. O. xiii. 99. ταῦροι ἀργᾶντες. Fr. Inc. cxl. ταύρων Θρηϊκίων ἀγέλα φοίνισσα. P. iv. 366.

ταυροφόνος. ταυροφόνῳ τριαινίδι. N. vi. 69.

τάφε. πανπτήναις. P. iv. 167.

τάφος. πυρὰν τάφον τε. I. viii. 126.

τάχα. P. ii. 53. iv. 303. 391. εὐθὺς ἰών. P. iv. 148.

τάχος. O. vi. 38. ὡς. P. iv. 291. δελφῖνι ἴσον Μελησίαν. N. vi. 109. τάχει. N. v. 64.

ταχύ. P. x. 79. ἔδραμον. N. i. 77. λίποι. O. i. 174. ταχείας ἀκάδος. P. i. 161. ταχυτάτων ἁρμάτων. O. i. 124. τάχιστα ἰθύει δελφὶς παρὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 3.

ταχέως. ἔβαν. P. iv. 319. N. x. 137. ἦπεν. P. iv. 223.

ταχυτάς. πόδῶν ἐρίζεται. O. i. 154. ταχυτᾶτι ἴσον. O. iv. 37. πόδῶν νικάσαντα. I. v. 12.

ταχύπορμος. ταχύπορμον ἀνέρων ἔθνος. O. i. 107.

τέ. τε—τε. O. vi. 72. 116. et sic sæpissime. τε transpositum πατρὶ τῷ κοινάν τε γενεᾷ. P. vi. 15. Θ' pro τέ. O. xiii. 51.

τέγγω. τέγξω λόγον ψεύδεϊ. O. iv. 28. τέγγων δάκρυα στοναχαῖς. N. x. 141.

τέγος. τέγεϊ Παρνασσίῳ. P. v. 54. λιθίνῳ. N. iii. 93.

τέθηλεν ἄπαρ ὄλβος. Fr. Thren. i. 10. p. 17. a θηλέω, θάλλω.

τεθμός. με ἐρύκει. N. iv. 54. ἀθανάτων. O. viii. 33. τεθμὸν μέγιστον. O. vi. 117. ὕπατον Ἡρακλέος. N. x. 61. στεφάνων ἐγκώμιον. O. xiii. 39. τεθμοῖσιν ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος. O. xiii. 57. ἐν Αἰγιμιοῦ μένειν. P. i. 124.

τέθμιος. τέθμιόν μοι σαφέστατον εἶναι φαμί. I. vi. 28. Ἡρακλέος ἑορτάν. N. xi. 35.

τέθριππος. τεθρίππῳ ἅρματι. I. i. 18. τεθρίππων δυωδεκαδρόμων ἄνθεα. O. ii. 91. ποινὰν κιλαδῆσαι. P. i. 113.

τείνω. τείνων φάρμακον ἀμφὶ γένυ. O. xiii. 121.

τείρω. τειρόμενον ἕλκει. P. i. 100.

τειχίζω. τειχίζομεν ποικίλον κόσμον λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 2. τετείχισται θησαυρὸς ἐν νάπᾳ. P. vi. 9. ὑψηλαῖς ἀρεταῖς πύργος ἀναβαίνειν. I. v. 56.

τεῖχος. ὕψιον δίκας. Fr. Inc. iv. σιδηροῦν οὐ σχήσει. Fr. Inc. xxii. συνεργόν. O. viii. 44. τείχει ξυλίνῳ. P. iii. 68. τειχέων Δαρδάνου. O. xiii. 79. Κορίνθου. I. iv. 35. Στυμφαλίων. O. vi. 168. ἄλλοις ἐν τείχεσιν. P. iv. 478.

τεκμαίρω. τεκμαίρει χρῆμα ἕκαστον. O. vi. 124. συγγενὲς ἰδεῖν. N. vi. 14.

τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος. Fr. Inc. ii. 4. τεκμαιρόμενοι ἀμπύροις μάντιες παραπειρῶνται Διός. O. viii. 4.

τέκμαρ. σαφὲς οὐκ ἔπεται ἀνθρώποις. N. ix. 57. ἅπαν θεὸς ἐπὶ ἐλπίδεσσιν ἀνύσαι. P. ii. 90. ἰσοδένδρου αἰῶνος λαχοῦσαι. Fr. Inc. cl.

τέκνον. τέκνα φίλα θάλλοντα ἤδη. Fr. Inc. clxvi. τέκνων γενέτειρα. N. vii. 3. τέκνοισιν γνάθος ἀμφελίζασθαι. N. i. 62. ἀμπολεῖν, τέκνοισιν ἅτε μαψιλάκας. N. vii. 154.

τίκτος. Ἀλκμήνας. I. vi. 44. Ἀλκμάνας σιδάρεον. Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst. p. 3.

τίκτων. τίκτον' ἀθλητῆσιν ἔμμεν χρή. N. x. 90. ἀνωδυνίας. P. iii. 11. τέκτονες κώμων νεανίαι. N. iii. 7. σοφοὶ ἐπέων ἄρμοσαν. P. iii. 201. τεκτόνων χερσιαρᾶν δαιδάλματα. P. v. 48. Not.

τέκω. vide sub τίκτω.

τελίθω. σοφία ἄβολος τελίθει. O. vii. 99.

τί μάλα τοῦτο κερδαλέον; P. ii. 144. ἁλισθηρὸς οἶμος. P. ii. 174. ἀρετὰ χρονία. P. iii. 204. ἀπορία. N. vii. 154. ὥρᾳ γῆρας αἰῶν ἀμείρει ἐκ πόνων. N. ix. 105. δύο ἀμπλακίαι φερέπονοι τελέσθεντι. P. ii. 56.

τέλειος. τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχῇ κωμάσεσθαι. P. ix. 156. τελέαν δόξαν. P. viii. 34. τελείαις εὐχωλαῖς ἰανθείς. Fr. Scol. i. 4. p. 8. τελεώτατον χορευτὰν θεῶν. Fr. Parthen. iii. p. 15.

τελετά. τελετᾷ πρωτογόνῳ. O. x. 63. ἐν τελεταῖς. N. x. 63. ὡρίαις Παλλάδος. P. ix. 172. τελετὰς μακάρων. O. iii. 74.

τελευτά. πικροτάτᾳ μένει τὸ πὰρ δίκαν γλυκύ. I. vii. 68. ἐν τελευτᾷ. O. vii. 48. P. i. 63. ἐς τελευτάν. O. v. 52. ἁπάντων γᾶν. N. xi. 21. τερπνὰν γάμου κραίνειν. P. ix. 118. πᾶσαν πράγματος. O. xiii. 105. πλόος (πέτραις) ἄγαγεν. P. iv. 374. βίου εἶδεν. Fr. Inc. xcvi. λυσίπονον. Fr. Thren. ii. 2. p. 19. τελευταὶ καλλίονες. Fr. Hyporch. i. 4. p. 23.

τελευτάω. ἐς τελεύτασεν πόνους Δαναοῖς. P. i. 106. τελεύτασαν λόγων κορυφαί. O. vii. 124. ὁπότε παῖδα Ἀλίου τελευτάσομεν. O. ii. 61.

τελέω. τελεῖ δύνασιν θεός. P. v. 158. τέλει, ὦ Ζεῦ. O. xiii. 164. P. i. 130. τελέων ψυχὰν Ἀΐδᾳ. I. i. 99. τελέσει πεπρωμένων χρόνος ἀρετάν. N. iv. 70. Œdipus τέλεσσεν παλαίφατον χρησθέν. O. ii. 72. τὶς βασιλεῦσιν ὕμνον. P. ii. 24. τέλεσάν σφιν ἰυνάν. I. viii. 65. (ναῦν) πλαγαὶ σιδάρου. P. iv. 438. τέλεσσον ἄεθλον. P. iv. 294. τελέσαις ὕμνον παίδεσσιν Δεινομένευς. P. i. 154. ἐμοὶ ἔργον. P. iv. 409. P. vi. 41. τελεσσάντων θεῶν. P. x. 77. τελέσσαι σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. iii. 15. τελέσαι μοιρίδιον. I. vi. 67. πεπελεσμένον ἐσλὸν μὴ καλύψαι. N. ix. 14. τελεσθέντων νεκρῶν ἑπτὰ πυρᾶν. O. vi. 23.

τέλλω. ἔτειλαν Διὸς ὁδόν. O. ii. 126. τέλλεται, ἀρχαὶ λόγων, ὕμνοι. O. xi. 5. v. V. L. ἐς χάριν. O. i. 122. τέλλετο αἰεὶ λοιπὸν γένος Εὐφάμου. P. iv. 457.

τέλος. ἀνθρώπων γλυκύ. P. x. 16. διαφαίνεται ἐν πείρᾳ. N. iii. 123. ἐφ' ἕρματι κεῖτο. I. i. 36. ἐν θεῷ. O. xiii. 148. πᾶν ἔργων ἐν τὶν, Ζεῦ. N. x. 54. νόστου καὶ γᾶν φράδασσε. N. iii. 44. χαῦνον ἐλπίδων κενεᾶν. N. viii. 78. ἄκρον. P. ix. 210. ἄκρον ἱκέσθαι. I. iv. 54. βίου θνατὸν διέρχονται. I. iv. 8. δυωδεκάμηνον πειράσαι. N. xi. 10. ἔργων. O. ii. 33. κύριον πάντων οἶσθα. P. ix. 80. μακύνων. P. iv. 508. μαχᾶν τέμνειν. O. xiii. 80. κατὰ πᾶν. I. iv. 18. πυγμᾶς φέρε. O. x. 81. δδοῖ. I. iv. 55. τοῦτο ἔμπεδον τίνι Μοῖρα ὥρσεξε. N. vii. 34. χαρίτων ζευξω. I. i. 7. (κατὰ) τέλος, tandem. Fr. Hyporch. iii. 3. pag. 24.

τέμενος. ἀείδετα Θαλίαις. O. x. 92. Ἀργεῖον. N. x. 36. ἐν τεμένει Καφισίδος. P. xii. 47. Κρονίου πὰρ τ. N. vi. 105. τέμενος ἀγνὸν Ποσειδάωνος. P. iv. 364. δώδεκα δρόμων πωδαρκέων. P. v. 45. τὸ ἐν Φυλάκᾳ. I. i. 84. πῖον Νείλοιο Κρονίδα. P. iv. 95. Ποσειδάνιον τίμασε. N. vi. 71. Ἄρεος. P. ii. 3. τεμένεσσι τεοῖς. N. vii. 138.

τέμνω. τέμνοισαι ψευδη ἐλπίδες. O. xii. 9. τέμνων Θάλασσαν. P. iii. 121. τάμον κάτα (κατέταμον) μέλη. O. i. 79. ταμὼν αἰχμάν. N. iii. 57. ταμὼν φασγάνῳ. I. iv. 60. τέτμανται κέλευθοι. I. vi. 32.

τέναγος. τεναγέων ῥαὰς ἐρεύνασιν. N. iii. 43.

τέρας. πάγκοινον. Carm. in def. Solis. v. 13. ἀκίνητον χθονὸς εὐρείας. Fr. Prosod. i. 3. in Del. Θαυμάσιον προσιδέσθαι. P. i. 49. ὁρμαίνων. O. viii. 54. χαλινόν. O. xiii. 103.

τερασκόπος. κάρυξεν αὐτοῖς ἐμβαλεῖν κώπαισι. P. iv. 357.

τέρην. τέρεινων πατέρ' οἰνάνθας ἑπώραν. N. v. 10.

τέρμα. ἑτείων ἀέθλων γίνεται ἅμαρ. I. iv. 115. δρόμου ἵππων. O. iii. 59. μὴ προβάς. N. vii. 104. τέρμασιν ἀγῶνος. P. ix. 202.

τερπνός. αἰὼν φέριστος ἀνδρί. Fr. Epinic. iii. 2. p. 6. τερπνὰς ἥβας. O. vi. 95. τερπνῷ θάμεια καὶ δυσφόρῳ μιχ-

θείς. N. i. 86. τερπνὸν βροτῶν αὔξεται. P. viii. 132. ἐν ἀνθρώποις. O. viii. 70. πλέον πιέδερχται N. vii. 109. τερπνὰν τελευτὰν γάμου. P. ix. 118. χάριν ἀποστάζων. I. iv. 124. τὰ τερπνὰ καὶ γλυκέα. O. xiv. 7. ἄνθεα Ἀφροδίσια. N. vii. 78. τερπνῶν καλῶν μοῖραν. Fr. Inc. cxii. χαλεπῶν κρίσιν. Fr. Thren. ii. 9. τύχαν γλυκεῖαν διδούς. O. xiii. 165. τῶν ἐν Ἑλλάδι. P. x. 29. τερπναῖσι Θαλίαις. O. x. 93.

τέρπω. τέρπεταί τις. Fr. Inc. lxxxix. 3. ἱεραῖς Μελίσσαις. Fr. Inc. clxxv. ἀπάσταισι θυμόν. P. ii. 137. τέρπονται φορμίγγεσσι. Fr. Thren. i. 8. sq. p. 17.

τέρψις. μαστεύει πίστιν ἐν ὄμμασι θέσθαι. N. viii. 74. τέρψιος ἔμπαλιν. O. xii. 15. τέρψιν κρίσσονα πλούτου ἔχων. P. viii. 130. ἐν βίῳ. Fr. Epinic. iii. 1. p. 6. τέρψιες μακρότεραι. O. xiii. 59. τέρψιας δείπνων μεθ' ἑταιρᾶν P. ix. 36.

τέσσαρες. κίονες ἀπόρουσαν. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26. τεσσάρων ἀνδρῶν. I. iv. 21. τέσσαρας ἀρετάς. N. iii. 130.

τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένους. P. ix. 197.

τέταρτος. τέταρτον μετὰ τριῶν. O. i. 97.

τέτατο. vid. Τείνω.

τέτρατος. τετράτῳ πεδάθη. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. Fr. Inc. clxvi. τετράτων παίδων. P. iv. 88. τετράτοις. O. viii. 61. τέτταρες. τέτρασι. P. viii. 117.

τετράκις. N. vii. 154. x. 79.

τετράκναμος. τετράκναμον δισμόν. P. ii. 73. et τετρακνάμων. τετρακνάμονι κύκλῳ. P. iv. 381. v. V. L.

τετράορος. τετρώρων ἅρμα Πιερίδων. P. x. 103. τετραόροισι ζυγοῖς ἁρμάτων. N. vii. 137.

τετραορία. τετραορίας ἐλελίχθονος. P. ii. 8. ἕνεκα νικαφόρου. O. ii. 8. τετραορίας δυώδεκα πέτρῳ ἔλεν. N. iv. 45. τετραορίᾳ πόνοις. I. iii. 28.

τεύχω. τεύχει χάρις ἅπαντα μείλιχα θνατοῖς. O. i. 48. γυῖα μαλθακά. N. iv. 7. v. V. L. ὕμνος φῶτα ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν. N. iv. 137. τεῦχεν αὐλῶν μέλος. P. xii. 34. ἔτευξαν δόμον Πυθῶνι. P. vii. 11. τεῦξαν ἅλσος. O. vii. 88. τεύχῃς ἀμφολὰς φροιμίων. P. i. 7. τεύχειν ναΐ πομπὰν ὀτρύνει. P. iv. 292. τεύχων Ἡροδότῳ γέρας. I. i. 17. τὰ πάντα θεός. Fr. in Add. ξεῖνί ἁρμόζοντα. P. iv. 229. τεύχοντα τιμὰν Θήβαισι. I. i. 96.

τέχνη. τέχνα ἀνδρῶν χειρόνων παταμάρψαισα ἔσφαλλεν κρέσσονα. I. iv. 57. οὐκ ἄτερ τέχνας. P. ii. 58. τέχνᾳ νικάσαντα. P. xii. 12. τέχναν σφὶν ὤπασε. O. vii. 92. τέχναι ἑτέρων ἕτεραι. N. i. 36. τέχναις Ἀπόλλωνος δαμεῖσα. P. iii. 20. Ζηνός. O. ix. 78. πτεῖνεν ὄφιν. P. iv. 443. συγγένεσι μαντευμάτων. P. viii. 87.

τηλαυγής. τηλαυγὲς φέγγος. N. iii. 112. πρόσωπον. O. vi. 5. τηλαυγέσιν στεφάνοις. P. ii. 10. τηλαυγέστερον ἀστέρος φάος. P. iii. 135.

τῆλε πάτρας. P. xi. 36.

τηλεβόλος. τηλεβόλῳ χερμάδι. P. iii. 86.

τηλεφανής. τηλεφανεῖ πυρί. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

τηλέφατον ἄστρον χθονός. Fr. Prosod. i. 6. p. 26.

τηλέφαντον ὄρσαι γέρας. Fr. Epinic. i. 2. p. 1.

τηλόθεν. πίσταται ἴνυμ' αὐτῶν. N. vi. 82. δίδορκε. O. i. 152. μεταμαιόμενος. N. iii. 140.

τηρέω. τηρέοντι πόλιν οἱ σοφοί. P. ii. 161.

τίθημι. a θέω. θήσω παύρῳ ἔπει φανερὰ ἀθρόα. O. xiii. 138. θήσεις νιν ἀρχέπολιν. P. ix. 93. ἐξ ἀρχᾶς γένος ὁλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 21. p. 36. θησέμεν Ἱπποκλέα θανάτου ἐν ἅλιξιν. P. x. 90. θήσομαι ὑπέρτερον. I. i. 3. θήσονταί νιν ἀθάνατον. P. ix. 110. (at θέσσαντο Αἴγιναν εὔανδρον καὶ ναυσὶ κλυτάν. N. v. 18. est a verbo θίσσομαι. v. V. L.) ἔθηκεν Φρικίαν κρατησίποδα. P. x. 23. μάρτυρας ναυτιλίας κίονας. N. iii. 38. χάρματ' ἄλλοις. O. ii. 180. μοῖραν πετρωμίναν. Fr. Inc. cxc. θεὸν Διομήδεα. N. x. 13. πίδαν λύσιν δόρπου. N. x. 57. ὑπὸ φροντίσιν νόον. O. i. 31. ἔθηκ'

ἑπτείοις ἐν ἔντεσιν μέτρα. O. xiii. 31. Θῆκεν Αἴγισθον ἐν φοναῖς. P. xi. 56. ἀμέρα τρία ἔργα ἀμφὶ κόμαις. O. xiii. 55. νὺν δέσποιναν χθονὸς, οἰκεῖν. P. ix. 13. ἀέθλων κρίσιν. O. iii. 39. ἆθλα Ἄδραστος Φοίβῳ. N. ix. 21. Ἀλκιμέδοντα Ὀλυμπιονίκαν. O. viii. 23. ἔρανον Πελυδέκτᾳ. P. xii. 26. κάματον νάδυνον ἐπαοιδαῖς. N. viii. 85. χαλκόν. N. x. 89. ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 4. p. 36. τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ. P. viii. 14. θέσαν ἐν τείχει ξυλίνῳ πούραν. P. iii. 68. οἱ ῥῆσιν ἀγγέλων ἀθάνατοι παλίγγλωσσον. N. i. 89. παλαίμαι Ζηνὸς νιφίλαν οἱ δόλον. P. ii. 72. θέσσαν ἄφθιτον. O. i. 101. τίθεν οἱ ἐν θυμῷ φίλτρον. P. iii. 114. τιθέμεν νόω. P. i. 78. θέμεν αἶνον ἵππων. N. i. 5. ἄμπαλον. O. vii. 111. ἀποίητον ἔργων τέλος. O. ii. 33. βωμὸν Ἀθάνᾳ. O. xiii. 115. Κρονίδα προκώμιον. N. iv. 14. κρύφον ἐσθλῶν. O. ii. 177. Νίμεσιν διχόβουλον. O. viii. 114. πρόσωπον τηλαυγές. O. vi. 5. σπουδὰν ἀμφὶ Κυράνᾳ. P. iv. 492. στάλαν Καλλικλεῖ. N. iv. 131. θέτο βουλὰν διπλόαν γνώμᾳ. N. x. 167. ἔθεντο δόμον. O. ix. 68. θέσθαι πίστιν ἐν ὄμμασι μαστεύει τέρψις. N. viii. 74. χρηστήριον. O. vi. 119. θέμενος εὔχος ἀγώνιον. O. x. 74. ἐξ ἀρχᾶς λόγον πάντα. P. iv. 234. θεμένων (Μήδειαν) γάμον αὐτῇ. O. xiii. 75. θέμενοι θρόνους. O. xiv. 15. θυσίαν. O. vii. 77.

τιθήνη χιόνος πάντες τιθήνα Αἴτνα. P. i. 39.

τίκτω. a τέκω. τέκες Αἰακόν. I. viii. 46. τέκεν υἱούς. O. i. 144. σθένος υἱῶν δισσῶν. P. ix. 148. παῖδα. I. i. 14. ἄνευ χαρίτων γόνον. P. ii. 27. οἱ Μεγάρα υἱούς. I. iv. 109. τίς ἀνθρώπων; P. ix. 58. τέκοι. O. vi. 82. τεκεῖν ἄνακτα γόνον Θεὸν ποντίαν. I. viii. 70. πόλιν ἄνδρα. O. ii. 168. τεκέμεν παῖδα Εὐάδναν. O. vi. 50. τέξεται παῖδα. P. ix. 104. οἳ τέκνωνται φῶτα. P. iv. 92. τεκοῖσα. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. p. 26. ὃν ἔτικτε Κρεῖσα. P. ix. 30. ἔτικτεν Θήβαν Μετώπα. O. vi. 145. τίκτεν Εὔφαμον Εὐρώπα. P. iv. 82. Φῶκον Ψαμάθια. N. v. 24. κοῦρον. O. vi. 70. Θέτις Ἀχιλλέα ἐν Φθίᾳ. P. iii. 179.

τιμή. ἀκλειής. O. xii. 22. ἀντίκειται ἀγαθοῖσι. I. vii. 36. γίνεται τεθνακότων. N. vii. 46. ἐνάγων. N. x. 71. v. V. L. οἴχεται. N. x. 146. τιμᾶς ἀμείρειν. P. vi. 26. περὶ τιμᾷ γενέσθαι ὑπέρτερον. P. ii. 109. σὺν τιμᾷ θεῶν. P. iv. 90. τιμὰν ἐπιφέρεσα. O. i. 50. εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις. P. i. 94. λαοτρόφον αἰτέων. O. vi. 103. μεγίσταν φέρειν πράγματι. P. iv. 495. προγόνων μεγάλαν δάσασθαι. P. iv. 362. Πυθιόνικον δέκειν. P. viii. 6. αἶναον σέβοντι. O. xiv. 18. σταδίου. O. xiii. 50. διὰ τιὰν, ὦ Ἄνασσα. I. v. 6. τυχόντα Θήβαισι. I. i. 95. ὥπασεν Αἰόλῳ. P. iv. 192. μοιρίαν. Fr. Prosod. iii. 2. p. 27. πολυγαθέα Διονύσου. Fr. Encom. i. 8. p. 39. τιμαὶ ἀγαπάζοντι χάρμα καλλίνικον. I. v. 68. θεόπομποί σφισιν φύτευθεν. P. iv. 123. τιμαῖς ἀθανάτοις ἐνεμίχθησαν. I. ii. 43. σὺν θεῶν τιμαῖς. P. iv. 463. κλυταῖς ἐτάσκησω ἥρωα. P. ix. 24. ἀθανάτοις ποτιψαύει. Fr. Epinic. ii. 3. p. 3. ἐν τιμαῖσιν. I. i. 49. τιμὰς Ἑλικωνιάδων ἄγοι. I. ii. 50.

τιμαλφέω. τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν. N. ix. 130.

τιμάορος. μίτραις. O. ix. 124.

τιμάω. τιμᾷ Ἀρκαδίαν Ἑρμῆς. O. vi. 136. μάλα τοῦτ' ἔπος Ἡσιόδου. I. vi. 99. σοὶ φάος Παιάν. P. iv. 481. v. V. L. ἐτίμασε Λοξίας φερίαλλα. P. xi. 8. τίμασε τέμενος Ποσειδάνιον. N. vi. 70. Μενοίτιον ἐξόχως ἐποίκων. O. ix. 105. ἐτίμασαν σκοποὶ Ὀλύμπου ἄνδρα. O. i. 86. τετίμακεν Ὅμηρος δ' ἀνθρώπων Αἴαντα. I. iv. 63. τιμῶν Ἀλφειὸν Ζεύς. O. v. 41. τιμῶντες ἀρετάς. O. vi. 122. τιμάσας κᾶδος. O. vii. 8. πόρον Ἀλφεοῦ. O. x. 53. τετίμαται πρὸς ἀθανάτων φίλος. I. iv. 101.

τίμιος. ἀρεταὶ ἀκίνδυνοι οὐ τίμιαι. O. vi. 16. παρὰ τιμίοις θεῶν. O. ii. 117.

τίν pro σοί. O. x. 113. xii. 4. etc.—[P. viii. 97.]

τινάσσω. τίναξε σκύταλον χειρίν. O. ix.

45. τινάσσων ἐν χερὶ φάσγανον γυμνόν. P. i. 80.

τίνω. τίνεσθαι ἐνεργέταν. P. ii. 44.

τὶς, τί. *Aliquis, aliquid.* O. i. 75. P. ii. 24. iii. 133. ix. 99. N. viii. 84. I. i. 96. τὶς pro ὅστις, quisquis. O. ii. 103. P. iv. 163. ix. 205. I. i. 69. αἴτις. I. v. 17. τινός. P. ii. 167. τινά. O. vi. 140. V. L. P. ii. 94. N. i. 16. τί. O. viii. 14. P. iii. 112. O. i. 44. 120. P. vii. 18. N. vi. 7. εἴ πέρ τι. N. vii. 11.

τίς, τί. Interrogativum et non enclitic.um. τίς. O. ii. 180. viii. 83. x. 72. P. iv. 124. 174. ix. 58. N. iv. 148. 149. v. 28. x. 143. τίνι. N. vii. 84. I. i. 7. τίνα. O. ii. 2. 3. 161. vi. 9. P. vii. 5. N. iii. 46. I. v. 49. 52. τί. O. i. 132. P. ii. 142. viii. 135. N. vii. 128. τί Ζεὺς, τί τὸ πᾶν; Fragm. Inc. xcix. 3.

τίω. τίσομεν λόγον ἐς χάριν. O. x. 16. ἔτισαν ποινάς. O. ii. 106.

τλάθυμος. ἀλκὰ παγκρατίου σε αἴξει. N. ii. 24. τλάθυμον κύνα. Fr. Inc. xxxvii. 5.

τλάμων. τλάμονι ψυχᾷ. P. i. 93.

τλάω. οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ ὀλέσσαι γένος. P. iii. 72.

τλῆμι. ἔτλαν πένθος οὐ φατόν. I. vii. 51. τλᾶθι θέμιν στουδὰν ἅπασαν ἀμφὶ Κυράνας. P. iv. 491.

τόθι. P. iv. 455. viii. 91. ix. 11. 104. N. iv. 84. I. ii. 28.

τόκα. O. vi. 112. τόκα μὲν, τόκα δέ. N. vi. 18. 20.

τοκεύς. τοκέων ἀρχεδικᾶν. P. iv. 196. v. V. L. et Schol. ἀμετέρων. P. iv. 266. τοκέων Μηδείας. P. iv. 387. κιδνᾶν τί φίλτερον ἀγαθοῖς; I. i. 5. τοκεῦσιν ὁμοῖοι. P. ii. 87. πρὸς ἄρσενα ἀμφὶ τοκεῦσι ὕπατος. P. iv. 42. v. Not.

τόκος. O. x. 12.

τόλμα. εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. O. iii. 15. ζαμενής. Fr. Inc. clxxxi. ἔσσειστο. O. ix. 122. τόλμᾳ θυμὸν εἰκὼς λεόντων. I. iv. 77. ὃς ἔλᾳ τόλμᾳ τὰ μέγιστα ἄθλων. P. x. 38. τόλμαν καλῶν ἀραμένᾳ. N. vii. 87. v. Not. προσφέρων. N. x. 56.

τολμάεις Ἐπιάλτα ἄναξ. P. iv. 159.

τολμάω. ἐτόλμασαν ἀπὸ ἀδίκων ἔχειν ψυχάν. O. ii. 123. τετόλμακεν, ὅσαι εἰσὶν ἔσοδοι καλῶν. P v. 157.

τομή. τομαῖς στᾶσεν ὀρθούς. P. iii. 95.

τόξιυμα. γλῶσσα ἔχει τοξεύματα πολλά. I. v. 59.

τοξεύω. ἐτόξευον ὕμνους ῥίμφα. I. ii. 5.

τοξόκλυτος. Fr. Inc. clxv.

τόξον. ἀπὸ τόξου ἰεῖσα. N. vi. 47. τόξῳ ἀργυρόῃ πολεμίζων Φοῖβος. O. ix. 49. τόξον ἔσχε σκοπῷ, Θυμέ. O. ii. 160. βέλεσιν ἀπὸ τόξων Μοισᾶν. O. ix. 9. τόξοις ἀμπελίνοις φρένας βαμέντες. Fr. Inc. lxi. 7. ἀπολιπὼν ψυχάν. P. iii. 130. χρυσέοις δαμεῖσα. P. iii. 16. Ἀπόλλωνος δμᾶθεν. P. viii. 24.

τοξότης. τοξόταν υἱὸν Ποίαντος. P. i. 103. στρατὸν γυναικεῖον. O. xiii. 126.

τοξοφόρος. σκοπὸν τοξοφόρον Δάλου. O. vi. 100. τοξοφόροι Κρῆτες. P. v. 54.

τόσος. τόσα εἰπεῖν. O. xiii. 101. P. iii. 43. τόσσ' εἰσαΐειν. P. iii. 48. ἔχει. P. v. 51.

τόσσας participium. P. iii. 48.

τοσσάδε. O. i. 186.

τότε. O. i. 64. vi. 118. xiii. 146. P. ii. 163. iii. 55. 70. iv. 85. I. ii. 10. iv. 46. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26. Fr. Dithyramb. iii. 19, 20. p. 41.

τράγος. τράγοι αἰγιβάται μίσγενται γυναιξί. Fr. Inc. lxxxiv.

τράπεζα. τράπιζαν νυμφίαν. P. iii. 28. ξενίαν. I. ii. 60. φίλαν ἀμφί. O. i. 25. ἀμφὶ τράπιζαν αἰδοίαν ἥρωες ἐμίγνυντο. Fr. Inc. xliv. 3. ἀπὸ στρατίζᾶν ἄθεον γάλα. Fr. Inc. lx. 4. 5. ἐν τραπίζαις αἰνυμένοις. N. xi. 10. ξενίαις. O. iii. 72. ἀμφὶ τραπέζαις διεδάσαντο. O. i. 80.

τραχύς. οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν. N. vii. 112. (v. V. L.) παλιγκότοις ἔφιδρος. N. iv. 156. τραχεῖα ἀσυχία. P. viii. 12. νιφὰς πολέμοιο. I. iv. 26. τραχεῖ λίθῳ. O. viii. 73. ψεύδει. Fr. Inc. xxiii. 3. τραχὺ ῥόπαλον. Fr. Hyporchem. iii. 3. τραχεῖαν ἐγχέων ἀκμάν. P. i. 19. ἐπίδαν. P. iv. 249. τραχεῖαν ἐκ παλαμᾶν. P. iv. 360.

τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. Fr. Thren. vi. 1. p. 22.

τρέπω. τρέψαι ἦτορ πρὸς εὐφροσύναν. I. iii. 16. χερσὶ καὶ ψυχῇ πρὸ στίχας ἀνδρῶν νεφέλαν φόνου. N. ix. 91. τρέψας Δαναοὺς, Τήλεφος. O. ix. 111. τρέψαις νιν ἐς κακὸν δαίμων ἕτερος. P. iii. 63. τρέψαντες ἔξω τὰ καλά. P. iii. 149. τράπουο ἵππως. Carm. in def. Solis 12. p. 36. τράπε Ἡρακλέα μάχα. O. x. 19. ἔτραπέ σε ὀργὰ παρφάμεν. P. ix. 76. ἐκεῖνον χρυσός. P. iii. 97. τράποι δᾶμον ἐφ' ἁσυχίαν. P. i. 136. τραπεῖν πρὸς ἴδιον Ἰαωλκόν. I. viii. 88. τέτραπται κέλευθον ἀν' καθαρὰν ἔργων. I. v. 28. τετραμμένου πρὸς ἀσυχίαν. O. iv. 27.

τρέφω. τρέφει ἐμοὶ Μοῖσα βέλος ἀλκᾷ. O. i. 180. ὃν πόντος. I. i. 68. μία οὐχ ἅπαντας θρέψει μιλίτα. O. ix. 160. θρέψεν αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος Ἄργος. N. x. 23. (αὐτόν). P. i. 32. τέκτον' ἀνωδυνίας. P. iii. 10. θρέψαν με ἀγκαὶ κοῦραι. P. iv. 183. τράφεν Ἰάσονα ἔνδον λιθίνῳ τέγει. N. iii. 93. ἔθρεψε. Fr. Inc. lxxiii. 3. θρέψαι φῶτα δυνατός. N. ii. 19. τράφεν Χείρωνι δῶκαν. P. iv. 205. θρέψαισα (Αἴγινα) ἥρωας ἀείδεται. P. viii. 37. τράφοισα ὀνύμαζε Κένταυρον. P. ii. 82. θρέψατο Κυράναν. P. ix. 32. θρέψαντό νιν καὶ Ἰφικλέα. P. ix. 154. ἐθρέψαντο δύο δράκοντες Ἴαμον. O. vi. 77. τραφεῖσα. O. vi. 57. τραφέντα ἐν Θήβαις. I. viii. 35.

πρέχω. πρεχέτω (Ὧρίων) μετὰ Πληϊόναν. Fr. Dithyramb. viii. p. 44. πρέχειν ἐπὶ θηρσὶ κύνα. Fr. Epinic. ii. 2. p. 6. πρέχων ποσσί. O. x. 76. τὸ ἐν ποσί μοι ἴτω πρέχον. P. viii. 45.

πρητός. πρητὸν πόνον μελισσᾶν. P. vi. 54.

πρία κρᾶτα. Fr. Epinic. iii. p. 1.

ὁ καὶ ἡ πριγλώχιν. πριχλώχινα Τρινακρίαν. Fr. Inc. cxliii.

πριστηρίς. πριστηρίδι ταυροφόνῳ Ἀμφιτρυόνων. N. vi. 69.

πρίοδος. κατὰ πρίοδον ἀμευσίπορον. P. xi. 59.

ὁ πρίοδους. πριόδοντος ἀμαιμακέτου κρίσσων βέλος. I. viii. 73. ἔναντα (ἀντία) σκύταλον σίναξε. O. ix. 44.

πρισπλόος. καλλίνικος. O. ix. 3.

πρίστολις. πριστολιν νᾶσον, Ῥόδον. O. vii. 34.

πρίπους. πριπόδων χρυσείων θησαυρόν. P. xi. 7. πριπόδισσιν ἐκόσμησαν δόμον. I. i. 27.

πρίς. O. ii. 123. P. iv. 108.

πρισολυμπιονίκης. πρισολυμπιονίκαν οἶκον. O. xiii. 1.

πρίτος. P. xi. 22. πρίτον. N. iii. 126. I. vi. 10.

πριταῖος. πριταῖον ἄνεμον. N. vii. 25.

πρίχα. O. vii. 138.

προμέω. πρόμειον Δαναοὶ Γλαῦκον. O. xiii. 84.

πρόπος. ὅστις ἐξεκυλίσθη νιν. Fr. Epinic. ii. p. 3. πρόπῳ ἑνί. N. vii. 21. Λυδίῳ. O. xiv. 25. πρόπον Ἀργείων εἰρήσεται ἐν βραχίστοις. I. vi. 86. ἐγκώμιον. O. x. 93. νεοσίγαλον. O. iii. 8. πρόποις σφετέροισι. P. x. 58.

προφή. προφαῖς ἵππων ἕτοιμον. O. iv. 24.

προφός. Ἀρσινόα. P. xi. 28. προφοὶ δαιμόνιαι ἀνδρῶν ἵππων τε, Syracusæ. P. ii. 5.

προχός. προχῷ πτερόεντι. P. ii. 41. προχὸν μέλος. Fr. Inc. cxc.

πρωγάλιον. γλυκὺ δείπνου λήγοντος. Fr. Inc. lxiv.

πρώω. πρῶσεν δορὶ Τήλεφον. I. v. 53. ἔπρωσεν αἰχμᾷ. N. x. 113. πεπρωμένοι μέλη χαλκῷ. P. iii. 85.

πρώμα. πρώμαν ἔλκεσε ἀμφικολεῖν. P. iv. 483.

συγχάνω. συγχανέμεν λυρᾶν. O. ii. 86. συγχάνοντα πρὸς μακάρων εὖ πάσχειν. P. iii. 185.

σύμβος Ἰολάου. O. ix. 130. σύμβῳ πατρωΐῳ. N. x. 124. παρὰ σύμβον ἀγλαὸν Ἀμφιτρύωνος. N. iv. 33. ἀμφίστολον. O. i. 149.

σύπτω. συπτόμενον χεράδει. P. vi. 13. συπεὶς ἀνίαισιν ἐξείαις. N. i. 81. ἐλάτῃσι χλωρῇς. Fr. Inc. cxlviii. ἀγνῷ πελίκει. Fr. Inc. lxviii. συπέντα δορὶ νῶτα. N. ix. 62.

συραννίς. συραννίδος διάδεχον. Fr. Inc.

clxxviii. παρὰ τυραννίδι τροφέρει. P. ii. 159. τυραννίδων αἶσαν μέμφομαι. P. xi. 81.

τύραννος. τύραννον λαγίταν. P. iii. 151.

τύρσις. τύρσιν Κρόνου. O. ii. 127.

τυφλός. τυφλὸν ἦτορ ἔχει ὅμιλος πλεῖστος ἀνδρῶν. N. vii. 34.

τυφλόω. τετύφλωται μόχθος. I. v. 72. τετύφλωνται φράδαι μελλόντων. O. xii. 13.

τυχέω. τύχον ἀρήγοισαι λέχει. N. i. 72. τύχοιμεν Μοισᾶν τροφόρων ἄψαι. I. iv. 73. τὰ αὐτὸς ἄν τις τύχῃ. N. iv. 148. εἰ τύχῃ τις ἔρδων. N. vii. 16. τὸ τυχεῖν. O. ii. 93. εὐνᾶς ἀδίας. P. ix. 74. ἕνα ἀνελόμενον εὐδαιμονίαν πᾶσαν. N. vii. 81. μηχανῶντας. P. ii. 17. νόστου φερτέρου. P. i. 69. φέρτατον. O. vii. 48. τύχειν σκοποῦ. N. vi. 46. τυχὼν τῶν ὀρούει. P. x. 96. τυχοῦσα λεχέων βροτείων. I. viii. 79. τυχόντα στεφάνων. P. x. 40.

τύχη [νικᾷ, οὐ σθένος. Fr. Inc. lxxxii. p. 78. *Ex Schedis.*] τύχας ἀφάνεια. I. iv. 52. τύχᾳ. N. x. 47. I. viii. 149. δαίμονος. O. viii. 88. Θεοῦ. N. vi. 41. Θεῶν. P. viii. 75. Μενάνδρου. N. v. 88. Χαρίτων, N. iv. 12. εὐθαλεῖ συνέμιξε. P. ix. 128. τύχαν γλυκείαν διδούς. O. xiii. 165. τύχαις. P. viii. 103. ποίαις ὁμιλήσει. N. i. 94.

Υ.

ὕβρις. ὦρσεν. P. ii. 52. ὕβριος κελαδεννᾶς ὀρφανοί. I. iv. 15. ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 2. ἀγεμόνος δείσαντες. P. iv. 199. αἰνὰν ἀπέφυγεν. P. xi. 85. ἀλεξεῖν, κόρου ματέρα. O. xiii. 12. ἐν ἄντλῳ τιθεῖς. P. viii. 14. κνωδάλων. P. x. 55. N. i. 76. ναυσίστονον ἰδών. P. i. 140.

ὑβρίζω. ὑβρίζοντα μισεῖν ἔμαθε. P. iv. 506.

ὑγίεια. ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν. P. iii. 128.

ὑγίεις. ὑγίεντα ὄλβον. O. v. 53.

ὑγιηρός. ὑγιηρὸν ἄκος πλαγᾶν. N. iii. 29.

ὑγρός. ὑγρῷ πελάγει. P. iv. 70. ὑγρὸν αἰθέρα. N. viii. 71. νῶτον. P. i. 17. ubi Not.

ὕδωρ. ἄριστον. O. i. 1. Not. Fr. Inc. vi. ἀρίστευεν. O. iii. 75. Θερμὸν μαλθακὰ τεύχει γυῖα. N. vi. 6. φέρβει ἄνθεα. O. ii. 134. ὕδατος ζέοισαν ἀκμάν. O. i. 77. ῥοάς. N. vii. 90. σθένος. O. ix. 77. ὕδατι Ἀσωπίῳ. N. iii. 6. v. V. L. ζακότῳ. Carm. in def. Solis v. 20. p. 36. Καστταλίας. P. v. 40. ὕδωρ Ἀμένα. P. i. 131. Δίρκας ἀγνόν. I. vi. 109. ἀμβρόσιον ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας, Fr. Inc. lvi. 1. ἐρατεινὸν τᾶς (Θήβας) πίομαι. O. vi. 146. πόντιον παράσσοντες. O. ii. 115. φέρειν κατωφ ἀντίον. N. i. 55. ὑδάτων Δερκαίων. P. ix. 153. Καφισίων. O. xiv. 1. οὐρανίων, ὀμβρίων. O. xi. 2.

υἱός. υἷα Ἀκτορος. O. ix. 104. υἱοῦς. υἱέες (Αἰακοῦ) ἀντίθεοι. I. viii. 51. υἱέων ὑστέρατος. N. vi. 37. παῖδες. I. viii. 52.

υἱός. ἐσσί μοι. N. x. 150. μόριμος. O. ii. 70. υἱοῦ δύναμιν εἰδώς. N. i. 88. υἱῷ ἐπιστελλόμενος. P. i. 135. υἱὸν Γοργόνος, Pegasum. O. xiii. 89. Ἀγησιλάου. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. Ἀόος φαεννᾶς. N. vi. 88. οἱ χαίταν ἐστεφάνωσε. O. xiv. 31. Ὀτόεντος, Ἐφιάλτην. O. ix. 23. υἱῶν παρισταμένων. O. vii. 53. υἱοὺς παρμένοντας αἰχμᾷ. P. viii. 57.

ὕλη. ὕλαν πολλάν. P. iii. 67.

ὑμέναιος. ὑμεναίων παμφώνων. P. iii. 30.

ὑμνέω. ὑμνήσομεν ἢ — ἢ γάμον Ἁρμονίας. Fr. Encom. i. 7. p. 33. ὑμνῆσαι ἐσλὸν χρή. I. iii. 12. ὕμνησαν Θέτιν. N. v. 46. ὑμνεῖτε. N. x. 3. ὑμνέων Ῥόδον. O. vii. 25. ὑμνεῖσθαι καλλίσταις ἀοιδαῖς πρέπει. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3.

ὑμνητός. P. x. 34. ὑμνητὸν ἐόντα. P. xi. 93.

ὕμνος. ἀγαθῶν ἐργμάτων. N. iv. 135. ἀδυεπὴς ὁρμᾶται. N. i. 5. ἐπικώμιος ἦν πάλαι. N. viii. 85. ἔχων μέτρον βραχύ. I. i. 88. πολύφατος ἀμφιξάλλεται. O. i. 14. τὸν (ἀγῶνα) ἔθαλεν. N. iii. 115. ὕμνον πρακώμιον. N. iv. 17. ὕμνον γλυκὺν ἐπίων πράσ-

σεντε. N. ix. 7. δόκιμον ἄρχε. N. iii. 18. θαυμαστόν. I. iv. 36. νέον πτερόεντα σύμπεμψον. I. v. 81. ποικίλον. O. vi. 148. πολὺν παρέχειν π. ἀρόταις. N. vi. 57. εὐαχέα ἐτίλεσσεν. P. ii. 25. τελέσας. P. i. 135. ἐξεύρομεν φίλιον Αἴτνας βασιλεῖ. P. i. 117. ῥοθώσαις. O. iii. 5. καλλίνικον κελάδησε. N. iv. 26. τίνα φύγοι κεῖνος ἀνήρ; O. vi. 9. ὕμνοι τίθεν φίλτρον ἐν θυμῷ. P. iii. 113. ἀναξιφόρμιγγες. O. ii. 1. τέλλεται ἀρχαὶ λόγων. O. xi. 4. ὕμνων ἄνθος. O. vi. 180. γεύεται κέαρ. I. v. 25. δεύμενοι ἀλκαί. N. vii. 19. ἐγκωμίων ἄωτος. P. x. 82. θησαυρός. P. vi. 7. ῥόδον πολύφατον. N. viii. 119. νεωτέρων. O. ix. 74. εἶαν μοῖραν ἐς φάος ἀνάγαγον. I. vi. 92. θεμιστῶν μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii. οὖρον. P. iv. 5. ποικίλων ἔψαυσας. N. v. 77. πτυχαῖς. O. i. 170. πύλας. O. vi. 45. πυρσὸν ἅψαι. I. iv. 74. ὑπεχεύμασιν. I. v. 134. ἐν ὕμνοις ἀείδουσι μάκαρα. Fr. Thren. iii. 5. p. 21. ὕμνοις θεᾶν διδόμεν ἐσλὸν φῶτα. I. viii. 131. ὕμνους μελιγάρυας παιδείους. I. ii. 6. μὴ σιγάτω. I. ii. 66. — [Eustath. p. 1605. 8.]

ὑπαίθριος. νυκτός. O. vi. 104.

ὑπακούω. ὑπακουέμεν οὐγαῖς ἁλίου. O. iii. 44.

ὑπαντιάζω. ὑπαντίασεν ἰόντι. P. viii. 84. αὐτός. P. iv. 241. ὑπαντιάσαι εὐεργέταν νόῳ. P. v. 59. v. Schol. et Not. ὑπαντιάξασα κράτει. P. viii. 13. v. Not.

ὑπάργυρος. ὑπάργυρον φωνάν. P. xi. 65.

ὑπάρχω. ὑπᾶρχεν ἀγέλα ταύρων. P. iv. 366.

ὑπασπίζω. ὑπασπίζων Χρομίῳ. N. ix. 80.

ὕπαρ. ην ἐξ ἐνείρου. O. xiii. 95.

ὕπατος. ἔμμεν ὡρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσιν. P. vi. 42. ἔρχεται ὕπατον βροτῷ τὸ ἐσλόν. O. i. 161. ὕπατον τεθμόν. N. x. 60. παίδων διαυλοδρομᾶν ἀνέειπεν. P. x. 14. δῶμα. O. i. 67. ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας, Ζεῦ. O. xiii. 34. ὑπάτων πατέρων γόνον. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41.

ὑπέρ. ὑπὲρ ἄλλος οἰκείων. N. vii. 95. ἄλλος πέμπεται. P. ii. 126. ἀνδρός. Fragm. Inc. c. πόντου. P. ix. 90. ἀνθρώπων. I. ii. 53. ἀστῶν. N. viii. 24. γενεᾶς κιρνάμεν κρατῆρα. I. vi. 4. Ἱέρωνος ἅρμασιν. P. i. 62. κιφαλᾶς Ταντάλου. I. viii. 20. κιόνων Ἡρακλέος. N. iii. 37. ὀρέων σκοπιαῖς. Fr. Inc. xv. τὰ ὑπὲρ οὐρανοῦ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. v. Κύμας ἔχθαι. P. i. 34. κρεῶν. N. vii. 61. νώτων γαίας ἐρήμων. P. iv. 46. πόλιος. N. viii. 23. πολλῶν τιμαλφεῖν. N. ix. 129. ὑπὲρ ἀμπλακίαν Λαομεδοντίαν. I. vi. 43. ἅπαντας. O. x. 87. ἕρκος. P. ii. 147. λόγον ἀληθῆ. O. i. 45.

τὰ ὑπένερθε γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. v. γαίας. N. x. 164.

ὑπέραλλος. ὑπέραλλον αἰχμάν. N. iii. 57.

ὑπεράφανος. ὑπεράφανον ἀάταν. P. ii. 51. v. V. L.

ὑπερβάλλω. οὐχ ὑπερβαλών. N. vii. 97. χρόνον ὑπερβάλλοντα μακάρων ἀπάντων. Fr. Inc. l.

ὑπέρβιος. ὑπέρβιον Αὐγείαν. O. x. 35. Ἡρακλέα. O. x. 20.

ὑπέρδικος. ὑπέρδικον Νέμεσιν. P. x. 68.

ὑπερείδω. ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον σὺν πάτρᾳ τε. N. viii. 30.

ὑπερέρχομαι. ὑπερελθόντων ἀρεταῖς εἰν ἀέθλοισιν. O. xiii. 20.

ὕπερθε. βάλλων. P. viii. 109. πατρός. P. ii. 88.

ὕπερθεν. Ἀλικτρᾶν. I. iv. 104. ἐμβόλου ἀγκύρας κρίμασαν. P. iv. 342. ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον. Fr. Thren. iv. 3. p. 21.

ὑπέρθυμος. ὑπέρθυμον Μέμνονος. βίαν. I. viii. 177. ὑπερθύμων φωτῶν. P. iv. 22.

ὑπερκρεμάω. ἅταν τάν οἱ ὑπερκρέμασε. O. i. 91.

ὑπερμάκης. ὑπερμάκει βοᾷ. O. vii. 69.

ὑπέροπλος. ὑπέροπλον ἥβαν. P. vi. 47. ἄσαν. O. i. 90. ὑπέροπλων Λακιάδᾶν. P. ix. 24.

ὑπέροχος. θῆρας ὑπερόχως δάμασεν ἐν

πελάγει. N. iii. 41. ὑπερχωτάτᾳ θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 69.

ὑπερπόντιος. ὑπερποντίαν γλῶτταν. P. v. 79. ὑπερπόντιον πόρον. Fr. Inc. clv.

ὑπέρτερος. πρᾶγμα ὑπέρτερον ἀσχολίας ἡσόμαι. I. i. 2. κτεάτεσσι τῶν πάροιθε γενέσθαι. P. ii. 111. ὑπέρτεροι δαῖτων δόξομεν. N. iv. 62. ὑπέρτατος υἱέων. N. vi. 36. ὑπερτάτᾳ χειρὶ ἄγει τὸ βιαιότατον. Fr. Inc. ii. 3. ὑπέρτατον ἄστρων. Carm. in def. Solis v. 3. p. 36. ὄλβον. P. iii. 157. πάντων θρόνου. O. ii. 141. ὑπέρτατε ἐλατήρ. O. iv. 1. ὑπερτάταις ἀνορέαις. N. iii. 34. ὑπερτάτους ἐν μάχαις ἥρωας. P. viii. 37. ὑπερτάτας κλεΐδας. P. viii. 5.

ὑπερώτατος. τὰ ἀμφὶ πόνοις ὑπερώτατα. N. viii. 73.

ὑπερτίθημι. ὑπερτιθέμεν παντὶ θεόν. P. v. 33.

ὑπέρφατος. ὑπέρφατον σθένος νιφετοῦ. Carm. in def. Solis 16. p. 36. μορφᾷ καὶ ἔργοις. O. ix. 98.

ὑπερφέω. ὑπερέφθιτο πατρός. P. vi. 29.

ὑπερφίαλος. δισμὸς ἀμφίκειται. Fr. Epinic. v. 1. p. 7. ὑπερφιάλου ἀγεμόνος ὕβριν. P. iv. 193. ὑπερφίαλον γόνον. P. ii. 79. ὑπερφίαλοι Μολίονες. O. x. 42.

ὑπερῷον. χρυσείᾳ ἐξ ὑπερῴου ἄειδον Κηλιδόνες. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 33. ubi Not.

ὑπέχω. ὑπέσχεν μέριμναν. O. ii. 99.

ὕπνος. ἐν ὕμνῳ πέσειν φάμα. I. iv. 38.

ὑπό. ἀγκῶνος. O. ii. 149. Αἴτνας. O. xiii. 158. ἀμφοτέρων. O. vii. 23. ἀνδρῶν. O. ii. 175. ἀοιδᾶς. O. iv. 4. Ἀρτέμιδος. P. iii. 17. λόχμας. O. vi. 69. ματέρος ἀνιλών. P. ix. 106. σπλάγχνων. O. vi. 73. N. i. 53. φωτῶν Κορινθίων ἕμιχθεν στεφάνοις. N. ii. 32. χαρμάτων. O. ii. 35. χειρῶν. P. viii. 110. χειρῶν ἄνελε τὸν ἐκ δόλου. P. xi. 27. ὠδῖνος. O. vi. 73. Κίρρας. P. x. 24. Κλεωνᾶν. O. x. 37.

ὑπὸ Ἀπόλλωνι. O. vi. 57. ἅρμασι. Fr. Inc. xxxvii. βουθυσίαις. O. v. 13. γενᾶϊς. N. vii. 124. εὐχαῖς λίσσομαι. I. vi. 64. ζεύγλαις. Fr. Thren. iii. 3. ἥρωϊ λύει χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 95. πεύκαις ξανθῇσι. Fr. Dithyramb. vi. p. 43. κέρδει βάλον. N. vii. 26. πεύθεσι. N. x. 105. κεφαλαῖς. P. xii. 15. λόγχᾳ. N. viii. 51. ὄρεσιν. N. vi. 73. ἔχθαις ναίοντες. P. i. 123. πυρί. O. x. 45. ῥιπαῖσι κείνου βελέων. N. i. 102. φρουτίσιν ἴδηκε. O. i. 30. χειᾷ δάμασεν ἥδαν. I. viii. 153. σαῖς χερσίν. Fr. Inc. lxvii.

ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142. ὄρος. O. vi. 129. Τροίαν πεμφθείς. N. iii. 103. χθόνα. Fr. Inc. xcvi.

ὑποδέχομαι. ὑπέδεκτο μάντιν γαῖα. N. x. 14. ξεῖνον Ἀφροδίτα. P. ix. 16.

ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν ἀλίου δελφῖνος. Fr. Inc. xlix. v. V. L.

ὑποθέω. ὑποθεύσομαι ποτὶ ἐχθρόν. P. ii. 155.

ὑπόκειμαι. ὑποκείσεται ἐμοὶ ἄθλος. O. i. 135.

ὑποκουρίζομαι. ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς. P. iii. 32. em. ὑπὸ κουρίζεσθαι.

ὑποκρέκω. ὑποκρέπει μανίαισιν. O. ix. 58.

ὑπόκρυφα κλέπτεται. N. ix. 79.

ὑπομένω. ὑπέμεινεν ὄλεθρον. P. ii. 48.

ὑπόπτερος. ὑποπτέρου ναός. O. ix. 36. ὑποπτέροις ἀνορέαις. P. viii. 129.

ὑποσκάπτω. ὑποσκάπτοι τίς μοι ἅλματα μακρά. N. v. 37.

ὑποστέλλω. οὐχ ὑπέστειλ' ἱστίον ξενίαν ἀμφὶ τράπεζαν. I. ii. 59.

ὑπουράνιος. ὑπουράνιοι ψυχαὶ ἀσεβέων. Fr. Thren. iii. 1. p. 21.

ὑποφῆτις. ὑποφάτιες (— τίες) διαβολίᾶν. P. ii. 140.

ὑπόχευμα. ὑποχεύμασιν ὕμνων. P. v. 134.

ὑποχωρέω. εἰρεσία ὑπεχώρησε. P. iv. 359.

ὕπτιος. ὕπτιον ἴσχνος. Fr. Inc. iv. 2.

ὑπωρόφιος. ὑπωρόφιαι φόρμιγγες. P. i. 188.

ὗς. ὗν Βοιωτίαν. O. vi. 135. v. Schol. conf. Fr. Dithyramb. iv. p 42.

ὕστερος. ὑστέρῳ χρόνῳ. P. iv. 98. ὑστέρων λόγων ἀρχαί. O xi. 5. ὑστέραισιν ἀμέραις. P. x. 26. ὕστατος. O. x. 48.

ὑφαίνω. ποικίλον ἄνθημα. Fr. Hymnor. ix. 1. p. 32. ὑφαίνειν ὄλεθρον. P. iv. 251.

ὀφέλω. ὑφελοῖσα ἄνθεμον λείριον ἔρσας ποντίας. N. vii. 117.

ὑφίστημι. ὑπέστασε ξένοις χώραν. O. viii. 35. ὑποστάσαντες κίονας προθύρῳ. O. vi. 1.

ὑψηλός. ὑψηλᾶς πηκτίδος ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 4. p. 7. ὑψηλοῖο Κρονίου. O. vi. 109. ὑψηλὸν ὄλβον. O. ii. 38. κλέος. P. iii. 197. ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται. Fr. Inc. clxvii. ὑψηλᾶν ἀρετᾶν. O. v. 1. ὑφηλαῖς ἀρεταῖς. I. v. 57. ὑψηλοτάτων ἀέθλων. O. iv. 6.

ὑψίβατος. ὑψίβατοι πόλιες. N. x. 88.

ὑψίγυιος. ὑψίγυιον ἅλσος. O. v. 31.

ὑψίθρονος. ὑψίθρονον Κλεοθώ. I. vi. 23. ὑψιθρόνων Νηρηΐδων. N. iv. 105.

ὑψικέρατα πέτραν. Fr. Inc. cxxvi.

ὑψίλοφος. ὑψιλόφου Αἴτνας. O. xiii. 158.

ὑψιμέδων. ὑψιμέδοντι Παρνασσῷ. N. ii. 29.

ὑψινεφής. ὑψινεφὶς Ζεῦ. O. v. 39.

ὕψιον τεῖχος δίκας. Fr. Inc. iv. v. Not.

ὑψίπεδος. ὑψίπεδον ἕδος. I. i. 42.

ὑψιπέτης. ὑψιπετᾶν ἀνέμων. P. iii. 188.

ὑψίφρων. ὑψιφρόνων βροτῶν. P. ii. 94.

ὑψιχαίτης. ὑψιχαῖται ἀνέρες. P. iv. 306.

ὕψιστος. ὑψίστου Διὸς προφάταν. N. i. 90. Ζηνὸς. N. xi. 2. ὕψιστον κέρδος. I. i. 73. στέφανον δέδεκται. P. i. 195.

ὑψόθεν. βλεφάρων. O. iii. 22. ἔμπεσεν. P. viii. 117.

ὑψοῦ. φέροντι. P. x. 109. O. i. 185.

ὕω. πολὺν ἴσε χρυσόν. O. vii. 91.

Φ.

φάγω. φάγον. O. i. 81.

φαεινός. φαεινὸν ἐν ἁμέρᾳ ἄστρον. O. i. 9.

φαεννός. φαεννᾶς Ἀόος. N. vi. 88. ὀπός. P. iv. 505. φαεννὸν αἰθέρα. O. vii. 122. φαεννὰν νᾶσον. N. iv. 80. κρηπῖδα ἐλευθερίας. Fr. Inc. xi. 2. φαενναῖς ἀρεταῖς. N. vii. 75. θυσίαισι. I. v. 38. φαεννότατον ὄμμα. P. v. 75.

φαίδιμος. φαίδιμον ὦμον. O. i. 41. φαιδίμαν κόμαν. N. i. 103. πρόσοψιν. P. iv. 50. φαιδίμας ἵππους. O. vi. 22.

Φαίνω. φαῖνεν ὑπάρχαν γένυς. N. v. 10. ἔφανεν εὐμαχανίαν διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς. I. iv. 4. ἔφανεν ἀνδησάμενοι ἔργοισι χαίτας. I. i. 38. μέλη τὰ φάνεν. O. x. 101. φανέμεν πάντᾳ πλόον ἐόντα. P. iv. 303. φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθεια. N. v. 31. φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. P. x. 78. ὄλβος οὐκ ἄνευ καμάτου. P. xii. 51. φάνη ἐὼν θαυμαστός. O. ix. 144. πὰρ ποσί. O. i. 118. πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος κυναγέτας. N. vi. 25. φανείη ἐὼν ἀπειρομάχας. N. iv. 50. φαινομέναν ἄταν. N. ix. 49. φανεὶς ἐν χερσὶν χρυσός. P. iii. 98. φανέντος ὄρνιχος. I. vi. 77. φανέντα αὐτὸν ἐν Ἰσθμιάδεσσι. O. xiii. 47.

φάμα. (φήμη.) φάμαν παλαιᾶν ἔργων ἐκ λεχέων ἀνάγει. I. iv. 37. φάμας ὄπισθεν. O. vi. 108. φᾶμαι ἀγαθαί. O. vii. 18. Κυπρίων πελαδέοντι ἀμφὶ Κινύραν. P. ii. 28.

φαμί (φημί.) P. ii. 117. iv. 24. ix. 161. I. vi. 28. οἴσειν. P. iv. 180. σὲ Μοῖσαν φέρειν Αἰακῷ. N. iii. 48. φαμὲν ἔμμεναι ἀπὸ χρυσοῦ. P. xii. 30. φασὶ τραπεῖν. I. viii. 87. φαντί. P. i. 100. ii. 40. iv. 511. vi. 21. vii. 20. I. viii. 102. θανεῖν. P. iv. 157. ῥήσιες παλαιαί. O. vii. 100. ἔφα. P. iv. 494. φᾶ. O. vi. 83. I. ii. 18. φᾶσι μόρον δώσειν. N. i. 99. φάσει κέαρ. N. vii. 150. φαίην ἐσσόμενα σαφῆς. O. xiii. 149. φαίης νὺ ἄνδρα ἐν ἀθληταῖσιν ἔμμεν. I. vi. 106. φαίμεν. N. vii. 128. φάμεν. O. iii. 68. N. viii. 88. καλὰ ἀμφὶ δαιμόνων. O. i. 55. φάσομαι πολλά. N. ix. 103. φάτο. P. iv. 57. 213. ὥς. P. iii. 75. I. viii. 97. φάσθαι ἐξοχώτατα. N. iv. 150. φαμένῳ οἱ ταῦτα πέμψεν. I. vi. 72.

φανερός. φανερὰν ὁδόν. O. vi. 123. Ῥόδον ἐν πελάγει. O. vii. 103. φανερὸ' ἀθρόα. O. xiii. 139.

φάος. ἑκατὸν σελάνας. O. x. 91. δίδορκεν ἀπὸ Μεγάρων. N. iii. 148. τηλαυγέστερον ἀστέρος ἐξικόμαν. P. iii. 135. φάει. N. iv. 63. Fr. Inc. xcii. 3. καθαρῷ. P. vi. 13. φάος ἐς. O. v. 32. vi. 75. I. vi. 91.

Ἀκραγαντίνων, Ξενοκράτην. I. ii. 25. βιότῳ. O. x. 27. δρακέντες. N. vii. 4. v. V. L. ὀμμάτων κρύπτειν. N. x. 75. χρονιώτατον. O. iv. 16. σοὶ τιμᾷ Παιάν. P. iv. 481. ἀμίαντον ὄρσαι ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. xcviii. 2. ἱερὸν ἀσυχίας. Fr. Inc. xii. 3.

φαρέτρα. φαρέτρας. O. ii. 151. ἐξ ἀνικάτου ὀρνύμενον βέλος. P. iv. 162.

φάρμακον. αὐρᾶν. O. ix. 147. κάλλιστον ἀρετᾶς ἐπὶ θανάτῳ εὑρέσθαι. P. iv. 332. πραΰ, χαλινόν. O. xiii. 120. τὸν φαρμάκων δίδαξεν νομόν. N. iii. 95. φάρμακα προσανέα πίνοντας. P. iii. 95.

φαρμακόω. φαρμακώσασα ἐλαίῳ ἀντίτομα ὀδυνᾶν. P. iv. 393.

φάσγανον. φασγάνου ἀκμᾷ. P. ix. 141. φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις. N. viii. 40. μαραμένα. P. ix. 33. ἀλκᾶν περὶ ᾧ ταμών. I. iv. 61. φάσγανον τινάσσων γυμνὸν κολεοῦ. N. i. 80.

φάσμα. πεμφθὲν Διός. O. viii. 57.

φάτις. ἀνδρώπων. P. iii. 199. ἐχθρὰ πάντᾶ κατέχει Φάλαριν. P. i. 187.

φατός. χόλον οὐ φατόν. O. vi. 62. πένθος. I. vii. 51.

φάτνη. φάτναι ἀρχεῖαι Ζηνός. O. xiii. 131. v. V. L.

φαυσίβροτος. δαίμων Ὑπερισνίδας. O. vii. 71. v. V. L.

φέγγος. ἀγνὸν ὀπώρας. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ἀλαθινὸν ἀνδρί. O. ii. 102. λαμπρὸν ἀνδρῶν. P. viii. 138. Αἰακιδᾶν τηλαυγές. N. iii. 112. καθαρὸν Χαρίτων μή με λίποι. P. ix. 160. δέδορκεν. N. ix. 100. κοινὸν δέξαιτο ἕδος. N. iv. 21. εἶδον πάμπρωτον. P. iv. 198.

φείδομαι. οὐ φείσατο χερσὶν νευρᾶς. I. vi. 49. φείσασθαι κελεύθου. N. ix. 47.

φελλός. ὡς. P. ii. 146.

φέρω. φέρει ὕδωρ ἄνθεμα. O. ii. 134. φέρεται νόον. P. v. 147.

φερέπονος. φερέπονοι ἀμπλακίαι. P. ii. 56.

φερσίπολις τύχα. Fr. Inc. xxxii. v. Not.

φέρτερος. φερτέρου νόστου. P. i. 68. φέρτερον πατρὸς γόνον. I. viii. 69. Ὀλυμπίας ἀγῶνα. O. i. 12. φέρτατος Τελαμών. I. vi. 57. ἄλκᾳ. N. x. 24. φέρτατον γόνοϊ. N. iii. 98. θεῶν δεξαμένα. I. vii. 8. ἀνδρὶ τυχεῖν. O. vii. 48. φερτάτων Κρονιδᾶν. O. ix. 82. v. L. V. λόγων. λόγων. P. v. 63. φέρτιστον πολὺ ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών. Fr. Epinic. iii. 2. p. 6.

φέρω. φέρεις λόγον. P. viii. 54. σᾶμα πολέμου τινός. Carm. in def. Solis. v. 14. p. 36. φέρει ἄκος πλαγᾶν τὸ καλλίνικον. N. iii. 31. δόξαν αἰδώς. N. ix. 30. δόξαν λόγος ἐπὶ συντυχίαις. P. i. 70. Ἰσθμοῖ νίκαν. I. vii. 28. πλοῦτος τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. O. ii. 98. λόγον τὸ καὶ νῦν. I. viii. 133. πέτρας φλὸξ ἐς πλάκα πόντου. P. i. 46. προμάθειαν νόῳ. I. i. 57. τὸ σεσωσαμένων εὐθυμίαν μείζω. I. i. 89. φέρομεν δόρυ εἰνάλιον. P. iv. 45. φέρουσι ῥιπαὶ πόντου. Fr. Inc. xlv. φέρουσι δύναμιν κάλλιον. P. v. 16. ὑψοῦ νόμον Θεσσαλῶν αὔξοντες. P. x. 109. φέρεν νέρας. N. vii. 57. ἀνθρώποισι Ὀλυμπιόνικον ὄρνιν. P. iv. 384. φέρε τέλος πυγμᾶς. O. x. 82. φάρμακον Πελλάνᾳ. O. ix. 146. φέρον κέλευθοι ἔργα. O. vii. 97. φέρε μίτραν. I. v. 79. φερέτω χάριν Ἰλᾳ. O. x. 21. φέροις γλῶσσαν ἄστει. O. ix. 62. φέροι ἐκ δόμων πέδος. P. viii. 18. οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες φέρειν ἀνδρὶ κρέσσονες. N. iii. 52. ἄνθεα στοιδέντα στεφανώματα. P. v. 98. γῆρας. O. v. 51. δόξαν. O. viii. 85. τιμὰν πράγματι. P. iv. 495. κόμπον γνώμαις. I. i. 61. πήματα κόσμῳ. P. iii. 148. Μοῖσαν Αἰακῷ γένει τε. N. iii. 49. ὕδωρ καπνῷ. N. i. 35. ἑλαφρᾶς. P. ii. 171. φέρων Κενταύρῳ. P. iii. 79. μίτραν. N. viii. 24. μέλον ὕμνιν. P. ii. 7. νόημα. P. iv. 29. σπέρμ' ἀδείμαντον. N. x. 30. φέροισα σπέρμα θεοῦ. P. iii. 27. ἀγγελίαν πατρί. O. xiv. 30. φέροντες νίκαν. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. φέρεται μόχθος ἄμμιν. Fr. Inc. cxii μέγα πὰρ σέθεν. P. i. 107. φέρεσθαι τὰ καὶ τὰ ἀνδρὶ παρ' εὐδαιμονίαν. P. vii. 23.

φεύγω. φεύγομεν ὄνειδος. O. vi. 152. φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν ἐν φόβοις δαιμονίοισι. N. ix. 65. φεῦγεν Ἀμφιάραον καὶ στάσιν ἀπ' οἴκων. N. ix. 30. πεφευγότες πορθμὸν βαρυβόαν Ἀχέροντος. Fr. Inc.

xxx. 3. p. 59. *φύγε δρόμον.* P. ix. 215. *φύγον κεῖνον λίοντες.* P. v. 78. *τίνα φύγοι ὕμνον.* O. iv. 9. *φεύγειν δάκος.* P. ii. 97 *φεύγων ὠδῖνα.* N. i. 55. *φυγὰν θάνατον.* N. x. 155. Fr. Inc. clxxviii. *ἀμαχανίαν ἔργῳ.* P. ix. 163. *φυγόντες Νέμεσιν.* P. x. 67.

φήρ. Θεῖος (Κένταυρος). P. iv. 211. *φῆρ' ἀγρότερον.* P. iii. 8. *φῆρες.* Fr. Inc. lx.

φθαίρω. (vulgo Φθείρω.) *ἔφθαρεν.* P. iii. 66.

φθέγγω. φθέγξομαί σε. O. i. 59. *ἐφθέγξατο τοιαῦτα.* P. viii. 78. *φθέγξατο.* O. vi. 21. *φθέγξαι ἐλεῖν ἀρετὰν διπλόαν.* N. v. 95. *φθέγξαιο καιρόν.* P. i. 157.

φθέγμα. αἴσιον βροντᾶς. P. iv. 352. *πάγκοινον.* Fr. Inc. xviii. *φθέγματι μαλθακῷ καὶ λύρᾳ.* P. viii. 42.

φθίνω. οὐ φθίνει ἀρετὰ φιλόφρων Κροίσου. P. i. 184.

φθινόκαρπος. ἐοῖσα δρῦς. P. iv. 471.

φθινοπωρίς. ἀνέμων καταπνοά. P. v. 161.

φθίω. φθιμένου Κάστορος ἐν πολέμῳ. N. x. 110. *κᾶδος.* P. iv. 206. *φθιμένῳ παιδὶ Μελικέρτᾳ.* Fr. Epinic. i. 1. p. 1. *φθίμενον ἐσλὸν φῶτα ὑδόμεν ὕμνοις Θεᾶν.* I. viii. 151. *φθιμένων φωτῶν.* I. iv. 16.

φθίσις. φθίσιν καρποῦ. Carm. in def. Solis 15. p. 36.

φθονερός. φθονεροὶ ἀμύνοντ' ἄτᾳ. P. xi. 33. *φθονεραὶ ἐλπίδες.* I. ii. 63. *φθονερῶν γειτόνων.* O. i. 76. *νόον.* P. ii. 166. *φθονεροῖσιν ὄψον.* N. viii. 36. *φθονεραῖς μεταστροπίαις.* P. x. 31. *γνώμαις φέρειν.* I. i. 61. *φθονερὰ βλέπων.* N. iv. 64.

φθονέω. μὴ φθόνει. I. v. 30. *φθονέων ἀγαθοῖς.* P. iii. 125. *φθονεόντων.* O. vi. 125.

φθόνος. ἀθανάτων μὴ θρασσέτω. I. vii. 56. *κρέσσων εἰκτιρμῶν.* P. i. 164. *μὴ βαλέτω με λίθῳ.* O. viii. 73. *φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.* P. vii. 19. *ἑταῖρον ἀνδρῶν κενεοφρόνων.* Fr. Inc. xxvii. *οὐ μείονα ἴσχει ὄλβος.* P. xi. 45.

φιάλη. φιάλαν ἐλαΐνου. O. vii. 1. *οἰνοδόκον χρυσῷ πεφρικυῖαν.* I. vi. 58. *χρυσέαν λαβὼν χείρεσσι.* P. iv. 343. *φιάλαις οἰνηραῖς.* N. x. 81. *φιάλαισιν ἀργυρέαισι νωμάτω παῖδα βιατὰν ἀμπέλου.* N. ix. 128. *χρυσοῦ.* I. i. 28.

φιλάγλαος. φιλάγλαε Nympha, urbs Agrigentum. P. xii. 1.

φιλάνορα βιοτὰν οὐκ ἔλιπον. Fr. Inc. cxli.

φιλάρματος. φιλαρμάτου πόλιος. I. viii. 43.

φιλίω. φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν ἀεὶ κλύειν. P. i. 174. *φιλεῖ μὲν Παλλὰς καὶ Ζεύς.* O. ii. 47. 48. *ἀοιδὰν μάλιστ' ἀεθλονικία.* N. iii. 12. *συμπόσιον ἀσυχία.* N. ix. 114. *Μοῖσα μεμνᾶσθαι ἀέθλων.* N. i. 15. *φιλέοισι ὑπὸ κουρίζεσθ' ἀοιδαῖς παρθένοι.* P. iii. 31. *φίλησ' Ἀπόλλων.* N. v. 82. *πεφίληκε Ζεύς.* P. i. 25. *φιλεῖν Κάρθωνον.* P. v. 34. *φιλέειν ἐλαφρὰν Κυπάρισσον.* Fragm. Inc. xliii. 1. *φιλέων δίδου.* O. vi. 175. *φιλέοντα.* P. x. 103. *Κασταλίαν πρόναον, Φοῖβε.* P. i. 75. *φιλήσαντα νόῳ ἀτενεῖ γείτονα.* N. vii. 129. *πεφιλημένον μέλος.* N. iv. 74. *ἐφίλασεν ὀδοὺς παλιμβάμους ἵππων.* P. ix. 34. *ἐφίλασε προφρόνως.* P. ii. 30.

φιλησίμολπος. φιλησίμολπε Εὐφροσύνα. O. xiv. 19.

φίλιππος. φίλιπποι ἐντὶ αὐτόθι. N. ix. 75.

φιλοκερδής. οὐκ ἦν Μοῖσα τότε. I. ii. 9.

φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως. Fr. Inc. lvii.

φιλόμολπος. φιλόμολπον πόλιν. N. vii. 13.

φιλόνεικος. O. vi. 32.

φιλόξενος. ἀνδρὸς φιλοξείνου θύραις. N. i. 30. *φιλόξενον ἔργον πασθέντες.* I. ii. 37. *φιλοξείνοις.* O. iii. 1.

φιλόπολις. φιλόπολιν ἀσυχίαν. O. iv. 26.

φίλος. ἀστῶν. P. ix. 164. *ἀστοῖς.* Fr. Hymn. vi. p. 31. *Μοίσαις.* Fr. Inc. lviii. 1. *τετίμηται πρὸς ἀθανάτων.* I. iv. 101. *φίλου ἀνδρὸς ἐφετμαῖς.* I. vi. 26. *φίλας ἀπὸ ματρός.* P. v. 153.

ματέρος. P. ix. 106. πάτρας. I. vii. 39. πόλιος. N. viii. 23. φίλῳ ἀνδρί. P. iv. 1. πατρὶ Διΐ. N. x. 104. γένει Ἀτρέως. O. xiii. 81. φίλον ἄνδρα. P. xii. 32. N. vii. 91. ἀνδρῶν νόον. P. iii. 9. εἴη φίλοιν. P. ii. 153. ἔσανεν. P. i. 98. φίλαν Ἀθάναν. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. ἄρουραν. N. v. 16. πόλιν. O. ix. 33. Σίπυλον. O. i. 62. πρᾶξιν. O. i. 136. τράπεζαν. O. i. 24. χάριν. O. x. 16. φίλος χαῖρε. N. iii. 136. φίλε. P. i. 178. φίλα μᾶτερ Αἴγινα. P. viii. 140. ψυχά. P. iii. 109. φίλον ἦτορ. O. i. 6. φίλα τέκνα ἤδη θάλλοντα. Fr. Inc. clxvi. φίλων ἀνδρῶν δαίμονα. P. v. 165. ἀνδρῶν χρεῖαι. N. viii. 72. λειφθείς. I. ii. 18. τατωμένῳ φωτί. N. x. 146. παρεόντων. O. vii. 9. χάρις. P. ii. 32. οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν. Fr. Inc. xxvi. p. 58. φίλοις ἀνδράσι. p. ix. 113. ἑταίρους. O. ix. 6. παισίν. O. vii. 74. πρασίσιν. O. ii. 170. ἐξαρκέων. N. i. 47. φίλοις φίλος ἐλθών. N. iv. 36. φίλας χεῖρας ὦρσεν ἑταῖροι πρὸς ἄνδρα. P. iv. 525. ὦ φίλοι. P. xi. 58. τί φίλτερον τοκέων ἀγαθοῖς. I. i. 4. τὸ Διὶ μὴ φίλτερον σίγημι. Fr. Inc. ii. 7. p. 49. v. V. L. φίλτατον πέσειν ἢ υἱόν. P. ix. 174. κέρδος. P. viii. 17.

φίλιος. φίλιον ὕμνον P. i. 117. φιλίαν νόστοιο μοῖραν. P. iv. 349. φίλια δῶρα Κυπρίας. O. i. 119. vbi v. Not. φιλίων ἐπέων. P. iv. 52.

φιλότης. φιλότατι θερμαίνει νόον. O. x. 105. φιλοτάτων ἀμβροσιᾶν Ἀφροδίτας κάρυξ. N. viii. 2. ἱερᾶν κλαῖδες. P. ix. 70. τᾶν ἐν δυνατῷ ἐπιψαύειν. N. iv. 163.

φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις εὐηράτοις. O. vi. 165.

φιλόφρων. ἀρίστα Κρίσου. P. i. 184. φιλόφρον Ἀσυχία. P. viii. 1. ubi. Not.

φίλτρον. οἱ ἐν θυμῷ τίθεν. P. iii. 113. ἵππιον. O. xiii. 97.

φλαῦρος. φλαῦρόν τι παραιθύσσει. P. i. 169.

φλάω. φλάσαν νιν. N. x. 128.

φλέγω. φλέγει χρυσοῦ ἄνθεμα. O. ii. 131. φλέγοντι σε Χάριτες. P. v. 60. φλέγεν Χαρίτων ὁμάδῳ. N. vi. 66. φλέγεται ἀρεταῖς. N. x. 4. Μοίσαις. I. vii. 33.

φλόξ. ἀνατελλομένα ἐν δυσμαῖσιν παιπυχίζει λακτίζοισα αἰθέρα κατωθῶ. I. iv. 110. φοίνισσα κυλινδομένα φέρει πέτρας ἐς πλάκα πόντου. P. i. 45. φλογὸς σπέρμα. O. vii. 87. φλογὶ ψυχρᾷ. Fr. Scol. ii. 6. p. 11. φλόγα πυρὸς πνέον (βόες). P. iv. 400.

φόβη. ἐρατά τ' ἴων φόβα ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41. κάρα ποικίλον φόβαις δρακόντων. P. x. 74.

φόβος. ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀλκάν. N. iii. 67. φόβῳ θῆρας ἔδωκε. P. v. 81. κεχείμανται φρένες. P. ix. 56. φόβοισι ἐν δαιμονίοισι φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν. N. ix. 64.

φοινικάνθεμος. φοινικανθέμου ἦρος. P. iv. 114.

φοινικόκροκος. φοινικόκροκον ζώναν. O. vi. 66.

φοινίκιος. φοινικίοισιν ῥόδοις ἄνθησαν. I. iv. 31.

φοινικόπεζα. φοινικόπεζαν Δάματρα. O. vi. 159.

φοινικοστερόπας. φοινικοστερόπαν Δία. O. ix. 10.

φοινικορόδιος. φοινικορόδιαι λειμῶνες. Fr. Thren. i. 3. p. 17.

φοινικόστολος. φοινικοστόλων ἐγχείων. I. iv. 31.

φοινίξ. φοίνικος ἔρνος οὐ λανθάνει μάντιν. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41.

φοίνισσα. ἀγέλα ταύρων Θρηϊκίων. P. iv. 365. φλόξ. P. i. 45.

φονή. φοναῖς. P. xi. 57.

φονεύω. φονευομένου πατρός. P. xi. 25.

φόνιος. πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις. Fr. Thren. iii. p. 20.

φόνος. φόνου παρπόδιον νεφέλαν. N. ix. 98. φόνῳ πάλαισεν. N. viii. 47. ῥαίνων. I. viii. 110. χαλαζάεντι ἀνδρῶν. I. v. 64. φόνον ἔπρασσεν ἀγροτέροις λεόντεσσι. N. iii. 81. βουλεύοντα κάπρῳ. Fr. Inc. xxxvii. 4.

φορβάς. φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. p. 8.

φορητός. φορητὸν ἦν κυμάτεσσι Δᾶλος. Fr. Prosod. ii. 1. p. 26.

φόρμιγξ. ἡδυτέρα κρίνει. Fr. Inc. cxxix. γλυκεῖα. N. iv. 72. χρυσία. P. i. 1.

φόρμιγγος ἑπτακτύπου. P. ii. 130. φόρμιγγι. O. vii. 21. κλυτᾷ συναντόμενοι. I. ii. 4. συνάορος εὐλογία. N. iv. 8. φόρμιγγα. O. iii. 13. βρομίαν ἀνόρσομεν. N. ix. 19. δαιδαλίαν βαστάζων ἐν σοφοῖς. P. iv. 527. Δωρίαν. O. i. 27. ἑπτάγλωσσον διώκων πλάκτρῳ Ἀπόλλων. N. v. 43. ἐλελίζων. O. ix. 21. φόρμιγγες ὑπωρόφιαι οὐδὲ (Φάλαριν) δίχονται. P. i. 183. φορμίγγεσσι. I. v. 34. τίρσονται. Fr. Thren. i. 9. p. 17.

φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ Ὀρφεύς. P. iv. 313.

φραδάω. φράδασσε γᾶν. N. iii. 45.

φράδη. φράδαι μελλόντων. O. xii. 13.

φράζω. φράζε οἱ καὶ στρατῷ. N. i. 93. ἔφρασεν κατὰ ῥᾴδον ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν. I. iv. 66. φράσσατέ μοι σαφέως δόμους. P. iv. 208. φράσαι ἄωτον χειρῶν. O. viii. 98. δύναιτο. O. ii. 180. καλὰ ἔχω. O. xiii. 14. φράζων υἱοῖσιν ἔπος Ἡσιόδου παραινεῖ. I. vi. 100. φράσαις λόγον. O. ii. 108. φράζεται τελέων ψυχὰν Ἀΐδᾳ οὐ δόξας ἄνευθεν. I. i. 100. ἐφράσθη. N. v. 62.

φράσσω. φράξαι χεῖρα Ὀλυμπιάδων Ἀλφεοῦ ἴχνεσι. I. i. 94.

φρήν γέροντος δοναθεῖσα. P. vi. 36. γλυκεῖα. P. vi. 52. πράσσει βουλαῖσι. N. i. 40. ὅ τε γλῶσσα φρενὸς βαθείας ἐξίλοι. N. iv. 13. μαλθακᾶς. O. ii. 162. πόθι γέγραπται; O. x. 2. φρενὶ ἀταρβεῖ. P. v. 67. βροτείᾳ ἐρευνᾶσαι βουλεύματα θεῶν. Fr. Inc. xcix. 3. ἐλευθέρᾳ πεπορεῖν. P. ii. 105. ᾠδᾷ διακρίνειν. O. viii. 32. χθονίᾳ. P. v. 136. ἔραται. N. x. 53. μιγνύμενον γέρας. P. v. 24. φρένες ἀπάλαμνοι. O. ii. 105. ἀτιμάτων κουφότεραι. O. viii. 80. θνατῶν ἐντὶ ἀκύτεραι αἰνῆσαι κέρδος. P. iv. 247. ἐλάθοντο. P. iv. 73. κεχείμανται φόβῳ. P. ix. 57. διὰ φρενῶν ἔπαξε ξίφος. N. vii. 38. ἀλκὰν ἔπαυσεν φόβος. N. iii. 68. ἀμπλακίαις. P. iii. 24. καρπόν. P. ii. 134. καρπὸν συνάρμοξεν δίκᾳ. N. x. 21. σύνεσις. N. vii. 88. ταραχαί. O. vii. 55. ἔξω γλῶσσα. I. vi. 105. φρένεσσιν πλαγίαις οὐχ ὁμιλεῖ. I. iii. 9. ἐν φρεσὶ καιομέναν αὐτάν. P. iv. 389. ἀμφὶ φρεσὶν ἀνδρῶπων κρίμανται ἀμπλακίαι. O. vii. 44. θναταῖς. P. iii. 107. ἀσκήσω δαίμονα. P. iii. 192. ἐν φρεσί. N. iii. 108. λευκαῖς πιθήσαντά. P. iv. 194. μαινομέναις. P. ii. 49. κατέχει κόρον. I. iii. 4. φρένας δαμέντες τόξοις ἀμπελίνοις. Fr. Inc. lxi. 7. p. 72. βροτῶν. O. i. 44. δαιμόνων θέλγει. P. i. 22. θνατῶν. I. ii. 64. δαμέντα. O. i. 65. ἔκνιξεν ἔρως. P. x. 94.

φρίσσω. ἔφριξέ νιν. O. vii. 70. φρίξαν (αὐτὸν) κύνες Γηρυόνα. I. i. 16. φρίσσοντα ἄσθμασι ἀναπνοάς. N. x. 140. φρίσσοντας ὄμβρους στέγετε. P. iv. 144. πεφρικυῖαν χρυσῷ φιάλαν. I. vi. 59. πεφρίκοντας νῶτα πτεροῖσι. P. iv. 325.

φρόιμιον. φροιμίων ἀγησιχόρων ἀμβολάς. P. i. 6.

φρονέω. φρονεῖν τὸ παρκείμενον. N. iii. 130. φρονέων κακά. P. viii. 119. μαλθακὰ ἐσλοῖς. N. iv. 155. πιστά. O. iii. 30.

φροντίς. ἐφαμερίων οὐκ εἰδυῖα. Fr. Inc. lxxvii. 2. φροντίδι μηχανῶνται. P. ii. 170. φροντίδα ἀρπαλέαν σχίθει. P. x. 97. παλαισμάτων λάβε. N. x. 40. ὑπὸ φροντίσιν γλυκυτάταις ἔθηκε νόον. O. i. 31.

φυγόξενος. φυγόξενον στρατόν. O. xi. 17.

φυή. φυᾶς οὐκ αἰσχίων. I. vii. 32. φυᾷ διαφέρομεν ἕκαστος. N. vii. 79. ἰριπλεύρῳ ἐμβάλλων κέντρον. P. iv. 419. κράτιστον ἅπαν. O. ix. 152. μάρναθαι χρή. N. i. 38. μαρναμένων. P. viii. 62. φυὰν εὐάνθεμον. O. i. 109. ἄῤῥηκτον παῖδα. I. vi. 68.

φυλακή. φυλακᾷ μεγάλᾳ. P. iv. 134.

φύλαξ. χρυσῶν μήλων. Fr. Inc. civ. ἐμῶν κτεάνων. P. viii. 33.

φυλάσσω. φυλάσσουσι Τένεδον ὀρθάν. N. xi. 6. φυλάξαι νιν. P. iv. 73. ῥῆμα τ' Ὠργείου. I. ii. 15. φυλάσσοντες γνώμᾳ εὐσεβεῖ τελεστάς. O. iii. 73. φυλάξασθαι. O. vii. 73. πεφυλάχθαι γλῶσσαν. Fr. Inc. xxxviii.

φύλλον. ὅσσα φύλλα ἠρινὰ ἀναπέμπει χθών, οἶσθα. P. ix. 82. πολλὰ καὶ στεφάνους μιν δίκον ἐπί. P. ix. 219. τειάδε ἀοιδὰν ὤπασεν τῶν τότ' ἐόντων.

I. iv. 46. *φύλλοις χρυσέοις ἐλαιᾶν μιχθέντα.* N. i. 26.

φῦλον. ματαιότατον. P. iii. 36.

φυλλοφόρος. φυλλοφόρων ἀγώνων. O. viii. 101.

φύρω. πεφύρεσθαι κόμαν φαιδίμαν γαίᾳ. N. i. 104.

φύσις. φύσιν προσφέρομέν τι ἀθανάτοις. N. vi. 9. *Ὠαριωνείαν οὐκ ἔλαχεν.* I. iv. 83.

φύτευμα σκιαρόν. O. iii. 31.

φυτεύω. φυτεύει χάριν ἀοιδᾷ. Fragm. Inc. in Addend. *φύτευέν οἱ θάνατον ἐν λόχου μαχαίρᾳ.* N. iv. 96. *φυτεῦσαι ὑπὸ γοναῖς ματροδόκοις.* N. vii. 124. *περὶ σέρμα.* O. iii. 60. *φυτεύων γάμον θυγατρί.* P. ix. 194. *φύτευθεν τιμαί σφισιν θεόπομποι.* P. iv. 123. *φυτεύσεσθαι ῥίζαν.* P. iv. 26. *φυτευθεὶς ὄλβος σὺν θεῷ.* N. viii. 28. *φυτευθὲν τόθι γένος Εὐφάμου.* P. iv. 456. *φυτευθέντας εἰναν ἄμμες.* P. iv. 256. *φυτευθέντας ἐκ Κρόνου Ζηνός τε ἥρωας.* N. v. 13.

φύτλη. φύτλας Ἰαπετιονίδας κοῦροι. O. ix. 82. *ποίας ἀποσπασθεῖσα.* P. ix. 59.

φυτόν. μονόδροσον. P. v. 56. *φυτὰ νεκτάρεια ὁπόσ᾽ ἐπαΐσσιν ἔαρ εὐῶδμον.* Fr. Dithyramb. iii. 18. p. 41. *φυτῶν παγκάρπων νήποινον.* P. ix. 102.

φύω, φῦμι. φύονται πολιαί. O. iv. 39. *ἔφυ ἀπὸ θνατᾶς ματρός.* Fr. Inc. xcix. 3. *ἔφυν σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τε.* P. i. 82.

φωνέω. φωνεῖ ταῦτα ὄνειρός μοι ἰών. P. iv. 290. *φώνασε Παλλάς.* O. xiii. 95. *ὄρθιον.* N. x. 142. *φωνάσαις ἅτε μάντις ἀνὴρ εἶπεν.* I. vi. 75.

φωνή. φωνὰ γίνεται θαρσαλέα. N. ix. 118. *φωνᾶς δυσθρόου τίς ποινά.* P. iv. 111. *φωνᾷ ἀδυμελεῖ ἐξάρχετε.* N. ii. 40. *μαλθακᾷ ποτιστάζων ὕαρον.* P. iv. 244. *Ὀλυμπίᾳ.* O. ix. 2. *προσέννεπε.* P. ix. 49. *φωνὰν ἀκοῦσιν.* O. vi. 112. *δίδου.* N. v. 93. *ἐναρμόξαι.* O. iii. 9. *Κάστορος ἀνέλυσε.* N. x. 169. *ὑπάργυρον παρέχει.* P. xi. 65.

φωνήεις. φωνᾶεν τοῦτο ἀθάνατον ἔρπει. I. iv. 68. *φωνᾶντα συνετοῖσιν βέλη.* O. ii. 152.

φώς. φωτὸς πλαξίππου. I. ii. 31. *φωτὶ φίλων τατωμένῳ.* N. x. 147. *φῶτα ἄναλκιν.* O. i. 130. *θήξας ἀρετᾷ.* O. x. 23. *μαχατὰν θρῖψαι.* N. ii. 20. *πεδίων δεσπόταν.* P. iv. 93. *τύχαι ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν.* N. iv. 138. *φῶτες.* O. i. 74. *Αἰγεῖδαι.* P. v. 100. *οἱ πάλαι.* I. ii. 2. *φωτῶν Κορινθίων.* N. ii. 32. *ὑπερθύμων παῖδες.* P. iv. 23. *θθιμένων ζώων τε.* I. iv. 16. *φῶτας δαμάσσαις.* O. ix. 138. *νεογνίους πυραὶ δαίσαντο.* N. ix. 57.

X.

χαίρω. ὅτι —. N. v. 85. *ἰείς.* N. viii. 82. *τὶ εὐπραγίᾳ.* P. vii. 18. *χαίρει θαλίαις.* P. x. 55. *ἔχαιρον εὐρυκίαις.* O. ii. 118. *χαῖρον ἵπποις δαπάνᾳ.* I. iv. 50. *χαῖρε, ὦ θεοδμάτα.* Fr. Prosod. i. 1. p. 25. P. ii. 124. *φίλος.* N. iii. 132. *χαίρετε.* I. i. 44. *χαίρειν σε εἰς τρὶς αὐδάσασα.* P. iv. 108. *χαίρων στεφάνοισι βάλλω.* P. viii. 79. *χαίροντα ξενίαις πανδόκοις.* O. iv. 25. *χαρεὶς δαπάνᾳ καὶ πόνῳ.* I. vi. 14.

χαίτη. χαίταν νέαν ἐστεφάνωσέν οἱ. O. xiv. 35. *στεφάνοισιν ἁρμόζων.* I. vii. 54. *χαίταις κατένευσεν οἱ Ζεύς.* N. i. 19. *χαίτασι ζευχθέντες ἔπι στέφανοι.* O. iii. 10. *χαίτας ἀνδησάμενοι ἔρυσσιν.* I. i. 38.

χαιτάεις Λατοΐδας. P. ix. 6.

χάλαζα. χάλαζαν αἵματος ἀλύνεται. I. vii. 38.

χαλαζάεις. χαλαζάεντι φόνῳ. I. v. 64.

χαλάζω. χαλάξαις ἀμφοτέρωθεν στέρυγα. P. i. 12. *χαλάξει.* Fr. Inc. xlvii. 4. V. L.

χαλεπός. χαλεπὰ ἔρις. N. x. 135. *χαλεπῶν στερπῶν τε κρίσιν.* Fr. Thren. ii. 12. p. 20.

χαλινός. χαλινὸν Ἀργοῦς ἄγκυραν. P. iv. 44. *λύοι ἐρατὸν παρθενίας ὑφ᾽ ἥρωϊ.* I. viii. 95. *χρυσάμπυκα.* O. xiii. 93.

χαλκάρματος. πόσις Ἀφροδίτας. P. iv. 155.

χάλκασπις. Ἄρης. I. vii. 35. *χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν.* P. ix. 1. *χαλκάσπιδες πρόγονοι.* O. ix. 80.

χαλκέλατος. χαλκελάτῳ πελέκει. O. vii. 66.

χαλκεντής. χαλκεντέος πολέμου μναστῆρα. N. i. 24. χαλκεντέων Αἰολίων στρατιάν. N. ix. 45.

χαλκιομίτρης. χαλκιομίτρα (—κομίτρα) Κάστορος. N. x. 170.

χάλκειος. ἀγών. N. x. 41. Ἄρης. O. x. 19. οὐρανός. P. x. 42. N. vi. 6. χαλκέας λόγχας αἰχμᾷ. N. x. 113. χαλκέῳ Ἄρει ἄδον. I. iv. 24. ταύρῳ ναυτῆρα Φάλαριν. P. i. 185. χάλκειον ὅμαδον ἀμφέπειν. I. viii. 54. ἔγχος. O. i. 123. χαλκέοις ἀκόντεσσιν. P. ix. 37. χαλκέαις ὅπλαῖς ἁράσσεσκον P. iv. 402. χαλκέοις ὅπλοις. N. i. 77. ix. 91. x. 26. χαλκοῖσιν ἔντεσιν. O. iv. 34.

χαλκεύω. χάλκευε γλῶσσαν πρὸς ἄκμονι ἀψευδεῖ. P. i. 167. κεχάλκευται καρδίαν. Fr. Scol. ii. 5. p. 11.

χαλκοάρης. χαλκοάραν Μέμνονα. I. v. 51. χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων. I. iv. 108.

χαλκόγενυ χαλκόγενυν ἄγκυραν. P. iv. 42.

χαλκοδάμας. χαλκοδάμαντ' ἀκόναν πέτραις ἐν ἄλλαις. I. vi. 108.

χαλκόδετα κρόταλα. Fr. Dithyr. vi. 3. ex em. in Add.

χαλκοκρότος. χαλκοκρότου Δαμάτερος. I. vii. 3.

χαλκοπάραος. χαλκοπάραον ἄκοντα. P. i. 84. N. vii. 105.

χαλκόπεδος. χαλκόπεδον Θεῶν ἕδραν. I. vii. 62.

χαλκός. χαλκοῦ λεπτῷ διανισόμενον. P. xii. 44. χαλκᾷ πολιᾷ. P. iii. 85. xi. 30. χαλκὸν ἧλσεν ἐν πλευραῖσι. P. x. 131. μυρίον. N. x. 84.

χαλκότοξος. χαλκοτόξων Ἀμαζόνων. N. iii. 64.

χαλκότορος. χαλκοτόροις ξίφεσι. P. iv. 261.

χαλκοχάρμης. χαλκοχάρμαν πόλεμον. I. vi. 39. χαλκοχάρμαι ξένοι. P. v. 109.

χαλκόω. χαλκωθείς. O. xiii. 123.

χαμαί. καθαιρὲ ἀφ' ἁρμάτων. N. vi. 87. πίτνει. P. viii. 133. σιγᾷ καλύψαι. N. ix. 15.

χαμαιγενής. χαμαιγενέων τὶς ἀνθρώπων. P. iv. 175.

χαμαιπετέω. χαμαιπετοῖσαν γνώμαν. N. iv. 66.

χαμαιπετής. χαμαιπετὲς ἔπος. P. vi. 37. χαμαιπετέων λόγων. O. ix. 19.

χαμηλός. χαμηλὰ πνέων. P. xi. 46.

χαράσσω. χαράξει. (v. V. L.) Fr. Inc. xlvii. 3. p. 67. χαράσσοισα νῶτον στρωμνά. P. i. 54.

χαρίζομαι. εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. pag. 11.

χαρίεις. χαρίεντα πόνον. N. iii. 30. χαρίεν μέλος. P. v. 143.

χάρις. O. i. 48—52. ἀδεῖα ἔνδον μιν ἔκνυξεν. I. vi. 74. αἰδοία. O. vi. 128. ζωθάλμιος. O. vii. 19. παλαιὰ εὔδει. I. vii. 24. πρώτα ναυσιφορήτοις ἀνδράσι. P. i. 65. Φιρενίκου. O. i. 29. φίλων ἄγει. P. ii. 32. ἐς χάριν εἶτι τέλλεται. O. i. 121. viii. 11. ἄγων. O. ii. 80. ἀοιδᾷ φυτεύει. Fr. Inc. in Add. Ἀθηναίων. P. i. 148. ἀναπάσσει. O. x. 115. Διός. P. iii. 168. Ζηνός. N. i. 7. κλυτὰν ἐπιπέμπετε Θεοί. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41. καταθέμεν οὐ τραχύς. N. vii. 110. ἐμὰν ποιπνύων. P. x. 101. ἐπωνυμίαν. O. x. 95. ἑρέω. O. viii. 75. Θήβαις. P. xi. 20. κεδνὰν συγγόνων. O. viii. 105. κοινάν. P. v. 137. κρατίστων πορών. P. xi. 90. παραιτεῖται. N. x. 56. συμποσίου. O. vii. 8. τερπνὰν ἀποστάζων. I. iv. 124. φερέτω. O. x. 21. φίλαν. O. x. 16. φόρμιγγος ἄθρησον. P. ii. 129. χάριτες Διονύσου. O. xiii. 26. κοιναί. O. ii. 90. τούτων ἐξυφαίνονται τίν. P. iv. 490. [ἄνευ χαρίτων. P. ii. 78. Ex Schedis.] χαρίτων ἀμφοτέραν. I. i. 6. ἕκατι. O. iv. 14. χαρίτεσσιν ἀγαναῖς βασταζων. I. iii. 14. κλεινᾶς ἀραρώς. I. ii. 29. σὺν χάρισιν. I. v. 26. ξανθαῖς. N. v. 99. χάριτας ἀφροδισίων ἐρώτων. Fr. Scol. iv. 1. p. 14. διδύμας (ὑγίειαν καὶ κῶμον). P. iii. 127.

χάρμα. οὐκ ἀλλότριον. P. i. 114. ἐπάξιον θάντων. N. vii. 130. ἐνδρᾶσι. P. ix 113. ἄπονον ἔλαβον. O. x. 26. ἐπιχώριον κελαδέων. N. iii. 116. καλλίνικον ἀγαπάζοντι τιμαί. I. v. 69. ὑπὸ χαρμάτων ἑσλῶν. O. ii. 35. μέγιστον ἅπασας. P.

viii. 92. χάρματα ἴδηκε. O. ii. 179. ἐνέβαλεν. O. vii. 80.

χατίζω. χατίζει ἑρμηνέων. O. ii. 154. ubi Not.

χαῦνος. χαῦνον τέλος ἐλπίδων. N. viii. 78. χαύνᾳ πραπίδι. P. ii. 112.

χιιά. ὑπὸ χειᾷ δάμασεν ἦεαν. I. viii. 153.

χείλος. ἐν χείλεσσι στάξοισι. P. ix. 109.

χείμαρος. ἐπὶ χειμάρῳ μεθύων. Fr. Scol. iv. p. 14. ubi Not.

χειμαίνω. κεχείμανται φόβῳ φρένες. P. ix. 57.

χειμέριος. ὄμβρος. P. vi. 10. χειμερία κατασπορά. P. v. 162. χειμερίῳ νυκτί. O. vi. 171. χειμέριον ζόφον πασικίλων μηνῶν. I. iv. 29. ὄμβρον. P. v. 12. πῦρ. P. iv. 473.

χειμών. χειμῶνος. I. vii. 53. ἐν χειμῶνι ἀκτάς. I. ii. 62. πεφθόμενοι. P. iii. 89.

χείρ. χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω. N. xi. 42. ἐπιδέξια. P. vi. 19. χερὸς ἀλκᾷ. O. x. 121. ἰὼν ἀφοτέρας. N. vii. 139. τειᾶς. O. viii. 56. χειρὶ ἄριστος. N. viii. 13. διώξει βέλος. I. viii. 73. πολεμίᾳ. N. iv. 90. ὑπερτάτᾳ ἄγει τὸ βιαιότατον. Fr. Inc. ii. 4. χεῖρ' ἀντερείσαις. P. iv. 65. χερί. N. i. 79. ἀφύκτῳ κλονέων. I. viii. 141. διδύμᾳ. P. ii. 17. ὀρθᾷ. O. x. 7. χειρὸς ἑλὼν παρθένον. P. ix. 216. χεῖρα ῥυσίδιφρον. I. ii. 31. φράζαι ἔρνεσι Ὀλυμπιάδων. I. i. 95. χεῖρα Κιδαλίας. Fragm. Inc. cxxvii. p. 91. χέρα ἀφθονέστερον. O. ii. 172. κυκλώσαις. O. x. 87. μαλακὰν προσζάλλοντα. P. iv. 482. οἱ προσενεγκεῖν κλυτάν. P. ix. 62. χερσὶν βέλεα καρτύνειν. O. xiii. 135. χεῖρες καὶ ἧτορ ἶσον. O. iv. 38. χειρῶν ἄωτον. O. viii. 99. ὑπὸ κρατερᾶν. P. xi. 27. χερῶν ἀλκᾷ. O. ii. 114. βίαν ἐπαινῆσαι. N. v. 34. καὶ ἰσχύος ἀνίοχον. N. vi. 110. σθένει. N. x. 99. ἔλαχε στέφανον χείρεσσι. O. x. 70. λαβὼν φιάλαν. P. iv. 343. θανέμεν. P. iv. 128. χερσὶν ἄθυρεν ἔργα θαμινά. N. iii. 78. ἀμέρσοις. N. viii. 5. v. V. L. βιατὰ ἔφυν. P. i. 81. δεξιόν. I. v. 77. καὶ ψυχᾷ τρέψαι. N. ix. 92. νικάσαντα. I. v. 11. ῥίψαις. P. iii. 100. ἄθεον γάλα λευκόν. Fr. Inc. lx. 4. χερσὶν κρατήσας. P. x. 36. I. i. 33. ἀγαναῖσιν. P. ii. 14. ἑαῖς ἀφύκτοις μάρψαις. N. i. 68. ἐν χερσὶν φανεὶς χρυσός. P. iii. 98. οὐκ ἀλλοτρίαις νωμάσαντ' ἀνία. I. i. 20. οὐ φείσατο νευρᾶς. I. vi. 50. τίναξε. O. ix. 45. κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χρεσὶν, ἄναξ. Fr. Inc. lxvii. p. 74. χεῖρας ἀμάχους ἀντείναις οὐρανῷ. I. vi. 60. ἀντεῖναι. O. vii. 119. ἐναλίγκιον Ἄρει I. viii. 82. ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι. N. iii. 108. ἑαάντι δεθείς. N. vi. 60. πίτναντ' ἐς αἰθέρα. N. v. 20. φίλας ὄρεγον ἑταίροις. P. iv. 426. διαπετάσασε. Fr. Scol. i. 3. p. 3. χεῖρας ἐναντίας ἀνατείνασθαι. Fr. Epinic. p. 3. χέρας ἀναπλέκοντι ὅρμοις. O. ii. 135.

χείρων. χειρόνων ἀνδρῶν τέχνα ἔσφαλλε κρέσσονα. I. iv. 56. χειρόνεσσι οὐκ ἐρίζει. N. viii. 38.

χεράς. χεράδι παμφόρῳ. P. vi. 13. χεράδει σποδέων. Fr. Inc. cxxxi. p. 92.

χερμάδης. χερμαδῶν τεκτόνων. P. v. 47.

χερμάς. χερμάδι πηλεβόλῳ. P. iii. 86.

χερσόθεν. O. ii. 132.

χέρσος. χέρσῳ. O. xii. 15. N. i. 95. κονίᾳ. N. ix. 103. χέρσον Εὐρώπαν. N. iv. 115. ἄμβροτον. Fr. Dithyramb. iii. 20. pag. 41.

χεῦμα. ἀγχοῦ χεύμασιν Σκαμάνδρου. N. ix. 94.

χεύω. ἐν ᾇ πέχυμαι. I. i. 4. πέχυται σπέρμα ἐν νάσῳ. P. iv. 75.

χθόνιος. χθονίᾳ φρενί. P. v. 136. χθόνιον στόμα Ἄϊδα. P. iv. 77. χθονίων μᾶνιν ἀφελεῖν. P. iv. 283.

χθών. ὅσσα χθὼν φύλλα ἀναπέμπει. P. ix. 82. ἅτε χθών. I. iv. 31. χθὼν ἀγλαά. Fr. Inc. xlv. χθονὸς οἰκιστήρ. O. vii. 54. αἶσαν. P. ix. 99. ἐριβρόμου ὀμφαλόν. P. vi. 3. εὐρυκλέπου ὀμφαλόν. N. vii. 50. εὐκάρπου ἀριστεύουσαν. N. i. 20. πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας. P. ix. 13. εὐρείας ἀκίνητον τέρας. Fr. Prosod. i. 3. p. 26. κυανέας ἄστρον τηλέφατον. Fr. Prosod. i. 6.

p. 26. ἡ φίρις — παγιτὸν χθονός. Carm. in def. Solis 19. p. 36. χθονὶ ἔρεισαν ἄγκυραν. P. x. 80. καλύψαιμι γυῖα. N. viii. 65. χθόνα. N. vi. 81. δατέοντο. O. vii. 102. ὑπό. Fr. Inc. xcvi. ἀράσσεσκον ὁπλαῖς. P. iv. 402. ταράσσοντες. O. ii. 113. βαθύστερνον σχίσεν κεραυνῷ. N. ix. 59. εὐδείλεον Ἰωλκοῦ. P. iv. 137. μίλαιναν. O. ix. 76. πάγκαρπον. I. iv. 70.

χιών. χιόνος ἐξείας τιθήνα Αἴτνα. P. i. 39.

χλιαρός. χλιαρὸν γελάσαις. P. ix. 66.

χλιδάω. χλιδῶσα μολπά. O. x. 99.

χλωρός. χλωρῆς ἐλάτηισι τυπείς. Fr. Inc. cxlviii. p. 95. χλωραῖς ἱέρσαις. N. viii. 68. χλωρᾶς λιβάνου. Fr. Scol. i. p. 10.

χοιράς. χοιράδος πέτρας ἄλκαρ. P. x. 81.

χόλος. παίδων Διός. P. iii. 20. χόλον δείσαις Ξενίου πατρός. N. v. 61. οὐ φατόν. O. vi. 62.

χολόω. χολωθεὶς Αἴας ὅπλων. N. vii. 37. Ἴδας ἀμφὶ βουσίν. N. x. 112. ἔκτανε. O. vii. 54.

χορδή. χορδαῖς Αἰολίδισσι. P. ii. 128.

χορευτής. χορευτᾶν μάρτυρις, δόνακες. P. xii. 48.

χοροιτύπος Σιληνός. Fr. Inc. lxxiii. p. 75.

χορεύω. χορεύων Φοῖβον. I. i. 8. [Sophocl. Antig. 1251. ubi Brunck. Ex Schedis.] χορεῦσαί με καλεῖ ὁ Μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv.

χορός. Μοισᾶν κάλλιστος ἀείδει Παλίᾳ. N. v. 42. χορὸν ἅπαντα ἵστασεν. P. ix. 201. διῦσ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι. Fr. Dithyramb. iii. 1. p. 41. χοροὶ παρθένων. P. x. 59. ἀχεῖτε χοροὶ Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 24. p. 41. χοροὶ καὶ Μοῦσα (Μοῖσα) καὶ ἀγλαΐα ἀριστεύουσι. Fr. Inc. xxi. 4. χοροὺς κοιρανέοντι. O. xiv. 12.

χόρτος. χόρτοις λέοντος. O. xiii. 62.

χράω. χρῆσεν ἱέρεια. P. iv. 10. χρησθὲν παλαίφατον. O. ii. 72. χράομαι, utor. χρησάμενος Πηλεὺς τέχναισι. N. iv. 94.

χρεία. χρεῖαι παντοῖαι ἀνδρῶν. N. viii. 71.

χρέος. τὸ ἐν ποσί μοι ἴσω τρέχον. P. viii. 44. θεόδματον πράσσοντί με. O. iii. 12. ἐγεῖραι ἐμὲ πράσσει τις. P. ix. 181. κατήσχυνε βαθύ. O. x. 10. μίλλον φυλάξασθαι. O. vii. 74. τῶν' ἐπί. O. i. 71.

χρεών. εἰ ἔστιν. P. iii. 2. ἰμὲ φεύγειν. P. ii. 96. εἰσεῖσθαι. N. xi. 22.

χρή. ἐξειρεῖν. Fr. Inc. xxxvii. 5. γνόντα μαστευέμεν. P. iii. 106. προνέμειν. I. viii. 34. τυγχάνοντα εὖ πασχέμεν. P. iii. 185. ἀρετὰν εὐρόντισσιν — φέρειν κόμπον. I. i. 60. v. V. L. χρῆν. Fr. Scol. ii. 1. p. 11.

χρῆμα. σεσιγαμένου οὐ σκαιότερον. O. ix. 157. πᾶν τὸ πρὸ ποδὸς ἄριον αἰεί. I. viii. 27. τεκμαίρει ἕκαστον. O. vi. 124. χρήματα χρήματ' ἀνήρ. I. ii. 17. βάξεις μοι χρήματα διακομπέων. Fr. Inc. cliii. p. 97. περὶ χρήμασι μοχθίζει. Fr. Scol. ii. 8. pag. 11.

χρῆσις. ἀνέμων τελείστα. O. xi. 2. χρήσεις τῶν τε καὶ τῶν ἀμφὶ τρόπῳ. N. i. 43. χρῆσις, vaticinium. O. viii. 108.

χρησμός. Μιλίσσας Δελφίδος σε ἄρθωσεν. P. iv. 106.

χρηστήριον. ἵδεσθαι. O. vi. 119.

χρίμπτω. γόον χριμφθέντα ἐκ γενύων. P. xii. 37.

χρίω. ἀντίτομα ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι. P. iv. 395.

χρόνιος. χρονία ἀρετὰ τελίθει ἀοιδαῖς. P. iii. 204. χρονιώτερον βιοτεύει ῥῆμα ἔργμάτων. N. iv. 10. χρονιώτατον φάος. O. iv. 16.

χρόνος. ἀρχομένοις ψυχὰς ἀπέπνευσεν. N. i. 69. βαλὼν τινα ἀελπτίᾳ. P. xii. 54. ἐπαντέλλων. O. viii. 37. ἕρπων. N. iv. 69. ἐφέρπων. O. vi. 164. λοιπὸς ποτὶ ἕρπει. N. vii. 100. μέλλων ἐπελθών. O. x. 9. μόνος ἐξελίγχων ἀλάθειαν. O. x. 67. ὅλβον εὐθύνει. P. i. 87. πάντων πατήρ. O. ii. 32. πολλὰ ἐν καιρῷ διακρῖναι τά. Fr. Inc. lix. 5. σωτὴρ ἄριστος ἀνδρῶν δικαίων. Fr. Inc. ix. 2. χρόνου μοῖρα. O. vii. 174. χρόνῳ. (σὺν, ἐν). O. x. 101. P. iv. 460. 519. viii. 20. xi. 48. 55. Fr. Inc. xcv. ἄλλῳ.

O. ii. 69. αὖτε. P. iii. 173. δευτέρῳ. O. i. 69. ἵκετο. P. iv. 139. μικρῷ. O. xii. 18. μαπρῷ. P. viii. 104. alii πόνῳ. παντί. O. vi. 59. σύμπαντι. O. vi. 94. ὑστέρῳ. P. iv. 97. πεῖνον κατὰ χρόνον. O. x. 122. ἀλικίας. O. iv. 42. ἅπαντα. N. i. 106. O. xiii. 136. πάντα. I. iii. 10. ὅλον. O. ii. 55. ὅλοι ἵκεσθε. N. iii. 86. ὀλίγον. N. i. 57. μυρίον. I. v. 36. τὸν προσέρποντα. P. i. 110. πατεῖν. O. i. 185. χρόνον μὴ δαμαλίζοι. P. v. 163. (ubi de vita. v. Schol.) χρόνον ὑπερβάλλοντα ἄνακτα μακάρων. Fr. Inc. l. ἐς χρόνον λοιπόν. Fr. Thren. iv. 8.

Χρόος. χροΐ θερμῷ. N. viii. 49.

Χρυσαλάκατος. χρυσαλακάτοιο Ἀμφιτρίτας. O. vi. 178. χρυσαλακάτα Λητοῦς. N. vi. 62. χρυσαλάκατον Μελίαν. Fr. Encom. i. 1. p. 39. χρυσαλακάτων Νηρηΐδων. N. v. 65.

Χρυσάμπυξ. χρυσάμπυκα χαλινόν. O. xiii. 92. Λάχεσιν. O. vii. 118. χρυσαμπύκων Μοισῶν. P. iii. 158. I. ii. 2. χρυσάμπυκας Ὥρας. Fr. Inc. c. 6.

Χρυσάρματος. χρυσάρματος Μήνα. O. iii. 35. χρυσαρμάτου Κάστορος. P. v. 10. χρυσάρματοι Αἰακίδαι. I. vi. 27.

Χρύσασπις. χρύσασπι Θήβα. I. i. 1.

Χρυσάωρ. χρυσάορα Φοῖβον. P. v. 139.

Χρύσεος. χρυσέα κρηπὶς ἱερῆσιν ἀοιδῆς κεκρόσηται. Fragm. Inc. lxxxvi. 1. χρυσέας ἐλαίας. O. xi. 13. Νίκας. I. ii. 39. χρυσέῳ θυσάνῳ πᾶσαι αἰγλᾶεν. P. iv. 411. δίφρῳ. P. ix. 9. πλάκτρῳ. N. v. 44. χρυσέᾳ δάφνᾳ. P. x. 61. κόμᾳ Θάλλων. I. vii. 69. χρύσειον δίφρον. O. i. 140. σθένος ἀελίου. P. iv. 257. ὄμμα Δίκας. Fr. Inc. lxiii. πρόσωπον Δικαιοσύνας. Ibid. χρυσέαν Μοῖσαν. I. viii. 11. ὑγίειαν. P. iii. 129. φιάλαν. P. iv. 343. χρυσέα φόρμιγξ. P. i. 1. κλυτόμαντι Πυθοῖ. Fr. Inc. lxxxvi. χρύσειαι παῖδες Θέμιτος. O. xiii. 10. χρυσείων ὀρνίχων. P. iv. 6. v. V. L. Νηρηΐδων. N. v. 14. οἶκον ἄναξ. I. iv. 102. τριπόδων. P. xi. 6. ὅπλων. N. viii. 46. χρυσῶν μήλων φύλαξ. Fr. Inc. civ. χρυσέοις δόμοις οὐρανοῦ. N. x. 165. δώμασιν. P. ix. 98. πόξοισιν. P. iii. 16. φύλλοις ἐλαίᾳ. N. i. 27. χρυσέαις ἵπποις. O. viii. 67. Fr. Inc. c. 2. ἐν ἕδραις. P. iii. 167. χρυσᾶϊς νιφάδεσσι. O. vii. 64. χρυσέαισι ἵπποις. O. i. 66. χρυσέας κίονας. O. vi. 1.

Χρυσήνιος. Ἀΐδας. Fr. Hymn. ii. in Proserp. p. 29. Not.

Χρυσόθρονος. χρυσοθρόνου Κυράνας. P. iv. 464. χρυσόθρονον Ἥραν. N. i. 58.

Χρυσοκάρηοισι βέβριθε. Fr. Thren. i. 6. p. 17. Not. p. 19.

Χρυσόπερως. χρυσόπερων ἔλαφον. O. iii. 52.

Χρυσοκόμης. Ἀπόλλων. O. vi. 71. vii. 58.

Χρυσόπλοκος. χρυσοπλόκου Μναμοσύνας. I. vi. 110.

Χρυσόραπις Ἑρμᾶς. P. iv. 316.

Χρυσός. ἐν βασάνῳ πρίπει πιεζόντι. P. x. 105. διαπρέπει ἴζοχα πλούτου. O. i. 2. ἑψόμενος ἔδειξεν αὐγάς. N. iv. 133. πτεάνων αἰδοιέστατον. O. iii. 76. φανὲὶς ἔτραπεν μισθῷ. P. iii. 98. χρυσοῦ ἄνθημα φλέγει. O. ii. 131. αὐτορύτου. P. xii. 29. φιάλαισι. I. i. 28. χρυσῷ νίφοντα. I. vii. 6. περιφρικῶσαν φιάλαν. I. vi. 58. πολὺν ὕσε χρυσόν. O. vii. 91. χρυσὸν εὖ χέοντα. N. viii. 63. μεγασθενῆ νόμισαν περιώσιον ἄλλων. I. v. 2. δαμασίφρονα χρυσόν. O. xiii. 111. χρυσὸν διδάξαμεν καθαρᾷ βασάνῳ. Fr. Scol. i. 17. p. 10.

Χρυσοστέφανος. χρυσοστεφάνοιο ἥβας. O. vi. 69. P. ix. 192. χρυσοστεφάνων ἀέθλων. O. viii. 1.

Χρυσότοξος. χρυσότοξον Ἀπόλλωνα. O. xiv. 15.

Χρυσοχαίτας Ἀπόλλων. P. ii. 29.

Χρυσοχίτων. Θήβα. Fr. Inc. clxxiv. p. 101.

Χρώς. χρωτὶ ἀσθενεῖ βαίνων. P. i. 107. χρωτὶ ποντίου θηρὸς προσφέρων νόον. Fr. Inc. xlviii. 3.

Χυτός. χυτὸν νέκταρ. O. vii. 12.

Χώπόταν — χὤταν. P. ii. 159. vid. Ὁπόταν.

Χώρα. ἐπὶ χώρας πάλιν ἔσσαι. P. iv. 485 ἄγαλμα. Ægina. N. iii. 21. ἁπλάρωτον λίπον θεόν. O. vii. 108. χώραν ἀλιερκέα. O. viii. 34. πάγκοινον. O. vi. 108. πιθέμεν ἰδανδρον. P. i. 78.

χωρίω. χώρησιν ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν N. x. 138.
χωρίς. ἀθανάτων. O. ix. 62.
χῶρος. O. iii. 41. ἐν χώρῳ ζαθέῳ δέξαι με. Fr. Inc. lxxxvi. p. 79. κατὰ χῶρον ἑρατόν. Fr. Thren. i. 12. χῶρον ἰὸν ἐρημώσασα (δρῦς). P. iv. 479.

Ψ.

ψαλμόν. Λύδιον ἀντίφθογγον πηκτίδος εὗρε Τέρπανδρος. Fr. Epinic. iv. in Hieron. p. 7.
ψάμαθος. ψάμαθοι ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ὁπόσαι εἰσθα. P. ix. 84.
ψάμμος ἀριθμὸν περιφεύγει. O. ii. 178.
ψαύω. ἔψαυσας ὕμνων ποικίλων. N. v. 77. ἔψαυσεν Ἀφροδίτας. O. vi. 58. ὅστις ἂν πρῶτος ἀμφὶ οἱ ψαύσει πόκλοις. P. ix. 213.
ψᾶφος. διδοῖ ψᾶφόν περ αὐτᾶς. P. iv. 472. ἑλισσομέναν. O. x. 13. ψάφων ποντίᾱν ἀριθμόν. O. xiii. 66. ψάφοις κρυφίαισι. N. viii. 44.
ψέγιος. ψέγιον ὄαρον. N. vii. 102.
ψευδής. πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν. Fragm. Inc. lxi. pag. 72.
ψεῦδις. μάρτυς. N. vii. 72.
ψεῦδος. οὐ ψεύδει τέγξω λόγον. O. iv. 28. αἰόλῳ γήρᾳ ἀντέταται. N. viii. 43. v. Not. οὐ βαλὼν καιρόν. N. i. 28. v. V. L. οὐ θεμιτὸν θέγειν Ἀπόλλωνα. P. ix. 75. ψεύδει τραχεῖ μὴ πταίσῃς ἁμὰν σύνθεσιν. Fr. Inc. xxiii. 3. ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων. P. ii. 68. ψευδέων ἄγνωστον. O. vi. 113. ἐνιπάν. O. x. 7. οὐχ ἅπτεται. P. iii. 53. ψεύδεσι ποικίλοις. O. i. 46. ψεύδεσιν ἐχθίστοισι μὴ καταμίναις. P. iv. 177. v. V. L. ψευδέεσσίν οἱ ἔπεσσι τι. N. vii. 32. V. L. μεταμώνια ψεύδη. O. xii. 8.
ψεύδομαι. οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. O. xiii. 72.
ψεύστης. ψεύσταν λόγον. N. v. 53.
ψεφηνὸς ἀνήρ. N. iii. 71.
ψίθυρος. ψιθύρων βροτῶν παλάμαις. P. ii. 138.
ψογιερές. ψογιερὸν Ἀρχίλοχον. P. ii. 100.
ψόγος. ψόγον σποτεινόν. N. vii. 70.
ψολόεις. ψολόεντα πεφαυνόν. N. x. 133.
ψυχή. ψυχᾷ καὶ χερσί. N. ix. 92. Ἀγαμεμνονίᾳ. P. xi. 32. τλάμονι παρείμενον. P. i. 93. τλάσομαι. P. iii. 72. ψυχὰν ἄκαμάτου. I. iv. 89. ἀπὸ ἀδίκων ἔχειν. O. ii. 126. ἀπολιπών. P. iii. 180. ἰὰν κομίξαι κέλεται. P. iv. 284. τεὰν κομίξαι αὖτις. N. viii. 76. περὶ ἂν γάθησεν. P. iv. 217. τελέων Ἀΐδα. I. i. 99. πάλιν ἀναδιδοῖ. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. φορεῖται ψυχὰν θρέασι γυναικείᾳ. Fr. Scol. ii. 13. p. 13. ψυχὰ φίλα. P. iii. 109. ψυχαὶ ἀσεβέων πωτῶνται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. iii. 1. p. 20. ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελίων ἀγχομένους. N. i. 70. ἔχοντες κρίσσονας κτεάνων. N. ix. 77.
ψυχρός. ψυχρᾶς αἰθέρος. O. xiii. 125. ψυχρᾷ φλογί. Fr. Scol. ii. 10. ψυχρᾶν αὐρᾶν φάρμακον. O. ix. 146.

Ω.

ὦ. P. i. 159. sæpius. ὦ πόποι. Fr. Inc. lxxxvii. ὦ Ἐρεισίλα. P. iv. 444.
ὠγύγιος. ὑπ' ἔρεσιν ὠγυγίοις Φλιοῦντος. N. vii. 73.
ὧδε. εἶπε. P. viii. 61. ἔειπεν. P. iv. 408.
ᾠδίν. ᾠδῖνος ἑρατᾶς. O. vi. 73. ᾠδῖνα παρθενίαν κρύψε. O. vi. 71. φεύγων παῖς Διός. N. i. 55. ᾠδῖσιν μόνοις. P. ix. 149. ᾠδίνεσσι θεαῖς. Fr. Prosod. ii. p. 26.
ὠκεανίς. ὠκεανίδες αὖραι. O. ii. 129.
ὠκεανός. τὰ πέταλα Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. lxx. ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν δόρυ. P. iv. 45. πελάγεσσι. P. iv. 447.
ὠκυδίνατος. ὠκυδινάτοις ἁμίλλαις. I. v. 7.
ὠκυπόρους. ὠκυπόρων ναῶν. P. i. 144. ὠκυπόρους ῥιπὰς κυμάτων. P. iv. 345.
ὠκύς. ἐν ποταναῖς αἰετός. N. iii. 139. ὠκεῖα πρᾶξις θεῶν. P. ix. 119. ὠκεῖαν πτέρυγα. P. i. 10. ὠκέα βέλη. O. ii. 150. ὠκείας γνάθους. N. i. 63. ὠκύτεραι φρένες θνατῶν. P. iv. 247. ὠκύτατον γάμον. P. ix. 200.
ὠκίως. P. iii. 104. N. x. 120.

ὠκύτης. ὠκύτατι. P. xi. 76.
ὦμος. ὦμον φαίδιμον. O. i. 42.
ὦν, Dorice pro οὖν. O. i. 138. 179. iii. 68. vi. 33. P. iii. 84. 148. iv. 529. N. vi. 18. xi. 50. I. ii. 19. iv. 11.
ὥρα. ὥρας. P. iv. 76. μαλθακὸν καρπόν. Fr. Scol. i. 10. ὥρᾳ. O. vi. 47. x. 123. ὥρα πότνια. N. viii. 1. V. L. ὧραι ἑπιγόμεναι. N. iv. 55. σταὶ, Ζεῦ. O. iv. 3. ὡρᾶν κάρυκες. I. ii. 34. ὥραις σύμμιτρος. Fr. Inc. xc.
ὡραῖος. ἠΐν. O. ix. 141.
ὥριος. ὡρίαις στιλιταῖς Παλλάδος. P. ix. 173.
ὠρύω. ὤρυσαι ὄρθιον. O. ix. 163.
ὡς ἰμοὶ φάσμα λίγει. O. viii. 57.
ὡς δ' ἄφαντος ἴπτιλες. O. i. 72. ὡς ἐστί. N. vi. 15. ὡς μόλιν. N. i. 53. 57. ὡς τ' ἐγκατίδα. N. i. 57. ὡς ἐβουλόμιθα. Fr. Parthen. v. p. 16. ὡς ἑπτίρα. N. v. 54. ὥς τε ἤθιλε. N. v. 48. ὡς cum optat. μισθὸν πράσσοιτο. O. x. 34. νᾶσον κτίσαιεν. P. iv. 12. ὡς ἄν κτίσαιεν. O. vii. 75. ὡς οὐκ ἄν εἰδείην λέγειν. O. iii. 64. cum futuro. ὡς μὴ προσάψω. N. viii. 61. ὡς τάχιστα. O. xiii. 112. πόρσιστα. N. ix. 68. τάχος. P. iv. 291.
ὡς ἑκάστᾳ. P. ix. 174.
ὡς φίλαν Ἀθάναν. om. πρός. Fr. Parthen. i. p. 16.
ὡστί. P. i. 84. iv. 199.
ὥστιρ. O. vii. 144. P. i. 176.
ὥστι δυῖξαι. O. ix. 113. ἐργάζισθαι. N. v. 2. 91. ὥστι, tanquam. ὥστι παῖς πιθανός (ἐστι). O. xiii. 102. θάλλει, ὥς τι. P. iv. 114. μίλισσα. P. x. 83. ὄρσαι γλῶσσαν, ὥστι ἄκοντα. N. vii. 104.
ὥστι. N. vii. 90. 137. vi. 47. v. V. L.

II.

INDEX

NOMINUM PROPRIORUM.

A.

Abai. Fr. Inc. clxxxiv. p. 103.

Ἄβαρις. Fr. Inc. cvii. p. 87.

Ἄβας. (Lyncei fil. Schol. P. viii. 77.) Ἄβαντος ἀγυιαί. P. viii. 77. Ἄβαντα διάδοχον. Fr. Inc. clxxviii. p. 102.

Ἀγάθων. καλός. Fr. Scol. iv. 3. p. 14.

Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχῇ. P. xi. 31.

Ἀγαμήδη. Fr. Pæan. ii. p. 34.

Ἀγγελία. O. viii. 107. Not.

Ἀγησίας. O. vi. 18. 130. 166.

Ἀγησίδαμος. (Locrensis) puer. O. x. et xi. alius Syracusanus, pater Chromii. N. i. 42. ix. 99.

Ἀγησίλαος. Fr. Scol. ii. 16. p. 11.

Ἀγησίμαχος. N. vi. 36. sq.

Ἀγλαΐα. παῖς Θεῶν κρατίστου. O. xiv. 20. πότνια. O. xiv. 19.

Ἀγριύς. Aristæus. V. L. P. ix. 116.

Ἄδμητος. P. iv. 224. [Admeti dictum ap. Praxillam: φίλει τοὺς ἀγαθούς. v. Wakefield. Silv. Crit. iii. p. 196. Inter Scolia. cf. Aristophan. Vesp. 1238. *Ex Schedis.*]

Ἄδραστος. O. vi. 19. P. viii. 68. sq. N. viii. 87. de ejus exilio N. ix. 21 — 30. conf. Not. ἥρως. P. viii. 71. I. vii. 14. Ἀδραστίῳ νόμῳ. N. x. 52. Ἀδραστίοις αἰθλοις. I. iv. 44. sq. Ἀδραστίδᾶν θάλος. O. ii. 80. sed vide V. L.

Ἀέλιος. πατὴρ γενέθλιος ἐξετᾶν ἀκτίνων, et, ἀρχὸς πῶρ πνεόντων ἵππων. O. vii. 128—130. O. vi. 100—106. Ex Rhodo nympha septem genuit filios. ibid. 130—140. Ἀελίου λάχος. O. vii. 107. σθένος. P. iv. 257. υἱός. sc. Æëtes. P. iv. 428.

Ἀθαμαντίδας. Melicertes. v. Not. Fr. Epinic. i. 1. p. 1.

Ἀθάνα et Ἀθαναία. P. x. 70. παῖς Ζηνός. O. xiii. 110. κόρα ἐγχείδρομος. O. vii. 79. παρθένος κυαναιγίς. O. xiii. 100. ἱππία (ἱππία). O. xiii. 115. ξανθά. Fr. Inc. lxviii. θρασεῖα. N. iii. 87. vii. 141. κούρα. O. xiii. 93. ξανθὰ Γλαυκῶπις. N. x. 13. πολιάοχος Παλλάς. O. v. 22. φίλα. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. De ea O. vii. 56—70. Fragm. Inc. lxxviii. O. vii. 89—99. O. xiii. 95—105. assidet dextræ Jovis. Fr. Inc. lxxviii.

Ἀθῆναι, αἱ. μεγαλοπόλις. P. vii. 1. λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι. Fr. Dithyramb. x. p. 45. v. Not. λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἕρεισμα, πλειναί. Fragm. Dithyramb. ibid. pag. 45. sq. Ἀθανᾶν ἀπὸ λιπαρᾶν εὐωνύμων. N. iv. 30. v. 19. Ἀθανᾶν ἐν γουνοῖς. I. iv. 42. ἐν Ἀθάναις. O. ix. 134. ἐν κρανααῖς. O. vii. 151. O. xiii. 53. N. viii. 19. ἱεραῖς. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. μιγάλαις. N. ii. 11. λιπαραῖς. I. ii. 30.

Ἀθαναῖοι. Ἀθαναίων χάριν. P. i. 148. ἁμφικί. N. x. 63. παῖδες. Fr. Inc. xl. 2. Ἀθαναίοισι κυλίκεσσιν. Fr. Scol. iii. 5. pag. 13.

Αἰακός. O. viii. 40. 66. P. viii. 143. N. iii. 48. iv. 116. v. 97. vii. 123. sq. viii. 10. sq. I. v. 45. δῖος. I. viii. 47. βασιλεὺς Οἰνώνας, ἄριστος χειρὶ καὶ βουλαῖς. N. viii. 13. πολίαρχος. N. vii. 125. De eo O. viii. 41—52. O. viii. 62—69.

Αἰακίδας. I. vi. 51. Αἰακίδαι. N. vi. 78. I. vi. 27. Αἰακιδᾶν ἄλσος. O. xiii. 156. Ægina, ubi τὰ Αἰάκεια celebrata, v. Schol. Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. N. iii. 113. N. iv. 18. vi. 66. I. v. 24. sqq. Αἰακίδαις (ἐν) πρῶτος. N. vi. 31. v. 15. sqq. Αἰακιδᾶν οἶκος Ἀχιλεύς. I. viii. 121. δορικτύπων. N. vii. 14. κρεόντων. N. vii. 66.

Αἴας. Τελαμωνιάδας. I. vi. 38. κράτιστος μάχᾳ. N. vii. 40. καρτερός. N. vii. 38. N. ii. 22. iv. 78. vii. 38. viii. 39. I. iv. 58. vi. 38. 79. 77. 78.

Αἴας. (Locrus). Αἰάντειον βωμόν. O. ix. 166.

Αἰγεύς. Unus e sociis Cadmi, a quo tribus οἱ Αἰγεῖδαι I. vii. 21. Αἰγεῖδαι φῶτες. P. v. 101.

Αἰγαὶ, αἱ. Peloponnesi. Αἰγᾶθεν. N. v. 68.

Αἰγιαλεύς. Adrasti f. P. viii. 78.

Αἰγίμιος. pater Pamphyli. P. i. 124. v. 96.

Αἰήτας. υἱὸς Θαυμαστὸς Ἀελίου. P. iv. 429. Αἰήτα ζαμενὴς παῖς. Medea. P. iv. 17. De eo P. iv. 285. 379. 398. 424. 427.

Αἰθίοψ. Αἰθίοπα Ἀοῦς παῖδα. O. ii. 148. Memnonem. Αἰθίοπων στρατὰρχον. P. vi. 31. I. v. 50. Αἰθιόπεσσιν ἐγχεσφόροις. N. iii. 107. Αἰθίοπας. N. vi. 38.

Αἶμονες, οἱ Thessali. N. iv. 91.

Αἰνέας. O. vi. 149. v. Schol.

Αἰνησίδαμος. O. ii. 84. iii. 15. I. ii. 42.

Αἰολεύς. Fr. Inc. clxxii. p. 101.

Αἰολίες. Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέων. N. xi. 45.

Αἰοληΐδι μολπᾷ. O. i. 164. v. Schol.

Αἰολίς. Αἰολῖσιν ἐν πνοαῖς αὐλῶν. N. iii. 136. Αἰολίδεσσιν ἐν χορδαῖς. P. ii. 128.

Αἴολος. Αἰόλῳ λαγέτᾳ. P. iv. 192.

Αἰολίδας βασιλεύς. Bellerophon. O. xiii. 96. Αἰολίδαν Σίσυφον. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. ἐξ Αἰολιδᾶν ἀγακλυῶν. P. iv. 127.

Αἴγινα. O. vii. 156. P. viii. 30. sq. 140. N. iv. 18—36. vii. 13. 73. I. vi. 96. ἀπὸ Αἰγίνας. N. v. 6. 16. ἐν Αἰγίνᾳ. P. ix. 160. N. v. 75. I. viii. 36. Αἴγιναν. O. viii. 27. N. iii. 3—21. vi. 77. I. v. 55. vi. 12. viii. 122. De ea v. O. viii. 28. N. iv. 19. iii. 3. v. 16. P. viii. 1. ib. Not. I. v. 28. Amores Æginæ nymphæ et Jovis. N. viii. 10. sqq.

Αἰγίοχος. I. iv. 99.

Αἴγισθος. P. xi. 57.

Αἴγυπτος. ἐν Αἰγύπτῳ. N. x. 8. Αἴγυπτον λιπαράν. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45.

Ἀΐδας. O. ix. 50. sq. χρυσήνιος. Fr. Hymn. ii. p. 29. Ἀΐδα. O. viii. 95. εἰς σταθμόν. O. x. 110. εἰς δόμον κατέβα. P. iii. 18. στόμα χθόνιον. i. e. Ταίναρον. P. iv. 78. κῦμα. N. vii. 45. ἄγαλμα. N. x. 126. ubi Not. Ἀΐδᾳ τελέων ψυχάν. I. i. 99. Ἀΐδαν λαχόντες. P. v. 130. γῆράς τε. I. vi. 21.

Αἴητος. (Elati f.) O. vi. 54—60. O. vi. 80.

Αἴσων. (Cresthei f.) Αἴσονος παῖς, Jason. P. iv. 209. Αἰσονίδας σοφός. P. iv. 386. Κρηθείδας. P. iv. 271.

Αἰσωνίς. Fr. Inc. cxlix.

Αἴτνα. 1) mons. P. i. 36. sqq. Fr. Epinic. v. 1. Αἴτνας μελαμφύλλοις κορυφαῖς. P. i. 52. μίτωπον γαίας, Αἴτνα. P. i. 57. νιφόεσσα κίων οὐρανία. P. i. 38. 2) urbs. ἡ Αἴτνα, νεοκτίστα. N. ix. 3. O. iv. 10. xiii. 158. P. i. 115. N. ix. 5. coll. 3. P. i. 115—121. κτίστορ Αἴτνας. Fr. Epinic. in Hieron. v. pag. 4.

Αἰτναῖος. Αἰτναίου Ζηνός. O. vi. 162. N. i. 7. Αἰτναῖον ξένον. P. iii. 123. N. ix. 72.

Αἰτωλοί. Αἰτωλὸς ἀνήρ. O. iii. 12. Αἰτωλῶν Θυσίαις. I. v. 38.

Ἄκαστος. (Peliæ f.) N. iv. 93. 97. N. v. 49—55.

Ἀκράγας. 1) Siciliæ fl. ὄχθαις μαλοβότου Ἀκράγαντος. P. xii. 5. 2.) urbs ad eum sita, Agrigentum. O. ii. 12. O. ii. 168. κλεινά. O. iii. 3. ποταμία. P. vi. 6. φιλάγλαε, καλλίστα βροτῶν πτολίων, Φερσεφόνας ἕδος. P. xii. 1. sqq. πόλις Χαρίτων. P. xii. 46. Ἀκραγαντίνων φάος. I. ii. 25.

Ἄκρων. Psaumidis pater. O. v. 18.

Ἄκτωρ. Menœtii pater. O. ix. 104. Iri pater. Fr. Hymn. vii. pag. 31.

Ἀλάθια. Ζηνὸς Διός. O. x. 6. ἄνασσα. Fr. Inc. xxiii.

Ἀλαλά. Ζηνὸς πολέμου. Fr. Inc. xxvi. 2.

Ἀλάται. Ἀλάτα παῖδες, Corinthii. O. xiii. 17.

Ἀλέξανδρος. (Amyntæ filius.) ἀλβίων Δαρδανιδᾶν ἐμώνυμε, καὶ Θρασύμηδες Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3.

Ἀλεξιειάδας. P. v. 59. Carrhotus. v. Schol.

Ἀλιξίδαμος. P. ix. 214.

Ἀλεκτραι. una e septem portis Thebarum. I. iv. 104.

Ἀλίρα. Fr. Inc. cxx.

Ἀλισύας. Ἀλισύα παῖδες, Thessali. P. x. 8. Ἀλισυάδας. Fr. Inc. clxxxii. p. 103.

Ἄλιος. Ἁλίου μᾶτερ Θεία. I. v. 1. vid. Ἀέλιος.

Ἅλις. O. i. 126. Ἁλιδος μυχοῖς. O. x. 41. ἀκρωτήριον. O. ix. 12.

Ἀλκάθοος. I. viii. 149. sq.

Ἀλκαῖος. pater Amphitryonis, unde Ἀλκαΐδᾶν σεμνὸν θάλος. O. vi. 114.

Ἀλκιμίδων. O. viii. 25—30. 106—116.

Ἀλκιμίδας. N. vi. 14. 103. sq.

Ἀλκμαίων. Fr. Inc. cxxxiv. p. 101. N. P. vii. 1. Ἀλκμανιδᾶν γενεᾷ εὐρυσθενεῖ. P. vii. 2. conf. V. L.

Ἀλκμᾶν. (Amphiarai f.) P. viii. 66. 80.

Ἀλκμήνη. P. xi. 6. ἑλικοβλέφαρος. P. iv. 305. δαΐφρων. P. ix. 148. sq. P. xi. 5. sq. N. i. 73. x. 19. I. i. 14. iv. 94. vi. 44. Ἀλκμήνας τέκος. I. vi. 44. Ἀλκμάνας σιδάρειον τέκος. Fr. Epinic. iii. p. 3.

Ἀλκυονεύς. Ἀλκυονῆ μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον. N. iv. 44. βουδόταν οὔρει ἶσον. I. vi. 48.

Ἄλτις. O. x. 55.

Ἀλφειός et Ἀλφιός. O. i. 32. 148. ii. 25. iii. 39. vi. 56. 97. vii. 28. viii. 12. ix. 28. x. 58. xiiii. 48. N. vi. 32. I. i. 94. Fr. Inc. lxxiv. p. 76. Ἀλφιὸν εὐρὺ ῥέοντα. O. v. 41. Ἀλφειοῦ σεμνὸν ἄμπνευμα. N. i. 1.

Ἀμαζών. Ἀμαζόνων χαλκοτόξων. N. iii. 65. Ἀμαζόνας εὐΐππους. O. viii. 62.

Ἀμαζονίς. Ἀμαζονίδων τοξόταν γυναικεῖον στρατόν. O. xiii. 124. Σύριον στρατόν. Fr. Inc. xvii. eas Bellerophontes prostravit. O. xiii. 125—130.

Ἀμένας. fl. P. i. 132.

Ἄμμων. P. iv. 28. Ὀλύμπου δέσποτα. Fr. Hymn. i. p. 29.

Ἀμυθάων. (Crethei fil.) et Ἀμυθάν. v. V. L. P. iv. 223.

Ἀμυθαωνίδαι. Fr. Hymn. ix. 1. p. 32.

Ἄμυκλαι. P. i. 125. xi. 48. N. xi. 44. I. vii. 20. Ἀμυκλαίαν κύνα. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

Ἀμυντορίδαι. O. vii. 42.

Ἀμφιάραος Οἰκλέος παῖς. P. viii. 55. Ὀϊκλείδας. O. vi. 20. N. x. 16. μάντις. O. vi. 19. N. x. 116. νέφος πολέμοιο. N. x. 16. P. viii. 78. N. ix. 30. 39. sq. 57. sq. x. 14. sq. I. vii. 47. v. Schol.

Ἀμφικτύονες. P. iv. 117. Ἀμφικτυόνων στρατῷ. P. x. 12. πρόξενοι. I. iv. 13. N. vi. 68.

Ἀμφιτρίτα. O. vi. 179.

Ἀμφιτρύων. P. ix. 143. sq. N. i. 79. iv. 32. v. Schol. N. x. 25. I. i. 79. ξένος πατροπάτωρ Σπαρτῶν. P. ix. 146.

Ἀμφιτρυωνιάδας. O. iii. 26. I. vi. 56.
Ἀνάγκα. N. viii. 4. v. V. L.
Ἀνταῖος. P. ix. 185 -- 207. I. iv. 37. sq.
Ἀντανορίδας. P. v. 110. Ἀντανορίδαι ξένιαι Τρῶες χαλκόχαρμοι. P. vi. 111. v. Not.
Ἀντίας. N. x. 74.
Ἀντίλοχος. (Nestoris f.) Θεῖος ἀνήρ. P. vi. 38. βιατάς. P. vi. 28.
Ἀντιόπη. Fr. Inc. xx. p. 56. lxxi. p. 75.
Ἄξεινος. Pontus. P. iv. 362.
Ἄπειρος. N. iv. 82.
Ἀπέσας. Nemeæ mons. Fr. Inc. cix. p. 87.
Ἀπόλλων. amor Cyrenes. P. ix. 16—45. sq. Hyperborei ei asinis litant. P. x. 51. sq. Ἀπόλλωνος. O. iii. 28. P. i. 1. iii. 20. iv. 8. 313. 523. viii. 24. Ἀπόλλωνι. O. vi. 57. Ἀπόλλωνα. O. vi. 100. Πύθιον χρυσότοξον. O. xiv. 16. ἀγνόν. P. ix. 112. vii. 9. x. 15. Trojam munit. O. viii. 41. 54. P. i. 22. χρυσοχαίτας. P. ii. 29. iv. 116. 154. ἀρχαγέτας. P. v. 80. sq. 105. viii. 88. ix. 6. sq. N. iii. 122. v. 43. 82. εὐρυσθενής. I. ii. 27. vii. 69. Ὀρχηστὰ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον. Fr. Inc. liv. (σκιαστής: Ibid. liv. p. 69.) χρυσοκόμας. O. vii. 58. Φαναῖος. Fr. Inc. xxxiv. ἀγανώτατος θνατοῖς. Ib. p. 61. ἄναξ. P. viii. 95. Θεός. O. viii. 61. Δατοΐδας. P. i. 22. iv. 462. χαιτάεις. P. ix. 9. Λύκιε Φοῖβε, Δάλου ἀνάσσων, Κασταλίαν φιλέων. P. i. 76. σκοπὸς τοξοφόρος Δάλου. O. vi. 101. Φοῖβος. P. ix. 71. N. ix. 20. etc. Φοῖβος χρυσάωρ. P. v. 140. εὐρυφαρέτρας ἑκάεργος. P. ix. 47. βασιλεὺς ναοῦ. P. iii. 49. παῖς Δατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. p. 26. Μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv. ἄναξ. P. ix. 79. σοφός. P. ix. 88. ἑκαταβόλος. P. viii. 88.
Ἀπολλώνιος. Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. P. v. 29. Ἀπολλωνίαις ὡρμαῖς. P. v. 121. Ἀπολλώνια νάπα. P. vi. 9.
Ἀπολλωνιάς. I. i. 6.
Ἀπολλωνίδας. Ἀπολλωνίδαι μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii. p. 101. conf. Schol. P. iv. 4.
Ἄργος. N. x. 1. sq. ἐς Ἵππιον. I. vii. 17.
Ἄργιος. O. ix. 2. Fr. Epinic. ii. 5. P. viii. 59. N. ix. 23. ἐν Ἄργει. O. vii. 152. ix. 132. ἀμφί. O. xiii. 151. ἐν. P. v. 95. ix. 196. N. x. 74. I. v. 40. Ἄργος—δῶμα Θεσπρωτὶς Ἥρας. N. x. 3.
Ἀργεῖος. Ἀργεῖον τίμενος. N. x. 36. Ἀργείου κόλπου. P. iv. 83. ῥῆμα. I. ii. 15. v. V. L. Ἀργείων τρόπον. I. vi. 86. Ἀργείᾳ αἰχμᾷ. O. vii. 35. Νεμέᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 14.
Ἀργώ. O. xiii. 76. Ἀργοῦς θοᾶς. P. iv. 44. εἰνάλιον δόρυ. P. iv. 47. ἥρωες. P. iv. 355. ἀντίθεοι. P. iv. 102. De Argonautis v. P. iv. add. Fr. Pæan. vi. p. 35.
Ἀρίθουσα. Ἀρίθουσαν ἐπὶ κράναν. P. iii. 122.
Ἀρείας πόρον. N. ix. 97. v. V. L.
Ἄρης. χάλκειος. O. x. 19. I. iv. 24. ἀνθεῖ. O. xiii. 32. βιατάν. P. i. 19. χαλκάρματος πῶσις Ἀφροδίτας. P. iv. 155. χάλκασπις. I. vii. 35. Ἐνυάλιος. O. xiii. 149. N. ix. 88. I. vii. 40. Ἄρεος βαθυπολέμου. P. ii. 3. ἐν ὅπλοις. P. x. 22. Ἄρεϊ ἐν οὐλίῳ. O. ix. 116. ἐν. P. v. 113. I. v. 60. σύν. P. xi. 55. πελαινεγχεῖ. N. x. 158. ἐναλίγκιον. I. viii. 81.
Ἀρήϊον γένος. O. ii. 75.
Ἄριμοι. Fr. Epinic. v. 3. p. 7.
Ἀρισταγόρας. N. xi. 3. 24.
Ἀριστ[αῖ]ος. De eo P. ix. 103. sqq. add. Fr. Inc. clxxxviii. pag. 104.
Ἀριστοκλείδας. N. iii. 21. 24. 35. 118.
Ἀριστόμαχος. P. x. 4.
Ἀριστομένης. P. viii. inscr. P. viii. 6. 115.
Ἀριστοτέλης. Battus. P. v. 117. v. Schol.
Ἀριστοφάνης. N. iii. 35.
Ἀρκάδες. O. ix. 103. Ἀρκάδων. O. vi. 55. xiii. 153.
Ἀρκαδία. Ἀρκαδίας ἀπὸ θειρᾶν. O. iii. 48. εὐμάλειο. O. vi. 169. ἐν Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. Ἀρκαδίας κλεινᾶς. Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. Ἀρκαδίαν εὐάνορα τιμᾷ Ἑρμᾶς. O. vi. 155.
Ἀρκεσίλαος et Ἀρκεσίλας. P. iv. 3. 116.

531. v. 138. N. xi. tota. P. iv. 444. ὄμμα φαεινότατον ξένοις. P. v. 74. πύργος ἄστεος. P. v. 75. βασιλεὺς Κυράνας εὐΐππου. P. iv. 1. 2. βασιλεὺς μεγαλᾶν πολίων. P. v. 20. ἰατὴρ ἐπικαιρότατος. P. iv. 480. Ejus laudes. P. v. 5—11—29.

Ἁρμονία. βοῶπις. P. iii. 161. Ἁρμονίας λευκωλένου γάμον. Fr. Encom. i. p. 39.

Ἀρσινόα. P. xi. 26.

Ἄρτεμις. Λατοῦς ἱπποσόα θύγατερ. O. iii. 46. 54. P. iii. 57. N. iii. 86. Ὀρθωσία. O. iii. 54. cf. Schol. παρθένος ἰοχέαιρα. P. ii. 16. Ἀρτέμιδος ποταμίας. P. ii. 12. ὑπό. P. iii. 17. βέλος. P. iv. 160. δέμνιον. N. i. 3. v. V. L. Diana Ephesia. Fr. Inc. xvii. et lxxi.

Ἀρχίλοχος. O. ix. 1. P. ii. 100. v. Schol.

Ἀρχέστρατος. O. x. 2. 120.

Ἀσία. Ἀσίας εὐρυχόρου. O. vii. 33.

Ἀσκληπιός. De eo P. iii. 11. sq. 82. sq. N. iii. 94. Fr. Inc. lxxx.

Ἀστυδάμεια. O. vii. 43.

Ἀσυχία. φιλόφρων. P. viii. 1. v. Not.

Ἀσώπιχες. O. xiii. inscr. 25. sq.

Ἀσωπόδωρος. I. i. 50.

Ἀσωπός. fl. I. viii. 39. ἐπὶ ῥείθροις Ἀσωποῦ. N. ix. 22. Ἀσωπίῳ ἐπὶ ὕδατι. N. iii. 6.

Ἀταβύριον, ὄρος. O. vii. 160.

Ἄτλας. P. iv. 515.

Ἀτρεύς. O. xiii. 31. Ἀτρείδας ἥρως. P. xi. 47. ἅμα Ἀτρείδαις. O. ix. 107. I. v. 48. viii. 11.

Αὐγέας. O. x. 34.

Ἀφαία. Fr. Prosod. iv. p. 23.

Ἄφαιστος. Ἀφαίστου τέχναις. O. vii. 65. κρουνούς. P. i. 47. σέλας. P. iii. 70.

Ἀφάρης. Ἀφαρητίδαι. N. x. 121.

Ἀφροδίτα. Fr. Inc. lxxxvi. Κυπρογενής. O. x. 125. Κύπρις. Fr. Inc. cl. Κύπρου δέσποινα. Fr. Scol. i. 1. p. 8. Κυπρογένεια. P. iv. 385. πότνια ὀξυτέτων βελέων. P. iv. 380. ἀργυρόπεζα. P. i. 16. Ἀφροδίτας γλυκείας ἅψασθε πρῶτον. O. vi. 58. ἱερέα. P. ii. 31. πόσις. P. iv. 156. κᾶπον, Κυράναν. P. v. 32. ἑλικώπιδος. P. vi. 1. ἑλικοβλεφάρου. Fr. Scol. ii. 7. p. 11. κάρυξ—Ὥρα πότνια. N. viii. 1. v. Not. εὐθρόνου. I. ii. 8. παῖδα. O. vii. 25. Ἀφροδίταν ποστὰν οὐρανίαν. Fr. Scol. i. 6. p. 8. ἰοβλέφαρον. Fr. Inc. lxxv. Ἀφροδίσια ἄνθεα. N. vii. 78.

Ἀχαιός, ἀνήρ. N. vii. 74. Ἀχαιῶν πόλεις. N. x. 87. ἀνδρῶν. I. i. 33. ἐν Ἀχαιοῖς. I. i. 42.

Ἀχάρναι. N. ii. 25.

Ἀχελῶος. De eo Fr. Inc. clix.

Ἀχέρων. Ἀχέροντος παρὰ ἀκτὰν εὐσκιον. P. xi. 33. πορθμὸν βαρυβόαν. Fr. Inc. xxx. 3. ἀμφὶ Ἀχέροντι. N. iv. 138.

Ἀχιλλεύς. De eo O. ii. 143. x. 22. P. iii. 178. sq. vi. 20. sq. viii. 145. ξανθός. N. iii. 75. sq. iv. 80. vi. 86. I. viii. 80. sq. 105. οὐκ Ἀχιλέος ἄτερ. N. vii. 40. σὺν Ἀχιλεῖ. O. ix. 109. ἀμφὶ νεοκτόνῳ. N. viii. 52.

Ἀώς. Aurora. Ἀόος φαεννᾶς υἱός, Memnon. N. vi. 85.

B.

Βασσίδαι. N. vi. 53.

Βάττος. P. iv. 10. v. Schol. P. iv. 94. 499. v. 168. Βάττου οἰκιστῆρα. P. iv. 11. δεσπόταν κελαινεφέων πεδίων. P. iv. 94. Βαττιδᾶν θεμισκρεόντων. P. v. 38.

Βελλεροφόντας. καρτερός. O. xiii. 118. Αἰολίδας βασιλεύς. O. xiii. 96. ubi de eo 125—130. cf. Not. ad Fr. Encom. i. pag. 39.

Βλεψιάδαι. O. viii. 99.

Βοιβιὰς λίμνη. P. iii. 60.

Βοιωτία ὗς. O. vi. 152. v. Not. Βοιώτιοι ἀγῶνες. O. vii. 155. Βοιώτιον ἔθνος, ὕες. Fr. Dithyramb. iv. p. 42. v. Not.

Βορέας. πατὴρ—βασιλεὺς ἀνέμων, ejusque duo filii. P. iv. 323. v. Schol. ὄπιθεν νωτίας ψυχροῦ Βορέα. O. iii. 56.

Βρόμιος. Fr. Dithyramb. iii. 11. p. 41.

Γ.

Γάδειρα, τά. N. iv. 112. Γαδειρίδας πύλας. Fragm. Inc. xii. pag. 54.

Γαῖα, Dea. O. vii. 70. P. ix. 105. 177.

Γανυμήδης. O. i. 70. x. 124. pro Nili genio. Fr. Inc. xc.

Γηρύων. I. i. 15.

Γίγας. Γιγάντων βασιλεύς. P. viii. 22. Γιγάντεσσιν. N. i. 101. vii. 132.

Γλαῦκος. O. xiii. 83.

Γλαῦκος Καρύστιος. de eo Fr. Epinic. iii. p. 3. Not.

Γλαυκῶπις. Minerva. N. x. 13.

Γοργώ. Γοργόνος ὀφιώδεος υἱόν. Pegasum. O. xiii. 90. Μεδούσας. N. x. 7. Γοργόνα ἔπιφνε. P. x. 72. sqq. Γοργόνων Φρασσιᾶν Φρῆνον. P. xii. 13.

Δ.

Δαίδαλος. Δαιδάλῳ μαχαίρᾳ. N. iv. 95. v. Not.

Δᾶλος. v. Fr. Prosod. in Del. p. 26. sq. κραναά. I. i. 4. Θεοδμάτα. O. vi. 101. Δάλου ἀνάσσων Φοῖβε. P. i. 74. κασιγνήτα Ὀρτυγία. N. i. 4. Δάλιον ξεῖνον. P. ix. 17.

Δαμάγητος. O. vii. 32.

Δαμαῖος πατήρ. Neptunus. O. xiii. 98.

Δαμάτηρ. Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα. I. i. 80. πάρεδρον Διόνυσον. I. vii. 4. Δάματρα φοινικόπεζαν. O. vi. 160.

Δαμόφιλος. v. P. iv. 470. 500. N. P. iv. 510. 515.

Δανάα. P. x. 70. xii. 29. N. x. 19.

Δαναός. de eo P. ix. 196. sq. Δαναοῦ πόλιν. N. x. 1. παρθένων. Fr. Inc. clxxviii. 1. p. 102.

Δαναοί. N. vii. 53. viii. 45. O. xiii. 84. P. iii. 182. iv. 84. Δαναῶν ξανθοκομᾶν. N. ix. 40. ἱπποδάμων. Fragm. Inc. xvii. p. 55. P. viii. 73. Δαναοὺς ἀλκᾶντας. O. ix. 110.

Δάρδανος. O. xiii. 79. Δαρδανίδα Πριάμου κόραν. P. xi. 29. Δαρδανιδᾶν ὀλβίων ἐμώνυμε. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3.

Δεῖνις. N. viii. 26.

Δεινομένης. P. i. 154. et 112. Δεινομένεια παῖ. P. ii. 34. v. Schol.

Δελφοί. Ἀπολλωνίδαι ὕμνων Θεμιστῶν μάντιες. Fr. Inc. clxxiii. cf. Schol. P. iv. 4. μέσος γᾶς ὀμφαλός. P. iv. 132. οἱ Δελφοὶ ξεναγέται. N. vii. 63. ἀπὸ Δελφῶν ἀγαγὼν δόξαν. P. ix. 132. ἐν Δελφοῖς. O. xiii. 61. Δελφὶς Μέλισσα. P. iv. 107. sq.

Δευκαλίων. O. ix. 66. sq.

Δημοδίκη. Fr. Hymnor. viii. p. 32. cf. Schol. P. iv. 288.

Δημοφόων. Fr. Inc. xx. p. 56. lxxi. p. 75.

Διαγόρας. de eo O. vii. 28. 36. 40. 147 — 159. de ejus familia vid. Not. Fr. Epinic. iii. in Diagor. Rhod. p. 2. sq.

Δίκα. O. xiii. 7. vii. 32. P. viii. 100. Δίκας χρύσειον ἄμμα. Fr. Inc. lxiii. 2. p. 73.

Δικαιοσύνα. Δικαιοσύνας χρύσειον πρόσωπον. Fr. Inc. lxiii. 1. p. 73.

Διόδοτος. I. vii. 44.

Διθύραμβος. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. N. iv. 99. vi. 24.

Διομήδης. Argivus. Διομήδεα ἄμβροτον θεόν. N. x. 2. Thrax, cujus equi πρόβατα dicti. Fr. Inc. cxxxviii. p. 94.

Διόνυσος. Fr. Inc. cxxiii. παῖς κισσοφόρος. O. ii. 50. διθυράμβου πολυγαθὴς. Fr. Inc. xxxiii. πολυγαθὴς. Fr. Inc. xxxiii. κισσοδίταν θεόν, ὃν Βρόμιον, ἐν Ἐρυθραῖαν βροτοὶ καλέομεν. Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41. Διωνύσου χάριτες. O. xiii. 25. Διονύσου πολυγαθέα τιμάν. Fr. Encom. i. 3. p. 39. Διονύσοιο καρπῷ. Fr. Schol. iii. 4. p. 13. Διόνυσον εὐρυχαίταν, πάρεδρον Δαμάτερος. I. vii. 5.

Δίρκα. Δίρκᾳ παρὰ εὐκλεΐ. O. x. 101. I. i. 38. Δίρκας ἀγνὸν ὕδωρ. I. vi. 109. Δίρκᾳ καλλιρόῳ. I. viii. 43. Διρκαίων ὑδάτων. P. ix. 153.

Δόλοπες. Δολόπων ὅμιλον Θρασύν. Fr. Inc. xvi.

Δόρυκλος. ναίων πόλιν Τίρυνθα. O. x. 82.

Δωδώνη. Δωδώναν Θεσπρωτίδα. Fr. Inc.

xiii. p. 54. Δωδώναθεν. N. iv. 86. de columbis Dodonæis. Fr. Pæan. v. pag. 34. Δωδωναῖε μεγάσθενες ἀριστοτέ̣χνα πάτερ. Fr. Inc. xix.

Δωριεύς. Δωριεῖ λαῷ. O. viii. 23. Δωριῆς. P. i. 125. v. V. L. Δωριεῖ κώμῳ. P. viii. 29. v. Not.

Δώριος. Δωρίῳ πεδίλῳ. O. iii. 9. Δωρίαν φόρμιγγα. O. i. 25. Δωρίαν Ἰσθμόν. N. v. 69. Δωρίων σελίνων. I. ii. 22. viii. 137. Δωρίων ὕμνων κέλευθον. Fr. corr. clxxii. p. 101. Δωρὶς νᾶσος. N. iii. 5. Δωρίδα ἀποικίαν. I. vii. 18.

Δώτιον πεδίον ἀνθεμόεν. Fr. Hyporchem. vi. p. 25.

E.

Εἰλατίδας. Ἰσχυος Εἰλατίδα. P. iii. 55.

Ἕκτωρ. O. ii. 145. N. ii. 21. ix. 94. I. v. 49. vii. 46. viii. 117.

Ἐλείθυια. πάρεδρος Μοιρᾶν — παῖ Ἥρας — γενέτειρα τέκνων. N. vii. 1. Ἐλειθυίᾳ σὺν μαστροπόλῳ. P. iii. 16.

Ἐλελίχθων. Neptunus. P. vi. 49.

Ἑλένη. Ἑλένᾳ καλλιπλοκάμῳ. O. iii. 2. ἀμφὶ Ἑλένᾳ. P. xi. 5. σύν. P. v. 110. Ἑλέναν ἐλύσατο. I. viii. 112. κομίζοντες. O. xiii. 82.

Ἕλενος. N. iii. 111.

Ἐλευθὼ, Ilithyia. O. vi. 72.

Ἐλευσίς. O. xiii. 157. I. i. 81. v. Schol. εἰναλία. O. ix. 150.

Ἑλικωνίαι παρθένοι. I. viii. 127. et Ἑλικωνιάδες. I. ii. 80. v. Proœm i n Sacad. p. 29.

Ἑλλάς. multa habuit certamina. O. xiii. 138 — 162. ποθεινά. P. iv. 388. Ἑλλάδος ἀπάσας μυχῷ. N. vi. 44. ἔρεισμα, Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. 2. Ἑλλάδι (ἐν) P. vii. 7. x. 29. Ἑλλάδι μόχθον. I. viii. 23. κατὰ πᾶσαν Ἑλλάδα. O. xiii. 160. P. i. 146. Ἑλλάδα νικάσαις. P. xii. 11. ἀνά. P. ii. 111.

Ἕλλην. Ἕλλανα πρὸς στρατόν. N. x. 46. Ἑλλάνων οὕτις. P. i. 95. κατὰ Ἕλλανας. O. i. 188. vi. 120. Ἑλλανίδα στρατιάν. P. xi. 75. Jupiter, πατὴρ Ἑλλάνιος. N. v. 19. cf. Schol.

Ἕλλούς. Fr. Pæan. vii. p. 35.

Ἑλλώτια. O. xiii. 56.

Ἕλωρος. fl. N. ix. 96.

Ἐμβολον. πέλας Ἐμβόλω. O. vii. 35. v. V. L. Sch.

Ἐμμενίδαι, οἱ. O. iii. 68. P. vi. 5.

Ἐνδαΐς. Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοί. N. v. 21.

Ἐνικεύς. O. x. 86.

Ἐννοσίδας. Neptunus. P. iv. 58. 307.

Ἐνυάλιος. Mars. O. xiii. 149. N. ix. 88. I. vi. 80.

Ἔπαφος. P. iv. 24. N. x. 9.

Ἐπειοί. Ἐπειῶν βασιλύς. O. x. 43. ἀπὸ γᾶς. O. ix. 86.

Ἐπιάλτας. ἄναξ τολμάεις. P. iv. 159.

Ἐπίγονοι. P. viii. 60.

Ἐπίδαυρος. N. iii. 147. v. 96. I. viii. 150.

Ἐπιμαθεύς. P. v. 35.

Ἐρατίδαι. O. vii. 172.

Ἐργῖνος. O. iv. 31.

Ἐργοτέλης. O. xii. 26. sq.

Ἐρεχθεύς. Ἐρεχθέος ἀστῶν. P. vii. 9. Ἐρεχθείδαι, I. ii. 28.

Ἐριβόας. Bacchus. Fr. Dithyramb. iii. 11.

Ἐρίβοια. I. vi. 65.

Ἐρινύς. ἀξιᾶι ἰδοῖσα. O. ii. 73.

Ἐριφύλα. Ἐριφύλαν ἀνδροδάμαν. N. ix. 37.

Ἐριχθόνιος. ei. fab. Fr. Inc. cviii.

Ἑρμᾶς. Cyllenius. O. vi. 132. sq. ἀγώνιος. I. i. 85. ἐναγώνιος. P. ii. 18. κάρυξ θεῶν. O. vi. 133. χρυσόραπις. P. iv. 316. κλυτός. P. ix. 104. sq. Ἑρμᾶ. O. viii. 106. σὺν Ἑρμᾷ. N. x. 98.

Ἔρυτος. P. iv. 319.

Ἑστία. παῖ Ῥέας. N. xi. 1. κασιγνήτα Ζηνός. Ibid. πρώτα θεῶν. N. xi. 7.

Εὐάδνη. mater Jami, de qua O. vi. 50. sq. ἰοδόστρυχος. ib. 51.

Εὔβοια. O. xiii. 160. I. i. 81.

Εὐθυμένης. N. v. 75. sq. I. vi. 85.

Εὐθυμία. Fr. Inc. lviii. 4.

Εὐνομία. μεγαλόδοξος. O. ix. 26. xiii. 6.

Εὔξενος. Εὐξένῳ πελάγει. N. iv. 79.

Εὐξενίδαι. Εὐξενίδα Σώγενες. N. vii. 103.

Εὔριπος. P. xi. 35.

Εὐρυάλη. P. xii. 35.

Εὐρύπυλος. P. iv. 58. sq.

Εὐρυσθεύς. O. iii. 50. P. ix. 139. 150.

Εὔρυτος. O. x. 34.

Εὐρυτίων. Fr. Hymn. vii. p. 31.

Εὐρώπα. Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτει (Εὔφαμον) Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον. P. iv. 81. N. iv. 114.
Εὐρώτας. O. vi. 46. I. i. 39. v. 43.
Εὔφαμος. P. iv. 81. 39. 79. 311. 425.
Εὐφάνης. γεραιὸς τροπάτωρ. N. iv. 143. 144.
Εὐφροσύνα. O. xiv. 20.
Ἐφάρμοστος. O. ix. 6. 130. sq.
Ἔφυρα. N. vii. 55. P. x. 85.
Ἔχεμος. O. x. 80.
Ἐχίων. P. iii. 418.

Z.

Ζεύς. Κρόνου παῖς. O. vii. 121. Ὀλύμπιος ἀγιμών. O. ix. 85. εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας. O. xiii. 35. sq. πολυνιφέλας κρέων. N. iii. 17. ἄναξ πάντων μακάρων. Fr. Inc. l. Ζεύς. O. ii. 2. iv. 1 — 3. vii. 102. viii. 109. P. i. 26. iii. 176. iv. 40. 191. 293. γενέθλιος. 518. ἄφθιτος. P. iv. 518. δεσπόσας Ὀλύμπου. N. i. 18. sq. Ἑλλάνιος. N. v. 19. ix. 59. 73. 127. x. 19—29. 142—150. Ζεὺς γενέσθαι μὴ μάτευε. I. v. 18. 66. vii. 6. viii. 59. sq. 104. Διὸς ποτὶ δῶμα ὕπατον. O. i. 68. 71. ἐν τᾷδε ἀρχᾷ. O. ii. 106. Διὸς ὁδόν. O. ii. 159. ἄλσει παυδόκῳ. O. iii. 30. βωμῷ ἐν μαντείῳ ταμίας. O. vi. 7. ἐκ Διὸς εὔχονται τὸ πατρόθεν. O. vii. 41. viii. 5. ξενίου. O. viii. 28. αἰολοβρόντα αἴσᾳ. O. ix. 65. θυγάτηρ Ἀλάθειας. O. x. 6. Θέμιδες. O. x. 26. ἄλκιμος υἱός. O. x. 53. ὀρσικτύπου. O. x. 96. κόραι Πιερίδες. O. x. 116. Λυκαίου. O. xiii. 154. σωτῆρος ἄλσος. Fr. Inc. c. 5. Ὀλυμπίου. Fr. Inc. lxxxvi. 3. Διὸς τιμάν. O. xiv. 18. conf. 20. σκάπτῳ. P. i. 90. εὐναί. P. ii. 50. ἄκοιτιν. P. ii. 62. παίδων. P. iii. 22. χάριν. P. iii. 168. Ἄμμωνος. P. iv. 28. νόος. P. v. 164. vii. 40. κᾶπον. P. ix. 90. Διὸς ἐκ προοιμίου ἄρχονται. N. ii. 3. Νεμεαίου. N. ii. 7. ἀγῶνι. N. ii. 37. ἀρχόμενοι. N. v. 47. 61. sq. ἑκατόνων. N. vii. 73. Διὸς Κόρινθος. N. vii. 155. Αἰγίνας τε. N. viii. 10. βέλεσι. N. x. 15. παρὰ (βωμῷ). N. x. 89. παλάμαις. N. x. 122. ξενίου θέμις. N. ix. 9. Ὀλυμπίου ἄλσος. I. ii. 42. ἕκατι. I. ii. 37. ἐν ὄμβρῳ. I. v. 63. viii. 76. πρὸς Διός σε ἱκετεύω. Carm. in def. Solis. v. 10. pag. 36, 37. Διόθεν. v. hac. voce. Διΐ. O. xiii. 149. P. viii. 142. N. iv. 15. παρὰ πατρί. N. x. 105. Δί (una syllaba. v. Not.) Fr. Inc. ii. pag. 49. Δία φοινικοστερόπαν. O. ix. 10. Ζεῦ. O. v. 39. sq. πάτερ. O. vii. 159. sq. N. viii. 60. τέλει. O. xiii. 163. P. i. 130. 56. N. iii. 114. x. 53. 55. I. iii. 6. vi. 5. 11. 62. Ζεῦ, ἰΐβροντε παῖ Ῥέας. Fr. Inc. cliii. p. 98. Κρονίδα καρτεροβρόντα. Fr. Inc. lviii. 2. p. 70. Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστοτέχνα πάτερ. Fr. Inc. xix. p. 56. Ζηνὸς ητορ λιταῖς ἔπεισε. O. ii. 144. Αἰτναίου κράτος. O. vi. 162. τέχναις. O. ix. 77. Λυκαίου. O. ix. 146. Ἐλευθερίου. O. xii. 1. ἐγχειρεάνᾳ. O. xiii. 109. φάτναι. O. xiii. 132. παλάμαι. P. ii. 72. υἱοὶ τριῖς. P. iv. 304. Αἰτναίᾳ χάριν. N. i. 7. ἐκ. N. v. 12. ὑψίστου κασιγνήτα. N. xi. 7. Κρονίδα. I. ii. 35. Ζηνὶ γενεθλίῳ. O. viii. 20. μιγεῖσα. P. ix. 148. βασιλῆϊ. I. viii. 41. 47. 75. Ζῆνα. P. iv. 344. ix. 112. Jovis nuptiæ. Fragm. Inc. lxxxi. ab eo aquilæ missæ. Fr. Pæan. iii. p. 34. ib. Not.
Ζέφυρος. Ζεφύρου εὐθυπόου πομπαῖς. N. vii. 73. παρὰ κολώναν ἀργίλοφον. Fr. Inc. clxix. p. 100. Ζεφυρίων Λοκρῶν. O. x. 17. Ζεφυρία Λοκρίς. P. ii. 35. v. Schol.
Ζήτης. P. iv. 324.

H.

Ἥβη. ἄλοχος Ἡρακλέος. N. x. 32. N. i. 110. I. iv. 102. Ἥβαν ἀγλαόγυιον. N. vii. 6. Θαλερὰν ἄκοιτιν. N. i. 111. Θεῶν καλλίστα. N. x. 36.
Ἥρα. P. iv. 328. N. x. 32. Ἥρας ἐράσσατο Ἰξίων. P. ii. 50. Ἥρας ἀγῶνα. P. viii. 113. μεγαλοσθενίος. N. vii. 3.

δῶμα, Ἄργος. N. x. 3. 43. ὁμοθρόνου κασιγνήτα. N. xi. 2. γαμβρός. I. iv. 103. λαὸν εὐάνορα. N. x. 66. Ἥραν Παρθενίαν. O. vi. 150. cf. Schol. P. ii. 62—69. χρυσόθρονον. N. i. 57. vii. 140. μᾶτερ Τελείᾳ. N. x. 33. v. Not. et Schol. βασίλεια θεῶν. N. i. 59. cf. V. L.

Ἡρακλῆς. υἱὸς Διὸς ἄλκιμος. O. x. 53. ὃν ἔτικτεν Ἀλκμήνας ἀδείμαντος. I. i. 15. ἥρως θεός. N. iii. 38. στεμνὸν θάλος Ἀλκαΐδᾶν. O. vi. 114. τέκος Ἀλκμήνας. I. vi. 44. υἱὸς Ἀλκμήνας. I. iv. 94. παῖς Διός. N. i. 55. ἄναξ εἴκων χρυσέων. I. iv. 103. θρασυμάχανος. O. vi. 114. x. 37. P. x. 4. I. vi. 51. Ἡρακλέος στηλῶν ἄπτεται. O. iii. 79. ἐφετμάς. O. iii. 20. γέννᾳ. O. vii. 39. βίᾳ. O. x. 31. 53. ἐκγόνους ἀλκᾶντας. P. v. 95. γένος. P. x. 4. σὺν ματρί. P. xi. 5. ἀντέχομαι. N. i. 49. πρὸς αὐλάν. N. iv. 32. σπέρμα ἀδείμαντον. N. x. 31. τεθμόν. N. x. 61. τέθμιον. N. xi. 34. κιόνων. N. iii. 37. σθένος πάντολμον. Fr. Encom. i. 4. ἔργοισιν. Fr. Inc. ii. 5. Ἡρακλεῖ P. ix. 151. N. x. 99. Ἡρακλῆϊ. I. v. 47. Ἡρακλέα ὑπέρβιον. O. x. 20. Ἡράκλεες. N. vii. 26. Ἡρακλειδᾶν ἔγκονοι. P. i. 121. Herculis labores memorantur. O. ix. 44. sq. 87. sq. N. vii. 139. I. i. 14. sq. 79. I. iv. 87. vi. 45—56. furens. Fr. Inc. clxvi. Meropas superavit. Fr. Hymn. xi. voracitate βουφάγος. Fr. Inc. xci.

Ἡρόδοτος. Thebanus. I. i. 17. 86.

Ἡσίοδος. Ἡσιόδου ἕπος. I. vi. 98.

Ἠώς. vide Ἀώς.

Θ.

Θαλία. ἱμασίμολπε. O. xiv. 22.

Θεανδρίδαι. N. iv. 118.

Θεάριον. N. iii. 123. v. Not. V. L. et Schol.

Θεαρίων. Æginetа. N. vii. 10. 85.

Θεία. μᾶτερ πολυώνυμε Ἀλίου. I. v. 1. ἄνασσα. ibid. 6.

Θείαιος vel Θειαῖος. Οὐλία παῖς. N. x. 45. Θειαίᾳ em. N. x. 57. et 69. v. V. L.

Θέμις. σώτειρα, πάρεδρος Διὸς ξενίου. O. viii. 28. filia ejus Εὐνομία. O. ix. 24. sq. εὔβουλος. I. viii. 68. Θέμιτος εὐβούλου. O. xiii. 11. Θέμιν εὔβουλον οὐρανίαν. Fr. Inc. lxvii p. 74. et Fr. Inc. c. 1. p. 85. ἱερᾶν. P. xi. 15. Θέμιτες Διός. O. x. 29. v. V. L.

Θεμίστιος. N. v. 91. I. vi. 95.

Θεόγνητος. P. viii. 49.

Θεόξενος. Fr. Scol. ii. sq. 11—13.

Θεράπνα. Θεράπνας ἕδραις. P. xi. 95. ἐν γυάλοις. N. x. 106. ὑψίπεδον ἕδος. I. i. 43.

Θέρσανδρος. O. ii. 76—81.

Θεσπρωτίδα Δωδώνην. Fr. Inc. xiii. p. 54.

Θεσσαλός. O. xiii. 48. et adjecti e Θεσσαλὸν ἵππον. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. Θεσσαλῶν νόμον. P. x. 109.

Θεσσαλία. μάκαιρα. P. x. 2.

Θέτις. O. ii. 144. κρατεῖ Φθίᾳ. N. iv. 31. ποντία θεός. I. viii. 71. Νηρέως θυγάτηρ. I. viii. 91. ἀθανάτα. P. iii. 179. μία Νηρεΐδων ὑψιθρόνων. N. iv. 106. Θέτιος γόνος. O. ix. 115. Θέτιος ἀμφὶ γάμῳ. I. viii. 60. sq. 91. 103. Θέτιν παῖδα κλυτὰν Νηρέος. P. iii. 163. 178. ποντίαν. N. iii. 60. 97. σεμνάν. N. v. 47. θύγατρα ἀγλαόκαρπον Νηρέος. N. iii. 98.

Θῆβη, et αἱ Θῆβαι. Θήβα μάκαιρα. I. vii. 1. χρύσασπι. I. i. 1. εὐάρματε, χρυσοχίτων, ἱερώτατον ἄγαλμα. Fr. Inc. clxxiv. p. 101. conf. Schol. ad P. iv. 25. Θήβᾳ (ἐν) ξενωθείς. P. iv. 533. Θήβαν πλάξιππον. O. vi. 145. κάρυξε. I. iii. 20. κρατέων ἱπποδρομίᾳ. I. iii. 21. πολύκλειτον. Fr. Inc. lxxxvi. 2. p. 79. κυανάμπυκα. Fr. Encom. i. 3. p. 39. Θῆβαι ἑπτάπυλοι. P. ix. 139. ἐκ Θηβᾶν. O. ix. 102. ἀπὸ λιπαρᾶν. P. ii. 6. Καδμηΐᾶν. I. iv. 88. Θηβᾶν λιπαρὰν μέγαν σκόπελον. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. ἐν Θήβαις. O. vi. 25. vii. 154. xiii. 152. ἑπτατύλοις. P. iii. 161. viii. 56—67. xi. 19. N. iv. 31. x. 14. I. i. 24. 96. iv. 11. v. 39. viii. 43. Carm. in def. Solis v. 12.

Θήβας (ἰς) ἑπταπύλους. N. ix. 43. v. Not. V. L.

Θηβαῖος. Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου. Fr. Epinic. ii. 6. p. 6.

Θήρα. Θήραν ματρόπολιν πολίων. P. iv. 35. Θήρανδε ἵκοντο φῶτες Αἰγείδαι. P. v. 100. Θήραιον ἔπος Μηδείας. P. iv. 17.

Θήρων. O. ii. 8. 172. iii. 4—78. v. Schol.

Θησεύς. De eo Fr. Inc. lxxii. et xx.

Θραῖκιος. Θραϊκίων ταύρων. P. iv. 365.

Θρασύξουλος. Xenocratis f. P. vi. 15. 44. I. ii. 1. 45. Fr. Scol. iii. 1. p. 13.

Θρασυδαῖος. Theronis f. P. xi. 21. 68.

Θράσυκλος. N. x. 73.

Θυώνη. Semele. P. iii. 177.

Θώραξ. ex Alevadis. P. x. 100.

I.

Ἰάλυσος. O. viii. 136. v. Schol.

Ἴαμος. de quo O. vi. 57. 87—95. sq. πολύκλειτον γένος Ἰαμιδᾶν. O. vi. 121.

Ἰαπετιονίς. Ἰαπετιονίδος φύτλας. O. ix. 81. v. V. L.

Ἰάσων. de eo P. iv. 20. 133. sq. 212. 240. 276. 300. expeditionem Argonautarum instruit 330. fata 376. sq. —et exitus—397. sqq. ἀνὴρ ἔκπαγλος. P. iv. 140. ἀνὴρ καρτερός. P. iv. 425. σοφὸς Αἰσονίδας. P. iv. 386. ἀρχός. P. iv. 344.

Ἰαωλκός. Ἰαωλκὸν πὰρ ποδὶ Παλίου. N. iv. 82. Ἰαωλκοῦ πεδίον εὐσεβέστατον. I. viii. 87. P. iv. 334. Ἰωλκός. N. iii. 58. Ἰωλκοῦ κλειτᾶς. P. iv. 137.

Ἴδα. Κρήτας νομὸν περιδαῖον. f. Ἰδαῖον. Fr. Inc. xliii. p. 65. Ἰδαῖον ἄντρον. O. v. 42.

Ἴδας. N. x. 112—132.

Ἴερων. O. i. 35. sq. 165. sq. ubi ejus laudes. O. vi. 158. P. i. 59. 62. 120. 134. 142. sq. ii. 9. 34. 35. 106. iii. 125. 142. 151. Fr. Epinic. v. p. 4—7. v. Schol. βασιλία. Fr. Inc. cliv.

Ἴλας. Agesidami magister. O. x. 21.

Ἴλιος. Ἰλίῳ ἐπιτεύξαι στέφανον. O. viii. 41. N. vii. 51.

Ἰμέρας. fluvius. P. i. 152. ad quem urbs Ἰμέρα. O. xii. 2.

Ἰνώ. Ἰνὼ Λευκοθέα. P. xi. 3. v. Schol. Ἰνοῖ. O. ii. 54.

Ἰξίων. De eo P. ii. 40—88.

Ἰόλαος et Ἴολας. De eo v. Schol. ad O. ix. 148. V. L. N. iii. 65. P. ix. 137. sq. xi. 92. παῖς Ἰφικλέος, ὁμόδαμος Σπαρτῶν γένει. I. i. 40. Ἰφικλείδας. P. xi. 93. ἱπποσόας. I. v. 40. N. iii. 59. sq. I. i. 21—79. v. 39. vii. 12.

Ἵππαρις. Siciliæ fl. O. v. 27.

Ἱπποδάμεια. De ea O. i. 113. sq. O. ix. 16.

Ἱπποκλέας. P. x. 8. 10. sq. 88.

Ἱπποκράτης. Not. Fr. Thren. i. p. 17.

Ἱππολύτα. ἁδρὰ Κρηθείς. N. v. 49. Ἱππολύτας δάμαρτος Ἀκάστου. N. iv. 92. v. Schol.

Ἱππόλυτος. Fr. Inc. xx. p. 56.

Ἴρασα. Libyæ urbs. P. ix. 185.

Ἶρος. Fr. Hymnor. vii. p. 31.

Ἰσθμός. Ἰσθμοῦ ἁλιερκέα δειράδα. I. i. 10. ἐν βάσσαις. I. iii. 16. ἀπό. I. vi. 89. δισσόταις. Fr. Scol. i. 13. Ἰσθμῷ ἐν κλεινῷ. O. vii. 148. ζαθέᾳ. I. i. 45. ἐν. I. v. 20. vi. 7. πρὸς Ἰσθμὸν κλειτὰν Δωρίαν. N. v. 69. ἐπὶ πουτίαν. O. viii. 64. Dicitur et ἁ Ἰσθμώ. ἐν Ἰσθμοῖ. O. ii. 90. xii. 16. xiii. 138. P. vii. 12. viii. 52. N. iv. 121. vi. 33. x. 48. I. vii. 28. Ἴσθμιος. O. xiii. 4. ix. 124. I. ii. 20. iv. 40. viii. 136. Ἰσθμίας. O. xiii. 46. N. ii. 13. I. viii. 5.—[Eustath. p. 108, 22.]

Ἰσμήνος. fl. N. ix. 52. xi. 46. Fr. Encom. i. 1. p. 39. Ἰσμήνιον ἄδυτον. P. xi. 10.

Ἴστρος. ἀπὸ Ἴστρου παγᾶν σκιαρᾶν. O. iii. 25. 46. viii. 63.

Ἴσχυς. Elati f. P. iii. 44. 55.

Ἰφιγένεια. σφαχθεῖσα ἐπ' Εὐρίπῳ. P. xi. 55.

Ἰφικλῆς. P. ix. 155. cf. 139. I. i. 40.
Ἰφικλείδαν Ἰόλαον. P. xi. 91.
Ἰφιμέδεια. P. iv. 158.
Ἰφίων. O. viii. 106.
Ἰωλκός. vid. Ἰαωλκός.
Ἰώνιος et Ἰόνιος. Ἰώνιον πρὸς πόρον. N. iv. 87. Ἰονίας ὕπερ ἁλός. N. vii. 95. Ἰονίαν θάλασσαν. P. iii. 121.

Κ.

Κάδμος. O. ii. 40. 142. P. iii. 156. Fr. Encom. i. 4. pag. 39. Fr. Hymn. vi. p. 31. Κάδμῳ παρὰ ἀντιθέῳ. P. iii. 155. Κάδμου κόραις εὐθρόνοις. O. ii. 40. κόραι. P. xi. 1. θύγατρες τρεῖς. P. iii. 174. πύλαις. P. viii. 67. I. vi. 111. στρατῷ. I. i. 12. Καδμεῖοι. P. ix. 146. N. i. 77. iv. 34. viii. 87. Καδμείαν Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41. Καδμηΐδαν ἀπὸ Θηβᾶν. I. iv. 88.
Καΐκος. I. v. 53.
Καινεύς. Fr. Inc. cxlviii.
Κάλαϊς. Boreæ f. P. iv. 324.
Καλλιάναξ. O. vii. 171.
Καλλίας. Æginet. N. vi. 63.
Καλλικλῆς. Æginet. N. iv. 130.
Καλλίμαχος. O. vi. 108. v. Schol.
Καλλιόπα. O. x. 18.
Καλλίστα. postea *Thera*. P. iv. 459.
Καμαρίνα. O. iv. 21. v. 9.
Κάμειρος. O. vii. 135.
Καρνεῖα. de iis P. v. 106. conf. Schol. ibid.
Καρνειάδας. Cyrenæus. P. ix. 127.
Καρρώτος. Alexibii filius, auriga. P. v. 34—59. cf. Schol.
Κασσάνδρα. P. xi. 30—49.
Κασταλία. O. vii. 31. ix. 28. P. i. 76. iv. 290. v. 40. N. vi. 64. xi. 30.
Κάστωρ. Κάστορος χρυσαρμάτου. P. v. 11. xi. 93. χαλκιομίτρα. N. x. 170. αἰχμά. I. v. 42. Καστόρειον μέλος. P. ii. 127. Καστορείῳ ὕμνῳ. I. i. 21. 42.
Καφισσός. Καφισίων ὑδάτων. O. xiv. 1. Καφισοῦ ὄχθαις. P. iv. 82. Καφισσίδος ἐν τεμένει. P. xii. 47. Fragm. pag. 54. et. 87.
Κένταυρος. Ixionis et Nubis f. P. ii. 78. sq. a quo nati Centauri.—88. P. iii. 80. iv. 182. ix. 65. N. iii. 84.
Κέρβερος. Fr. Inc. clxii.
Κέρκαφος. O. vii. 135.
Κέως. I. i. 9.
Κηληδόνες. deæ Musis similes. Κηληδόνες χρύσειαι ἄειδον. Fr. Pæan. in Delph. i. 3. p. 33. v. Not.
Κιθαιρών. P. i. 150.
Κίλιξ. Τυφώς. P. viii. 20. i. 32.
Κινύρας. P. ii. 27.—30. N. viii. 30, 31.
Κίρρα. P. iii. 133. vii. 14. viii. 26. x. 24. xi. 20.
Κλεάνδρος. I. viii. 1. 146.
Κλείτωρ. N. x. 87.
Κλειώ. N. iii. 145.
Κλεόδαμος. O. xiv. 31.
Κλεόνικος. I. v. 41. 71. vi. 23.
Κλεωναί. ὑπὸ Κλεωνᾶν. O. x. 36. Κλεωναίου ἀγῶνος. N. iv. 27. Κλεωναίων ἀνδρῶν. N. x. 79.
Κλεώνυμος. I. ii. 23. οἱ Κλεωνυμίδαι. I. iv. 6.
Κλύμενος. O. iv. 31.
Κλυταιμνήστρα. νηλὴς γυνά. P. xi. 26. 34. sq.
Κλυτόμαχος. P. viii. 51.
Κλωθώ. O. i. 41. I. vi. 24.
Κνώσιος. Κνωσίας πάτρας. O. xii. 24.
Κοιογενής. *Latona*. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.
Κοιρανίδας. Polyidus. O. xiii. 105.
Κολοφωνίου ἀνδρὸς Πολυμνάστου. Fr. Inc. xviii.
Κόλχοι. P. iv. 18. 378. cf. Schol.
Κόρινθος. Κορίνθου διιράδα. O. viii. 68. ἐν πύλαις. O. ix. 128. ἐν μυχοῖς. N. x. 78. Κορίνθῳ ἀφνείᾳ. Fr. Scol. i. 2. Κόρινθον ὀλβίαν, Ἰσθμίου Ποσειδᾶνος πρόθυρον. O. xiii. 6. ἀγλαόκουρον. O. xiii. 6. 72. Διὸς Κόρινθος. N. vii. 155. v. Schol. Κορινθίων φωτῶν. N. ii. 32. Κορινθίοις στεφάνοις. N. iv. 143.
Κορκύρα. Nympha. Fr. Inc. lxxiv. p. 76.
Κορωνίς. κούρα. De ea v. P. iii. 14. sqq. Κορωνίδος καλλιστέφανον. P. iii. 43.
Κόρωνος. Fr. Inc. lix.
Κρεῖσσα. Ναΐς. P. ix. 30.

Κρεοντίς. Μεγάρα. I. iv. 109.
Κρηθεύς. Κρηθεῖ. P. iv. 352. Κρηθείδας. P. iv. 271. Κρηθεὶς Ἱππολύτα ἀδρά. N. v. 49.
Κρήτη. νομὸν Κρήτας. Fr. Inc. xliii. 2. Κρῆτες τοξοφόροι. P. v. 54.
Κρίσσα. ἐν Κρίσᾳ. I. ii. 26. Κρισαῖον λόφον. P. v. 49. Κρισαίοις ἐν πτυχαῖς. P. vi. 18.
Κροῖσος. P. i. 184.
Κρόνος. πατήρ. O. ii. 138. Κρόνου παῖδα. O. i. 16. παρὰ τύρσιν. O. iii. 127. ὦ παῖ Κρόνου. O. iv. 10. σὺν παιδί. O. vii. 121. λόφῳ. O. viii. 22. πάγον. O. x. 60. Θυγατέρι. P. ii. 71. παῖδες. P. iii. 166. ἐκ Κρόνου. N. x. 12. ὄχθῳ παρά. N. xi. 31. υἱόν. I. i. 76.
Κρονίων. P. i. 137. iii. 101. N. ix. 44. 66.
Κρονίδα Διός. O. viii. 56. Νείλου P. iv. 99. Κρονίδᾳ. sc. Χείρωνι. P. iv. 205. Κρονίδαν. P. vi. 23. Κρονίδαι. P. v. 159. Κρονιδᾶν. O. ix. 82. Κρονίδαις εὐμενέσι. P. ii. 146. I. viii. 96.
Κρόνιε. παῖ Ῥέας. O. ii. 22. Κρονίου Πέλοπος. O. iii. 41. Κρονίῳ Ποσειδᾶνι. O. vi. 49. Κρόνιον παρὰ ὄχθον. O. ix. 4. i. 179. v. 40. vi. 110.
Κτέατος. Ποσειδάνιος. O. x. 32.
Κυβήλα. μᾶτερ. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. σεμνὰ θεός. P. iii. 140. μεγάλα θεός. Fr. Pathen. ii. p. 15.
Κύκνος. O. ii. 147. x. 19. I. v. 49.
Κυλλάνα. Κυλλάνας ὄρος. (ὄροις.) O. vi. 129.
Κύμη. ὑπὲρ Κύμας. P. i. 34. πρὸ Κ. P. i. 141.
Κύνθου ὑψικέρατα πίτυαν. Fr. Inc. cxxvi.
Κυπάρισσος. Κυπάρισσον ἐλαφρὰν. Fr. Inc. xliii.
Κύπρος. Κύπρου δίσσοινα Venus. Fr. Scol. i. 1. p. 8. Κύπρῳ. N. iv. 75. ποντίᾳ. N. viii. 31. Κυπρίων φᾶμαι. P. ii. 28.
Κυπρία. Κυπρίας φίλια δῶρα. O. i. 120. N. viii. 3. conf. Not. O. x. 107. Κύπριδος μέλημα γλυκύ. Fr. Inc. c. 1. Κυπρογένεια. O. x. 125. P. iv. 385.
Κυράνα. Nympha. De ea v. P. ix. 31 — —103. urbs. Κυράνας εὐΐππου. P. iv. 2. 110. 465. διωξίππου. P. ix. 4. χρυσοθρόνου. P. iv. 465. εὐδαίμονος. P. iv. 491. ἐν Κυράνᾳ. P. v. 30. 83. 107. ix. 5. sq. 124. 129. 131. πόλιν εὐάρματον ἐν μαστῷ ἀργινόεντι. P. iv. 14. γλυκὺν κᾶπον Ἀφροδίτας. P. v. 31.
Κωπαΐς. Fr. Inc. xiv.

Λ.

Λακεδαιμόνιοι. I. iii. 26.
Λάϊος. O. ii. 70.
Λάκαινα ἀγέλα παρθένων. Fr. Hyporchem. iv. 1. Λάκαιναν κύνα. Fr. Epinic. ii. 1. p. 6.
Λακεδαίμων. Λακεδαίμονος μεγάλας. P. iv. 86. Λακεδαίμονι (ἐν). P. v. 92. Λακεδαίμον ὀλβία. P. x. 1. Λακεδαιμονίων. P. iv. 457. I. vii. 20.
Λάκων. Λάκωνος Ὀρέστα. P. xi. 24.
Λακέρεια. P. iii. 59.
Λᾶμνος. Λαμνόθεν. P. i. 100. Λήμνιαι γυναῖκες. P. iv. 88, 89. Λαμνιᾶν γυναικῶν ἀνδροφόνων. P. iv. 448. Λαμνιάδων γυναικῶν. O. iv. 32.
Λαμπρόμαχος. O. ix. 125.
Λάμπων. I. vi. 3. 97. v. 27. N. v. 7.
Λαομέδων. N. iii. 58. sq. Λαομεδοντίαν ἀμπλακίαν. I. vi. 42.
Λαπίθαι. Λαπιθᾶν ὑπερόπλων. P. ix. 24.
Λατώ. N. ix. 9. Κοίου γένος. Fr. Prosod. ii. 3. p. 26. Λατοῦς θυγάτηρ. O. iii. 46. πωῖς. O. viii. 40. παιδός. Fr. Prosod. i. 2. p. 26. Λατοῖ κλυτά. Fr. Inc. lxvi. Λατοΐδας χαιτάεις. P. ix. 8. iv. 461. Λατοΐδα. P. i. 23. iii. 118. N. ix. 126. Λατοίδαις. P. iv. 4.
Λάχεσις. Λάχεσιν χρυσάμπυκα. O. vii. 118.
Λέρνη. Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς. O. vii. 60.
Λέσβιος. Τέρπανδρος. Fr. Epinic. iv. 1.
Λευκοθέα. P. xi. 3. ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων ποντίων. P. xi. 4.
Λήθη. Λήθας βαθυζώνου. O. iii. 63. παῖς. N. x. 123. P. iv. 306.
Λιβύη. P. ix. 11. sq. 90. 95. 123. Λιβύας

καρποφόρου. P. iv. 11. εὐρυχόρου. P. iv. 75. πεδίον. P. iv. 492. P. v. 68. Λιβύαν πυροφόρον. I. iv. 19. Λίβυς, ὁ Ἀνταῖος. P. ix. 207. Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικός. P. ix. 183. v. Schol.

Λικύμνιος. O. vii. 52. x. 77.

Λίνδος. O. vii. 137.

Λοκροί. Λοκρῶν ματέρα, Ὀποῦντα. O. ix. 31. Ζεφυρίων. O. x. 17. ἔθνος. O. x. 117. ἐπιζεφυρίων. O. xi. 15. Λοκρὶς παρθένος. P. ii. 35. v. Schol.

Λοξίας. P. iii. 50. xi. 9. I. vii. 70.

Λυγκεύς. N. x. 21. 115. sq. 131. Fr. Inc. clxxviii.

Λυδός. Πέλοψ. O. ix. 14. i. 37. Λύδιος. Λυδίῳ ἐν τρόπῳ. O. xiv. 24. Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ. N. iv. 73. Λύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 3. p. 7. Λύδιον ἅρμα. Fr. Inc. xxiv. 1. Λυδίαν μίτραν. N. viii. 25. Λυδίοις αὐλοῖς. O. v. 44.

Λύκαιον. (sc. ὄρος vel ἱερόν. Not. N. x. 89.) Jupiter Λύκαιος. O. ix. 145. xiii. 154.

Λυκία. ἐκ Λυκίας. O. xiii. 83. Λυκίων ἀλαλάν. N. iii. 104. Λύκιε Φοῖβε. P. i. 74.

M.

Μάγνητες. Μάγνητι Κενταύρῳ. P. iii. 79. Μαγνήτων ἐπιχώριος ἐσθάς. P. iv. 141. Μαγνήτων σκοπόν, τὸν Ἄκαστον. N. v. 50. Μαγνητίδεσσιν ἵπποις. P. ii. 83.

Μαίναλον. Μαιναλίαις ἐν δειραῖς. O. xi. 88.

Μαλεάγονος Ναΐδος ἀκοίτας Σιληνός. Fr. Inc. lxxiii. p. 75.

Μαντίνεια. ἀπὸ Μαντινέας. O. x. 84.

Μαραθών. λιπαρά. O. xiii. 157. Ibi τὰ Ἡράκλεια celebrata. v. Schol. Μαραθῶνος ἐν μυχῷ. P. viii. 113. ἐν Μαραθῶνι. O. ix. 135.

Μεγακλῆς. P. vii. 15.

Μέγαρα. O. vii. 156. xiii. 156. P. viii. 112. N. iii. 148.

Μέγας. N. viii. 75. Μέγα ἄγαλμα Νεμεαῖον. N. viii. 27.

Μέδοισα. N. x. 7. Μεδοίσας ὑπαράου. P. xii. 28.

Μέλαμπος. P. iv. 224. v. Schol.

Μελάνιππος. N. xi. 47.

Μελέαγρος. μαχατάν. I. vii. 44.

Μελησίας. O. viii. 71. N. iv. 151. vi. 110.

Μελία. Oceani filia. P. xi. 6. Μελίαν χρυσαλάκατον. Fr. Encom. i. 1. p. 39.

Μελικέρτας. Ἀθαμαντίδας. Fr. Epinic. i. 1. p. 1.

Μίλισσα. P. iv. 106. hinc sacerdotes Cybeles Μίλισσαι dictæ. v. Schol. i. 1. Μελίσσαισ ἱεραῖς. Fr. Inc. clxxv. ubi v. Not.

Μέμνων. O. ii. 148. P. vi. 31. N. iii. 111. N. vi. 83. sq. I. v. 51. viii. 116.

Μένδης. Fr. Inc. lxxxiv.

Μέναδρος. N. v. 87.

Μενέλαος. N. vii. 41.

Μενοίτιος. O. ix. 106.

Μέροπες. N. iv. 42. I. vi. 46. Fr. Hymn. xi. p. 32.

Μεσσάνα. P. iv. 223. vi. 35. v. Schol. ibid.

Μετώπη. O. vi. 144.

Μήδεια. O. xiii. 75. sq. vaticinatur. P. iv. 15. sq. 100. 387. 445.

Μῆδοι. (Μήδειοι.) ἀγκυλόστοξοι. P. i. 156.

Μίδας. Siculus. P. xii. 10.

Μιδέα. urbs. O. x. 78. pellex Electryonis. O. vii. 53.

Μιδυλίδαι. P. viii. 53. Fr. Inc. clxxvii.

Μινύαι. Μινυᾶν παλαιγόνων. O. xiv. 5. πλευσάντων νάκος. P. iv. 122. Μινύεια, ἡ. sc. πόλις. O. xiv. 27.

Μινύας. τὸν Μινύα μυχὸν, Orchomenum. I. i. 80.

Μναμοσύνα. Μναμοσύνας λιταράμπυκος. N. vii. 22. χρυσοστέπλου κόραι βαθύζωνοι. I. vi. 110.

Μοῖρα. N. iv. 84. 87. Μοῖραι. O. x. 65. Fr. Inc. c. 3. P. iv. 258. Μοιρᾶν ἐσλῶν. N. x. 37. βαθυφρόνων. N. vii. 1. μία, Τύχα. Fr. Inc. lxxv. I. vi. 26.

Μοῖσα. O. i. 179. Fr. Inc. cxxxv. παρέστα μοι. O. iii. 7. ὦ O. x. 5. ἀδύπνοος. O. xiii. 31. P. i. 112. iv. 4. 496. εὔξεται. P. x. 57. xi. 63. φιλεῖ. N. i. 15. ὦ πότνια. N. iii. 1. vi. 49. vii. 114. I. ii. 9—15. vi. 84. Μοῦσα (leg. Μοῖσα) καὶ χορὸι ἀριστεύοντι. Fr. Inc. xxi. 4.

Μοῖσαν δίδωσιν Ἀπόλλων. P. v. 88. φέρειν. N. iii. 48. χρυσέαν. I. viii. 12. Μοῖσαι μελίφθογγοι. O. vi. 36. x. 115. xi. 17. N. ix. 1. I. viii. 127. Μοισᾶν χρυσαμπύκων. P. iii. 159. I. ii. 3. ἰοπλοκάμων. P. i. 3. βαθυκόλπων. P. i. 24. νῠκόμων. O. vi. 153. δόσιν. O. vii. 13. ἀπὸ τόξων. O. ix. 9. ἐν δίφρῳ πρόσφορος. O. ix. 121. Θυγατέρες, ἀοιδαὶ σοφαί. N. iv. 4. κάλλιστος χορός. N. v. 42. ῥοαῖς. N. vii. 17. λίθον. N. viii. 80. σκοποῦ ἄγχιστα ἀκοντίζων. N. ix. 132. προφρόνων τύχοιμεν. I. iv. 73. Μοισαίων μελέων. I. vi. 2. Μοίσαις ἀγλαοθρόνοις. O. xiii. 136. αὐτὸν ἀποδώσω. P. iv. 120. ἔδωκεν ἀρόσαι. N. x. 49. ἰοδοστρύχοις φλέγυσαι. I. vii. 33. ἐν Μ. ποτανός. P. v. 152. Μούσας (Μοίσας) ἀργυρέας. Not. Fr. Inc. cvi. Μοισαῖον ἅρμα. I viii. 134.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. O. x. 42.

Μολοσσία. N. vii. 56.

Μουσαγέτας μι καλεῖ χορεῦσαι. Fr. Inc. lxv.

Μόψος. P. iv. 338. sq.

Μυκῆναι. Μυκηνᾶν ἐξανίστανται. P. iv. 87. Μυκηναίων λευκίππων. Fr. Inc. clxxvi.

Μυρμιδόνες. N. iii. 21. sq.

Μύσιον πεδίον ἀμπελόεν. I. viii. 107.

N.

Ναῖς Κρεῖσσα. P. ix. 89. v. V. L. Fr. Inc. lxxiii. 2.

Νάξος. Νάξῳ ἐν λιπαρᾷ. P. iv. 156. Ναξίαν ἀκόναν. I. vi. 107.

Νεῖλος. Νείλοιο Κρονίδα. P. iv. 99. πρὸς ἀκτάς. I. ii. 62. παγᾶν. I. vi. 33. κέρας. Fr. Inc. lxxxiv.

Νεμέα. O. xiii. 47. N. i. 8. v. 81. vi. 83. κατὰ κόλπον Νεμέας. O. ix. 130. ἀπό. N. iii. 147. vi. 21. ἀπὸ ἰυφύλλου. I. vi. 89. ἐν Νεμέᾳ. O. vii. 150. viii. 21. 74. xiii. 138. N. ii. 35. ἐν Ἀργείᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 14. p. 41. ἐν βαθυπεδίῳ. N. iii. 30. iv. 15. 122. vi. 34. vii. 118. x. 48. I. v. 21. vi. 4. 71. viii. 7. Νεμέειον ἄγαλμα. N. viii. 27. Νεμεαίου Διός. N. ii. 7. Νεμεάδι ἐν ἑρομηνίᾳ. N. iii. 4.

Νέμεσις. διχόβουλος. O. viii. 114. ὑπέρδικος. N. x. 68.

Νεοπτόλεμος. N. iv. 82.—87. vii. 48 — 150.

Νέστωρ. P. iii. 168. Νεστόρειον ἅρμα. P. vi. 32.

Νηρεύς. O. ii. 52. P. ix. 167. I. viii. 91. Νηρέος εὐβούλου. P. iii. 163.

Νηρηΐδες. Νηρηΐδων θωυσίᾱν. P. xi. 4. ἀπὸ χρυσέων. N. v. 14. ὑψιθρόνων μίαν. N. iv. 106. χρυσαλακάτων. N. v. 65. Νηρηΐδεσσι πεντήκοντα. I. vi. 8.

Νίκη. dea. N. v. 76. I. ii. 39.

Νικάσιππος. I. ii. 68.

Νικοκλῆς. I. viii. 134.

Νικόμαχος. I. ii. 32.

Νιόβη. Fr. Inc. clxxxvi. ib, Not.

Νῖσος. P. ix. 161. N. v. 84.

Νομάδες. Νομάδων ἱππευτᾶν. P. ix. 217. Νομάδεσσι Σκύθαις. Fr. Epinic. v. p. 5.

Νόμιος. Aristæus. P. ix. 115.

Νότος. Νότου αὔραις. P. iv. 361.

Νύμφα. Νυμφᾶν. O. xii. 27. Νύμφαις βρομίαις. Fr. Parthen. iv. 2. p. 16. ubi Not.

Ξ.

Ξάνθος. fl. O. vi. 62.

Ξενάρκης. P. viii. 26. 102.

Ξενοκράτης. P. vi. 6. sq. I. ii. 21. 53.

Ξενοφῶν. O. xiii. 38. sq. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

O.

Ὀγχηστός. I. iv. 35. Ὀγχηστίαις ἀϊόνεσσιν. I. i. 45.

Ὀδυσσεύς. N. vii. 30. viii. 44.

Οἰδίπους. O. ii. 70. sq. Οἰδιπόδα σοφίαν. P. iv. 467.

Οἰκλῆς. Οἰκλέος πωῖς. P. viii. 55. Οἰκλείδαν. O. vi. 19. N. x. 16. ix. 39.

Οἰλεύς. Οἰλιάδης. Οἰλιάδα βωμόν. O. ix. 167.

Οἰνεύς. Οἰνεῖδαι κρατεροί. I. v. 38.
Οἰνόμαος. O. i. 112—145. v. 20. sq. x. 61.
Οἰνοπία. Ægina. I. viii. 45.
Οἰνώνα. Ægina. N. iv. 75. v. 29. viii. 12. I. v. 44.
Οἰωνός. O. x. 78. sq. v. Schol.
Ὀλιγαιθίδαι. O. xiii. 137.
Ὄλυμπος et Οὔλυμπος. Ὀλύμπου. P. xi. 96. δεσπότας Ζεύς. N. i. 17. δέσποτα Ἄμμων. Fr. Hymn. in Ammon. i. pag. 29. ἕδος. O. ii. 23. σκοποί. O. i. 86. ποτὶ κλίμακα. Fr. Inc. c. 4. ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι. O. xiii. 131. κατ' Ὄλυμπον. N. x. 31. 157. Οὐλυμπόνδε. O. iii. 64. I. iv. 94. Οὐλυμπόθεν. P. iv. 382. Ὀλύμπιος ἀγεμών. O. ix. 85. Ὀλυμπίου Διός. Fr. Inc. lxxxvi. 3. ἄλσος. I. ii. 41. Ὀλυμπίοιο πατρός. O. xiv. 18. Ὀλυμπίῳ σωτῆρι. I. vi. 11. Ὀλύμπιοι—δεῦτ' ἐν χορόν. Fr. Dithyramb. iii. 1. p. 41. ἐν Ὀλυμπίοις ζώει. O. ii. 44.
Ὀλυμπία, ἡ. O. i. 11. viii. 2. xiii. 34. P. vii. 14. ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. ii. 87. iii. 27. v. 3. vi. 43. vii. 16. viii. 109. xii. 15. xiii. 144. P. v. 167. viii. 49. xi. 71. N. xi. 29. iv. 120. O. ix. 2. x. 121. P. ix. 177.
Ὀλυμπιόνικος. O. xiv. 27. ἐὼν κεῖνος ἡρῶτος. N. vi. 30. Ὀλυμπιόνικι. O. v. 48.
Ὀλυμπιονίκας. O. vi. 6. Ὀλυμπιονίκα πατρός. P. x. 21. Ὀλυμπιονίκαν. O. viii. 23. ἀνάγνωστε. O. x. 1. ὕμνον. O. iii. 4. Ὀλυμπιονίκαις. O. xi. 7.
Ὀλυμπιάς. Ὀλυμπιάδος ἄνθεα. N. vi. 108. Ὀλυμπιάδι. O. x. 21. 71. Ὀλυμπιάδα ἔστασεν. O. ii. 5. Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις Σεμέλα. P. xi. 2. Ἀλφεοῦ ἔρεσσιν. I. i. 93. ἐλαιᾶν. N. i. 24. κλίος. O. i. 153.
Ὅμηρος. P. iv. 493. Ὁμήρου διὰ τὸν ἀδυεπῆ. N. vii. 31. I. iv. 63.
Ὁμηρίδαι. N. ii. 1. ubi vide Schol.
Ὅμολος. Fr. Hyporchem. v. p. 25.
Ὁπόεις. O. ix. 22. 87.
Ὀρέστης. P. xi. 24. sq. N. xi. 44.
Ὀρθία et Ὀρθωσία. Diana, ab Arcadiæ monte. O. iii. 54. v. Schol.
Ὀρσέας. I. iv. 123.
Ὀρσοτριαίνας. Neptunus. N. iv. 141.
Ὀρτυγία. O. vi. 157. P. ii. 10. sq. N. i. 2. sq.
Ὀρφεύς. P. iv. 314. Fr. Inc. clxxvi.
Ὀρχομενός. O. xiv. 3. I. i. 51.
Οὔλιος. N. x. 44.

Π.

Πάγασος. (Πήγασος.) de eo O. xiii. 89—132. πτερόεις. I. vii. 64.
Παιάν. Apollo. P. iv. 481.
Πάγγαιον. P. iv. 320.
Πάλιον. Παλίου βάσσαις. P. iii. 7. κόλπων. P. ix. 7. παρ' ὠδί. N. iv. 88. σφυροῖς. P. ii. 84. Παλίῳ (ἐν) ἄειδεν Μοισᾶν χορός. N. v. 41.
Παλλάς. Minerva. O. ii. 48. πωλιάδος. O. v. 23. κούρα. O. xiii. 93. 100. 109. Παλλάδος ἐν τελεταῖς. P. ix. 173. Ἀθάνα. P. xii. 13.
Παμφάης. N. x. 92.
Πάμφυλος. Ægimii fil. P. i. 121.
Πάν. P. iii. 139. N. Fr. Parthen. i. p. 16. sq. Fr. Hymn. in Pan. p. 30. Fr. Inc. clxxxix.
Πάρις. P. vi. 33.
Παρνασσός. Παρνασσοῦ κατάβαντι. O. ix. 66. ὠδάν. P. xi. 54. Παρνασῶ. P. i. 75. Παρνασῷ ὑψιμέδοντι. N. ii. 29. Παρνάσσιος μυχός. P. x. 12. Παρνασσίᾳ πυθίᾳ. P. viii. 28. Παρνασσίᾳ δρφύϊ. O. xiii. 150. Παρνασσίῳ τέγει. P. v. 55.
Πάρος. insula. Παρίου λίθου λευκοτέραν. N. iv. 132.
Παῤῥασία. Παῤῥασίᾳ στρατῷ. O. ix. 143.
Πάτροκλος. O. ix. 107. x. 22.
Πειθώ. P. iv. 390. ix. 70.
Πειρήνα. Πειρήναις ἄστεϊ, Κορίνθῳ. O. xiii. 86.
Πειρίθοος. v. Fr. Encom. i. p. 39. sq. Fr. Inc. lxxii.
Πείσανδρος. N. xi. 43.
Πελειάδες. N. ii. 17. dictæ Πλειάδες. v. Not. v. Schol. cf. Not. Fr. Dithyramb. viii. p. 45.

Πελίας. P. iv. 126. 167. 278. sq. Πελίαο φόνον Μήδειαν. P. iv. 446.
Πελινναῖον. P. x. 7.
Πελλάνα. O. vii. 156. ix. 148. xiii. 155. N. x. 82.
Πέλοψ. De eo O. i. 151. sq. ix. 15. Πέλοπος δρόμοις. O. i. 154. ἰσλοῦ πτυχαῖς. N. ii. 33. Κρονίου βάσσαις. O. iii. 41. Δυδοῦ. O. i. 38. σάματι. O. x. 30. σταθμοῦ. O. v. 21.
Πέργαμος. O. viii. 55. Περγαμίαν εἶλε. I. vi. 45.
Περικλύμενος. P. iv. 312. N. ix. 61.
Περσεύς. N. x. 6. I. v. 40. P. xii. 19. x. 49. Fr. Inc. lvii.
Περσιφόνα. Περσιφόνας δῶμα. I. viii. 119. cf. Φερσιφόνα.
Πηλεύς. O. ii. 142. ἄναξ. N. iii. 56. Ἰαωλκὸν παρίδωκεν Αἰμόνεσσι. N. iv. 91. Πηλεΐ. P. viii. 144. Αἰακίδᾳ. P. iii. 154. N. v. 48. I. vi. 36. viii. 84. Πηλεΐδα ὀρφανιζομένῳ παραινεῖν. P. vi. 22.
Πηνειός. P. ix. 29. x. 86.
Πιερίδες. O. x. 116. Πιερίδων ἅρμα τετράορον ἔζευξεν. P. x. 102. ἀρότας. N. vi. 56. βοᾶν ἀΐοντα ἀτύζονται. P. i. 27. εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀειθέντα. I. i. 92. μυχοῖσι. P. vi. 49. προφάταν ἀοίδιμον. Fr. Inc. lxxxvi. 3.
Πίνδαρος. religiosus. v. V. L. N. vii. 150. Not. O. i. 82. P. ii. 96. studiosus in conquirendis ornamentis. N. N. vii. 114. commendat studium brevitatis. N. P. i. 157. P. iv. 439. ix. 133. N. iv. 53—66. x. 35. P. viii. 40. abruptas amat sententias. N. P. ii. 144. lyrico spiritu plura eodem phantasmate complectitur. N. N. viii. 1. P. viii. 1. sese laudat. Not. Fr. Hymn. in Apoll. p. 30. ejus sententia de summa fortuna non adsequenda. V. L. I. vii. 61. cf. O. v. tota. P. x. 42. N. ix. 109. v. 17. de animi immortalitate. N. Fr. Thren. iii. iv. p. 21. Post mortem hymnum in Proserpinam dictasse dicitur. Not. Fr. Hymn. in Proserp. ii. p. 29. certavit cum Corinna poëtria. Not. Fr. Encom. i. p. 39. ab Aristophane parodia irrisus. Not. Fr. Dithyr. x. p. 45. Pindaricum schema. Not. Fr. Dithyr. vi. p. 43. D. P. ad. O. viii. 10.—[Pindarus heroum epitheta urbibus tribuit. Eustath. pag. 1175. 3. 1875, 37.]
Πίνδος. mons. P. i. 126. ix. 27. et Schol.
Πίσα. Peloponnesi urbs. O. i. 28. 112. ii. 4. iii. 17. vi. 7. viii. 12. x. 51. xiii. 40. xiv. 33. N. x. 60. οἱ Πισᾶται. O. ix. 103. Πισάτιδι ἐλαίᾳ. O. iv. 20.
Πιτάνα. O. vi. 46.
Πληϊόνη. Fr. Dithyramb. viii. p. 45.
Ποίας. P. i. 103.
Πολυδέκτης. P. xii. 21—26.
Πολυδεύκης. ἄναξ. P. xi. 94. N. x. 93. 110. 127. 138. I. v. 42.
Πολύβος. O. xiii. 104.
Πολύμναστος. P. iv. 104. Fr. Inc. xviii.
Πολυνείκης. O. ii. 77.
Πορφυρίων. P. viii. 15—22.
Ποσειδᾶν. γαιάοχος. O. i. 39. ἥρειδε μιν (Herculem). O. ix. 47. ἀγλαός. I. viii. 61. εὐρυμέδων. O. viii. 41. Ποσειδάων ὀπάοισι νίκαν. I. ii. 21. Ποσειδάωνος εἰναλίου. P. iv. 363. ἱππάρχου. P. iv. 80. ναόν. I. iv. 93. πρόθυρον. O. xiii. 5. στιθμοῖσι. O. xiii. 57. Πιτραίου. P. iv. 246. v. Schol. Ποσειδάωνι. I. i. 44. Κρονίᾳ. O. vi. 48. Ποσειδάωνα γαμβρὸν πείσαις. N. v. 67. Ποσείδαον. N. i. 121. Ποσειδάνιον Κτέατον. O. x. 32. τέμενος. N. vi. 70. Ποσειδανίοισιν ἵπποις. O. v. 49.
Πραξιδάμας. N. vi. 27. 29.
Πρίαμος. P. i. 105. κόραν. P. xi. 29.
Πρόϊτος. Πρόϊτοιο ἄστυ. N. x. 77. 78.
Προμαθεύς. O. vii. 81.
Πρόμαχις. Epimethei filia. P. v. 31.
Πρωτεσίλαος. I. i. 83.
Πρωτογένεια. O. ix. 64.
Πτοιόδωρος. O. xiii. 58.
Πυθέας. N. v. 8. 80. I. v. 22. 75. vi. 85.
Πυθώ. P. iv. 117. x. 6. Πυθῶνος. P. xii. 10. αἰπεινᾶς ἑστώτας. N. ix. 11. γυάλοις. P. viii. 90. πετραίσας. O.

vi. 81. Πυθῶνι. O. ii. 71. 88. xii. 26. P. iv. 5. N. x. 47. xi. 29. ἀγαθίᾳ. P. ix. 126. N. x. 61. δίᾳ. P. vii. 10. μηλοδόκῳ. P. iii. 48. Πυθῶνα. O. vi. 61. ix. 18. P. xi. 15. Πυθώνοθεν. P. v. 141. Πυθοῖ. O. vii. 16. xiii. 50. P. xi. 73. I. vii. 72. χρυσία κλυτόμαντι. Fr. Inc. lxxxvi. 3. Πυθόθεν. I. i. 92.

Πυθιάς. Πυθιάδος δρόμω. P. i. 60. κλεεννᾶς. P. v. 26. Πυθιάδι. P. viii. 120. Πυθίου Θεάριον. N. iii. 122. Πύθιον Ἀπόλλωνα. O. xiv. 16. ναόν. P. iv. 97. Πυθίων ἀέθλων. P. iii. 130. στεφάνων. P. x. 41. Πυθίοις δαπίδοις. N. vii. 50. μαντεύμασιν. I. vii. 22. Πυθίοισι. N. ii. 14.

Πυθιονίκαν χαλκάσπιδα. P. ix. 1.

Πυθιόνικος ἡσαυρίς. P. vi. 4. Πυθιονίκῳ πατρί. P. xi. 67. Πυθιόνικον τιμάν. P. viii. 5.

Πύλος. O. ix. 46. P. iv. 309. Πύλᾳ ἐν ζαθέᾳ. P. v. 94.

Πύῤῥα. O. ix. 66.

P.

Ῥαδάμανθυς. O. ii. 137—139. P. ii. 133.

Ῥέα. O. ii. 22. 140. P. iii. 137. N. xi. 1. Fr. Inc. cliii.

Ῥῆσος. Fr. Inc. clviii.

Ῥόδος. De ea O. vii. 24. sq. Fr. Inc. clxvii.

Σ.

Σακάδας. Procem. in Sacad. p. 29. ib. Not.

Σαλαμίν. P. i. 148. N. ii. 19. iv. 78. I. v. 63.

Σαλμωνεύς. P. iv. 254.

Σᾶμος. O. x. 84.

Σαρπηδών. P. iii. 198.

Σεμέλα. Θυώνα. P. iii. 177. P. xi. 1. τανυέθειρα. O. ii. 47. Σεμέλαν ἑλικάμπυκα. Fr. Dithyramb. iii. 24. p. 41. Καδμείαν. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41.

Σίριφος. P. xii. 21.

Σικελία. dicta olim Τριναχρία τριγλώχιν. Fr. Inc. cxliii. Σικελίας ὄχημα δαίδαλον. Fragm. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6. ὀφθαλμός. O. ii. 17. Σικελίᾳ ἐν πολυμάλῳ. O. i. 20. imposita Typhœo. P. i. 35. πίειρα. N. i. 19. sq.

Σικυών. O. xiii. 155. N. ix. 2. 127. x. 80. I. iv. 45.

Σιληνός. ζαμενὴς, χοροιτύπος, Μαλειάγονος, ἀκόλαστος Νάϊδος. Fr. Inc. lxxiii.

Σίπυλος. ἐς φίλαν Σίπυλον. O. i. 62.

Σίσυφος. Αἰολίδας. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. O. xiii. 72.

Σκάμανδρος. N. ix. 94.

Σκοπάδας. Fr. Inc. clxxxii. ib. Not.

Σκύθαι ἄνδρες. Fr. Inc. xcii. 2. Σκύθαις Νομάδεσσι. Fr. Epinic. v. p. 5.

Σκῦρος. Σκύρου ἄμαρτε Neoptolemus. N. vii. 54. Σκυρίας αἴγας ἐξοχωτάτας. Fr. Epinic. ii. 3. p. 6.

Σμυρναίων λιπαρῷ ἄστει. Fr. Dithyramb. ix. p. 45. sq.

Σόλυμοι. O. xiii. 129.

Σπάρτα. P. i. 149. v. 97. N. x. 97. ἀπὸ Σπάρτας αἷμα. xi. 44.

οἱ Σπαρτοί. Thebani. P. ix. 145. Σπαρτῶν ἱερὸν γένος. Fr. Encom. i. 2. p. 39.

Στράτων. Fr. Epinic. v. p. 5.

Στρεψιάδης. I. viii. 1. sq.

Στρόφιος. P. xi. 53.

Στύμφαλος. O. vi. 144. 167.

Συρἀκουσαι. μεγαλοπόλιες. P. ii. 1. O. xiii. 158. Συρακουσῶν. O. vi. 8. 156. N. i. 2. Συρακόσσαισι. P. iii. 124. Συρακούσιος et -κόσιος. O. i. 35. vi. 30. P. i. 142.

Σύριον στρατὸν ἰυρυαίχμαν. Fr. Inc. xvii.

Σωγένης. N. vii. 11. 103. 134.

Σωκλείδας. N. vi. 35.

Σώστρατος. O. vi. 14. 137.

T.

Ταίναρος. P. iv. 78. 310.

Ταλαϊονίδας. O. vi. 24.

Τάνταλος. O. i. 40—110. ubi ejus historia. I. viii. 21.
Τάρταρος. Ταρτάρου πυθμένα. Fr. Inc. xxviii. 1. Ταρτάρῳ ἐν αἰνῷ. P. i. 29.
Ταϋγέτα. O. iii. 53.
τὸ Ταΰγετον. P. i. 123. N. x. 114. Fr. Epinic. ii. 1. in Hieron. p. 6.
Τέγεα. O. x. 80. N. x. 87.
Τειρεσίας. N. i. 90. I. vii. 11.
Τελαμών. ἄριστος. P. viii. 144. εὐρυσθενής. N. iii. 62. sq. καρτερός. N. iv. 41. sq. I. vi. 39. sq. 59. 76. N. viii. 39. Τελαμωνιάδας. N. iv. 77. I. vi. 38.
Τελίσαρχος. I. viii. 3.
Τελισιάδας. I. iv. 77.
Τελεσικράτης. P. ix. 2. 176.
Τένεδος. N. xi. 6.
Τέρπανδρος Λέσβιος. Fr. Epinic. iv. 1. in Hieron. p. 7.
Τερψίας. O. xiii. 59. conf. Schol.
Τερψιχόρα. I. ii. 12.
Τεύθρας. O. ix. 108.
Τεῦκρος. N. iv. 76.
Τηλεβόαι. N. x. 27.
Τήλεφος. O. ix. 112. I. v. 52. viii. 109.
Τιμάσαρχος. N. iv. 16.
Τιμίδας. N. vi. 106.
Τιλφώσσα. Fr. Inc. lvi. 2.
Τιμόδημος. N. ii. 22. Τιμοδημίδαι. N. ii. 16. 22. 38.
Τιμόκριτος. N. iv. 22.
Τιμόνοος. N. ii. 16.
Τίρυνς. O. vii. 51. 143. x. 40. 82. I. vi. 40.
Τιτάν. Τιτᾶνας λῦσε Ζεύς. P. iv. 519.
Τιτυός. P. iv. 81. 160.
Τλαπόλεμος. O. vii. 37. 141. v. Schol.
Τριναχρία τριγλώχιν. Fr. Inc. cxliii.
Τριτωνίς. P. iv. 36.
Τροία. Τροίας κίονα. O. ii. 145. N. ii. 21. iii. 105. iv. 40. vii. 60. I. iv. 62. I. vi. 41.
Τροφώνιος. Fr. Pæan. ii. p. 34.
Τρῶες. P. v. 110. Τρώων πόλιν. I. v. 46. πυρωθέντων. P. xi. 51. Τροΐας ἴνας. I. vi. 112.
Τυνδάρειος. Τυνδαρίδας. N. x. 138. I. i. 42. Τυνδαριδᾶν εὐΐππων. O. iii. 70. λευκοπώλων. P. i. 127. Τυνδαρίδαις φιλοξένοις. O. iii. 1. N. x. 72.
Τυρσανοί. P. i. 139. 140.
Τυρώ. Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενιά, Pelias. P. iv. 242.
Τυφώ. Τυφῶνος ἑκατογκεφάλα. O. iv. 12. Τυφῶνα πευτηκοντακέφαλον. Fr. Epinic. v. 2. p. 7. Τυφὼς ἑκατογκάρανος. P. i. 31. Κίλιξ ἑκατόγκρανος. P. viii. 20. add. Fragm. Prosod. vi. pag. 28.
Τύχα. dea. ἀπευθὴς δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον. Fr. Inc. xxxi. Not. p. 60. μία Μοιρῶν. Fr. Inc. lxxv. φερεσίπολις. Fr. Inc. xxxii. vid. Not. νικᾷ ἐν ἔργμασιν, οὐ σθένος. Fragm. Inc. lxxxii.

Υ.

Ὑάντις. Not. Fr. Dithyramb. iii. p. 41.
Ὑγίεια. χρυσία. P. iii. 129.
Ὕλλος. Ὑλλὶς στάθμα. P. i. 121. v. Not.
Ὑπερβόρειοι. O. viii. 63. iii. 28. P. x. 47. I. vi. 34. Hermanni Additam. ad Fragm.
Ὑπερηίς. Ὑπερηίδα κράναν. P. iv. 222.
Ὑπερονίδας. O. vii. 72.
Ὑπερμνήστρα. N. x. 10.
Ὑψεύς. Ὑψέος εὐρυβίᾳ. P. ix. 23. sq.
Ὑψιπύλη. O. iv. 35.

Φ.

Φαίδρα. Fr. Inc. xx.
Φαισάνα. Arcadiæ. O. vi. 55.
φάλαρις. P. i. 185.
Φᾶσις. P. iv. 376. I. ii. 61.
Φερένικος. equus Hieronis. O. i. 29. P. iii. 132.
Φέρης. P. iv. 222.
Φερσεφόνα. O. xiv. 29. P. xii. 3. vid. Περσεφόνα.
Φῆρες. Fr. Inc. lx. 1.
Φθία. P. iii. 179. N. iv. 82.
Φιλάνωρ. O. xii. 19.

Φιλοκτήτης. De eo P. i. 97.
Φιλύρα. N. iii. 76. P. vi. 21. Φιλυρίδας Χείρων. P. iii. 1. ix. 50.
Φίντις. O. vi. 37.
Φλέγρα. N. i. 100. I. vi. 48.
Φλεγύας. P. iii. 14.
Φλιοῦς. N. vi. 74.
Φοῖβος. O. ix. 50. P. iv. 95. Φοίβῳ ἀκερσεκόμᾳ. P. iii. 26. N. ix. 20. Φοῖβον χρυσάορα. P. v. 140. ἀκερσεκόμαν. I. i. 8. Φοῖβε Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων. P. i. 74.
Φοῖνιξ. Fr. Inc. xvi.
Φοίνιξ. ἀλαλητός. P. i. 138. Φοίνισσα᾽ ἐμπολάν. P. ii. 125.
Φόρκος. P. xii. 24.
Φράστωρ. O. x. 85.
Φρικίας. P. x. 25.
Φρίξος. P. iv. 284. sq. 431.
Φρύγες. Φρυγῶν ἀλαλάν. N. iii. 105.
Φυλακίδας. I. v. 1. sq. vi. toto carmine.
Φῶκος. N. v. 22—24.

X.

Χαριάδαι. N. viii. 79.
Χαρικλώ. P. iv. 182.
Χάρις. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. αἰδοία. O. vi. 128 αἱ Χάριτες. O. xiv. 12. P. iv. 490. ἠΰκομαι. P. v. 60. N. x. 20. Χαρίτων κᾶπον. O. ix. 39. sq. ἄρουραν. P. vi. 2. P. viii. 30. κελαδεννᾶν φέγγος. P. ix. 158. πόλει. P. xii. 46. σὺν τύχᾳ. N. iv. 12. ἑμάδῳ. N. vi. 65. δρόσῳ. I. vi. 93. Χαρίτεσσι. Fr. Inc. lxxxvi. σὺν βασυζώνοις. P. ix. 3. N. ix. 129. x. 71. σὺν Χάρισιν ξανθαῖς. N. v. 99. I. v. 26.
Χείρων. P. iii. 135. P. vi. 20. sq. P. iii. 1. 79. 111. 118. 181. ix. 49. sq. N. iii. 76. iv. 98. I. viii. 90. Fragm. Inc. exc. v. Schol.
Χίμαιρα. O. xiii. 128.
Χρομίος. N. i. 8. ix. 10. sq.

Υ.

Ψαμάθεια. Nereïs. N. v. 23.
Ψαλυχίδαι. I. vi. 92.
Ψαῦμις. O. iv. 18. v. 7. 53.

Ω.

Ὦανος. Siciliæ fl. ad Camarinam. O. v. 25.
Ὠαρίων. vid. Ὠρίων. Ὠαριωνείαν φύσιν. I. iv. 83. cf. V. L.
Ὠκεανός. Ὠκεανοῦ θυγάτηρ. O. v. 4. P. ix. 26. παρὰ παγαῖς. Fr. Inc. c. 2.
Ὧραι. πολυάνθεμοι. O. xiii. 23. Ὥραις εὐθρόνοις. P. ix. 105. Ὥρας χρυσάμπυκας, ἀγλαοκάρπους, ἀγαθὰς σωτείρας, Fr Inc. c. 6, 7.
Ὠρίων. De eo Fr. Dithyramb. viii. ib. Not. p. 45. λεοντοδάμας. Fr. Dithyramb. v. 70. Not. p. 43. Ὠρίωνα μὴ τηλόθεν Πελειάδων νεῖσθαι, N. ii. 18.
Ὦτος. P. iv. 158.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

III.

INDEX SCRIPTORUM

IN

SCHOLIIS GRÆCIS

AD PINDARUM

CITATORUM.

ACESANDER. S. P. iv. 1. S. P. iv. 57. S. P. ix. 26. (S. notat Scholia.)

Achæus, Historiographus. S. V. O. viii. 42.

Æneas. S. I. iv. 104. vid. Dinias.

Æschylus. (Choëph. v. 6.) S. P. iv. 145. (Agamemn. v. 1633.) S. P. ii. 173. (Eumenid. v. 445.) S. P. ii. 39. ἐν Δαναΐσιν. S. P. iii. 27. ἐν Καβειράοις. S. P. iv. 303. ἐν Γλαύκῳ. S. P. i. 152. ἐν Νηρείσι. S. N. vi. 85. ἐν Ἐπιγόνοις. S. I. vi. 10. Prom. Solut. S. O. vi. 105. ex Incert. S. P. ii. 18. S. P. ii. 39. S. N. x. 31.

Æson, poëta. S. V. O. xiii. 31.

Æthiopidis auctor. S. I. iv. 58.

Agesilaus. S. P. iii. 25.

Agestratus. S. P. x. 85.

Alcæus. S. V. O. i. 97. S. I. i. 1. S. I. i. 52. S. I. i. 17.

Aleman. S. V. O. i. 97. S. N. iii. 17. S. I. i. 52. Alcmanicum schema. S. P. iv. 316. S. P. iv. 318.

Ammonius. S. P. ii. 1. S. P. iv. 44. S. P. iv. 89. S. P. iv. 318. S. N. iii. 16. S. N. iv. 53.

Amyntianus, ἐν τῷ περὶ Ἐλεφάντων. S. V. O. iii. 52.

Anacreon. S. V. O. iii. 52. S. V. O. viii. 42. S. V. O. vii. 5. S. I. ii. 1. S. I. ii. 9.

Anaxagoræ discipulus. vid. *Euripides*.

Andron, Ephesius, ἐν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. S. I. ii. 17.

Androtion. S. I. vii. 13.

Antesion. S. V. O. i. 37.

Antimachus, ἐν Λύδῃ. S. P. iv. 398.

Apollinis musicus. vid. *Homerus*.

Apollodorus. S. V. O. i. 35. S. V. O. ix. 62. S. N. x. 115.

Apollonius Rhodius. (Argon. L. i. 10.) S. P. iv. 133. (i. 130.) S. P. iv. 120. ἐν τῷ καταλόγῳ. (i. 93.) S. N. v. 25. (i. 752.) S. V. O. i. 121. (i. 1167.) S. P. iv. 303. (ii. 403.) S. P. iv. 376. S. P. iv. 341. (ii. 1243.) S. N. iii. 82. (iii. 409.) S. P. iv. 398. Ἀργοναυτικά. S. V. O. xiii. 74. S. P. iv. 57.

Apollonius, ὁ εἰδογράφος. S. P. ii. 1.
Aratus. (Phænom. 1.) S. N. v. 46. (2.) S. P. iv. 341. (257.) S. N. ii. 16. (322.) S. N. ii. 16. (331.) S. V. O. viii. 111. (Diosem. v. 160. 166.) S. V. O. xiii. 130.
Archidamus. (Cod. Gott. Archemachus.) S. P. iii. 120.
Archilochus. S. V. O. i. 97. S. V. O. vi. 154. S. V. O. ix. 1. S. V. O. xii. 10. Metric. P. v. p. 355. M. P. vi. p. 364. M. P. vii. p. 368. S. N. iii. 1. M. I. iii. 494.
Archinus, ἐν Θετταλικοῖς. S. P. iii. 59.
Aristarchus. S. V. O. i. 97. S. V. O. ii. 16. S. V. O. ii. 29. S. V. O. ii. 177. S. V. O. iii. 1. S. V. O. v. 1. S. V. O. v. 20. S. V. O. v. 29. S. V. O. vii. 19. S. V. O. vii. 66. S. V. O. vii. 92. S. V. O. xiv. 26. S. P. ii. 101. S. P. iii. 75. S. P. iv. 14. bis. S. P. v. 1. S. P. v. 33. S. P. vi. 4. S. P. vii. 17. S. N. i. 3. S. N. i. 34. S. N. i. 38. S. N. i. 49. bis. S. N. ii. 16. S. N. ii. 9. S. N. ii. 19. S. N. iii. 1. S. N. iii. 16. S. N. iii. 128. S. N. iv. 1. S. N. iv. 53. S. N. iv. 151. S. N. vi. 30. S. N. vii. 47. S. N. vii. 57. bis. S. N. vii. 70. S. N. vii. 127. S. N. x. 114. S. I. i. 58. S. I. ii. 1. S. I. vi. 47. S. I. vii. 23. S. I. vii. 57.
Aristarchei. S. I. i. 11.
Aristides, ἐν τῷ περὶ Κνίδου συγγράμματι. S. P. iii. 14.
Aristodemus Alexandrinus, Aristarchi discipulus. S. V. O. x. 55. S. P. iii. 137. S. N. vii. 1. S. N. vii. 70. S. I. i. 11. S. I. i. 85. S. I. i. 79.
Ariston. S. N. i. 1.
Aristonicus. S. V. O. i. 35.
Aristoteles. S. V. O. x. 17. S. V. O. ix. 86. ἐν τῇ τῶν Γελώων πολιτείᾳ. S. P. i. 89. S. P. ii. 127. S. N. iii. 27. ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ. S. I. vii. 18.
Aristophanes. (Ibid. 95. et 145.) S. V. O. xiv. 31. (Nubes. 569.) S. R. O. i. 10. (Equites. 400.) S. P. iv. 407. (Ibid. 514. 517.) S. P. ii. 75. ὁ Κωμικός. S. P. ii. 123. (vid. Hemsterh. ad Plut. p. 447.)
Artemon Pergamenus. S. V. O. ii. 16. historicus. S. P. i. 1. S. P. iii. 48. S. I. ii. 1.
Asclepiades. ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις. S. P. iv. 35. ἐν τραγῳδουμένοις. S. N. vii. 62. ἐν τῷ τρίτῳ τῶν τραγῳδουμένων. S. P. ii. 39. ἐν ἕκτῳ τῶν τραγῳδουμένων. S. P. iv. 313. S. V. O. vii. 24. S. V. O. viii. 28. S. V. O. xiii. 10. S. P. iii. 14. S. P. iv. 18. S. P. iv. 61. S. N. ii. 19. S. N. vi. 1. S. I. ii. 1. οἱ περὶ Ἀσκληπιάδην. S. N. ii. 19.

B.

Bacchylides. S. V. O. i. 1. S. V. O. i. 37. S. V. O. ii. 154. S. V. O. x. 33. S. V. O. xiii. 1. ἐν Διθυράμβοις. S. P. i. 100. S. I. iv. 92.
Batus, ἐν δευτέρᾳ Ἀττικῶν ἱστοριῶν. S. I. iv. 104.

C.

Cæneas. S. P. x. 85.
Callimachus. (Hymn. in. Jov. 26.) S. V. O. vi. 144. (Ib. 51.) S. V. O. v. 42. (Ibid. 95.) S. R. O. ii. 93. S. P. v. 1. (Hymn. in Apoll. 74.) S. P. v. 99. (Ibid. 92.) S. P. ix. 45. (Hymn. in Del. 105.) S. P. iv. 246. ἐν Ἑκάλῃ. S. N. i. 3. S. V. O. ii. 29. S. V. O. iv. 11. S. V. O. iv. 32. S. V. O. viii. 21. S. V. O. x. 55. S. V. O. xiii. 27. S. P. i. 185. S. P. ii. 1. S. P. iii. 64. S. P. iii. 167. S. P. iv. 104. S. P. iv. 459. S. P. v. 31. S. P. v. 39. S. P. x. 49. S. N. ii. 1. S. N. iii. 42. S. N. iv. 10. S. N. v. 25. S. N. ix. 125. S. N. x. 1. S. N. x. 64. S. I. ii. 9.
Callistratus. S. P. ii. 1. S. N. iii. 1. S. N. vii. 150. S. I. ii. 1. S. I. ii. 18. S. I. v. 1.
Chæris, Pindari commentator. S. P. iv. 156. S. P. iv. 18. S. P. iv. 61. S.

P. iv. 195. S. P. iv. 259. bis. S. P. iv. 313. S. P. iv. 446. S. N. i. 49.
Chrysippus, ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. S. I. ii. 17. S. N. i. 49. S. I. i. 56. S. I. i. 67. S. I. i. 76. S. I. ii. 58. S. I. iv. 11. S. I. iv. 18. S. I. iv. 25. S. I. iv. 29. S. I. iv. 42. S. I. iv. 47. S. I. iv. 58. S. I. iv. 63. S. I. iv. 68. S. I. iv. 104. bis. S. I. iv. 120.
Constantinus magnus. M. O. iv. p. 170.
Crates. vid. *Socrates*. *Cratinus*. S. V. O. vi. 152.
Cypriorum carminum auctor. S. N. x. 114.

D.

Demeas. laudatur e Schol. P. iv. 334. ex vitiosa lectione ἐν δ' ἡμέας.
Demon. S. N. vii. 155.
Demosthenes. (Olynth. ii.) S. V. O. i. 53. S. V. O. vii. 5.
Didymus. S. V. O. i. 35. S. V. O. ii. 29. S. V. O. iii. 1. ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. S. V. O. v. 1. S. V. O. v. 20. S. V. O. vi. 48. S. V. O. vi. 53. S. V. O. ix. 44. S. V. O. x. 55. S. V. O. x. 83. S. V. O. xiii. 16. bis. S. V. O. xii. 27. S. V. O. xiii. 28. bis. S. P. iv. 44. S. P. iv. 446. S. P. iv. 455. S. P. v. 80. S. P. vi. 35. S. P. vii. 4. S. P. viii. 113. S. P. ix. 177. S. P. ix. 207. S. P. x. 56. S. N. i. 1. S. N. i. 7. S. N. i. 36. S. N. ii. 19. S. N. iii. 1. (forte pro Πίνδαρος.) S. N. iii. 16. S. N. iii. 71. S. N. iv. 1. S. N. iv. 14. S. N. iv. 95. S. N. iv. 151. S. N. iv. 153. S. N. v. 10. S. N. iv. 30. S. N. vi. 54. S. N. vii. 47. S. N. vii. 57. bis. S. N. vii. 98. S. N. viii. 1. S. N. ix. 95. S. N. x. 49. S. N. x. 114. Arg. N. xi. p. 476. ib. bis. S. I. i. 52. S. I. i. 60. S. I. i. 67. ibid. S. I. ii. 18 (De Didymi Commentario vid. Not. P. xi. 5.)
Dieteuchidas. ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Μεγαρικῶν. S. N. ix. 30. (aliis Dieuchidas.)
Dinias. S. I. vi. 104. (pro Αἰνίας.)
Diodotus Aristophaneus. S. I. ii. 54.
Dionysius, ὁ Ἀεγσῖος. S. N. ii. 1.
Dionysius, ὁ τοῦ Χαλκίδου. S. N. vii. 35.
Dionysius, ὁ Φασηλίτης. S. P. ii. 1. οἱ περὶ τὸν Φασηλίτην. A. N. xi. p. 476. (vid. ib. Not.)
Diphilus, Iambographus, Theseïdis auctor. S. V. O. x. 83.

E.

Ephorus. S. P. i. 120. S. P. i. 146. S. P. v. 101. S. I. v. 63.
Epicharmus. S. V. O. ix. 68. S. P. ii. 127. ἐν Νάσοις. S. P. i. 98.
Epimenides. S. V. O. i. 127. S. V. O. vii. 24.
Eratosthenes. S. V. O. ix. 1.
Eumelus, poëta historicus. S. V. O. viii. 74.
Eumolpus Corinthius, ὁ γράψας νόστον τῶν Ἑλλήνων. S. V. O. xiii. 31. (aliis Eurelus.)
Euripides. (Archelao. N. 28.) S. P. ii. 54. (Andromach. v. 19.) S. N. iv. 81. (Antigone.) S. P. iii. 177. (Alcmæon N. 17.) S. N. iv. 32. (Bacchis 33.) S. N. iv. 1. (Hecub. 986.) S. N. O. xiv. 28. (Hercul. fur. 101.) S. P. iii. 180. (Ion.) S. I. iv. 39. (Ion. 732.) S. N. viii. 73. (Iphigen. Taurid. 700.) S. V. O. xiii. 27. (Ion.) S. P. iii. 62. (Medea 86.) S. N. i. 1. (Orestes 5.) S. P. O. i. 90. (Ibid. 6.) S. I. viii. 17. (Ibid. 10.) S. P. O. i. 97. (Ibid. 4.) S. V. O. i. 97. (Ibid. 340.) S. P. iii. 186. (Ibid. 980.) S. V. O. i. 97. (Ibid. 1086.) S. P. O. ii. 135. (Peliad.) S. P. ii. 173. (Phœn. 562.) S. V. O. vi. 82. (Ibid. 802.) S. I. vii. 13. S. P. iv. 71. S. N. i. 13. S. N. vi. 7. S. I. iv. 39.
Euphorion. A. P. p. 292. S. N. vii. 39.

G.

Geographi antiqui. S. V. O. x. 51.
Gorgon, historicus. S. V. O. vii. 1.

H.

Hellanicus. S. P. viii. 68. S. N. iii. 64. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Αἰολικῶν. S. N. xi. 43.
Hephæstio. S. I. v. 1.
Herodorus. S. V. O. x. 10. bis. ἐν Περσείᾳ. S. P. xi. 25. ἐν Οἰδίποδι. S. I. iv. 87. S. I. iv. 104. (ad Apollod. p. 984.)
Herodotus. S. V. O. iv. 11. ὁ Ἁλικαρνασεύς. S. N. ix. 2. (Histor. iv. 55.) S. P. iv. 1. S. P. iv. 10. S. N. ix. 30. S. I. v. 63.
Herodianus. S. V. O. i. 18. ἐν τῇ Ὀ. S. P. iii. 65.
Herophilus. S. V. O. vii. 24.
Hesiodus. Theog. v. 64. S. V. O. ix. 39.
126. - N. vi. 1.
218. - V. O. vii. 118.
231. - N. xi. 30.
280. - V. O. xiii. 89.
293. - I. i. 15.
364. - V. O. v. 1.
371. - V. O. vii. 72.
ibid. - I. v. 1.
534. - N. ix. 123.
901. - V. O. xiii. 6.
906. 8. S. V. O. xiv. 21.
921. S. N. vii. 1.
960. - P. iv. 18.
Opera et Dies. vs. 57. - P. ii. 72.
60. - N. vi. 1.
218 - I. i. 56.
226. - P. viii. 1.
238. - P. iii. 64.
287. - V. O. vi. 14.
ibid. - V. O. ix. 161.
289. - R. O. v. 35.
325. - I. iv. 81.
345. - N. vii. 127.
410. - N. vi. 91.
464. - R. O. ii. 1.
714. - P. iv. 507.
Fragment. Incert. S. V. O. i. 127. S. V. O. vii. 119. S. V. O. viii. 26. S. V. O. ix. 167. S. V. O. x. 83. S. V. O. xiv. 1. Ἔκφυσις S. P. iii. 14.
Ἡσίοδον ἀναφερόμενα. S. P. iii. 14. S. P. iii. 46. S. P. iii. 48. S. P. iv. 181. S. P. iv. 252. S. P. vi. 13.
Ἡοῖαι. S. P. ix. 6. S. N. ii. 1. S. N. iii. 21. S. N. iv. 95. S. N. x. 150. S. I. vi. 97.
Hierocles. S. P. iv. 11, 12.
Hippias. S. P. iv. 288. S. N. vii. 53.
Hippostratus, ὁ τὰ περὶ Σικελίας γενεαλογῶν. S. P. vi. 4. S. V. O. ii. 16. S. N. ii. 1.
Homerus. Ilias. Rhaps. α'. 1. Metr. P. i. 1.
31. S. P. ix. 33.
37. - V. O. xii. 1.
53. - P. i. 21.
80. - V. O. x. 47.
151. - V. O. x. 37.
203. - P. iv. 274.
317. - I. iv. 110.
363. - P. O. i. 12.
399. - V. O. viii. 41.
459. - V. O. xiii. 111.
554. - N. v. 58.
β'. 161. - I. ii. 17.
246. - V. O. vi. 141.
220. - P. iv. 507.
350. - P. vii. 4.
353. - P. iv. 350.
488. - V. O. ii. 153.
499. - V. O. ii. 23.
506. - P. O. iii. 26.
ibid. - V. O. iii. 31.
ibid. - I. i. 43.
ibid. - I. iv. 33.
551. - V. O. iv. 3.
571. - N. vi. 71.
572. - N. x. 49.
608. - V. O. vii. 23.
639. - V. O. i. 36.
648. - N. vii. 95.
658. - V. O. vii. 95.
659. - P. x. 85.
661. - V. O. vii. 16.
ibid. - V. O. vii. 64.
665. - V. O. vii. 16.
670. - V. O. viii. 17.
711. - P. iv. 221.
768. - N. vii. 39.
783. - P. i. 13.
827. - P. v. 85.
γ'. 65. - P. iii. 186.

Homerus. Ilias. Rhaps. γ'. 126. S. V. x. 113.
179. S. N. viii. 13.
182. - V. O. ii. 18.
196. - P. ii. 31.
237. - P. v. 6.
265. - V. O. vii. 115.
277. - P. xi. 1.
δ'. 51. - N. x. 1.
320. - V. O. viii. 16.
328. - N. i. 23.
436. - P. i. 137.
433. - P. viii. 103.
437. - V. O. i. 5.
450. - P. O. i. 115.
545. - I. i. 26.
ε'. 158. - V. O. x. 106.
253. - P. viii. 53.
358. - V. O. v. 15.
387. - V. O. ix. 44.
429. - P. ix. 116.
446. - V. O. viii. 55.
531. - N. ix. 85.
640. - I. v. 44.
723. - P. ii. 73.
774. - P. iv. 516.
799. - P. ii. 30.
800. - N. x. 147.
S. V. O. i. 55.
ζ'. 132. - P. iv. 138.
152. - P. x. 85.
ibid. - N. vi. 44.
ibid. - N. vii. 53.
153. - V. O. xiii. 69.
155. - V. O. xiii. 128.
191. - V. O. xiii. 82.
194. - I. i. 83.
201. - V. O. xiii. 130.
205. - P. ii. 12.
ibid. - N. i. 1.
300. - P. iv. 9.
584. - N. i. 85.
η'. 171. - V. O. viii. 110.
211. - V. O. ii. 12.

Homerus. Ilias. Rhaps. η'. 218. S. V. O. ix. 128.
579. - P. iv. 138.
θ'. 86. - P. vi. 31.
189. - N. ii. 23.
203. - N. v. 67.
480. - N. iv. 32.
560. - P. iv. 426.
ι'. 209. - V. O. ii. 29.
389. - V. O. viii. 1.
κ'. 305. - V. O. i. 9.
321. - P. xi. 50.
λ'. 11. - V. O. ix. 163.
20. - P. ii. 27.
ibid. - N. viii. 28.
244. - P. ii. 39.
532. - P. iii. 48.
572. - N. vi. 85.
845. - P. iv. 393.
μ'. 246. - V. O. i. 127.
ν'. 20. - P. iii. 75.
218. - N. iii. 71.
339. - I. vi. 58.
354. - P. viii. 53.
257. - P. viii. 53.
663. - V. O. xiii. 78.
689. - N. ii. 26.
730. 32. - V. O. ix. 158.
ibid. - N. i. 36.
ξ'. 19. - P. iii. 120.
174. - P. v. 74.
201. - V. O. i. 1.
255. - N. iv. 40.
ο'. 37. - V. O. x. 28.
87. - V. O. vii. 119.
28. - N. iv. 40.
107. - P. iv. 439.
305. - P. ii. 85.
316. - N. vi. 85.
π'. 11. - N. iii. 23.
33. - V. O. viii. 64.
34. A. I. p. 480.

Hom. Iliad. Rhaps. π'. 89. S. V. O. ix. 115.
179. - V. O. vi. 148.
630. - N. i. 39.
717. - S. V. O. ix. 96.
ρ'. 32. - I. i. 56.
56. - N. xi. 1.
550. - P. iv. 263.
σ'. 308. - N. iv. 51.
392. - I. vi. 53.
418. - V. O. vii. 95.
432. - N. iv. 101.
492. - V. O. iv. 3.
ibid. - V. O. vii. 23.
496. - P. ii. 85.
597. A. N. p. 398.
τ'. 91. - P. ii. 52.
103. - V. O. iii. 51.
131. - V. O. x. 86.
390. - N. iii. 55.
υ. 131. - V. O. vi. 108.
146. - N. i. 97.
237. - V. O. x. 122.
247. - P. iv. 501.
258. - P. ix. 61.
φ'. 319. - P. vi. 10.
χ'. 356. - N. vii. 58.
427. - N. i. 100.
469. - V. O. v. 15.
ibid. - V. O. vii. 118.
ibid. - I. ii. 1.
470. - P. i. 1.
ψ'. 144. - P. iv. 138.
255. - V. O. i. 13.
273. - V. O. i. 5.
387. - V. O. i. 33.
519. 20. S. N. ii. 16.
783. S. N. ii. 26.
ω. 62. - P. iii. 165.
343. - V. O. ix. 83.
327. - P. iii. 141.
ibid. - P. v. 74.
640. - V. O. xiii. 60.
Odysseæ ά. 52. - V. O. vi. 1.
64, 65. - P. iv. 281.
155. - V. O. ii. 1.
ibid. - P. i. 7.
161. A. P. p. 292.
223. - P. O. iv. 38.
351. - V. O. ix. 72.

Hom. Odysseæ ά. 259. S. N. vii. 53.
β'. 344. - N. iv. 36.
409. - V. O. x. 83.
ibid. - P. iii. 42.
γ'. 6. - V. O. xiii. 98.
ibid. - P. iv. 361.
ibid. - N. vi. 69.
123. - I. v. 36.
δ'. 1. - I. i. 43.
188. - P. vi. 31.
368. - P. O. ii. 123.
452. - P. iv. 334.
581. - P. iv. 97.
ί. 47. - V. O. ix. 48.
292. - V. O. x. 83.
309, 310. S. N. viii. 48.
433. S. V. O. ii. 51.
490. - V. O. vii. 86.
ζ'. 103. - P. i. 123.
ή. 51. - N. vii. 81.
232. - V. O. xiii. 27.
θ'. 63. - P. iii. 141.
ibid. - P. vii. 23.
36. - I. i. 36.
189. 90. S. V. O. x. 88.
362. - N. ix. 1.
ι'. 306. - P. x. 76.
λ'. 135. - V. O. viii. 55.
124. - V. O. ix. 36.
234. - P. iv. 124.
253. - P. iv. 137.
257. - P. iv. 124.
258. - P. iv. 223.
302. - N. x. 103.
ibid. - P. xi. 95.
308. - I. iv. 83.
325. - N. ix. 35.
369. - V. O. viii. 111.
μ'. 71. - P. iv. 370.
73. - O. viii. 44.
76. - N. v. 10.
68. - P. iv. 370.
ν'. 234. - P. iv. 438.
ξ'. 82. - I. iii. 7.
228. - V. O. viii. 64.
ibid. - N. vii. 79.
ό. 384. - N. v. 10.
478. - V. O. ix. 77.
ibid. - P. viii. 10.
π'. 271. - N. ix. 18.

Hom. Odysseæ ρ'. 317. S. N. i. 74.
454. - I. vii. 30.
σ'. 78. - V. O. ii. 104.
353. - P. v. 71.
τ'. 43. - P. i. 3.
73. - P. iv. 188.
360. - N. ix. 104.
439. - P. iv. 434.
446. - I. vi. 53.
457. - P. iii. 91.
ibid. - N. viii. 82.
471. - N. i. 85.
538. - P. i. 15.
ύ. 27. - P. iv. 412.
131. - V. O. viii. 30.
φ'. 13. 15. S. P. vi. 31.
43. S. P. iv. 468.
χ'. 482. - P. i. 36.
Homerici hymni. (in Musam. et Apoll. 2.) S. N. iii. 1. S. P. iii. 14. S. P. iv. 313. (forsan. in Lunam.) A. N. p. 398. vid. Not.
Homeri Commentatores. S. V. O. ii. 148.
Homerus laudatur. S. V. O. vi. 102. S. V. O. viii. 90. S. V. O. xiv. 7. S. P. ii. 53. S. P. iii. 118. S. P. iii. 141. S. P. iv. 194. S. N. iii. 75. S. N. vii. 1. S. N. vii. 25. S. I. ii. 17. S. N. iv. 63.

I.

Ibycus. S. N. i. 1. S. N. x. 12. S. I. ii. 1.
Incertus Lyricus. Metr. O. xii. p. 267. M. O. xiii. p. 271. M. N. ix. p. 460. M. N. x. p. 467. M. N. xi. p. 476. M. I. i. p. 482. M. I. iii. p. 494. M. I. vi. p. 508.
Incertus poëta. S. V. O. vi. 27. S. V. O. ix. 68. M. P. ix. p. 377. M. P. xii. p. 395. S. N. iii. 64. S. N. vii. 123.
Incerti poëtæ elegici, versus in templo Veneris. S. V. O. xiii. 32.
Incertus Tragicus. S. N. iii. 127.
Incerti Grammatici. S. V. O. viii. 70. S. N. vi. 45. S. I. i. 58. S. I. i. 88. S. I. iv. 92.
Justinianus. M. O. iv. p. 170.
Lesches. ejus *Ilias parva.* S. N. vi. 85.
Lycophronis paraphrasis. S. P. O. xiii. 74.
Lysimachus, ἐν τῷ πρώτῳ περὶ νόστων. S. P. v. 108. S. I. iv. 104.

M.

Menæchmus, ὁ Σικυώνιος. S. N. ix. 30. ἐν τῷ Πυθικῷ. S. P. iv. 313. S. N. ii. 1.
Menecles. S. P. iv. 10.
Menecrates. S. V. O. ii. 16. S. I. iv. 104.
Mimnermus. S. N. iii. 16.
Mnaseas, ὁ Παταρεύς. S. V. O. x. 28. S. V. O. x. 39. S. P. iv. 104.
Mythographi antiqui. S. V. O. ix. 68.

N.

Nicocles. S. N. ii. 1.

O.

Orphici. S. P. iii. 96.

P.

Panyasis, ἐν τρίτῳ Ἡρακλείας. S. P. iii. 177.
Parmenon. S. P. iv. 97.
Parthenius, ἐν τῇ Ἀρήτῃ. S. I. ii. 63.
Phædon. vid. Plato.
Phæstus. (Φαίστος), ἐν τοῖς Λακεδαιμονικοῖς. S. P. iv. 28. (Φῆστος), ὁ τὰ Μακεδονικὰ συγγράψας. S. P. ix. 89.
Pherecydes. S. P. ii. 39. ἐν πρώτῃ. S. P. iii. 59. S. P. iii. 69. S. P. iv. 124. S. P. iv. 160. S. P. iv. 221. S. P. iv. 288. S. P. ix. 26. S. P. ix. 183. S. P. xi. 25. S. N. i. 64. S. N. iii. 55. S. N. iv. 81. S. N. v. 89. S. I. i. 79. ἐν δευτέρῳ. S. I. iv. 104. S. I. vii. 13.
Pherenicus. S. V. O. iii. 28.
Philistus, ἐν τῇ τρίτῃ. S. V. O. v. 19. S. P. i. 112.
Philochorus. S. V. O. ix. 68. S. V. O.

xii. 10. S. P. vii. 9. S. N. ii. 1. S. N. iii. 1.
Philostephanus, ἐν τῷ περὶ Κυλλήνης. S. O. vi. 144.
Phylarchus. S. P. iii. 69. S. N. iv. 81.
Pisander, ὁ Καμιρεύς. S. P. ix. 183.
Plato. (Phæd. 30.) S. P. O. ii. 123.
Polemo. S. V. O. i. 28. S. V. O. vii. 95. ἐν τῷ περὶ Θήβησιν Ἡρακλείων. S. V. O. vii. 153. S. N. x. 10.
Pythænetus. S. N. v. 81. ἐν πρώτῳ Αἰγινητικῶν. S. N. vi. 53.
Pythagoras. S. V. O. ii. 123.
Pythiæ fragmentum ex oraculo. S. P. iv. 10.

R.

Rhythmici. M. O. ii. p. 140.

S.

Sappho. S. P. O. ii. 93. S. V. O. ii. 125. S. P. i. 10. S. P. iv. 407. S. P. v. 1.
Sidonius. (f. Dionysius.) S. P. i. 172.
Simonides. S. V. O. xiii. 31. S. P. i. 155. S. P. iv. 450. S. N. vii. 1. S. I. ii. 1. S. I. ii. 9. οἱ περὶ Σιμωνίδην. S. P. O. i. 28.
Socrates. (male Crates legebatur.) S. P. iii. 14. S. P. iii. 102. S. N. iii. 92. S. I. iv. 104.
Sophocles. (ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ.) S. I. ii. 63. (ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.) S. N. iii. 60. (ibid.) S. N. vi. 85. (Ajax 46.) S. P. O. i. 52. (ibid. 157.) S. V. O. vi. 124. (ἐν Αἰγεῖ.) S. P. ii. 45. (Athamas.) S. P. iv. 288. (ἐν Δημνιάσι.) S. P. iv. 303. (ἐν Ναυπλίῳ.) S. I. vi. 10. (Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.) S. I. iv. 87. (Prometheo.) S. P. v. 35. (Triptolemo.) S. V. O. x. 1. (Troïlo.) S. P. ii. 121. (ibid.) S. N. iii. 60. S. P. iv. 213. S. P. iv. 398. S. N. x. 57. S. N. xi. 5. A. I. p. 480. S. I. iv. 92. S. I. v. 36.
Sophron. S. N. i. 1.
Sosibius. S. P. ii. 127.
Stesichorus. S. P. iii. 14. ἐν Κύκνῳ. S. V. O. x. 19.
Synesius. S. P. O. i. 19.

T.

Thales. S. V. O. i. 1.
Theocritus. (Id. iv. 11.) S. V. O. i. 84. ὁ βουκόλος. (Id. xvii. 30.) S. V. O. ii. 150. (Id. xxiv. 2.) S. N. i. 55.
Theogenes, ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. S. N. iii. 21.
Theognis. (v. 155.) S. V. O. xiii. 12.
Theophrastus, ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων. S. V. O. xiii. 27. ἐν τῷ περὶ Τυρσηνῶν. S. P. ii. 3. S. P. iv. 11.
Theopompus. S. V. O. xiii. 32. S. V. O. xiii. 74. ἐν Μήδῳ. S. P. ii. 75. S. P. iii. 120.
Theotimus. S. P. iv. 61. ἐν πρώτῳ περὶ Κυρήνης. S. P. v. 33.
Thesëidis auctor. vid. Diphilus.
Thucydides. (Hist. i. 24.) S. P. iii. 120. S. N. ii. 19.
Timæus, ὁ συντάξας τὰ περὶ τῆς Σικελίας. S. V. O. ii. 1. S. V. O. ii. 29. S. V. O. v. 19. S. V. O. xiii. 29. S. P. i. 112. S. P. i. 185. S. P. ii. 1. S. P. ii. 3. S. N. i. 1. S. N. i. 25. ἐν τῇ δικάτῃ. S. N. ix. 95. ἐν τῇ δευτέρᾳ. ibid.

Z.

Zenodotus. S. V. O. iii. 52.

FINIS.

LONDINI, IMPRESSIT N. BLISS.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000081132

